

KASDIENINĖ
DANGIŠKOJI MANA
ir pagalba
RELIGINIAMS APMĄSTYMAMS
TIKĖJIMO ŠEIMYNAI
kiekvienai dienai metuose

ŠVENTOJO RAŠTO TEKSTŲ
RINKINYS
su atitinkamais komentarais iš
SARGYBOS BOKŠTO
ir
DABARTINĖS TIESOS

Laymen's Home Missionary Movement
Pasaulietinis Namų Misionierinis Judėjimas
www.biblijos-veliava.lt

2024

ŠIS DARBAS PAŠVENČIAMAS

Karaliui karalių ir Viešpačiui viešpačių

VISŲ JAM PASIŠVENTUSIŲ TARNŲ, KURIE JO BIJOSI,
MAŽŲ IR DIDELIŲ, NAUDAI

ir

„VISIEMS, KURIE ŠAUKIASI MŪSŲ VIEŠPATIES
VARDO“, „TIKĖJIMO ŠEIMYNAI“

bei

DEJUOJANČIAI KŪRINIJAI, KENČIANČIAI ŠKAUSMUS IR
LAUKIANČIAI DIEVO SŪNŲ APREIŠKIMO.

„Ir atskleisti visiems, kaip turi išsipildyti šita paslaptis, nuo
amžių uždengta Dieve“. „Jis dosniai apdovanojo
mus Savo malone su įvairiopa išmintimi ir
sumanumu, paskelbdamas mums Savo
valios paslaptį, kaip Jis panorėjo iš
anksto įvykdyti Jame, amžių
pilnatvei atėjus, visa, kas
yra danguje ir žemėje,
iš naujo suvienyti
Kristuje.“
Ef. 3:4,5,9; 1:8-10.

COPYRIGHT © 1980

By Laymen's Home Missionary Movement
Chester Springs, Pa. 19245-2700, USA.

Lithuanian language edition published by
Pasaulietinis Namų Misionierinis Judėjimas. Copyright © 2024
ISBN 978-609-96392-0-8

www.biblijos-veliava.lt

AUTORIAUS IŽANGA

KASDIENINĖ NAUDINGA DEŠIMTINĖ

„Ir tuo išmėginkite mane, – sako kareivijų Viešpats. – Ar Aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apščiai palaiminimų” – Mal. 3:10.

Jeigu krikščionys leidžia, kad skubėjimas ir savanaudiškų ambicijų grūstis atimtų kasdieninio dangiško maisto porciją, tegul nesistebi, jog kasdien jų dvasinės jėgos tampa vis menkesnės, o „Dievo ramybė”, pripildžiusi jų širdis, juos apleidžia, o auga nepasitenkinimo jausmas, kuris vis didėja pasaulyje, nepaisant daugybės palengvinimų ir privilegijų. Prisiminkime priminimą: „Visuose savo keliuose pripažink Jį, ir Jis ištiesins tavo takus” (Pat. 3:6). Pirmas Manos išleidimas (1905 m. vasario 1 d., vert. past.), kurios tiražas 20000 egz., buvo priimtas daug geriau, nei galėjome to tikėtis; o karšti pripažinimo žodžiai daugelio jos draugų, iš arti ir iš toli, tapo mums dideliu paskatinimu. Kai kurie ją vadina savo „dangiškais pusryčiais”, paliudydami, kad taip, kaip kiekvieną dieną pateka saulė, taip ir jie kasdien maitinasi jos mokymais. Iš tikrųjų, ta mažytė dešimtinė kasdien pašvenčiant laiką ir suvalgant po kąsnelį to dangiškojo patarimo, negali neduoti naudos tiems, kurie taip maitinasi. Diena, kuri prasideda nuo tokių apsvartymų, be abejo, yra praleidžiama daug naudingiau. Širdis, kuri tokiu būdu nukreipiama į šventus dalykus, yra daug mažiau linkusi nuklysti nuo tikrojo kelio. „Išmintis, kilusi iš aukštybių” yra lengvu būdu palaipsniui priimama ir tikrai atneš gerų vaisių šventose širdyse ir pažadins pagarbą tarp šio pasaulio žmonių.

Nėra abejonės, kad kiekvienas krikščionis, kuris pamatys šią knygą, susidomės ja ir norės ją turėti kasdieniniam skaitymui pusryčių metu. O kadangi ji išleista ne dėl pelno, bet kad atneštų gėrį, todėl parduodama yra tokia žema kaina, jog kiekvienas ją galėtų įsigyti. Mūsų artimiesiems ir draugams padarysime vertingą paslaugą, atkreipdami jų dėmesį į *Maną* ir užtikrindami juos, kad ji yra išimtinai krikščioniško pobūdžio – ne denominacinė. Kai kurie mėgsta ją dovanoti kaip dovaną gimtadieniui, ar Jėzaus gimimo šventės proga; kiti, norėdami platinti jos gerą įtaką, perka didesnę skaičių egzempliorių tam, kad po to ją galėtų parduoti kitiems. Raginame visus dalyvauti tame meilės darbe tiek,

kiek leidžia tam sąlygos ir galimybės. Tos knygos užteks visam gyvenimui ir ji gali būti skaitoma iš naujo kasmet, kadangi šventa žinia niekada nepraranda savo aktualumo, bet sudaro taisyklę po taisyklės, eilutę po eilutės (Iz. 28:10).

Jūsų brolis ir tarnas,

CHARLES T. RUSSELL

Brooklyn, N. Y., USA, 1907 m.

ĮŽANGA 1937 METŲ LEIDIMUI

KASDIENINĖ DANGIŠKOJI MANA, kaip pagrindas krikščioniškiems pokalbiams prie stalo pusryčių metu, atlieka tarp Tiesos žmonių misiją, kuri atneša gausių palaimų; duoda taip pat didelių palaimų daugeliui pamaldžių krikščionių, nesančių Tiesos sferoje. Keletui metų praėjus po jos pasirodymo, mūsų Pastorius (Russell, vert. past.) pasiūlė, kad ketvirtadieniui pateikti tekstai taptų pagrindu paliudijimams, išsakomiems paliudijimų susirinkime, kurie vykdavo vietiniuose susirinkimuose trečiadienį vakare. Jis taip pat pasiūlė, kad Konvencijose, kur tos dienos teksto bei komentaro skaitymas tapo dalis rytinių pamaldų, atidarant kiekvienos dienos pirmąjį susirinkimą, tos dienos Manos tekstas būtų panaudotas kaip pagrindinis tekstas paliudijimams susirinkimo metu. Tačiau jau daugelį metų leidėjai delsė išleisti šią naudingą knygą, todėl pakartotinį jos išleidimą laikome Viešpaties įsakymu. Šiame leidime praleisti lapai skirti autografams ir gimimo dienoms, vietoj jų pridėta *Pagalba Religiniams Apmąstymams*. Įdėdami šiuos papildymus negalvojame, kad mūsų Pastoriaus Manos leidimas būtų laikomas su trūkumais ar nepilnas.

Iš pradžių ši knyga buvo paruošta, norint ją panaudoti pusryčiaujant prie stalo, tačiau vėliau, kai Pastorius pasiūlė ketvirtadieninius tekstus panaudoti kaip pagrindą kas savaitę vykstantiems paliudijimų susirinkimams, tai mintis apie Pagalbą Religiniams Apmąstymams pasirodė teisinga. Leidėjo komentarai buvo įdėti ne todėl, lyg komentarai duoti mūsų Pastoriaus būtų nepakankami - jie yra labai geri. Iš pradžių, mūsų Pastoriaus komentarai nebuvo parašyti tiesiogiai kaip specialūs tekstų komentarai, jie buvo pridėti prie Manos tekstų ir panaudoti kaip Manos komentarai. Tikriaus sakant, tai yra teminiai komentarai, o ne atskirų citatų; tuo tarpu Leidėjo (Johnson, vert. past.) komentarai, dažniausiai, labiau aiškina citatą, negu bendrą temą. Taigi, abu komentarų rinkiniai,

mažiau ar daugiau, papildė vienas kitą. *Pagalba Religiniams Apmąstymams*, kaip tokia, nėra skirta naudojimui paliudijimų susirinkimo metu, ji turi tarnauti kaip pagalba, pasiruošiant laike savaitės šiems susirinkimams. Išskyrus Leidėjo komentarus, ši pagalba buvo paruošta pagrįdė kaip *Pagalba Religiniams Apmąstymams*. Leidėjo komentarų atsiradimo istorija tokia: jo žmona paprašė, kad vietas, skirtas autografams ir gimimo dienoms, jos Manoje užpildytų trumpais atitinkamais tekstų komentarais duotai dienai. Šis prašymas buvo išpildytas su pertraukomis nuo 1906 iki 1918 metų, o beveik visa jos antra dalis buvo parašyta 1918 metų pradžioje, tačiau niekada nebuvo galvojama panaudoti tokiems tikslams, kokiems dabar tarnauja – kaip *Pagalba Religiniams Apmąstymams*. Šie komentarai buvo pabaigti mažiausiai metais anksčiau, nei kilo mintis paruošti tokią Pagalbą. Toks jos panaudojimas Epifaniniame judėjime tapo palaima. O kada jo galvoje kilo sumanymas išleisti Maną, tuo pačiu gimė mintis sujungti Maną su šia *Pagalba*, taip, kad tai geriau pasitarnautų antram Manos tikslui – panaudoti ją paliudijimų susirinkime. Nereikia nė sakyti, kad toks priedas prie Manos nepadarė jai žalos, bet veikiau ją papildė, kadangi duoda komentarus jai; nes vien tik vertingas literatūrinis darbas nusipelno komentaro, ir pagrįstai labiau yra vertinamas, nei jo komentarai. Be to, didesnis Manos pagerbimas nei *Pagalbos*, parodytas tame, kad ji spausdinama stambesniu šriftu. Tegul Viešpats gausiai laimina dabartinį Manos išleidimą panaudojant ją dvejopai – pokalbių metu prie pusryčių stalo ir paliudijimų susirinkimuose!

Jūsų brolis ir tarnas,

PAUL S. L. JOHNSON

Filadelfija, Pa., USA, 1937 m. gegužės 8 d.

Ižanga

(1960 metų leidimui lenkų k.)

Atkreipdami dėmesį į auganti neramumą pasaulyje tarp žmonių tose „paskutinėse dienose“ (2 Tim. 3:1-5) ir didėjančias audringas sąlygas, kurios visur aplink mus stiprėja (Ps. 50:3), kaip niekad anksčiau, tampa vis labiau svarbu, kad pasišventę Dievo žmonės gyventų arčiau Dievo – Jo meilės ribose, kur „piktasis jo nepaliečia“ (1 Jono 5:18).

Kiekvieną dieną skaitydami šią knygą Dievo žmonės gaus papildomų palaimų, kadangi „Tu suteiksi tobulą ramybę tiems,

kurie pasitiki Tavimi” (Iz. 26:3). Esame labai patenkinti, kad dalinai galime būti naudingi, išleidžiant ir platinant šią brangią knygą.

Jūsų brolis džiaugsmingoje Viešpaties tarnyboje,

RAYMOND G. JOLLY

Varšuva, 1960 m. liepos 4 d.

IŽANGA 1980 METŲ LEIDIMUI

Su giliu dėkingumu Dievui ir įvertinimu tiems, kurie dirbo kartu ruošiant šį naują Manos leidimą, mes džiaugiamės galėdami pristatyti Jo žmonėms šį naują naudingos religinės knygos leidimą su patobulintu formatu.

Daugelis patyrė gausių palaimų, naudodami ją kiekvieną rytą savo pasišventimo sutvirtinimui; dažnai ji taip pat buvo skaitoma po pietų ar vakare (nesvarbu, ar ji yra skaitoma vieno, dviejų ar daugiau asmenų, ypač tuomet, kai skaitymas ryte tampa apsunkintas).

Naujas leidimas palengvino įvedimą tam tikrų pataisymų ir mažų pakeitimų, kurių jau seniai buvo laukta. Kai kurie iš šių pakeitimų pasitarnaus, panaudojant esamus komentarus, labiau atsižvelgiant į dabar gyvenančius Dievo žmones, kurie stengiasi išugdyti savyje panašumą į Kristų, kad galėtų vis daugiau prisipildyti Šventąja Dvasia. Citatos ir komentarai, kurie tiesiogiai skirti tik Mažajam Būreliui ir Didžiajai Miniai, gali būti pripažinti kaip liečiantys iš esmės ir likusius pasišventusius Dievo žmones. Pridėta keletas lygiagrečių tekstų, atlikta tam tikrų pakeitimų išrenkant eilėraščius iš *Poems of Dawn* (kad galėtume jų daugiau panaudoti) bei išrenkant giesmes (kad jų būtų septynios kiekvienai dienai ir būtų galima daugiau jų panaudoti), papildomai pridėtos nuorodos į Tower Reprints (Sargybos Bokšto pakartotinį leidimą) ir išplėsta rodyklė, o gale įdėta keletas pagalbinių priedų bei lapų, skirtų gimtadienių užrašams.

Jūsų brolis džiaugsmingoje Viešpaties tarnyboje,

AUGUST GOHLKE

Chester Springs, Pa., USA, 1980 m. birželio 15 d.

Ižanga

(2004 metų leidimui vokiečių k.)

Ši knyga daugeliui tapo palaiminimu rytinių maldų metu, o taip pat daugeliu atvejų po pietų ir vakare (skaitant vienam, dviem ar daugiau asmenų, ypač tiems, kurie negali jos skaityti ryte).

Dievo žmonės turi daug papildomų palaiminimų, kai jie kasdien naudojami šia knyga, kadangi Dievas „suteikia tobulą ramybę tiems, kurie pasitiki Juo“ (Iz. 26:3).

Su giliu dėkingumu Dievui ir įvertinimu tiems, kurie prisidėjo prie šio darbo, džiaugiamės galėdami pristatyti šį naują šios labai naudingos religinės knygos leidimą Jo žmonėms.

Jūsų brolis džiaugsmingoje Dievo tarnyboje,

BERNARD W. HEDMAN

Chester Springs, Pa., USA, 2003 m., gruodis

Ižanga

(2008 metų leidimui lenkų k.)

Su džiaugsmu pranešame apie dvasinę naudą, kurią turės tie, kurie kiekvieną dieną pasiners į jos mokinius iš Dievo Žodžio tiesos ir tiesos dvasios, esančios jos puslapiuose. Iš pradžių ši knyga, kartu su jos biblinėmis eilutėmis ir komentarais turėjo būti naudojamos apmąstymams ir diskusijoms pusryčių metu.

Pasirodo, kad ji tapo labai brangi ir kitose krikščioniško gyvenimo srityse. Ji ne tik sustiprina tikėjimą broliams Tiesoje, bet taip pat ir kitiems. O panaudojama kartu su Brolio Russellio „Aušros eilėraščiais“ ši knyga tampa puikiu įrankiu paliudijimams, kadangi labai diskretiškai pateikia tiesą tiems, kurie yra susipažinę su Dieviškojo Amžių Plano elementariu supratimu, kuris išdėstytas *Kūrimo fotodramoje* arba *Dieviškame Amžių Plane*. Taigi panaudokime šią knygą savo asmeninei naudai ir kaip kitą būdą skelbti Evangeliją po visą pasaulį taip, kad Viešpaties pažinimas pripildytų visą žemę taip, „kaip vanduo pripildo jūrą“ (Iz. 11:9).

Brolis mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo tarnyboje,

RALPH HERZIG

Chester Springs, PA., USA, 2008 m., gegužė

ĮŽANGA KASDIENINEI DANGIŠKAI MANAI LIETUVIŲ KALBA

Privilegija turėti šią knygą Dievo vaikų rankose suteikia džiaugsmo ir pradžiugina mūsų širdis. Dievas Jehova suteikė Pastoriui Russell privilegiją išrinkti atitinkamus Biblijos Tekstus, kad kasdien nukreiptų žmogaus protą ir jo mintis į tuos dalykus kiekvieną dieną. „Dievas mums yra prieglauda ir stiprybė, užtikrinta pagalba bėdoje“ (Ps. 46:1). Šios Šventojo Rašto eilutės ir komentarai iš principo tinka visiems dabartiniam Dievo žmonėms, siekiantiems artimo ryšio su Dangiškuoju Tėvu. Biblijos citatų suderinimas su atitinkamomis pastabomis, kurios buvo suformuotos jo mintyse, suteikė didelių palaiminimų, kai buvo panaudojamos asmeninių maldų metu ir paliudijimo susirinkimuose. Atėjus laikui Pastorius Johnson pateikė papildomų komentarų, kurie tapo papildoma palaima kasdieninėje mūsų kelionėje vadovaujant Viešpačiui. Džiaukimės šia Studijų Pagalba, kurią suteikia Dievo Mylintis Gerumas.

Vynuogyno bendradarbis ir tarnas,

LEON SNYDER

Chester Springs, PA., USA, 2023 m., liepos 11 d.

SAUSIO 1

Garbinkite, tautos, mūsų Dievą ir duokite išgirsti Jo šlovinimo garsą! Jis yra tas, kurs mus išlaikė tarp gyvųjų ir neleido svyruoti mūsų kojai – Ps. 66:8,9.

Dėkojame Dievui už tai, kad Jo malonė apsaugojo mus ir „neleido svyruoti mūsų kojai“ dar vienerius metus; kad tiek daug iš mūsų vis dar esame širdies ir supratimo vienybėje su Dievo Žodžiu ir tarnavimu Jo Žodžiu! Kai prisimename, jog priešininkui yra leista įnešti „stiprius paklydimus“ tarp Viešpaties žmonių, kad galėtų persijoti visus, kurie iš tikrųjų nėra Viešpaties (2 Tes. 2:10-12), tai tikrai turėtume dėkoti Dievui už tai, kad prasidėjus dar vieniems metams mes vis dar tvirtai laikomės Tiesos, ją vertiname, esame pilnoje taikoje su visais Dievo nutarimais ir tarnyba, ko dėka Jis mus apsaugojo nuo nuopuolio – Z'03, 3 (Z 3125).

* * *

Tikri Dievo žmonės vienas kitą ragina skelbti Dievo Žodį ir padėti kitiems suprasti evangelijos žinią, skelbiančią apie Dievo charakterio bruožus. Dievas išsaugo Savo tikrų žmonių egzistavimą per visą jų gyvenimą. Jis neleidžia ir neleis, kad tie, kurie yra Jo, parkristų ir nupultų, arba prarastų savo vietą Kristuje, tvirtoje Uoloje, ant kurios jie stovi – P'35, 182.

Paralelinės citatos: Joelio 2:26; Ps. 103; 104:1; 105:1-7; 91:1-16; 92:1-5,10-15; Rom. 8:31-39; 1 Pet. 1:2-9; Judo 24,25; Ps. 40:1-4; 115:18; 145:1,2; Iz. 33:16; Mt. 10:28-31.

Giesmės: 34, 235, 236, 237, 238, 145, 120 / 373, 442, 380.

Poems of Dawn, 274; Wiersze brzasku, 255; Ateinantys metai.

Tower Reading: Z'14,216; (R 5500).

Klausimai: Ar šią savaitę skelbiau apie Jo garbę? Kaip tai mane atgaivino, neleido suklupti? Kaip šiais metais skelbsiu Jo garbę ?

SAUSIO 2

Jūs nebeprisiklausote patys sau. Jūs esate nupirkti už didelę kainą. Tad šlovinkite Dievą savo kūnu ir savo dvasia, kurie yra Dievo – 1 Kor. 6:19,20.

Ar pradedant naujus metus, gali būti mums svarbesnė pamoka už tą, kad mes „nebeprisiklausome patys sau“, bet prisiklausome kažkam kitam; ir todėl mes turime stengtis patikti ne sau, bet patikti Viešpačiui, tarnauti ne sau, bet tarnauti Jam; stengtis tarnauti ne savo valiai, bet priešingai – tarnauti Jo valiai? Tai reiškia šventumą pačioje tikriausioje ir plačiausioje to žodžio reikšmėje – ne vien atsiskyrimą nuo nuodėmės ir atėjimą prie teisingumo, bet taip pat atsiskyrimą nuo *savęs* (ir pasaulio) bei priėmimą Dievo valios Kristuje – Z'97, 35 (R 2097).

* * *

Dievo žmonės yra *Jo* žmonėmis ne vien dėka jų sukūrimo ir pašventinimo, bet taip pat ir dėl atpirkimo galios. Todėl yra pagrįsta ir tinkama, kad visu tuo, ką jie turi ir kuo jie yra, turi atnešti garbę Dievui, savo Šeiminkui ir Kūrėjui. Dievo žmonės turi tai atlikti iš visų savo jėgų tikėjime, viltyje, meilėje ir paklusnume, kadangi mažiau nei tai būtų negarbinga ir netinkama – P'29, 189.

Paralelinės citatos: Mt. 20:28; 1 Tim. 2:5,6; Apd. 20:28; Apr. 5:9; 14:4,5; 2 Kor. 5:14,15; Tit. 2:14; 1 Kor. 7:23; 10:31; Gal. 3:13; Hbr. 9:12; 1 Pet. 1:18; 2:9; Mt. 5:16; Jn. 15:8; Flp. 1:9-11.

Giesmės: 191, 5, 15, 132, 178, 187, 215 / 415, 452, 370.

Poems of Dawn, 279; Wiersze brzasku, 263: Kiti metai – Tau.

Tower Reading: Z'10,199; (R 4632).

Klausimai: Ką šis tekstas reiškė man šią savaitę? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 3

Be paliovos melskitės – 1 Tes. 5 :17.

Kokie bebūtų mūsų įgimti polinkiai susiję su ryžtingumu ir ištvermingumu maldose, visas instrukcijas turime semtis iš Šventojo Rašto, o nugalėdami savo įgimtus išskirtinius norus, turime kaip „maži vaikai“ ir „brangūs vaikai“ suderinti savo pažiūras ir elgesį su instrukcijomis, duotomis iš viršaus. Todėl visi atsiminkime tuos žodžius: „Prašykite [Mano vardu], tai gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas“ (Jono 16:24). Dangiškasis Tėvas padaugino turtus malonės, palaimos ir apvaizdos tiems Savo paklusniams ir ištikimiems vaikams, *kurie Jo prašys šių dalykų* – Z'96, 162 (R 2004).

* * *

Dievo žmonės visada turi melstis ir niekada nenustoti. Vis atidedamas atsakymas į maldą yra pats brangiausias palaiminimas. Todėl, dažnai pasikartojantis ir nepaliaujamas Tėviškos malonės prašymas maldoje, galiausiai suteiks mums gilesnį dvasingumą ir leis pasiekti šventą troškimą – P'34, 189.

Paralelinės citatos: 1 Pet. 4:7; Lk. 2:37; 11:5-13; 21:36; Rom. 12:12; Ef. 1:15,16; 6:18; Flp. 4:6,7; Kol. 1:9; 4:2; Ps. 5:1-3; 42:8; 109:4; 116:2; Dan. 6:10; Apd. 6:4; 10:2,9; Rom. 1:9; 1 Tes. 3:10; 1 Tim. 5:5; 2 Tim. 1:3.

Giesmės: 35, 239, 1, 26, 48, 69, 115 / 346, 439, 347a.

Poems of Dawn, 115; Wiersze brzasku, 107: *Be perstojo melskitės.*

Tower Reading: Z'15,182; (R 5707).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su mano nepaliaujama malda? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 4

Lauk VIEŠPATIES! Būk stiprus, ir drąsi tesijaučia tavo širdis! Ir lauk VIEŠPATIES! – Ps. 27:14.

Laikas yra svarbus elementas visuose Dievo planuose. Todėl nebūkime apviltai, jei ant mūsų ateina kantrumo išbandymas ir ilgai laukiame palaimų, kurių trokštame. Dievas paskyrė laiką pasaulio sukūrimui ir jo paruošimui, kad galėtų gyventi žmonės; paskyrė laiką, kad pasaulis gautų reikalingą blogio patyrimą; paskyrė laiką, kad paruoštų atėjimą Kristaus – pasaulio Atpirkėjo; paskyrė laiką, kad paruoštų Bažnyčią ir likusius Savo Evangelijos Amžiaus žmones dalyvauti Jo garbingame karaliavime; taip pat skirs laiką Jo žmonių asmeninių reikalų sutvarkymui ir pataisymui. Dievas neužmiršta, nors mums atrodo, kad į mūsų maldas ilgai nėra atsakoma. Tas, kuris atkreipia dėmesį į krentantį žvirblį ir kuris suskaičiavo visus plaukus ant mūsų galvos, nėra abejingas net ir tyliausiam šauksmui, ar menkiausiam Savo nuolankaus vaiko prašymui – Z'95, 20 (R 1759).

* * *

Dievo apvaizda, susijusi su Jo žmonėmis, susideda iš daugelio vėlavimų, kad tokiu būdu galima būtų išbandyti jų kantrybę. Tie, kurie atlaikys šiuos išbandymus su drąsia širdimi, šių išbandymų dėka taps stiprūs Viešpatyje. Todėl jie laukia Viešpaties įvairiose gyvenimo aplinkybėse, būdami tvirtai įsitikinę, kad Tas, kuris yra už juos, apreikš tai laike kiekvieno būtinumo, kuris iškils jų gyvenime – P'33, 191.

Paralelinės citatos: Jer. 14:22; Ps. 25:3,5,21; 39:7; 123:2; 62:1,2,5; 33:20; 37:7; Oz. 12:6; Gal. 5:5; Ps. 130:5,6; 40:1; 25:21; 69:3; Mich. 7:7; Dan. 12:12; Iz. 40:31; 64:4.

Giesmės: 313, 7, 92, 102, 201, 214, 318 / 402, 251, 87.

Poems of Dawn, 209; Wiersze brzasku, 201: Pavargusieji, palaukit dar truputį.

Tower Reading: Z'15,190; (R 5711).

Klausimai: Ar šią savaitę laukiau Viešpaties? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės ?

SAUSIO 5

Tave keikiančiųjų keiksmas krito ant manęs – Rom. 15:3.

Stenkimės iškęsti tuos pasityčiojimus, kokius turėjo Kristus ir iškęsti taip, kaip Jis – su gailestingumu ir malda už klystančius ir išvestus iš kelio, kad jei Dievas jiems leis, galėtų atgailauti. Kaip geri kareiviai su nuolankiu drąsumu įvertinkime savo pasišventimo Viešpačiui privilegiją, iškentėdami sunkumus Jo tarnyboje. Jėzaus nenustebino žmonių moralinis nuosmukis. Jis žinojo, kad randasi priešiška nusistačiusiame pasaulyje, kuris apraizgytas nuodėme, ir bendrai kalbant, pasaulyje, kurį valdo tamsybės kunigaikštis. Todėl Jėzus tikėjosi, kad ant Jo ateis pasityčiojimai, pašaipos, persekiojimai, ir visa tai Jis iškentėjo kantriai, o Jo meilės pilnoji širdis buvo beveik visai užmarši savo asmeniniam kentėjimams, bet buvo pilna gailesčio ir meilės rūpesčio kitais – Z'96, 83 (R 1963).

* * *

Dėl to, kad priešininkas klaidingai ir melagingai parodo mūsų Dangiškojo Tėvo charakterį, ir kadangi nuodėminga žmonija dėl nežinojimo blogai supranta Tėvo tikslus, netikintys žmonės piktžodžiauja ir šaiposi iš Dievo. Tie, kurie stovi Jo pusėje kaip tikrieji Dievo žmonės, dirbdami Jo naudai ir gindami Jo reikalus kenčia persekiojimus nuo tokių pačių asmenų, nors ne visada dėl tų pačių priežasčių – P'32, 197.

Paralelinės citatos: Ps. 69:9; Mk. 12:35-40; Lk. 12:50; Rom. 6:1-11; 8:10,17,18; 15:2,3; 1 Kor. 15:29-34; 2 Kor. 1:5; 4:8-5:9; Gal. 2:20; Flp. 3:10; Kol. 1:24; 2:11,12; 2 Tim. 2:10-12; 1 Pet. 2:19-24; 3:13-18; 4:12-19.

Giesmės: 134, 135, 203, 277, 299, 325, 326 / 5, 345, 109.
Poems of Dawn, 185; Wiersze brzasku, 176: Kantrybė.
Tower Reading: Z'12,323; (R 5116).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau persekiojimus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kaip jie mane paveikė?

SAUSIO 6

Mus pamokyk taip skaičiuoti mūsų dienas, kad įgytume išmintingą širdį! – Ps. 90:12.

Krikščionis skaičiuodamas savo dienas, nedaro tai su liūdesiu ir susikrimtimu, bet su blaivumu. Jis skaičiuoja savo praeinančias dienas kaip duodančias daug palaimų, daug privilegijų, daug galimybių skelbti „dorybes To, kuris pašaukė mus iš tamsybių į savo nuostabią Šviesą“, kaip duodančias daug galimybių ir privilegijų padėti kitiems jų piligriminėje kelionėje, o savyje ugdyti charakterį vis labiau patinkančią Dievui, kad kaskart vis labiau būtume panašūs į brangųjį Dievo Sūnų – Z’01, 333 (R2895).

* * *

Restitucinė klasė, patirdama teisingumo įtaką, melsis ir prašys galimybės ištirti savo gyvenimą buvusį blogio periode, kuriame patyrė blogį, o tai padės jai išmokti neapkęsti nuodėmės ir mylėti teisingumą – padės išmokti Viešpaties baimės, kaip išminties pradžios. Į šią maldą Viešpats atsakys tokiu būdu, kuris taps žmonijai amžinu gėriu tiesoje ir teisingume – P’26, 189.

Paralelinės citatos: Jobo 12:12,3,7-13,16,17,22; 28:12-28; 32:9; Ps. 107:43; 111:10; Pat. 1:5,7,20-2:20; 3:13-26,34,35; 4:4-22; 8:1-9; 16:16,20-24; 1 Kor. 1:24,30; Jok. 1:5.

Giesmės: 74, 296, 136, 79, 22, 44, 49 / 257, 1, 381.

Poems of Dawn, 137; Wiersze brzasku, 130: Jeigu mums liktų tik viena diena.

Tower Reading: Z’15,151; (R 5688).

Klausimai: Kokie išbandymai šią savaitę ypač man davė išminties? Kaip šiuose išbandymuose elgiausi? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 7

Kad jie nė vieno neapkalbėtų – Titui 3:2.

Jeigu kryžiaus kareiviai vieną kartą gerai suprastų, kad apkalbėjimas ir kalbėjimas blogai apie ką nors yra apkalbėto žmogaus charakterio nužudymas, o apšmeižimas yra atėmimas kitam žmogui gero vardo, tai turėtų kuo anksčiau suprasti ir pastebėti šį dalyką jo tikroje, baisioje šviesoje, koks jis yra Dievo akyse. Ir kada jie žiūrės į tą dalyką tikru – Dievišku žvilgsniu, tai turi paskatinti naują širdį, protą ir valią kuo didesniai aktyvumui nugalėti tokius kūno ir velnio darbus. Kiekvienas, kuris stengsis apsivalyti nuo senojo pykčio, pavydo, ginčų, apgaulės raugo ir nekalbės blogai apie savo artimą, bus švarus širdyje ir bus Viešpaties paveikslu – Z’03, 425 (R3272).

* * *

Kiekvienas iš mūsų turi tiek daug ydų, o kiti tiek daug dorybių, kad nei apie vieną neturėtume kalbėti blogai. Mūsų pačių namų grindys turi būti švariai iššluotos prieš bandant šluoti kitų grindis. Tai padės mums geriau užjausti kitus. Tik tada galime išsakyti neigiamus dalykus apie kitus, kai tai daryti esame skatinami Auksinės Taisyklės, norėdami užkirsti kelią daromai žalai, kuri įvyktų, jei apie tai nebūtų pasakyta – P’31, 191.

Paralelinės citatos: Iš. 22:28; Ps. 10:7,8; 34:13; 41:5-9; 64:2-5; Pat. 4:24; 10:11,19,31,32; 12:5,6,13 17-19; 15:1,4,28; 16:27,28; 26:20-23,28; Mok. 10:11,20; Iz. 32:6,7; Mt. 12:34-37; Ef. 4:25,29,31; Jok. 3:5-10; 4:11.

Giesmės: 116, 32, 70, 151, 223, 260, 272 / 104, 101, 175.

Poems of Dawn, 273; Wiersze brzasku, 253: Trys auksiniai vartai.

Tower Reading: Z’14,264; (R 5528).

Klausimai: Ar šią savaitę kalbėjau gerai ar blogai? Kodėl? Kokios buvo aplinkybės, kliūtys ir rezultatai?

SAUSIO 8

Žiūrėkite, kad kas neatlygintų kam blogu už bloga, bet visuomet stenkitės daryti gera vienas kitam ir visiems –
1 Tes. 5:15.

Pagal Šventojo Rašto taisyklę, tikrieji Dievo žmonės turi būti labiausiai ištobulinti, geriausiai išauklėti, labiausiai mandagūs, švelnūs ir kilniaširdžiai, labiausiai linkintys gero iš visų pasaulio žmonių – ir tai aukščiausioje prasmėje – ne vien tik rodydami išorinį ir paviršutinišką mandagumą, kilnumą ir t. t., kas yra įprasta pasaulyje, bet tikrą kilnumą ir mandagumą einantį iš širdies, einantį iš įvertinimo Viešpaties Dvasios ir Tiesos dvasios, meilės dvasios ir teisingumo dvasios – Z'01, 297 (R 2877).

* * *

Keršto dvasia yra šėtono dvasia, taip kaip ramumo, švelnumo ir nekeršijimo dvasia yra Viešpaties Dvasia. Todėl visi turintys Viešpaties Dvasios bus visada pasiruošę liudyti gėrį, ar tai būtų draugas, ar priešas. Ir priklausomai nuo galimybių turime daryti gerą visiems, o ypač tikėjimo namiškiams. Jeigu visada elgsimės laikydamiesi šios taisyklės, mūsų širdys vis labiau artės ir panašės į Viešpaties – P'35, 182.

Paralelinės citatos: Kun. 19:18; Įst. 32:25; Ps. 94:1; Pat. 20:22; Mt. 5:38-41; Rom. 12:12-17, 19-21; Hbr. 10:30; 1 Pet. 2:23; 3:9; Gal. 6:10; 1 Tes. 3:12; 1 Tim. 6:18.

Giesmės: 125, 267, 196, 198, 315, 95, 208 / 474, 8, 407.
Poems of Dawn, 114; *Wiersze brzasku,* 105: Tik šiandien.
Tower Reading: Z'16,149; (R 5897).

Klausimai: Ar šią savaitę atmokėjau blogiu už blogį, geru už blogį, ar blogiu už gėrį? Kokios buvo aplinkybės, motyvai ir pasekmės?

SAUSIO 9

Kas gi tave išskiria iš kitų? Ir ką gi turi, ko nebūtum gavęs? – 1 Kor. 4:7.

Visi Dievui pasišventę žmonės turėtų pripažinti, kad jie neatėjo prie dabartinės malonės ir tiesos per savo asmeninę išmintį, ar išmintį kitų, bet atėjo per Viešpaties išmintį ir malonę. Tą pačią mintį turėtų priimti visi, kurie tarnauja Dievo žmonėms kaip ganytojai, tarnai įvairiose srityse, ir kurie atsakingi prieš Viešpatį dėl savo užimamų pareigų tikėjimo šeimynoje. Jie turėtų aiškiai suvokti ir pripažinti tas galimybes patarnauti kaip Viešpaties atstovai. Nenorėjimas viso to pripažinti parodo, kad tinkamai neįvertiname šių privilegijų – Z'03, 430 (R 3277).

* * *

Mūsų skirtingumas vienu nuo kitų svarbiuose gyvenimo reikaluose (ar tai talentais, ar pareigomis, ar privilegijomis Dievo tarnyboje) nepriklauso nuo mūsų pačių, bet nuo Dievo. Būtent Jis padaro, jog skiriamės vienas nuo kito. Todėl mūsų tinkama laikysena, kokia turėtų būti, einant Viešpaties tarnybos pareigas, tai nuolankumas. Pasigyrimo negali būti, nes viskas yra Jo malonė – P'30, 14.

Paralelinės citatos: Jok. 1:17; Jn. 3:27; 1 Kor. 12:11; Rom. 12:3,6; 1 Pet. 4:10; Ef. 2:8,9; Flp. 2:13; Mich. 6:8; Mt. 5:3; Lk. 14:11; 17:10; 22:24-27; 1 Kor. 1:28,29.

Giesmės: 95, 11, 46, 99, 121, 176, 293 / 13, 15, 456.

Poems of Dawn, 81; Wiersze brzasku, 72: Jo kelias yra geriausias.

Tower Reading: Z'13,231; (R 5284).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 10

Imkite, broliai, kentėjimo ir ištvermės pavyzdžiu pranašus, kurie kalbėjo Viešpaties vardu – Jok. 5:10.

Tikrasis takas vis dar yra „siaurasis takas“ nusižeminimo ir savęs išsižadėjimo – takas romumo ir nuolankumo; takas, kuris pareikalaus ir šiais metais tiek pat pastangų ir malonės, kiek ir praeitais, o gal net ir daugiau. Kuo daugiau paaugame malonėje ir pažinime, tuo stipresnė bus pagunda tapti pagyrūnais, išdidžiais, pasipūtusiais, užsispyrusiais ir arogantiškais. Ir kuo aukščiau mes kylame tikėjime, viltyje, meilėje ir veiklume tarnaudami Viešpačiui, tuo labiau didysis priešininkas priešinsis mūsų žengimui į priekį, ir tuo labiau jo slapti agentai mus apkalbės, juodins ir stengsis mums kenkti – Z’95, 3 (R1751).

* * *

Dievo skelbėjai visada tampa daugelio pasityčiojimų objektu, patyrė daug kančių; panašiai kaip Dievas, taip ir jie, visa tai pakėlė su dideliu kantrumu. Tuo jie parodė tinkamą sekimo pavyzdį visiems, kurie norėtų tapti Viešpaties žmonėmis ir Jo skelbėjais bei atstovais. Tikrieji Viešpaties žmonės turės naudos, jei seks jų pavyzdžiu, o Viešpaties vardas per tai bus pagarbintas – P’34, 189.

Paralelinės citatos: 2 Tim. 3:16; 1 Pet. 1:11; 2 Pet. 1:20,21; 2 Kor. 4:16-18; 2 Tim. 2:10-12; 1 Pet. 3:13-18; 4:13-19; Mt. 5:10-12; 23:34,37; Lk. 6:22,23,26; Apd. 5:41; 7:52; 2 Kron. 36:16; Neh. 9:26; 1 Tes. 2:15; Jobo 1:22; 2:10; 42:10.

Giesmės: 102, 56, 57, 93, 94, 108, 179 / 295, 321, 281.

Poems of Dawn, 177; Wiersze brzasku, 165: Sudužę mano planai.
Tower Reading: Z’13,312; (R 5332).

Klausimai: Kiek šią savaitę turėjau naudos sekdamas pranašų, iškentėjusių blogį, pavyzdžiu? Kokiose aplinkybėse? Kas man padėjo ir kas trukdė?

SAUSIO 11

Jo Žodis mano širdyje buvo tarsi ugnis, uždaryta mano kauluose, aš stengiausi susilaikyti, bet negalėjau – Jer. 20:9.

Mes, kurie turime privilegiją pasilikti Jo malonėje, palaimoje ir apšvietime, atiduokime Viešpačiui garbę ir stenkimės, kad meilus Jono charakterio būdas, jo energija ir uolumas būtų ir mumyse. Atsiminkime, kad nors jis buvo vadinamas mylimu mokytiniu, tačiau taip pat dėl savo impulsyvaus uolumo, kartu su savo broliu, buvo pavadinti Boanerges – *sūnūs perkūno*. Būkime ir mes pilni energijos, pilni pasišventimo, kurį paskatina meilė, kad galėtume garbinti Viešpatį savo kūnu ir dvasia, kuri priklauso Jam – Z'01,151 (R 2806).

* * *

Kadangi krikščionis tiki, turėdamas stiprų įsitikinimą, todėl ir kalba. Jo neįmanoma sulaikyti nuo Dievo žodžio skelbimo, taip kaip neįmanoma sulaikyti Niagaros vandenių tekančių link krioklio. Tie, kurie nepriėmė Tiesos iš meilės jai, gali susilaikyti nuo Tiesos skelbimo ir dažnai tai daro be jokios priežasties; bet tie, kurie myli Dievo liudijimus, jie nori ir turi pasakoti apie Jo malonę visų tinkamų progų metu – P'33, 191.

Paralelinės citatos: Jok. 1:21-23; 1 Pet 2:2; Hbr. 4:12; 2 Tim. 2:15; Joz. 1:8; 1 Kron. 16:15; Jobo 23:12; Ps. 19:7-11; 40:8; 119:14-20, 46, 54, 93, 97, 111, 143, 157-167, 172; Mok. 4:17; Iz. 55:10,11; Ezd. 7:10; Mal. 2:6,7; Lk. 12:42-44; Apd. 4:20,31; 20:22-24; 1 Kor. 9:16-23; 2 Kor. 6:3-7.

Giesmės: 260, 70, 116, 164, 210, 275, 309 / 58, 75, 318.

Poems of Dawn, 261; Wiersze brzasku, 243: Nuvalykite kelią.

Tower Reading: Z'14,197; (R 5489).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau uolus Dievo žodžio skelbime? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 12

Broliai, jei žmogus įpuola į kokią nuodėmę, jūs, dvasiiniai žmonės, pataisykite tokį romumo dvasioje, žiūrėdami savęs, kad ir patys nebūtumėt sugundyti – Gal. 6:1.

Išmokime gerai šią pamoką: kitus taisydami, pabarti turime labai švelniu būdu, labai išmintingu būdu ir mandagiai. Geriau pasakyti tik tiek, kad jis pats susiprastų, nei tiesiogiai apkaltinti ir išdėstyti visą blogį. Geriau pasidomėkime, kokioje būsenoje *dabar* randasi jo širdis, nei kokia buvo *ankščiau*, kai jo širdis klydo. Mažiau rūpinkimės bausmės nustatymu tam, kuris daro blogį, o daugiau rūpinkimės jo pataisymu ir sugrąžinimu iš klaidingo į tikrą kelią. Neturime bandyti teisti ir bausti vienas kitą už nusižengimus, bet geriau atsiminkime, kad viskas yra Viešpaties rankose. Jokių būdų nebandykime keršyti vienas kitam, nebandykime patys nustatinėti bausmės dydžio, neatmokėkime blogiu už blogį – Z’01, 150 (R2806).

* * *

Klysti yra žmogiška, todėl mes visi klystame. Įspėti taip, kad tai duotų naudos, yra būdinga Dievui, todėl tik nedaugelis gali praktikuoti ir panaudoti šią malonę. Tik dvasiškai pažengęs krikščionis, kuris turi atitinkamą pažinimą, meilę ir savikontrolę sugebės gerai eiti šias pareigas. Net ir tuomet, kai nori suteikti pagalbą kitiems, pats turi rūpestingai stebėti save, kad tuo metu, kai įspėji kitus, pats nebūtum vertas pabarimo – P’32, 197, 198.

Paralelinės citatos: Iz. 57:15; Rom. 15:1,7; 1 Kor. 8:9,11; 9:22; Hbr. 12:13; Jok. 5:19,20; Pat. 24:16; 28:5; Rom. 8:9,14,15; 1 Kor. 4:21; 2 Tes. 3:15; 2 Tim. 2:25; 1 Kor. 10:12.

Giesmės: 198, 78, 95, 105, 125, 166, 267 / 132, 379, 468.
Poems of Dawn, 277; *Wiersze brzasku,* 259: Naujas lapas.
Tower Reading: Z’14,197; (R 5489).

Klausimai: Kokius išbandymus turėjau šią savaitę, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokie buvo rezultatai?

SAUSIO 13

Mano vaikeliai, jums tai rašau, kad nenusidėtumėte. O jei kas nusidėtų, turime Užtarėją pas Tėvą, Jėzų Kristų, teisųjį – 1 Jn. 2:1.

Jeigu pamatome, kad dėl tikėjimo stokos ar kūno silpnumo padarėme blogą žingsnį, priešingą Viešpaties valiai ir mūsų geriausiems dvasiniams interesams, tai nei minutės neturime delsti, bet apsisukti ir grįžti atgal, palikdami tą kelią ir šauktis Viešpaties. Turime aukurą, pašventintą brangiu Kristaus krauju, kiekvienu atžvilgiu svarbesnį už tą, kurį Abraomas pašventino tipinių žvėrelių krauju. O Apaštalas mums primena: „Todėl drąsiai artinkimės [pilni tikėjimo] prie malonės sosto, kad gautume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu” (Hebr 4:16) – Z’01, 233 (R 2847).

* * *

Nedera Dievo vaikui nuodėmiauti, bet jei nusideda, tai po atgailos gali pasitikėti Jėzumi Kristumi, tuo Teisinguoju, Jo sėkmingu ir veiksmingu užtarimu. Kaip kiekvienas įgudęs ir sumanus teisininkas parodo kiekvieną gerą dalyką savo kliento naudai, o blogį, kiek tai įmanoma, pateikia kuo geresnėje šviesoje, taip ir Jėzus, mūsų Advokatas ir Užtarėjas, uždengia Savo aukos nuopelnu visas mūsų ydas ir dėmes, o turėdamas Dangiškojo Tribunolo malonę, veiksmingai užtaria Savo klientų, t. y., mūsų naudai – P’26, 189, 190.

Paralelinės citatos: Jn. 16:7; Rom. 3:20-26; 4:24; 25; 8:34; 10:4; 1 Kor. 1:30; 2 Kor. 5:18; Flp. 3:9; Hbr. 7:25; 9:24; 1 Jn. 1:7; 2:2; 4:10.

Giesmės: 190, 15, 168, 178, 187, 290, 207 / 37, 368, 313.

Poems of Dawn, 155; *Wiersze brzasku,* 146: Mano Draugas.

Tower Reading: Z’14,201; (R 5491).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai nukreipė mane pas Užtarėją? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 14

Todėl aš bėgu nedvejodamas ir grumiuosi ne kaip į orą smūgiuodamas – 1 Kor. 9:26.

Turėdami silpną ir puolusią prigimtį, galime sau daug padėti, kai aiškiai suprasdami, pilnai pašvęsime savo valią, visas proto ir kūno galias, visus sugebėjimus ir talentus. Kuris priima šį teisingą požiūrį apie savo pasišventimą Viešpačiui ir įstojimą į Jo armiją, supranta, kad daugiau nieko ir neturi ką galėtų atiduoti Viešpačiui, todėl kiekvieną galinčią atsirasti valios kovą baigia galutiniu nutarimu: „Bet aš ir mano namai tarnausime Viešpačiui“. Todėl matome kaip svarbu yra visiems Jo kareiviams žinoti, kad jų tarnybos laikas tęsiasi iki mirties, ir kad neturime net galvoti, nei svarstyti apie atsitraukimą iš kovos, ar nutraukimą geros tikėjimo kovos nors vienai valandai – Z’03, 421 (R 3272).

* * *

Jeigu norime ir toliau sėkmingai tęsti krikščionišką gyvenimą, būtina žinoti viską, ką turime daryti, pilnai tai įvertinti ir nepamesti siekiamo tikslo iš akiračio iki galo. Kaip beprasmiška ir neprotinga būtų tikėtis apdovanojimo lenktynėse, jei nebūtų žinomos lenktynių sąlygos ir lenktynių trasa, taip neprotinga būtų tikėtis pažadėto apdovanojimo kartu su Kristumi Karalystėje, jeigu sąlygos, bėgimo tikslas ir bėgimo takas nebūtų žinomas ir nebūtų jo laikomasi – P’31, 191.

Paralelinės citatos: 2 Kron. 20:15,17; Ps. 19:5; Mok. 9:11; 1 Kor. 9:24-27; Gal. 5:7; Flp. 2:16; 3:14,15; Hbr. 6:20; 12:1,2; Ef. 6:11,17; 1 Kor. 16:13; 2 Tim. 2:3,4; 4:7; Hbr. 12:10; 10:32; 11:34; 1 Tim. 6:12.

Giesmės: 20, 13, 78, 154, 145, 266, 273 / 53a, 238, 317.

Poems of Dawn, 154; Wiersze brzasku, 145: Kaskart vis arčiau tikslo.
Tower Reading: Z’11,136; (R 4809).

Klausimai: Ar šią savaitę mano krikščioniškas bėgimas ir kova buvo aiški ir turėjo tikslą? Kodėl? Kaip? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 15

Ir ko VIEŠPATS reikalauja iš tavęs: teisingai elgtis, būti gailestingam ir vaikščioti nuolankiai su Dievu – Mich. 6:8.

Visi pripažįsta, kad šie reikalavimai yra labai išmintingi. Akivaizdu, kad Dievas negali reikalauti mažiau iš tų, kuriuos Jis ugdo ir moko būsimam pasaulio teisimui. Visos šios trys Pranašo paminėtos dorybės telpa viename žodyje – Meilė. Meilė reikalauja, kad elgtumėmės teisingai savo artimųjų, brolių, šeimų atžvilgiu, taip pat ir su savimi; kad galėtume pripažinti, įvertinti ir kitų teises – kūniškas teises, moralines ir intelektualines teises bei laisves – jas įvertindami, neturėtume tų teisių apriboti, ar jas paneigti – Z’02, 172 (R 3020).

* * *

Krikščioniui visų įsipareigojimų visuma, tai meilės įstatymo vykdymas Dievo ir žmogaus atžvilgiu. Atiduokime kiekvienam žmogui tai, kas jam priklauso, parodykime užuojautą ir gailestingumą silpnajam, nelaimingam ir tam, kuris kenčia, giliai įvertinkime Dievišką charakterį, remiantis pažinimu savo asmeninių silpnybių ir trūkumų, lygindami tai su Dievišku tobulumu – P’35, 183.

Paralelinės citatos: Mt. 22:36-40; Įst. 10:12; Ps. 41:1; Mk. 11:25,26; Ef. 4:32; Kol. 2:13; Įst. 5:33; Mt. 11:29; Jn. 13:4-17; Flp. 2:5-8; 1 Pet. 5:5,6; 1 Jn. 1:7.

Giesmės: 1, 198, 267, 95, 13, 196, 20 / 422, 392, 123.

Poems of Dawn, 93; Wiersze brzasku, 82: Nešimas Dievo naštų.

Tower Reading: Z’14,59; (R 5407).

Klausimai: Ar šią savaitę elgiausi teisingai, gailestingai ir nuolankiai? Kas paskatino taip daryti? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 16

Ištvermingi maldoje – Rom. 12:12.

Brangūs Viešpaties mokiniai, kokią turime palaimintą privilegiją būti nuolatos maldoje, visada melsis, tai reiškia – kelti aukštyn prie Dievo savo širdis ir mintis bet kuriuo metu, nesvarbu kurioje vietoje, žinodami, kad Dangiškasis Tėvas ir mūsų brangus Viešpats pastoviai lieka su mumis – kiekvieną dieną ir kiekvieną valandą. Ir tada, kai jau atlikome savo dienos pareigas, Jam stebint ir Jam vadovaujant, arba bet kuriuo metu, kai mūsų siela pajaučia maldos reikalingumą, kokia brangi yra ta privilegija, būnant vienumoje vien tik su Dievu, numesti savo širdies sunkumą – Z'95, 215 (R 1864).

* * *

Malda yra dvasinis ryšys tarp žmogaus ir Dievo. Dievas, priešingai nei žmonės, niekada nebūna pavargęs dėl tikinčiųjų kreipimosi į Jį. Todėl, jie visada turi priėjimą prie Dievo maldoje Jėzaus vardu. Su koku dėkingumu turime pastoviai įvertinti ir nuolat naudotis ta privilegija! Tai pakylės mus aukščiau dvasioje ir duos mums palaimų, kurių kitoku būdu negalėtume pasiekti. Tie palaiminimai bus dviejų rūšių: vieni ateis, kai ugdytume savyje maldos dvasią (tai tiesioginis maldos rezultatas), antri, kaip dovanos, kai gausime atsakymą į maldas – P'30, 14.

Paralelinės citatos: Lk. 18:1-8; 1 Tes. 5:17; Kol. 4:2; Ef. 6:18,19; Apd. 12:5; 2:42; Ps. 27:8; 145:18; Pat. 15:18; Iz. 55:6; Mt. 6:5-15; 7:7,8; 1 Tim. 2:8; Jok. 5:16; Judo 20.

Giesmės: 274, 35, 69, 115, 219, 239, 323 / 365, 188, 116.

Poems of Dawn, 30; Wiersze brzasku, 19: Visada pas Jėzų.

Tower Reading: Z'15,182; (R 5707).

Klausimai: Ar šią savaitę pastoviai meldžiausi? Kodėl? Kaip? Kur?

SAUSIO 17

Išsilaikykite Dievo meilėje – Judo 21.

Mes galime kasdien ir kas valandą išsaugoti save Viešpaties meilėje, jei būsime paklusnūs teisingumo principams ir vis labiau pamilsime juos. Mes turime džiaugtis kiekvienu gyvenimo patyrimu – gyvenimo išbandymais, sunkumais, liūdesiu, nepasisekimais ir t. t., ir džiaugtis nemažiau, nei džiaugiamės gyvenimo malonumais, jeigu tik Viešpats norės kai kurių, ar visų šių priemonių pagalba mus mokinti ir duoti mums galimybę aiškiau pamatyti savo asmenines silpnybes ir duos gilesnį supratimą apie šį tobulą laisvės ir meilės įstatymą, kurį Jis įsteigė, ir kurio Jis reikalauja laikytis su pilnu ir lojaliu mūsų širdies atsidavimu – Z'02, 173 (R 3021).

* * *

Dievo meilė, susidedanti iš nesavanaudiškos meilės Tėvui ir Sūnui iš visos širdies, proto, sielos ir jėgų, iš nesavanaudiškos, bei didesnės nei sau, meilės broliams, ir iš nesavanaudiškos, tokios pačios kaip sau, meilės visai žmonių giminei, ir net priešams, savaime neišlieka žmonių širdyse dabartinių sąlygų metu. Kas neišsaugos šios meilės dabartiniu metu, esant dabartinėms sąlygoms, galinčioms ją sunaikinti, tikrai ją praras. Todėl, jei esame pasiekę tokią meilę, stenkimės ją išsaugoti ir išlaikyti – P'34, 189.

Paralelinės citatos: Įst. 33:3,12; Ps. 63:3; 146:8; Iz. 38:17; Jer. 31:3; Jn. 3:16; 14:21,23; 16:27; 17:10,23,26; Rom. 5:8; 2 Kor. 13:11; Ef. 2:4; Kol. 3:14; 1 Jn. 3:1; 4:8-19; Mt. 5:43-48; 19:19; Joz. 22:5; Ps. 91:14; Jn. 13:14,15,34,35; 15:12-19.

Giesmės: 166, 95, 165, 196, 198, 267, 201 / 393, 188a, 171.
Poems of Dawn, 79; Wiersze brzasku, 69: Meilės alchemija.
Tower Reading: Z'02,171; (R 3020).

Klausimai: Ar šią savaitę išsaugojau save Dievo meilėje? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kas tam padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 18

Nebūkite apsilaidę, bet uolūs, karštos dvasios, tarnaukite Viešpačiui – Rom. 12:11.

Tegul visi, kurie trokšta sėkmingai bėgti šiose varžybose, atidžiai stebi savo uolumą ir aktyvumą Viešpaties tarnyboje. Jeigu palaidosime vieną ar daugiau mūsų talentų po pasaulinių rūpesčių ir sunkumų naštomis, ko galima būtų išvengti arba tai pašalinti; ir jeigu mūsų talentus palaidosime po savo ar šeimos pasaulietinės ambicijos našta – nesvarbu, ar švaistydami pašvęstą laiką mokslui, filosofijai, muzikai, menui, komercinei veiklai, politikai, malonumams, ar pernelyg pataikaudami išdidumui ir norams – galiausiai, kaip neištikimi tarnai, būsime išmesti į išorinę tamsą – Z'91, 9 (R 1281).

* * *

Aktyvumas gyvenimo reikaluose, o ypačingai Viešpaties tarnyboje, yra būtinas, jeigu norime turėti pasisėkimą. Kada prie aktyvumo pridedame uolumo, stropumo dvasią, kuri dega ir yra pilna entuziazmo, tai sudarome sąlygas geresniam pasisėkimui. O jei šis aktyvumas ir uolumas bus atiduotas Viešpačiui ir bus einama išminties kryptimi, tai atneš naudos Dievo reikalui, o tas asmuo, per kurį pasireiškia šios geros savybės, bus labai pažengęs į priekį ir išlavintas – P'33, 191.

Paralelinės citatos: 1 Kron. 29:17; 2 Kron. 15:15; Ezr. 7:23; Ps. 42:1,2; 119:139; Pam. 9:10; Iz. 62:6,7; Jn. 9:4; 1 Kor. 13:3; 14:12; 2 Kor. 4:8-10,13,16-18; 9:2; Gal. 4:18; Kol. 3:22-24; Tit. 2:14; Judo. 3; Apr. 3:19.

Giesmės: 277, 20, 13, 266, 272, 208, 78 / 370a, 336, 374.

Poems of Dawn, 280; Wiersze brzasku, 266: Mūsų gyvenimo laikrodis.
Tower Reading: Z'13,314; (R 5334).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau uolus? Kokiam darbe? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 19

O, kaip aš branginu Tavo įstatymą! Mąstau apie jį visą dieną – Ps. 119:97.

Viešpaties Žodžio studijavimas yra garbinga krikščionio privilegija, tačiau vis dėlto daugelis tų tyrinėjimų būna be tikslo ir be naudos. Jei neįgyvendiname praktiškai to ką studijuojame, yra blogiau, nei laiko švaistymas. Dievo žmonės turėtų išmintingai panaudoti kiekvieną galimybę, kad įgytų žinių apie Dievo Planą, net ir tada, jei tai pareikalautų kai ko išsižadėti. Dievo vaikas ypatingai turi rūpintis tuo, kad aukojama būtų *jo paties* asmeninė nauda ir patogumai, o ne priklausantys kitiems. Biblijos studijavimas, kuris atliekamas vien tik kitų sąskaita, veikiau parodo egoizmą ir savanaudiškumą, nei gausų Dievo meilės dvasios turėjimą – Z'99, 156 (R 2488).

* * *

Dievo Žodis krikščioniui yra pats vertingiausias paveldėjimas. Jo doktrinos, nurodymai, pažadai, pamokymai, pranašystės, istorijos ir tipai yra verti krikščionio meilės ir skatina meilei. Krikščionis neturi malonesnių ir įdomesnių temų apmąstymams kaip šios iš Biblijos. Jokios kitos temos neatneša didesnės palaimos tiems, kurie apmąstydami jas ir gyvena pagal tai, kaip šios Biblijos doktrinos moko, kadangi tai yra dvasia ir gyvenimas – P'32, 198.

Paralelinės citatos: Jobo 23:12; Ps. 1:2; 19:7-11; 40:8; 119:16, 20, 24, 35, 47, 48, 54, 70, 77, 92, 103, 111, 113, 119, 127, 131, 140, 143, 159, 162-167, 174; Jer. 15:16; Lk. 4:22; 11:28; Apd. 17:11; Rom. 15:14; Kol. 3:16; 2 Tim. 2:15; 3:15-17.

Giesmės: 22, 49, 79, 238, 296, 311, 315 / 475, 24, 203.

Poems of Dawn, 6; Wiersze brzasku, 2: Tiesos Žodis.

Tower Reading: Z'02,265; (R 3070).

Klausimai: Ar šią savaitę gėrėjaisi Dievo Žodžiu, ar apie jį mąščiau? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 20

Jeigu jūs pakenčiat drausmę, Dievas elgiasi su jumis kaip su sūnumis. O kurio gi sūnaus tėvas griežtai neauklėja? – Hbr. 12:7.

Be išmėginimų negalime pilnai išugdyti charakterio. Jis yra kaip augalas: iš pradžių yra labai gležnas, reikalinga jam daug Dievo meilės šviesos, dažno palaistymo Dievo malonės lietumi, daug lavinimo tobulėjimui, panaudojant žinias apie Dievo charakterį, kaip gerą tikėjimo pagrindą ir įkvėpimą paklusnumui. Ir tada taip išugdytas charakteris, veikiamas palankių sąlygų, yra paruoštas apgėnėjimo procesui disciplinos pagalba ir sugebės pakelti kai kuriuos sunkumus. Ir palaipsniui, pamažu didėjęs charakterio jėgai, išmėginimai, kurie jam pritaikomi, padės išugdyti dar didesnę jėgą, charakterio grožį ir malonę, kol galutinai per kentėjimus charakteris bus sutvirtintas, išugdytas, nusistovėjęs, išstobulintas – Z'95, 107 (R 1806).

* * *

Jeigu mūsų tikri, žemiški tėvai mus drausmindavo mūsų gėriui, tai neturėtume blogai galvoti apie mūsų Dangiškąjį Tėvą, kai mus baudžia mūsų pačių gėriui. Trūkumas tokių pabaudimų būtų įrodymas, jog nesame Jo sūnumis. Jei patiriame tokius pabaudimus, tai įrodo, kad esame Jo sūnumis ir Jis yra mūsų Tėvu. Todėl tegul šie pabaudimai neatima mums drąsos, bet būna užtikrinimu ir patvirtinimu, jog esame Dievo sūnumis, ir tegul tai paskatina mus pasitaisymui – P'26, 190.

Paralelinės citatos: Hbr. 12:4-14; Įst. 8:5; 2 Sam. 7:14; Jobo 5:17; Ps. 94:12; Pat. 13:13-24; 19:18; 22:15; 23:13,14,24; 29:15,17; Apr. 3:19.

Giesmės: 307, 63, 67, 110, 293, 328, 333 / 109, 376, 433.

Poems of Dawn, 186; Wiersze brzasku, 178: Tegul nebūna tai keistu dalyku.

Tower Reading: Z'12,388; (R 5147).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su pabaudimu? Kaip juos pakėliau? Kaip jie paveikė mane?

SAUSIO 21

Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima ant savęs savo kryžių ir teseka paskui mane – Mt. 16:24.

Kryžiaus nešimas yra artimai susijęs su savęs išsižadėjimu, nors tarp šių apibūdinimų galime pastebėti tam tikrą skirtumą. Savęs išsižadėjimas labiau reiškia neveiklų paklusnumą ir ištvermę dėl Viešpaties. O kryžiaus nešimas labiau susijęs su veikla Viešpaties tarnyboje, kuri, kaip žinome, yra priešinga mūsų prigimtiniais polinkiams. Ištikimybė savęs išsižadėjime reiškia drąsą ir uolumą, o kryžiaus nešimas reiškia pergalę, nugalėjimą. Mūsų savęs išsižadėjimai gali būti pergalėmis mūsų asmeninėse širdyse. Kiti apie tai gali visai nieko nežinoti ir neturėtų žinoti, jeigu trokštame turėti Dievo malonių gausumą. Tačiau mūsų kryžiaus nešimą gali kiti matyti, bent dalinai tie, kurie eina tuo pačiu „siauroju keliu“ – Z’00, 118 (R 2615).

* * *

Savęs išsižadėjimas krikščioniškoje reikšmėje tai nėra vien tik susilaikymas nuo naudojimosi savo teisėmis, bet susilaikymas nuo savo teisių *Viešpaties labui*. Kryžiaus nešimas reiškia atsidavimą ir savęs pajungimą Viešpaties valiai Jo tarnyboje, veikiant tikėjimui, vilčiai, meilei ir paklusnumui visuose gyvenimo reikaluose, ypatingai nepalankių aplinkybių metu. Vien tik tie, kurie praktikuoja tokį savęs išsižadėjimą ir tokį kryžiaus nešimą, yra tikrieji Kristaus pasekėjai, ir kaip tokie, savo kelionės pabaigoje, bus Viešpaties apdovanoti dalyvavimu garbingoje Kristaus Karalystėje – P’31, 192.

Paralelinės citatos: Pr. 22:1-12; 2 Sam. 24:24; Mt. 8:19-22; 10:37-39; 13:44-46; 19:12,21; Lk. 5:11,27,28; 14:33; 18:27-30; 21:2-4; Apd. 20:22-24; Rom. 6:1-11; 14:1-22; 15:1-5; 1 Kor. 8:13; 9:12,15,18,19,23-27; 10:24; Flp. 3:7-9; Tit. 2:12; 1 Pet. 2:11,16; 4:1,2.

Giesmės: 279, 8, 14, 47, 134, 192, 277 / 342, 470, 275.

Poems of Dawn, 41; Wiersze brzasku, 32: Dieviškas pakvietimas.

Tower Reading: Z’06,267; (R 3843).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokia šių bandymų baigtis?

SAUSIO 22

Būkite drąsūs visi, kurie pasitikite VIEŠPAČIU, ir Jis sustiprins jūsų širdis – Ps. 31:24.

Atrodo, kad priešininkas kartais bando atimti mums drąsą, duodamas mintis, jog mūsų „siaurojo kelio“ išbandymai, vargai, bei aukos vis tiek bus be jokios naudos, betikslės, kad galėtume viso to ir atsisakyti. O kaip mes tada turime elgtis? Turime sekti mūsų Viešpaties pavyzdžiu ir ieškoti Tėvo veido, trokšdami sužinoti, ar visos mūsų geros pastangos, ryšys yra tinkami Jo atžvilgiu; trokšdami gauti Jo užtikrinimą, kad mes ir toliau turime Jo pritarimą, nors pasaulis mūsų ir neapkęstų bei įvairiais būdais kalbėtų blogai apie mus. Tačiau mes turime siekti naujų įrodymų, patvirtinančių, kad su mumis viskas bus gerai, kad Viešpats duos mums dalį teisingųjų prisikėlime – amžinajam gyvenimui – Z’01, 79 (R 2773).

* * *

Tie, kurie pasitiki Viešpačiu, yra tie, kurie pasitiki ir neabejoja Jo Žodžiu ir Apvaizda. Jei Dievas yra jų pusėje, tai jie gali būti drąsūs, kad ir kokios varginančios būtų jų gyvenimo aplinkybės, žinodami, jog visos šios aplinkybės turi sustiprinti jų charakterius į Kristaus panašumą. Tegul šie apsvarstymai duoda daugiau drąsos ir sustiprina juos kiekviename gerame žodyje ir darbe, kol visi jie taps malonūs akyse To, kuris taip palankiai juos laimina – P’35, 183.

Paralelinės citatos: Įst. 31:23; Joz. 1:5-9; 1 Kron. 22:13; 2 Kron. 15:7; 19:11; 32:7,8; Ps. 25; 27; 31:24; Ezek. 2:6; 3:9; Jn. 16:33; Rom. 8:35-39; 1 Kor. 16:13; Ef. 1:19; 3:16; 6:10; Kol. 1:11; 2 Tim. 1:7.

Giesmės: 110, 137, 183, 197, 200, 273, 313 / 353, 13, 24.

Poems of Dawn, 289; Wiersze brzasku, 279: Dievo priekalas.

Tower Reading: Z’13,309; (R 5329).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau paragintas ir sustiprintas? Kas man trukdė ir kas padėjo? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 23

Kiekvienas, broliai, kokie buvote pašaukti, tokie ir pasilikite prieš Dievą – 1 Kor. 7:24.

Kartais gali atrodyti, kad turime tokių pareigų, kurios viena kitai priešingos, nors iš tikrųjų taip nėra. Pirmoji krikščionio pareiga yra nuoširdus pripažinimas savo Sutvėrėjo ir Viešpaties visuose gyvenimo reikaluose. Jo antroji pareiga, jeigu jis yra vyras ir tėvas, susijusi su jo žmona ir vaikais; o jeigu ji yra žmona ir motina, susijusi su jos vyru ir vaikais. Vedybinė sutartis, pagal Dievo tvarką, yra kaip užstatas, kaip pirmoji skola, įsipareigojimas, pareikalaujantis tam tikros dalies iš kiekvieno vyro ir iš kiekvienos žmonos turimo laiko. Šios skolos reikalavimai turi būti išmintingai įvykdyti, prieš atliekant kokį nors darbą kitiems – Z'99, 155 (R 2488).

* * *

Šio amžiaus dvasia yra nerimas, nekantrumas. Beveik kiekvienas ieško kokios nors permainos savo gyvenime. Pasitenkinimas turėtų būti vienas iš krikščionio charakterio bruožų, tarp dabartinio vyraujančio nepasitenkinimo. Turime būti patenkinti tuo, ką turime ir kur esame. Ir toje padėtyje turime likti iki to laiko, kol Viešpats neparodys tokios permainos būtinumo. Tikėjimas Dievu užtikrins tokios pasitenkinimo dvasios turėjimą – P'30, 14.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 7:20; Lk. 3:12-14; Ef. 6:5-8; Pr. 2:15; Pat. 10:4,5; 12:11,24; 13:4,11; 14:23; 20:13; 22:29; 31:27; Pam. 9:10; 11:6; Rom. 12:11; Ef. 4:28; 1 Tes. 4:11,12; 2 Tes. 3:10-12.

Giesmės: 4, 134, 208, 307, 277, 267, 275 / 262, 422, 57.

Poems of Dawn, 295; Wiersze brzasku, 288: Mano tarnyba.

Tower Reading: Z'14,212; (R 5498).

Klausimai: Ką šią savaitę dariau, kad ir toliau likčiau savo pašaukime? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kas iš to išėjo?

SAUSIO 24

Gailestingumas ir tiesa tenepalieka tavęs; užsirišk tai ant savo kaklo, įrašyk į savo širdies plokštę – Pat. 3:3.

Nors teisingumas yra pirmasis meilės įsakymo bruožas, tai nėra vienintelis reikalavimas. Reikalaujama, kad mūsų meilė viršytų griežtus teisingumo reikalavimus ir paskatintų parodyti gailestingumą ir atleidimą. Taip rodydami gailestingumą, kopijuojame Dievišką meilę. Todėl savo elgesyje su kitais žmonėmis, kurie panašiai kaip ir mes yra nupuolę ir netobuli, turime tai atsiminti ir būti ne tik teisingais jų atžvilgiu, bet ir gailestingais, didžiadvasiškais ir mandagiais net ir nedėkingiems, kad taip darydami galėtume būti vaikais mūsų Tėvo, kuris yra danguje – Z'02, 171 (R 3020).

* * *

Tiesa yra Viešpaties Žodis, o gailestingumas tai Dievo Žodžio pritaikymas dabartinio laiko išbandymuose ir kančiose. Nė vienas kaklo papuošalas ir vėrinys, pagamintas iš brangių akmenų, neprilygsta gailestingumo ir tiesos papuošalui, kuris puošia krikščionio charakterį. Meilė gailestingumui ir tiesai turėtų kristalizuotis mūsų širdyje. Taip susikristalizavę, šie bruožai tampa mūsų amžina puošmena, padaro mus patrauklesniais už rečiausius brangakmenius ar brangiausius deimantus ir spindi žėrinčia šviesa aplink mus – P'34, 189.

Paralelinės citatos: Ps. 37:26; 85:10; Pat. 11:17; 14:21,22,31; 20:28; 21:21; Oz. 4:1; 12:6; Mich. 6:8; Mt. 5:7; 23:23; Lk. 6:36; Rom. 12:8; Kol. 3;12,13; Jok. 2:13; Pat. 23:23; Zach. 8:16,19; 1 Kor. 13:6; Ef. 4:25; 2 Kor. 6:7,8; Rom. 2:8; Gal. 3:1; 2 Tes. 2:10.

Giesmės: 267, 22, 49, 296, 95, 82, 105 / 393, 87, 321.

Poems of Dawn, 134; Wiersze brzasku, 126: Būk stiprus.

Tower Reading: Z'13,275; (R 5309).

Klausimai: Ar šią savaitę laikiausi gailestingumo ir tiesos, ar praktiškai pritaikiau gailestingumą ir tiesą? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kas man tame padėjo arba trukdė? Kokie buvo rezultatai?

SAUSIO 25

Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytojus pats pasirūpins savimi – Mt. 6:34.

Mūsų Viešpats užtikrina mus, kad jei svarbiausias mūsų širdies rūpestis yra tarnavimas Jam, teisingumo propagavimas, skleidimas ir noras pasiekti Karalystę, kurią Dievas pažadėjo tiems, kurie Jį myli, tai nereikėtų mums rūpintis dėl ateities. Būdami Jo mokiniai, mes kiekvieną dieną užtektinai turėsime išbandymų bei vargų, ir kasdien mums reikės atsiremti į Viešpaties petį, kai sieksime eiti siauru keliu. Kiekviena diena užtektinai turės savo blogio, ir ačiū Dievui už tai, ką Jis yra pažadėjęs, jog Jo malonė kiekvienai dienai bus mums užtektina – Z'98, 44 (R 2259).

* * *

Rūpesčiai, nerimas režia vagas ne tik kaktoje, bet ir širdyje. Širdis, kuri pakankamai pasitiki Dievo apvaizda kiekviename reikale, ne tik yra laisva nuo rūpesčių ir nerimo, bet su viltimi žvelgdama į ateitį kartu yra pilna džiaugsmo ir ramybės. Turėti tokią pasitikinčią širdį visuose reikaluose yra naudinga, nes tai dabartinio ir būsimąjo gyvenimo pažadas – P'33, 191.

Paralelinės citatos: Mt. 6:25-33; Jobo 38:41; Ps. 104:10,11; 147:9; Lk. 12:24-26,31; Flp. 4:19; 1 Kar. 3:13; Ps. 34:9; 37:25; Rom. 8:32; Ps. 127:2; Mt. 13:22; Lk. 21:34; 1 Kor. 7:32,33; Flp. 4:6; 2 Tim. 2:4; Ps. 37:5; 55:22; Jer. 17:7,8; Hbr. 13:5.

Giesmės: 56, 307, 93, 106, 63, 313, 328 / 402, 295, 257.

Poems of Dawn, 153; Wiersze brzasku, 144: Užtektina pagalba.

Tower Reading: Z'14,230; (R 5508).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Koks buvo rezultatas?

SAUSIO 26

Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai –
Mt. 6:16.

Pasninkas yra ypač reikalingas ir patartinas Viešpaties žmonėms tada, kai kartais pajaučia dvasiškumo trūkumą ir yra išstatyti rūšioms pagundoms, kylančioms iš pasaulio, kūno ir velnio pusės, kadangi susilpnindami kūno fizinę jėgą ir energingumą pasninku, pilnakraujai, karšti ir impulsyvūs žmonės gali padėti sau savikontrolės srityje. Tikime, kad daugeliui krikščionių galėtų padėti pavieniai pasninkai – kai kada laikina labai paprasta dieta, arba visiškas susilaikymas nuo valgio. Bet pasninkavimas, kad kiti matytų, norėjimas išsiskirti tarp žmonių, arba manyti, jog tai yra parodymas dievobaimingumo, būtų iš tikrųjų kenksmingas galvojimas ir nuvestų iki dvasinio pasididžiavimo ir veidmainystės, o tuo pačiu šie blogi bruožai persvertų naudą, kurią galėtų duoti pasninkavimas, tai yra, savęs apribojimas – Z'98, 45 (R 2260).

* * *

Tie, kurie vargina save norėdami parodyti kitiems, jog yra religingi, yra tokie pat blogi kaip ir tie, kurie meldžiasi ir duoda išmaldą norėdami, kad būtų matomi žmonių. Krikščionio pasninku yra savęs išsižadėjimas, pasiaukojimas, kurį turime praktikuoti su dėkingumu ir džiaugsmingu įvertinimu, kaip trokštamą galimybę garbinti Viešpatį. O kuo daugiau savęs išsižadėjimo, pasiaukojimo krikščionis gali parodyti tokioje dvasioje, tuo bus malonesni tikėjimo, vilties, meilės ir paklusnumo kvapai, kylantys iš jų, meldžiantis Dievui – P'32, 198.

Paralelinės citatos: Iz. 58:5; Įst. 12:18; 1 Sam. 2:1; 1 Kron. 16:27; Ezr. 6:22; Neh. 8:10,12; 12:43; Ps. 4:7; 5:11; 16:5-11; 30:11; 68:3; 89:15,16; 97:11,12; 126:5,6; Lk. 6:22,23; Jn. 15:11; 16:20,22,24,33; Apd. 16:25,34; 2 Kor. 6:10; 7:4; 8:2; 12:10; Hbr. 10:34; Jok. 1:2; 1 Pet. 4:13.

Giesmės: 248, 41, 151, 179, 204, 247, 310 / 175, 132, 450.

Poems of Dawn, 42; Wiersze brzasku, 33; Drąsos, skubėkite į priekį!
Tower Reading: Z'11,222; (R 4858).

Klausimai: Ar šią savaitę džiaugiausi, ar liūdėjau praktikuodamas savęs išsižadėjimą ir pasiaukojimą? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 27

Labiau už viską, kas saugotina, sergėk savo širdį, nes iš jos išeina gyvenimo šaltiniai – Pat. 4:23.

Neužtenka pripažinti tai, kad nuodėmė įvairiose jos formose yra blogis, ir pasiryžti kovoti su ja, kadangi ji yra Viešpaties uždrausta. Prie viso to dar turime išrauti iš savo širdžių kiekvieną *troškimą* ir *geismą* viso to, ko Viešpats negalėtų pilnai pagirti. Kokį tai reikštų širdies tyrumą ir gyvenimo švarumą, o ypatingai minčių skaistumą daugeliui, kurie priėmė Kristaus vardą! Daugelis tų, kurie apsileidžia šiame dalyke, pastoviai būna apsėsti pagundų, nes nors išoriškai vengia aiškių ir matomų amoralių dalykų, tačiau slapta simpatizuoja pasmerktiems dalykams ir norėtų juos turėti, jeigu tik jie nebūtų uždrausti – Z'99, 140 (R 2479).

* * *

Širdį turime saugoti su visu stropumu, stebėti kas į ją įeina ir tai, kas iš jos išeina. Su dideliu atidumu ir rūpesčiu turime užkirsti blogiui priėjimą prie mūsų širdies ir stengtis pripildyti ją gėriu. Jeigu taip darysime, mūsų gyvenimo rezultatas bus gėris, o ne blogis. Nes ką žmogus galvoja savo širdyje toks ir yra! Tokiu būdu formuojasi mūsų charakteriai, o tuo pačiu, nusprendžiamas ir mūsų likimas – P'26, 190.

Paralelinės citatos: Įst. 5:29; 6:5,6; 1 Kron. 28:9; 2 Kron. 12:14; Ps. 22:26; 31:10; 57:7; Pat. 14:30; 16:1; Jer. 17:9,10; Mt. 5:8; 9:4; 15:18,19; Rom. 2:5; 10:8; Hbr. 3:8; 4:12.

Giesmės: 183, 130, 125, 78, 136, 1, 13 / 135, 251, 442.
Poems of Dawn, 111, Wiersze brzasku, 102: Melskis ir budėk.
Tower Reading: Z'11,396; (R 4904).

Klausimai: Ar šią savaitę atidžiai saugojau savo širdį? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SAUSIO 28

Taigi nugalėtojas bus aprengtas baltais drabužiais, ir jo vardo neištrinsiu iš gyvenimo knygos. Aš išpažinsiu jo vardą savo Tėvo ir Jo angelų akivaizdoje – Apr. 3:5.

Ištikimi nugalėtojai budi ir išsaugo savo rūbus nesuteptus šiuo pasauliu: „nesutepė savo rūbų” ir „sergėjo save nesuteptais šiuo pasauliu”. Jie neleido nuodėmei jų suteršti ir atskirti nuo Viešpaties, bet greitai bėgo prie Jo ir gavo brangųjį kraują, kad pašalintų kiekvieną dėmę. Jie taip nuoširdžiai priešinasi nuodėmei ir taip uoliai stengiasi išlaikyti savo rūbus nesuteptus ir be dėmių, jog priešininkas negali jiems pakenkti – „ir pik-tasis nepaliečia jo”. Visa tai parodo, kad jų valia visiškai pavaldi Kristaus valiai – jie yra „numirę su Juo”, ir todėl negali savavališkai nuodėmiauti – Z’97, 161 (R 2159).

* * *

Nugalėtojas gaus didžiausią apdovanojimą, t. y., švarų ir skaidrų charakterį, ir toks charakteris, įrašytas į sandorą, išpildant šios sandoros uždėtus įsipareigojimus, niekada nebus ištrintas. Priešingai, tokių charakterių Sūnus išaukštins Tėvo ir šventų angelų akivaizdoje. Jam bus suteikta garbė, pagarba, tarnyba, veikla ir apdovanojimas Karalystėje. Tai truks amžinai, kaip tai pasakė Psalmistas: „teatgyja jūsų širdis visam laikui” – P’31, 192.

Paralelinės citatos: 1 Kar. 19:18; Ezek. 9:4; Ef. 5:25-27; Apr. 19:8; Ps. 45:15; Mt. 7:21; Apr. 12:11; Nech. 13:14; Iš. 32:32,33; Ps. 69:28; Apr. 21:27; 13:8; 17:8; Flp. 4:3; Mt. 10:32; Lk. 12:8; Mt. 25:21.

Giesmės: 201, 192, 312, 125, 230, 58, 92 / 379, 351, 1.

Poems of Dawn, 207, Wiersze brzasku, 200: Mylimieji, pakilkite.

Tower Reading: Z’15,118; (R 5668).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus ir kokias viltis, susijusias su šia eilute? Kokie buvo rezultatai?

SAUSIO 29

Išminties pradžia yra VIEŠPATIES baimė [pagarba] –
Ps. 111:10.

Tai vienintelis tinkamas kūrinių požiūris į savo Kūrėją, mūsų egzistavimo Autorių, visos visatos Kūrėją, Saugotoją ir Viešpatį. Todėl, kai Jis kalba, mūsų ausys turi su pagarba klausyti Jo balso ir visomis savo jėgomis turime būti pasirengę vykdyti Jo įsakymus. Mūsų saugumas, mūsų laimė ir tas charakterio kilnumas, kuris skatina meilei ir dėkingumui, kuris iš karto išmintingai atkreipia dėmesį į pamokymus, instrukcijas ir auga žiniose bei išmintyje – pirmiausia pilnai priklauso nuo mūsų aukščiausios pagarbos Viešpačiui. Ir todėl Viešpats nori paskatinti ir ugdyti mumyse tinkamą, sūnišką pagarbą, kuri priklauso Jo vardui – Z'96, 155 (R 2002).

* * *

Išmintis apima ne tik žinias, bet taip pat ir praktišką žinių pritaikymą geriems tikslams. Patys kilniausi ir geriausi dalykai yra tie, kurie susiję su žmogumi, jo tinkamu santykiu su Dievu ir savo artimu. Todėl yra akivaizdu, kad išminties šaltinis yra pagarba Dievui, nes tai duoda galimybę pasiekti tinkamus tarpusavio ryšius su Dievu ir žmogumi ir realizuoti savo pašaukimą – P'35, 183.

Paralelinės citatos: Įst. 4:6; 5:29; 6:2; 10:12; Jobo 28:28; Ps. 111:1-9; 25:8-14; Pat. 1:7-9, 21-23; 2:1-11; Pam. 8:12; Sof. 3:7; Mal. 3:16; Mt. 11:25-30; Lk. 1:49,50; Jn. 14:15-17; Apd. 10:35.

Giesmės: 11, 55, 83, 63, 202, 130, 176 / 475, 474, 456.

Poems of Dawn, 88, Wiersze brzasku, 77: Mano pasitikėjimas Jame.

Tower Reading: Z'06,299; (R 3861).

Klausimai: Ar šią savaitę atidaviau pagarbą Dievui? Kas man tame padėjo ar trukdė? Ar šio išbandymo pagalba patyriau gėrį?

SAUSIO 30

Jėzus pasakė jiems palyginimą, kaip reikia visuomet melstis ir nepaliauti – Lk. 18:1.

Ateidami pas Dievą neturime bijotis, kad Jis yra per daug užsiėmęs kitais, svarbesniais reikalais, arba, kad mes nuvarginsime Jį nuolatos ateidami pas Jį su mažą svarbą turinčiais dalykais. Mūsų Viešpats, norėdamas užtikrinti mus tame dalyke, pasakė palyginimą apie įkyrią našlę, kuri buvo išklaudyta dėl to, kad buvo įkyri. Taip darydami mes parodome mūsų troškimų nuoširdumą ir rimtumą, bei tikėjimą, kad mūsų maldos bus išklaudytos, jei tik mes nesilpstame dėl tikėjimo ar uolumo stokos, tada, kai atsakymas vėluoja, kas dažnai atsitinka, nes laikas yra svarbus elementas visuose Dievo darbuose – Z'95, 214 (R 1864).

* * *

Kokią palaimą duoda užtikrinimas, kad maldos privilegija Dievo vaikui visada pasiekiamo! Koks garbingas yra užtikrinimas, kad soste sėdi mums palanki visagalė Meilė! Tai turėtų būti mums paraginiu kiekviename sumišime, nes visagalė Meilė yra nenugalima. Todėl, niekada nenu-pulsime nešdami jungą kartu su Dievu. Mūsų valios jėga pajėgs atlikti kiekvieną reikalavimą, o mūsų pergalės eis greitai viena po kitos, kol bus atliktas visiškas, pilnas užkariavimas Kristuje Jėzuje ir per Jį – P'30, 14.

Paralelinės citatos: Lk. 2:37; 11:5-13; 21:36; Mt. 15:27,28; 21:22; Jn. 15:7; 16:23; Rom. 12:12; Iz. 62:6,7; Ps. 118:5; 2 Kor. 12:8,9; 1 Tes. 5:17; Hbr. 4:16; 1 Jn. 5:14; 3:22; Jok. 1:5,6; Jer. 29:13.

Giesmės: 239, 1, 26, 50, 56, 57, 136 / 346, 37, 392.

Poems of Dawn, 57, Wiersze brzasku, 49: Pasitikėk Viešpačiu.

Tower Reading: Z'13,277; (R 5310).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas padėjo ar trukdė? Kokie buvo rezultatai?

SAUSIO 31

Romiųjų mintis kreipia į tiesą, savo kelių moko nuolankiuosius – Ps. 25:9.

Toks paminėtas charakterio būdas yra būtinas tiems, kurie norėtų gauti išminties iš aukšto. Jie turi nuolankiai įvertinti savo asmeninius silpnumus ir išminties trūkumą, nes, priešingu atveju, negalėtų noriai ir nuoširdžiai priimti tos išminties, kurios Dievui patiko duoti tik tiems dabartiniu metu, kurie turi tinkamai paruoštą širdį. Galime taip pat pastebėti, kad toks proto nuolankumas yra būtinas kaip pagrindas sveiko proto dvasios, nes kas galėtų galvoti teisingai, išmintingai, nešališkai, jeigu visų pirmiausia neturėtų nuolankaus charakterio būdo? Taigi turime sutikti, kad nuolankumas yra pagrindinis Kristaus proto ir charakterio būdo elementas – Z'00, 68 (R 2585).

* * *

Kad būtum mokomas, turi būti nuolankus. Nuolankumas yra būtinas, jeigu norime, kad Dievas mus mokintų. Tik tie, kurie save ištuština, gali būti pripildyti Dievo dvasia. Nes tik taip save ištuštinę jie paruošiami gauti žinių, kurios viršija aukščiausias žmogiškos išminties viršūnes, nes pats Dievas bus jų didysis Mokytojas, o Jo išmintis apima visus dalykus – P'34, 189.

Paralelinės citatos: Ps. 22:26; 37:11; 76:8,9; 147:6; 149:4; Pam. 10:4; Iz. 11:4; 29:19; Sof. 2:3; Mt. 5:5, 38-42; 11:29; 1 Kor. 6:7; 2 Kor. 10:1; Gal. 6:1; Ef. 4:1,2; Kol. 3:12,13; 2 Tim. 2:24,25; 1 Pet. 3:4.

Giesmės: 71, 136, 145, 315, 128, 160, 154 / 439, 188, 102.

Poems of Dawn, 69, Wiersze brzasku, 58: Kaip stipri ir miela mano Tėvo priežiūra!

Tower Reading: Z'13,381; (R 5370).

Klausimai: Kokie šią savaitę buvo išbandymai, susiję su šio teksto mintimi? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 1

Tavo ausys girdės žodžius, sakomus tau iš nugaros: „Tas yra kelias, eikite juo“, jei būsite nukrypę į dešinę ar į kairę – Iz. 30:21.

Jeigu mes prieitume kryžkelę – ateitume iki tam tikro krizinio momento mūsų išbandymuose, ir nežinotume kuria kryptimi eiti, ar į dešinę, ar į kairę, tai turėtume iš karto sustoti, įsiklausyti ir išgirsti šį balsą. Kitais žodžiais tariant, turime iš karto atkreipti dėmesį į Viešpaties Žodį ir jau apsvarstę Jo įsakymus, taisykles, pagrindus bei jo pavyzdžius, susijusius su tema, kuri kelia sumaištį, turime stengtis pažinti Viešpaties valią, prašant Jo Dvasios vedimo ir siekti, kad mūsų protas turėtų laikyseną pilną meilės, paklusnumo ir pasitikėjimo – Z'95, 6 (R 1753).

* * *

Žodžiai, pasakyti už mūsų nugaros, tai Šventojo Rašto pamokos, pamokinimai iš Senojo ir Naujojo Testamento. Šiuos pamokinius galime pritaikyti esant bet kokioms aplinkybėms ir bet kokiems gyvenimo išbandymams. Todėl eidami gyvenimo keliu, turime atsigręžti ir pasiimti šių stebuklingų pamokinių instrukcijas, būdami tikrais, kad tai nukreips mūsų žingsnius išminties, galios, teisingumo ir meilės keliais – P'34, 15.

Paralelinės citatos: Lk. 11:28; 8:21; Mt. 7:21-29; Jok. 1:21-27; Kol. 2:2; 3:16; Hbr. 1:1,2; Iz. 66:4; Ef. 5:26; 1 Tes. 2:13; 2 Tes. 2:14,15; 2 Tim. 3:15-17; Hbr. 2:1-3; 4:2,12; 1 Pet. 2:2; 2 Pet. 3:1,2; 1 Jn. 2:14; Judo 17; Apr. 1:3; Hbr. 6:4-6; 10:26-29; 2 Pet. 2;20-22.

Giesmės: 49, 22, 79, 154, 296, 315, 306 / 101, 417, 415.

Poems of Dawn, 96; Wiersze brzasku, 85: Tokia Mano valia jūsų atžvilgiu.

Tower Reading: Z'11,359; (R 4881).

Klausimai: Ar šią savaitę elgiausi, laikydamasis Dievo Žodžio? Kokiose aplinkybėse? Kokie buvo rezultatai?

VASARIO 2

Jeį jūs gyvenate pagal kūną - mirsite – Rom. 8:13.

Ką reiškia gyventi pagal kūną? Atsakome: Tai reiškia gyventi tenkinant puolusios žmogiškos prigimtį polinkius ir troškimus. Tai pats lengviausias elgesio būdas. Viskas, ką jums reikėtų daryti, tai abejingai pasiduoti savo senos prigimtį polinkiams ir nustoti kovoti su ja. Kai tik taip pasielgsime, pradėsime plaukti pasroviui ir tuojau pat galėsime patvirtinti, kad srovė kas kart darosi vis greitesnė, o pasipriešinimas jai darosi kaskart vis sunkesnis – Z'95, 8 (R 1748).

* * *

Kūnas – tai įgimti ir įsigyti nuodėmingi polinkiai, o taip pat įgimti ir įsigyti savanaudiški potraukiai. Gyventi pagal šiuos polinkius reikštų elgesį pagal įgimtos ir įsigytos demoralizacijos principus ir taisykles, o taip pat pagal įgimtą ir įsigytą savanaudiškumą. Toks elgesys užmuš naują širdį, protą ir valią, o kadangi ši žmogiška prigimtis yra atiduota aukai, akivaizdu, kad tie asmenys, kurie vėl iš naujo patenka į nuodėmę ir gyvena pagal kūną, galiausiai turės mirti ir likti mirusiais visam laikui – P'33, 16.

Paralelinės citatos: Jobo 4:8; Pat. 14:12; Mt. 26:41; Rom. 6; 8:4-12; Gal. 6:7,8; Hbr. 6:4-8; 10:26-31; Jok. 1:15; 4:4; 2 Pet. 2:20-22; 1 Jn. 5:16; Judo 11-13; 2 Kor. 6:16; Ef. 4:22.

Giesmės: 192, 13, 48, 71, 78, 337, 145 / 108, 275, 203.

Poems of Dawn, 292; Wiersze brzasku, 284: Ar esi Galilėjos, ar Negyvoji Jūra?

Tower Reading: Z'11,136,169; (R 4809, 4830).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokią turėjau pagalbą, kokias kliūtis ir pasekmes?

VASARIO 3

Mano sūnau, atkreipk dėmesį į mano žodžius, palenk ausį mano pamokymams. Jie yra gyvybė tiems, kurie juos randa, ir sveikata visam jų kūnui – Pat. 4:20,22.

Nedaugelis pastebi kokia yra proto ir minčių įtaka mūsų kūnui. Dievas taip sutvarkė ir sukūrė mus, kad mintys švarios, kilnios ir šventos, paprastai turi ne tik ugdančią ir tobulinančią įtaką mūsų protinei ir moralei struktūrai, bet taip pat gaivinančią įtaką mūsų fiziniam organizmui. Ir priešingai, kiekviena nešvari, niekinga, begėdiška ir bedieviška mintis (arba poelgis) daro tiesioginę įtaką ne tik proto ir moralės sugedimui, bet taip pat padeda daugintis ligoms, kurios ir taip randasi puolusios žmonijos giminės organizme – Z'96, 180 (R 2013).

* * *

Dievas primena Savo vaikams, kad tiek savo protu, tiek ir širdimi priimtume Jo pamokinius. Niekas nuostabaus, jog Jis nori mus išmokyti Savo Žodžio, nes Dievo Žodžio pagalba esame ruošiami amžinam gyvenimui. Dievo Žodis duos gyvenimą ne vien išrinktiesiems Evangelijos Amžiuje, bet ir neišrinktiesiems Tūkstantmetiniame Amžiuje. Jis yra amžino gyvenimo ir pastovios jaunystės šaltinis. Tas, kuris suranda ir geria šio šaltinio vandenį, randa tai, ko tikėjosi rasti ir veltui ieškojo vienas Ispanas – šaltinio amžinos jaunystės ir gyvenimo – P'27, 15.

Paralelinės citatos: Iš. 13:9; Įst. 29:29; Joz. 1:8; Jobo 23:12; Ps. 12:6; 17:4; 19:7-11; 119:9,11-20; Pat. 6:20-23; Mt. 7:24-27; Lk. 11:28; Jn. 5:24; 17:17.

Giesmės: 296, 79, 49, 311, 306, 322, 22 / 381, 318, 238.

Poems of Dawn, 8; Wiersze brzasku, 5: Kaip skaitai?

Tower Reading: Z'13,163; (R 5246).

Klausimai: Ar šią savaitę mažčiau apie Dievo Žodį? Kaip? Kada? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 4

Išeikite iš jos, mano žmonės, kad nedalyvautumėte jos nuodėmėse ir kad negautumėte jos nelaimių – Apr. 18:4.

Kiekvienas, kuris yra vertas vardo „mano žmonės“, išgirs Viešpaties balsą, bus paklusnus, išeis iš Babilono ir „negaus jos nelaimių“. Taigi, jų paklusnumas išeinant tuoj pat, kai tik pastebės tikrąją Babilono padėtį, parodys, kad niekada nepritarė jo nuodėmėms. Tačiau tie, kurie supratę jo padėtį ir šventvagiškas doktrinas toje šviesoje, kuri dabar šviečia ir toliau *lieka* Babilone, priskiriami prie tų, kurie remia tuos piktžodžiavimus ir pilnai užsitarnauja gauti šių „nelaimių“ – tiek pat, kiek ir babiloniška „raugių“ klasė, ir net daugiau, kadangi jie turi didesnę šviesą – Z’00, 3 (R 2553).

* * *

Kur buvo Dievo žmonės, jeigu ne įvairiuose krikščioniškose sektose? Kur daugiau yra nusidedama ir prieštaraujama šviesai, jei ne šiose sektose? Ir kas patirs sunkesnes slogas, jei ne šios sektos? Todėl, tinkama ir teisinga, kad Dievas apsaugo Savo žmones nuo susitepimo jų nuodėmėmis ir išlaisvina juos nuo nelaimių, pakviesdamas palikti Babiloną! Antraeilėje reikšmėje ši eilutė taikoma Viešpaties žmonėms, išeinantiems iš mažojo Babilono sektų – P’32, 15.

Paralelinės citatos: Iz. 47:10; 48:20; 52:11; Jer. 50:8; 51:6,9; 2 Kor. 6:17; 7:1; Zach. 2:7; Pr. 19:16,17,29; Lk. 17:32; Mt. 24:15-20; Judo 23; Sk. 16:21; Apr. 16:19; 18:1-24.

Giesmės: 332, 18, 25, 41, 216, 310, 333 / 66, 171, 376.

Poems of Dawn, 128; Wiersze brzasku, 120: Eikime į priekį.
Tower Reading: Z’14,179; (R 5478).

Klausimai: Ar „išėjome iš jo“ fiziškai, simpatizavimo, doktrinėje ir dvasinėje reikšmėje, ar išėjome iš tikrųjų? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 5

Nes ta yra Dievo valia [liečianti jus], jūsų šventėjimas –
1 Tes. 4:3.

Kada kreipiamės į Šventąjį Raštą, norėdami įsitikinti, kokia ir kas yra Dievo valia, sužinome, kad didysis darbas, kokio Dievas iš mūsų reikalauja, nėra tai darbas dėl kitų, bet darbas susijęs su mumis pačiais, darbas paimant save į nelaisvę, nugalint save, valdant ir tvardant save. Todėl visa kita – mūsų tarnavimas tikėjimo šeimynai, liudijimas ir darymas gera visiems žmonėms, atliekant per savo krašto ir užsienio misijas ir t. t. – visa tai padeda tam pagrindiniam darbui, atliekamam mumyse. Apaštalas Paulius, pagautas įkvėpimo pasakė, kad nors mes ir skelbtume kitiems Evangeliją iškalbingiausiai, ir nors mes visą savo turtą atiduotumėm vargšams bei neturtingiems pamaitinti, arba taptume kankiniais dėl gerų darbų, bet *neturėtume meilės*, tos Kristaus ir Tėvo dvasios, išugdytos mumyse, kaip pagrindinės mūsų gyvenimo taisyklės, tai Dievo akyse būtų *niekas* – Z'99, 4 (R 2411).

* * *

Šventėjimas, pašventimas savęs, reiškia atsiskyrimą nuo savęs ir pasaulio bei atsidavimą Dievo tarnybai. Visiškas pasišventimas išugdys mumyse charakterį, panašų į Dangiškojo Tėvo charakterį. Dievo valia Jo vaikams – tai charakterio ugdymas į Dievo panašumą, kaip labai svarbus darbas. Kiekvienas, kuris pašaukimo ir išrinkimo metu pasiduoda Dievo valiai, galiausiai taps tokiu, kokiu yra Dievas dvasinio egzistavimo lygyje, o tuo metu, kai Kristus bus Tarpininkas, toks atsidavimas bus apdovanotas tobulu žemišku gyvenimu – P'36, 14.

Paralelinės citatos: Kun. 20:7,8; Mich. 6:8; Jn, 17:17; Apd, 20:32; 1 Kor. 1:2,30; 6:11; Ef. 5:10,26,27; 1 Tes. 5:23; 2 Tes. 2:13; Tit. 3:5,6; Hbr. 2:10; 10:10,14; 13:12; 1 Pet. 1:22; Judo 1.

Giesmės: 125, 4, 198, 78, 114, 74, 196 / 452, 468, 342.

Poems of Dawn, 173; Wiersze brzasku, 161; Nusivylimas.

Tower Reading: Z'16,99; (R 5876).

Klausimai: Kokį šią savaitę turėjau išbandymą, kuris skatintų dar labiau pasišvesti? Kaip elgiausi šiuose išbandymuose? Kokios turėjau naudos iš šių išbandymų?

VASARIO 6

Išaukštinimas neateina nei iš rytų, nei iš vakarų, nei iš pietų. Dievas yra teisėjas: vieną Jis pažemina, o kitą išaukština – Ps. 75:6,7.

Mes galime turėti norų ir troškimų būti naudingais, kurie niekada nebus patenkinti. Gali būti, kad Dievas mato, kad negalėtume pakelti išaukštinimo ir garbės, kurių trokštame. Jis žino geriau už mus, kas yra reikalinga mūsų gėriui, todėl nori, kad būtume patenkinti Jo apvaizda – tačiau būtume ne dykinėjantys, bet darbštūs, ne lengvabūdiški, bet budrūs, ne abejingi, bet uolūs, rimtai trokštantys vykdyti Dievo valią. Būkime kantrūs tada, kai esame apribojami, ir būkime patenkinti tada, kai esame apleisti ir užmiršti, žinodami, kad „taip pat ir tie tarnauja, kurie tik stovi ir laukia“, ir kad Viešpats savo tinkamai paskirtą valandą gali mus paskatinti įvykdyti Jo tikslus – Z’95, 11 (R 1756).

* * *

Nebūna atsitiktinumų Dievo žmonių išbandymuose. Lygiai kaip ir jų išaukštinimas, taip ir pažeminimas, jų pasisėkimai ir nepasisėkimai yra Dievo priežiūroje. Jo neklaidingas teismas pritaiko įvairiuose mūsų gyvenimo reikaluose besikeičiančią apvaizdą, viską sutvarko taip, kad visi daiktai veikia gėriui tiems, kurie myli Dievą. Todėl galime ramiai ilsėtis, atsiduodami į Jo rankas – P’30, 14.

Paralelinės citatos: Jok. 4:10-12; 1 Pet. 5:6; Lk. 6:37; 1 Sam. 2:7; Dan. 2:21; Ps. 113:7,8; Lk. 1:46-55; Mt. 13:10-17; Rom. 9:6-33; 11:1-33; 14:4,13.

Giesmės: 67, 11, 63, 83, 199, 176, 296 / 370, 75, 100.

Poems of Dawn, 162; Wiersze brzasku, 151: Laukimas.

Tower Reading: Z’13,265; (R 5304).

Klausimai: Kokius pažeminančius ir išaukštinančius išbandymus patyriau šią savaitę? Kaip juos priėmiau? Kokių motyvų skatinamas tai dariau? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 7

Meilė nedaro artimui nieko bloga. Tad meilė yra įstatymo įvykdymas – Rom. 13:10.

Kas pastebi, kad jo širdis nėra taikoje su Naujosios Sendoros teise, su meile – t. y., su gailestingumu, geranoriškumu, švelnumu, gerumu – tam trūksta aiškaus įrodymo, kad jis, kokioje nors to žodžio prasmėje, pripažintas Dievo sūnumi ir Kristaus pasekėju. Jeigu savo širdyje neturime meilės broliams ir švelnumo, geranoriškumo visiems žmonėms, net ir gyvūnų atžvilgiu, mes neturime meilės dvasios, kuri galėtų mus vesti dabartinėje sąlygose pasiaukoti ir skatintų atlikti būtinas aukas. Su tokiais bus tik laiko klausimas, kada pasididžiavimo ar niekingos garbės įtaka užvaldys juos, sulaikanti juos aukos ir pasišventimo kelyje, o tuomet savanaudiškumas perims visišką kontrolę – Z'98,201 (R 2328).

* * *

Neturime žiūrėti į Dievo įstatymą kaip susidedantį iš atskirų, tarpusavyje nesusijusių upelio srovių, bet žiūrėti kaip į didįjį šaltinį – meilę, iš kurio išteka visi Dievo įsakymų upeliai. Taigi, jei Dievo teisė yra meilė, tai, žiūrėdami iš šio požiūrio taško, galime suprasti, kad nusižengimas vienam iš Jo įsakymų sulaužo visą įstatymą. Todėl tai žinodami, galime suprasti, koku būdu gyvenimas, laikantis meilės principų, yra įstatymo įvykdymas – P'35, 15.

Paralelinės citatos: Rom. 13:8,9; Mt. 7:12; 22:38-40; Iš. 20:16; 23:4,5; Įst. 22:1-4; Ps. 15:1-3; Pat. 3:28,29; Jer. 22:13; Iz. 58:6-14; Zach. 8:16,17; Lk. 10:25-37; Rom. 15:2; Gal. 6:10; Hbr. 13:3; Jok. 2:8.

Giesmės: 166, 82, 20, 337, 95, 125, 198 / 462, 5, 336.

Poems of Dawn, 104; Wiersze brzasku, 94: Viešpatie, leisk pasikalbėt su Tavimi.

Tower Reading: Z'12,117; (R 5006).

Klausimai: Ar šią savaitę parodžiau meilę? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 8

Mažatiki, ko suabejojai? – Mt. 14:31.

Ką turime daryti, norėdami įveikti šią tikėjimo stoką ir padidinti tikėjimą? Mes atsakome, kad kaip seniau Apaštalai, taip ir mes turime melstis: „Viešpatie, padidink mūsų tikėjimą“. Ir tuomet, kiekvienas veikdamas santaikoje su šia malda, turi *tobulinti* tikėjimą savo širdyje: (a) pastoviai atnaujindamas savo atmintyje Dievo pažadus ir išsamiai susipažindamas su šiais pažadais Tėvo Žodyje, ir (b) kas kart vis geriau atsimindamas tai, kad po sudarytos sandoros su Viešpačiu, šie pažadai priklauso jam. Dėkodamas maldoje Viešpačiui, savo širdimi ir lūpomis turi priimti šiuos pažadus kaip savo ir priskirti juos sau savo mintyse ir kalbėdamas su broliais apie šventus dalykus – Z’00, 170 (R 2642).

* * *

Vienas iš labiausiai stebinančių ir sunkiausiai suprantamų dalykų yra abejojantis krikščionis. Turėdami Dievą tobulą išmintyje, teisingume, meilėje ir jėgoje, kuris prisiekė, kad visi daiktai veiks mūsų gėriui, ir turėdami Gelbėtoją, kuris tapo mūsų išmintimi, teisingumu, pasišventimu ir išlaisvinimu, bei kuris papildė tai, ko mums trūko, išlaisvino nuo visokių ydų, ištobulino mumyse visokią gėrį, o Šventosios Dvasios pagalba padarė mus kandidatais į Karalystę, aprūpino mus viskuo, kas reikalinga, kad galėtume pasiekti Karalystę, kodėl mes turėtume abejoti? – P’34, 15.

Paralelinės citatos: Jobo 30:20; Ps.22:2; 31:22; 42:5,6; 49:5; 73:13-17; 77:3,7-9; Pat.24:10; Iz. 40:27,28; 49:14,15; Jer. 8:18; 15:18; 45:3; Rd. 3:8,17,18; 5:20; Mt. 8:23-27; 4:29-31; 17:14-21; 28:17; Mk. 4:38-40; Pr. 12:12,13; Iš 14:10-15.

Giesmės: 197, 63, 110, 293, 305, 328, 330 / 53a, 124, 407.

Poems of Dawn, 65; Wiersze brzasku, 53: O tu, mažatiki.

Tower Reading: Z’14,88; (R 5424).

Klausimai: Ar šią savaitę tikėjau ar abejojau? Kokiose aplinkybėse? Kokie buvo rezultatai?

VASARIO 9

Sugrįžk, mano siela, į savo atilsio vietą, nes VIEŠPATS padarė tau gera! – Ps. 116:7.

Tiesą pasakius, krikščioniškas *mąstymo paprotys* turi daug bendro su krikščionio dvasiniu augimu arba puolimu, bei parodo jo dvasinę būseną. Geri mąstymo įpročiai reikalauja rūpestingos priežiūros. Mąstymo įprotį suprantame kaip tą įprastą būseną, prie kurios mūsų protas įprastai sugrįžta (įprastiniu būdu) tuo metu, kai nebūna užimtas. Kai esame užimti gyvenimo pareigomis, būtinai turime atkreipti dėmesį į darbą, kurį atliekame, nes jeigu mes atlikdami mechaninius veiksmus, nesukaupsime dėmesio į tai, negalėsime šio darbo gerai atlikti. Tačiau ir šiuo atveju, jeigu krikščioniška taisyklė gerai įtvirtinta charakteryje, kontroliuos tai automatiškai. Kada tik darbo ir rūpesčių įtampa kuriam laikui liausis, nusistovėjęs mąstymo būdas kaip kompas rodyklė turi greitai grįžti prie savo poilsio Dievuje – Z'95, 250 (R 1884).

* * *

Krikščioniškame gyvenime, kūnišku požiūriu, yra daug sumišimo ir neramumo, o krikščioniui būnant tose sąlygose pavojinga leisti, kad tas sąmyšis ir tas neramumas taptų jo charakterio dalimi. Norint nugalėti tą polinkį, būtina nuolat pasitikėti Viešpaties gera valia ir tikslu krikščionio atžvilgiu, kaip nurodyta Jo Žodyje; nes taip pasitikėdamas Viešpačiu krikščionis per Jo Žodį suranda poilsį ir ramybę tarp neramumo ir sąmyšio – P'33, 16.

Paralelinės citatos: Jobo 34:29; Ps. 1:1,2; 4:8; 25:12; 29:11; 85:8; 119:165; 125:1,5; Pat. 3:13-26; Iz. 26:3,12; 28:12; 32:2,17,18; 53:5; Lk. 1:79; Jn. 14:27; 16:33; Apd. 10:36; Rom. 10:15; Flp. 4:7,9.

Giesmės: 244, 220, 339, 296, 90, 97, 22 / 123, 380, 313.

Poems of Dawn, 25; Wiersze brzasku, 13; Tegul neužgožia abejonės.
Tower Reading: Z'14,25; (R 5387, 5492).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, kai Dievo Žodis buvo mano poilsio vieta? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 10

Būk tikintiesiems pavyzdys žodžiu, elgesiu, meile, tikėjimu, skaistumu – 1 Tim. 4:12.

Kiekvienas krikščionis turėtų pasistengti tapti geru pavyzdžiu, kuriuo vertai sektų kiti – pavyzdžiu rimto, ištikimo stengimosi sekti Kristų savo kasdieniniame gyvenime ir aktyvaus uolumo Jo tarnyboje. Tačiau šiame gyvenime negalime tikėtis tapti tobulumo, didžiausios moralinės šlovės ir šventumo grožio pavyzdžiu. Tokį pavyzdį turime tik Jėzuje Kristuje, mūsų Viešpatyje. Ne tokia prasme kalbėjo ir Apaštalas Paulius, jis nesakė: sekite mane arba sekite mus, bet pasakė: „Sekite mano pavyzdžiu, kaip ir aš seku Kristaus“ (1 Kor. 11:1). Apaštalas buvo puikus pavyzdys nuoširdaus ir rimto stengimosi pasiekti tobulumą, tačiau ne tą aukščiausią tobulumą, kuris buvo tik Kristuje. Tą jo uolumą, nuoširdžias pastangas sekti Kristų bei pildyti Jo valią ir turime sekti – Z’95, 251 (R 1884).

* * *

Tie, kurie užima svarbias mokytojų vietas Kristaus Bažnyčioje, turi dukart labiau siekti Kristaus panašumo, pirma, kad užtikrintų savo pašaukimą ir išrinkimą, ir antra, kad padėtų kitiems savo pavyzdžiu ugdyti panašumą į Kristų. Tokių asmenų įtaka tiems, kurie palaikomi jų meile ir pasitikėjimu yra didelė. Palaikydami savo įtaką, pasiremiant charakteriu panašiu į Kristaus, padėsime tiems, kuriuos mokome – P’27, 15.

Paralelinės citatos: Tit. 2:7; 1 Pet. 2:21; 5:3; Kun. 18:2,3; 2 Kron. 30:7; Pat. 22:24,25; Mt. 23:1-3; Jn. 13:15; 1 Kor. 8:9-13; Flp. 2:5; 1 Tes. 1:6-8; Hbr. 13:7; Jok. 5:10,11; 1 Pet. 3:5,6; 1 Jn. 2:6.

Giesmės: 267, 198, 78, 74, 150, 196, 114 / 281, 58, 314.

Poems of Dawn, 63; Wiersze brzasku, 52: Sekite pavyzdžiu.

Tower Reading: Z’14,200; (R 5490).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau pavyzdžiu broliams ir seserims? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 11

Esate palaiminti, kai dėl manęs jus užgaulioja, persekioja ir meluodami kalba apie jus visokią piktą. Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes didelis jūsų atlygis danguje. Juk tokiu pat būdu persekiojo iki jūsų buvusius pranašus –
Mt. 5:11,12.

Aktyvioje Dievo tarnyboje opozicija, prieštaravimai ir persekiojimai yra neišvengiami palydovai. Juos turime priimti išmintingai ir nuoširdžiai. Tačiau, kai toks mūsų elgesys neduoda rezultatų, tai rimtai įspėję apie tokio elgesio pavojus, sąmoningą persekiotoją turime palikti jo paties asmeniniam apsisprendimui, kokį kelią nori pasirinkti, o mes galime kreiptis į kitus su šia išgelbėjimo žinia. Opozicijoje, kokią patyrė mūsų Viešpats ir Jo reagavimo būde, yra parodyti brangūs pamokinimai visiems, kurie yra bandomi panašiu būdu – Z'94, 368 (R 1735).

* * *

Kadangi šėtonas visą dabartinę naudą duoda tiems, kurie yra nuodėmės, klaidos, savanaudiškumo ir pasaulietiško pusėje, tai tie, kurie stovi Dievo teisingumo, tiesos, meilės ir Karalystės interesų pusėje, turi tikėtis persekiojimų ir juos iškentėti. Tačiau nebijokime, nes patekdami į tokias sąlygas mes džiaugiamės draugavimu dvasioje ne tik su Senojo Testamento ištikimaisiais, bet ir su Jėzumi, Apaštalais, šventaisiais ir Naujojo Testamento kankiniais. Jų džiaugsmas bus apvainikuotas dalyvavimu su Jėzumi Karalystėje – P'32, 15.

Paralelinės citatos: Mt. 5:10,44; 10:16,17, 21-23,28; 23:34,35; 24:8-10; Mk. 13:9-13; Lk. 6:22,23; 21:12-19; Jn. 15:18,19; 16:1,2; Apd. 5:29, 40-42; 1 Kor. 4:9-13; 2 Kor. 4:8-12; 6:4,5,8-10; 11:23-27; 12:10; Flp. 1:12-14; Hbr. 11:25-27, 33-38; 1 Pet. 4:12-19; Apr. 2:3,10.

Giesmės: 330, 23, 93, 200, 228, 305, 227 / 345, 368, 8.

Poems of Dawn, 188; Wiersze brzasku, 180: Vieną dieną.

Tower Reading: Z'14,291; (R 5544).

Klausimai: Kokius išbandymus patyriau šią savaitę? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 12

Kantrumas turi būti tobulas savo darbu, kad jūs būtumėte tobuli ir nepeiktini, be jokio trūkumo – Jok. 1:4.

Negalime žengti nei žingsnio į priekį, jei nepasinaudosime šia kantrumo malone. Jokia kita malonė gražiau nepapuošia krikščionio charakterio ir nesusilaukia tiek pasaulio sąžinės pritarimo, nei tiek negarbina visų malonių Dievo, kurio Tiesa yra jos įkvėpimu, nei ši malonė. Ji yra neskubotas romumas, uoliai besisten-gianti priešintis didėjančiai žmogiško netobulumo ir silpnumo bangai, ji su dideliu rūpestingumu siekia atgauti Dievišką panašumą. Kantrybė yra negreita pykčiui, o pilna gailestingumo. Ji greita laikytis tiesos ir teisingumo takų, bei neatidėliodama eina jais; ji gerai supranta ir atsižvelgia į savo asmeninius netobulumus ir užjaučia kitus jų netobulumuose ir ydose – Z’93, 295 (R 3090).

* * *

Kantrybė yra širdies ir proto malonė, pakelianti prieštaravimus džiaugsmingoje dvasioje ir stovi iki galo tame nusi-teikime. Ši dorybė yra besąlygiškai būtina, norint pasiekti tobulą charakterį, esant tokioms sąlygoms, kai turime kliū-tis, susijusias su krikščionišku gyvenimu. Ji prasiskverbs ir patobulins kitas dorybes, kurios reikalingos krikščioniui, todėl ji yra viena iš universalių malonių – P’36, 14.

Paralelinės citatos: Ps. 37:7-9; Pam. 7:8; Rd. 3:24-27; Lk. 8:15; 21:19; Rom. 2:7; 5:3; 8:25; 12:12; 15:4,5; 2 Kor. 12:12; Gal. 6:9; Kol. 1:10,11; 1 Tes. 1:3; Hbr. 6:12,15; 10:36; 12:1.

Giesmės: 1, 130, 11, 44, 125, 136, 183 / 353, 57, 116.

Poems of Dawn, 288; Wiersze brzasku, 278: Jis mus veda.

Tower Reading: Z’15,83; (R 5650).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su kantrybe? Kaip juos priėmiau? Kaip šie išbandymai įtakojo mano charakterį? Kokią gavau pagalbą per šiuos išbandymus?

VASARIO 13

Meilė ... nemąsto piktai – 1 Kor. 13:5.

Kuris tik apsileidžia ir nesilaiko Viešpaties uždraudimo dėl „piktų įtarinėjimų“, ruošia tinklą, į kurį pats įklius, kad ir kaip „atsargiai“ jis elgtųsi kitų reikalų atžvilgiu. Nes širdis, prisotinta abejojimo ir įtarinėjimo savo artimųjų atžvilgiu, yra beveik pasiruošusi nepasitikėti Dievu. Surūgusi ir apkartusi dvasia kovoja su Dievo dvasia, su meilės dvasia. Viena arba kita dvasia nugalės. Piktą dvasia turi būti pašalinta, jei ne, tai ji gali suteršti krikščionį taip, kad jis gali būti „atmestas“. Antra vertus, jeigu naujoji prigimtis, kaip ta „nugalėtoja“ įveiks kliūtis, nugalėdama piktus įtarinėjimus, reiškia, kad jau pusė kovos su dabartiniais sunkumais ir priešiškais bus laimėta – Z’05, 212 (R 3594).

* * *

Meilė, savo pilnoje reikšmėje, yra gera valia, pasireiškianti įvairiu būdu, priklausomai nuo aplinkybių. Jeigu meilės turėtojas tapo nuskriaustas, tai skriaudžiančiajam jis priskiria gerus motyvus, nors ta tema gali ir neturėti tikslų žinių. Tokia dvasia negali turėti įtarinėjimų, ji nepriskirs kito asmens nenaudai blogų motyvų jo pasakytams žodžiams ir poelgiams – P’30, 14.

Paralelinės citatos: Mt. 9:3,4,33-35; Pat. 10:12; 24:17; Ps. 119:139; Apd. 11:23; 1 Jn. 3:14; 4:7,8; 2 Jn. 4; 1 Tim. 6:4; 1 Pet. 1:22; 4:8; 3:8; Kol. 3:2-14.

Giesmės: 165, 1, 4, 15, 166, 198, 201 / 23, 374, 373.

Poems of Dawn, 139; Wiersze brzasku, 132: Jei tik suprastume.

Tower Reading: Z’13,195; (R 5265).

Klausimai: Ar šią savaitę būdamas meilės įtakoje įtarinėjau, ar priešingai – neįtarinėjau? Kas tame man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 14

Nes, pagal savo žodžius būsi išteisintas ir pagal savo žodžius būsi pasmerktas – Mt. 12:37.

Visus mūsų išsakytus žodžius Dievas priima, kaip parodymą mūsų širdies. Jeigu mūsų žodžiai yra maištingi, nelojalūs, lengvabūdiški, su panieka, nemalonūs, nedėkingi, bedieviški ar nešvarūs, tai ir širdis yra teisiama remiantis taisykle „burna kalba tai, ko pertekusi širdis“. Kaip netobulos būtybės ne visada galime būti tobuli žodyje ir elgesyje. Nepaisant mūsų geriausių pastangų, vis tiek kartais klysime kaip žodyje, taip ir elgesyje, tačiau ir tada turime atidžiai ir ištikimai stengtis tobulai pažaboti, suvaldyti mūsų žodžius ir poelgius – Z’96, 32 (R 1937).

* * *

Žodžiai visada parodo to asmens mintis, išskyrus veidmainiškus žodžius. Taikliai ir tinkamai pasakyti žodžiai, perduodant teisingas mintis, gauna pripažinimą iš tų, kurie teisingai įvertina juos. O žodžiai niekingi, perduodantys blogas mintis, teisingai užsitarnauja pasmerkimą iš tų pusės, kurių širdys yra kilnios ir taurios. Jeigu mūsų širdys ir mintys yra geros ir teisingos, tai ir mūsų žodžiai bus geri ir teisingi, o jeigu mūsų širdys ir mintys yra blogos ir neteisingos, tai ir mūsų žodžiai bus blogi ir neteisingi – P’35, 15.

Paralelinės citatos: Mt. 12:22-37; Ps. 10:7,8; 12:3,4; 34:13; 41:5-9; 50:23; 52:2-4; 64:2-5; 77:12; 102:8; 119:13,27,46,54,172; 145:5-7,11,12; 140:3,11; Pat. 10:11,19-21,31,32; 12:5,6,13,17-19; 15:1,4,28; 18:8,21,23; 26:20-23,28; Mt. 5:22,37; Ef. 4:25; Jok. 1:26; 3:5-10.

Giesmės: 116, 44, 70, 130, 136, 260, 272 / 188a, 433, 317.

Poems of Dawn, 282; Wiersze brzasku, 269: Ir stojo tylą.

Tower Reading: Z’14,166; (R 5470).

Klausimai: Kokius gerus ar blogus žodžius kalbėjau šią savaitę? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės juos pasakius?

VASARIO 15

O kas laikosi Jo Žodžių, tame iš tiesų Dievo meilė tobula tapo – 1 Jn. 2:5.

Mūsų išbandymu yra *paklusnumas*. Kokiam laipsnyje laikomės Dievo Žodžio, tokiam laipsnyje ir Dievo meilė išstobulinta mumyse. Nes, jeigu gavome Kristaus dvasios, Šventosios Dvasios, Dievo Dvasios, tai ji veiks mumyse taip, kad norėsime vykdyti Jo valią ir vykdysime ją tiek, kiek leidžia mūsų galimybių ribos. Šios mūsų galimybės turi pastoviai kasmet vis didėti. Ir nors mes nesitikime pasiekti tobulumo ankščiau, nei būsime pažadinti iš kapų, kai gausime naujus kūnus, tačiau vis tiek, visą tą laiką, mes galime būti arti Viešpaties savo protu ir mintimis bei nuolatos džiaugtis Jo ištikima draugyste (1 Jono 1:7) – Z'97, 312 (R 2235).

* * *

Išsaugoti Dievo Žodį, tai reiškia palaikyti Žodį nauja valia dalyvaujant jausmams tol, kol jausmai duos teigiamą atsakymą Žodžio Dvasiai. Ir jeigu taip nuolatos elgsimės visose mūsų gyvenimo aplinkybėse, tai tikrai mūsų širdyse išvystysime meilę Dievui iki tobulumo, kuri susideda iš aukščiausios meilės Tėvui, toliau iš meilės, kuri eina po Aukščiausios meilės, tai meilės Dangiškojo Tėvo Sūnui, toliau iš meilės didesnės nei sau, tai meilės broliams, ir iš meilės tokios pat kaip sau pačiam – tai meilės pasauliui ir priešams – P'34, 15.

Paralelinės citatos: Jn. 14:15,16,21,23; Pr.18:19; Iš. 19:5; 20:6; 24:7; Sk. 9:23; 14:24; 1 Kar. 3:14; Ps. 18:44; 25:10; 111:10; 143:10; Pat. 19:16; Mt. 5:19; 12:50; 13:23; Lk. 6:46-48; Jn. 15:10,14,16; Apd. 4:19; 5:29; Rom. 6:17; 1 Jn. 3:22,24; 2 Jn. 6:9; Apr. 12:17.

Giesmės: 315, 145, 20, 125, 130, 136, 1 / 370a, 470, 104.

Poems of Dawn, 266; Wiersze brzasku, 249: Gera praleistas gyvenimas.

Tower Reading: Z'11,387; (R 4896).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas iš to išėjo?

VASARIO 16

Gerbiami ir negerbiami, šmeižiami ir giriami, laikomi apgavikais ir teisiais ... mes niekuo neduodame akstino pasipiktinti, kad mūsų tarnavimas nebūtų peiktinas – 2 Kor. 6:8,3.

Kai atliekame savo pareigas geriausiai kaip sugebame, kiek leidžia mums galimybės, ir kai labai aiškiai matome Viešpaties palaimą ir malonę visuose mūsų reikaluose, staiga gali kilti rūpesčių, neramumų, prieštaravimų griūtis, gali atrodyti, kad tamsybės jėgos ima viršų, laikinai artimųjų akyse galime atrodyti kaltininkais ir aiškiai apleistais Dievo apvaizdos. Be abejonės, tokie išbandymai yra mums reikalingi, nes nors mes ir giedotume:

„Aš verčiau vaikščiosiu tamsoje su Dievu,

Nei pats vienas šviesoje”,

tačiau vis tiek tai būtų tiktai tuščias pasigyrimas, jeigu nebūtume pervesti per skaudžius išbandymus, kurie išvystytų mums tokį tikėjimą ir tokį pasitikėjimą, kuris leistų laikytis Viešpaties rankos ir pasitikėti Dievo apvaizda net ir tamsiausioje valandoje – Z’01, 314 (R 2885).

* * *

Krikščionio gyvenimas yra toks gyvenimas, kurio metu kyla įvairūs priešingi vienas kitam išbandymai, ir kurių metu krikščionis turi išlaikyti *Dievo meilę* ir neapkęsti egoizmo, savimeilės. Jokia meilė, garbė ar pagyrimas neturėtų susilpninti mūsų ištikimumo, lojalumo Dievui. Ir jokia, negarbė, blogos reputacijos ar melagingo apkaltinimo gėda neturėtų apnuodyti mūsų širdies ir pakeisti mus į niekšiškus ir blogus. Ištikimybė teisingumui bet kokiomis aplinkybėmis yra jo šūkis, kuris pagaliau turi triumfuoti – P’33, 16.

Paralelinės citatos: Apd. 20:17-35; 24:16; Rom. 12:3-8; 1 Kor. 2:1-8; 3:5-15; 4:1-4,9-16; 9:12-23; 2 Kor. 2:12-17; 3:1-12; 4; 5:11-21; 6:1-12; 1 Tim. 5:17; 2 Tim. 2:10; Hbr. 13:7.

Giesmės: 134, 277, 307, 273, 322, 325, 326 / 238, 402, 345.

Poems of Dawn, 281; Wiersze brzasku, 267: Meilės šviesa jo akyse.

Tower Reading: Z’15,291; (R 5773).

Klausimai: Ar šią savaitę kentėjau todėl, kad skelbiau tiesą? Kokie sekė įvykiai? Kaip pakėliau šiuos išbandymus? Kokie buvo rezultatai?

VASARIO 17

Imkite ant savęs mano jungą ... nes mano jungas švelnus ir mano našta lengva – Mt. 11:29,30.

Tie, kurie neša šį jungą, turi Dievo Žodžio užtikrinimą, kad jiems viskas išeina į gera; kad kuo sunkesnė yra jų našta, tuo didesnė bus jų palaima ir apdovanojimas ateityje. Kuo rūstesni, atšiauresni bus išbandymai dabartiniame laike, tuo šviesesnė bus jų garbė, tuo labiau spindintis ir nuostabesnis bus jų charakteris, tuo daugiau bus tikri, kad yra ruošiami ir gludinami Karalystei. Žiūrint į visą tai tokiu būdu, kiekviena našta yra lengva, nes kai įvertiname savo jungą, jis yra toks patogus, ir toks priimtinas. O be to, jis yra lengvas todėl, kad Viešpats yra su mumis šiame junge – Z'00, 137 (R 2623).

* * *

Šis jungas mums reiškia Viešpaties valios priėmimą. Našta tai Viešpaties valios ypatybės, kurias turime atlikti, net ir kentėdami dėl Jo valios vykdymo. Priimdami jungą meilės dvasioje, galime konstatuoti, kad jo našta iš tikrųjų yra lengva, o paimdami ant savęs Viešpaties valios ypatybių našta, net ir kentėdami, padedant meilės jungui, galime patvirtinti, kad naštos svoris sumažėjo. Meilė sumažina sunkumą kiekvienos naštos, palengvina kiekvieną užduotį, paguodžia kiekviename sielvarte, pašvenčia kiekvieną skausmą ir apsupa džiaugsmo aureole net ir mažiausius užsibrėžtus tikslus, net ir paprasčiausius dalykus – P'27, 15.

Paralelinės citatos: Mt. 16:24; Mk. 8:34-38; Lk. 9:23,24; 1 Jn. 5:3; Kun. 26:13; Iz. 9:4; 10:27; Jer. 2:20; 5:5; 30:8; Rd. 3:27; Pat. 23:26; Rom. 6:13,16,19; 12:1; 2 Kor. 8:5.

Giesmės: 160, 8, 14, 114, 191, 208, 244 / 101, 13, 351.

Poems of Dawn, 190; Wiersze brzasku, 183: Ateikite pas mane visi.

Tower Reading: Z'00,134; (R 2623).

Klausimai: Koks šią savaitę buvo Jėzaus jungas ir kokia našta? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 18

Nes VIEŠPATS, jūsų Dievas, jus bandys, norėdamas patirti, ar jūs mylite VIEŠPATĮ, savo Dievą, visa širdim ir visa siela – Įst. 13:3.

Dievo Karalystė numatyta tik tokiems, kurie Viešpaties malone taps panašūs savo širdyse į Viešpatį Jėzų tuo, kad mylės Dievą visa savo širdimi, visa savo siela ir galės pasakyti: „O Dieve, teįvyksta ne mano, bet Tavo valia“. Ne kitokia, bet vien tik tokia pilno atsidaavimo Viešpačiui būseną gali padaryti mus tinkamus tai Karalystei; nes jokia kita mūsų būseną neparodo visiško atsidaavimo ir pilnos meilės Dievui. Ir neužmirškime, kad visus tuos dangiškus dalykus, kurių „akis neregėjo ir ausis negirdėjo ir kas į žmogaus širdį neatėjo“, Dievas paruošė tiems, kurie Jį myli labiausiai – Z’98, 40 (R 2257).

* * *

Dievas ieško žmonių išmėgintų, išbandytų ištikimybės požiūriu kiekvienoje charakterio dalyje. Todėl Jis nustato įvairias apvaizdas savo žmonių gyvenime taip, kad visi galėtų parodyti savo širdžių laikyseną – ar širdyse yra prisirišę prie Dievo, ar prie savęs, ar prie pasaulio. Palaimintas tas krikščionis, kuris parodo savo prisirišimą prie Dievo! – P’32, 15.

Paralelinės citatos: Pr. 22:1-14; Įst. 8:2,5; 2 Kron. 32:31; Jobo 1:8-22; 2:3-10; Ps. 66:10-13; Dan. 12:10; Zach. 13:9; Mal. 3:2,3; 2 Tes. 1:4,5; Hbr. 12:5-11; Jok. 1:2,3,12; 1 Pet. 1:6,7; 4:12-19; Apr. 2:10.

Giesmės: 13, 3, 38, 56, 57, 93, 179 / 281, 318, 123.

Poems of Dawn, 286; Wiersze brzasku, 274: Palik tai.

Tower Reading: Z’15,341; (R 5799).

Klausimai: Ar šią savaitę turėjau išbandymų? Kokių? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 19

Viskas yra tyra tyriems, bet suteptiems ir netikintiems nieko nėra tyra; ir jų protas, ir jų sąžinė yra sutepti. Jie viešai pareiškia pažįstą Dievą, bet Jo išsigina darbais. Jie yra pasibjaurėtini, nepaklusnūs ir netikę jokiam geram darbui – Tit. 1:15, 16.

Kokia tai baisi būseną ir kaip atsargūs turi būti visi Dievo žmonės – ne vien, kad turėtų švarias širdis ir švarias mintis, bet kartu išsaugotų ir savo sąžinę, kad ji būtų labai jautri, artimoje harmonijoje su Dievo Žodžiu! Tokią būseną galime pasiekti tik tada, kai griežtai ir dažnai save teisiame, pasiremdami pavyzdžiu, kurį davė mūsų Dievas – pasiremdami Jo meilės įstatymu.

„Norėčiau pagauti, kai prie manęs artės

Nors mažiausias išdidumo ir geismo troškimas;

Užgesinti greitai įsiliepsnojančią ugnį

Ir sulaukyti savo valios paklydimus” – Z’99, 214 (R 2516).

* * *

Žmogiškos širdies bruožas yra prisirišimas prie kiekvieno dalyko, su kuriuo žmogus susiduria: jam šis dalykas yra geras arba blogas, priklausomai nuo to, ar jis pats yra geras, ar blogas. Tie, kurie yra švarūs, priskiria švarumą tam, su kuo susiduria, tačiau nešvarūs suteršia ir sutepa viską, ką tik bepaliestų. Tas skirtingumas yra todėl, kad yra skirtumas jų moraliniuose bruožuose. Jeigu asmuo, kuris jau kartą priklausė Dievui tampa nešvarus, tai teršia labiau nei tas, kuris niekada nebuvo švarus. Jis, kaip būtybė, yra suterštas – P’36, 14.

Paralelinės citatos: Mt. 15:11; Lk. 11:39-41; Apd. 10:15,28; Rom. 14:14,17,20,23; 1 Kor. 6:12; 10:23-25; 1 Tim. 5:8; 2 Tim. 3:5; Hbr. 6:4-8; 10:26-31; 2 Pet. 2:20-22; 1 Jn. 5:16; Judo 11-13.

Giesmės: 20, 13, 1, 196, 198, 266, 267 / 415, 450, 53a.

Poems of Dawn, 254; *Wiersze brzasku,* 237: Dievo rūstybė.

Tower Reading: Z’15,245; (R 5746).

Klausimai: Ar šią savaitę susilaikiau nuo savimeilės ir tuštybės nuodėmių? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 20

Jei kas iš jūsų mano esąs pamaldus ir nepažaboja savo liežuvio ... to pamaldumas tuščias – Jok. 1:26.

Liežuvis parodo, kokia yra širdis, nes „ko širdis pilna, tą burna kalba“, todėl nepažabotas liežuvis, kalbantis savanaudiškus, pavydžius, karčius, pagyrūniškus ir šmeižikiškus žodžius, parodo, kad širdis, iš kurios pilnumo tokie žodžiai liejasi, yra nepašvęsta, bedieviška, parodanti didelį Kristaus dvasios trūkumą. Todėl tokios širdies dievotumas, kokį iki tol pasiekė, yra tuščias, be naudos, kadangi ji nėra išgelbėta ir jos tokioje būsenoje negalima išgelbėti. Tačiau tas Gerasis Gydytojas yra parodęs priešnuodžius sielos nuodams – vaistus, kurie, tinkamai vartojami pagal nurodymus, pasaldins apkartusią širdį – Z’99, 215 (R 2517).

* * *

Pažaboti liežuvį, reiškia kontroliuoti jį ir valdyti jį. Kontroliavimas liežuvio, kad nekalbėtų blogų dalykų ir jo valdymas, kad kalbėtų apie gerus dalykus, yra dalis liežuvio pažabojimo. Tas, kuris leidžia savo liežuviui tapti įrankiu savo sugedusio charakterio būdo, nėra žmogumi su tikrai dievobaimingu charakteriu, kurio pagrindinis elementas yra meilė Dievui ir žmogui. Toks liežuvis laužo meilės įstatymą, nes nuskriaudžia visus tuos, kuriuos smerkia. Todėl kontroliuokime mūsų liežuvius, sulaikydami juos nuo blogio ir valdykime juos, kad kalbėtų tinkamus žodžius – P’30, 14.

Paralelinės citatos: Jok. 3:1-12; Ps. 18:21; 12:3; 34:13; 39:1; 140:3; Pat. 16:27; Mt. 15:18,19; Apd. 5:3; 2 Tim. 2:23-25; Mt. 6:5-9; 23:14-22,27; Pam. 5:1; Jok. 1:27.

Giesmės: 136, 78, 13, 20, 1, 82, 130 / 379, 15, 295.

Poems of Dawn, 301; Wiersze brzasku, 296: Esi griovėjas ar statytojas?

Tower Reading: Z’14,245; (R 5517).

Klausimai: Kaip šią savaitę panaudojau savo liežuvį? Kas man tame trukdė, kas padėjo? Kas iš to išėjo?

VASARIO 21

Juk Tu esi mano uola ir mano tvirtovė. Tad dėl Savo vardo mane vesk ir man vadovauk – Ps. 31:3.

Po to, kai Dievas jau duos mums tam tikrų pamokų ir išbandymų, o kai kuriuos jų gavome ramybės ir poilsio sąlygomis, Jo elgesio būdas mūsų atžvilgiu gali pasikeisti. Viešpaties apvaizda gali pasikeisti taip, kad dalinai palankios ir nepalankios sąlygos gali pasikeisti į naujas sąlygas ir aplinkybes. Tikrasis dvasinis Izraelitas neturi murmėti ar skųstis ar net sakyti ko jis norėtų, bet turi ieškoti Viešpaties patarimo ir vadovavimo. Ir jeigu jis pastebės Dieviškos apvaizdos vedimą, nors tai būtų dykumos sąlygos, labiau sausringos ir nepageidautinos, nei tos, kuriose jis buvo ankščiau, vis tiek, nieko neklausdamas turi priimti Viešpaties vedimą, ir dar – giedodamas tikėjimo ir pasitikėjimo giesmes – Z'02, 249 (R 3060).

* * *

Dievas, mūsų Uola, yra mūsų Gynėjas, lygiai taip, kaip ta uola, kuri iškilusi aukštai virš šėlstančių bangų ir saugo tą, kuris ieško apsaugos audros metu. Jis kaip mūsų Tvirtovė, ne vien tik saugo mus nuo mūsų priešų antpuolių, bet ir sustiprina mus, kad galėtume atremti jų atakas, puolimus, ir kad galėtume jiems duoti stiprų atkirtį. Jis, kaip mūsų Gynėjas ir Stiprintojas, veda mus Savo Tiesa ir Apvaizda, kad pasiektume charakterį, panašų į Jo. Jis, kaip mūsų Vadas, nukreipia mūsų žingsnius, o kaip mūsų Vadovas, tarp nežinomų mums kelių, rodo mums kelią, vedantį net į Karalystę – P'35, 15.

Paralelinės citatos: Pr. 28:15; 49:24,25; Iš. 6:6,7; 12:13,17,23; 14:29,30; 19:4; 23:20; Sk. 23:23; Įst. 32:4; Jobo 1:10; Ps. 34:15,17, 19,20; 41:1-3; 46:1-7; 91; 121; 125:1-3; 146:7,8; Mt. 10:29-31.

Giesmės: 126, 63, 67, 99, 286, 288, 293 / 373, 124, 251.
Poems of Dawn, 112; Wiersze brzasku, 103: Vesk mane.
Tower Reading: Z'02,248; (R 3060).

Klausimai: Kaip aš šią savaitę atsidaviau Viešpačiui, savo Sustiprintojui ir Vadui? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kas tam trukdė? Kas padėjo? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 22

Gyvenkite be godumo pinigams, būkite patenkinti tuo, ką turite – Hbr. 13:5.

*Savanaudiškos maldos yra per daug brangios. Vieni pasiekė turtus, o pametė Tiesą ir galimybę jai tarnauti. Kiti atgavo sveikatą vien tik tam, kad įsitikintų, jog, kartu su ja gavo kitus išbandymus, ne mažiau sunkius. Dar kiti atgavo savo mylimus iš mirties nasrų, kad po to galėtų įsitikinti, jog geriau būtų buvę, jei Dievas nebūtų išklausęs jų prašymų, o geriau būtų padarę, jei būtų priėmę Viešpaties išmintį ir apvaizdą su pasitikėjimu, pasitenkinimu ir kantriai, nesiskundžiant. Dvasiniai Izraelitai turi išmintingai naudoti tuos dalykus, kurie pasiekiami, viską priimti kaip Dievo dovanas su dėkojimu. O jų prašymai turėtų būti prašymai dvasinių dovanų, kartu su *kantria ištverme ir širdies pasitenkinimu* – Z’02, 250 (R 3061).*

* * *

Jeigu krikščionio gyvenime dominuotų godumas, jis ne tik padarytų jį savanaudžiu, bet taip pat paskatintų kenkti kitiems, todėl godumas tai nėra dorybė, kurią galėtų ugdyti savyje tas, kurio aukščiausiu tikslu yra atiduoti viską kitų gėriui. Pasitenkinimo dvasia tuo, ką turime, taps sveiku godaus būdo apribojimu – P’34, 15.

Paralelinės citatos: Iš. 18:21; 20:17; Jobo 31:24,25,28; Ps. 10:3; 119:36; Pat. 11:24; 21:25,26; 23:4,5; 30:8; Iz. 5:8; Mt. 6:19-21, 24,25,31-33; 16:26; 1 Tim. 6:6-10; Ps. 37:16; Pat. 16:8; 17:1; Pam. 4:6; 1 Kor. 7:17, 20-22; Flp. 4:11,12.

Giesmės: 145, 22, 60, 94, 170, 321, 322 / 75, 456, 8.

Poems of Dawn, 278; Wiersze brzasku, 262: Tai taip pat praeis!
Tower Reading: Z’11,349; (R 4876).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau godus, ar pasitenkinau viskuo? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 23

Aš pamokysiu tave ir parodysiu tau kelią, kuriuo turi vaikščioti; duosiu patarimų, kreipdamas į tave Savo akį –
Ps. 32:8.

Viena iš svarbiausių pamokų, kokią turi išmokti dvasinis Izraelitas, tai ieškoti Viešpaties vadovavimo visuose gyvenimo reikaluose ir niekuomet nedaryti nieko, ar tai būtų laikini, kūniški reikalai, ar dvasiški, kol neįsitikiname, kokia yra Viešpaties valia šiuo reikalu. Žygiuojame link Kanaano ir žinome, kad turime patirti dar kitus išbandymus, skirtus kiekvienam iš mūsų, nes kitaip negalėsime paveldėti pažadų. Pamoka, kurią turime išmokti – tai greitas, nieko nelaukiant ir visiškas paklusnumas Viešpaties vadovavimui be murmėjimo ir su džiaugsmu. To galime tikėtis tik iš tų, kurie išmoko ankščiau duotas pamokas, ir visų pirma išmoko pamoką tikėjimo ir pasitikėjimo Viešpaties galia, gerumu ir ištikimybe – Z'02, 251, 249 (R 3062,3061).

* * *

Mūsų Dangiškasis Tėvas lavina ir mokina Savo vaikus jų gyvenimo kelyje. Jis panaudoja tris priemones, per kurias teikia Savo instrukcijas. Pirma, tai per Jo Žodį, kuriuo apšviečia Savo vaikų protus ir auklėja širdis. Antra, tai per Jo Dvasią, kuria atgaivina mus pažinime, malonėje ir tarnyboje. Trečia, tai per Jo Apvaizdą, kurios metu turime galimybę ugdyti įvairias širdies ir proto dorybes, kurios tobulina mūsų charakterį Jo Žodžio galia ir taip, kaip reikalauja Jo Žodis. Tokiu būdu Jo išmintis vadovauja mūsų elgesiui ir padeda žengti į priekį – P'33, 16.

Paralelinės citatos: Iš. 13:21; 15:13; 33:13-15; Ps. 23:2,3; 25:5, 8,9; 27:11; 31:3; 48:14; 73:24; 78:52; 107:7; 139:9,10,24; Pat. 8:20; Iz. 40:11; 42:16; 48:17; 54:13; Lk. 1:79; Jn. 10:3,4; 16:13.

Giesmės: 87, 293, 46, 63, 11, 110, 99 / 1, 365, 100.

Poems of Dawn, 122; Wiersze brzasku, 116: Dieviškasis vedimas.

Tower Reading: Z'11,223; (R 4858).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokius turėjau trūkumus ir kokią pagalbą? Kaip šie išbandymai mane paveikė?

VASARIO 24

Ko įstatymas nepajėgė, būdamas silpnas dėl kūno, tai įvykdė Dievas. Jis atsiuntė Savo Sūnų nuodėmingo kūno pavidalu kaip auką už nuodėmę ir pasmerkė nuodėmę kūne, kad įstatymo teisumas išsipildytų mumyse, gyvenančiuose ne pagal kūną, bet pagal Dvasią – Rom. 8:3,4.

Koks palengvėjimas ir paguoda yra šiuose užtikrinimuose! Iš tikrųjų, tai stebuklingi gyvenimo žodžiai! Jie pažadina mumyse viltį. Jeigu Dievas priims tobulus širdies troškimus vietoj absoliutaus kūno tobulumo, tai iš tikrųjų turime vilties pasiekti Jo paliktą pavyzdį – tobulumą. Mes galime elgtis *pagal* Dvasią, tačiau, kiek tai susiję su mūsų mirtingais kūnais, jų pagalba mes negalime pakilti tiek, kad galėtume *pilnai* patenkinti Dvasios reikalavimų. Tačiau mūsų protai ir mintys gali išpildyti Dvasios reikalavimus, mūsų ketinimai ir norai gali būti tobuli, o to, būtent, mūsų Dangiškasis Tėvas ir laukia iš mūsų – *intencijų ir norų tobulumo* – Z’02, 248 (R 3060).

* * *

Dėl nuopuolio mūsų fiziniai, protiniai, moraliniai ir religiniai sugebėjimai yra netobuli ir todėl mes negalime įvykdyti Įstatymo, kuris yra tobulo žmogaus sugebėjimų matas. Tačiau Kristaus auka už mus, per tikėjimą užtikrina teisingumo rūbą, kuris uždengia visas mūsų nuodėmes, padarytas dėl silpnumo ir neišmanymo. Tos nuodėmės nėra skaičiuojamos mūsų nenaudai, todėl galime savo nauja širdimi, valia ir protu įvykdyti Įstatymo teisingumą tiek, kiek elgiamės ne pagal kūną, bet pagal Dvasią – P’27, 15, 16.

Paralelinės citatos: Apd. 13:39; Rom. 3:20; 7:5-11; 10:4; Gal. 2:16; 4:4,5; Hbr. 7:18; 10:1,2; 2 Kor. 5:21; Gal. 3:13; 5:16,25; Tit. 2:11,12.

Giesmės: 5, 9, 15, 54, 124, 187, 246 / 442, 439, 346.

Poems of Dawn, 89; Wiersze brzasku, 78: Pripildytas Kristaus Dvasios.

Tower Reading: Z’12,239; (R 5070).

Klausimai: Ar šią savaitę tikėjau užbaigtu ir tobulu Kristaus darbu? Kaip? Kodėl? Kaip mane tai paveikė?

VASARIO 25

Ne vien duona žmogus bus gyvas, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo burnos – Mt. 4:4.

Turime išmokti šią pamoką, kad žmogaus gyvybė nepriklauso nuo turimų daiktų gausos, nuo valgio ir aprangos, bet kad jo gyvybė pilniausia, didžiausia ir aukščiausia prasme priklauso nuo jo visiško atsidavimo Dievo valiai – nuo to, ar jis atidžiai atkreipia dėmesį į kiekvieną žodį, išeinantį iš Dievo burnos. Kiekvienas priminimas, kiekvienas paraginimas, padaršinimas, kiekvienas pažadas yra reikalingas ugdymui tiems, kuriuos Dievas dabar kviečia amžinam gyvenimui kaip paveldėtojus su Savo Sūnumi Karalystėje. Todėl, būdami Viešpaties Jėzaus mokiniai, stenkimės kaskart vis geriau išlaikyti atmintyje šios citatos žodžius ir elgtis pagal juos – Z'02, 246, 248 (R 3058).

* * *

Žmogaus gyvybė nepriklauso nuo turimų žemiškų daiktų gausos. Dalykai, kurie iš tikrųjų turi vertę, kurie duoda ir palaiko gyvybę, tai Dievo Žodžio pamokinimai. Todėl labai klysta tie, kurie stengiasi palaikyti savo gyvenimą nuodėme, panaudodami žemiškus turtus. O jautrioms ir paklusnioms širdims Dievo Žodis yra dvasia ir gyvybė, o taip pat Žodžiu galingu ir gaivinančiu juos – P'32, 15.

Paralelinės citatos: Įst. 8:3; Ps. 17:4; 19:7-11; 43:3; 107:19,20; 119:9, 11, 14, 24, 25, 28, 41, 54, 69, 72, 77, 81, 92, 93, 103, 144, 159, 173, 174; Iz. 30:21; Jer. 15:16; Ezek. 3:3; Am. 8:11,12; Mt. 7:24-27; Lk. 11:28; Jn. 5:24,39; 15:3; 20:31; Apd. 20:32; 1 Tim. 4:5,6.

Giesmės: 22, 332, 264, 49, 296, 79, 311 / 132, 422, 262.

Poems of Dawn, 52; Wiersze brzasku, 43: Jis mane veda.

Tower Reading: Z'11,387; (R 4896).

Klausimai: Kas šią savaitę palaikė mano gyvybę? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 26

Visuomet džiaukitės Viešpatyje! Pakartosiu: džiaukitės!
– Flp. 4:4.

Negali būti pernelyg daug džiaugsmingų krikščionių, ir negali jie pernelyg daug džiaugtis, *jeigu jie džiaugiasi Viešpatyje*. Tas džiaugsmas nebūtinai turi būti triukšmingas ir nebūtinai tylus. Tačiau džiaugsmas reiškia gerą nuotaiką, laimę, ramybę, malonią dvasią ir visai nereikia, kad triukšmingas demonstravimas yra būtinas, kaip kai kurie klaidingai mano. [...] Vieninteliai, kurie *visada* gali džiaugtis, yra tie, kurie gyvena labai arti Viešpaties, ir tie, kurie visada jaučia savo vienybę su Juo, kad juos lydi Jo apsauga ir rūpestis jais, ir kad Jo pažadas yra tikras, jog visi dalykai kartu padeda jų, kaip krikščionių, gėriui – Z’03, 7 (R 3127).

* * *

Krikščionis visada turi džiaugtis Viešpatyje; ne laikinuose dalykuose, bet dalykuose, kurie susiję su amžinybe; tai reiškia, pasišventimo reikaluose, iš to kylančių įsipareigojimų, privilegijų, pamokų, augimo, nurodymų ir pasiekimų reikaluose. Nuolatinis mūsų gautų palaimų apsvarstymas privers mus džiaugtis, džiaugtis vėl ir vėl. Kokia dar kita galėtų būti džiaugsmo priežastis, jei ne svarstymas apie mūsų išteisinimą, pasišventimą, atgaivintą dvasią, dvasinę šviesą, dvasinį maistą, augimą, pergales ir tarnybą, Dievišką išūnystę ir bendrapaveldėjimą kartu su Kristumi! – P’36, 14.

Paralelinės citatos: Įst. 12:18; 1 Sam. 2:1; Jobo 11:26; Ps. 5:11; 9:2; 32:11; 35:9; 43:4; 63:11; 64:10; 97:11; 104:34; Iz. 29:19; Joel. 2:23; Hab. 3:18; Lk. 10:21; Rom. 5:2; 12:12; 15:13; 1 Kor. 12:26; Flp. 2:18; 3:1; 1 Tes. 5:16; Hbr. 3:6; 1 Pet. 4:13.

Giesmės: 248, 94, 100, 149, 179, 203, 204 / 452, 373, 470.

Poems of Dawn, 291; Wiersze brzasku, 282: Aš džiaugsiuosi Viešpatyje.
Tower Reading: Z’14, 291; (R 5544).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau džiaugsmingas? Kodėl? Kaip? Kas iš to išėjo?

VASARIO 27

Jūsų švelnumas tebūna žinomas visiems žmonėms
– Flp. 4:5.

Panašu, kad graikų kalbos žodis, čia išverstas kaip „švelnumas“, turi savyje mintį ir reiškia *nuosaikumą* (švelnumą), nereikalaujant pernelyg energingai savo teisių. Suprantama, jog gailėstingumas ir atlaidumas, pakantumas yra dorybės, reikalingos tiems, kurie nori būti Karalystėje kartu su savo Viešpačiu. Turime ištikimai, tiek, kiek tai įmanoma, pildyti ir atlikti tai, ko reikalauja iš mūsų teisingumas. O gailėstingumas, taikant visus mūsų teisingumo reikalavimus kitų atžvilgiu, turėtų mums būti kaip taisyklė. Tokiu būdu būsime vaikais mūsų Tėvo, kuris yra danguje, kadangi Jis yra geras ir gailėstingas visų nedėkingųjų atžvilgiu – Z’03, 7 (R 3128).

* * *

Tikroji krikščionybė neiššaukia ir nesukelia fanatizmo. Ji sujungia išmintį, teisingumą, meilę, jėgą, atkreipia dėmesį į kitų teises. Ji yra pilna teisingumo ir meilės kitiems, sėkmingai padeda krikščioniui laikytis šių principų. Todėl vengia kraštutinumų mintyse, žodžiuose ir poelgiuose, o visuose gyvenimo reikaluose laikosi santūrios laikysenos. Taip išugdomas švelnumas, apie kurį kalbama mūsų tekste. Tikroji krikščionybė yra ištikima Dievui ir teisinga žmogui. Ji išsaugo pasišventimo meilę, derindama tai su įvertinimu kitų žmonių teisių, todėl yra švelni ir santūri visų atžvilgiu – P’30, 30.

Paralelinės citatos: Iz. 40:11; 42:3; 2 Kor. 10:1; Mt. 11:29; 23:37; 2 Sam. 22:36; Ps. 18:35; Gal. 5:22; 2 Tim. 2:24-26; Tit. 3:1; Jok. 3:17; Hbr. 2:17,18; 4:15.

Giesmės: 198, 23, 38, 43, 96, 104, 293 / 321, 135, 393.

Poems of Dawn, 62; Wiersze brzasku, 51: Mūsų pažado vaivorykštė.

Tower Reading: Z’13,167; (R 5249).

Klausimai: Ar šią savaitę, buvau švelnus? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

VASARIO 28

Niekuo nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui – Flp. 4:6.

Gali kilti klausimas: Kodėl Dievas neduoda mums reikalingų dalykų, žinodamas, kad jie mums reikalingi, jeigu mes tų dalykų Jo neprašome ir nesiremiame Jo pažadais? Be abejo, tai yra todėl, kad pirmiausiai galėtume pasiekti tinkamą širdies laikyseną, o vėliau gautume Jo malonių ir iš jų turėtume naudos. Net jei ir gautume tų malonių, galime būti tikri, kad vis tiek pilnai neįvertintume iki šiol parodyto ir dabartinio Dievo rūpesčio mumis. Gali būti, kad mes, kurie jau papratę melstis ir dėkoti, nepastebime nė pusės atsitikimų, vertų mūsų dėkingumo. O tai pilnai suprasime ir įvertinsime tik ateityje, kai viską ištirsime taip, kaip dabar patys esame ištiriami – Z'03, 8 (R 3128).

* * *

Neramus krikščionis yra panašus į mažą vaiką, kuriam trūksta pasitikėjimo motinos meile. Toje širdyje, kurioje karaliauja pasitikėjimas Dievu, o soste sėdi ir valdo dėkingumas už gausingas palaimas, sielvartas ir nerimas neranda vietos. Dievo vaikas žino, kad kiekviename reikale turi jautrų ir mylintį Tėvą, pas kurį Jo prašantys nuolankūs vaikai visada gali ateiti. O kai jie Tėvui išsako savo būtiniausius reikalus, visi neramumai ir rūpesčiai dingsta – P'35, 15.

Paralelinės citatos: Ps. 127:2; Mt. 6:25-34; 13:22; Lk. 21:34; 1 Kor. 7:32,33; 2 Tim. 2:4; Ps. 37:5; 55:22; Pat. 16:3; Jer. 17:7,8; Hbr. 13:5; 1 Pet. 5:6,7; Pr. 32:24-29; 1 Sam. 12:23; Ps. 86:3,6; 130:1,2; Kol. 4:2; Mt. 15:22-28; Lk. 18:1-7; 22:44; Rom. 8:26; Ef. 6:18; Hbr. 5:7,8.

Giesmės: 313, 56, 57, 35, 99, 106, 239 / 87, 475, 353.

Poems of Dawn, 234; Wiersze brzasku, 220: Mūsų naštos nešėjas.
Tower Reading: Z'14,230; (R 5508).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo viso to pasekmės?

VASARIO 29

Dievas yra meilė, ir kas pasilieka meilėje, tas pasilieka Dieve, ir Dievas pasilieka jame – 1 Jn. 4:16.

Teisingumas pripildo saiką pilnai, bet meilė dar papurto, suspaudžia ir pripildo su kaupu, perpildo teisingumą. Todėl meilė yra malonė, kurios negalime reikalauti, nei skųstis, jei jos negauname, bet kai ją gauname, turime ją įvertinti su dėkingumu ir branginti kaip malonę, bei dosniai atsilyginti. Bendrai, kiekvienas, kuris trokšta meilės, turi trokšti jos aukščiausioje reikšmėje – gėrėjimosi ir garbinimo reikšmėje. Tačiau tokia meilės rūšis yra pati brangiausia. Vienintelis būdas ją gauti yra parodyti tokį charakterio kilnumą, kuris iššauktų tokią meilę pas tuos, kurie iš tikrųjų yra kilniadvasiški – Z'02, 266 (3070).

* * *

Labiausiai charakteringa Jehovos dorybė yra meilė, bendradarbiaujanti santaikoje su išmintimi, teisingumu ir jėga. Gyventi meilėje reiškia pastoviai praktikuoti ją, atiduodant visas širdies ir proto galias po jos valdžia santaikoje su išmintimi, teisingumu ir jėga. Kas taip elgiasi, gyvena Dieve – ir tik tada gyvena, kai atsisako savo valios, priimdamas jos vietoje Dievo valią, ir jei pastoviai taip gyvena, pripildo savo širdį Dievo meile. Todėl Dievas Savo Dvasia apsigyvena pas tą, kuris taip elgiasi – P'33, 163.

Paralelinės citatos: Įst. 4:37; Ps. 63:3; 146:8; Jer. 31:3; Jn. 3:16; Rom. 5:8; 1 Jn. 3:1; Ps. 31:23; 73:25,26; 91:14; Rom. 8:28; Jn. 14:15,21,23; 16:27; 1 Kor. 16:22; 2 Kor. 5:14; Jn. 3:34,35; 15:12,13; Rom. 12:9,10; Mt. 5:41-47; 19:19.

Giesmės: 39, 95, 114, 198, 165, 194, 166 / 57, 5, 370.

Poems of Dawn, 290; Wiersze brzasku, 281: Dievo beribė meilė.

Tower Reading: Z'11,421; (R 4917).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kas šiuose išbandymuose man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 1

Ir Dievo ramybė, pranokstanti visokį supratimą, apsaugos jūsų širdis ir jūsų protus Kristuje Jėzuje – Flp. 4:7.

Ramybė, apie kurią čia kalbama, tai nėra mūsų asmeninė ramybė. Tai yra Dievo ramybė – ramybė, kurią gauname, kai aiškiai suprantame apie Dievo galią, gerumą, kad Dievas pasiruošęs mus vesti Savo dešine ranka kaip Savo vaikus. Šio teksto mintis yra tokia, kad ši ramybė nuolatos apsaugo mus lyg koks vartininkas, nepraleisdamas kiekvienos mums priešiškos, nei kankinančios minties, ar baimės. Ši ramybė išsaugo krikščionio protą taip, kad jo širdyje viešpatauja ramybė, jaučiama vienybė ir dvasinis ryšys su Viešpačiu; taip pat ji saugo krikščionio protą ir jo sugebėjimą mąstyti, pamokindama ir skatindama jį pasitikėti Dievo jėga, išmintimi ir meile – Z'03, 8 (R 3128).

* * *

Dievo ramybė, t. y., tas širdies ir proto poilsis, kuris kyla iš žinojimo, jog esame harmonijoje su Dievu ir Dieviškais patvarkymais. Šios ramybės išsaugojimas mūsų širdyse ir jos buvimas mumyse perviršija visas žmogiško supratimo galimybes, kadangi gyvename laike, kai sąlygos žemiškam žmogui yra tikrai nepalankios. Būnant Kristaus tarnyboje ši ramybė apsaugo širdis ir protus nuo blogio ir skatina gėriui – P'34, 31.

Paralelinės citatos: Jn. 14:1,27; 16:33; Rom. 5:1; 8:6; Kol. 1:20; 3:15; Jobo 34:29; Ps. 4:8; 25:12,13; 29:11; 85:8; 119:165; 125:1,5; Pat. 3:17,24; Iz. 26:3; 28:12; 32:2,17,18; 53:5; 54:13; 57:1,2,19; Jer. 33:6; Lk. 1:79; 2:14; Apd. 10:36.

Giesmės: 108, 54, 106, 107, 109, 179, 244 / 257, 124, 313.

Poems of Dawn, 303; Wiersze brzasku, 299: Šviesa ir tamsa.

Tower Reading: Z'11,397; (R 4904).

Klausimai: Ar šią savaitę turėjau šią ramybę? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kaip išnaudojau šią ramybę? Kas iš to išėjo?

KOVO 2

Kas tik yra tiesa, kas tik garbinga [verta pagarbos] ... apie tai mąstykite – Flp. 4:8.

Kiekvienas, kuris simpatizuoja ir pritaria neteisybei ar perdeda savo kalboje, mažiau ar daugiau suteršia save. Tuo tarpu atsižvelgiant į tai, kiek mes valome savo mintis ir vengiame perdėjimų ir pan., tai tokia laipsnyje ir išvalome savo protą ir visą savo charakterį. Neužtenka to, kad esame įsitikinę tam tikrų dalykų teisingumu. Turime ir toliau juos tikrinti ir atpažinti iki kokio laipsnio jie yra verti garbės ir kilnūs. Nes nors Viešpats ir pridengė mūsų peiktinus charakterio bruožus ir nori pridengti juos Savo nuopelnų dėka iki galo, tačiau vis tiek negalime simpatizuoti savo puolusiai būsenai, bet priešingai, turime trokšti tikro kilnumo ir aukščiausio laipsnio tyrumo ir garbingumo mūsų širdyse, mintyse ir mūsų bendravime su Dievu ir artimaisiais – Z’03, 9 (R 3129)

* * *

Teisingi dalykai yra tie, kurie susiję su Dievo Planu. Garbingi dalykai – tie, kurie yra gerbtini, pašvęsti, šventi, ir tie, į kuriuos reikia atsižvelgti, norint elgtis pagarbiai, garbingai ir nuolankiai. Apaštalas skatina Dievo žmones, kad mąstyty apie tuos dalykus, kadangi tokia meditacija suteiks ir ištobulins mūsų širdyje ir prote tikrąją išmintį – išmintį, kuri pirmiausia yra skaisti, paskui taiki, mandagi, pakanti, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, be šališkumo ir be veidmainystės – P’33, 45.

Paralelinės citatos: Iš. 34:6; Ps. 33:4; 91:4; Pat. 3:3; Iz. 65:16; Dan. 4:37; 10:21; Zach. 8:16; Jn. 8:31,32; 14:6; 17:17; Ef. 4:25; 2 Tim. 2:15; Kun. 19:35,36; Įst. 25:13-16; Ps. 24:4; Iz. 33:15,16; Apd. 24:16; 2 Kor. 4:1,2; 8:21; 1 Tes. 4:11,12; Hbr. 13:18; 1 Pet. 2:12.

Giesmės: 22, 49, 296, 130, 136, 145, 315 / 100, 452, 380.

Poems of Dawn, 249; Wiersze brzasku, 233; Šviesa ir tiesa.

Tower Reading: Z’11,165; (R 4838).

Klausimai: Ar aš šią savaitę mažiau apie teisingus ir pagarbos vertus dalykus? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 3

Kas tik teisinga ... apie tai mąstykite – Flp. 4:8.

Mes negalime leisti mūsų protams galvoti apie neteisingus dalykus, bet mokykimės pritaikyti teisingumo testą kiekvienai savo minčiai ir kiekvienam žodžiui ar poelgiui. Tuo pat metu stenkimės kitus vertinti pasiremdami visai kitu požiūrio tašku, ir kiek leidžia mūsų išmintis – vertinkime kitus, atsižvelgdami į gailestingumą, atleidimą, užuojautą ir pagalbą. Tačiau labai atidžiai ir kritiškai vertinkime kiekvieną savo mintį, kiekvieną savo gerai apgalvotą planą, kad nebūtų pažeisti teisingumo pagrindai, kai mūsų širdis nori tam pritarti – Z'03, 9 (R 3129).

* * *

Teisingumas yra gera valia, kurią turime parodyti su dėkingumu kitiems už visą mums padarytą gerį. Kad teisingumas galėtų vis giliau įsitvirtinti mūsų charakteryje, turime atkreipti mūsų dėmesį į įsipareigojimus Dievui ir žmogui, kuriuos turime išsaugoti savo širdyje visose gyvenimo aplinkybėse. Toks mąstymas apie tai, kas yra teisinga, išstbulins mumyse teisingumą, kuris yra krikščioniško charakterio pamatas ir kuris yra Dievo charakterio ir Dievo Sosto pamatas – P'32, 30.

Paralelinės citatos: Iš. 23:1-3,6-8; Kun. 19:13-15; Ezr. 7:26; Ps. 82:2-4; 89:14; Pat. 17:15; Mok. 3:16,17; Iz. 1:17; 59:14; Zach. 8:16; Mt. 5:23,24; Jn. 7:24.

Giesmės: 14, 130, 196, 145, 23, 267, 49 / 24, 238, 314.

Poems of Dawn, 117; Wiersze brzasku, 110: Tegul Viešpats tave laimina ir saugo.

Tower Reading: Z'04,21; (R 3304).

Klausimai: Ar šią savaitę mažiau apie tai kas teisinga, ar ne? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 4

Kas tik tyra, kas tik mylima, kas tik žavinga ... apie tai mąstykite! – Flp. 4:8.

Turime mylėti ir ugdyti tai, kas yra tyra iki tokio laipsnio, kad netyrumas taptų mums nemielas, varginantis ir mes norėtume jį pašalinti iš mūsų atminties. O tai galėsime pasiekti tik tuomet, kai nuolat galvosime apie švarius, tyrus dalykus, stengdamiesi negalvoti apie netyrus dalykus. Turime pripažinti ir pastebėti tikrą skaistumą, tyrumą ir jį vertinti. Jeigu mąstysime apie pačius tyriausius ir švariausius dalykus, tai būtinai turėsime pakilti mintimis protinio mąstymo srityje labai aukštai, o tada, kiek tai leis mūsų galimybės, sugebėsime atskirti ir pamatyti Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus tobulo charakterio grožį, o taip pat panašų, malonų ir tyrą charakterį, pasireiškiantį viename ar kitame Jėzaus pasekėjuje, kuris atidžiai seka Jo pėdomis – Z’03, 9 (R 3129).

* * *

Tyrumas – tai nenuodėmingas tikslas garbinti Dievą; kas tik mylima – tai įvertinimas gero charakterio ir gerų principų; o žodžiai, kas tik žavinga – yra tai, kas yra taikoje su tikrais, teisingais pavyzdžiais. Mąstydami tik apie tokius dalykus, galime apvalyti savo ketinimus ir tikslus, išugdyti nesavanaudišką meilę ir pakelti charakterį į aukštesnį lygį – P’26, 28.

Paralelinės citatos: Ps. 12:6; 19:8; 24:3-5; 119:40; Pat. 15:26; 20:9; Mt. 5:3-12; Jn. 15:9-17; 1 Tim. 1:5; 3:9; 2 Tim. 2:22; Rom. 12:9-21; 1 Kor. 13; 2 Kor. 6:8; Kol. 3:12-17; Hbr. 11:2,39; 1 Jn. 4:7-21; Pat. 22:1; Mok. 7:1.

Giesmės: 1, 4, 95, 196, 198, 201, 267 / 15, 475, 370.

Poems of Dawn, 286; Wiersze brzasku, 281; Beribė Dievo meilė.
Tower Reading: Z’11,165; (R 4826).

Klausimai: Ar šią savaitę mąščiau apie skaisčius, švarius, mylimus ir garbingus dalykus, ar apie jiems priešingus? Kokios buvo aplinkybės ir pasekmės?

KOVO 5

Jei yra kokia dorybė ir jei kas girtina, – apie tai mąstykite – Flp. 4:8.

Galime saugiai mąstyti apie dalykus dorybingus ir brangius; apie dalykus, kiekvienu požiūriu vertus garbės ar pagyrimo – apie kieno nors kilnius žodžius, poelgius, darbus ir jausmus. Taip mąstydami, galime pastebėti, kad ir mes patys pradėsime kilti link šių idealų, kuriais maitiname mūsų naujas širdis, protus ir valią. Tokiu būdu, mes kaskart vis labiau tapsime perkeisti dabartiniame gyvenime atnaujinant mūsų protus, ir vis labiau artėsime ir tapsime panašesni į garbingąjį mūsų Viešpatį ir Vadovą, per palaipsnį perkeitimą iš garbės į garbę, centimetras po centimetro, žingsnis po žingsnio. Ir jei savo mintis išlaikysime tokiaame nusistatyme ir išsaugosime vienybę su Viešpačiu, turėsime dalį teisingųjų prisikėlimo. Šios mintys išstobulins mus į Viešpaties paveikslą ir panašumą – Z’03, 9 (R 3129).

* * *

Dorybės daugiau susijusios su teisingumo malonėmis, o tai kas girtina ir šlovinga – su geraširdiškumo ir nesavanaudiškos meilės malonėmis. Kadangi protas turi mąstyti, todėl labai kilnu yra kaupti geras mintis, bruožus, dorybes ir mąstyti apie tai kas garbinga, šlovinga! Žemesniame mūsų kontempliacijos ir pasinėrimo į apmąstymus lygyje yra daiktai, aukštesniame yra asmenys, bet pačiame aukščiausiam apmąstymo lygyje – kilniausios mintys, dorybės ir malonės, ypatingai tos, kurias turi Dievas, Kristus ir šventieji. Tai pats geriausias būdas tapti tokiais, kokiais Jie yra – P’36, 31.

Paralelinės citatos: 2 Pet. 1:3,5; Joz. 1:8; Ps. 1:2; 4:4; 19:14; 39:3; 49:3; 63:5,6; 77:10-12; 104:34; 119:11,15,16,23,48,59, 97,99; 139:17,18; 143:5; 1 Tim. 4:13.

Giesmės: 198, 95, 141, 1, 125, 150, 196 / 450, 104, 417.

Poems of Dawn, 290; Wiersze brzasku, 280: Mano gyvenimas yra tik audimas.

Tower Reading: Z’16,166; (R 5908).

Klausimai: Ar šią savaitę mažiau apie dorybes ir apie tai kas girtina? Kaip? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 6

Nes aš išmokau būti patenkintas, kokioje tik būklėje esu. Moku ir nepritekęs, moku ir pertekęs gyventi – Flp. 4:11,12.

Jeigu sakome, kad mūsų gyvenimo išbandymai yra labai įvairūs, galime padaryti išvadą, jog Viešpats mato, kad mums yra reikalingos tiek aukštumos kaip ir gilumos pasisėkimų ir nepasisėkimų, norint mus tinkamai išmokyti ir paruošti vietoms ir pareigoms, kurias Jis mums numatė ateityje. Todėl taip, kaip darė Apaštalas, ir mes *mokykimės* turėti gausiai ir neleisti, kad žemiškų gėrybių perteklius nukreiptų mus nuo pasišventimo įžadų. Taip pat *mokykimės* būti ir sunkioje padėtyje (nepritekliuje), netrokšdami nieko daugiau, o vien tik tai, ką Viešpaties išmintis ir apvaizda mums suteiks – būkime patenkintais – Z’03, 10 (R 3129).

* * *

Pasitenkinimas visose aplinkybėse yra garbingu pasiekimu ir idealu, kurio Viešpaties žmonės turėtų pastoviai siekti. Iš tikrųjų nedaug yra tokių, kurie gali pakelti pažeminimą su pasitenkinimu, o dar mažiau yra tokių, kurie gali priimti pasisėkimą su pasitenkinimu. Taigi, tik pereidami įvairius išbandymus, pažeminančius ir išaukštinančius, mokomės priimti viską su pasitenkinimu – P’30, 30.

Paralelinės citatos: Ps. 37:7; Pat. 16:8; 17:1,22; 30:8; Pam. 4:6; 5:12; Lk. 3:14; 1 Kor. 7:20, 24; 2 Kor. 6:9,10; 1 Tim. 6:6-12; Hbr. 13:5,6; Ps. 16:6; 37:7,16; Pat. 14:14; 15:13,15,30.

Giesmės: 50, 94, 15, 170, 176, 179, 244 / 13, 1, 87.

Poems of Dawn, 297; Wiersze brzasku, 291: Mūsų Tėvas yra prie šturvalo.

Tower Reading: Z’98,243; (R 2351).

Klausimai: Kokius išbandymus turėjau šią savaitę, susijusius su šiuo tekstu? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 7

Jeį mylime vieni kitus, Dievas mumyse pasilieka, ir Jo meilė mumyse tampa tobula – 1 Jn. 4:12.

Ar aš Dievo akyse esu ko nors vertas, veikiau priklausu nuo mano *meilės* didumo Jam, Jo broliams, Jo reikalui ir visam pasauliui bendrai, net mano priešams, o ne nuo mano žinojimo, populiarumo ar iškalbingumo. Taigi, įvertindami charakterį, pirmoje vietoje turime tikrinti meilę, atkreipdami į ją dėmesį, kaip į pagrindinį kriterijų mūsų artumo su Viešpačiu ir kurios dėka Jis gali mus priimti. Tie, kurie gavo Šventosios Dvasios, turėtų būti malonaus charakterio būdo. Jokiu kitu būdu geriau neparodysime, kad garbiname Tą, kuris pašaukė mus iš tamsos į Savo nuostabią šviesą, kaip rodydami meilės dvasią kasdieniniuose gyvenimo reikaluose – Z'03, 56,57 (R 3150).

* * *

Šventajame Rašte skelbiama, kad Dievas yra meilė ir gyvena Savo žmonių protuose ir širdyse ne asmeniškai, bet savo Dvasia, Savo charakterio bruožais. Todėl kiekviename, kuris turi šią meilės dorybę, apsigyvena Dievas, o tas, kuris šią meilę parodo įvairiuose gyvenimo išbandymuose, galės džiaugtis, matydamas savyje ištobulintą Dievo meilę – P'35, 31.

Paralelinės citatos: Jn. 3:16; 6:54-56; 13:34; 14:21-23; 15:7-12; 17:21; 1 Kor. 3:16; 6:19; 2 Kor. 6:16; 1 Jn. 3:16-18, 22-24; 4:7,13,15-19; Rom. 8:8-17; Gal. 4:5,6.

Giesmės: 165, 166, 23, 47, 74, 114, 105 / 422, 393, 188a.

Poems of Dawn, 97; Wiersze brzasku, 86: Mano vardu.

Tower Reading: Z'11,205; (R 4849).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 8

Dievas sudėjo narius, kiekvieną iš jų, kūne, kaip Jis norėjo – 1 Kor. 12:18.

Nė vienas Kristaus Kūno narys neturėtų sakyti, kad jam nereikia kito nario; ir nė vienas narys negali sakyti, kad jis nieko negali atlikti to Kūno patarnavimui. Vadovaujant mūsų garbingai Galvai, kiekvienas Kūno narys, pripildytas Jo Dvasios, ir kuris trokšta Jam tarnauti, gali būti naudingas. O kada ateis laikas apdovanoti, tai kas žino, kiek Pauliaus ir Apolo naudingumo bus priskaityta kai kuriems nuolankiems asmenims, tokiems kaip Akvilas ir Priskilė, kurie įvairiais būdais patarnaudavo, paragindavo, paremdavo savo gabiausius brolius Viešpaties darbe – Z'03, 59 (R 3152).

* * *

Jeigu tik galėtume išmokti šią pamoką, kad Dievas įstato narius Kūne ten, kur Jam patinka, tai ne tik kad nepavydėtume bendranariams dėl jų užimamų vietų, bet džiaugsmingai su jais bendradarbiautume atlikdami darbą, susijusį su jų užimamomis pareigomis. Dievui patinka įstatyti kiekvieną narį Kūne ten, kur jis geriausiai gali padėti kitiems, ir kur pats gali gauti daugiausia pagalbos iš kitų – P'34, 31.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 12:5-31; 3:5; 4:1-16; Rom. 12:3-8; 8:29; Ef. 1:22,23; 2:15; 4:3-6, 11-15; 5:23,30; Kol. 1:24; 2:10; Apd. 2:36; Hbr. 3:3,6; Apr. 1:13; 2:1.

Giesmės: 21, 23, 94, 96, 170, 6, 322 / 365, 13, 8.

Poems of Dawn, 232; Wiersze brzasku, 219: Viešpaties sode.

Tower Reading: Z'13,295; (R 5321).

Klausimai: Kaip aš šią savaitę elgiausi su broliais ir seserimis? Kodėl taip elgiausi? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 9

Nes Dievas nėra neteisingas, kad pamirštų jūsų darbą ir meilę, kurią parodėte Jo vardui, praeityje ir dabar tarnaudami šventiesiems – Hbr. 6:10.

Nei vienas Dievo vaikas neturėtų leisti, kad dabartinės Pjūties dienos, su savo brangiomis tarnybos ir bendradarbiavimo galimybėmis su kitais, prabėgtų neišnaudotos. Jis turi pats kasdien stengtis aukštai pakelti karališką vėliavą ir viešai parodyti dorybes To, kuris jį pašaukė iš tamsybės į šviesą. Turi padėti ir bendradarbiauti su tais, kuriuos Viešpats Savo apvaizdos dėka paskyrė į tokias vietas, kuriose turi daugiau atsakomybės ir progos viešai tarnauti – Z'03, 59 (R 3152).

* * *

Veikla ir darbas, kuris atliekamas iš meilės, ir kurį atlieka šventieji vienas kito tobulėjimui, ir tobulėjimui į Kristaus panašumą, visų pirma, turėtų būti atliekamas Jo vardui ir Dievo garbei. Tokios pastangos ir toks darbas, atliekamas iš meilės – *o, kokia nuostabi mintis!* – Dievo yra pripažįstamas ir įvertinamas, o Jo teisingumas neleidžia Jam viso to pamiršti – P'33, 46.

Paralelinės citatos: Pat. 14:31; 22:9; 28:27; 31:20; Mt. 10:40-42; 18:5,6; Apd. 11:29; 24:17; Rom. 12:13; 15:25,26; 2 Kor. 8,9; 1 Tes. 1:3,6,7; 2 Tim. 1:18.

Giesmės: 46, 11, 19, 45, 235, 286, 333 / 175, 318, 15.

Poems of Dawn, 220; Wiersze brzasku, 211: Ji padarė tai, ką galėjo.

Tower Reading: Z'15,380; (R 5818).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip šiuos išbandymus pergyvenau? Kaip jie baigėsi?

KOVO 10

Raginkite vieni kitus kasdien – kol dar sakoma „šiandien“, – kad kurio iš jūsų neužkietintų nuodėmės klasta – Hbr. 3:13.

Jeigu mes aiškiai suprantame, kad mus, iš dalies, apima dvasinis letargas, nepastebimai atbukindamas mūsų dvasinius jausmus ir mąstymą, o Tiesa tam tikrame laipsnyje nebetenka savo atgaivinančios galios mumyse, tai pirmoji mūsų pareiga turėtų būti atsiduoti maldai ir bendravimui su Dievu ir su Jo Žodžiu, kad to Žodžio pašvenčianti ir apvalanti galia pradėtų veikti. Nes Karalystės dalyviais su Kristumi tampame tik tada, jeigu pasitikėjimą, kurį turėjome pradžioje, *išlaikome tvirtą iki galo* (Hbr. 3:14) – Z’03, 54 (R 3149).

* * *

Nuodėmė, turėdama daug įvairių priėjimo kelių, yra labai apgaulinga, o jos tik išoriškai atrodančios teisingos pastangos toms širdims, kurios lengvai pasiduoda nuodėmei, be abejo atlieka užkietinantį poveikį. Todėl Kristaus mokiniai per visą Evangelijos Amžių turi privilegiją kasdien priminti ir raginti vienas kitą, kad tokiu būdu galėtų išlikti be dėmės. Tuo labiau, ši pareiga ir privilegija gula ir ant mūsų šiandien, nes pastebime, kad greitai artinasi ta diena! – P’32, 30.

Paralelinės citatos: Apd. 13:15; 20:2; Rom. 12:8; 2 Kor. 9:5; 1 Tim. 6:2; Tit. 2:15; Hbr. 12:3,4; 13:22; Įst. 29:18; Ps. 9:15,16; Pat. 5:22; Iz. 57:20,21; Mk. 7:21-23; Gal. 6:7,8; 1 Pet. 4:3.

Giesmės: 145, 198, 34, 114, 196, 4, 130 / 379, 407, 415.

Poems of Dawn, 107; Wiersze brzasku, 97: Panaudok mane, Viešpatie!

Tower Reading: Z’03,53; (R 3149).

Klausimai: Ar šią savaitę stengiausi raginti brolius dalyvauti geroje tikėjimo kovoje? Kodėl? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

KOVO 11

Todėl ir mes, tokio didelio liudytojų debesies apsupti, nusimesdami viską, kas apsunkina, ir lengvai į pinkles įviliojančią nuodėmę, ištvėringai bėkime mums paskirtose lenktynėse – Hbr. 12:1.

Jūs, kurie pastebite Jehovos apdovanojimą, skirtą pakviestiesiems, ir kurie stengiatės bėgti į tikslą, „apsijuoskite savo proto strėnas tiesa“, sustiprinkite savo pasitangas ir tikslus, atnaujinkite nutarimus, padvigubinkite budrumą, atmeskite nuo savęs nereikalingus laikinus rūpesčius, padidinkite uolumą ir, kaip Apaštalas pataria, bėkite kantriai jums paskirtose lenktynėse. Bėkite ne kaip tas, kuris vien tik judina orą, bet kaip tas, kuris turi prieš save tikslą ir yra karštai *pasiryžęs* padaryti tikru savo pašaukimą ir išrinkimą – Z’03, 54 (R 3149).

* * *

Kilnūs Senujų Vertųjų pavyzdžiai, kurie mus apsupa iš visų pusių, panašiai kaip tipą apsupa iš visų pusių antitipas, liudija apie Dievo ištikimybę tiems, kurie Jam ištikimi ir primena mums atmesti mus supančias nuodėmes ir klaidas bei savanaudiškumo ir pasaulietiškumo sunkumus, kurie mums trukdo bėgant ir siekiant apdovanojimo. Taip nusimetę sunkumus, galime lengviau ištvėrti bėgdami šiose lenktynėse, norėdami pasiekti ir išlaikyti Kristaus panašumą – P’26, 28.

Paralelinės citatos: Hbr. 11:2-40; Jok. 5:10,11; Ps. 19:12,13; 2 Kor. 7:1; Kol. 3:8; 1 Pet. 2:1; Flp. 3:13,14; 1 Kor. 9:24,26; Hbr. 6:1; Lk. 21:19; Hbr. 10:36; Jok. 1:4; 5:7.

Giesmės: 20, 200, 136, 95, 221, 78, 145 / 262, 108, 351.

Poems of Dawn, 41; Wiersze brzasku, 32: Dieviškasis pašaukimas.

Tower Reading: Z’13,291; (R 5318).

Klausimai: Ką šią savaitę dariau su savo „sunkumais“, ar atmečiau slegiančias mane nuodėmes ir kaip bėgau prie apdovanojimo? Kokių motyvų skatinamas tai dariau, kokią turėjau pagalbą, kokias kliūtis ir pasekmes?

KOVO 12

Įsakymo tikslas yra meilė iš tyros širdies, geros sąžinės ir nuoširdaus tikėjimo – 1 Tim. 1:5.

Turime gerai atsiminti, *kad galutinis tikslas* visų Dievo veiksmų mūsų atžvilgiu ir dėl mūsų, ir visų mums duotų Dievo pažadų svarbiausias tikslas yra meilės ugdymas, kuri yra panašumas į Dievą, nes Dievas yra meilė. Norint išsiugdyti šią meilę mumyse tokioje prasmėje ir tokiaime laipsnyje, kokiame nori Viešpats, būtina, kad ši meilė eitų iš *tyros širdies*, būtų pilnoje taikoje su Viešpačiu ir Jo meilės įstatymu ir būtų visiškai priešiška priešininko atžvilgiu ir jo savanaudiškumo įstatymui – Z'00, 360 (R 2733).

* * *

Subrendusio krikščioniško charakterio puikūs bruožai, panašiai kaip ir Dieviško charakterio bruožai, yra išmintis, teisingumas, meilė ir jėga. Nors šie visi charakterio bruožai vienas kitą palaiko, tačiau vienas iš šių bruožų, kuris šviečia ryškiausiai, yra meilė. Likusių trijų bruožų tikslas – ugdyti meilę, o galutinis tikslas charakterio išugdyime – Dieviškos meilės aukščiausioji valdžia, kuri būtų darnoje su išmintimi, teisingumu ir jėga, kuri būtų palaikoma šių charakterio bruožų ir iš jų kiltų – P'36, 31.

Paralelinės citatos: Mt. 7:12; Rom. 13:8-10; Jn. 13:35; Ef. 1:4; Gal. 5:14; Kol. 3:14; 1 Kor. 13; Jok. 2:8; 1 Jn. 3:18,19; 1 Pt. 1:22; 3:8; 4:8; Hbr. 9:14; Apd. 15:8,9; 1 Kor. 6:11; Tit. 3:5; Flp. 2:13.

Giesmės: 201, 165, 105, 125, 154, 130, 1 / 57, 37, 275.

Poems of Dawn, 79; Wiersze brzasku, 69: Meilės alchemija.

Tower Reading: Z'15,261; (R 5755).

Klausimai: Kokį darbą šis tekstas atliko mano labui? Kaip? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo aplinkybės? Kokie buvo rezultatai?

KOVO 13

Taigi visi, kurie esame tobuli, būkime taip nusistatę, ir jei apie ką kitaip galvojate, Dievas ir tai jums apreikš. Tik laikykitės to, ką esame pasiekę – Flp. 3:15,16.

Yra būtina, kad tie, kurie pasiekė tobulos meilės lygį, būtų aktyviai užsiėmę Viešpaties tarnyboje, guldysdami savo gyvybes už brolius. Tokie privalo laikyti save netiktai Dievo ir teisingumo principų atstovais, bet ir atstovais galingų Viešpatyje ir Jo galios jėgoje bei tikėjime Jo Žodžiu – pasirošę, norintys ir sugebantys padrąsinti kitus, kurie bėga šiose lenktynėse, kad ir jie galėtų pasiekti tą „pažymėtą ribą“ – Z’01, 10 (R 2753).

* * *

Ankstesni pasiekimai, susiję su charakteriu, sudaro pagrindą dabartiniam charakterio ugdymui ir pažadą būsimam charakterio ugdymui. Ištikimas pasinaudojimas tuo, ką jau pasiekėme, padės tolimesniam augimui. Tokie yra širdžių jausmai visų tų, kurių širdys yra visiškai sustiprintos Dievuje. Ir neatsižvelgiant į jų trūkumus tarnybos, pažinimo ar malonės srityje, Dievas pripažins tokį jų charakterį kaip tinkamą tolimesniam palaiminimui augant tarnyboje, žiniose ir malonėje, kuo tinkamu laiku Jis juos apdovanos – P ’30, 30.

Paralelinės citatos: Jobo 1:1; Ps. 37:37; Mt. 5:48; 19:21; 1 Kor. 2:6; 14:20; 2 Kor. 13:11; Ef. 4:11-13; Kol. 4:12; Hbr. 5:14; 1 Pet. 5:10; Gal. 5:10; Rom. 12:16; 15:5; Flp. 2:2; 4:2; Gal. 6:16.

Giesmės: 267, 1, 20, 23, 95, 170, 315 / 135, 321, 251.

Poems of Dawn, 306; Wiersze brzasku, 304: Ankstyvasis lavinimas.

Tower Reading: Z’08,183; (R 4188).

Klausimai: Ar šią savaitę aš stengiausi elgtis pagal šį tekstą? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 14

Lėtas pykti yra geresnis už galiūną, susivaldantis – už tą, kuris užima miestą – Pat. 16:32.

Nors visi, kurie stengiasi būti panašūs į brangųjį Dievo Sūnų, turi atmesti pyktį, pasireiškiantį neapykanta, piktumu, nesantaika ir pavydu, tačiau pyktis, kylantis iš teisingo pasipiktinimo neteisybe, yra teisingas. Ir nors pyktį rodyti reikia labai saikingai, remtis meile, tačiau tam tikrose aplinkybėse būtų neteisinga ir blogai, jei nejaustume ir neparodytume teisingo pykčio – Z'96, 279 (R 2068).

* * *

Priežastis, kodėl lėti pykti yra geresni už galiūną, tai meilė ir užuojauta, kuri skatina atsižvelgti į kitų silpnybes, ko galiūnas negalėtų padaryti. O priežastis, kodėl susivaldantis yra didesnis už tą, kuris užėmė miestą, yra ta, kad pastangos išstumti šėtoną, pasaulį ir kūną iš savo širdies tvirtovės pareikalauja didesnės ištvermės, drąsos, karingumo ir tobulos strategijos už pastangas to, kuris užėmė miestą. Toks savęs suvaldymas yra tikru užkariavimu – P'35, 31,32.

Paralelinės citatos: Pat. 25:28; 1 Kor. 13:4,7; 2 Kor. 6:4-6; Gal. 5:22,23; Ef. 4:1,2,26,31,32; Kol. 1:11; 3:12,13; 1 Tim. 1:16; 2 Tim. 3:10; 4:2; 1 Sam. 10:27; 24:1-15; Mt. 27:12-14; 1 Kor. 9:25,27; Tit. 2:2.

Giesmės: 13, 44, 1, 244, 179, 274, 99 / 462, 456, 123.

Poems of Dawn, 133; Wiersze brzasku, 125: Tvirtas, nepajudinamas.

Tower Reading: Z'15,59; (R 5635).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau labai kantrus ir susivaldantis? Kokiose aplinkybėse? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 15

Teisusis gyvens tikėjimu – Hbr. 10:38.

Nepakanka to, kad tikėjimu gauname pirmą gyvenimo impulsą. Kai jau perėjom iš mirties į gyvenimą, ir toliau pastoviai turime priimti ir įsisavinti gerą dvasinį maistą, kad per jį galėtume užaugti. Turime elgtis pagal tikėjimą, pasiduodami Šventosios Dvasios vadovavimui per Tiesos Žodį. Gyvenimas tikėjimu yra asmeniškąs dalykas, susijęs tiek su širdimi, tiek ir su protu. Tai yra kažkas daugiau, nei priėmimas doktrinų, kurias pripažįstame, kad jos Biblijinės ir todėl teisingos: tai yra *įsisavinimas* to, ką patikrinome, kad tai yra Tiesa. Todėl Tiesos principai ir pagrindai, turi tapti mūsų taisyklėmis, o jos pažadai – mūsų įkvėpimu – Z'95, 92,93 (R 1798).

* * *

Žmogaus pastangos, norint gauti amžiną gyvenimą per darbus, pasirodė yra pražūtingos, kadangi žmogus yra puolęs. Kristaus auka davė galimybę suteikti teisingumą, nepriklausomai nuo Įstatymo, tiems, kurie ja tiki. Taigi, kas priima Kristų kaip savo Išgelbėtoją, per tikėjimą įgyja priskiriamą amžiną gyvenimą. Tokiu būdu, teisusis gyvens – tikėjimu pasieks priskirtą amžiną gyvenimą. Pasišventę taip pat gyvena tikėjimu toje prasmėje, kad elgiasi pagal tikėjimą, o tai skiriasi nuo gyvenimo pagal regėjimą. Ir pagaliau, tikrąjį amžiną gyvenimą visose egzistavimo srityse, galime gauti tik per ištikimybę. Taigi, visose šiose trijose reikšmėse, teisingasis gyvens tikėjimu – P'34, 31.

Paralelinės citatos: Hab. 2:4; Jn. 3:15,16,36; 5:24; 6:40; Rom. 1:17; 3:19-5:1; 10:4; Gal. 2:16-21; 3:5-13,21-26; Ef. 2:8-10; Flp. 3:9; Hbr. 11:3-39; Jok. 2:17-26.

Giesmės: 174, 15, 54, 124, 178, 246, 295 / 66, 102, 132.

Poems of Dawn, 71; Wiersze brzasku, 60: Tikėk Dievu.

Tower Reading: Z'94,146; (R 1652).

Klausimai: Ar šią savaitę gyvenau tikėjimu? Kas man tame padėjo arba trukdė? Kokie buvo rezultatai?

KOVO 16

Mes žinome, jog iš mirties perėjome į gyvenimą, nes mylime brolius ... ir mes turime guldėti savo gyvybę už brolius – 1 Jn. 3:14,16.

Vienas iš paskutiniųjų ir pačių skausmingiausių išbandymų tiems „broliams“, po kurio, gali būti, kad nupuls daugelis tų, jau pabudusių ir apsiginklavusių, bus meilė broliams. Atrodo, kad daugelis nupuls šio išbandymo metu ir todėl bus pripažinti nevertais to gausaus įėjimo į Karalystę. Jeigu kas nors būtų ypatingai silpnas ir linkęs suklypti, tai tikrasis kryžiaus kareivis jo neniekins ir jo neužgaulios, taip kaip to nedarytų ir Vyriausias mūsų Brolis ir Vadas. Bet priešingai, jis bus atidesnis ir padės silpnesniajam, nors galbūt jis jaustųsi geriau būdamas stipresniųjų draugijoje – Z’99, 88 (R 2450).

* * *

Vienas iš įrodymų, kad mes esame išteisinti ir pripildyti Dievo Dvasios – tai meilė broliams, Jėzaus Kristaus mokiniams. Tas, kuris šią dorybę išvystė iki savęs išsižadėjimo laipsnio taip, kad su dėkingumu ir įvertinimu guldo gyvybę už brolius dėl savo giminytės su jais Kristuje, gali būti tikras, kad turi šią meilės broliams Dvasią. Mes, kurie tapome priimti į Dievo šeimyną, turime įsipareigojimą Viešpačiui, kad guldysime savo gyvybę už brolius. Šis įsipareigojimas tai yra skola, kurios reikalauja sandora, po kuria mes dabar esame – P’33, 46.

Paralelinės citatos: Jn. 13:34,35; 15:9-19; Rom. 12:9,10; 13:8-10; 1 Kor. 13; Gal. 5:13,22; Kol. 2:2; 3:12-14; 1 Tes. 3:12; 4:9; 1 Pet. 1:22; 2:17; 3:8; 4:8; 1 Jn. 2:10; 3:11,17,18,23; 4:7,11,12,20,21.

Giesmės: 299, 208, 165, 166, 167, 22, 170 / 23, 53a, 374.

Poems of Dawn, 38; Wiersze brzasku, 28: Viešpatie, štai atsinešu save.

Tower Reading: Z’13,339; (R 5346).

Klausimai: Ar šią savaitę mylėjau brolius ir jiems tarnavau? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

KOVO 17

Tad atimkite iš jo tą talentą ir duokite tam, kuris turi dešimt talentų, nes kiekvienam turinčiam bus duota, ir jis apščiai turės, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi – Mt. 25:28,29.

Kodėl šis, vieną talentą turintis žmogus, buvo išrinktas kaip iliustracija tų, kurie užkasa savo talentus? Taip norima parodyti atsakomybę tų, kurie turi mažiausiai, ir kad Viešpats tikisi, kad net ir mažiausias iš Jam pasišventusių žmonių žinos apie tuos talentus (progas, galimybes), kurias jis turi ir jas panaudos. Taip pat parodyti, kad neliks be kaltės net ir tie, kurie turi mažiausią talentą (galimybę) tarnauti Jam, Jo broliams, Jo Tiesai ir kurie apsileidžia, neišnaudoja tos galimybės – Z’01, 59 (R 2764).

* * *

Talentai yra galimybės, palankios progos, kurias Dievas duoda kiekvienam, priklausomai nuo jo sugebėjimų atlikti tarnybą. Tie, kurie neišnaudoja šių palankių progų, praranda jas visas; o tuo tarpu tie, kurie jas išnaudoja ne tik, kad išlaiko savo asmenines, bet dar papildomai įsigyja ir laimi palankias progas kitų – net ir tas prarastas per apsileidimą. Tegul tai bus įspėjimas kiekvienam iš mūsų, kad pagautume ir panaudotume šias brangias tarnybos galimybes dabar – P’32, 30.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 4:1,2; Mt. 13:12; Mk. 4:25; Lk. 8:18; 12:35-38,42; 16:2; 19:26; 1 Kor. 15:10; Kun. 10:1-7; Apd. 1:20; Mt. 24:45-51; 1 Pet. 4:10.

Giesmės: 208, 13, 130, 136, 145, 183, 299 / 368, 342, 203.

Poems of Dawn, 145; Wiersze brzasku, 138: Padarysiu viską, ką galiu.

Tower Reading: Z’06,315; (R 3869).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau ištikimu, ar neištikimu prievaizdu? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 18

Todėl, susijusę savo proto strėnas, būdami blaivūs, visiškai paremkite savo viltį malone, kuri bus jums teikiama Jėzaus Kristaus apsireiškimo metu – 1 Pet. 1:13.

„Susijusę savo proto strėnas“, panaudodami ilgas, pastovias ir ryžtingas pastangas, „būkite blaivūs“. Neleiskite sau greitam užsidegimui, kad šio laikino užsidegimo įtakoje, per labai trumpą laiką, neišsektų mūsų dvasinis gyvybingumas, o tada vėl greitai neipultume į atšalimą ir noro netekimą. Stenkimės elgtis apgalvotai ir rūpestingai, pasiruošę ilgai ir kantriai ištverti įvairias disciplinas, kantrybės ir tikėjimo mėginimus, reikalingus įrodymui, kas yra nugalėtojas ir vertas tų palaimų ir apdovanojimo, pažadėto „tiems, kurie nugali“. Bėgimas, kuris mūsų laukia, neturi pasižymėti priešokiais, neritmingumu, bet „*ištvermingu darymu gera*“ – Z’03, 54 (R 3149).

* * *

Krikščionis visada turi pritaikyti savo žinias taip, kad būtų pasiruošęs tarnybai. Ne impulsyvumas, bet protingas, blaivus mąstymas turėtų apibūdinti jo protinius įpročius. Turint toki nusistatymą, ši nuoširdi viltis norint gauti mums siūlomą garbingą apdovanojimą Viešpaties Antrojo Atėjimo metu, taps įkvėpimu veikti, tvirtai ištovėti ir iškęsti Viešpaties garbei – P’26,28.

Paralelinės citatos: Lk. 12:34,35; Rom. 13:13; Ef. 6:14; 1 Tes. 5:6,8; 1 Pet. 4:7; 5:8; 1 Kor. 1:7; Flp. 3:20; Tit. 2:13; Hbr. 6:18,19; 2 Pet. 3:12.

Giesmės: 21, 25, 32, 58, 92, 216, 320 / 66, 101, 346.

Poems of Dawn, 179; Wiersze brzasku, 168: Anapus šešėlių.

Tower Reading: Z’15,179; (R 5035).

Klausimai: Ar šią savaitę mažiau apgalvotai, buvau pasiruošęs tarnybai ir kupinas palaimintos vilties? Kaip mane tai paveikė?

KOVO 19

Kaip paklusnūs vaikai nesitaikstykite prie geidulių, jus anksčiau valdžiusių, kai buvote neišmanūs, bet kaip Tas, kuris jus pašaukė, yra šventas, taip ir jūs tapkite šventi visu savo elgesiu – 1 Pet. 1:14,15.

Kai kurie krikščionys klaidingai mano, kad tai Dievas atliks juose visą pakeitimo darbą, kad Dievo vaikai turi būti neveiklūs dalyviai Jo rankose. Bet Apaštalas Petras sako kitaip. Jis mums primena patiems formuoti save laikantis Dievo instrukcijų. Daug darbo turi būti atliekama mumyse ir aplink mus, o tie, kurie nedarba, kurie savo neveiklume laukia, kol Viešpats padarys stebuklus jų naudai, yra labai apgauti ir duoda priešininkui didelę galimybę pasinaudoti jais, kurią jis, be abejo, išnaudos, kad surištų jiems rankas ir kojas ir įmestų į išorinę tamsą, nebent jie atsipeikės, kad galėtų dirbti dėl savo išganymo su baime ir drebėjimu – Z'03, 55 (R 3150).

* * *

Kažkada buvome šėtono tarnais, vadovaudamiesi savo elgesyje nuodėmingumu, savanaudiškumu, pasaulietiškumu, nežinojimu ir klaida. Kaip Dievo vaikai dabar norime būti paklusnūs Tam, kuris yra Šventas, kurio tobula valia derinama kartu su išmintimi, teisingumu, meile ir jėga – priimta į širdį, pakeičia Jo vaikus į Jo charakterio panašumą. Skirtumas tarp seno ir naujo charakterio būdo yra didesnis, nei tarp dienos ir nakties – P'36, 31.

Paralelinės citatos: Gal. 4:6; 3:26; Rom. 12:2; 8:14-16; 1 Pet. 4:2; 1 Jn. 2:15; 3:3; Lk. 1:74,75; Ef. 2:10; 1 Kor. 2:12; 6:9-11; 2 Kor. 7:1; 1 Tes. 4:7; Hbr. 12:14; 2 Pet. 3:11; Kol. 1:22; Kun. 11:44; 19:2.

Giesmės: 91, 21, 74, 78, 90, 164, 267 / 376, 124, 433.

Poems of Dawn, 43; Wiersze brzasku, 35: Pasikeitimas.

Tower Reading: Z'14,184; (R 5481).

Klausimai: Kokie šią savaitę buvo mano išbandymai, susiję su šio pagrindinio teksto mintimi? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 20

Jei jūs pasiliecate mano žodyje, jūs tikrai esate mano mokiniai, ir pažinsite tiesą, o tiesa išlaisvins jus – Jn. 8:31,32.

Dievišką Tiesą galime rasti tik Dievo paskirtose vagose, o tomis vagomis yra: Viešpats, Apaštalai ir Pranašai. Pasilikti Viešpaties Žodyje, reiškia pastoviai pripažinti doktrinas, duotas jų įkvėptuose raštuose, jas tyrinėti ir mąstyti apie jas, besąlygiškai pasitikėti jomis ir ištikimai pritaikyti jas savo charakteriams. Jeigu taip darydami pasiliksime Viešpaties Žodyje, kaip uolūs ir nuoširdūs mokiniai, tai tikrai „pažinsime Tiesą“ ir būsime „tvirti tikėjime“ bei „pasiruošę atsakyti kiekvienam klausiančiajam apie mumyse esančią viltį“, „kad narsiai kovotume už tikėjimą, vieną kartą visiems laikams duotą šventiesiems“, kovotume „gerąją tikėjimo kovą, „ir išpažintume gerą išpažinimą“, tvirtai „iškęsdami sunkumus, kaip geri Jėzaus Kristaus kariai“, net iki mūsų bėgimo pabaigos – Z’03, 61 (R 3153).

* * *

Mūsų Viešpats užtikrina mus, kad Dievo Žodis yra Tiesa. Tie, kurie pasilieka Jo Žodyje – kaip Jo mokiniai ir vykdytojai – galiausiai pažins ją kaip Tiesą iš jos paliudijančios jėgos reaguojančioje ir jautrioje širdyje. Tai padarys juos tikrais Kristaus mokiniais, su širdimis, paklusniomis Žodžiui. Jos bus išlaisvintos iš nuodėmės, savanaudiškumo, pasaulietiško ir klaidos, galės laisvai praktikuoti teisingumą, tiesą, meilę ir mąstyti apie Dievo Karalystę – P’30, 30.

Paralelinės citatos: Pr. 18:19; Iš. 19:5; 24:7; Sk. 9:23; 14:24; Neh. 1:5; Ps. 1:2; 99:7; 111:10; 143:10; Iz. 1:19; Mt. 5:19; 13:23; Lk. 6:46-48; Jn. 8:36; 14:15.

Giesmės: 315, 22, 44, 154, 296, 54, 246 / 100, 317, 381.

Poems of Dawn, 91; Wiersze brzasku, 80: Į Jo nuostabią šviesą.

Tower Reading: Z’14,227; (R 5506).

Klausimai: Ką šis tekstas man reiškė šią savaitę? Kaip? Kodėl? Su kokiomis pasekmėmis?

KOVO 21

Mylėkite savo priešus, laiminkite jus keikiančius, darykite gera tiems, kurie nekenčia jūsų, ir melskitės už savo skriaudėjus ir persekiotojus – Mt. 5:44.

Štai čia yra būdas, kaip galime patikrinti ir sužinoti tikrą savo širdies nusiteikimą priešų atžvilgiu. Ar galėtum jiems linksmi rodyti nuoširdumą ir kiek galėdamas padėti, kad jie galėtų pamatyti savo elgesio klaidas ir galėtų nugalėti jas? Ar galėtum nuoširdžiai melstis už juos, kantriai pakęsti, pakelti jų silpnybes, nemokšišumą, pažangos trūkumą ir stengtis kilniu pavyzdžiu parodyti jiems geresnį kelią? Jeigu taip, tai neapkęsti tik nuodėmę, o ne tą, kuris nusideda. Turėtum neapkęsti nuodėmės, o ne patį nuodėmiautoją. Iki tol, kol Dievo neklaidingasis teismas nepraneš, kad nuodėmė ir nuodėmiautojas yra neatskiriami vienas nuo kito, tegul meilė artimui valdo kiekvieną brolių – Z'91, 141 (R 1330).

* * *

Tobula meilė – tai meilė priešams. Nėra nieko sunkesnio meilėje, kaip išsiugdyti meilę priešams. Tas, kuris gali mylėti, laiminti, skelbti gerį ir melstis už savo priešus, tikrai yra turtingas savo charakteryje. O jeigu išlaikys šią dorybę tvirtai iki galo, užtikrins sau įėjimą į amžiną Karalystę, kadangi šios dorybės turėjimas reiškia, kad turime tinkamą meilę Dievui, Jėzui, broliams ir žmonių giminei, o visa tai kartu sudėjus gauname tobulą meilę – P'35, 32.

Paralelinės citatos: Iš. 23:4,5; Pat. 20:22; 24:29; 25:21; Lk. 6:27,35; Rom. 12:14,17,19,20; Mt. 5:10-12,45-47; Lk. 23:34; Apd. 7:60; 1 Kor. 4:12,14; 1 Pet. 2:23.

Giesmės: 322, 105, 134, 93, 130, 136, 25 / 123, 109, 347a.

Poems of Dawn, 22; Wiersze brzasku, 10: Papasakok man apie Viešpatį.

Tower Reading: Z'02,57; (R 2957).

Klausimai: Kaip šią savaitę supratau šį tekstą? Kaip elgiausi šios citatos šviesoje? Kas man padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 22

Jei mes patys save teistume, nebūtume teisiami. Bet kai Viešpats mus teisia, tai ir sudraudžia, kad nebūtume pasmerkti kartu su pasauliu – 1 Kor. 11:31,32.

Mums, krikščionims, savo laimėjimų ir pralaimėjimų pasitikrinimas bei peržiūrėjimas, kada, kaip ir kur tai atsitiko, pastoviai bekovojo su pasauliu, kūnu ir šėtonu, iš tikrųjų bus naudingas visiems, kurie nuoširdžiai ištiria save, kad patiktų Viešpačiui. Dvasiniai Izraelitai kiekvieną dieną ir kiekvieną valandą turi gyventi arti savo Vyriausiojo Kunigo. Norėdami apsivalyti net nuo mažiausios dėmės mūsų sąžinėje, turime nuolatos prašyti apvalymo pasiremiant brangiu mūsų Atpirkėjo *krauju*, kad tokiu būdu brangaus Atpirkėjo mums duotas priskirto teisingumo rūbas liktų nesuteptas, kad net mažiausia dėmė būtų nuvalyta ir mes jį turėtume be „dėmės ar raukšlės, ar ko nors panašaus“ – Z’03, 3,4 (R 3125).

* * *

Savęs teisimas, tai yra tokia savo elgesio kritika, toks savęs kontroliavimas ir savo elgesio valdymas, kuris padeda išlikti Dievo meilėje. Tie, kurie taip daro, yra ištikimi krikščionys ir jų nereikia pastoviai auklėti baudžiant botagu. Tačiau, jeigu esame apsileidę savęs teisme, tai Viešpats, norėdamas pakeisti mūsų elgesį, stveriasi baudimo rykštės, kad galėtų apsaugoti mus nuo pasmerkimo ir užtikrintų mūsų reformavimą – P’34, 31.

Paralelinės citatos: Jobo 13:23; Ps. 4:4; 19:12; 26:2; 77:6; 119:59; 139:23,24; Jer. 17:9; Rd. 3:40; Ag. 1:7; Mt. 26:22; 1 Kor. 5:7,8; 11:27-29; 2 Kor. 13:5; Gal. 6:3; Ps. 32:5; 94:12; Hbr. 12:5-13; 1 Pet. 2:20; Apr. 2:5,16; 3:2,3,19.

Giesmės: 130, 78, 13, 82, 1, 105, 154 / 474, 295, 392.

Poems of Dawn, 174; Wiersze brzasku, 162: Tobulumas per kančią.

Tower Reading: Z’14,247; (R 5519).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau bandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos pakėliau? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 23

Bet prisiminkite ankstesniasias dienas, kai apšviesti ištverėte sunkias kančių grumtynes, tai patys įžeidimais ir persekiojimais išstatomi viešai pajuokai, tai veikdami iš vieno su tais, su kuriais taip elgiamasi – Hbr. 10:32,33.

Net ir stipriausiems broliams reikalinga pagalba, paskatinimas ir kitų parama. Dievas taip patvarkė, kad mes negalvotume, jog esame nuo nieko nepriklausomi ir, atrodo, net mūsų tinkamas pasirinkimas Viešpačiu reikalauja bendradarbiavimo su Viešpaties Vynuogyno bendradarbiais, jų paskatinimo, užuojautos ir meilės. Ar tas, kuris, išgyveno tam tikrus sunkumus ir „dienos karštį“ Evangelijos tarnyboje, nepritars šioms mintims? Taigi, čia yra būdas, kurio dėka daugelis brangių Viešpaties žmonių, kurie neturi daug talentų ar tarnybos galimybių, gali tapti bendradarbiais ir padėjėjais Evangelijos darbe – Z’03, 40 (R 3143).

* * *

Viešpaties žmonės už Tiesą gali kentėti dvejopai: kai ją ištikimai viešai gina, tai ant savęs užsitraukia begales priekaištų, kaltinimų ir daugelį kančių, vargų nuo tų, kurie neapkenčia Tiesos; arba, kai stovi savo gabiausių ir įžymiausių brolių pusėje, ginančių Tiesą, jie taip pat užsitraukia įvairius persekiojimus. Bet kuris persekiojimas, kurį savanoriškai iškenčiame dėl Viešpaties, yra brangus Jo akyse – Z’33, 46.

Paralelinės citatos: Gal. 3:4; 2 Jn. 8; 2 Kor. 4:8-18; Flp. 1:29,30; Kol. 2:1; Ps. 71:7; Apd. 16:22-31; 17:5-9; 1 Kor. 4:9; Hbr. 11:36; Flp. 1:7; 4:14; 1.Tes. 2:14.

Giesmės: 134, 168, 200, 302, 305, 307, 312 / 351, 439, 188.
Poems of Dawn, 176; *Wiersze brzasku,* 164: Kartais apsvarstau.
Tower Reading: Z’12,275; (R 5090).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau persekiojamas, ar buvau tų pusėje, kurie kentėjo už teisingumą? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

KOVO 24

Niekad Aš tavęs nepaliksiu ir nepamiršiu – Hbr. 13:5.

Taigi, kodėl gi mes turėtume bijotis to, ką žmogus gali mums padaryti, arba sielvartauti dėl Viešpaties darbo, lyg kad šėtonas arba kokia nors kita pikta jėga galėtų imti viršų ir nugalėti? Tuo labiau parodykime savo ištikimybę, atsidavimą ne vien tik uolumu, bet ir sumanumu, išmintingumu. Viešpaties tarnyboje turime elgtis taip, lyg kad visa atsakomybė gultų ant mūsų, bet širdyse pripažinkime, kad visa našta ir atsakomybė guli ant Viešpaties. Jau seniai yra kažkas pasakęs: „Esu nemirtingas tol, kol mano darbas nebus užbaigtas“. O mes galime pasitikėti, kad šis pasakymas dalinai yra teisingas, jei kalbėsime apie visus, išitraukusius į Viešpaties tarnybą, nes „brangi yra Dievo akyse Jo šventųjų mirtis“ – Z’03, 41 (R 3144).

* * *

Patirdamas nuostolių visuose žemiškuose reikaluose, ištikimasis Kristaus pasekėjas suranda kompensuojančias palaimas, kurios pilnai viršija jo nuostolius. Suprasdamas Viešpaties buvimą šalia, pasireiškiantį per užjautimą, įvertinimą ir bendrą veikimą (ko pasaulis nežino, nei gali duoti, ar atimti), jis gauna padrąšinimą tamsiausioje gyvenimo valandoje, o jo nuliūdumus pakeičia į džiaugsmus, nes jis žino, kad Dievas yra su juo, kad jo nepaliks, nenuvils ir neužmirš – P’32, 30.

Paralelinės citatos: Pr. 28:15; Iš. 33:14; Sk. 6:24-26; Įst. 31:6,8; Joz. 1:5,7,9; 1 Kron. 28:20; Ps. 37:25; Iz. 41:10,13; 49:13-16; Mt. 28:20; Jn. 14:1-3,16-18,26; 16:7,13; 2 Kor. 13:14.

Giesmės: 293, 333, 63, 110, 120, 328, 67 / 462, 5, 402.

Poems of Dawn, 77; Wiersze brzasku, 66: Nematau, bet tikiu.

Tower Reading: Z’14,295; (R 5547).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai parodė Viešpaties pagalbą? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 25

Taigi jūs, mylimieji, iš anksto tai žinodami, saugokitės, kad, neteisiųjų paklydimo nuvesti su jais, neišpultumėte iš savo tvirtumo. Verčiau aukite malone ir mūsų Viešpaties bei Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu – 2 Pet. 3:17,18.

Augame pažinimu tada, kai atkreipiame dėmesį į Dievo pažadus, o tikėjimu priimame juos sau ir stengiamės pastebėti šių pažadų išsipildymą mūsų gyvenime. Kartu augame malonėje tada, kai kiekviena pažinimo sritis, priimta į gerą ir sąžiningą širdį, atneša tam tikrą laipsnį paklusnumo ir teisingumo (malonės), nes priešingu atveju nebūsime pasiruošę kitam žinių ir pažinimo žingsniui, todėl mes sustosime savo augime, o gal būt, net pasuksime iš kelio. Taip, kaip žinių praradimas reikštų tam tikros dalies malonės praradimą, taip ir malonės praradimas reikštų proporcingą žinių praradimą – patekimą į tamsą, kai Viešpaties Žodžio pažadai kas kart darosi vis labiau neaiškūs ir nesuprantami, o tai bus proporcingai tiek, kiek prarandame dorybių ar malonių, patekdami į pasaulietiškumą ir nuodėmę – Z’03, 70 (R 3156).

* * *

Šis įspėjimas leidžia apsiginkluoti iš anksto. Šioje piktoje dienoje Viešpats įspėja mus dėl artėjančio blogio, nuo kurio apsisaugosime, jei ugdysime ir turėsime tinkamą dvasią. Jeigu to nepadarysime, šis blogis, panašiai kaip ir nuodėmiautojų klaidos, tikrai mus apraizgys ir nuves iki tokio laipsnio, jog prarasime apdovanojimą. Mūsų vienintelė apsauga nuo to blogio, tai kasdienis augimas mūsų Viešpaties Jėzaus malonėje ir žiniose – P’26, 28.

Paralelinės citatos: Pat. 4:14; Mk. 13:23; 2 Pet. 1:10-12; 2:18; 1 Kor. 15:58; Gal. 5:1; Ef. 4:14,15; 1 Tim. 4:1,2; 1 Pet. 2:2; 1 Jn. 2:18-21,26.

Giesmės: 49, 145, 130, 22, 267, 198, 196 / 281, 135, 442.

Poems of Dawn, 304; Wiersze brzasku, 301: Tai buvo avis.

Tower Reading: Z’11,120; (R 4802).

Klausimai: Kaip mane paveikė ta žinia, jog artėja blogi laikai ir blogos sąlygos? Ar augau malonėje ir žiniose? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 26

Mes nepriklausome nei nakčiai, nei tamsai. Todėl nemiegokime kaip kiti – 1 Tes. 5:5,6.

Krikščionis, kaip Viešpaties mokinys, kaip mokinys Kristaus mokykloje, yra ruošiamas pareigoms Tūkstantmetinėje Karalystėje dalyvauti jos stebuklingose palaimose ir apdovanojimuose. Todėl Šventajame Rašte pastebime dažno priminimo būtinumą, kad Dievo žmonės būtų budrūs – ne iš tų, kurie miega, kurie be darbo dykinėja, arba, kurie apsunkinti šio laikino gyvenimo rūpesčių, bet kad jie karšta dvasia tarnautų Viešpačiui. Jų tarnavimas Viešpačiui, visų pirma, yra atvesti save pačius iki kuo artimesnės harmonijos su Viešpaties valia ir kuo artimesnio panašumo į Dievo paliktą pavyzdį; o antra, padėti mokant ir rodant pavyzdį kitiems pašauktiesiems, einantiems tuo pačiu siauruoju keliu – Z'03, 70 (R 3155).

* * *

Šventojo Rašto simbolikoje naktis reiškia nuodėmę, o tamsa simbolizuoja klaidą. Toje naktyje ir klaidose randasi nelaiminga ir kenčianti žmonijos giminė, kuria manipuliuoja šėtonas. Tos nakties metu šviečia Viešpaties šviesa ir kai kurie, skirtingai nuo pasaulio, buvo pažadinti. Jie matydami tos šviesos spindulius ir sekdami šviesą, yra vedami prie teisingumo ir tiesos. Jie, tai yra Dievo žmonės, pastoviai reaguoja, atkreipia savo dėmesį į šią šviesą ir vaikšto šviesoje – P'36, 31.

Paralelinės citatos: Rom. 13:11-13; Ef. 5:8,11,14; Kol. 1:12,13; 3:8; Ef. 6:13-18; 1 Tes. 5:1-4,7,8; Flp. 4:8; Iz. 9:2; Mt. 25:5; 1 Jn. 2:8; 1 Pet. 5:8,9.

Giesmės: 297, 272, 47, 4, 183, 196, 78 / 450, 171, 468.

Poems of Dawn, 214; Wiersze brzasku, 207: Štai priartėjo diena.

Tower Reading: Z'13,181; (R 5256).

Klausimai: Ką šis tekstas reiškė man šią savaitę? Kodėl? Kodėl jis toks tapo? Kokios buvo pasekmės? Ką turėčiau padaryti?

KOVO 27

Meldžiu už tuos ... kad jie visi būtų viena ... kad jie pasiektų tobulą vienybę ir pasaulis pažintų, jog Tu ... Pamilai juos taip, kaip myli mane – Jn. 17:20-23.

Su nusistebėjimu mes klausiamo, kaip tai gali būti? Mūsų Viešpats Jėzus visuomet buvo tobuloje vienybėje su savo Tėvu – buvo Sūnumi, kuris garbingai atspindėjo Tėvo panašumą. Tačiau su mumis buvo kitaip. Mes buvome nusidėjėliais ir neturėjome nieko, verto Jo meilės. Taip, bet buvome nuplauti ir apvalyti; nežiūrint to, kiek netobuli vis dar gali būti mūsų žemiški indai, tačiau širdys yra tobulos akyse To, kuris gali jas skaityti. O kada Jis pastebi mumyse tobulas širdis, t. y. tobulus ketinimus ir tikslus, kurių pagalba stengiamės nugalėti silpnybes ir mūsų netobulo kūno negalias, kai stengiamės su skausmu, tačiau ryžtingomis pastangomis vykdyti Jo valią, nuolankiai pasitikėdami Jo užtikrinimu ir parūpinimu, kurį atliko mūsų atpirkimui iš nuopuolio, būtent tada, Dievas priima mūsų šias pastangas kaip vertas Jo meilės – Z'03, 79 (R 3160).

* * *

Kokios palaimintos mintys! Dievo žmonės džiaugiasi Kristaus užtarimu, kuris prašo Tėvo, kad tobulintų kiekvieną žiniuose ir tikėjime į Dievo Sūnų, kaip Jėzaus Kristaus mokinius. Tegul tai mūsų nestebina, nes ištikimųjų pilna ir visiška vienybė turi įvykti anksčiau, nei pasaulis per juos bus atvestas prie tikėjimo, kada per tikėjimą jis pripažins, kad Tėvas myli Savo tikrus žmones ta pačia meile, kuria mylėjo Jėzų – P'30, 30.

Paralelinės citatos: 2 Sam. 1:26; Ps. 133; Jn. 17:11; Rom. 12:5; 1 Kor. 1:10; Gal. 3:28; Ef. 4:3-6; Jn. 14:11,20; 1 Jn. 1:3; 3:24; Kol. 2:2; 3:14; Hbr. 13:23; Jn. 12:26; 15:9; 16:27; Ef. 2:4; 1 Jn. 3:1,2.

Giesmės: 45, 63, 67, 68, 165, 176, 333 / 373, 470, 75.

Poems of Dawn, 50; Wiersze brzasku, 41: Dievas žino.

Tower Reading: Z'03,59; (R 5358).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai parodė, kad taip yra iš tikrųjų? Kokios buvo pasekmės?

KOVO 28

Iškęsk sunkumus kaip geras Kristaus Jėzaus karys – 2 Tim. 2:3.

Tikrasis karys nediskutuoja dėl reikalo, kuriam tarnauja. Teisinga yra manyti, kad jau prieš įstojant į šią tarnybą, jis buvo apsisprendęs ir įsitikinęs šios tarnybos teisingumu ir tinkamu pasirinkimu. Todėl jis ją vertina ir atmeta bet kokius prieštaravimus. Jis yra pasiruošęs panaudoti viską jos apgynimui ir nori būti pilnai panaudotu. Garbingas darbas yra tarnauti Kristui sąžiningai ir visiškai ištikimai. Tikrai, turime neapsakomą džiaugsmą žinodami, kad esame teisingoje pusėje, kad už šio „krauju apšlakstyto karo lauko“ ir „tamsaus mirties slėnio“ randasi puikus įėjimas į pergalingo Karalių karaliaus džiaugsmą ir ramybę. Turėdami tokią viltį, nei vienas neturėtų trauktis, matydamas kovos sunkumus, prarasti drąsą, matydamas baisų priešo įniršį, neturėtų drebėti žinodamas, kad užaina badas, troškulys, nuogumas, žaizdos ar net mirtis – Z’03, 84 (R 3162).

* * *

Viešpaties žmonės – tai armijos kariai, kurios Vadas yra Jėzus. Jų kova reikalauja didelės ištvermės, kadangi yra daug sunkumų, kuriuos reikia pakelti. Ir toliau, jie turi tęsti savęs išsižadėjimą, nors turi daug ir trūkumų. Jų įvairūs netobulumai ir ydos išbando ištvermę kraštutiniai, beveik iki sąmonės netekimo. Jų ydos priverčia rodyti ištvermę, norint, kad neatsirastų apatija, abejingumas, nes išbandymų ir kančių stiprumą bei įtampą galime pakelti tik su tokia dvasia, kuri yra užgrūdinta, pakeliant išbandymus, ir kuri palaikoma Viešpaties – P’35, 32.

Paralelinės citatos: Hbr. 2:10; Iz. 59:16,17; 54:17; Ef. 6:10-17; Rom. 13:12; 2 Kor. 6:7; 10:4,5; 1 Tes. 5:8; 1 Tim. 6:12; 2 Tim. 4:7; 1 Kor. 16:13; 1 Pet. 5:8,9; Flp. 1:27; 4:1; Joz. 1:6,7; Dan. 11:32.

Giesmės: 272, 20, 183, 164, 44, 266, 13 / 336, 345, 58.

Poems of Dawn, 77; Wiersze brzasku, 67: Amen, Amen.

Tower Reading: Z’14,54; (R 5403).

Klausimai: Ar šią savaitę atlaikiau išbandymus ir laimėjau krikščionišką kovą? Kaip? Kodėl? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokie buvo rezultatai?

KOVO 29

Juk malone esate išgelbėti per tikėjimą. Ir tai ne iš jūsų – tai Dievo dovana – Ef. 2:8.

Būdami puolusios žmonijos nariais, nesugebėtume atlikti jokio darbo, kurį mūsų šventasis Dievas galėtų priimti. Todėl dabartinė mūsų padėtis, kaip krikščionių, tai nėra rezultatas to, ką pasiekė ar galėjo pasiekti mūsų puolęs senasis žmogus. Tai nėra iš mūsų, bet tai Dievo dovana. Turime aiškiai ir nuodugniai suprasti šį mokini-
mą, kitaip mes pastoviai būsime nupuolimo pavojuje. Apaštalas nori, kad mes aiškiai ir detalai suprastume, jog nauja širdis, valia ir naujas protas yra naujas, atskiras kūrinys, o ne evoliucija senos mūsų prigimties. Mes tapome sutverti Jėzuje Kristuje, o tai Dievo rankų darbas, esame paruošti *geriems* darbams, bet *ne per gerus* darbus – Z'03, 90 (R 3166).

* * *

Mūsų išgelbėjimas – tai neužsitarnauta malonė nuo mūsų Dangiškojo Tėvo. Kiekviena dovana ar palaiminimas yra nuo Jo ir mes to neužsitarnavome. Nors Dievas ir reikalauja tikėjimo kaip pagrindinės sąlygos, tačiau mūsų tikėjimas yra vertas Jo malonės ne daugiau, nei elgetos išmaldos prašymas, lyg kad užsidirbtos teisingai. Jo malonės dėka pasiekėme išgelbėjimą išteisinimo pagrindu, bei išgelbėjimą Dievo pašaukimo pagrindu. Kaip labai mes turime dėkoti mūsų didžiajam Geradariui ir įvertinti Jį! – P'34, 31.

Paralelinės citatos: Rom. 3:19-5:2; 11:5,6; Įst. 9:5; Gal. 5:4; Ef. 1:19; 2:5; 2 Tim. 1:9; Mt. 16:17; Rom. 10:13,14,17; Flp. 1:29; Jok. 1:17; Rom. 11:28,29.

Giesmės: 251, 187, 246, 291, 295, 67, 176 / 370a, 116, 353.
Poems of Dawn, 24; Wiersze brzasku, 12: Kristus svarbiausias.
Tower Reading: Z'90,6; (R 1262).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos ištvėriau? Kas tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

Jei tie visi daiktai taip išsisklaidys, tai kokie žmonės jūs turėtumėte būti. Turėtumėte šventai ir pamaldžiai elgtis – 2 Pet. 3:11.

Ir iš tikrųjų dievobaimingas žmogus nelaiko savyje jokios žalingos apkalbos, jokios nešvarios, bedieviškos ir netikusios kalbos, jokių neištikimų, išdavikiškų ir maištingų žodžių. Tegul tokie dalykai būna toli atmesti tų, kurie priėmė Kristaus vardą nuoširdžiai ir tiesoje. Neužmirškime kasdien duoti ataskaitą Dievui ir stengtis, kad joks tuščias, nereikalingas žodis neliudytų prieš mus, už kurį nebūtumėm atgailavę ir kuris nebūtų mums atleistas. Jei kiekvieną dieną atliekame savo ataskaitą Dievui ir stengiamės gauti Jo malonės, kad jau kiekvieną kitą dieną su vis didesne jėga nugalėtume blogį, tai teismo dieną būsimė išteisinti ir pripažinti Dievo ir Kristaus akivaizdoje, bei turėsime Šventosios Dvasios liudijimą, patvirtinančių mūsų dvasiai, kad patinkame Dievui ir Jis mus priima – Z'96, 33 (R 1937).

* * *

Šios dabartinės blogos daiktų tvarkos išsiskaidymo proceso apsvarstymas, po kurios bus įvesta gera daiktų tvarka, mus kviečia šventam ir teisingam gyvenimui. Tai mus skatina teisingam gyvenimui, kad nebūtume įpainioti, įtraukti į šį ištirpimo, iširimo procesą; o taip pat kviečia šventam gyvenimui, kad galėtume tapti naujos daiktų tvarkos dalimi. Toje naujoje daiktų tvarkoje, dėl išugdyto mūsų teisingumo ir meilės, galėsime tapti tinkamais administratoriais laiminant žmoniją – P'33, 46.

Paralelinės citatos: Ps. 46:2-9; Iz. 2:19,21; Jer. 25:31-38; Dan. 12:1; Mt. 24:35; 2 Pet. 3:7,10,12; Apr. 6:14-17; 20:11; 21:1; Hbr. 12:28; 1 Pet. 1:15; 2 Pet. 3:14; Flp. 2:15.

Giesmės: 196, 171, 216, 310, 78, 125, 198 / 365, 102, 262.

Poems of Dawn, 262; Wiersze brzasku, 244: Jo pasiruošimų diena.

Tower Reading: Z'15,277; (R 5735).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokie buvo rezultatai?

KOVO 31

Kovok gerąją tikėjimo kovą, pagauk amžinąjį gyvenimą, kuriam esi pašauktas ir išpažinai gerą išpažinimą daugelio liudytojų akivaizdoje – 1 Tim. 6:12.

Nepriklausomai nuo to, ar mūsų kova būtų labiau vieša, ar labiau privati, vis tiek turi būti kova. Ir dar daugiau – šioje kovoje turi būti *ėjimas į priekį ir pergalė*, nes priešingu atveju niekada Viešpats mūsų nepažins „nugalėtojais”. Mes visi turime atsiminti dar ir kitą dalyką, o būtent tai, kad Viešpats, įvertindamas mūsų pastangas, greičiau žiūrės į *dvasią*, kuri skatino tam tikram darbui, nei į rezultatus, gautus mūsų pastangomis. Žiūrėdami į šiuos dalykus tokiu būdu, atkreipkime dėmesį ne vien į tai, ką darome panaudodami visą savo jėgą kiekviename darbe, bet ir į tai, kad kiekviena mūsų auka ir kiekviena dovana, duodama Viešpačiui ir Jo reikalui, būtų tiek pilna meilės ir pasišventimo, kad Viešpats tikrai ją priimtų, kaip einančią iš meilės Jam ir tiems, kurie yra Jo, o ne dėl niekingos garbės ir tuštybės – Z’03, 91 (R 3166).

* * *

Viešpaties žmonės yra kviečiami ir raginami būti Dievo pusėje kovojant dėl teisingumo. Didelė meilė Dieviško pakvietimo apdovanojimui bus veiksminga pagalba skatinant viltį ir drąsą šioje geroje tikėjimo kovoje; o po viešo pasisakymo šioje kovoje, jog esame Dievo pusėje, tegul Viešpaties žmonės nedaro gėdos Dievo ir Kristaus darbui savo bailumu, gėdingai bėgdami nuo priešo ar pasiduodami jam – P’32, 30.

Paralelinės citatos: 1 Tim. 1:18; Ef. 6:12; 2 Tim. 2:5; 4:7; Flp. 3:12-14; 1 Tim. 6:19; Mt. 7:21-23; 10:32,33; Jn. 9:22-38; Rom. 2:7; 10:9,10; 1 Jn. 4:15.

Giesmės: 266, 9, 272, 225, 58, 32, 201 / 417, 108, 314.

Poems of Dawn, 308; Wiersze brzasku, 306: Mes vis dar galime tarnauti.

Tower Reading: Z’98,153; (R 2309).

Klausimai: Ar šią savaitę kovojau tikėjimo kovą, norėdamas gauti amžiną gyvenimą? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 1

Budėkite ir melskitės, kad neipultumėte į pagundą – Mk. 14:38.

Pagundų pobūdį ir ypatybes tiksliai pažinsime tik tada, kai jos apims mus. Jeigu apie jas sužinotume iš anksto, jos taptų lengvomis pagundomis. Todėl visada budėkime ir melskimės, nes pasiruošimas joms – tai vienintelis saugus elgesio būdas, kadangi mūsų priešininkas velnias dairosi aplinkui, ką galėtų praryti. Jis žino mūsų silpnas vietas ir yra pasiruošęs jas išnaudoti. Mums visiems reikia Šventosios Dvasios malonės mūsų širdžiai, taip pat ir Viešpaties „malonės, kuri mums padėtų reikalui atėjus“, jeigu norime nugalėti.

Apsisaugok tu mano siela,
Dešimt tūkstančių priešų sukilo prieš tave,
Daugybė nuodėmių ant tavęs puola,
Nuo apdovanojimo vilioja tave.

– Z'03, 119 (R 3178).

* * *

Kol esame kūne, pagundos supa mus iš visų pusių. Jos nepažės mūsų patraukti, jei atkreipsime dėmesį į perspekimą – „budėkite ir melskitės“. Dievo Žodžio šviesoje tyrinėdami polinkius, mintis, motyvus, žodžius, veikimo pradžią, aplinką ir įtaką, veikiančią mūsų atžvilgiu, atskleisime ir demaskuosime šių sugestijų tikrąją prigimtį, o nuoširdus pasitikėjimas Dievo galia, kuri gali mus išlaisvinti, prašant pagalbos Kristaus vardu, užtikrins malonę, kurios pagalba rasime išsigelbėjimo kelią nuo šių išbandymų – P'20, 32.

Paralelinės citatos: Iš. 23:13; 34:12; Įst. 4:9; Ps. 119:9; Pat. 4:23-26; Mt. 26:38-46; Apd. 20:28-30; 1 Kor. 16:13; Ef. 6:18; Mt. 6:5-13; 7:7,8; Lk. 11:11-13; 18:1; Flp.4:6; 1 Tim. 2:8; Hbr. 4:16.

Giesmės: 13, 130, 136, 183, 35, 71, 239 / 104, 462, 313.

Poems of Dawn, 109; Wiersze brzasku, 99; Mano malda.

Tower Reading: Z'13, 311; (R 5331).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 2

Taigi, kada tik turime progą, darykime gera visiems, o labiausiai tikėjimo namiškiams – Gal. 6:10.

Krikščionis turi būti pasiruošęs daryti gera visiems žmonėms, užmokėdamas savo paties laiku ir patogumais. Tačiau dėl brolių turėtų būti pasiruošęs atiduoti ir savo gyvybę – jis turi ieškoti galimybių atiduoti savo gyvybę dieną po dienos, tai yra skirti savo laiką Tiesos skelbimui, arba kokiu nors būdu padėti Viešpaties broliams, kad jie apsivilkėtų visa Dievo ginkluote, ir atsilaikytų šioje piktoje dienoje – Z’03, 121 (R 3180).

* * *

Galimybių daryti gera turime ir jų pasitaiko kiekviename žingsnyje. Turime jas gaudyti ir panaudoti iš karto, taip kaip kalnakasys, kuris pagriebia deimantą ar rubiną, kai tik jį pamato. Dievo vaikai turi ugdyti tikrąjį krikščioniškumą, stengdamiesi daryti gera kiekvienam ir visiems. Darydami gera turime vadovaujantis sveiku mąstymu, kuris taip mus ves, kad ypatingai darytume gera broliams, tačiau neapleistume ir kitų, pasiremdami taisykle, pasakyta mūsų Viešpaties: „reikia šitai daryti ir ano neapleisti“ – P’36, 48.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 15:58; 2 Tes. 3:13; 2 Kor. 4:1; Hbr. 10:36; Mok. 3:12; 9:10; Mt. 5:43,44; Jn. 9:4; 12:35; Ps. 37:3,27; Mk. 3:4; Lk. 6:35; 1 Tes. 5:15; 1 Tim. 6:17,18; Tit. 2:14; 3:8.

Giesmės: 309, 70, 116, 210, 267, 275, 280 / 380, 417, 24.

Poems of Dawn, 169; Wiersze brzasku, 159: Eik, ir toliau dirbk.

Tower Reading: Z’13, 311; (R 5331).

Klausimai: Ar šią savaitę išnaudojau galimybes daryti gera? Kam dariau? Kokios buvo aplinkybės? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 3

Naktis beveik praslinko, ir diena yra arti. Tad padėkime į šalį tamsos darbus ir apsivilkime šviesos šarvais – Rom. 13:12.

Tamsos darbai, tai tie darbai, kurie neišlaikytų nuodugnaus ištyrimo ir negautų pagyrimo naujos dispensacijos šviesoje, jeigu ji būtų pilnai įvesta. Atsiminkime, kad priklausome prie tos naujos dispensacijos, o ne prie senosios, ir todėl privalome gyventi santaikoje su mūsų pilietybe ir atsakomybe Šviesos Kunigaikščiui, ir būti opozicijoje tamsos kunigaikščiui, jo darbams ir elgesio būdai – Z’03, 122 (R 3181).

* * *

Šėtono valdymo niūri naktis žemėje eina į pabaigą. Džiaugsminga Kristaus valdymo diena artėja. Kaip Dievo žmonės, turėtume atmesti kiekvieną poelgį ir kiekvieną bruožą, persisunkusį priešininko dvasia, ir apsiginkluoti visokia tiesa ir Viešpaties Dvasios malone. Tokiu būdu mūsų pilietybė Dievo Karalystėje bus tinkamai patvirtinta, o mūsų patriotizmas bus viešai parodytas Dievo malonumui – P’30,31.

Paralelinės citatos: Pr. 6:5,11; 8:21; Ps. 51:5; Pat. 20:9; Mok. 7:20; Iz. 1:5,6; 51:1; 64:6; Jer. 17:9; Mt. 7:17; 15:19; Jn. 3:19; Rom. 1:21-32; 3:9-19,23; 6:6,19,20; Gal. 5:17,19-21; Ef. 4:17-22; 5:11; Kol. 3:8; Ef. 6:12-18; 1 Tes. 5:8; Jn. 3:21; 15:2-8; 2 Kor. 9:8; Gal. 6:4,7-9.

Giesmės: 192, 266, 82, 130, 13, 200, 272 / 102, 66, 171.

Poems of Dawn, 241; Wiersze brzasku, 226: Mūšio laukas.

Tower Reading: Z’15, 280; (R 5568).

Klausimai: Ar šią savaitę atmečiau blogį, o pasirinkau gėrį? Kaip? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 4

Padoriai elkimės, kaip dieną – Rom. 13:13.

Kiekvienas turėtų stengtis būti sąžiningu ne tik piniginiuose reikaluose, bet ir elgesyje su artimais, su broliais, o visų labiausiai savo įsitikinimuose, kurie susiję su Dievu ir tikėjimu. Būtent šioje srityje esame išbandomi. Šio išbandymo tikslas yra palikti tuos, kurie labiau myli žmonių malonę negu Dievo ir kurie nesąžiningai nori išpažinti bei skelbti melą ir meluoti. Tokiems bus leista susigadinti savo amžiną gerovę, o tuo pačiu jie pasirodys netinkamai Karalystei; tai galiausiai, kokiam darbui jie dar galės būti tinkamai – Z'03, 122 (R 3181).

* * *

Dievo žmonės turi gyventi sąžiningai. Jų elgesys turi būti gyvu teisingumo paveikslu ir jo parodymu. Būdami teisingi širdyje, jie turėtų visiems atiduoti tai, kas kam priklauso. Turėtų visada taip elgtis, kad niekada nereikėtų gėdytis kitų akivaizdoje. Turėtų elgtis sąžiningai, lyg tai darytų Tūkstantmetinės Karalystės dienoje, ir taip – lyg kad būtų matomi Dievo ir visų žmonių – P'35, 61.

Paralelinės citatos: Flp. 4:8; Kol. 1:12,13; Gg. 2:7,17; 1 Kor. 13:12; Apr. 22:5; 1 Pet. 2:12; 2 Pet. 3:11,12; 2 Kor. 6:7; Ef. 6:13-18; 1 Pet. 4:7,8; 1 Tes. 5:4-8; Jn. 9:4.

Giesmės: 164, 307, 13, 192, 114, 277, 58 / 474, 275, 342.

Poems of Dawn, 118; Wiersze brzasku, 111: Tebūnie Tavo valia.

Tower Reading: Z'12, 287; (R 5097).

Klausimai: Ar šią savaitę elgiausi taip, lyg kad būčiau Dievo Karalystėje? Kokiose aplinkybėse? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kas iš to išėjo?

BALANDŽIO 5

Džiaugsmingomis lūpomis Tave girs mano burna. Kai tik Tave atsiminsiu savo guolyje, nakties budėjimuose mąstysiu apie Tave – Ps. 63:5,6.

Malda nėra vien tik privilegija, bet ir būtinumas. Ji yra reikalinga mūsų krikščioniškam augimui. Kiekvienas, kuris praranda dėkojimo, garbinimo ir bendravimo norą su gailestinguoju Tėvu, gali būti tikras, kad praranda sūnystės dvasią ir privalo skubiai pašalinti kliūtį, t. y. pasaulį, kūną ir velnią. Kiekvienas naujas Viešpaties pasitikėjimo parodymas mums, kuris apreiškia Dievo charakterį ir planą, neturėtų sumažinti mūsų garbinimo ir maldų, bet turėtų taip mus paveikti, kad dar labiau garbintume Viešpatį ir siųstume Jam maldas. Jeigu mūsų širdis yra gera dirva, tai duos gausių vaisių – Z'96, 161 (R 2004).

* * *

Tas, kuris dirba Kristaus skelbėju, tas skelbia džiaugsmingas doktrinas; nes amžinasis Dievo tikslas yra pasotinti visus palaimomis, atnešti Tėvui garbę ir parodyti Jo išmintį, teisingumą, meilę ir jėgą. Ilsėdamiesi Tiesoje, lyg kad lovoje, ir stebėdami Dievo suteikiamą gailestingumą kančių ir sielvartų metu, krikščionys gali skelbti Dievo planą ir per tai šlovinti Tėvo charakterį. Skelbiant Viešpaties Žodį svarbiausias tikslas turėtų būti parodyti kitiems, koks garbingas, kilnus, didis, vertas šlovinimo yra Jehova, mūsų Dievas ir Tėvas! – P'34, 36.

Paralelinės citatos: Kun. 7:12; Ps. 34:1; 50:14,23; 69:30,31; 107:22; 116:17; 119:97; Iz. 63:7; Oz. 14:2; Ef. 5:19,20; Kol. 3:17; Flp. 4:6; 1 Tes. 5:18; 2 Tes. 1:3; 1 Pet. 2:5; 4:11.

Giesmės: 238, 23, 49, 296, 116, 44, 260 / 314, 108, 58.

Poems of Dawn, 268; Wiersze brzasku, 250: Mano psalmė.

Tower Reading: Z'15, 311; (R 5785).

Klausimai: Ar mano mąstymai ir kalbėjimai šią savaitę buvo apie Viešpaties Žodį ir Jo charakterį? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 6

O jei kas kenčia kaip krikščionis, tegul nesigėdija, bet garbina Dievą šituo vardu – 1 Pet. 4:16.

Įvairios ligos ir nepatogumai, kuriuos patiriame tar-naudami Tiesai, yra leisti mūsų Tėvo, nes tai parodo mūsų ištikimybę ir meilę. Ir jeigu mes nebūtume atiduoti tokiems kentėjimams, arba staiga, akimirksniu būtume iš jų išlaisvinti, tai tarnyba Viešpačiui nebūtų jokia auka, ir todėl nebūtų mums išbandymu, ar mes pasiruošę išstovėti Tiesoje. Tačiau, bet kuriuo atveju, kiekvienas skausmas, kančia, sužeidimas kūno ar jausmų, atskyrimas nuo draugystės ar tiesiog nužudymas *Tiesos labui*, tampa Dvasios liudijimu, įrodančiu mūsų ištikimumą. O mūsų Viešpats ir Apaštalas Petras sako, kad turime labai džiaugtis visais tokiais vargais ir atsitikimais – Z'96, 166 (R 2004).

* * *

Kentėti kaip krikščioniui, reiškia kentėti dėl tos pačios priežasties, tuo pačiu būdu, ta pačia dvasia, dėl tų pačių tikslų ir turėti panašias pasekmes kaip ir Jėzus. Kiekvienas, kuris ypatingai apdovanotas tokiais vargais, tegul nesigėdija, bet tegul laiko tai didžiausia privilegija, kurią žmogus gali turėti, priežastimi džiaugsmui ir dėkojimui. Tai duoda draugystę su Tėvu, Sūnumi ir šventaisiais, suteikia galimybę įvertinti Jų charakterius, suteikia šiame gyvenime didžią ramybę ir džiaugsmą, suteikia galimybę pasiruošti Karalystei, ir galiausiai, tai mums duos pašaukimo apdovanojimą – P'33, 63.

Paralelinės citatos: Mt. 5:10-12; Rom. 8:35,36; 1 Kor. 15:31,32; 2 Kor. 1:5,9; 12:10; Gal. 2:20; 6:17; Flp. 1:29; 3:10; Hbr. 10:32-34; Jok. 1:2,12; 1 Pet. 1:6,7; 2:19-24; 4:12-14; 5:1,10.

Giesmės: 134, 47, 114, 208, 302, 325, 326 / 392, 188, 433.

Poems of Dawn, 287; Wiersze brzasku, 276: Sėdintys sargai.

Tower Reading: Z'15, 297; (R 5778).

Klausimai: Kokius šią savaitę pergyvenau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos pakėliau? Kokie buvo rezultatai?

BALANDŽIO 7

O mano Dievas iš Savo turtų gausos Kristuje Jėzuje šlovingai patenkins visas jūsų reikmes – Flp. 4:19.

Jeigu neturi karšto uolumo skelbti gerąją naujieną, tą didelį džiaugsmą, tada melskis nuoširdžiai, ištikimai ir be paliovos, ir pasistenk jį įgyti, ir greitai jį gausi. Jeigu turi uolumą ir meilę Evangelijai, bet trūksta tau gabumų pristatyti ją, melskis dėl gabumų, pilnai panaudodamas tai, ką jau turi. Jeigu turi norą ir gabumus, o neturi progos, kuo greičiau nešk ir tą dalyką pas Viešpatį maldoje, sakydamas Jam, kad ištikimai panaudoji savo progas, kokias iki šiol turi, o po to lauk gausesnių progų, neapleisdamas ir išnaudodamas tas kukliausias ir mažiausias, kokias tu gali atlikti – Z'96, 163 (R 2004).

* * *

Visiems krikščionims reikia išminties, teisingumo, meilės ir jėgos, o tuos bruožus Dievas įsipareigojo ugdyti, kad ištikimieji juos turėtų. Savo neaprėpiamuose Išminties, Teisingumo, Meilės ir Jėgos šaltiniuose Dievas Jehova turi užtektinai turtų, kad galėtų papildyti visus ištikimųjų poreikius. Iš tikrųjų, Jis dosniai duoda visiems tiems, kurie Jo prašo Sūnaus vardu ir per Jo Sūnų, kurį Dievas padarė mūsų naudai Išmintimi, Teisingumu, Pašventimu ir Išlaisvinimu – P '27, 55.

Paralelinės citatos: Ps. 23; 34:7-10; 50:10; 65:9-13; Pat. 8:21; Iz. 25:4; Mal. 3:10; Mt. 6:26-33; Rom. 8:28; 2 Kor. 9:8,9; Hbr. 13:5,6; 1 Pet. 5:7; Ef. 1:7; 3:16.

Giesmės: 67, 110, 63, 119, 121, 293, 301 / 203, 368, 336.

Poems of Dawn, 210; Wiersze brzasku, 202: Išsaugoti drąsą.
Tower Reading: Z'14, 230; (R 5508).

Klausimai: Ar šią savaitę Dievas patenkino mano poreikius? Kokiose aplinkybėse? Kaip tai mane paveikė?

BALANDŽIO 8

Jei jis atsitrauks, mano siela jo nemėgs – Hbr. 10:38.

Atsitraukimas pradžioje gali būti tik labai nežymus nuėjimas nuo siaurojo aukos kelio, gali būti tik pasižiūrėjimas atgal ir gailėjimas paliktų dalykų, arba nedidelis sumažinimas bėgimo greičio paskirtose mums lenktynėse, o paskui ir polinkis nedideliam kompromisui Tiesos atžvilgiu, norint patenkinti puolusio kūno troškimus. Tokiu būdu yra paruošiamas kelias gundytojo klastai ir gudrybei, kuris greitai pastebi mūsų silpnas puses ir išnaudoja jas, atsižvelgdamas į susidariusias aplinkybes. Subtiliomis, apgaulingomis klaidomis užtemdo mūsų sveiką mąstymą ir kūniškam protui pateikia malonius viliojimus, kurie lyg atrodo teisingi, ir beveik nepastebimai siela pamiršta „pirmąją meilę“ Viešpačiui ir savo pradinį uolumą Jo tarnyboje. Toliau, pagriebta srovės, ši siela tolsta nuo Tiesos ir jos dvasios, todėl toliau nebėra vedama Dievo Šventosios Dvasios – Z’95, 93 (R 1798).

* * *

Atsitraukimas reiškia pasitraukimą nuo pasišventimo ir grįžimą prie gyvenimo nuodėmėje, klaidoje, savanaudiškume ir pasaulietiškume. Blogo gyvenimo palikimas ir pasišventimas Dievui padaro Jehovai didelį malonumą, kaip skaitome „Viešpats gėrisi savąja tauta“. Todėl, Dievas yra labiau nepatenkintas tais, kurie pažino gyvybės kelią ir jį paliko, nei tais, kurie niekada to kelio nežinojo. Taigi, tie pirmieji yra Gyvojo Dievo rankoje ir yra paskirti sunaikinimui – P’20, 71.

Paralelinės citatos: Pr. 19:26; Ps. 85:10; 125:5; Oz. 11:7; Lk. 9:62; 17:32; Mt. 5:13; 6:23; Jn. 17:12; 2 Tim. 2:12; Hbr. 6:4-9; 10:26-31; 2 Pet. 2; 3:17; 1 Jn. 5:16.

Giesmės: 13, 130, 136, 20, 95, 196, 198 / 109, 407, 37.

Poems of Dawn, 130; Wiersze brzasku, 123: Būk budrus.

Tower Reading: Z’12, 278; (R 5093).

Klausimai: Kokių turėjau pagundų, susijusių su šia eilute? Kaip šias pagundas nugalėjau? Ką nutariau ir pasižadėjau ryšium su šiais išbandymais?

BALANDŽIO 9

Argi nežinote, kad lenktynėse bėga visi, bet tik vienas gauna laimėtojo apdovanojimą? Taigi bėkite taip, kad laimėtumėte – 1 Kor. 9:24.

Norėdami pasiekti pergalę, ne vien turime užsidėti Dievo ginklus, bet taip pat turime būti didvyriais kovoje, vesdami *puolamąją* kovą su akių, kūno geiduliais, su gyvenimo pui-kybe bei visais teisingumo ir skaistumo priešais. *Meilė* – meilė Viešpačiui, tiesai ir teisingumui – turi mus tam skatinti, nes priešingu atveju niekada netapsime nugalėtojais. Viena tik meilė išsaugos ir išlaikys mus ištikimais net iki mirties ir paruos mus, kad galėtume gauti šventųjų paveldėjimą. Norime pasakyti, kad širdis, kurioje viešpatauja karšta meilė, yra *pilnai atsidavusi* Viešpačiui, o tai reiškia, kad devynios dešimtosios kovos jau laimėta. Bet ir tuomet, kaip apie tai sako Apaštalas (Judo 21), turime išsaugoti save Dievo meilėje, budrumė, maldoje ir uolume. O ten, kur meilės gausumas, bus ir malonės gausumas – Z’95, 93 (R 1798).

* * *

Krikščionio gyvenimas yra palygintas su bėgimu lenktynėse. Norint nugalėti lenktynėse reikia kruopščiai pasiruošti, įdėti daug jėgų, stiprios valios ir nemažėjančios ištvermės, nuolatinių pastangų siekiant tikslo, bei kuo įmanoma tikslesnio laikymosi reglamento ir taisyklių. Kas tame apsileidžia, patirs nesėkmę, nepasieks pergalės, o tas, kuris ištvers tame iki galo, tikrai nugalės. Stenkimės taip bėgti, kad laimėtume – P’36, 48.

Paralelinės citatos: Ps. 19:5; Mok. 9:11; Jer. 12:5; Flp. 3:14; Hbr. 12:1; 1 Kor. 9:25-27; Gal. 2:2; 5:7; Flp. 2:16; 2 Tim. 2:5; 4:7,8; Ef. 6:12; 1 Tim. 6:12; 1 Pet. 1:4; 5:4; Jok. 1:12; Apr. 3:11.

Giesmės: 20, 1, 44, 71, 78, 130, 183 / 23, 175, 317.

Poems of Dawn, 288; Wiersze brzasku, 278: Jis mus veda.

Tower Reading: Z’07, 260; (R 4050).

Klausimai: Kaip bėgau šią savaitę? Kas mane paskatino tai daryti? Kas man tame bėgime padėjo, kas trukdė? Kas iš to išėjo?

BALANDŽIO 10

Tad nusilenkite po galinga Dievo ranka, kad Jis jus išaukštintų tinkamu laiku – 1 Pet. 5:6.

Iš tikrųjų, nelengva yra vaikščioti nuolankumo keliu, be perstojo tramdyti žmogiškus troškimus, kūniškus norus ir laikyti auką ant aukuro, kol ji visiškai sudegs. Tačiau, taip darydami, mes kaip krikščionys su baime ir drebėjimu turime darbuotis dėl išganymo, nes priešingu atveju, nebūsime verti apdovanojimo, kurį Dievas pažadėjo ištikimiesiems nu- galėtojams, kurie seka tiksliai palaiminto Pirmtako pėdo- mis, kuris buvo romus ir nuolankios širdies. Ir tik tada, kai tapsime tokiais nuolankiais ir ištikimais, Viešpats padarys mus rinktiniais indais, vertais nešti Jo vardą kitiems. Taigi, kai ištuštinsime save, Jis gali mus pripildyti Savo Dvasia ir Tiesa, o mes galėsime žengti pirmyn stiprūs kariuomenių Viešpatyje ir Jo galingoje jėgoje, drąsiai atlikdami kryžiaus kareivio tarnybą – Z'93, 7 (R 1486).

* * *

Kristus yra galinga Dievo ranka, kuriai mes esame pavaldūs. Nusizeminti ir nusilenkti po galinga Dievo ranka, reiškia nebe- vertinti savęs nei fiziniu, nei protiniu, nei moraliniu, nei religi- niu požiūriu, bet vertinti save tik tiek, kiek Dvasia, Žodis ir Dievo apvaizda leidžia. Kas įvairių gyvenimo situacijų metu ir vadovaujant Kristui taip nusizemina, tas tinkamu laiku, valdant Kristui, Dievo bus išaukštintas – P'30, 31.

Paralelinės citatos: Jok. 1:9,10; 4:6; Iz. 57:15; 66:2; Jobo 22:29; Pat. 15:33; 29:23; Dan. 4:37; Lk. 1:52; 10:21; 14:10,11; 18:14; 1 Pet. 5:3,5; Mt. 5:3; 11:29; 18:2-4; 20:26,27; 23:12; Rom. 12:3,10,16; 1 Kor. 13:4; 2 Kor. 12:5-12; Ef. 4:2; 5:21; Flp. 2:3-11.

Giesmės: 95, 21, 6, 1, 58, 105, 216 / 381, 347a, 374.

Poems of Dawn, 51; Wiersze brzasku, 42: Kelias buvo teisingas.
Tower Reading: Z'13, 56; (R 5185).

Klausimai: Kokius išbandymus, susijusius su šiuo tekstu, pergy- venau šią savaitę? Kaip juos priėmiau? Kas tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 11

Padoriai elkimės ... ne lėbaudami ir girtaudami – Rom. 13:13.

Kai kurie yra pasigėrę geismu turėti pinigų ir turtų, kiti geidžia pelningo užsiėmimo, dar kiti gražiai apsi-rengti arba pasigėrę dėl muzikos ar meno; bet mes, kaip Viešpaties žmonės, jau pastebėjome blykstelėjimą naujos dienos ir supratome tą didįjį Dievo darbą, kuris „tą dieną“ bus atliktas. Todėl mes visa širdimi turime įsitraukti į Dievo darbą, kad tie reikalai, kurie pasauliečių žmonių yra pripažinti kaip jiems tinkami ir teisingi, būtų toli nuo mūsų minčių ir elgesio. Nes žinome, kad žmonės pasauliečiai nėra tiek prabudę, kaip mes, ir nemato ateities taip gerai, kaip mes matome – Z’03, 123 (R 3179).

* * *

Jei krikščionis nekreips dėmesio į savo elgesį, taps apsvaigintas klaida, nuodėme, savanaudiškumu ir pasaulietiškumu. Toks apsvaigimas ir girtumas neišvengiamai nuves iki dvasinio maišto ir sukilimo, kur užsimirštama apie bet kokią teisę, bet kokią įstatymą ir tvarką, o yra taikoma prievarta dvasiniame gyvenime ir sveikatoje tų asmenų, kurie atsiranda ir stovi jam ant kelio. Dažnai būna, kad tokio elgesio palikti pėdsakai, tai naikinimas ir griovimas. Todėl stipri Dievo įstatymo ranka turi nubrėžti ribą šiam maištui antroje mirtyje – P’35, 61.

Paralelinės citatos: Pat. 23:20; Lk. 21:34; 1 Pet. 4:3; Rom. 8:29; 1 Kor. 6:9; 1 Pet. 2:11,21,22; Gal. 5:16-26; 6:18; Ef. 5:5,11,14,16; Kol. 3:8-10,12.

Giesmės: 130, 315, 71, 78, 83, 136, 1 / 376, 116, 15.

Poems of Dawn, 46; Wiersze brzasku, 38: Siauras kelias.

Tower Reading: Z’13, 323; (R 5338).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai atitiko šios eilutės mintis? Kaip šiuos išbandymus priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 12

Palaiminimo taurė, kurią laiminame, ar ji nėra dalyvavimas Kristaus kraujuje? Duona, kurią laužome, ar ji nėra dalyvavimas Kristaus kūne? Nes kaip čia tėra vienas duonos kepalas, taip ir vienas kūnas esame mes, daugelis – 1 Kor. 10:16,17.

Yra tik viena taurė, nors joje esančios sultys susideda iš daugelio vynuogių; taip pat ir duona yra viena, nors ji susideda iš daugelio grūdų. Grūdas negali išlaikyti savo individualumo ir savo asmeninės gyvybės, jeigu turi tapti duona kitiems. Panašiai ir vynuogės negali ir toliau likti vynuogėmis, jeigu jos turi tapti gaivinančiomis sultimis. Taigi matome, kokiais gražiais žodžiais Apaštalas sako, jog Dievo žmonės yra vienos duonos ir vienos taurės dalininkais. Nėra kito kelio, kuriuo einant galėtume gauti naują prigimtį, kaip tik per Viešpaties pakvietimo priėmimą gerti iš Jo taurės ir būti laužomi su Juo kaip dalininkai tos vienos duonos. Turime būti taip pat palaidoti su Juo krikšte į Jo mirtį ir taip gauti su Juo prisikėlimo garbę, šlovę ir nemirtingumą – Z'01, 76 (R 2771).

* * *

Nors pagrindinė mintis, parodyta Viešpaties Vakarienyje, yra išteisinimas, tačiau kita mintis yra pasišventimas. Taigi, žiūrint iš šio požiūrio taško, taurė, kurią Tėvas pripila mums, simbolizuoja kentėjimus, susijusius su pasiaukojančios mirties procesu, o duona simbolizuoja Bažnyčios žemišką prigimtį, paaukotą mirčiai. Taip Viešpaties Mirties Prisiminimo Vakarienyje yra parodyta Jėzaus ir Bažnyčios mirtis – P'34, 46.

Paralelinės citatos: Iš. 12:3-14,18,21-28; Mt. 26:26-28; Mk. 14:22-25; 10:35-39; Lk. 12:50; Jn. 18:11; 1 Kor. 11:23-34; Lk. 22:19,20; Rom. 6:1-11; 8:10,17; 12:1; 1 Kor. 15:29-34; 2 Kor. 1:5; 4:8; Gal. 2:20; Flp. 3:10; Kol. 1:24; 2 Tim. 2:10-12; 1 Pet. 2:19-24; 3:17,18; 4:13-19; Kol. 1:27; 1 Kor. 12:12,13; Hbr. 3:1; 7:26,27; 1 Pet. 2:5,9; Hbr. 10:4-10; 13:10-14; 9:13-23.

Giesmės: 122, 276, 160, 191, 281, 31, 322 / 5, 295, 135.

Poems of Dawn, 54; Wiersze brzasku, 46: Vienas duonos kepalas.
Tower Reading: Z'13, 327; (R 5341).

Klausimai: Ar šią savaitę kentėjau su Viešpačiu ir broliais? Kokiu būdu? Kokiose aplinkybėse? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 13

Jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite Jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės – Jn. 6:53.

Brangus Viešpatie, noriai mes valgome (įsisaviname sau) Tavo nesuteptos prigimties nuopelną, paaukotą už mus – mūsų išteisinimui. Noriai mes dalyvaujame su Tavimi kančių taurėje, suprasdami tos palaimintos privilegijos svarbą kentėti su Tavimi, kad tinkamu laiku galėtume ir viešpatauti su Tavimi; būti mirusiais su Tavimi, kad ateityje amžinai gyventi su Tavimi; būti tokiais kaip Tu ir dalintis su Tavimi meile ir garbe, kaip Tavo Jaunoji. Ak! jei galėtume būti ištikimi ne vien priimdami simbolius, bet ir tikrovėje. Pašlovintas Viešpatie, mes paklusnūs Tavo Žodžiui sakančiam: „Taurę, kurią aš geriu, jūs gersite, ir krikštu, kuriuo aš esu krikštijamas, jūs būsite krikštijami”. Viešpatie, Tu žinai, kad patys mes nesame tinkami tokiai aukai, bet Tavo malonė mums užtektina, nes pilnai esame Tavo dabar ir visada – Z’99, 51 (R 2436).

* * *

Valgyti Žmogaus Sūnaus kūną taip pat reiškia: palaipsniui, tikėjimu įsisavinti sau Jo tobulą žmogišką prigimtį; o gerti Jo kraują taip pat reiškia: palaipsniui, tikėjimu įsisavinti sau Jo tobulą gyvybę. Tokiu būdu, iš Kristaus nuopelno įsisaviname sau tiksliai, lygiareikšmę dalį mūsų užsitrauktos skolos dėl Adomo nuodėmės. O ta įsisavinta tobula žmogiška prigimtis ir gyvybė padaro tai, jog tampame pripažinti esantys tobuli ir turintys tobulą gyvybę. Be šio įsisavinimo tampame mirusiais Adome ir negalime turėti gyvybės, bet dėka šio įsisavinimo, turime gyvybę. Valgyti Jo kūną ir gerti Jo kraują, o ypač „gerti Jo kraują”, dalinai taip pat reiškia Bažnyčios dalyvavimą Jo pasiaukojančioje mirtyje – P’33, 63.

Paralelinės citatos: Mt. 26:26-28; 1 Kor. 11:23-29; Jn. 6:47-58; 1 Kor. 10:16; Rom. 6:3-10; 8:10; 1 Kor. 15:29-34; Kol. 1:24; 2 Tim. 2:10-12; Hbr. 13:13-16.

Giesmės: 325, 123, 277, 135, 259, 132, 299 / 101, 281, 345.

Poems of Dawn, 55; *Wiersze brzasku,* 47: „Kol Jis ateis“.

Tower Reading: Z’13, 328; (R 5342).

Klausimai: Ar šią savaitę valgiau Jo kūną ir gėriau Jo kraują? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

BALANDŽIO 14

Jis atidavė Savo gyvybę mirčiai ir leidosi priskiriamas prie maištininkų – Iz. 53:12.

Kaip kiekvienas, kuris seka mūsų Viešpaties pėdomis turi išgyventi, patirti kai kuriuos Getsemanės išbandymus, taip kiekvienas turi mažų mažiausiai, tam tikrame laipsnyje, patirti visus išbandymus, kokius turėjo Viešpats. Todėl nepamirškime atkreipti dėmesį į galimybes tarnauti broliams, tiems „mažutėliams“, Kristaus bendramokiniams. Būkime atsargūs, kad nepridėtume priekaištų, kurie turi kristi ant visų Avinėlio pasekėjų, bet priešingai, sakykime užuojautos žodžius, padėkime kitiems nešti sunkumų ir išbandymų kryžius. Taip darydami geriausiai parodysime mūsų Viešpačiui ir Galvai, kaip mes būtume branginę progą padėti Jam nešant Jo kryžių tuo keliu, kuris vedė į Kalvariją – Z’99, 125 (R 2473).

* * *

Mūsų Viešpaties mirtis nebuvo tariama mirtis. Jo mirtis buvo tikra. Visa Savo esybe buvo atiduotas mirčiai. Šis procesas buvo laipsniškas, lėtas. Tęsėsi jis tris su puse metų ir susidarė iš fizinio išsekimo, protinio liūdesio ir fizinės prievartos. Jėzus taip labai mus pamilo, kad mūsų labai per nepilnas tris dienas išbuvo mirties būsenoje. Jo paskutinės valandos taip pat neprabėgo geresnėse sąlygose. Nors nebuvo kaltas dėl nuodėmės ar nusikaltimo, buvo nuteistas mirčiai kaip nuodėmiautojas ir nusikaltėlis, kartu su nuodėmiautojais ir nusikaltėliais – P’27, 55.

Paralelinės citatos: Pr. 3:15; Ps. 22:1-21; 69:21; Iz. 53; Dan. 9:26; Zach. 12:10; 13:7; Mt. 27:1-50; Mk. 15:1-37; Lk. 23:1-46; Jn. 18:28; 19:30.

Giesmės: 168, 5, 28, 132, 135, 246, 290 / 439, 402, 251.

Poems of Dawn, 27; Wiersze brzasku, 15: Kristus mumyse.

Tower Reading: Z’12, 228; (R 5064).

Klausimai: Kokią man padarė įtaką Jėzaus mirtis šią savaitę? Kokios buvo aplinkybės ir pasekmės?

BALANDŽIO 15

Tėve, į Tavo rankas atiduodu [deponuoju] savo dvasią –
Lk. 23:46.

Su pilnu pasitikėjimu mūsų brangus Išgelbėtojas kreipėsi į Tėvą ir pilnai tikėdamas pranešė, kad visas gyvenimo ir visas palaimintas ateities viltis patiki Tėvo meilei ir galiai, kad galėtų likti taikoje su Tėvo Žodžiu ir Planu. Panašiai ir mes, kaip mūsų Viešpaties pasekėjai, turime žiūrėti į ateitį su tikėjimu, o mirties valandoje visus savo reikalus patikėti Tam, kuris parodė mums meilę ne vien duodamas Savo Sūnų, kaip mūsų Gelbėtoją, bet taip pat ir visame mūsų gyvenime teikdamas Savo apvaizdą ir rūpestį, duodamas didelius ir brangius pažadus, kurie eina mūsų priešakyje ir duoda mums jėgos, paguodos ir užtikrinimą – Z'99, 128 (R 2473).

* * *

Nors Viešpats prieš Savo mirtį keletą akimirkų pasijautė Dievo apleistas, tai vis dėlto, būtent mirties momente atgavo sąmoningumą, suprato, jog grįžo Dievo malonė, todėl kreipėsi į Jį, kaip į Tėvą. Jėzaus pasitikėjimas Dievo malone buvo toks didelis, kad be abejonių šešėlio Savo būsimo egzistavimo viltis pavedė Tėviškai galiai, turėdamas visišką užtikrinimą, jog Tėvas gražins Jam gyvybę. Pažodinis vertimas parodo, kad Jis taip pat kitų naudai deponavo (atidavė saugoti) pas Tėvą Savo žmogiškas, žemiškas gyvenimo teises ir Savo teisę į žmogišką, žemišką gyvenimą – P'20, 71.

Paralelinės citatos: 1 Kron. 5:20; 2 Kron. 33:12,13; Jobo 1:20,21; 2:9; Ps. 22:1-21; Ps. 31:5; 89:26; Iz. 53; Mt. 26:39; Jn. 8:11; Apd. 7:59,60; 21:14; 1 Pet. 2:21-24; Flp. 2:8; Hbr. 2:9,14; 12:3,4; 1 Pet. 4:12-14, 19; 2 Tim. 4:6.

Giesmės: 5, 15, 132, 187, 168, 190, 246 / 346, 392, 188.

Poems of Dawn, 189; Wiersze brzasku, 181: Jis žino.

Tower Reading: Z'15, 38; (R 5621).

Klausimai: Ką šią savaitę man reiškė Kristaus deponuotas nuopelnas? Kaip Jo pasitikėjimas Dievu paveikė mane šią savaitę? Kokią dėl to turėjau palaimą ir kokių turėjo kiti per mane?

BALANDŽIO 16

Jie bus mano, – sako kareivijų VIEŠPATS. – Tą dieną Aš padarysiu juos savo brangenybėmis. Aš jų gailėsiuos, kaip gailisi žmogus savo sūnaus, kurs jam tarnauja – Mal. 3:17.

Jeigu Viešpats būtų siuntęs mus ieškoti Jo išrinktųjų, tai galbūt surinktume ir pakviestume tokius, kuriuos Jis atmestų, kaip nevertus, kadangi mes nesugebame matyti kito širdies. Taigi, tai žinodami, turime išsiugdyti nuolankumą, švelnumą ir ramumą visų atžvilgiu, turime pilnai pasitikėti Viešpačiu ir laukti Jo vadovavimo, kai būdami Jo tarnais, atliekame tam tikrą darbą taip, kaip Samuelis, kuris laukė Viešpaties vedimo ryšium su Dovydo patepimu – Z'03, 223 (3225).

* * *

Viešpats duoda garbingus pažadus tiems, kurie Jo ieško kaip pagrindinio savo gyvenimo tikslo. Jis daro juos Savo nuosavybe, ir net Savo asmeniniais sūnumis, kas ypatingai bus viešai parodyta toje didžiojoje dienoje. Dievas rūpinasi jais su rūpestingumu ir palankumu. Nė vienas žemiškas tėvas niekada nesielgė su savo vaikais švelniau ir atlaidžiau, nei tai daro Jehova su savo vaikais, kurie su malonumu ir džiaugsmu vykdo savo Tėvo valią – P'36, 48.

Paralelinės citatos: Ps. 66:16; 56:8; Iz. 65:13,14; Hbr. 3:14; Ps. 135:4; Jn. 17:6,9,10,24; Iz. 62:3; Ps. 103:8-13; Gg. 2:16; Jn. 10:27-30; 1 Kor. 3:23; 6:20; Gal. 5:24; 2 Tes. 1:7-10; Iš. 19:5; Įst. 7:6; Tit. 2:14; 1 Pet. 2:9; Rom. 8:32; 2 Kor. 6:18; 1 Jn. 3:1-3.

Giesmės: 29, 18, 21, 72, 155, 201, 204 / 393, 417, 87.

Poems of Dawn, 259; Wiersze brzasku, 241: Greitai ateis.

Tower Reading: Z'12, 326; (R 5119).

Klausimai: Kokios turėjo įtakos ši eilutė man šią savaitę? Kodėl? Kokioms aplinkybėms veikiant? Su kokiomis pasekmėmis?

BALANDŽIO 17

Patepimas, kurį gavote iš Jo, pasilieka jūmyse –
1 Jn. 2:27.

Palaiminimas ir Viešpaties jėga kažkokiu būdu lydėjo Dovydą tuomet, kai buvo pateptas – nors tiksliai negalime suprasti kaip tai buvo – leido jam daryti pažangą žiniose ir pan., pritaikė jį ir paruošė tarnybos pareigoms, kurioms buvo pateptas. Ar negalime manyti, kad tai yra antitipas patepimo, kuris atėjo ant Bažnyčios nuo to momento, kai ją priėmė Viešpats? Bažnyčios patepimas nebuvo fizinis, o jai suteikti palaiminimai nebuvo laikini palaiminimai, kadangi Bažnyčios nariai augo malonėje, žiniose bei meilėje kaip Nauji Kūriniai, ir kaip tokie ateityje, Pirmajame Prisikėlime, bus padaryti tobulais ir atsisės į sostą kartu su mūsų Viešpačiu ir Vadovu, mūsų Galva – Z'03, 223 (R 3225).

* * *

Patriarchai niekada nesuprato, kad Pateptasis susidarys iš tam tikro skaičiaus asmenų. Ši paslaptis vis dėlto tapo išaiškinta Evangelijos Amžiaus Bažnyčiai, o ištikimiesiems yra garantuotos pareigos tame pateptųjų būryje. Šventa širdis ir protas, pradėtas iš Šventos Dvasios pasišventimo metu, buvo ta užuomazga jų paveldėjimo, nekintama garantija ir pažadu Dievo ištikimybės ištikimųjų atžvilgiu – P'30, 31.

Paralelinės citatos: Ps. 18:50; 20:6; 23:5; 45:7; Hbr. 1:9; Ps. 89:20-23; Iz. 11:2,3; 61:1-3; Dan. 9:24; Mt. 3:16,17; Apd. 4:27; 10:38; 2 Kor. 1:21; 1 Jn. 2:20,27; 1 Kor. 12:12,13; 15:23.

Giesmės: 1, 21, 90, 14, 165, 217, 218 / 456, 450, 275.

Poems of Dawn, 42; Wiersze brzasku, 34: Visiškas pasišventimas.

Tower Reading: Z'14, 297; (R 5549).

Klausimai: Ką šis tekstas reiškė man šią savaitę? Kaip? Su Kokiomis pasekmėmis?

BALANDŽIO 18

Mylimieji, nesistebėkite ugningu išbandymu, pas jus vykstančiu jums išmėginti, lyg kas neiprasta jums atsitiktų. Verčiau džiaukitės, kiek dalyvaujate Kristaus kentėjimuose, kad ir Jo šlovės apsiraiškimo metu galėtumėte džiaugtis krykštaudami – 1 Pet. 4:12,13.

Šiame nedraugiškame ir priešiškae pasaulyje galime tikėtis tik kaltinimų, kurie buvo išsakomi ir mūsų Mokytojui, nes tarnas nėra didesnis už savo Viešpatį. Pasaulis, kūnas ir velnias priešinasi mūsų bėgimui į priekį. Turime pastovią vidinę kovą ir išorinę baimę, nes daug ugninių strėlių yra taikoma į teisųjį. Taigi, kokia turėtų būti laikysena tos sielos, kuri yra varginama nelaimių ir skaudžių išbandymų? Ar ne tylėjimas Dievo akivaizdoje, laukimas ir budėjimas, kad galėtume suprasti Jo vedimą ir Jo valią kiekviename reikale, prieš išdrįsdami paliesti dalykus, kurie dažnai gali turėti didelės reikšmės? Todėl Psalmistas apie tai sako įkvėptais žodžiais: „Aš tylėjau ir buvau ramus net ir gerame reikale [net nedariau ir nekalbėjau to, kas, mano manymu, atrodytų geru dalyku]” – Z’96, 31 (R 1937).

* * *

Dievo vaikai neturėtų stebėtis, kai ateina išbandymai, kadangi jų pasišventimas reiškia kentėjimą kartu su Kristumi. Šie kentėjimai neturėtų mums atimti drąsą, bet veikiau tai turėtų būti priežastis džiaugsmui, nes gaudami privilegiją kentėti su Kristumi, vėliau turėsime ir garbę, kuri bus daug saldesnė. Kuo didesnius pakeliame kentėjimus, tuo didesnė bus apreikšta garbė. Tegul ši mintis padrąsina mus – P’35, 61.

Paralelinės citatos: Rom. 6:1-11; 8:10,17; 2 Kor. 1:5; 4:10; 1 Kor. 15:29-34; Mk. 10:35-39; Kol. 2:11,12; Gal. 2:20; 2 Tim. 2:10-12; Flp. 3:10; 1 Pet. 2:19-24; 3:14,17,18; 4:16,19; Hbr. 7:26,27; 13:10-16; 10:4-10,19; 9:13-23; 1 Pet. 2:5,9.

Giesmės: 299, 114, 134, 244, 326, 259, 325 / 123, 13, 365.

Poems of Dawn, 174; Wiersze brzasku, 162; Tobulumas per kentėjimus. Tower Reading: Z’15, 297; (R 5778).

Klausimai: Ar šią savaitę kentėjau su Kristumi? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 19

Juk burna kalba iš to, ko pertekus širdis. Geras žmogus iš gero lobyno iškelia gera, o piktas žmogus iš pikto lobyno iškelia pikta – Mt. 12:34,35.

Pirmiausia mes turėtume susirūpinti savo širdimi, kad Dievo malonė pilnai kontroliuotų jos jausmus ir polinkius, kad tiesos ir teisingumo principai apsigyventų mūsų širdyje. O toliau, kad teisingumas, gailestingumas, geranoriškumas, broliškas nuoširdumas, atvirumas, meilė, tikėjimas, švelnumas, santūrumas, susivaldymas, aukščiausia pagarba Dievui ir Kristui, bei uoli meilė visoms šventoms dorybėms būtų tvirtai įsišaknijusi širdyje ir valdytų visus mūsų gyvenimo poelgius. Jeigu šie principai bus nepajudinami ir įtvirtinti mūsų širdyse, tada mes, pasisemdami iš gerojo širdies lobyno, kalbėsime teisingus, santūrius, išmintingus ir malonius žodžius – Z'96, 30 (R 1937).

* * *

Širdis – tai mūsų žodžių ir darbų versmė; todėl, kokie yra žmogaus žodžiai ir darbai, tai tokia yra ir širdis. Gera širdis yra perpildyta gerais žodžiais ir darbais, tačiau bloga širdis pilna pikto žodžių ir darbų. Taigi yra būtina išsaugoti širdį švarioje, skaisčioje būsenoje! Šis įspėjimas ir priminimas ypatingai skirtas visiems Viešpaties pasekėjams: „Saugok su visu stropumu savo širdį, nes iš jos teka gyvenimo versmė” (Pat. 4:23) – P'34, 47.

Paralelinės citatos: Lk. 6:45; Ps. 37:30; Pat. 10:20; 12:6,17-19; 15:4,23; Įst. 5:29; 6:5,6; 1 Sam. 16:7; 1 Kron. 28:9; 2 Kron. 12:14; Ps. 51:10; Jer. 17:9,10; Mt. 5:8; 12:33,36,37; 15:18-20; 23:26; Hbr. 3:8.

Giesmės: 116, 44, 130, 125, 136, 49, 154 / 132, 415, 347a.

Poems of Dawn, 146; Wiersze brzasku, 139: Negailėk gerų žodžių.

Tower Reading: Z'06, 92; (R 3746).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Ar šios savaitės išbandymų metu šis tekstas virto tikrove? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 20

Kas ištikimas mažiausiam dalyke, tas ištikimas ir dideliame – Lk. 16:10.

Tai nereiškia, kad Dievo žmonės turi būti patenkinti įprasto kasdieninio gyvenimo eiga, ar tai būtų namuose, ar darbe ir sakyti sau: „Dievas priima mano darbą lygiai taip pat, kaip tai atlikčiau Dievui ir kitokiui, Jam labiau priimtiniu būdu“. Tačiau ši eilutė nurodo kitaip, kad kiekvienas žmogus, atsidūręs tokioje situacijoje, turėtų kasdien rūpestingai peržiūrėti savo žemiškas pareigas ir įsipareigojimus, kad galėtų suprasti ir sužinoti, koku būdu galėtų teisingai ir tinkamai paimti keletą minučių, valandų ar dienų iš žemiškų reikalų ir žemiškų interesų laiko ir pašvęsti šį laiką savo ar kitų dvasiniams reikalams ir dvasinei naudai. Tas, kuris stengiasi panaudoti greitai bėgančias minutes, kad jas skirti, kiek tai leidžia galimybės, Tėvo reikalams, yra pasišventęs ir savęs išsižadantis mokinys – Z’03, 407 (R 3265).

* * *

Asmens charakteris pasireiškia visame tame, ką jis daro. Todėl, kaip jis vertina mažus reikalus ir mažus įsipareigojimus, yra toks pat geras parodymas jo charakterio, kaip ir jo elgesys dideliuose reikaluose. Būtent, tokia yra Dievo taisyklė, įvertinant charakterį, įvertinant šventuosius, kurių ištikimybę Viešpačiui mažuose šio gyvenimo reikaluose Jis priima kaip pakankamą garantiją jų ištikimybės dideliuose dalykuose ateityje – P’33, 63.

Paralelinės citatos: Zach. 4:10; Mt. 25:21; Lk. 16:11,12; 19:17; Hbr. 3:2; Pat. 28:20; Mt. 10:22; 24:45-47; 1 Kor. 4:2; Apr. 2:7,10, 17,26,27; 3:5,11,12,21.

Giesmės: 312, 13, 110, 114, 183, 197, 200 / 57, 1, 203.

Poems of Dawn, 295; Wiersze brzasku, 288: Mano tarnyba.

Tower Reading: Z’15, 234; (R 5740).

Klausimai: Ar buvau ištikimas šią savaitę? Kokiuose dalykuose? Kieno kaina? Kokie buvo rezultatai?

BALANDŽIO 21

Juk mes turime ne tokį vyriausiąjį Kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, bet, kaip ir mes, visaip gundytą, tačiau nenusidėjusį. Todėl drąsiai artinkimės prie malonės sosto, kad gautume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu – Hbr. 4:15,16.

Pagundos valandoje mūsų širdis turi pakilti arčiau didžiojo Mokytojo su pilnu pasitikėjimu ir tikėjimu, pripažįstant Jo meilę, išmintį ir tai, jog gali suteikti mums pagalbą ir yra pasiruošęs tvarkyti visus mūsų reikalus taip, kad jie būtų gėriu tiems, kurie myli Jį. Prašydami pagalbos tokio būtinumo valandoje tikrai gausime Viešpaties patarimą, pagalbą bei jėgą, kad galėtume elgtis santaikoje su teisingumu, tiesa, skaistumu ir meile. Taip galėsime tapti nugalėtojais nuo vienos valandos iki kitos, nuo vienos dienos iki kitos dienos, ir galiausiai, kol tapsime jais tikrai – Z'98, 23 (R 2248).

* * *

Nėra tokio išbandymo ateinančio nuo kūno, pasaulio ir šėtono, ką lemta patirti Viešpaties žmonėms, kurio iš esmės nebūtų patyręs Viešpats. Nors Jo pagundos nebuvo susijusios su nuodėme, bet su pasaulietiškumu ir natūraliu, įgimtu savanaudiškumu, tačiau jos buvo sunkios, ir išstobulino Jame užuojautą mums, esantiems panašiuose išbandymuose. Tai turėtų pripildyti mus pasitikėjimu, artėjant prie Dievo per Viešpatį ir Viešpatyje, prašant pagalbos kiekvieno būtinumo metu – P'27, 55.

Paralelinės citatos: Hbr. 2:17,18; 3:1; 5:1-5; 7:11-28; 8:12; 9:23; Lk. 23:34; Jn. 14:6, 13-16; 16:23-26; 17:20-22; Rom. 8:34; 1 Kor. 10:13; Ef. 3:12; Hbr. 10:19-21.

Giesmės: 96, 139, 167, 168, 299, 35, 239 / 380, 109, 313.

Poems of Dawn, 35; Wiersze brzasku, 23: Yra tik vienas.

Tower Reading: Z'14, 358; (R 5585).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai buvo susiję su šiuo tekstu? Kaip šie išbandymai mane paveikė?

BALANDŽIO 22

Bet Aš sakau jums, už kiekvieną netikusį žodį [nenaudingą ir kenksmingą], kurį žmonės kalba, jie turės atsiskaityti teismo dieną – Mt. 12:36.

Jeigu kasdien stebime savo poelgius, o tai kiekvieno krikščionio pareiga, ir randame, kad tam tikru atveju mūsų žodžiai atnešė negarbę Viešpačiui, atsiminkime, jog vardan mūsų Advokato galime artėti maldoje prie mūsų Dangiškojo Tėvo ir paaiškinti Jam, kad pripažįstame padarytą klaidą ir labai gailimės, jog apsileidome ir nedavėme garbės Jo vardui ir Jo reikalui savo šventu elgesiu ir kalba. Nuoširdžiai prašome, kad nebūtume apkaltinti šia nuodėme, bet kad būtų ji ištrinta Jo maloningu nutarimu, apvalant mus per Kristų ir nuolankiai pripažįstant, kad Jo brangiajame Kraujuje yra visa mūsų viltis ir pasitikėjimas. Tokiu būdu, mes duosime apyskaitą už kiekvieną tuščią žodį, o pasakydami atgailos žodžius ir per Kristaus nuopelną, priimamą tikėjimu, tapsime išteisintais – Z’96, 32 (R 1937).

* * *

Išsakyti žodžiai parodo to asmens jausmus, todėl formuoja jo charakterį. Tušti žodžiai yra nenaudingi, netinkami, todėl išreiškia kenksmingas mintis ir neišvengiamai griaua charakterį. Kai žmonės bus išbandomi gyvenimui, turės duoti apyskaitą už savo charakterio griovimą ir jį pataisyti. Todėl visai tinkama kiekvienam melstis: „Viešpatie, prie mano burnos pastatyk sargybą, saugok mano lūpų duris” – P’20, 71.

Paralelinės citatos: Ps. 26:1-4; 50:3-6; 139:23,24; Jer. 11:20; 20:12; 2 Tes. 1:4,5; Mt. 25:14-30; 1 Kor. 11:31; Ezek. 18:20-28; Mt. 11:22; 12:37-42; 25:31-46; Jn. 5:22-30; Apd. 17:31; Rom. 2:5-16; 1 Pet. 4:5,7.

Giesmės: 63, 67, 230, 333, 24, 73, 171 / 100, 8, 373.

Poems of Dawn, 143; Wiersze brzasku, 134: Karaliaus akivaizdoje.
Tower Reading: Z’14, 245; (R 5517).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia citata? Ko pasimokiau iš šių išbandymų?

BALANDŽIO 23

Nukritusi į gerą žemę sėkla – tai tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį tyroje ir geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu – Lk. 8:15.

Kiekvienas, kuris nori būti pasiaukojantis, būtinai privalo būti romus, nuolankus ir pasiruošęs mokytis, nes kitaip jis greitai išsuks iš pasiaukojimo kelio. Taip pat jis turi išmokti ugdyti Viešpaties malonę, paklūstančią kantrybės taisyklėms, nes kantrybė yra būtina išsižadant savęs, ir kartais pakeliant neteisybę, kai nėra galimybių jos išvengti, tačiau nepadarant skriaudos Viešpaties reikalui, arba kuriam nors iš Jo žmonių. Tai taip pat reiškia, jog turime ugdyti brolišką mandagumą, žodžiu – ugdyti pilną Dievo valią mūsų širdyse ir gyvenime, t. y. meilę, kurią turime pasiekti labai aukštame laipsnyje, kad galėtume nugalėti. O tai turime padaryti dar prieš pasibaigiant mūsų pasiaukojimo darbui – Z'03, 408 (R 3265).

* * *

Dora, sąžininga ir gera širdis – tai pati geriausia mūsų nuosavybė, kadangi tokioms širdims Dievas duoda Tiesą, tokiose širdyse Tiesa pasilieka ir per tokias širdis Tiesa veikia, duodama gausingą vaisių, kuris galiausiai subręsta, įgaudamas Dievo panašumą, reikalingą visiems, kurie kartu su Kristumi norės dalyvauti Karalystės reikalų tvarkyme – P'36, 48.

Paralelinės citatos: Jobo 23:11,12; Ps. 119:11,129; Lk. 11:28 Apd. 17:11; Mt. 13:23; Jn. 8:31; 14:21; 15:5,8; Jok. 1:22,25; Hbr. 3:14; Rom. 2:7; Hbr. 10:36; 12:1; 4:2; 1 Pet. 2:1,2; Ps. 1:1-3; Kol. 1:6,10.

Giesmės: 125, 22, 49, 154, 198, 267, 315 / 314, 462, 58.

Poems of Dawn, 73; Wiersze brzasku, 62: Tai nieko, Tėve.

Tower Reading: Z'15, 228; (R 5736).

Klausimai: Kokius turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 24

Kiekvienas mūsų tegyvena artimui įtikti, jo labui, pagerinimui – Rom. 15:2.

Kiekvienas Viešpaties mokinys turi atsiminti, kad speciali misija jo pareigų, pašaukimo ir pakvietimo dabartiniu metu yra pasiaukojimas. Viena iš tarnavimo formų, kurios dažnai nepastebi Viešpaties mokiniai, tai galimybė atsisakyti savo asmeninių kelių ir planų, savo asmeninių metodų ar pirmumo teisių, ir vietoj jų, taikos labui, pritarti kitų planams ir pirmumo teisėms – ten, kur paliestos yra vien tik mūsų asmeninės pirmumo teisės, ir kur tikime, kad Viešpats taip pat bus patenkinamas, jei šis reikalas būtų sutvarkytas vienokiu ar kitokiu būdu. Galime, taikos labui, atsisakyti savo asmeninių privilegijų, išpildant kitų norus, jeigu matome, kad toks mūsų elgesys pasitarnaus kokiam nors gėriui – Z’14, 308,309 (R 5555).

* * *

Žiūrėdami į šios eilutės kontekstą matome, kad Šventas Paulius tuo artimuoju laikė mūsų tarnybos draugą Viešpatį Jėzų, o kitus – tolesniais artimaisiais. Ne vien pareiga, bet ir privilegija yra visiems Kristaus mokiniams, išsižadant savęs, patikti kitiems, ne jų kūnams, bet jų naujoms širdims, protams ir valiai. Tai turi pasitarnauti jų gėriui, kad jie galėtų augti tikėjime, viltyje ir meilėje – P’30, 31.

Paralelinės citatos: Mt. 8:19-22; 10:37-39; 13:44-46; 16:24,25; 19:12,21; Lk. 14:26-33; 21:2-4; Jn. 12:25; Apd. 20:22-24; 21:13; Rom. 14:1-15:5; 1 Kor. 6:12; 8:10-13; 9:12-27; 10:23,24; Flp. 2:4; 3:7-11; 1 Pet. 2:11-16; 4:1,2; Judo 20,21.

Giesmės: 224, 8, 23, 95, 134, 170, 259 / 422, 379, 318.

Poems of Dawn, 165; Wiersze brzasku, 154; Mažytė šviesa.

Tower Reading: Z’14, 69; (R 5412).

Klausimai: Ar šią savaitę išsižadėjau savęs brolių naudai? Kaip? Kodėl? Kas tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 25

O be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui. Kas artinasi prie Dievo, tam būtina tikėti, kad Jis yra ir kad uoliai Jo ieškantiems atsilygina – Hbr. 11:6.

„Teįvyksta pagal tavo tikėjimą“, atrodo, kad Viešpats taip elgiasi su visais, kurie yra Jo mokiniai, ir taip daro nuo pradžios iki pat jų krikščioniško gyvenimo ir išbandymų pabaigos. Mes tikime, kai mums atrodo, jog Viešpats mūsų nepastebi. Tikime, kai atrodo, kad viskas gerai sekasi kaip dvasiškuose, taip ir kūniškuose reikaluose, taip pat stipriai tikime, kai atrodo, kad įvykių eiga ir visos veikiančios jėgos yra prieš mus. Tai, kas nugali pasaulį, yra tikėjimas, kuris visose aplinkybėse gali žiūrėti į Viešpatį ir pilnai pasitikėti Jo gerumu ir ištikimybe, nes pagal Jo pažadą, galiausiai, visi dalykai ir viskas pasitarnaus mūsų gėriui, kadangi esame Jo žmonėmis – Z’00, 139 (R 2625).

* * *

Išskyrus meilę, nėra nieko, kas labiau patiktų Dievui kaip tik tikėjimas. Todėl Tėvas yra patenkintas tais, kurie ugdo pasitikėjimą Jo charakteriu. Nepatenkintas yra tais, kurie nepasitiki Jo charakteriu, todėl abejoja Tėvo išmintimi, teisingumu, meile ir jėga. Jie Tėvui nepatinka, todėl negali Jis jų priimti, kadangi „be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui“. Todėl turėkime tikėjimą Dievu – P’35, 62.

Paralelinės citatos: Hbr. 11; Apd. 14:15; Rom. 4:11,12,16, 18,19; 1 Tes. 1:9; 1 Tim. 4:10; 1 Jn. 5:4; Jn. 3:15-18,36; Pr. 15:1; Mt. 5:12; 6:1,2,5,16; 10:41,42; 6:33; Jer. 29:13; 2 Pet. 1:5,10; 3:14.

Giesmės: 174, 198, 125, 21, 58, 32, 92 / 53a, 442, 351.

Poems of Dawn, 90; Wiersze brzasku, 79: Ar tai dėl manęs?

Tower Reading: Z’15, 197; (R 5716).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 26

Nes kas įeina į Jo atilsį, tas irgi ilsisi po savo darbų, kaip Dievas ilsėjosi po savųjų – Hbr. 4:10.

Meilės įstatymas, vietoj to, kad reikalautų vienos dienos iš septynių, iš tikrųjų kontroliuoja ir tvarko visą mūsų laiką. Septynias dienas savaitėje turime mylėti Viešpatį, mūsų Dievą, iš visos širdies, proto, sielos ir jėgų. Septynias dienas savaitėje turime mylėti ir mūsų artimą, kaip save patį; ir septynias dienas savaitėje turime ilsėtis. Turime ilsėtis nuo savo darbų, tikėjimu ilsėtis Kristaus užbaigtame darbe, ilsėtis Dievo meilėje ir ilsėtis Dievo ramybėje, kuri viršija bet kokią išmintį ir nuolatos valdo mūsų širdis – Z'02, 205 (R 3037)

* * *

Įeiti į atilsį, poilsį, reiškia priimti užbaigtą Kristaus darbą, tai yra, mūsų išteisinimą prieš Dievą, ir taip pat tai reiškia, jog laikomės pilno įsitikinimo, žinodami, kad naudojames visomis Tūkstantmečio palaimomis. Tas, kuris turi tokį tikėjimą, vietoj noro nustatyti savo asmeninį teisingumą, turi ramybę, t. y., naudojasi Kristaus teisingumu. Tokiu būdu išteisinantis tikėjimas duoda jam poilsį išteisinime. Be to, jis turi poilsį pasišventime, atsisakydamas gyvenimo sau ir pasauliui, o žiūrėdamas į ateitį ir pasitikėdamas tobulai užtikrinta Dievo Plano sėkminga pabaiga, jis turi tokią pačią ramybę, kuria džiaugiasi Dievas – P'34, 47.

Paralelinės citatos: Hbr. 3:7-4:11; Jobo 22:21,26; 34:29; Ps. 4:8;17:15; 25:12; 29:11; 37:4,11,37; 119:165; 125:1,5; Pat. 3:17,24; Iz. 26:3,12; 28:12; 53:5; 54:10,13; 57:2,19; Jn. 14:27; 16:33; Apd. 10:36; Rom. 5:1; 8:6; 14:17; 15:13; Gal. 5:22; Ef. 2:14-17; Flp. 4:7,9; Kol. 3:15; 2 Tes. 3:16.

Giesmės: 251, 97, 115, 179, 244, 305, 307 / 124, 368, 116.

Poems of Dawn, 83; Wiersze brzasku, 74; Užtikrinimas.

Tower Reading: Z'14, 25; (R 5387).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas man tame trukdė, kas padėjo? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 27

Būkite tarp savęs tokio nusistatymo, koks buvo ir Kristuje Jėzuje – Flp. 2:5.

Turėti Kristaus nusistatymą mūsų prote, tai teisingas mūsų siekimas. Toks charakterio būdas ir nusistatymas nuolankiai ir ištikimai pasiduoda Dievo valiai, parodytai Jo didžiajame Amžių Plane. Toks nusistatymas prote pašvenčia visą energiją pildant Jo valią, nes išmintingai įvertina tikslus, į kuriuos Dievas atkreipia dėmesį. Jeigu esame pripildyti tos pačios dvasios, kuri buvo Jėzuje Kristuje, tada mes, panašiai kaip ir Jis, troškime išsilaisvinti tiek, kiek tai yra įmanoma, nuo įsivėlimo į žemiškus reikalus, o tą atgautą laiką atiduosime Viešpaties tarnybai, ir tuomet visą energiją, sugebėjimus ir pastangas pašvęsime tai tarnybai – Z'02, 265 (R 3069).

* * *

Nusistatymas, koks buvo Jėzuje Kristuje, paskatino Jį laisvanoriškai atsisakyti Savo priešžmogiškos prigimties ir paruošę pasiaukojimui net iki negarbingos mirties ant kryžiaus, kad tokiu būdu galėtų pagarbinti Dievą. Toks elgesio būdas tikrai yra tinkama laikysena kiekvieno, kuris myli Dievą aukščiau siame laipsnyje. Kaip didžiausia meilė sau atveda iki savęs išaukštinimo, taip ir didžiausia meilė Dievui atveda iki savęs pažeminimo, kad Dievas būtų išaukštintas. Taigi, jei kas ištikimai nusižemina po galinga Dievo ranka, tai tikrai Viešpats išaukštins Jį tinkamu laiku – P'33, 64.

Paralelinės citatos: Iz. 53; Mt. 11:29; 20:26,27; 23:12; Jn. 13:14,15; Rom. 15:3; 2 Kor. 8:9; Flp. 2:7,8; 1 Pet. 2:21; Flp. 3:7-9; Hbr. 13:13; Pat. 3:34; 15:33; 25:6,7; Iz. 57:15; 66:2; Jer. 45:5; Lk. 22:24-27; Jok. 4:6,10; 1 Pet. 5:3,5,6.

Giesmės: 322, 167, 168, 144, 4, 134, 229 / 321, 474, 15.

Poems of Dawn, 82; Wiersze brzasku, 73: Tiesiog leisk Tėvui daryti tai, ką nori.

Tower Reading: Z'11, 440; (R 4928).

Klausimai: Ar šią savaitę nusižeminau dėl Viešpaties reikalo? Kaip? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

BALANDŽIO 28

Mes giriamės ir priespaudomis, žinodami, kad priespauda gamina ištvermę, ištvermė – ištirimą, ištirimas – viltį. O viltis nepalieka gėdoje, nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse per Šventąją Dvasią, kuri yra mums duota – Rom. 5:3-5.

Mums reikia kantrybės, tačiau ją galime išsiugdyti tik per išbandymus. Mums reikia tikėjimo, tačiau jį galime išsiugdyti tik tada, kai mums ko nors reikia. Mums reikia gyvenimo patirties mūsų būsimam darbui, o tai galime pasiekti turėdami tik tokius pergyvenimus, kurie leidžia mums pajusti silpnumus, sunkumus ir išbandymus tų aplink mus, kuriems tarnausime, kuriems būsime atstovais Dievo Karalystėje. Taigi, dabartiniai išbandymai mus moko, kaip pasipriešinti blogiui geru, bet ne blogiu – Z’03, 348 (R 3228)

* * *

Mums nereikėtų girtis pačiais sielvartais, bet galime dėl sielvartų džiaugtis, jeigu jie ugdo mumyse kantrybę, nes tokia ištvermė, liudijant gera, yra apdovanota Dievo pripažinimu. Ir kai jį gauname, mūsų širdis prisipildo galutinės pergalės viltimi. Ši viltis nėra tuščia, kadangi Dievui yra malonu apdovanoti pergale tuos, kurių širdys pripildytos Jo meile – meile, kuri yra geriausias ir rinktinis Šventosios Dvasios vaisius, suteiktas mums per Dievą Jėzų Kristų – P’27, 55.

Paralelinės citatos: Mt. 5:11; 1 Pet. 3:12-14; 2 Kor. 4:16-18; Hbr. 12:5-13; Jok. 1:2-4,12; Flp. 1:20; 2 Tim. 1:12; 2 Kor. 1:22; Gal. 4:6; Ef. 1:13,14.

Giesmės: 300, 305, 263, 92, 201, 166, 90 / 353, 376, 342.

Poems of Dawn, 203; Wiersze brzasku, 196: Mūsų palaiminta viltis.

Tower Reading: Z’14, 291; (R 5544).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokį darbą šie išbandymai atliko manyje?

BALANDŽIO 29

Jis šauksis manęs, ir jį išklausysiu. Su juo būsiu bėdoje. Jį išgelbėsiu ir pagerbsiu – Ps. 91:15.

Visada turime garbingą privilegiją ateiti pas Viešpatį su savo liūdesiu ir sielvartu,

Nes Jis žino,

kaip pašalinti kartumą iš gyvenimo vargų.

Jis tai daro parodydamas mums visų žemiškų daiktų tuštumą ir jų visišką nesugebėjimą patenkinti sielos troškimų ir paguosti sužeistos dvasios. Tokių išbandymų metu kyla mintis, kad nors šie išbandymai įkyrūs, tačiau greitai užsibaigs; ir jei išbandymams leisime atlikti skirtą darbą, tai jie išugdys mumyse ramesnę teisybės vaisius, bei stiprų ir kilnų charakterį, disciplinuotą ir tikrą savikontrolę, atidų svarstymą, kantrų patvarumą varguose, pilną meilės lojalumą, ištikimybę ir pasitikėjimą Dievu – Z'96, 31 (R 1937).

* * *

Krikščionis turi privilegiją melstis Dievui per Kristų, kad maldos dėka galėtų priartėti prie Dievo kiekvienu metu. Tokiems krikščionims yra duotas užtikrinimas, kad jiems bus maloniai atsakyta. Dievas yra su jais Savo užuojauta, meile ir pagalba visuose jų varguose. Yra tikra, kad Jis išlaisvins juos iš visų rūpesčių, kai šie pasieks numatytą tikslą. Rūpesčių ir bėdų metu Jis yra jų ramstis, ir aukščiausias įmanomas vietas jiems rezervavo Savo garbingoje Karalystėje – P'20, 71.

Paralelinės citatos: Jobo 14:14,15; Ps. 27:8; 50:15; 145:18; Mt. 6:6; 7:7,8; Jn. 16:23-26; Dan. 12:1-3; Ps. 21:2,4; 107:6,7; 2 Tim. 4:8,18; Apr. 2:7,10,26,27; 3:4,5,12,21.

Giesmės: 19, 35, 41, 72, 120, 204, 310 / 66, 468, 313.

Poems of Dawn, 30; Wiersze brzasku, 19: Visada pas Jėzų.

Tower Reading: Z'15, 264; (R 5757).

Klausimai: Kokius turėjau išbandymus šią savaitę, susijusius su šia eilute? Kaip šio teksto duotas užtikrinimas paveikė mane?

BALANDŽIO 30

Jūs esate „išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatingi žmonės, kad skelbtumėte dorybes” To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą – 1 Pet 2:9.

Tikrasis mūsų pašaukimo į šviesą tikslas yra tai, kad leistume jai šviesti. Jei neleisime jai šviesti, tai parodysime, kad nesame jos verti; ir tada šis lobis iš mūsų bus paimtas ir liksime tamsoje. Jeigu iš tikrųjų gavome šią šviesą ir pilnai pasišventėme Dievui, tai paklauskime kiekvienas savęs: Ką aš padariau, kad liaupsinčiau dorybes To, kuris pakvietė mane iš tamsos? Ar nuvykau su šia žinia pas mano artimus, esančius arti ir toli? Ar tikrai galiu tvirtinti, kad atidaviau:

Viską Jėzui, viską Jėzui,

Visą savo gyvenimą, išpirktą Tavo galia;

Visas savo mintis, žodžius, darbus,

Visas savo dienas, savo valandas?

– Z’03, 165 (R 3199).

* * *

Dievo žmonės yra renkami iš žmonijos tarpo tam, kad galėtų dalyvauti Jo Karalystėje, būtų žmonėmis, atskirtais nuo kitų ir pašvęstais Viešpačiui, kad jie būtų išskirtina, ypatinga Viešpaties nuosavybė. Tokiai paskirčiai, tokiai didelei privilegijai jie yra pašaukti, kad galėtų duoti Dievui garbę, skelbdami žodžiais ir darbais Jo išmintį, teisingumą, meilę ir jėgą. Tai yra mūsų pašaukimas, todėl parodykime kitiems Jo charakterio bruožus, mūsų mokymais ir pavyzdžiu – P’36, 48.

Paralelinės citatos: Iš. 19:5,6; Įst. 7:6; 10:15; Dan. 7:18,22,27; Iz. 61:6; 66:21; Zach. 6:12,13; 1 Pet. 1:2; 2:5; Ef. 1:4,5; Mt. 5:16; Jn. 15:8; Tit. 2:14; Apd. 20:28; Rom. 8:23-25; Apr. 1:6; 5:10; 20:6; Jn. 17:9.

Giesmės: 225, 41, 322, 153, 216, 310, 6 / 24, 108, 171.

Poems of Dawn, 38; Wiersze brzasku, 28: Viešpatie, štai aš atnešu save.

Tower Reading: Z’14, 151; (R 5460).

Klausimai: Kaip šis tekstas paveikė mane šią savaitę? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 1

Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad Jam tarnautų, bet pats tarnauti – Mt. 20:28.

Jeigu esame pasišventę Viešpačiui, tai kiekviena mūsų teisėtų teisių ir naudos auka, atlikta mūsų pačių, kaip krikščionių labui, sutuoktinio ar vaikų, tėvo ar motinos, artimųjų, draugų ar brolių Kristuje naudai, Viešpaties laikoma kaip auka, paaukota Jam. Tačiau, jei tie patys patarnavimai būtų atlikti iš kitų paskatų, to, kuris neišteisintas ir nepasišventęs Viešpačiui, arba atlikti tam tikrų asmenų naudai, bet ne kaip auka Viešpačiui, tai tokia auka nebūtų priskaičiuota mums, Jo pasekėjams – Z'03, 407 (R 3265).

* * *

Kaip puiku yra tai, kad Žmogaus Sūnus, įžymus Adomo palikuonis, atėjo ne tam, kad Jam tarnautų, bet tam, kad galėtų tarnauti. Tuo Jis viršijo žmogų Adomą, nes tas, tarnaudamas sau, sunaikino Viltį visai žmonijai, tuo tarpu Jėzus, tarnaudamas kitiems, įvykdė jos išgelbėjimą. Viršijo Jis pirmą Adomą tiek, kiek nesavanaudiškumas viršija savanaudiškumą, ir tuo Jis yra mums pavyzdys. Jo sekimas padarys mus tinkamus Karalystei – P'30, 77.

Paralelinės citatos: 2 Kor. 8:9; Mt. 1:21; 4:23; 5:17; 9:13; 15:24; 18:11-14; 20:25-27; Mk. 1:38; Lk. 1:78; 4:18; 22:27; Jn. 4:34; 10:10; 13:4-17; 18:37; Apd. 10:38; Gal. 5:13; Hbr. 2:9,14,15,18.

Giesmės: 275, 15, 28, 132, 212, 325, 326 / 102, 203, 381.

Poems of Dawn, 163; Wiersze brzasku, 152: Kas dalina – praturtėja.

Tower Reading: Z'14, 6; (R 5375).

Klausimai: Kuo šis tekstas man buvo šią savaitę? Kaip jį pritaikiau gyvenime? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

GEGUŽĖS 2

Visi, kurie nori pamaldžiai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami – 2 Tim. 3:12.

Opozicijos turime tikėtis ir, be abejo, ji tęsis iki mūsų bėgimo pabaigos mirtyje. Kantrus priėmimas tos opozicijos, tai reiškia savo asmeninių, natūralių draugystės ir laikino gyvenimo malonumų, pomėgių pašventimą ir sunkumų iškentėjimą, kaip gerų kareivių, Tiesos reikalui, t. y., vargų, galinčių iškilti įvairiose formose, norint mums pildyti Dievo valią ir atliekant ir vystant veiklą Jo Karalystės reikaluose. Tikras stovėjimas ir išlikimas Viešpaties tarnyboje pareikalauja, pirma, atidaus ir pastovaus Dievo plano studijavimo; antra, įsisavinimo ir priėmimo to plano dvasios; ir, trečia, entuziastiško uolumo bei aktyvumo tarnyboje, realizuojant tą planą, pagal turimus sugebėjimus, nepriklausomai nuo kainos ar aukos, kokios pareikautų tas darbas – Z'03, 164, 165 (R 3199).

* * *

Gyvenantys Kristuje Jėzuje, tai pašvęstieji. Savęs pašventimas daro juos aukotojais teisingumo naudai pasaulyje, kuriame nauda yra neteisingumo pusėje, o praradimai – teisingumo pusėje. Jie negali elgtis kitaip, kaip iškęsti persekiojimus nuo tų, kurių savanaudiškumas yra priešingas pasišventusiųjų elgesiui. Taigi visi ištikimieji bus persekiojami – P'35, 62.

Paralelinės citatos: Pr. 49:23; Jobo 12:4,5; Ps. 11:2; 37:32; 38:20; 44:15-18,22; Pat. 29:10,27; Iz. 29:20,21; 51:12,13; 59:15; Jer. 20:8; Mt. 5:10-12,44; 10:16-18, 21-23,28; 24:8-10; Lk. 6:22,23; Jn. 15:18,19; 16:1,2; Apd. 28:22; Rom. 8:17, 35-37; 1 Kor. 4:9-13.

Giesmės: 304, 47, 114, 134, 302, 312, 322 / 175, 104, 433.

Poems of Dawn, 121; Wiersze brzasku, 115: Valdėnų himnas.

Tower Reading: Z'12, 323; (R 5116).

Klausimai: Ar dievobaimingas gyvenimas šią savaitę tapo man persekiojimo priežastimi? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kaip tai ištvėriau? Kokie buvo rezultatai?

GEGUŽĖS 3

Tik subrendusiems dera stiprus maistas – tiems, kurie pratybomis išlavino savo pojūčius ir sugeba atskirti gera nuo blogo – Hbr. 5:14.

Tie, kurie nuoširdžiai ir tikrai tiki į Dievą ir noriai Jį priima per Jo Žodį, jau turėtų būti gerai susipažinę su svarbiausiais doktrinų pagrindais. Atliekama statyba iš aukso, sidabro ir brangiųjų akmenų didesnėje dalyje jau turėtų būti atlikta, o šis darbas visą laiką turi judėti į priekį. Ir jeigu jie yra lojalūs ir ištikimi Dievui, jie sugebės atskirti Tiesą nuo klaidos. Turime žinoti į ką tikime ir kodėl į tai tikime, o tada jau skelbti tai drąsiai ir be kompromisų; nes „jei trimitas duos neaiškų garsą, kas ruošis į mūšį?“ – Z’03, 167 (R 3199).

* * *

Kaip žemiški vaikai neturi pakankamai išvystytų stiprių vidaus organų, kad suvirškintų kietą maistą, taip ir dvasiškų vaikų organai nėra pakankamai išvystyti, kad įsisavintų kietą dvasinį maistą. Reikia būti gerai išugdytais Kristuje, kad tinkamai galėtume įsisavinti pačias giliausias tiesas. O tokį išugdymą galime pasiekti tik tada, kai pastoviai lavinsime protinius, moralinius ir religinius sugebėjimus dvasinėje srityje. Kaip žemiški, taip ir dvasiiniai raumenys sustiprėja, jeigu juos laviname – P’34, 62.

Paralelinės citatos: Jer. 15:16; Ezek. 3:3; Am. 8:11-13; Rom. 16:19; 1 Kor. 2:6-16; 13:11; 14:20; 1 Pet. 2:2; Ps. 119:99; 131:2; Ef. 3:5; 4:13-15; Kol. 3:16; 2 Tim. 3:15-17; Hbr. 6:1; 2 Pet. 3:16-18; Jok. 1:18-25.

Giesmės: 296, 154, 49, 22, 311, 315, 332 / 37, 238, 317.

Poems of Dawn, 8; Wiersze brzasku, 5: Kaip tu skaitai?

Tower Reading: Z’15, 151; (R 5888).

Klausimai: Kaip šios savaitės išbandymai parodė šio teksto teisingumą? Kokią turėjau naudą iš to?

GEGUŽĖS 4

Nes Dievas mato ne taip, kaip žmogus mato: žmogus žvelgia į išorę, bet VIEŠPATS žvelgia į širdį – 1 Sam. 16:7.

Jeigu nebematome to, kad Dievas žiūri į mus ir domisi mūsų valia, ir jeigu galvojame, kad Dievas vertina mus pagal kūną, tai būkime tikri, kad palaipsniui pateksime į tamsą, netvarką ir drąsos netekimą. Tačiau, iš kitos pusės, neužmirškime, kad dvasia, t. y. valia, yra laikoma gyva dėka savo teisingumo, dėl to, kad ji sutinka su Dievo valia. Todėl nebūkime apsileidę mūsų valios ar intencijos atžvilgiu, valdančios mūsų elgesį gyvenime, bet atsiminkime, kad kiekvienas apsileidimas reikš palaipsnių dvasinio gyvenimo praradimą. Visada mes galime turėti tinkamus troškimus; todėl tik visiškai lojali, ištikima valia gali būti priimta Dievo per Kristų – Z'03, 171 (R 3200).

* * *

Teisimo kriterijus daugiau priklauso nuo asmens charakterio. Kiekviename žmoguje pasireiškia tokie charakterio bruožai, kaip paviršutiniškumas ir klaidingumas, todėl jis teisia pasiremdamas išoriniais dalykais. Jehovos charakteris pasireiškia tame, kad Jis teisia kitu būdu. Vietoj to, kad mus vertintų, pasiremiant išoriniais simptomais, Jis žvelgia į dalyko esmę ir vertina mus, pasiremdamas tuo, kas yra iš tikrųjų, o ne pagal tai, kaip kam atrodo. Visi dalykai yra apnuoginti ir atidengti prieš Jo viską matančias akis. Kiek tai yra įmanoma, stenkimės teisti nesiremdami išvaizda, bet pasiremdami tikrove, tikrais dalykais – P'33,78,79.

Paralelinės citatos: Įst. 10:17; 2 Kron. 19:7; Jobo 34:19; 37:24; Mt. 22:16; Jn. 7:24; Apd. 10:34,35; Rom. 2:16; 2 Kor. 10:7; Gal. 2:6; Ef. 6:8,9; Kol. 3:25; Jok. 2:1-6.

Giesmės: 196, 198, 293, 47, 97, 74, 99 / 452, 336, 374.

Poems of Dawn, 139; Wiersze brzasku, 132: Jei tik suprastume.

Tower Reading: Z'15, 88; (R 5656).

Klausimai: Ar šią savaitę teisiau, pasiremdamas išvaizda, ar santai-koje su tikrove, kas iš tikrųjų buvo? Kodėl? Kaip? Kokie buvo rezul-tai?

GEGUŽĖS 5

Jei Dvasia marinate kūno darbus – gyvensite –
Rom. 8:13.

Sąlygos, kurias išpildžius galime išlikti arti Viešpaties ir turėti viltį dalyvauti prisikėlimo garbėje, buvo galutinai apibūdintos kaip kūno darbų marinimas – kūniškų polinkių apribojimas, atvedimas iki mirties, kryžiovimas, jų panaudojimas Viešpaties tarnyboje ir Jo reikaluose. Toks kūno darbų marinimas, tokia kova su kūno silpnybėmis, kitur Apaštalo pavadinta „kova“, ir toliau sakoma, kad kūnas kovoja prieš dvasią ir atvirkščiai, dvasia kovoja su kūnu, kadangi jie yra priešingi vienas kitam ir lieka priešininkais iki pat gyvenimo pabaigos. Ir jeigu dvasia noriai kovoja su kūno silpnybėmis, kiek tik sugeba, tai Dievas, Gelbėtojo nuopelnų dėka, užskaitys šią kovą, lyg tai būtų galutinė mūsų pergalė – Z’03, 172 (R 3200).

* * *

Dvasia – tai nauja širdis, nauja valia ir naujas protas, o kūnas tai – žmogiška prigimtis. Kūno darbai – tai savanau-diški, pasaulietiški, klaidingi ir nuodėmingi polinkiai bei jų pasireiškimo būdai. Kūno darbai yra marinami dviem būdais. Pirmas – išstumiant ir pakeičiant blogus polinkius priešingais jiems gerais charakterio bruožais ir darbais. Antras – apribo-jant kūno darbus gerais, bet nepriešingais charakterio bruo-žais ir darbais. Kas taip daro, pasieks gyvenimą – P’32, 48.

Paralelinės citatos: Gal. 4:6; 5:16,17,22,25; 6:8; Ef. 3:16; Kol. 3:10; 1 Pet. 2:21; 3:4; Rom. 6:6-23; 8:11; 1 Kor. 3:16; 6:19; Ef. 4:22-32; Kol. 3:5-9; Įst. 30:6; Ezech. 18:21; 33:15, 16; Zach. 4:6; Mt. 16:25; 19:12,16,21; Lk. 18:29,30; Jn. 12:25.

Giesmės: 192, 90, 91, 130, 136, 145, 20 / 257, 407, 23.

Poems of Dawn, 144; Wiersze brzasku, 136: Gerai panaudok laiką.
Tower Reading: Z’15, 356; (R 5805).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kokia šių išbandymų nauda? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 6

Nes visi, kurie Dievo Dvasios vedami, yra Dievo sūnūs – Rom. 8:14.

Dievo Dvasia yra tas kelio vadovas, kuris parodo mums tikrą mūsų širdies būseną ne vien tik mūsų kelionės ir bėgimo pradžioje, bet ir visą laiką iki pat bėgimo pabaigos. Jeigu esame vedami Dievo Dvasios – einame jos rodoma kryptimi ir jei mes to ir siekiame – tada esame Dievo sūnūs. Dievas pripažįsta ir sutinka priimti visus, kurie ateina pas Jį per Kristų, kurie pasitiki Viešpaties Jėzaus nuopelnu ir kurie išlieka tokioje širdies būsenoje – Z'03, 173 (R 3200).

* * *

Šioje eilutėje Dievo Dvasia – tai Dievo charakterio bruožai Jo vaikuose. Dievo charakterio bruožai – tai išmintis, teisingumas, meilė ir jėga, kurie tobulai derinasi vienas su kitu. Visi tie, kurių mintys, priežastys raginančios veikti, žodžiai ir darbai, skatinami ir palaikomi šių charakterio bruožų, yra Dievo paženklinami antspaudu, kaip priklausantys Jam. Šis paženklinimas, tai pats stipriausias galimas paliudijimas, jog jie yra Dievo sūnūs. Kokia nuostabi ir garsi šeima, kurios ženklas ir antspaudas yra Dievo charakteris! – P'26, 61.

Paralelinės citatos: Iš. 33:13,14; Sk. 9:15-23; 2 Kron. 5:13,14; Ps. 5:8; 23:2,3; 25:5,9; 32:8; 143:10; Pat. 8:20,21; Iz. 48:17; Jn. 16:13; 1 Kor. 3:16; 6:19; Gal. 4:6;

Giesmės: 90, 1, 11, 279, 91, 334, 95 / 470, 370a, 262.

Poems of Dawn, 113; Wiersze brzasku, 104: Tėve, paimk mano ranką.

Tower Reading: Z'14, 355; (R 5582).

Klausimai: Ar turiu Dievo Dvasios liudijimą, apie kurį kalba ši eilutė? Kaip tai pasireiškė šią savaitę? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 7

Vargas man, jei neskelbčiau Evangelijos! – 1 Kor. 9:16.

Turėtume būti greiti perduodant kitiems geriausias žinias, kokias turime. Rodoma simpatija ir užuojauta dūsaujančiai kūrinijai, jai patiriant įvairius gyvenimo išbandymus ir vargus, turėtų paskatinti mus apmąstyti ir skelbti Viešpaties pažadus apie artėjančią Dievo Karalystę ir palaimas, kurios tuo metu bus prieinamos visoms šeimoms ir giminėms žemėje. Tas, kuris pasi-taikius bet kuriai tinkamai progai kasdien neskelbia šiuo nurodytu būdu, parodo, kad jam trūksta žinių ar tikėjimo Dievo apreiškimu, arba parodo savo sava-naudiškumą, kurio Viešpats negali pagirti. Jeigu jis ir toliau pasiliks tokioje būsenoje, galiausiai praras savo dalį Karalystėje – Z'03, 174 (R 3204).

* * *

Žodį „Evangelija“ suprantame kaip gerąją naujieną apie išgelbėjimą, atliekamą Jėzuje ir per Jėzų. Pati didžiausia privilegija, kurią žemiškas žmogus gali turėti, tai suteikta Evangelijos skelbimo funkcija ir pareiga. Tie, kurie pilnai pripildyti šios pareigos dvasia, pergyvena didelį liūdesį širdyje, kai negali atlikti savo misijos. Šios skelbimo funkcijos, pareigos įvykdymas ir atlikimas yra taip giliai įsišak-nijęs jų charakteriuose, kad atėmimas iš jų tos suteiktos privilegijos padarytų jų širdis nelaimingomis – P'36, 64.

Paralelinės citatos: Ps. 40:9,10; Pam. 11:6; Mk. 8:38; 2 Tim. 1:8; Jer. 1:17; 20:7,9; 23:29; Am. 3:8; 7:15; Jn. 18:37; Apd. 4:20; 9:6,15; 26:16-20; 1 Kor. 1:18; 15:58; 2:4; 15:2; Kol.1:5,6; 4:17; Rom. 1:14-16; 1 Tes. 1:5; 2 Tim. 4:2; Hbr. 4:12.

Giesmės: 70, 44, 116, 210, 260, 275, 309 / 380, 275, 370.

Poems of Dawn, 138; Wiersze brzasku, 131: Pagalba reikiamu laiku.

Tower Reading: Z'16, 140; (R 5893).

Klausimai: Ar šią savaitę skelbiau Evangeliją? Kaip tai dariau? Kodėl? Kas man padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 8

Ir tas yra pažadas, kurį Jis pats mums pažadėjo: amžinąjį gyvenimą – 1 Jono 2:25

Visi turėtume suprasti, kad turime nuveikti tam tikrą darbą mums duotų garbingų Dievo pažadų srityje. Jei kalbėsime apie laikinus mūsų gyvenimo dalykus, tai Dievas pažadėjo, kad duonos ir vandens mums nepristigs. Tačiau tai nereiškia, kad turime nesirūpinti ir neišnaudoti tinkamos progos apsirūpinti laikiniais gyvenimo dalykais. Taip pat Jis pažadėjo, kad dalyvausime būsimoje Karalystėje, tačiau nuo mūsų priklauso, ar padarysime mūsų pašaukimą ir išrinkimą tikru. Dievas yra visiškai pajėgus ir visiškai pasirengęs atlikti visa Savo dalį, susijusią su kiekvienu reikalu. Tačiau mūsų labui, Jis kviečia mus, kad parodytume tikėjimą darbais, t. y., bendradarbiaujant su Juo, protingai išnaudotume visas tinkamas galimybes – Z'03, 175 (R 3204).

* * *

Amžinasis gyvenimas – tai nėra natūrali, įgimta žmogaus nuosavybė, bet Dievo dovana, suteikta tiems, kurių charakteriai yra santaikoje su Jo charakteriu. Ištikimųjų atžvilgiu šis pažadas yra tikras ir patvirtintas Jehovos priesaika. Jeigu esame ištikimi, tai mūsų tikėjimas su nepajudinamu tikrumu gali laukti Jo pažadų išsipildymo. Koks įkvėpimas ištikimybėi turėtų būti toks pažadas! – P'30, 77.

Paralelinės citatos: Ps. 21:4; 133:3; Dan. 12:3; Mt. 19:29; Lk. 20:36; Jn. 3:14-17; 4:14; 5:24,25,29,39; 6:27,40,47, 50-58, 68; 10:10,28; 12:50; 17:2,3; Apd. 13:46, 48; Rom. 2:7; 5:21; 6:22,23; 1 Kor. 15:53,54; 2 Kor. 5:1.

Giesmės: 208, 5, 9, 15, 62, 246, 255 / 13, 1, 475.

Poems of Dawn, 251; Wiersze brzasku, 235: Ištikimybė.

Tower Reading: Z'15, 12; (R 5608).

Klausimai: Kokią turėjo įtaką šis tekstas man šią savaitę? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

GEGUŽĖS 9

Taigi, kaip priėmėte Kristų Jėzų Viešpatį, taip elkitės jame, išisakniję, statydamiesi jame ir stiprėdami tikėjimu, kaip buvote išmokyti, būdami pertekę dėkojimo – Kol. 2:6,7.

Bendrai paėmus, klaidingų doktrinų mokytojai mano, kad nėra būtina ir nepatartina būti sutvirtintiems tikėjime, nes jie galvoja, kad būti sutvirtintu tikėjime, reiškia būti fanatiku. Žinoma tai tiesa, kai kalbame apie nesąžiningus asmenis, kurie priima ir atkakliai laikosi to, ko niekada nepatvirtino nei sveika logika, nei Biblijos autoritetas. Tačiau tas, kuris nuoširdžiu tikėjimu ir pasiremdamas Dievo autoritetu, priima Jo Žodį, nėra tuo neprotingu fanatiku. Ir tik tie, kurie taip elgiasi, yra sutvirtinti Tiesoje. Skirtumas tarp stipraus, tvirto krikščionio ir fanatiko yra tas, kad vienas yra sutvirtintas Tiesoje, o kitas sutvirtintas klaidoje – Z'03, 199 (R 3215).

* * *

Mes priimame Jėzų Kristų savo Viešpačiu, atsisakydami savo valios ir priimdami Jo valią, kuri tampa mūsų asmeni-ne valia. Taip turėtų būti visada. Esame išisakniję Jame, nes tik iš Jo išsaviname tai, kas patenkina mūsų būtinus poreikius. Esame statomi Jame, jeigu ugdome charakterį, panašų į Jo. Mes esame sustiprinti tikėjime pagal Jo Žodį, jeigu nepajudinami liekame Jo Žodyje. Ir jei, rodydami dėkingumą, augame šiame tikėjime, tai tampame turtingais tikėjime – P'35, 62.

Paralelinės citatos: Jn. 1:12; Flp. 1:27; 1 Tes. 4:1; Judo 3,20; Ef. 2:20-22; 3:17; 4:1; Kol. 1:23; 3:17; Iz. 61:3; 1 Kor. 3:9,11; 1 Pet. 2:5; 2 Pet. 2:12; Apd. 20:32; 2 Kor. 1:21.

Giesmės: 267, 6, 87, 113, 172, 37, 324 / 123, 132, 415.

Poems of Dawn, 23; Wiersze brzasku, 11: Mūsų Mokytojas.

Tower Reading: Z'14, 311; (R 5557).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas padėjo? Kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 10

Tu patepei aliejumi mano galvą. Mano taurė sklidina –
Ps. 23:5.

Sklidina, perpildyta taurė turi dvi reikšmes. Tai yra taurė džiaugsmo ir taurė liūdesio, kaip vienoje reikšmėje, taip ir kitoje, ši taurė yra sklidina, perpildyta. Jeigu kuris nors norėtų dalyvauti Viešpaties džiaugsmuose, turi taip pat dalyvauti ir Jo kančių taurėje. Turime kentėti su Juo, jei norime karaliauti su Juo. Dabartinius kentėjimus vertiname kaip nevertus palyginimo su ta garbe, kuri mumyse bus apreikšta, o tai padeda mums džiaugtis kančiose ir sielvartuose, nes kiek mūsų taurė bus perpildyta kančių, tiek ji bus perpildyta ir džiaugsmų. Taigi galime pasakyti Apaštalo žodžiais: „Džiaukitės, ir dar kartą sakau, džiaukitės!” – Z’03, 413 (R 3268).

* * *

Mūsų Viešpats Jėzus Kristus, Bažnyčios galva, buvo be saiko pateptas Šventąja Dvasia, o šis patepimas nutekėjo žemyn per visą Kūną. Dievo nustatyti išbandymai šiai klasei buvo lyg perpildyta taurė, kuri buvo gausi Viešpaties palaimų, susidedančių iš sielvartų ir džiaugsmų. Tačiau džiaugsmo aukštumos buvo didesnės už sielvarto gelmes – juk to ir turėjome tikėtis – P’34, 62.

Paralelinės citatos: Ps. 45:7,8; 92:10; Iz. 61:1-3; Mt. 3:16; Apd. 10:38; Jn. 14:16,17,26; 15:26; 16:7; 15:11; 16:20-24,33; 17:13; Apd. 13:52; Rom. 14:17; 15:13; 2 Kor. 12:10; Hbr. 10:34; Jok. 1:2; 1 Pet. 4:13; 2 Kor. 1:8,9; 4:7-12,16-18; 6:4-10; 11:23-30; Hbr. 12:6-9; 1 Pet. 5:9.

Giesmės: 299, 96, 139, 90, 92, 222, 273 / 24, 66, 281.

Poems of Dawn, 26; Wiersze brzasku, 14: Vien tik Jėzus.

Tower Reading: Z’15, 90; (R 5653).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kiek jie man padėjo ir kas trukdė? Kokie buvo rezultatai?

GEGUŽĖS 11

***Dėl Tavęs mes buvome žudomi visą laiką, laikomi tarsi
pjautinomis avimis – Ps. 44:22.***

Neturėtume užmiršti tai, kad turime tik vieną auką, kurią aukojame Viešpačiui diena po dienos ir kas kart vis geriau išnaudojame kiekvieną pasitaikiusią progą, kad galėtume tarnauti Jam ir tiems, kurie yra Jo. Taip pat turime atsiminti, kad nors ši auka susideda iš daugelio mažų aukų, o kartais tokių mažų, kad prie jų net ir neapsistosome ir jų nevardinsime, tačiau visos šios aukos yra būtinos, kad galėtume papildyti šią vieną auką, kurią atlikome tada, kai buvome priimti į Dievo šeimyną. Kai atidavėme savo valią, atidavėme viską, todėl bet koks susilaikymas net ir mažame gyvenimo reikale – bet koks atsisakymas aukoti tai, kas mūsų supratimu patiktų Dievui – reikštų sulaikymą nuo pašventimo Dievui to, ką Jam jau paaukojome – Z'03, 408 (R 3265).

* * *

Ištikimi Kristaus pasekėjai buvo persekiojami per visą Evangelijos Amžių, kadangi buvo lojalūs Viešpačiui, Jo charakteriui, Žodžiui ir reikalui. Jų gyvybė nebuvo vertinama, ji buvo įvertinta avies gyvybei. Beširdiškai jie būdavo užmušami. Tačiau kaip Jehovai buvo malonu matyti pasiaukojančią mirtį To, kuris buvo užmuštas kaip Dievo Avinėlis, taip Jam malonu matyti pasiaukojančią mirtį tų ištikimų, kurie ją aukoja dėl Jo, kadangi „Brangi yra Viešpaties akyse Jo Šventųjų mirtis” (Ps. 116:15) – P'33, 79.

Paralelinės citatos: Rom. 8:35,36; Mt. 5:10-12,44; 10:16-18,21,22, 26,28; 20:22,23; 23:34,35; Lk. 21:12-19; Jn. 15:18,19; 16:1,2; 1 Kor. 4:9-13; 15:30-32; 2 Kor. 4:8-12; Jn. 12:23-26; 2 Tes. 1:4; 2 Tim. 2:9-12; Hbr. 10:32-34; 13:12,13; 1 Pet. 3:14-17.

Giesmės: 146, 134, 150, 25, 93, 279, 326 / 450, 462, 13.

Poems of Dawn, 176; Wiersze brzasku, 164: Kartais vis apsvarstau.

Tower Reading: Z'13, 35; (R 5172).

Klausimai: Ar šią savaitę iškentėjau persekiojimus? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 12

Taigi, mylimieji, turėdami šituos pažadus, apsivalykime nuo visokio kūno ir dvasios susitepimo, užbaigdami savo pašventinimą su Dievo baime – 2 Kor. 7:1.

O, kiek daug būsimų Karalystės paveldėtojų pastebi, kad turi tokius susitepimus: pyktį, klastingumą, veidmainystę, pavydą ir polinkį į apkalbas! Drąsiai galime pasakyti, kad kiekvienas turime jei ne visas, tai kai kurias iš šių kūno silpnybių, ir turime kovoti su jomis, o ypatingai mūsų krikščioniško pašaukimo pradžioje. Su koku dideliu rūpestingumu turime pašalinti tas dėmes nuo savęs! Kiekvienas turi tyrinėti ne tik savo gyvenimo poelgius, mintis ir žodžius, bet ir kiekvieną ketinimą, priežastį, kuri slepiasi už šių žodžių, minčių ir poelgių, kad galėtų geriau apsivalyti nuo žemiško susitepimo ir taptų vis labiau priimtini Dievui – Z’03, 408 (R 3265).

* * *

„Kūno dėmės“ suprantame kaip ydas, įsišaknijusias mūsų kūne, ir kurios pasireiškia per kūną. Tai tabako rūkymas, alkoholio gėrimas, narkotikų vartojimas, nesaikingumas, godumas, kūniškas amoralumas, begėdiškumas, ir t. t. „Dvasios dėmės“ – tai ydos, įsišaknijusios mūsų prote ir kurios pasireiškia per protą. Tai pyktis, neapykanta, piktumas, pikti įtarinėjimai, veidmainystė, gobšumas, netikėjimas, neviltis, pasididžiavimas ir t. t. Pažadai, kurie sudaryti iš Sandorų, atliktų su Priesaika, tai Dievo valymo priemonės, skirtos mūsų valymui nuo kūno ir dvasios sutepimų. Pats geriausias būdas apsivalymui pasiekti yra pagarba Dievui, kurios pagalba mes užbaigiame savo pasišventimą – P’32, 48.

Paralelinės citatos: 2 Kor. 6:17,18; Pr. 22:16-18; Ps. 51:10; Jn. 15:3; 1 Jono 1:7-9; Gal. 5:19-21; Ef. 4:17-32; 5:26; Kol. 3:5-9; Rom. 8:1-14; 12:2, 9-21; Gal. 5:22-25; 6:7-10; Kol. 3:10-17; 1 Tes. 5:11-22.

Giesmės: 130, 78, 196, 198, 1, 20, 125 / 37, 15, 53a.

Poems of Dawn, 211; Wiersze brzasku, 204: Pagaliau saldi harmonija. Tower Reading: Z’15, 230; (R 5737).

Klausimai: Ar šią savaitę stengiausi panaudoti šios eilutės priminimą praktiškai? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 13

Įsidėmėk! Paklusnumas yra geresnis už auką, ir klausymas – už avinų taukus! – 1 Sam. 15:22.

Mūsų Dangiškasis Tėvas nori, kad mes atidžiai žiūrėtume į Jo Žodį ir net trumpam negalvotume, jog galime Jį patobulinti, ką nors pataisyti, arba, kad laikas ir aplinkybės gali pakeisti būtinybę paklusti. Būkime klusnūs Viešpaties balsui ir laikykimės arti Viešpaties, nebijodami pasekmių, bet tikėdami, kad Tas, kuris mus palaiko ir saugo, niekada nesnaudžia ir nemiega, o yra per daug išmintingas, kad klystų; ir žino kiekvieną situaciją, kuri gali iškilti mūsų gyvenime kaip pasekmė mūsų paklusnumo – Z'03, 218, 219 (R 3224).

* * *

Suprantame, kad auka reiškia išsižadėjimą ir atsisakymą mūsų teisių, guldant mirčiai mūsų žmogišką prigimtį Dievo tarnyboje. Jeigu toks savęs išsižadėjimas, stengiantis tarnauti Dievui, yra atliekamas nepaisant Dievo valios, tai nors mes sunaudojame savo žmogišką prigimtį, Dievas tokios aukos nepriima. Geriau būti paklusniu nei išsižadant savęs, nei išsižadėti savęs, būnant nepaklusniu. Tačiau geriausia aukoti savo auką paklusnume – P'26, 61.

Paralelinės citatos: Sk. 14:24; 1 Sam. 12:22; 1 Kron. 28:9,10,20; Ps. 40:6; 51:16,17; 69:30,31; Pat. 21:3; Pam. 5:1; Ezek. 9:5-10; Oz. 6:6; Mich. 6:6-8; Mt. 9:13; Mk. 12:32,33; Jn. 12:26; 13:17; 14:15,21; 1 Jono 2:3-6.

Giesmės: 1, 114, 128, 150, 196, 208, 307 / 8, 373, 257.
Poems of Dawn, 167; *Wiersze brzasku,* 156: Tarnyba.
Tower Reading: Z'14, 100; (R 5430).

Klausimai: Ar aš šią savaitę aukojau neatsižvelgdamas į Dievo valią, ar būdamas taikoje su ja? Ar susilaikiau nuo aukos? Kokiose aplinkybėse? Kodėl? Kaip?

GEGUŽĖS 14

Kalbėdami tiesą su meile, aukime visais atžvilgiais Tame, kuris yra galva, – Kristuje – Ef. 4:15.

Ką reiškia augti malonėje? Tai reiškia augti Viešpaties palankume per artimą asmeninę pažintį ir dvasios bendravimą su Juo. Neįmanomas yra toks augimas malonėje, jei nėra augimo žiniose, kadangi tokio dvasinio bendravimo tikslas yra mūsų statyba, augimas tobulose žiniose ir draugystėje su Viešpačiu, norint išugdyti mumyse artimesnę vienybę su Dievo Planu, ir suteikimas mums privilegijos „bendradarbiauti su Juo“ realizuojant tą Planą. Taigi, jei mylime Dievą ir Jo klausome, jeigu trokštame augti Jo malonėje, tai Jo užrašytas Žodis yra mūsų kasdieninės meditacijos ir studijų objektas. Tokiu būdu augame pažinime ir žiniose – Z’03, 200 (R 3215).

* * *

Krikščionio misija yra Dievo Žodžio skelbimas ir garsinimas. Ši misija turi būti atliekama pasiremiant nesavanaudiškos meilės motyvais ir panaudojant ją. Kas tokiu būdu pateikia tiesą, tam Kristus, mūsų Galva, duoda išbandymus, kurie jį parengia augimui ir lavinimui kiekviename gerame darbe, kol pasieks paveldėtojo pareigas Karalystėje – P’36, 64.

Paralelinės citatos: Zach. 8:16; 2 Kor. 4:2; Ef. 4:25; Ps. 32:2; Jn. 1:47; Rom. 12:9; 1 Pet. 1:22; 2:2; 1 Jn. 3:18; Ef. 2:21; 2 Pet. 3:18; Ef. 1:21,22; 5:23; Kol. 1:18,19; 2:19.

Giesmės: 78, 4, 47, 74, 114, 128, 150 / 351, 58, 171.

Poems of Dawn, 243; Wiersze brzasku, 227: Moters misija.

Tower Reading: Z’16, 323; (R 5977).

Klausimai: Kokius turėjau išbandymus šią savaitę, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokie buvo rezultatai?

GEGUŽĖS 15

Nors figmedis nežydėtų ir nebūtų vaisių ant vynmedžių ir alyvmedžių, nors laukai neduotų derliaus, garduose dingtų avys ir nebūtų gyvulių tvartuose, tačiau aš džiaugsiuosi VIEŠPAČIU, džiūgausiu savo išgelbėjimo Dievu! – Hab. 3:17,18.

Suprantame, jog Dievas leido būti blogiui pasaulyje, kad pasaulis galėtų išmokti keletą pamokų iš karčių išbandymų ir žinotų, kokios seka natūralios bausmės už blogio darymą. Taip pat suprantame, kokią naudą leistas blogis duoda šventiesiems – t. y., pasitarnauja jų išbandymui, apvalymui, tobulinimui, paruošia šventuosius, kad galėtų paveldėti puikius dalykus, kuriuos Dievas numatė tiems ištikimiesiems, kurie įrodys, kad yra nugalėtojai ir todėl bus verti šių puikių dalykų – Z'03, 94 (R 3167).

* * *

Dievo apvaizda leido kūniškam bei dvasiniam Izraeliui patekti į raidinio ir simbolinio Babilono nelaisvę, kur buvo mažai galimybių plėtoti vaisingą darbą, darant įtaką žmonių giminei. O vis dėlto, Viešpaties malonė padėjo ištikimiesiems, esantiems simboliniame Babilone, džiaugtis Dievu ir Kristumi dėl Jų atliekamų nuostabių išgelbėjimo darbų. Baigiantis Amžiui Dievo žmonės susidūrė su tam tikrais nepalankiais ir nevaisingais išbandymais, tačiau ir toliau, būdami tarp šių išbandymų, džiaugiasi specialia Viešpaties malone, kaip pranašiskai buvo pažadėta šiame tekste – P'30, 77, 78.

Paralelinės citatos: Jn. 15:21; 16:20,33; Apd. 14:22; 20:23,24; Rom. 8:18; 2 Kor. 4:17,18; Ps. 103:9; 126:5,6; Iz. 54:7,8; 61:2,3; Flp. 4:4; 1 Tes. 5:16; 1 Pet. 1:6; 4:13,14; 5:10;

Giesmės: 63, 67, 99, 110, 293, 328, 331 / 87, 102, 402.

Poems of Dawn, 291; Wiersze brzasku, 282: Vis dėlto aš džiaugsiuosi Viešpačiu.

Tower Reading: Z'14, 19; (R 5383).

Klausimai: Ar šią savaitę džiaugiausi vargais ir sielvartais? Kas juose man padėjo ir kas trukdė? Kokie išryškėjo rezultatai?

GEGUŽĖS 16

Tave pavadins nauju vardu ... būsi šlovės karūna ir karališkas vainikas VIEŠPATIES, tavo Dievo rankoje – Iz. 62:2,3.

Niekada neturėtume pamiršti, kad esame „ypatingi žmonės“, atskirti nuo daugumos vardinių krikščionių, nuo pasaulio, turintys aukštesnes viltis, aukštesnius tikslus, geidžiantys geresnių dalykų, t. y., turintys aukštesnes ambicijas, apdovanoti aiškesniu supratimu gilesnių Dievo dalykų, pakviesti iš buvusios tamsos į Jo stebinančią šviesą. Ir jei taip esame atskirti nuo pasaulio ir krikščionių, kurie daugumoje turi pasaulietinę dvasią, tai nieko nuostabaus, kad nesame santaikoje su jais, kad jie ignoruoja mus, arba priešinasi mums! – Z’03, 164 (R 3199).

* * *

Žodis *vardas* Šventajame Rašte reiškia: pavadinimą, prigimtį, charakterį, garbę, tarnybos pareigas ir darbus. Kristaus Bažnyčiai buvo pažadėtas naujas vardas, ypatin-gai tai liečia naują prigimtį ir naujas pareigas. Ir kaip tokia, Ji Viešpaties rankoje turėjo tapti puikia, gražia karūna, su daugeliu spindinčių brangakmenių, atspindinčių Dieviškos Tiesos, Dievo charakterio ir Jo darbų puikumą ir grožį – tam, kad galėtų palaiminti visą žmonijos šeimą – P’35, 62.

Paralelinės citatos: Ps. 122:6; 102:13-16; Iz. 60:1-3; Apr. 2:17; 21:2,9, 10,17,23,24; Ezech. 48:35; Jer. 11:16; 33:16; Hbr. 12:22; Gal. 4:26; Pat. 12:4; Ps. 132:18; Gg. 3:11; Apr. 19:12; 1 Tes. 2:19;

Giesmės: 310, 8, 72, 152, 201, 204, 314 / 75, 100, 238.

Poems of Dawn, 203; Wiersze brzasku, 196: Mūsų palaimintoji viltis.

Tower Reading: Z’11, 413; (R 4913).

Klausimai: Kaip ši mūsų viltis palietė mane šią savaitę? Kokiuo-se išbandymuose? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 17

Jie atskirs jus nuo sinagogy. Netgi ateina valanda, kai kiekvienas, kuris jus nužudys, tarsis atliekęs tarnystę Dievui – Jn. 16:2.

Dabartiniai persekiojimai yra labiau išdailinti, rafinuoti negu buvo praeituose laikotarpiuose. Šių dienų šventieji nėra užmušami tikrais akmenimis, į juos nešaudoma tikromis strėlėmis ar tiesiogine to žodžio prasme nenukertamos jiems galvos. Tačiau dar ir dabar yra tiesa, kad blogi žmonės į ištikimuosius paleidžia savo „nuodingus žodžius”. Daugelis dėl savo ištikimybės yra smerkiami, peikiami, apkalbami, atstumiami nuo draugystės, t. y., „nukertami dėl Jėzaus liudijimo”. Tegul visi, su kuriais taip elgiamasi, atsimena ir seka Steponą, pirmąjį krikščionių kankinį. Tegul liudija su šviečiančiu veidu, kaip tai darė Steponas. Tegul jų tikėjimo akys pastebi Jėzų, savo Užtarėją ir Gelbėtoją, stovintį aukštybėse Dievo dešinėje. Tegul jų žodžiai būna santūrūs, saikingi, kokie buvo Stepono, ir tegul tai, kas parašyta apie Steponą, tiktų ir mums, kad buvo „pilnas malonės ir jėgos” ir „pilnas Šventosios Dvasios” – Z’97, 57 (R 2108).

* * *

Visi ištikimieji rizikuoja patekti į nemalonumus, ir dėl to rizikuoja prarasti draugystę su vardiniais Dievo žmonėmis. Nesuprasdami ištikimų Dievo žmonių atliekamo darbo, jų mokymo, nei jų charakterių, nei vilties, tie, kurie nebuvo taikoje su Dievo Planu, laikė juos Dievo, Jo Plano, Dievo Bažnyčios priešais ir todėl dažnai galvoja, jog užmušdami tuos, kurie iš tikrųjų buvo Dievo vaikai, taip tarnauja Dievui – P’34, 62, 63.

Paralelinės citatos: Jn. 9:22,34; 12:42; 16:3; Apd. 8:1; 9:1; Jn. 15:18-21; Rom. 10:2; 1 Kor. 2:8; 1 Tim. 1:13; Ps. 11:2; 38:20; 44:22; 56:5; 94:5; Pat. 29:10; Mt. 5:10-12,44; 10:16-18,21-23,28; 23:34; 24:8-10; Mk. 13:9-13; Lk. 6:22,23; 21:12-19; Apd. 5:29, 40-42; Rom. 8:17,35-37; 1 Kor. 4:9-13.

Giesmės: 272, 56, 57, 216, 313, 300, 335 / 439, 365, 135.

Poems of Dawn, 181; Wiersze brzasku, 171: Pakanka Jo malonės.

Tower Reading: Z’12, 323; (R 5116).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau persekiojamas? Kaip? Kodėl? Koks buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 18

Mat mes, įtikėjusieji, įeiname į atilsį – Hbr. 4:3.

Tiek kiek mes pasitikime Viešpačiu, tai tiek ir ilsimės Jame. Tas, kuris pilnai tiki, pilnai ir ilsisi; o tas, kuris iš dalies tiki, iš dalies ilsisi. Ideali dvasinio Izraelito būseną, tai pasiekimas tobulo poilsio, tobulo sabatos laikymosi, esant dabartiniams išbandymams, bei laukimas ir siekimas kito tobulesnio poilsio – to tikro poilsio išstobulintame būvyje, to poilsio, kuris lieka Dievo žmonėms. „Taigi stenkimės įeiti į aną atilsį, t. y. [sabata], kad niekas nenupultų, pasekdamas tuo pačiu nepaklusnumo, netikėjimo (t. y., kūniško Izraelio) pavyzdžiu” (Hbr. 4:9-11) – Z’99, 253 (R 2534).

* * *

Žydų kas savaitę atliekama sabata, su jos poilsiu nuo darbo ir pagarbos atidavimu Dievui, tiksliai simbolizuoja Tūkstantmetinę Sabatą su jos poilsiu nuo prakeikimo ir tarnavimą Dievui. Išteisavimo per tikėjimą pagrindu priskiriamas mums Tūkstantmetinis poilsis tobulume ir suteikiama galimybė per tikėjimą turėti poilsį Kristaus užbaigtame darbe. Savo pasišventime stropiai dirbkime net iki mirties, kad galėtume įeiti į poilsį, kuris išlieka Dievo žmonėms garbingoje Dievo Karalystėje – P’33, 79.

Paralelinės citatos: Iz. 26:3; Hbr. 4:3-11; 3:14,18; Mt. 11:28-30; Jn. 14:27; 16:33; 20:19; Apd. 10:36; Rom. 2:10; 5:1; 14:17; 15:13,33; Ef. 2:14-17; Flp. 4:7,9; Kol. 1:20; 3:15; 2 Tes. 3:16.

Giesmės: 244, 48, 97, 107, 176, 179, 305 / 109, 108, 1.

Poems of Dawn, 178; Wiersze brzasku, 167: Tobula Dievo ramybė.

Tower Reading: Z’14, 104; (R 5433).

Klausimai: Ar šią savaitę džiaugiausi tikėjimo poilsiu? Kaip? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 19

Bet mes, stiprieji, privalome nešti silpnųjų silpnybes ir ne sau įtikti – Rom. 15:1.

Jokiu būdu neturime atsisakyti ir atsitraukti nuo principų, tačiau dažnai į savo asmenines laisves ir teises galime nekreipti dėmesio, jei tai atneš gėrį kitiems ir patiks Dievui. Apaštalas Paulius buvo pasiruošęs ginti principus bet kokia kaina (Gal. 2:5,11), tačiau atsisakyme savo laikinų teisių ir privilegijų bei laisvių Kristaus ir Bažnyčios naudai, be abejonės, jis yra kitas, po mūsų Viešpaties Jėzaus, puikus pavyzdys visai Bažnyčiai – Z'97, 75 (R 2118).

* * *

Tie, kurie yra silpni, tai mažiau ar daugiau deda savo naštas ant kitų, o tie, kurie stiprūs, visai tinkama, kad gali duoti palengvinimą silpniems, kurie yra per daug apsunkinti, net jei tai nebūtų malonu jų žmogiškajai prigimčiai. Toks yra Kristaus įstatymas mums, nes taip kaip Jis nepataikavo sau pačiam, bet nešė ir pakentė kitų sunkumus, taip ir mes turime nešti, pakęsti mūsų brolių silpnumus – P'32, 48.

Paralelinės citatos: Rom. 14; 15:2-7; 1 Kor. 8:7-13; 9:4-27; Gal. 2:20; 6:1; Mt. 16:24-26; 1 Tes. 5:10; 1 Pet. 4:2; 2 Kor. 5:15.

Giesmės: 191, 44, 134, 192, 198, 277, 279 / 379, 417, 318.
Poems of Dawn, 289; Wiersze brzasku, 279: Dievo priekalas.
Tower Reading: Z'14, 309; (R 5555).

Klausimai: Ar šią savaitę padėjau silpniesiems? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 20

Ypatinga tauta, stropi geriems darbams – Tit. 2:14.

„Ypatinga tauta” – nėra ypatinga savo apranga, papročiais, kalba, nei kokia nors neprotinga, ar paika laikysena, įpročiais, bet ji ypatinga tame, kad atsiskiria nuo pasaulio ir šio pasaulio dvasios. Šie žmonės turi Kristaus dvasią – dvasią visiško pasišventimo Viešpačiui, yra atsiskyrę nuo pasaulio ir jo savanaudiškų tikslų. Jie yra ypatingi tuo, kad priima Viešpaties Žodį, kaip savo vienintelį įstatymą. Yra ypatingi tuo, kad atmeta pasaulio išmintį, kai ji nesutinka ir yra priešinga Dievo apreiškimui. Yra ypatingi tuo, kad būdami šiame pasaulyje, nėra iš šio pasaulio. Yra ypatingi tuo, kad turi aiškų tikėjimą ir elgiasi uoliai pagal šį tikėjimą. Yra ypatingi tuo, kad aukodami save nepripažįsta kitos valios, išskyrus savo Karaliaus. Taip pat, ypatingi tuo, jog žino Tiesą ir gali paaiškinti apie viltį, kurią turi, kai tuo tarpu kiti vien tik spekuliuoja, stebisi ir abejoja – Z’97, 95 (R 2127).

* * *

Dievo žmonių ypatingumas glūdi tame, kad jie atsiskiria nuo savanaudiškumo, pasaulietiško, nuodėmės ir klaidos, bei pasišvenčia Viešpačiui ir Jo tarnybai. Dievo žmonės yra ypatingi dėl Viešpaties todėl, kad Jis juos laiko Savo nuosavybe, yra Jam atsidavę ir pasiruošę tarnauti skelbiant Tiesą ir teisingumą. Jie, kiek leidžia galimybės, yra entuziastiškai aktyvūs teisingame poelgyje, tarnauja darydami gera visiems žmonėms, o ypatingai tikėjimo namiškiams. – P’26, 61.

Paralelinės citatos: Įst. 7:6; 14:2; 26:18; Ps. 69:9; 1 Pet. 2:9; Ef. 2:10; Tit. 3:8; Gal. 6:7-10; 1 Kor. 15:58; 2 Tes. 3:13; 1 Tes. 5:15; 1 Tim. 6:18; Hbr. 13:16.

Giesmės: 275, 267, 20, 200, 78, 125, 116 / 422, 314, 203.
Poems of Dawn, 169; *Wiersze brzasku,* 159; Eik, dirbk.
Tower Reading: Z’14, 151; (R 5555).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau stropus geriems darbams, kaip tas, kuris priklauso Viešpačiui? Kokiose aplinkybėse? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 21

Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti, barti, taisyti, auklėti teisumui, kad Dievo žmogus taptų tobulas, pasirengęs kiekvienam geram darbui – 2 Tim. 3:16,17.

Gera būtų, jeigu mes atsimintume, kad visos Dvasios malonės, visa pažanga gaunant žinių Dievo reikaluose, ką jau pasiekėme kaip pagalbą, artėdami prie Dievo ir šventumo, pasiekėme tyrinėdami Senąjį Šventojo Rašto Testamentą ir mūsų Viešpaties bei Jo įkvėptų Apaštalų žodžius. Todėl mums visai nereikia eiti ieškoti kitų šaltinių, norint gauti tikros išminties, kuri turėtų mus paruošti pažadėtam išgelbėjimui – Z'97, 170 (R 2165).

* * *

Šventasis Raštas yra Dievo įkvėptas ir todėl suteikia Dievo žmogui pakankamai Dieviškų minčių apie tai, kuo turi tikėti kaip tiesa, o ką atmesti kaip klaidą, nuo ko apvairuoti savo charakterį ir ką daryti, kad jį galima būtų išsiugdyti. Todėl, atiduodamas savo širdį ir protą Šventojo Rašto įtakai, Dievo žmogus apsivalo nuo nuodėmės, klaidos, savanaudiškumo bei pasaulietiškumo, ir taip jis pilnai tobulėja kiekviename gerame žodyje ir dorybėje, todėl tampa pilnai pasiruošęs „kiekvienam geram darbui“ – P'36, 64.

Paralelinės citatos: Įst. 6:6,7; 2 Sam. 23:2; Lk. 1:70; Mt. 22:43; 26:54,56; Jn. 5:39; 10:35; Mk. 12:24; 2 Pet. 1:19-21; Apd. 20:20,27; Rom. 3:2; 15:4; Ps. 19:7-11; 119:9,11,97-104; 1 Tim. 6:11; 2 Tim. 2:21,25; 4:2; Hbr. 3:7; 4:12; 10:24; 2 Kor. 9:8; Ef. 2:10; Tit. 2:14.

Giesmės: 22, 49, 79, 154, 296, 311, 315 / 175, 295, 101.

Poems of Dawn, 7; Wiersze brzasku, 4: Dievo Žodis.

Tower Reading: Z'03, 186; (R 3210).

Klausimai: Kaip taikiau šį tekstą šią savaitę? Kodėl? Kas man tame trukdė, o kas padėjo? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 22

Nes Dievas davė mums ne baimės dvasią, bet jėgos, meilės ir savitvartos dvasią – 2 Tim. 1:7.

Dievo Dvasia, kuri duodama Jo žmonėms, nėra baimės dvasia, bet priešingai – dvasia jėgos, energijos ir uolumo, kuri skatinama meilės, pilno atsidavimo Dievui ir troškimo Jam patikti ir Jam tarnauti. Ši dvasia, tai karštas prisirišimas prie Tiesos ir Dievo žmonių bei noras juos ugdyti šventuose dalykuose ir liudyti gera visiems žmonėms, kai tik pasitaiko galimybė. Ši Dievo dvasia, tai „sveiko proto“ dvasia, proto, kuris kiekvieną klausimą sustiprintas Dievo Žodžiu. Todėl, nors jis visiškai nebijo žmogaus, išmintinai nustato laiką, laikotarpį ir būdą, kad galėtų žinoti, kada ir kaip panaudoti meilės energiją, kuri dega kaip ugnis pasišventusio žmogaus širdyje – Z’97, 170 (R 2165).

* * *

Kaip baimės dvasia yra bailus charakterio būdas, taip jėgos, meilės ir sveiko proto dvasia yra charakteriu, pilnu jėgos, meilės ir išminties, t. y., charakteriu stipriu, mylinčiu ir išmintingu. Dievas Savo Dvasia, Žodžiu ir apvaizda išlaisvina mus nuo bailaus charakterio ir tuo pačiu duoda mums charakterio būdą, panašų į Jo, kur išmintis, teisingumas, meilė ir jėga bendradarbiauja kartu puikioje harmonijoje. Tebūnie Dievui garbė už tokią dovaną! – P’30, 78.

Paralelinės citatos: Joz. 1:5-9; Rom. 8:15; Iz. 51:12,13; Apd. 1:8; 6:8; Ef. 1:19, 20; 1.Kor. 1:24-28; 2 Kor. 12:9; Ps. 18:2; 31:24; Jn. 14:15, 21,24; 13:34,35; 15:12-15,17; 1 Kor. 13; Mt. 7:24,25; 25:1-9; 15:14; 16:19; Ef. 5:15-17; Kol. 3:10,16; Jok. 3:13.

Giesmės: 95, 13, 44, 346, 266, 165, 272 / 317, 342, 251.

Poems of Dawn, 105; Wiersze brzasku, 95: Tavo rankose yra mano laikai.

Tower Reading: Z’12, 279; (R 5093).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Prie kokių pasekmių šie išbandymai atvedė?

GEGUŽĖS 23

Ir jūs privalote mazgoti vieni kitiems kojas – Jn. 13:14.

Tie žodžiai reiškia, kad Kristaus mokiniai turi bendrai rūpintis vieni kitų gerove, kad galėtų išsaugoti vieni kitus skaistume, šventume ir nuoširdume, padėtų vienas kitam nugalėti išbandymus ir pagundas, bei dabartinio blogo pasaulio pasalas, kylančias iš trijų gundymo šaltinių: „pasaulio, kūno ir velnio“. Tik tada, kai ugdome savyje įvairias Dvasios malones, kaip ramumą, kantrumą, malonumą, brolišką nuoširdumą, meilę – galime turėti vilties, jog tapsime tinkamais padėjėjais kitiems, pasidabinsime tais charakterio papuošalais ir gyvenimo skaistumu bei atsikratysime pasaulio ir kūno sutepimų – Z'97, 243 (R 2200).

* * *

Viešpats, be abejo, negalvojo apie raidines kojas, primindamas mums vienas kitam plauti kojas, nes dabartinėmis sąlygomis toks požiūris būtų priešingas tai Viešpaties parodytai dvasiai, kurią parodė plaudamas savo mokiniams kojas. Kaip nuplaudamas kojas Jėzus atliko patarnavimą ir padarė taip, kad jie pasijuto patogiai, taip ir šis priminimas, ragina mus vienas kitam plauti kojas, tai reiškia, tarnavimą vienas kitam meilėje net ir pačiu nuolankiausiu būdu – P'35, 62.

Paralelinės citatos: Mt. 4:19; 10:16-24; 20:25-28; 23:8-11; Jn. 4:36-38; Lk. 10:1,2; Apd. 6:3,4; 13:1-3; 20:24; Rom. 10:14,15; 1 Kor. 9:16-20; 2 Kor. 5:18-20; Ef. 4:11,12; Hbr. 5:4; Iz. 32:20; 52:11; Jer. 20:9; Mal. 2:6,7; Jn. 13:13-17; 1 Kor. 3:7-10.

Giesmės: 309, 22, 275, 70, 210, 23, 49 / 104, 262, 336.

Poems of Dawn, 169; Wiersze brzasku, 159: Eik, dirbk.

Tower Reading: Z'12, 273; (R 5090).

Klausimai: Ar šią savaitę patarnavau broliams? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Su kokiomis pasekmėmis?

GEGUŽĖS 24

Meilė ... nepasiduoda piktumui – 1 Kor. 13:4,5.

Bet koks pasireiškiantis įgimtas moralinis irimas, paveldimumas bei nerviniai sutrikimai ir nukrypimai gali būti priežastimi greitai užsidegančio, nekalbaus, pernelyg jautraus charakterio būdo. Tačiau vis tiek, kiekviena širdis, pilna Viešpaties Dvasios, turi priešintis šiam kūno polinkiui į blogį ir kovoti prieš šias įgimtas kūno silpnybes, kovoti gerą tikėjimo kovą. Neturėtume sakyti, kad „tai toks jau mano įprotis“, kadangi visi puolusios žmogiškos prigimties įpročiai yra blogi. Naujosios prigimties pareiga yra nugalėti senąją prigimtį kaip šiuose, taip ir visuose kituose kūno ir velnio darbuose. Tik nedaugelis savo draugams ir tikėjimo namiškiams parodo daugiau šios Meilės malonės galios. Ši malonė, priklausomai nuo kiekvieno Dievo vaiko augimo, turi ugdyti jame švelnų, malonų būdą – Z'97, 247 (R 2202).

* * *

Meilę suprantame ne vien tik kaip dėkingą gerą valią, bet ypatingai kaip nesavanaudišką, neturinčią savų interesų gerą valią, kuri žavisi gerais principais, įvertina toki charakterį, esantį darnoje su šiais principais, užjaučia ir pasigaili tų, kurie nėra taikoje su šiais principais, ir noriai, su džiaugsmu guldo gyvybę skelbiant šiuos principus. Tokia meilė neleis prasiveržti impulsyviui pykčiui. Blogas nusiteikimas yra priešingybė šiai meilei. Priešingai, tokia meilė yra švelni, labai kantri ir atlaidi – P'34, 63.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 13:4; 2 Kor. 6:4-6; Gal. 5:22; Ef. 4:1,2; Kol. 1:11-13; 1 Tim. 1:16; 2 Tim. 3:10; 4:2; Pat. 19:11; Pam. 7:21; Mt. 5:7,39-48; Lk. 6:35-37; Rom. 12:14,17,19,21; 1 Kor. 4:12,13; Ef. 4:32; 1 Pet. 3:9.

Giesmės: 125, 95, 198, 165, 166, 201 / 393, 456, 368.

Poems of Dawn, 119; Wiersze brzasku, 113: Malda už tobulą meilę. Tower Reading: Z'15, 5; (R 5603).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau kantrus ir pakantus? Kokiu būdu tai pasireiškė? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 25

Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu – Rom. 12:21.

Niekada neturėtume kalbėti pikto žodžių, naudoti piktų metodų ar piktų elgesio būdų ir tokių dalykų remti. Jeigu taip darytume, laikinai paremtume priešininką arba pripažintume, kad jo būdai ir metodai yra geresni, nei Vado, kuriam priklausome. Atsakymas pykčiu už pyktį, apkalbėjimu už apkalbėjimą, nemaloniais žodžiais už nemalonus žodžius, apšmeižimu už apšmeižimą, persekiojimu už persekiojimą, smogimu už smogimą – tai reikštų mūsų pastangas nugalėti blogį blogiu. Norėdami pilniau išugdyti naują prigimtį, turime vengti to, kas yra būdinga mūsų puolusiai žmogiškai prigimčiai. Pasiduoodame blogiui tuomet, kai suklaidinti priešininko, panaudojame čia paminėtus jo metodus – Z'97, 267 (R 2212).

* * *

Įvairios rūšies blogiui yra leista atakuoti Dievo žmones. Šėtonas, pasaulis ir kūnas pastoviai stengiasi užvaldyti naują širdį, protą ir valią. Tik išstvermingai kovodami galėsime nugalėti mūsų priešus. Dievo Sandora, duota su Priesaika, yra mums paraginimas šioje kovoje, o Jo Dvasia, Žodis ir apvaizda yra mūsų gynybiniu ir puolamuoju ginklu. Todėl kovokime toje geroje tikėjimo kovoje, kad nebūtume nugalėti blogio, bet galėtume jį nugalėti – P'33, 79.

Paralelinės citatos: Iš. 23:4,5; Įst. 32:35; Pat. 19:11; 24:17,29; 25:21,22; Mt. 5:7,30-45; Lk. 6:35-37; Rom. 12:14,17,19,20; Hbr. 10:30; Apd. 7:60; 1 Kor. 4:12; 1 Pet. 3:9.

Giesmės: 91, 130, 136, 145, 183, 196, 198 / 346, 376, 124.

Poems of Dawn, 92; Wiersze brzasku, 81: Tikėk gerais Dievo dalykais.

Tower Reading: Z'15, 179; (R 5705).

Klausimai: Ar šią savaitę įveikiau ir nugalėjau blogį? Kaip? Kas man padėjo, o kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 26

Pažinimas daro pasipūtusį, bet meilė ugdo – 1 Kor. 8:1.

Visi, kurie stengiasi mokyti Dievo Plano kitus, patys yra pastatyti į ypatingų pagundų pavojų. Todėl garbė tarnauti Viešpačiui ir Jo žmonėms reikalauja didesnių Šventosios Dvasios malonių ir daugiau žinių. Taigi, jei kas nori būti kitų mokytoju ir Viešpaties skelbėju, turi tobulinti įvairias Šventosios Dvasios malones, kad jų pagalba, kartu su romumu ir žinojimu (sujungtu su meile), galėtų statyti save ir tuos, kuriems jis tarnauja – Z'97, 277 (R2218).

* * *

Natūrali žinių ir žinojimo tendencija yra padaryti pasipūtusiu žinių turėtoją. Tokio asmens apsigynimas nuo išdidumo, tai nuolankus pripažinimas, jog žinojimas, kurį turi, tai nėra jo paties išradimas, bet Dievo dovana. O meilės būdingas polinkis, yra pasibjaurėjimas blogiu, blogio vengimas ir opozicijos blogiui ugdymas mumyse, malonių ir dangiškų troškimų ugdymas, pašvęsto mūsų kūno panaudojimas ir taip pat sustiprinimas, subalansavimas ir Kristaus panašumo elementų išstobulinimas – P'32, 48.

Paralelinės citatos: Rom. 11:25; 12:16; Pat. 3:7; 26:12; Iz. 5:21; 1 Kor. 13; Jn. 15:9-17; Rom. 12:9,10; 1 Tim. 1:5; 1 Pet. 1:22; 1 Jn. 4:7-21.

Giesmės: 165, 166, 90, 91, 95, 198, 201 / 370, 381, 321.

Poems of Dawn, 159; Wiersze brzasku, 148: Ne dabar, mano vaike.

Tower Reading: Z'12, 110; (R 5000).

Klausimai: Kokius išbandymus susijusius su šia eilute, turėjau šią savaitę? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 27

Su nusižeminimu laikykite vienas kitą aukštesniu už save
– Flp. 2:3.

Paulius primena, kad visi ugdytų nuolankumo malonę ir kiekviename dalyke būtų atidūs, kad „nieko nedarytų savi-mylos sumetimais ir netrokštų tuščios garbės“, kad savęs gyrimas ir kova dėl pirmumo teisės būtų pilnai atmesti kaip didžiausi Dievo Dvasios ir Bažnyčios palaimų priešai. Priešingai, kiekvienas privalo turėti tokį proto kuklumą, kuris leistų pastebėti brolių ir seserų gerus bruožus ir vertintų kai kuriuos iš jų, kaip aukštesnio lygio, nei savo. Neturėtume tikėtis, kad rasime visus tuos talentus ir visus sugebėjimus kiekviename žmoguje arba kiekviename susirinkime. Todėl visi gali, jeigu turi nuolankias širdis, pastebėti kituose kai kuriuos gerus bruožus ar malones aukštesnio lygio nei savo ir turėtų dėl to džiaugtis bei laikyti pagarboje tų bruožų ir malonių turėtoją – Z’97, 296 (R 2227).

* * *

Suprantame, kad proto kuklumas reiškia nuolankumą. Nuolankumas, nusižeminimas tai tinkamas savęs įvertinimas, o kad savęs įvertinimas būtų tinkamas, jis turi būti kuklus, nes svarstydami apie save, žiūrėdami į savo fizines, protines, moralines ir religines dorybes, turime save vertinti, kaip neturinčius didelės vertės. Toks savęs įvertinimas, aišku, kad leis įvertinti kitus geriau nei save, kadangi žiūrima į jų dorybes su didesne pagarba nei į savo asmenines – P’26, 61.

Paralelinės citatos: Rom. 12:3,10,16; 1 Pet. 5:5; Flp. 2:5-11; Ps. 138:6; Pat. 15:33; 16:19; 25:6,7; Iz. 57:15; Jer. 45:5; Mich. 6:8; Mt. 11:29; 20:26,27; 23:12; Lk. 14:10; Jn. 13:14-16.

Giesmės: 198, 95, 23, 114, 74, 4, 145 / 470, 370a, 374.

Poems of Dawn, 144; Wiersze brzasku, 137: Neteisk pagal tai, kaip tau atrodo.

Tower Reading: Z’16, 35; (R 5842).

Klausimai: Kokius išbandymus, susijusius su šia eilute, turėjau šią savaitę? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 28

Taigi, visuomet turėdami drąsų pasitikėjimą ir žinodami, kad, kol tebesame kūno namuose [tol, kol esame pilnai patenkinti dabartinėmis aplinkybėmis – savimi pačiu ir savo aplinka] mes esame svetur, atitolę nuo VIEŠPATIES – 2 Kor. 5:6.

Jeigu gyventume arti Dievo, jei „vaikščiotume su Dievu“, tai nebūtume ir nesijaustume pilnai patenkinti dabartiniais pasiekimais ir sąlygomis, bet laikytume save keliautojais ir svetimais, ieškančiais geresnio atilsio, geresnių namų, to „ką Dievas paruošė tiems, kurie Jį myli“. Tačiau šie dalykai, kaip aiškina Apaštalas (7 eil.), priklauso tik tiems, kurie vaikščioja tikėjimu, bet ne regėjimu. „Mes tačiau turime drąsų pasitikėjimą [pilni tikėjimo Dievu, džiaugiamės galėdami vaikščioti tikėjimu] ir mieliau norėtume išvykti iš kūno namų [kaip benamiai, piligrimai ir svetimi šiame pasaulyje] ir būti namie pas Viešpatį“, dvasinėje mūsų draugystėje su Juo – Z'97, 305, (R 2230).

* * *

Pasitikėjimas, pilnas įsitikinimas tikėjimo tikrumu – tai privilegija, duota Dievo žmonėms, kuri paremta Žodžiu ir Sandora, sudaryta visų išmintingiausiojo, teisingojo, mylinčiojo ir galingojo Jehovos. Jo Planas ir mūsų patyrimas, susijęs su tuo Planu, priklausomai nuo to, kiek jis mums tapo atidengtu, pilnai patvirtina Jo Žodžio ir Jo Sandoros tikrumą. Bet kokiomis aplinkybėmis, keliaudami į mūsų namus, galime pilnai pasitikėti, nes matome, kad visi dalykai padeda mūsų gėriui. Tai neleidžia mums mūsų protuose ir mintyse jaustis atskirtais nuo Viešpaties – P'36, 64.

Paralelinės citatos: Mt. 6:25-34; 10:39; 16:26; 18:1-4; 24:38,39; Lk. 8:14; 12:19; 14:17-24; 21:34; Jn. 12:43; 15:19; 1 Kor. 7:29-31; 15:32; Flp. 3:18,19; Kol. 3:2; Jok. 4:4; 1 Pet. 1:14,24; 2:11.

Giesmės: 47, 322, 7, 94, 170, 172, 4 / 392, 188, 442.

Poems of Dawn, 196; Wiersze brzasku, 187; Dykumoje.

Tower Reading: Z'97, 303; (R 2230).

Klausimai: Kokius patyriau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu šią savaitę? Kaip šie išbandymai vystėsi? Kokios išbandymų pasekmės?

GEGUŽĖS 29

*Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę ...
Tenebūgstauja jūsų širdys ir teneišsigąsta* – Jn. 14:27.

Kuo labiau mes įveikiame pasaulį, kūną ir velnią, tai tuo daugiau stengiamės vykdyti mūsų Tėvo valią, kuris yra danguje. O kuo labiau mes siekiame vienybės ir bendravimo su mūsų brangiuoju Gelbėtoju, ir kuo labiau stengiamės daryti tai, kas Jo akims yra malonu, tai tuo daugiau patiriame džiaugsmo ir ramybės, ko joks žmogus negali iš mūsų atimti, ir kas išbandymų, sunkumų ir persekiojimų metu tampa dar labiau brangu ir vertinga. „Taip ir jūs dabar, tiesa esate nuliūdę. Bet aš vėl jus išvysiu, tai džiaugsis jūsų širdis, ir jūsų džiaugsmo niekas neatims iš jūsų“ (Jn. 16:22) – Z’97, 306 (R 2230).

* * *

Ramybė yra širdies ir proto poilsis. Pirmiausia, gauname ramybę, nes žinome, kad atleistos mums nuodėmės Kristaus aukos nuopelnų dėka, todėl turime ramybę su Dievu. Antra, ją turime todėl, kad žinome, jog esame taikoje su Dievo gera valia mūsų pasišventime, todėl gauname Dievo ramybę. Nei viena, nei kita prasme jokių būdų neleiskime, kad kas nors ją atimtų iš mūsų širdžių, bet išsaugokime mūsų ramybę su Dievu ir Dievuje – P’30, 78.

Paralelinės citatos: Jobo 34:29; Ps. 4:8; 25:12,13; 85:8; 119:165; 125:1; Pat. 3:17,24; Iz. 26:3; 28:12; 32:2,17,18; 53:5; Mt. 11:28-30; Jn. 16:33; Rom. 5:1; 8:6; 14:17; 15:13,33; Ef. 2:14-7; Flp. 4:6,7,9; Kol. 3:15; 2 Tes. 3:16.

Giesmės: 330, 63, 110, 99, 120, 244, 293 / 433, 116, 475.

Poems of Dawn, 210; Wiersze brzasku, 203: Dar truputį.

Tower Reading: Z’11, 150; (R 4817).

Klausimai: Ar šią savaitę pilnai ilsėjaisi Viešpatyje? Kokiose aplinkybėse? Kas tam trukdė, kas padėjo? Kokios buvo pasekmės?

GEGUŽĖS 30

Džiaukitės viltimi, būkite kantrūs išmėginimuose – Rom. 12:12.

Čia turime parodytą svarbią krikščioniškos gyvenimo kovos dalį. Krikščionis turi įveikti natūralius, įgimus senos prigimties polinkius ir su pasitikėjimu numatyti pergalę, pasinaudodamas didžiojo Išgelbėjimo Vado galia. Jis negali pasiduoti pataikaujančioms pagundoms ir apgaulingoms pasisekimo įtakoms, nei nusilpti, apalpti nešdamas prieštaravimų naštas. Jis neturi leisti, kad gyvenimo išbandymai pripildytų jį kartumu ir atbukintų jo jautrumą, padarydami jį niūriu, nuliūdusiu, barningu, apkartusiu arba nemaloniu. Taip pat jis neturi leisti augti pasididžiavimui ir puikybei, pasireiškiančiai savęs demonstravime arba įsitikinime apie savo asmeninį teisingumą ir neturi naudotis laikiniais gerais dalykais, kuriuos Viešpats Savo apvaizda jam suteikė, norėdamas išbandyti jo, kaip prievaizdo, ištikimybę – Z'95, 20 (R 1759).

* * *

Mūsų viltis tapti Dievo ir Kristaus paveikslu, bei dalyvauti palaimose ir Karalystės darbe, yra patikimas pagrindas džiaugsmui. Kančių, sielvartų išgyvenimas – tai pakopos, paruošiančios mus tam, kad mūsų viltys taptų tikrove, o tai reikalauja kantrybės praktikavimo, kad nepultume, bet kad mes, tuo pat metu atkreipdami dėmesį į tuos sielvartus, pilni optimistinio pastovumo, ištvermingai lauktume ir žiūrėtume į prieš mus iškeltą šlovingą viltį. Tegul kantrybė vykdo savo tobulą darbą, o garbinga viltis taps mūsų – P'35, 62.

Paralelinės citatos: Flp. 4:4; 1 Tes. 4:2,3,6,7; 5:16; Lk. 10:20; Rom. 15:3,4,13; 5:2-5; Hbr. 3:6; 10:36; 1 Pet. 4:13; Lk. 21:19; Ps. 37:7; 40:1; Hab. 3:17,18; Kol. 1:11; Jok. 1:2-4; 5:7; 1 Pet. 2:19,20; Hbr. 12:1-3; 2 Tes. 1:4.

Giesmės: 25, 7, 21, 32, 58, 88, 92 / 407, 23, 452.

Poems of Dawn, 185; Wiersze brzasku, 177: Galiu Juo pasitikėti.

Tower Reading: Z'11, 408; (R 4909).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai buvo susiję su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokių pasiekė rezultatų?

GEGUŽĖS 31

Gera yra nevalgyti mėsos, negerti vyno ir vengti visko, kas tavo brolių piktina, žeidžia ar silpnina – Rom. 14:21.

Papiktinti vieną iš šių Viešpaties brolių yra didelis nusikaltimas prieš meilės įstatymą ir prieš Viešpaties įsakymą (Mt. 18:6). Nusikaltimas Dievo akivaizdoje taip pat būtų papiktinimas kitų – tų, kurie dar nėra broliais, neleidimas jiems tapti broliais ir tikėjimo namiškiais. Iš čia mes žinome, kad nors žinojimas ir pašalina iš mūsų įvairius sąžinės draudimus ir įvairius laisvės apribojimus, tačiau pirmiausia meilė turi pritarti šiai laisvei, o tik vėliau galime ja pasinaudoti. Meilė mums duoda nesikeičiančius įsakymus, sakydama: „Mylėsi Viešpatį Dievą tavo iš visos širdies, ... o savo artimą, kaip save patį“. Todėl meilė, o ne žinojimas, ne laisvė turi priimti galutinį sprendimą kiekviename reikale – Z'03, 43 (R 3144).

* * *

Stiprieji turi pakelti netobulumus silpnųjų. Jie turėtų su džiaugsmu atsisakyti savo pirmumo teisių žemiškuose reikaluose silpnųjų asmenų dvasinių reikalų naudai. Jau pati mintis apie žmogaus suklupimą, už kurį Kristus numirė, ištikimam Kristaus pasekėjui bus veiksminga priemonė, neleidžianti pataikauti sau silpniesniojo brolio sąskaita. Kas priims šį apsaugantį patarimą, veikiau su džiaugsmu paaukos gyvybę, kad išgelbėti silpnesnįjį brolių, nei pataikaus sau ir leis jam patirti nuostolių – P'34, 63.

Paralelinės citatos: Rom. 14; 1 Kor. 8; Rom. 15:1-3; 1 Tim. 4:3,4; Kol. 2:16; 1 Kor. 9:10,22; 10:23,24,31-33; 13:5; 1 Pet. 4:2; 2 Kor. 5:15; Flp. 2:4,5; Mt. 13:44-46; 16:24,25; Apd. 20:22-24.

Giesmės: 23, 8, 95, 114, 346, 340, 250 / 5, 468, 347.

Poems of Dawn, 136; Wiersze brzasku, 129: O ką darytų Jėzus?

Tower Reading: Z'11, 424; (R 4919).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas man padėjo, ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 1

Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsireikšiu – Jn. 14:21.

Tegul šis nuoširdus dvasinis ryšys ir draugavimas su Kristumi suteikia kiekvienam iš mūsų kas kart vis daugiau Jo dvasios, taip, kad pasaulis sužinotų apie mus, kad „buvome su Jėzumi“. Tegul mūsų malda būna tokia:

*Viešpatie Jėzau, būki man meile
Ir gyva, aiškia tikrove!
Tikėjimo akimis būk geriau matomas;
Geriau, nei didelės jūros, kalnai ir uolos.
Už lobius viso pasaulio būki brangesnis,
Už draugystę brangaus brolio būki mielesnis.*
– Z'95, 75 (R 1789).

* * *

Mūsų meilės Viešpačiui įrodymas – tai turėjimas ir laikymasis Jo įsakymų. Už tokią meilę Viešpačiui Tėvas ir Sūnus atsilygina. O tai yra todėl, kad Jie įvertina šiuos bruožus mumyse. Tai paskatina Tėvą ir Sūnų suteikti mums papildomų pasitikėjimo ir meilės parodymų, pasiekiančių aukščiausią pakopą būnant nuoširdžioje draugystėje su Tėvu ir Sūnumi. Nuoširdžios draugystės su Tėvu ir Sūnumi pamatas, tai Jų charakterių supratimas ir įvertinimas – P'33, 79.

Paralelinės citatos: Įst. 30:19,20; Jn. 14:15-17, 22-24; 1 Jn. 2:5; 4:13; 5:3; Pat. 8:17; 23:26; Jn. 15:10,14; 16:27; Hbr. 12:6; Jn. 8:31,32.

Giesmės: 315, 22, 312, 166, 113, 213, 299 / 57, 188a, 353.

Poems of Dawn, 300; Wiersze brzasku, 295: Meistro rankos prisilietimas.

Tower Reading: Z'14, 248; (R 5520).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 2

Nes nusprendžiau nieko kito nežinoti tarp jūsų, kaip tik Jėzų Kristų, ir tą nukryžiuotą! – 1 Kor. 2:2.

Stebėdami tuos pasišventusius asmenis, kurie skyrė savo dėmesį ir laiką kitoms temoms, nei „šiai Evangelijai“, norime atkreipti dėmesį ir duoti patarimą, kad saugotų ir sumaniai tvarkytų savo laiką ir talentus Evangelijos patarnavime, palikdami visus kitus dabartinius reikalus kitiems, nors jie būtų ir labai įdomūs; palikdami juos ateičiai, kada visas pažinimas ir žinios bus mūsų. Pastebėjome, kad tie, kurie dėl kokios nors išvengiamos priežasties vengia tarnybos, teisingos ir vienintelės Evangelijos naudai, greitai nukrypsta nuo kelio arba turi didelių kliūčių savo bėgime būsimos Karalystės kryptimi – Z'95, 116 (R 1811).

* * *

Jėzus Kristus ir tai Tas nukryžiuotasis, reiškia mūsų Išpirką ir mūsų Pavyzdį. Tai apima mūsų išteisinimą, mūsų pasišventimą ir yra glaustu apibendrinimu to, kuo yra Kristus savo pasekėjams. Visas mūsų susidomėjimas vieni kitais tarp Dievo žmonių turi būti susijęs su Jėzumi Kristumi, su šiomis mintimis, kurios prasiskverbia ir paliečia visus mūsų artimus vieno su kitu ryšius. Kaip Kristaus bendramokiniai, galime naudingai sukcentruoti savo dėmesį į šias mintis, palikdami visus kitus dalykus – P'32, 62.

Paralelinės citatos: Gal. 6:14; Flp. 3:8,13,14; Apd. 5:30,31,42; 13:23,26-33; 16:31; 17:2,3; 18:5,6; 19:4; 20:20,21; 26:22,23; Rom. 5:8-11; 1 Kor. 1:17,24,30; 2:3-8; 4:1,2; 3:5-10; 2 Kor. 3:3,6; 4:5; 6:1.

Giesmės: 116, 13, 44, 78, 91, 130, 136 / 474, 313, 345.

Poems of Dawn, 245; Wiersze brzasku, 229: Jo žingsniai.

Tower Reading: Z'12, 193; (R 5044).

Klausimai: Ar šią savaitę norėjau tarnauti tik Jėzui? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 3

Dangūs pasakoja Dievo garbę, ir Jo rankų darbą skelbia tvirtuma. Diena dienai perduoda kalbą ir naktis nakčiai praneša žinią. Tai ne kalba, ne žodžiai; negirdimas jų balsas. Po visą žemę išsklinda jų garsas, iki pasaulio krašto – jų žodžiai – Ps. 19:1-4.

Didingas kiekvieną dieną ir kiekvieną naktį šviečiantis dangaus vaizdas turėtų sužadinti mummyse garbinimą ir aukštini-
mą; turėtų įkvėpti mūsų širdis šventam ir pilnam pagarbos dievobaimingumui ir pamaldumui. Tegul tas begarsis aktyvu-
mas, tobulas paklusnumas Dievo įsakymams ir palaiminta šviesa, spindinti iš tos dangiškos daugybės, būna mums kaip ta gydanti pamoka uolaus aktyvumo be sumišimo ir gyrimosi; pamoka tobulo paklusnumo valiai To, kuris viską daro gerai, kuris yra per daug išmintingas, kad klystų ir per daug geras, jog būtų nepalankus, nemalonus; ir turime leisti, kad Viešpaties šlovė, kuri mus apšvietė, atsispindėtų nuo mūsų ant visų, kurie ją pastebi – Z'95, 121 (R 1811).

* * *

Tvirtiname, kad visi įvairūs daiktai, objektai ir gamtos kūriniai ne vien parodo Viešpaties charakterio bruožus mūsų akyliams ir įžvalgiams protams, bet taip pat simbolizuoja dalykus, kurie apreiškia Jo charakterio bruožus ir Planą. Tokiu būdu nauji dangūs atskleidžia Jo charakterį būsimajame Amžiuje. Naktys kartu su jų blogiu simbolizuoja įvairius periodus, vadovaujant blogiui ir kentėjimams, kuriuos išgyveno įvairios blogos klasės, ypač Epifa-nijos metu. Dienos simbolizuoja palaimų dispensacinius periodus. Ankstesnės dienos nurodė į tas, kurios sekė po jų, pavyzdžiui, pjūtyse ir lygiagrečiose dispensacijose, laikotarpiuose – P'26, 76.

Paralelinės citatos: Pr. 1:1-2:7; Iz. 40:26; Jobo 9:8,9; 12:7-9; 28:23-26; 37:16,18; 38:4, 7-10; Ps. 8:3-9; 104:2-6, 24; 136:5-9; Jer. 51:15, 16; Rom. 1:19, 20; Hbr. 11:3,10.

Giesmės: 283, 11, 45, 55, 89, 227, 292 / 475, 376, 15.

Poems of Dawn, 245; Wiersze brzasku, 229: Jo žingsniai.

Tower Reading: Z'12, 193; (R 5044).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau apmąstymus apie dabartinį tiesioginį ir simbolinį pasaulį bei būsimą tiesioginį ir simbolinį pasaulį? Kokios turėjo įtakos šie apmąstymai, ar padidėjo mano pagarba Dievui?

BIRŽELIO 4

Kad jūsų ištirtas tikėjimas, daug vertingesnis už auksą, kuris, nors ir pragaišta, tačiau ištiriamas ugnimi, būtų rastas gyriui, garbei ir pagarbai tuo metu, kai apsireikš Jėzus Kristus – 1 Pet. 1:7.

Tai jūsų tikėjimas dabar yra bandomas. Kada turėjote ramias dienas, kada malonės saulė aiškiai švietė virš jūsų, jūs ramiai dėjote Tiesos žinių pamatą ir statėte krikščioniško charakterio antstatą. Bet dabar esate krosnyje jūsų išbandymui. Todėl būkite drąsūs. Sustiprinkite kantrybę. Sukaupkite, įtempkite visas jėgas, reikalingas ištvermei. Tvirtai laikykitės vilties. Atsiminkite pažadus, kurie vis dar priklauso jums ir „nepameskite savo pasitikėjimo, už kurį skirtas didelis atlygis!“. „Tikėjime ir viltyje bus jūsų stiprybė“. „Ilsėkis Viešpatyje ir kantariai lauk Jo“, nes tikėjimas nugali – Z’95, 135 (R 1822).

* * *

Taip, kaip tauriųjų metalų specialistas, dėdamas aukso rūdą į įkaitusią tiglinę krosnį, nenori šio aukso sunaikinimo, bet atskyrimo nuo šlako ir apvalymo, taip ir Dievas, duoda mums ugningus išbandymus ne tam, kad sugriauti mūsų tikėjimą, bet norėdamas atskirti jį nuo nuodėmės, klaidos, savanaudiškumo ir pasaulietiškumo šlako. Taip šis tikėjimas tampa visais požiūriais vertingu, kuris mūsų Viešpaties apreiškimo metu – Jo Epifanijos metu – bus parodytas kaip vertas garbės, pagarbos ir šlovės – P’36, 78.

Paralelinės citatos: 1 Kron. 29:17; Ps. 26:2; 81:7; Mt. 13:19-22; 2 Tes. 1:3-5; Hbr. 6:13,18; Jok. 1:3,12; Hbr. 11:7, 17-19,25,29,30,32-39; Jobo 1;2; Ezr. 8:22; Mt. 8:23-27; 15:21-28; 9:28; 14:25-33.

Giesmės: 197, 12, 57, 93, 110, 124, 137 / 402, 251, 135.

Poems of Dawn, 51; Wiersze brzasku, 42: Tinkamas buvo šis kelias.

Tower Reading: Z’12, 320; (R 5114).

Klausimai: Kokius išbandymus, susijusius su šiuo tekstu, patyriau šią savaitę? Kaip juos pergyvenau? Kokie išbandymai man buvo naudingi, o kokie sukėlė trukdymų? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 5

Tavimi, VIEŠPATIE, pasitikiu – Ps. 31:1.

Niekas neatneš krikščioniui didesnių nuostolių priešų akivaizdoje, kaip paleidimas, net ir laikinas, tikėjimo inkaro. Tegul tai padaro nors trumpai akimircai ir iš karto neišvengiama tamsa pradės kauptis aplink jį taip, kad nebegalės pamatyti Tėvo veido šviesos, kadangi „be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui”. O kai iš naujo vėl stengsis pagriebti inkarą, tamsos jėgos staigiai užpuls jį abejonėmis ir baime, paprastai pasiremamos jo žmogiškais netobulumais. Jis visada turėtų atsiminti, kad jo žmogiški netobulumai yra pridengti Kristaus teisingumo rūbu. Jeigu norime, kad Dievo ramybė viešpatautų mūsų širdyse, niekada neturėtume iš rankų paleisti tikėjimo inkaro, nei leisti tam, kad negailestingose kovoje šėtonas nugalėtų mus ir atimtų mums drąsą. Mūsų širdžių kalba visuomet turėtų būti tokia: „net jeigu ir užmuštų mane, vis tiek Juo pasitikėsiu” – Z’95, 157 (R 1832).

* * *

Krikščionis nepasitiki nei savimi, nei kūniškais ginklais. Jo širdis ilsisi veikiau prie Jehovos. Ir koks poilsis gali būti saugesnis už tą, patirtą prie Jehovos krūtinės, prie iš savęs egzistuojančio, amžino, nemirtingo, nepriklausomo ir Vienintelio neapibrėžiamo Dievo! Jo pažadas ir priesaika verti pilno pasitikėjimo. Mūsų tikėjimo inkaras randa poilsį Jame – Jo asmenyje, charakteryje, planuose ir darbuose – P’30, 78.

Paralelinės citatos: 1 Kron. 5:20; 2 Kron. 14:11; 20:12; Jobo 13:15,16; Ps. 18:30; 22:4,5; 27:1; 31:6,14,15; 34:1-12; 118:5-9; Pat. 3:5; Iz. 26:3; Dan. 3:17; Mich. 7:7; Hab. 3:19; Rom. 4; 2 Tim. 1:12; Hbr. 11.

Giesmės: 12, 213, 124, 197, 110, 126, 108 / 171, 102, 262.

Poems of Dawn, 66; Wiersze brzasku, 55; Tobulas pasitikėjimas.

Tower Reading: Z’16, 341; (R 5990).

Klausimai: Kokiuose reikaluose aš pasitikėjau šią savaitę Dievu? Kas man tame darbe padėjo? Kas trukdė? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 6

Saugokitės, kad kartais jūsų širdys nebūtų apsunkintos pagiriomis, girtumu ir gyvenimo rūpesčiais ir kad ta diena staiga neužkluptų jūsų – Lk. 21:34.

Taigi suprantame, kad darbas, koks laukia mūsų, pareikalaus pastovumo, budrumo ir tvirtumo! Šis darbas – tai viso mūsų gyvenimo darbas, tai gyvenimo kova su galingu priešu, kuris įsitvirtinęs mūsų kūnuose. Išorinės jėgos iš tikrųjų yra stiprios, bet daug labiau turime bijotis vidinės kovos. Jeigu mes nors kiek apsinuodysime šio pasaulio dvasia, jei šiek tiek leisime pasitenkinti savimi, jei mylėsime patogumus, malonumus, jei lengvai toleruosime ir žiūrėsime pro pirštus į mūsų senojo žmogaus polinkius tokius, kaip pavydą, piktumą, pasipūtimą, tuštybę, pasigyrimą, impulsyvumą, aroganciją, pyktį, kovą ar panašius dalykus, tada iš tikrųjų esame dideliame pavojuje! – Z'95, 201 (R 1859).

* * *

Pasaulio, kūno ir priešininko įtaka linkusi užvaldyti mus noru nesaikingai valgyti, gerti, apsikrauti gyvenimo rūpesčiais. Būtiną budrumą, jeigu norime užkirsti kelią tokiam perdėjimui. Taigi, nemiegokime, būkime budrūs, nepasitikėkime savimi, atidžiai sekime savo mintis, motyvus, žodžius, poelgius, aplinką ir veikiančias įtakas, kad išvengtume perdėjimo. Tas, kuris apsunkintas šiais dalykais, be abejo, negaus apdovanojimo, kuris pažadėtas vien tik tiems, kurie yra budrūs ir ištikimi – P'35, 101.

Paralelinės citatos: Rom. 13:11,13; 1 Tes. 5:6-8; 1 Pet. 4:7; 5:8,9; Mt. 13:12-15,22; 25:13; 26:41; Lk. 8:14; 1 Kor. 16:13; Apr. 3:2,3; 16:15; Lk. 12:40.

Giesmės: 183, 184, 130, 136, 13, 20, 78 / 415, 53a, 8.

Poems of Dawn, 18; Wiersze brzasku, 8; Vardinė Bažnyčia.

Tower Reading: Z'12, 211; (R 5055).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 7

O visos malonės Dievas, kuris jus pašaukė į savo amžiną šlovę Kristuje, pats jus, trumpą laiką kentėjusius, išstobulins, sutvirtins, sustiprins, pastatys ant tvirto pamato – 1 Pet. 5:10.

Šią trokštamą tobulą savikontrolę, šiuos sugebėjimus pasipriešinti blogiui, šį ištirtą tikėjimą, kantrybę ir visas dorybes, tvirtą ir pastovų poilsį Kristuje bei viltį, paremtą Jo pažado Žodžiu, gali pasiekti tikrieji Kristaus kareiviai su sąlyga, kad iškės ir pakels sunkumus. Be abejonės, Apaštalas kalbėjo apie savo asmeninius išbandymus, gautus ir patirtus Viešpaties tarnyboje iki pat savo senatvės. Tokie turėtų būti ir mūsų išbandymai. Tegul kiekvienis praeinantys metai atveda mus kaskart vis arčiau garbingos tobulumo viršūnės! – Z'95, 202 (R 1859).

* * *

Pakvietimas dalyvauti Evangelijos Amžiaus pašaukime yra vienas iš nuostabiausių Dievo malonės pasireiškimų. Nieko nuostabaus, kad šio pašaukimo įvykdymas reikalauja ištikimybės pačiuose kritiškiausiuose išbandymuose, kuriuos lydi kančios. Šie kentėjimai atlieka tris dalykus, tobulinant mūsų naują širdį, protą ir valią: (1) sustiprina mus, kad turėtume teisingą nuostatą blogio atžvilgiu, sustiprina mūsų gerus jausmus, geras malones (dorybes) ir žinias; (2) suteikia pusiausvyrą krikščioniško charakterio įvairiems elementams ir jo dorybėms; ir (3) galiausiai išstobulina, kristalizuoja krikščionišką charakterį. O tai atlieka Viešpats, Dievo Dvasios galia, Jo Žodžio ir apvaizdos dėka – P'34, 95.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 1:9; 1 Tim. 6:12; Ps. 30:5; Iz. 54:8; Mt. 5:12; Rom. 8:18,37; 1 Pet. 1:6; Ef. 3:16; 6:10-17; Kol. 1:11; 2 Tim. 2:1; 2 Tes. 2:17; 3:3; 1 Tes. 3:12,13; Jok. 5:8; 2 Pet. 1:12; Rom. 8:29; Lk. 6:40; Ef. 4:12; Hbr. 13:20,21.

Giesmės: 105, 305, 266, 272, 78, 201, 230 / 257, 351, 462.

Poems of Dawn, 305; Wiersze brzasku, 303: Reikalinga jėga.

Tower Reading: Z'95, 105; (R 1806).

Klausimai: Ką šis tekstas man reiškė šią savaitę? Kaip? Su kokiais rezultatais?

BIRŽELIO 8

Tegul jis žino, kad tas, kuris sugražina nusidėjėlį nuo jo klystkelio, išgelbės jo sielą iš mirties ir uždengs daugybę nuodėmių – Jok. 5:20.

Kai matome kitus, einančius uždraustais takais, nusikaltėlių keliais, tai norėdami jiems padėti palikti tuos kelius, neturime juos sekti, bet turime parodyti jiems tikrąjį kelią ir laikydamiesi to kelio, kviesti juos, kad eitų šiuo keliu. Kai pastebime kai kuriuos asmenis, jog jie įsipainiojo doktrinos ir žmonių moksluose, ir kai žinome, kad šie mokslai yra iš esmės neteisingi, tai neturime bristi per tas doktrinas, kad galėtume jiems padėti, norėdami parodyti ir pagelbėti suprasti jų klaidingumą. Veikiau turime priminti, kad studijavimas kokios nors doktrinos, kuri nesiderina su *pamatinėmis tiesomis* yra ne vien tik netinkamas Dievui pašvęsto laiko panaudojimas, bet kartu blogas ir pavojingas, kaip ir visos kitos mums žinomų klaidingų dalykų nerimto traktavimo formos, nes kiekvienas sąžinės ir gerų principų peržengimas yra pavojingas – Z'05, 203 (R 1860).

* * *

Nusidėjėlis, paminėtas šioje eilutėje, tai asmuo, kuris pradėjo eiti blogu keliu, kaip tai nurodo 19 eilutė. Ši eilutė ypač kalba apie Didžiosios Minios narius, kurie nusidėjo ir nusižengė savo duotiems pasišventimo įžadams. Jų elgesys statė juos pastoviai į pavojų ir toliau bristi savivalės keliu ir galiausiai atsidurti antroje mirtyje (Hbr. 6:4-6). Dievo žmonių privilegija yra stengtis gelbėti tokius nuo to pavojaus ir tuo pačiu pridengti Kristaus teisingumo rūbu daugybę nuodėmių, padarytų iš savivalės – P'33, 79.

Paralelinės citatos: Ps. 19:7; 51:13; Mt. 18:3; Lk. 22:32; Apd. 3:19; Jok. 5:14-19; Mt. 18:15-17; 1 Kor. 5; 1 Tim. 1:19,20; Hbr. 3:12-14; 10:25; Gal. 6:1; 1 Jn. 5:16; Apr. 7:14.

Giesmės: 275, 135, 194, 28, 104, 103, 101 / 295, 347a, 407.

Poems of Dawn, 191; Wiersze brzasku, 184: O, palaidūne, grįžk!

Tower Reading: Z'02, 197; (R 3033).

Klausimai: Ar šią savaitę stengiausi sugrąžinti klaidžiojantį brolių ar seserį? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 9

Pasaulyje jūs turėsite priespaudą, bet būkite drąsūs: Aš nugalėjau pasaulį – Jn. 16:33.

Viešpats Jėzus už ištikimybę negavo kokio nors žemiško apdovanojimo pažado. Tačiau priešingai, pažadėtas Jam buvo nepritekliai ir persekiojimas, ir net iki mirties. Buvo „skausmų vyras, negalią pažinęs“. Pašaipos ir priekaištai, kurie buvo išsakomi Dievui, krito ant Jo. Nors buvo turtin-gas, mūsų labui tapo neturtingu, tokiu neturtingu, kad pa-sakė: „Lapės turi urvus, padangių paukščiai – lizdus, o žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“. O tarnas nėra didesnis už savo Valdovą: jeigu Jį persekiojo, tai ir mus taip pat persekios; o pašaipos ir priekaištai, kurie Jam buvo sakomi, kris ir ant mūsų. Vienintelis apdovanojimas, kurio Kristaus pasekėjai dabar gali tikėtis gauti, tai širdimi jaučiamas Viešpaties meilės ir pripažinimo parodymas – Z'95, 206 (R 4072).

* * *

Tarp vargų, kuriuos turi išgyventi Viešpaties žmonės, gali-me išvardyti: tai nuostoliai, atsiradę dėl dabartinių blogų są-lygų, pastovi priešininko opozicija, persekiojimai iš pasaulio pusės ir opozicija iš kūno pusės, ypač dėl išsekimo, ligų ir nuliūdimų. Kaip apdovanojimą kompensuojant šiuos praradi-mus, Viešpats suteikia dvasinių palaimų, kurios leidžia mums džiaugtis dabartinių neteisingų sąlygų metu ir turėti pergalės viltį, kadangi mūsų Viešpats nugalėjo pasaulį – P'32, 62.

Paralelinės citatos: Jn. 15:19-25; 16:2,3; Apd. 14:22; Rom. 5:3-5; 2 Tim. 3:12; Hbr. 10:32-34; 12:5-13; Apr. 3:19; Jn. 14:1,27; Rom. 8:35-37; Gal. 6:14; 1 Jn. 4:4; 5:4.

Giesmės: 328, 38, 57, 93, 179, 222, 305 / 203, 66, 365.

Poems of Dawn, 189; Wiersze brzasku, 182: Pasitikėk Juo.

Tower Reading: Z'14, 291; (R 5544).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokią reakciją jie sukėlė manyje?

BIRŽELIO 10

Viešpatie, išmokyk mus melstis – Lk. 11:1.

Trumpai pasakius, kad mūsų maldas Dievas galėtų priimti, jos turi parodyti pasitikintį tikėjimą, meilės pilną įvertinimą ir pagarbą, pilną pritarimą Dievo Planui, atsidavimą Dievo valiai, toliau, vaikišką priklausomumą ir atsidavimą Dievui, pripažinimą savo nuodėmių ir ydų bei troškimą gauti atleidimą, o taip pat nuolankų troškimą Dievo vadovavimo, apsaugos ir globos. Ne visuomet tai galėsime išreikšti žodžiais, tačiau žmogaus širdies laikysena turėtų būti bent tokia.

„Malda tai nuoširdus sielos troškimas, išsakytas arba neišsakytas“ – Z’95, 213 (R 1864).

* * *

Mums reikalingos Viešpaties instrukcijos, kad galėtume tinkamai melstis. Be Jo instrukcijų nežinotume ko prašyti, kodėl prašyti ir kaip prašyti. Taigi, būtina artėti prie Jo su nuolankiais prašymais, kad mus pamokintų, kaip turime melstis. Būtų gerai, jei mes parodytume, jog esame gabūs mokiniai, taip kaip ir Jis yra gabus maldos Mokytojas. Jis aiškiai parodys maldos rūšis, elementus, paskatas, tikslus, sąlygas, būdus jos tobulinimui, jos suvaldymą, jos išreiškimo būdus ir rezultatus – P’26, 76.

Paralelinės citatos: Ps. 5:2-4; 42:9; 109:4; 116:2; Dan. 6:10; Mt. 6:5-15; Lk. 2:37; 18:1-13; Apd. 6:4; 10:2,9; Rom. 1:9; 12:12; Ef. 1:15,16; Kol. 1:9; 1 Tes. 3:10; 5:17; 1 Tim. 5:5; 2 Tim. 1:3.

Giesmės: 323, 324, 35, 239, 1, 273, 56 / 346, 392, 439.

Poems of Dawn, 116; Wiersze brzasku, 108: Bendravimas su mūsų Tėvu.

Tower Reading: Z’16, 19; (R 5832).

Klausimai: Ar šią savaitę išmokau geriau melstis? Kas man padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 11

Broliai, aš nemanau, kad jau būčiau tai pasiekęs –
Flp. 3:13.

Jeigu kuris nors žmogus mano, kad jau pasiekė pakankamą dvasios būseną, tai nuo tos valandos prasi-deda jo dvasinis puolimas. Jokių pasiekimų neturi pasitenkinti nuoširdus Kristaus pasekėjas, kuris stro-piai stengiasi sekti Tobulą Pavyzdį. Ir tik tada, kai nukreipiame akis nuo Kristaus, pradedame rodyti pasitenkinimą savimi, nes jei žiūrime į tą Paveikslą, mūsų trūkumai visada krinta į akis. O kada širdies puikybėje ir pasididžiavime nebematome savo silpny-bių, tai jas dar greičiau pamato kiti. Krikščionis gali pasitenkinti vien tik tuo, kad pastoviai gali augti į Kristaus panašumą – Z'95, 250 (R 1884).

* * *

Viešpats pakvietė Paulių, kad sunkiausiuose išbandymuo-se galėtų pasiekti ir išlaikyti charakterį, panašų į Kristaus. Rašydamas šiuos žodžius Paulius dar neturėjo taip sukris-talizuoto charakterio. Daugelis būtų patenkintais turėdami išugdytą charakterį mažesniame lygyje, nei turėjo Paulius. Tačiau ne taip buvo su Apaštalu, kurio blaivus savęs įverti-nimas leido nuolankiai pripažinti savo trūkumus ir stengtis pasiekti bei išlaikyti savo idealą – P'36, 78.

Paralelinės citatos: Jobo 25:5; Ps. 131:1; Pat. 15:33; Iz. 57:15; Jer. 45:5; Mich. 6:8; Mt. 5:3; 23:12; Lk. 10:21; 17:10; Rom. 12:3,10,16; 1 Kor. 13:4; 9:24-27; 15:58; Flp. 1:21; Rom. 7:1; 2 Kor. 7:1; Hbr. 5:14.

Giesmės: 266, 114, 192, 198, 196, 201, 315 / 417, 58, 342.

Poems of Dawn, 130; Wiersze brzasku, 122: Nenusilpk kovoje.
Tower Reading: Z'12, 255; (R 5080).

Klausimai: Kokius išbandymus, susijusius su šiuo tekstu, man atnešė ši savaitė? Kaip juos priėmiau? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 12

Vien tai darau – Flp. 3:13.

Reikia pastebėti, kad Apaštalas turėjo tik vieną tikslą – „Vien tai darau“. Jis nesistengė daryti daugelio darbų; ir jei taip būtų daręs, be abejo, būtų patyręs nesėkmę. Apaštalas pašventė savo gyvenimą tam vienam tikslui, prie kurio buvo pakviestas, todėl iki pat savo gyvenimo pabaigos atmetė visus kitus siekius. Jis darė tai žinodamas, kad jo pasirinktas elgesio būdas visą gyvenimą duos tik tam tikrus praradimus, trūkumus, sunkų triūsą, rūpesčius, persekiojimus ir pastovias pajuokas. Siekdamas to vienintelio tikslo, jis buvo išlaisvintas nuo daugelio pagundų, kurios galėjo nukreipti jį nuo to vienintelio tikslo prie noro mėgautis kai kuriais šio gyvenimo gerais dalykais arba siekti kai kurių jo apgaulingų iliuzijų – Z'95, 250 (R 1884).

* * *

Apaštalas Paulius yra mums pavyzdžiu, kaip turėtume išsirinkti vieną tikslą. Galime būti tikri, kad turėdamas daug įvairių sugebėjimų, turėjo atsispirti įvairaus pobūdžio prašymams, potraukiams, žavingoms vilionėms, norinčioms nuvesti jį į šalį domėtis visai kitais dalykais, nei tuo vienu vieninteliu jo gyvenimo tikslu. Apaštalo tvirtumas, atsisakant nukreipti savo veiklą nuo šio vienintelio tikslo, sukelia mums nuostabą ir norą sekti šiuo pavyzdžiu. Mes negalime būti universaliais žmonėmis, siekiančiais pirmumo visose srityse. Tvirtindami, kad „akmuo, kuris judinamas, neapauga samanomis“, stenkimės visą mūsų energiją panaudoti tam, kad galėtume pasiekti šį vieną tikslą – padaryti mūsų pašaukimą ir išrinkimą tikru – P'30, 78.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 2:2; Mt. 10:42; Lk. 9:51,61,62; Mk. 10:45; Jn. 4:31-38; Apd. 1:14; 2:1,46; 4:24,32; 5:12; 21:10-15; Rom. 15:5,6; 2 Kor. 13:11; Flp. 1:27; 3:18.

Giesmės: 130, 136, 78, 1, 8, 160, 267 / 13, 24, 318.

Poems of Dawn, 270; Wiersze brzasku, 251: Retrospekcija.

Tower Reading: Z'01, 6; (R 2753).

Klausimai: Ar aš turiu vieną tikslą? Koks yra mano tikslas? Kaip jį parodau?

BIRŽELIO 13

Pabudęs, būsiu patenkintas Tavo panašumu – Ps. 17:15.

*Duokime savo mintims pakilti
Ir nors minutei atitrūkti nuo gyvenimo rūpesčių.
Pakelkime mus skiriančią uždangą,
Išžiūrėkime į amžinybės Garbę.*

Tegul mintys apie Dievą, Kristų, praeities ir dabarties vertus šventuosius, Karalystės paveldėjimą, mūsų būsimo darbo palaimas bendradarbiaujant su Kristumi, Dieviško Plano didingumą ir gerumą, garbę ir laimę, kurią gausime susijungę su Kristumi, kai baigsime mūsų laikiną gyvenimą, pripildo mūsų protus ir įkvepia mūsų širdis. Prie šių garbingų minčių papildomai pridėkime paguodą bei palaimą, kurią gauname asmeniniu būdu dvasiškai bendraudami per maldą ir būdami dvasinėje vienybėje su Dievu, toliau studijuodami Jo Žodį bei susirinkdami kartu, kad atiduotume Jam garbę ir šlovę – Z'95, 251 (R 1884).

* * *

Suprantame, kad šioje eilutėje minimas Dievo „panašumas” – tai Jo charakteris, prigimtis ir viešpatavimas. Dievas tai parodė kaip tikslą, kurio turime siekti. Besikeičiantys išbandymai paruošia mus siekti to, neduoda pasitenkinti dabartine mūsų būseną, nors esame ir susitaikę su ja. Taigi, ilgesingi ištikimųjų troškimai bus pilnai patenkinti prisikėlimo metu, o pilnas pasitenkinimas savo likimu visam laikui taps palaimą nešančiu patyrimu; ši perspektyva skatina mus ištikimybei – P'35, 101.

Paralelinės citatos: 1 Jn. 3:2; Ps. 4:6; Pr. 17:1; Lk. 1:6; 2 Kor. 3:18; 5:1-8; Jobo 19:26,27; Iz. 61:10; Mt. 5:8; 1 Kor. 13:12; Apr. 22:4; 1 Kor. 15:23, 41-48; 1 Tes. 4:13-17.

Giesmės: 105, 21, 32, 53, 92, 133, 201 / 188a, 132, 353.
Poems of Dawn, 230; Wiersze brzasku, 217: Prisikėlimas.
Tower Reading: Z'14, 345; (R 5578).

Klausimai: Ar prisikėlimo viltis atnešė man naudos šią savaitę? Kaip tai mane paveikė? Kokie buvo rezultatai ją turint?

BIRŽELIO 14

Dievas priešinasi išdidiems, o nuolankiems teikia malonę
– 1 Pet. 5:5.

Mylimieji, pirmiausiai gerai saugokime nuolankumo bruožą. Ir tik tada, kai esame mažais savo akyse, Dievas gali mus panaudoti saugiu mums būdu. Tačiau Dievas mūsų neuždengia ir nepaslepia nuo įvairių ištikimybės išbandymų. Jeigu Viešpats šiandien tave šiek tiek išaukština, padrąsina sėkme Jo tarnyboje, priimk tai nuolankiai ir nusižeminusiai, prisimindamas apie savo nevertumą ir netinkamumą, galbūt Dievui patiko veikti per tave. Kartu būk pasiruošęs priimti ir kitos dienos pažeminimo būseną, kuri gali būti reikalinga drausmės ir disciplinos palaikymui ir tavo charakterio tinkamam subalansavimui. Jeigu praėjusios dienos pasisekimai sukelia tavyje susierzinimą ir pasipiktinimą šios dienos pažeminimu, tada saugokis! Nes dar nesi tiek dvasiškai ištobulėjęs, koks turėtum būti – Z'96, 19 (R 1919).

* * *

Išdidūs žmonės pernelyg aukštai mano apie save, pasikliauja savimi ir siekia savęs išaukštinimo. Tačiau, kurie yra iš tikrųjų nuolankūs ir nusižeminę, save vertina kukliai, labiau pasitiki Dievu nei savimi ir nusižemina dėl Jo reikalo. Išdidūs braunasi į vietas, kurios viršija jų sugebėjimus ir nuopelnus. Jie dažnai stengiasi nustumti į šalį kitus ir visada kišasi į Dievo tvarką. Todėl Dievas, verčiamas būtinumo, turi jiems pasipriešinti; tačiau nuolankiuosius Jis pastoviai išaukština, kadangi jų sugebėjimai ir nuopelnai užtikrina jiems suteiktą malonę, kurios jie nesiekia savanaudiškai ir netinkamu būdu – P'34, 95.

Paralelinės citatos: Jok. 4:6,10; Iz. 57:15; 66:2; Mt. 20:26-28; Mk. 10:43-45; Jobo 22:29; Pat. 15:33; 29:23; Dan. 4:37; Lk. 14:11; 18:14; 1 Pet. 5:6.

Giesmės: 63, 47, 114, 134, 191, 229, 307 / 87, 1, 37.

Poems of Dawn, 230; Wiersze brzasku, 217: Priskėlimas.

Tower Reading: Z'14, 345; (R 5578).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 15

Aš įvykdysiu jums amžiną sandorą, nesulaužomus malonės pažadus Dovydui – Iz. 55:3.

Visi, kurie alksta ir trokšta teisybės, kurių sielos taip labai trokšta Dievo, kaip elnias vandens šaltinio ir, kurie suradę jį pasišventė Jam, gaudami patepimą Šventąja Dvasia, kuri paliudija jų dvasiai, jog jie yra Dievo sūnūs, t. y. tie, kurie, kaip patepti sūnūs pastebi savyje tikrųjų sūnų bruožus: lojalumą, ištikimybę, uolumą, energiją, drąsą, išmintingumą ir kitus bruožus, tai jie sudaro klasę žmonių, su kuria Dievas sudarė amžiną sandorą ir kuriai priklauso „nesulaužomi malonės pažadai Dovydui“ – Z’96, 29 (R 1936).

* * *

Sandoros būna dviejų rūšių: pirma, tai besąlyginis pažadas įpareigojantis vieną pusę kitos atžvilgiu; antra, tai kontraktas, sutartis įpareigojanti abi puses viena kitos atžvilgiu. Sandora, apie kurią kalba ši eilutė („malonės pažadai Dovydui“) yra pirmoji, besąlyginė sandora. Mylimas Dovydas reiškia Kristaus klasę, o „nesulaužomi malonės pažadai Dovydui“, tai pažadai, priklausančys šiai klasei. Šie pažadai yra nesulaužomi, t. y. tikri, kadangi yra garantuoti ir patvirtinti Dievo priesaika; ir yra amžini, nes jų gėriu bus galima amžinai naudotis. Taigi, šie pažadai – tai puikus paveldėjimas. Kokią didelę dalį nuo Viešpaties turi šios klasės nariai! – P’33, 79.

Paralelinės citatos: Pr. 22:16-18; 2 Sam. 23:5; Ps. 89:34-37; Apd. 13:34; Rom. 9:7-13; Gal. 3:8,9,14-19,26-29; 4:21-31; Hbr. 6:13-20; 11:17-19; 2 Kor. 1:20.

Giesmės: 27, 41, 330, 333, 72, 58, 204 / 57, 100, 175.

Poems of Dawn, 9; Wiersze brzasku, 6: Pažadas su priesaika - Evangelija.

Tower Reading: Z’09, 27; (R 4318).

Klausimai: Kokią reikšmę turėjo šie pažadai man šią savaitę? Kaip jais pasinaudojau? Kokie buvo to rezultatai?

BIRŽELIO 16

Beje, kiekviena auklyba tam kartui atrodo ne linksma, o karti, bet vėliau ji atneša taikingą teisumo vaisių auklėtinams – Hbr. 12:11.

Veikiama tokios disciplinos siela pribręsta atsida-
vusiam paklusnumui, ramiai sakydama: „Aš galiu
viską atlikti, viską pakelti per Kristų, kuris mane
stiprina”. Ir palengva, kai senosios prigimties šlakas
būna naikinamas, o auksas tampa kaskart vis labiau
matomas, taip ir tos brangios sielos kaskart darosi
vis brangesnės jas mylinčiam Viešpačiui. Šios sielos
tampa Jam tiek brangios, kad kiekviename sielvarte
yra arti jų Savo palaikančia malone ir savo padrąsi-
nančiu buvimu. Pati giliausia liūdesio tamsa tampa
prisiminimais labiausiai pašvęstų poilsio akimirų,
kur Aušrinė Žvaigždė spindi ryškiausiai – Z’96, 44
(R 1943).

* * *

Žodį „baudimas” suprantame kaip Dievo disciplinari-
nes priemonės, kurios nei vieno nedžiugina baudimo
metu, bet veikiau liūdina. Tačiau tie, kurie tinkamai pasi-
duoda šiems pabaudimams, jų dėka duoda vaisių, ramiai
tobulėdami į Kristaus panašumą – P’32, 62.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 10:13; Hbr. 10:32-34; Jobo 5:17;
Pat. 3:11,12; Ps. 94:12; 119:75; Jok. 1:12; Apr. 3:19; Apd. 14:22;
1 Pet. 5:9; Jok. 3:18.

Giesmės: 307, 216, 220, 228, 328, 197, 126 / 321, 313, 345.

Poems of Dawn, 187; Wiersze brzasku, 179: Gyvenimo audros
praeina.

Tower Reading: Z’12, 388; (R 5147).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius
su pabaudimu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo to pasekmės?

BIRŽELIO 17

Bet kas gali iškęsti Jo atėjimo dieną, ir kas išverti, Jam pasirodžius? Nes Jis bus kaip lydytojo ugnis ... Jis atsisės kaip lydytojas ir sidabro valytojas – Mal. 3:2,3.

Didysis metalo Rafinuotojas stebi, kaip taurus tavo charakterio metalas atspindi Jo charakterio paveikslą. Kitaip pasakius, Jis atkreipia dėmesį į tai, kokios įtakos kiekviename išbandyme skatina mūsų poelgius: ar įtakoja mus laikina dabartinė nauda, ar pasaulietinė nuomonė, ar asmeninė draugystė, ar žemiška meilė – vyrui, žmonai, vaikams, ar meilė patogumams arba noras ramybės bet kokia kaina; arba priešingai – ar mus valdo vien tik tiesos ir teisingumo principai, ar su uolumu ir energija ginsime tuos principus, neatsižvelgdami į darbo gausybę, triūšą ir kentėjimus, ir taip kovosime gerąją tikėjimo kovą net iki paskutinio atodūσιο – pačios mirties – Z'96, 45 (R 1943).

* * *

Abu mūsų Viešpaties pasirodymai, Jo pirmasis ir antrasis atėjimai, buvo didelių išbandymų periodai Dievo žmonėms. Šie Jo buvimo čia periodai iš esmės ir lemiamai išbandė širdžių laikysenas kiekvieno kūniško ir kiekvieno dvasinio Izraelito. Patys rūščiausi išbandymai atėjo ant jų šių dviejų periodų laike norint parodyti jų širdžių būseną, nes visi tie išbandymai vyko vadovaujant mūsų Viešpačiui. Pats svarbiausias klausimas Paruzijos metu buvo: ar bandomas asmuo bus apreikštas kaip naujas kūrinys ar ne; o Epifanijoje – ar naujasis kūrinys bus apreikštas kaip Mažojo Būrelio narys, ar kaip Didžiosios Minios. Šiuose abiejuose perioduose išbandomi buvo ne vien charakteriai, bet kartu ir mokslai – P'26, 76.

Paralelinės citatos: Pr. 22:1; Įst. 8:2,5; Jobo 1:8-2:10; Dan. 12:10; Jok. 1:2,3,12; 1 Pet. 1:6,7; Hbr. 12:1-14; Joel. 2:11; Apr. 6:17.

Giesmės: 67, 63, 130, 57, 120, 328, 197 / 422, 281, 108.

Poems of Dawn, 254; *Wiersze brzasku,* 237: Dievo rūstybė.

Tower Reading: Z'16, 195; (R 5916).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokios rezultatus jie davė?

BIRŽELIO 18

Tavo akivaizdoje yra džiaugsmo pilnatvė, Tavo dešinėje – malonumai per amžius – Ps. 16:11.

Viešpaties akivaizdoje, nepriklausomai nuo to, kur mes esame, visada yra džiaugsmo pilnatvė. Vis daugiau tobulinkime Viešpaties pažinimą, artėdami prie Jo maldoje, Jo brangaus Žodžio studijavime, medituodami apie Jo gerumą, apvaizdos rūpestį, apie aiškiai parodytas Jo malones mūsų asmeniniuose išbandymuose ir apie visus Jo brangius pažadus, kurie taip, kaip amen, yra Kristuje. „Artinkitės prie Dievo, tai Jis artinsis prie jūsų” (Jok. 4:8), apreišk jums Pats Save ir apsigyvens jumyse. Iš tikrųjų, ta yra Dievo valia, kad visi Jo vaikai būtų laimingi Jame, kad visada džiaugtųsi. O jeigu kas nepatiria to palaiminimo, tas gyvena žemiau savo privilegijų – Z’96, 54 (R 1948).

* * *

Suprantame, kad Dievo veidas reiškia Dievo malonę mūsų dabartinėse aukojimo ir būsimosiose garbės sąlygose. Džiaugsmo pilnatvė, tai yra aukščiausias džiaugsmo laipsnis, kokį kas gali pasiekti, yra privilegija kiekvienos iš tų dviejų malonės sąlygų. O Kristaus klasė, kuri džiaugiasi Jo didžiausia malone, yra palaiminta amžinais malonumais, amžina laime – P’36, 78.

Paralelinės citatos: Apd. 2:28; Pat. 4:18; 1 Jn. 3:2; Mt. 5:8; Ps. 17:15; 36:8; Hbr. 12:2; Lk. 14:14; Jn. 6:39,40,44,54; 14:2,3,19; Apd. 2:26-28; 26:6,7; 1 Kor. 15:40-57; 2 Kor. 5:1-5; Flp. 3:10,11,21; Apr. 20:4,6.

Giesmės: 179, 32, 109, 273, 201, 176, 58 / 379, 373, 370a.

Poems of Dawn, 184; Wiersze brzasku, 174: Jo valia, ne mano, teįvyksta.

Tower Reading: Z’96, 53; (R 1948).

Klausimai: Ką šis tekstas reiškė man šią savaitę? Kaip jį panaudojau savo kasdieniniame gyvenime? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 19

*Šviesa [Tiesos] sužiba teisiajam ir tiesiaširdžiams
džiaugsmas [iš Tiesos] – Ps. 97:11.*

Tikrieji Dievo vaikai myli Tiesą todėl, kad yra susigiminiavę su ja. ... Kada jie suranda Tiesą, pripažįsta jos vertę; įvertina ją, galvoja apie ją. ... Jie sako, kad Tiesa yra tokia, kaip Dievas: ji parodo Dievo garbingą gerumą; ji yra atvaizdas Jo mylinčio, geradariško, išmintingo ir teisingo charakterio. Todėl jie myli Tiesą ir Dievą, kuris ją davė, saugo ją savo širdyse ir pastoviai ją studijuoja. O kada įsigilina į ją, stebisi pilna jos simetrija ir grožiu, bei stengiasi kas kart vis labiau priderinti savo charakterius prie to paties grožio paveikslo, ir stengiasi žodžiu ir poelgiu rekomenduoti ją kitiems, kad taip pat ir kiti būtų per ją palaiminti – Z'96, 55 (R 1949).

* * *

Taip, kaip natūrali šviesa apšviečia kelią natūraliai akiai, taip ir Tiesa apšviečia kelią mūsų supratimo akims. Dievo nutarimas yra atidengti supratimo akis tik tiems, kurių širdys simpatizuoja ir pritaria teisingumo principams. Kitiems Tiesa atneštų nuostolių. Tiesa yra palaima teisingiesiems, o teisingieji per ją yra palaima kitiems, todėl jos teikiama palaima pripildo jų širdis džiaugsmu – P'30, 78.

Paralelinės citatos: Dan. 2:28; Am. 3:7; Rom. 16:25,26; Jn. 15:15; Ps. 29:9,11; Pat. 3:32; Mt. 11:25; 24:45-47; Lk. 8:10; 12:42-44; Apr. 19:9,10; 22:8,9,6.

Giesmės: 22, 296, 260, 238, 46, 97, 300 / 109, 275, 456.

Poems of Dawn, 61; Wiersze brzasku, 50; Pasitikėk juo labiau.

Tower Reading: Z'09, 231; (R 4444).

Klausimai: Kokias sąlygas įvykdžiau, norėdamas suprasti Tiesą? Kas tam padėjo ir kas trukdė?

BIRŽELIO 20

Nemylėkite pasaulio, nei to, kas yra pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, jame nėra Tėvo meilės – 1 Jn. 2:15.

Draugystė su pasauliu reiškia elgesį ir gyvenimą laikantis jo idėjų ir prisitaikymą prie jo papročių. Šioje prasmėje mes negalime mylėti pasaulio, turime būti nuo jo atsiskyrę ir opozicijoje jo atžvilgiu. Toks yra parodytas mums kelias. Tai kelias, kuris tam tikru požiūriu yra sunkus, apleistas, bet kartu ir vienintelis ramybės ir laimės kelias. Dabartinis pasaulis su savo geismais greitai pračina. Jis yra tuščias, mūsų nepatenkina ir galiausiai veda prie katastrofos ir griuvėsių. Bet tie, kurie džiaugiasi Viešpaties nurodytu keliu, turi palaimą nešantį dvasinį artumą ir ryšį bei jaučia vienybę su Juo. Jų džiaugsmas eina iš šaltinio, kurio pasaulis negali suprasti – nes gyvena aukštesniame gyvenimo laipsnyje, kvėpuoja grynesniu oru bei džiaugiasi šventesne ir malonesne draugyste, nei pasaulis gali kada nors duoti – Z'96, 67 (R 1955).

* * *

Čia paminėtas pasaulis, tai dabartinė visuomeninė tvarka. O tai kas pasaulyje, tai įvairūs reikalai ir jausmai. Mylėjimas šių dalykų reiškia simpatizavimą blogiui. Nė vienas Dievo vaikas negali jausti simpatijos dabatinei visuomeninei daiktų tvarkai, jos sudeamosioms dalims ir jausmams, ir tuo pačiu laiku būti pripildytas ir valdomais Viešpaties Dvasios, kuri visų pirma reiškia Dievo meilę. Dievo meilė, kuri kontroliuoja mūsų elgesį, iššaukia ilgesį Dieviškos visuomeninės tvarkos, kuri viešpataus kitoje dispensacijoje. O tai, be abejo, apribos mūsų meilę šiam pasauliui ir jo reikalams – P'35, 102.

Paralelinės citatos: Mt. 6:24; Lk. 14:26; Rom. 12:2; 8:5; Gal. 1:4; 6:14; Jok. 4:4,14; 1 Jn. 2:16,17; 3:1, 11-18; 4:7-21; Ps. 119: 37; 39:6; 1 Kor. 7:31; 1 Pet. 1:24; 1 Kor. 13.

Giesmės: 150, 48, 97, 176, 180, 213, 312 / 104, 450, 101.

Poems of Dawn, 38; Wiersze brzasku, 29: Kam jūs tarnausite?

Tower Reading: Z'12, 370; (R 5138).

Klausimai: Kaip Dievo meilė šią savaitę iš mano širdies išstūmė meilę pasauliui? Kas tam padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 21

Mokykitės iš manęs, nes Aš romus ir nuolankios širdies
– Mt. 11:29.

Tiesa, kad nuolankioje ir romioje širdyje glūdi poilsio paslaptis. Būti romiu, nuolankiu reiškia ugdyti šias malones: kantrybę, nuoširdų paklusnumą Dievo valiai, tvirtą, pastovų pasitikėjimą Jo meile, rūpesčiu, Jo pag-rindinių patarimų išmintimi ir Jo padedančia apvaizda. Turime atkakliai, ištvermingai laikytis šio kelio, neprik-lausomai, ar turėsime blogą ar gerą reputaciją, palankias ar nepalankias aplinkybes. Mylimieji Dievo vaikai, stenkimės kaskart vis daugiau turėti romios ir nuolankios Kristaus dvasios, priimdami Dievo apvaizdą ir paklusda-mi Jo įsakymams, paliepipimams ir vadovavimui, kaip tai darė Kristus, apsiginklavę stiprybe ir jėga, kurią tik Jis gali ir nori suteikti tiems, kurie ima Jo jungą ant savęs ir mokosi iš Jo – Z’96, 79 (R 1961).

* * *

Kada mūsų Viešpats pasakė, kad yra romus, tai norėjo, kad suprastume, jog turėjo nuolankią, paklusnią širdį ir nuolankų protą, todėl sugebėjo mokytis ir pasiduoti Dievo vadovavimui. O kada pasakė, kad yra nuolankios, kuklios širdies, norėjo pasakyti, kad turėjo tinkamą savęs įvertinimo malonę. Šias dvi geras savybes Viešpats siūlo mums kopijuoti. Jei šios dorybės papuošė Jo charakterį, tai tuo labiau papuoš ir mūsų, nors iš prigimties esame silpni ir nukrypstame nuo kelio! Iš Viešpaties galime mokytis šių malonių – P’34, 95.

Paralelinės citatos: Mt. 7:29; 22:16; 23:8; Jn. 3:2; 13:15; Zach. 9:9; Iz. 50:5,6; 53:7; Mt. 26:49-53; 2 Kor. 10:1; Mt. 9:10; Lk. 22:27; Apd. 8:32,33; Flp. 2:5-8.

Giesmės: 172, 1, 95, 125, 197, 198, 209 / 23, 336, 381.

Poems of Dawn, 31; *Wiersze brzasku,* 20: Pastovi pagalba.

Tower Reading: Z’96, 78; (R 1961).

Klausimai: Ar šią savaitę mokiausi iš Viešpaties romumo ir nuolan-kumo? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 22

O iš prievaizdų, be kita ko, reikalaujama, kad bet kuris jų būtų randamas ištikimas ... Kiekvienam pagal jo gabumus – 1 Kor. 4:2; Mt. 25:15.

„Mina” buvo ta pati visiems, ir tinkamai parodo šią Dievo malonės palaimą, kuri yra duota visiems Dievo žmonėms – išteisinimą. Tačiau kitos dovanos skiriasi savo kiekiu ir priklauso nuo mūsų turimų natūralių galimybių, ir pagrinde tai gauname nuo Tėvo, kaip pavyzdžiui, Žodį ir Dvasią. Mūsų Išteisinimas, kurį Dangiskasis Tėvas numatė, yra Jėzaus dovana, kadangi Jėzus užmokėjo už tai Savo brangiu krauju. Ši viena „mina” visus, kaip priimtinus tarnus, pastato vienodose sąlygose, ir leidžia kiekvienam parodyti savo uolumą aukojant save. Tačiau „talentai”, kurie buvo padalinti, priklausomai nuo kiekvieno žmogaus sugebėjimų ir gabumų, simbolizuoja suteiktas galimybes ir progas Dievo tarnystėje, priklausomai nuo mūsų gabumų. Šie duoti talentai gali reikšti išsilavinimą, pinigų, įtaką, gerą sveikatą, laiką, taktą ir gabumus kartu su palankiomis progomis, panaudojant tai Dievo tarnyboje – Z’07, 63 (R 1972).

* * *

Prievaizdu yra tas, kuriam patikėta tvarkyti ir valdyti kito gėrybes ir turtą. Ir tas, kuris pasitikėjo prievaizdu, turi teisę tikėtis ir laukti iš jo, kad bus ištikimu. Jehova padarė mus prievaizdais tų Jo gėrybių, kurias paaukojome Jam, ir tikisi, kad mes būsimė ištikimi atlikdami patikėtą prievaizdo darbą. O Dievas iš savo pusės suteiks visa kas reikalinga ir būtina atliekant prievaizdo darbą Jo interesų naudai. Jo gerumas turi mus paskatinti kuo ištikimesnei tarnybai – P’33, 79.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 2:3,4; 2 Kor. 3:4,5; 6:1-10; Mt. 25:14-30; Lk. 12:37,38,42-48; 16:10-12; 19:13-27; Rom. 12:6-8; 1 Kor. 12:7, 11,29; Ef. 4:11; Tit. 1:7; 1 Pet. 4:10.

Giesmės: 309, 332, 200, 8, 208, 225, 272 / 380, 452, 314.

Poems of Dawn, 160; Wiersze brzasku, 149: Apsunkinti tarnyba.

Tower Reading: Z’14, 23; (R 5385).

Klausimai: Ar šią savaitę ištikimai atlikau prievaizdo darbą tiek, kiek leido galimybės? Kas man padėjo šiame darbe ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BIRŽELIO 23

O pasėtasis į gerą žemę yra tas, kuris girdi ir supranta žodį. Jis tikrai neša vaisių: vienas duoda šimteriopą, kitas – šešiasdešimteriopą, dar kitas – trisdešimteriopą – Mt. 13:23.

Skirtingi vaisių nešimo laipsniai – šimteriopas, šešiasdešimteriopas ir trisdešimteriopas – arba dešimt minų ar penkios, veikiau parodo skirtumą nugalint sutinkamas kliūtis ir t. t., nei neištikimybę, pasinaudojant suteikta malone. Kai kurie gali dirbti ilgai ir su stropumu, o pasiekti menkų rezultatų, kai tuo tarpu kiti, labiau ryžtingi ir su tomis pačiomis pastangomis, bet su labiau griežta, atkaklia valia ir nuoseklumu, gali pasiekti didelių dalykų. Kai kurie, suklupdami ir laikinai paslysdami, grįždami į blogą kelią, vėl sugrįžo atgal ir išsigydė, tačiau prarado laiką ir galimybes, kurių jau niekada nebegalėjo atgauti, nors jiems buvo atleista ir kilniaširdiškai gražinta Dievo malonė taip, kad nuo tos valandos galėjo su stropumu ir kantrumu bėgti iki galo – Z’96, 99 (R 1972).

* * *

Įvairios dirvų rūšys atvaizduoja skirtingas klausytojų grupes. Gera dirva atvaizduoja ištikimuosius. Ištikimieji tai tie, kurie supranta Žodį ir apie jį svarsto, stropiai panaudoja jį širdies ir proto pašventimui; ir priklausomai nuo uolumo šiame darbe, duoda vaisių. Jų galutinės pareigos, vieta priklausys nuo uolumo tuo atžvilgiu – P’32, 62.

Paralelinės citatos: Pr. 26:12; Ps. 111:10; Iz. 55:10,11; Mt. 13:3-8,18-23; 25:20-23; Lk. 6:43-45; 19:6-9; Jn. 12:24; 15:5,8,16; 1 Pet. 1:23; Rom. 6:22; Gal. 5:22,23; Flp. 1:11; 4:17; Kol. 1:6; Hbr. 12:11; Jok. 3:18.

Giesmės: 196, 315, 311, 95, 198, 74, 114 / 468, 442, 123.

Poems of Dawn, 8; Wiersze brzasku, 5: Kaip tu skaitai?

Tower Reading: Z’10, 202; (R 4634).

Klausimai: Kaip šią savaitę panaudojau Dievo Žodį? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 24

Bet jei vaikai, tai ir paveldėtojai, o Kristaus bendrapaveldėtojai, jei tik kenčiame su Juo, kad būtume ir pagarbinti su Juo – Rom. 8:17.

Skaitydami Tėvo planus mūsų atžvilgiu, Jo valios šviesoje, parodytoje mūsų Mokytojo atžvilgiu, galime iš karto pastebėti, kad tai nėra Jo valia saugoti mus nuo visų skausmų, išbandymų bei kentėjimų ir su triumfu pernešti mus į garbę ant gėlėmis iškloto patogumų patalo. Tačiau mūsų kelias turi būti priešingas, jeigu norime sekti Kristaus pėdomis, kurį Dievas iškėlė būti ne vien sutaikymu už visos žmonijos nuodėmes, bet ir pavyzdžiu visiems Jo mokiniams. O kai tai sužinosime iš Dievo Plano ir Jo valios, tai greitai pastebėsime, jog neturime tikėtis nei prašyti, kad Dievas išlaisvintų mus iš skausmų ir rūpesčių, nes Dievo išmintis paruošė būtent tokį taką, vedantį į garbę – Z'96, 151 (R 1997).

* * *

Galime dalyvauti labai dideliame paveldėjime, kadangi turėdami Jo Dvasios, esame Jo vaikai. Mūsų paveldėjimas, vadovaujant Kristui, Vyriausiajam Paveldėtojui, bus nedalomas per visą amžinybę. Taigi, kas bus vertas gauti šį paveldėjimą? Tik tie bus pripažinti vertais šio didžiojo paveldėjimo, kurių atsidavimas Tėvui, Sūnui ir Tiesai (bei broliams ir visai žmonijai) skatina kentėti su Kristumi Dievo Dvasioje – P'26, 76.

Paralelinės citatos: Hbr. 2:10; 2 Tim. 2:10-13; Kol. 3:4; 1 Pet. 5:10; 2 Tes. 2:14; Rom. 8:18; 9:23; 2 Kor. 4:16-18; Iz. 60:14-22; 1 Kor. 15:41-57; Flp. 3:21.

Giesmės: 326, 58, 92, 201, 72, 310, 281 / 188, 393, 5.

Poems of Dawn, 205; Wiersze brzasku, 198: Džiugi, saldi, džiaugsminga diena.

Tower Reading: Z'12, 61; (R 4973).

Klausimai: Ar šią savaitę, kentėdamas su Kristumi, laukiau Karalystės? Kaip tai paveikė mano charakterį?

BIRŽELIO 25

Būkite ištvermingi maldoje, budėdami joje su dėkojimu
– Kol. 4:2.

Kiekvienas tikėjimo ir kantrybės išbandymas yra proga melstis, prašant pažadėtos pagalbos. Kiekviena nepasiekta pergalė yra proga maldai, prašant atleidimo ir Dievo palaiminimo, kad asmeninių silpnybių pažinimo pamoka būtų taip giliai pajausta, jog kitame panašiam išbandyme galėtume greitai ieškoti ir pasinaudoti pažadėta pagalba malone. Kiekviena pergalė nugalint save yra proga melstis, kad nebūtume arogantiški ir pasipūtę, bet būtume nuolankūs ir budrūs, kai kitą kartą puls didysis priešininkas. Kiekvienas patarnavimas Tiesos labui tampa proga maldai ir dėkojimui už mums suteiktą privilegiją tarnauti Didžiajam Karaliui ir galbūt kentėti Jo *reikalo* labui. Taip pat tai tampa priežastimi prašymo kitų tarnybos galimybių ir malonių, kad galėtume visa tai išmintingai panaudoti – Z’96, 163 (R 2004).

* * *

Malda – tai nuoširdus, išsakytas arba neišsakytas, širdies noras, einantis pas Dievą dėl gerų dalykų. Jeigu norime gauti atsakymą į mūsų prašymus, turime ištvermingai laukti ir pas-toviai kreipti dėmesį į tai, ar dalykai, kurių prašome, priežas-tys, kurios skatina prašyti ir būdas, koku prašome, gali būti priimtinas Dievui. Dėkingumas už jau gautas malones turi sudaryti didesniąją dalį mūsų maldų – P’36, 79.

Paralelinės citatos: Pr. 32:24-28; 1 Kron. 16:11,35; Ps. 145:18; Lk. 11:1-13; 18:1-7; Ef. 5:4,19,20; 6:18,19; Flp. 4:6; 1 Tes. 5:17,18; 1 Tim. 2:1,8; Hbr. 4:16; Jok. 5:16; Judo 20; Apr. 5:8; 8:3,4; Mt. 26:41; Apd. 20:28-31; 1 Pet. 1:13,17; 4:7; Kol. 3:15-17.

Giesmės: 35, 9, 37, 176, 199, 239, 323 / 57, 475, 433.

Poems of Dawn, 115; Wiersze brzasku, 107; Melskis be perstojo.

Tower Reading: Z’15, 154; (R 5692).

Klausimai: Ar ši savaitė buvo pilna budrumo ir dėkingumo maldoje? Kaip tai įvyko? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 26

Todėl, šventi broliai, dangiškojo pašaukimo dalininkai, atidžiai žvelkite į mūsų išpažinimo Apaštalą ir vyriausiąjį Kunigą Jėzų Kristų – Hbr. 3:1.

Dievo valia yra, kad visi „Kristaus kūno“ nariai susidurtų su pasaulio silpnybėmis ir pajustų jas, kad tada, kai bus išaukštinti Karalystėje, kada kaip Karališkoji Kunigija teis pasaulį, būtų labai jautrūs, užjaučiantys, didžiadvasiai. Mūsų Viešpats ir Vadovas, kuris neturėjo jokių puolusios žmonijos netobulumų, bet buvo šventas, nekaltas ir atskirtas nuo nusidėjėlių, turėjo imti ant savęs žmonijos ligas ir silpnybes, kad taip galėtų pažinti mūsų silpnumus ir būtų ištikimu Vyriausiuoju Kunigu. Būtų visai nelogiška manyti, kad pamokos, kurios buvo reikalingos ir kurios turėjo paruošti Vyriausiąjį Kunigą Jo pareigoms ir tarnybai, buvo nereikalingos Jo žemesniems kunigams, pašauktiems kentėti su Juo ir karaliauti su Juo – Z'96, 208 (R 2028).

* * *

Broliai yra šventi, kadangi pašventė save Viešpačiui. Jie yra Dangiškojo pašaukimo dalininkais, kadangi Tėvo pakviesti priėmė šį pašaukimą ir gavo Šventąjį Dvasią. Vienas iš naudingiausių darbų, ką jie daro, tai pastoviai galvoja apie Kristų, tą Vienintelį, Tėvo siųstąjį kunigų tvarkos Vyriausiąjį Kunigą. Tai jiems padeda eiti Viešpaties pėdomis – P'30, 78.

Paralelinės citatos: Iz. 53; Jn. 19:5; Flp. 2:5-11; 3:14; 2 Tim. 1:9; 2 Pet. 1:10; Hbr. 2:9,17,18; 4:14; 5:5; 6:20; 8:1; 9:11; 10:21; 12:2,3; 1 Pet. 2:21.

Giesmės: 96, 139, 168, 167, 259, 212, 349 /474, 370, 345.

Poems of Dawn, 28; Wiersze brzasku, 175: Kristus – mūsų Mokytojas!

Tower Reading: Z'11, 122; (R 4802).

Klausimai: Ką man davė apmąstymai apie Jėzų? Kaip tai man padėjo tobulėti?

BIRŽELIO 27

Tas, kuris sutvirtina mus su jumis Kristuje ir mus patepė, yra Dievas, kuris ir užantspaudavo mus –
2 Kor. 1:21,22.

Tikrojo mokinio antspaudas arba ženklas yra turėjimas Kristaus Dvasios. Ši Šventoji Dvasia pasireiškia trejopu būdu: (1) per aukščiausią meilę Dievui ir linksną lojalumą Jo reikalui net ir tuomet, jei reikėtų užmokėti kentėjimais; (2) per meilę broliams – nesavanaudišką, kilnią, skaisčią – trokštant jiems gėrio ir visada pasiruošus skelbti jiems gėrį; (3) per užjaučiančią meilę pasauliui, kuri skatina mus daryti gerus darbus tiek, kiek leidžia galimybės, ir taip pat troškimą bei stengimąsi turėti ramybę su visais žmonėmis – Z'96, 212 (R 2032).

* * *

Dievas pastoviai ruošia Savo žmones, kaip Jėzaus mokinius, pritaiko abipusiam bendravimui. Be to, Jis pastoviai ugdė Kristaus Kūno narius, juos patepdamas stiprino juos, įstatė atitinkamose vietose šiame Kūne. Panašiai tobulina juose ir Dvasios antspaudą, atveddamas jų širdis iki pilnos simpatijos, vienybės ir bendradarbiavimo su Juo visuose Jo potvarkiuose – P'35, 102.

Paralelinės citatos: Rom. 16:25; Kol. 2:7; 1 Pet. 5:10; Apd. 10:38; Mt. 3:16,17; 1 Jn. 2:20,27; 1 Kor. 12:12,13; Gal. 2:20; 3:16,29; Ef. 4:13; 2 Kor. 5:5; Ef. 1:13,14; 4:30; Rom. 8:9,14-16; 5:5; 2 Tim. 2:19.

Giesmės: 201, 4, 74, 114, 105, 198, 249 / 374, 116, 368.

Poems of Dawn, 290; Wiersze brzasku, 280: Mano gyvenimas yra tik audimas.

Tower Reading: Z'14, 213; (R 5498).

Klausimai: Ar šią savaitę pajutau Dievo atliekamą sustiprinimo, patepimo ir antspaudavimo darbą? Kaip? Kokiose aplinkybėse? Kokį darbą Jis manyje atliko?

BIRŽELIO 28

Nebūk išmintingas savo akyse, bijok VIEŠPATIES ir venk pikta – Pat. 3:7.

Dievo vaikui nėra pavojingesnio dalyko kaip puikybė, išdidumas. Nes tai užkerta kelią širdies reformai ir pažangai, neleidžia mūsų panaudoti kitų naudai ir būti ypatingai naudingais Dievo tarnyboje. Dievo Žodis taip sako: „Dievas išdidiems priešinasi, o nuolankiems teikia malonę“. Vietoj to, kad pasitikėti savimi, išmintis liepia priešingai, nepasitikėti savimi, nepamiršti savo silpnybių, netobulumų ir ragina parodyti daugiau garbės Dievui ir pasitikėjimo Juo. O tai labiau, nei kas nors kitas, sustiprins, padės atsiskirti ir nedalyvauti mūsų puolusios prigimties bloguose darbuose ir poelgiuose – Z’96, 263 (R 2060).

* * *

Būti išmintingam savo paties akyse, reiškia pasitenkinimą savimi ir savęs pervertinimą asmeninių žinių atžvilgiu. Tie, kurie yra tokio nusiteikimo, negali mokytis ir, be abejo, atpuls nuo Tiesos, nebent pataisys savo elgesį. Jeigu jie nori, kad būtų išgydyti nuo šios savo ydos, tegul išmoksta pirmenybę duoti Dievui savo širdyse. Tokiu būdu galės nutraukti ryšius su nuodėme, neteisingumu ir praktikuoti gėrį – P’34, 95.

Paralelinės citatos: Įst. 9:7; 15:5; Ps. 131:1,2; Pat. 10:8; 22:4; 30:32; Rom. 12:16; 1 Kor. 3:18; Įst. 10:12; Joz. 24:14; 1 Sam. 12:24; Jobo 28:28; 37:24; Ps. 25:12-14; 103:11,13,17.

Giesmės: 44, 130, 13, 95, 125, 136, 145 / 124, 75, 238.

Poems of Dawn, 82; Wiersze brzasku, 73: Tiesiog leisk savo Tėvui daryti tai, ką Jis nori.

Tower Reading: Z’13, 57; (R 5186).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 29

Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą – Mt. 5:8.

„Tyra širdis“ – tai nereiškia tobulumo elgesyje, žodžiuose ir mintyse, bet mūsų *ketinimų, intencijų* tobulumą. Mūsų troškimai ir pastangos turi eiti ta kryptimi, kad galėtume tobulinti savo mintis, žodžius ir darbus. Pavyzdys, kuriam gali pritarti mūsų širdis ir valia, yra Dieviškas pavyzdys: „Taigi būkite tobuli, kaip ir jūsų Tėvas, kuris danguje, yra tobulas“ (Mt. 5:48). Dievas mums nedavė žemesnio pavyzdžio, bet pavyzdį absoliutaus tobulumo; tačiau Jis suteikė mums malonę, gailestingumą ir ramybę per Kristų, jei einame Jo pėdomis, o šis širdies tyrumas yra vienas iš esminių žingsnių einant siauroju keliu – Z’00, 71 (R 2585).

* * *

Širdies tyrumas reiškia turėjimą pačių geriausių intencijų, o taip pat reiškia turėjimą vieno tikslo, kuriuo yra Dievo garbinimas. Tai skatina mus elgtis lojaliai Dievo atžvilgiu. Tokių širdžių turėjimas sukelia džiaugsmą šių širdžių savininkams. Turintys tokias širdis Dievą dabartiniu metu mato savo tikėjimo, supratimo akimis, o galiausiai visi išrinktieji pamatys Jį tokį, kokiu Jis yra iš tikrųjų – P’33, 79, 80.

Paralelinės citatos: Ps. 15:2; 19:8; 24:3-5; 51:7; Pat. 21:8; Mal. 3:2,3; Jn. 15:12; 1 Tim. 1:5; Flp. 4:8; 2 Tim. 2:21,22; Tit. 1:15; 1 Pet. 1:22; 1 Jn. 3:3; 1 Kor. 13:12; 1 Jn. 3:2.

Giesmės: 194, 20, 1, 145, 136, 78, 125 / 470, 317, 132.

Poems of Dawn, 114; Wiersze brzasku, 106: Parodyk man Savo veidą.

Tower Reading: Z’12, 389; (R 5148).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokie buvo rezultatai?

BIRŽELIO 30

O pjūties metu pasakysiu pjovėjams ... kviečius sugabenkite į mano kluoną – Mt. 13:30.

Laikas yra trumpas, Pjūties darbas didelis, o darbininkų mažas. Mūsų laikas yra pašvęstas. Turime dirbti tol, kol tęsiasi diena, žinodami, kad ateina naktis, kurioje niekas negalės dirbti. Savo gyvenimą pašventėme net iki mirties, o didžiojo Pjūties Viešpaties tapome įpareigoti ieškoti tikrųjų „kviečių“ ir surinkti juos į Viešpaties kluoną. Argi tada turime laiko lengvabūdiškumui, pasaulietiškumui ar visuomeniniams malonumams? Atvirkščiai, turime tenkintis tuo, kad šiems dalykams skiriame labai mažai dėmesio, ir turime skubėti į pasirinktą tikslą, nuoširdžiai, energingai įsitraukdami į patikėtą mums darbą, jeigu norime gauti pagyrimą iš Viešpaties ir išgirsti Jo žodžius: „gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne“ – Z’00, 234 (R 2674).

* * *

Pjūties metu buvo surinkti visi ankstesni Evangelijos Amžiaus darbo vaisiai. Tie, kurie turėjo privilegiją pjauti šios Pjūties metu, turėjo dalį dalyvauti visų, nuo Evangelijos Amžiaus pradžios, Dievo tarnų darbe. Su pasitikėjimu ir džiaugsmu Dievo tarnai rinko tai, kas tapo nupjauta ir ką kiti pasėjo; ir sėjėjai, ir pjovėjai kartu džiaugiasi Pjūties Namuose – P’32, 63.

Paralelinės citatos: Ps. 50:5; Iz. 52:7; Mal. 3:17; Mt. 3:11,12; Lk. 3:17 Jn. 4:34-38; Apr. 7:1-4; 14:14-16; Mt. 13:41-43; 1 Kor. 15:42-58.

Giesmės: 260, 70, 116, 210, 275, 309, 337 / 365, 24, 58.

Poems of Dawn, 169; Wiersze brzasku, 158: Laikas yra trumpas.

Tower Reading: Z’15, 269; (R 5761).

Klausimai: Ar šią savaitę skelbiau Dievo Žodį? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 1

Elkitės kaip šviesos vaikai ... išstirdami, kas patinka Viešpačiui – Ef. 5:8,10.

Jeigu pasišventėme Dievui Tiesos pagalba – jeigu mūsų valia yra mirusi, o Viešpaties pilnai priimta vietoj mūsų valios mūsų mintyse, žodžiuose ir darbuose – tai reiškia, kad vykdome Dievo valią ir gausime apdovanojimą kaip „nugalėtojai“, net jei ir niekada neturėtume progų sakyti pamokslų, duoti išmaldos vargšams, neturtingiems ir niekada nekentėtume kaip kankiniai Tiesos labui. Atsiminkime gerai, kad „ta yra Dievo valia [liečianti jus] tai jūsų šventėjimas“. Tegul niekas neaptemdo ir neužstoja tos Tiesos – net kitos tiesos ar klaidos. Leiskime šiai Tiesai dominuoti mūsų gyvenime, o tada, jei Dievo valia iš tikrųjų yra mūsų valia, mes turėsime aiškiai pažymėtą kelią, o tai yra labai svarbu – Z’99, 4 (R 2411).

* * *

Šviesos vaikai, tai tie pasišventę Dievui asmenys, kurie turi Tiesą. Jie pritaiko savo elgesį prie doktrinų, nurodymų, pažadų, pamokymų, pranašysčių, istorijų ir Dievo Žodžio tipų. Jie pastoviai studijuoja Žodį ir stengiasi pritaikyti jo principus įvairiose gyvenimo situacijose, kad galėtų pirmiausia įsitikinti, kas patinka Viešpačiui, o tada taip elgtis – P’26, 95.

Paralelinės citatos: Mt. 5:14-16; Jn. 12:46; 13:13; 2 Kor. 4:6; 1 Tes. 5:5; 1 Jn. 1:7; 2:6,9,10; Rom. 12:2; Ef. 5:2,15,17; 1 Tes. 4:3; 5:24; Flp. 1:10; 1 Tim. 2:3.

Giesmės: 315, 1, 20, 196, 71, 125, 154 / 101, 415, 422.

Poems of Dawn, 77; Wiersze brzasku, 66; Nematau, bet tikiu.

Tower Reading: Z’14, 126; (R 5446).

Klausimai: Ar šią savaitę, kaip šviesos vaikas, stengiausi išbandyti savo charakterį, motyvus, mintis, žodžius ir poelgius? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 2

Keikiami mes laiminame, persekiojami ištvėriame –
1 Kor. 4:12.

Jeigu esi ištikimas mokiny (Kristaus mokykloje), greit pastebėsi, kad tobulas laisvės įstatymas, Kristaus įstatymas, atskiria, ištiria visas mintis ir širdies sumanymus bei mokina, kad tuo metu, kai turi neapkęsti nuodėmės, negali neapkęsti nuodėmiautojo, bet turi leisti Dievo meilei tobulėti savo širdyje. Ir jeigu mūsų širdyje atsiranda truputis kartumo atžvilgiu tų, kurie juodina ir kenkia mums, tai turime kovoti tol, kol pasieksime pergalę, kol kiekvienas mūsų esybės nervas bus pilnoje ir puikioje harmonijoje su Didžiojo Mokytojo instrukcijomis, kuris pasakė: „Mylėkite savo priešus ... melskitės už savo skriaudėjus ir persekiotojus”. Laiminkite, o ne kenkite – Z’99, 5 (R 2411).

* * *

Visi Dievo žmonės dėl savo lojalumo Dievui ir Jo reikalui, tapo objektais karčių, skausmingų kaltinimų nuo niekšiškų ir blogų žmonių. Vis dėlto, mes neturėtume atiduoti užgauliojimu už užgauliojamą, bet veikiau turime elgtis maloniai ir geraširdiškai. Dievo žmonės turi pakelti tas įvairias formas rafinuoto ir šiurkštaus persekiojimo, o vietoj atidavimo blogiu už blogį, turime ramiai pakelti blogą jų elgesį – P’36, 94.

Paralelinės citatos: Apd. 23:2; 16:23; 14:19; 2 Kor. 11:23-27; 1 Tim. 4:10; Mt. 5:44; 1 Pet. 2:23; 3:9; Lk. 23:34; Apd. 7:60; Rom. 12:20; Apd. 22:22; 24:5.

Giesmės: 299, 3, 57, 93, 305, 325, 326 / 295, 402, 251.

Poems of Dawn, 67; Wiersze brzasku, 56: Jei galėčiau žinoti.

Tower Reading: Z’13, 55; (R 5172).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokią gavau naudą per tai?

LIEPOS 3

Nuolatos statydavau VIEŠPATĮ prieš save. Kadangi Jis mano dešinėje, aš nesvyruosiu – Ps. 16:8.

Tas, kuris pilnai palaidojo savo valią Viešpaties valioje, niekad nebus apviltas, bet savo tikėjimu visuose gyvenimo reikaluose mato Dievo vadovavimą ir Jo apvaizdą bei girdi Dievo Žodį, užtikrinantį jį, kad „visi daiktai veikia gėriui tiems, kurie pagal Dievo nutarimą yra pakviesti”. Jei sugebame kantriai priimti didžiojo priešininko, pasaulio ir savo kūno opoziciją be priekaištų, be murmėjimo ir linksmai, kaip dalį mus lavinančio išbandymo, paskirto nuo visa žinančio ir visa mylinčio Viešpaties, tai turime liudijimą, kad mūsų širdis pasiekė jau kitą tobulėjimo etapą – Z’99, 6 (R 2411).

* * *

Dievo žmonės visuose gyvenimo reikaluose Dievą stato pirmoje vietoje. Kada jų reikalai nesutinka su Viešpaties, tai savo reikalus jie pašvenčia Viešpaties naudai. Taigi, Viešpats jiems yra visų pastangų tikslas. Jis yra pagrindinis jų mylimasis. Todėl Viešpats myli juos labiau nei visus kitus. Stovi jų pusėje, ir jokia būdu neleidžia jiems parkristi jų tvirtume ir pareigose Viešpaties akivaizdoje – P’30, 78.

Paralelinės citatos: Iš. 15:2; Įst. 10:12; 13:3; Ps. 37:4; 45:10; 66:8,9; 73:25,26; 91:14; Iz. 12:2; 33:22; Dan. 3:17; Mk. 12:29-33; Rom. 8:35-39; Judo 24.

Giesmės: 176, 177, 165, 339, 114, 307, 228 / 13, 102, 135.

Poems of Dawn, 297; Wiersze brzasku, 297: Mūsų Tėvas prie šturvalo.

Tower Reading: Z’07, 281; (R 4060).

Klausimai: Kaip šios savaitės išbandymuose pirmenybę teikiau Dievui? Kaip tai padėjo man išsilaikyti?

LIEPOS 4

Kas patikėjo mūsų skelbimu? Ir kam buvo apreiškta Viešpaties ranka? – Iz. 53:1.

Bažnyčios narių pakvietimas šiuo metu yra leisti šviesai spindėti ir tokiu būdu užsitraukti ant savęs persekiojimus. Kartu tai leidžia jiems laikytis tvirtai išbandymuose dėl teisingumo, tinkamai lavinti kantrybę, brolišką gerumą, užuojautą ir meilę priešų bei visų žmonių atžvilgiu. Taigi, tegul visi, kurie mato tą apdovanojimą ir Dieviškos garbės šviesą, spindinčią nuo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus veido, būna ištikimi Dangiškojo Tėvo sąlygoms, pašaukime ir tarnyboje Jam. Tegul visi atkreipia dėmesį į patarnavimą, kuris jiems patikėtas, ir tegul nenuvargsta. Tegul tai neatima mums drąsos, ar žmonės mūsų klausosi, ar nekreipia dėmesio, ar galvoja ir kalba apie mus blogai, ar ne. Turime žinoti ir atsiminti, kad, kai išbandymai baigsis, turėsime duoti ataskaitą pačiam Viešpačiui, o tada Jis apdovanos Savo tikruosius brangakmenius – Z'99, 10, 11 (R 2413).

* * *

Dievo žmonės mūsų nelaimingai ir vargstančiai puolusiai giminei atneša žinią, kuri labiausiai ją pakelia dvasioje, ir kuri pilnai pritaikyta prie jos reikalų. O vis dėlto, kiek nedaug yra tokių, kurie priima šią žinią į geras ir teisingas, kilnias širdis! Šios skelbiamos žinios ir atliekamos misijos centras yra Kristus nukryžiuotasis, Dievo jėga ir išmintis. Tačiau pasaulis, kuris nesirūpina, nenori priimti tos skelbiamos žinios, negali pripažinti, kad Kristus tai galintis Jehovos Atstovas. Todėl mes neturėtume prarasti drąsos, neturėtų mus užvaldyti abejingumas, matant pasaulio netikėjimą, nes taip pasaulis žiūri į krikščioniškus mokinius – P'35, 102.

Paralelinės citatos: Jn. 1:7,12; 12:38; Rom. 10:16,17; Jn. 7:5; 1 Kor. 1:18,19,24; 2:8; 2 Kor. 4:3,4; Mt. 11:25; 13:13-15; 16:17; Rom. 1:16,17.

Giesmės: 116, 70, 260, 54, 23, 49, 315 / 417, 66, 108.

Poems of Dawn, 91; Wiersze brzasku, 80: Į Jo nuostabią šviesą.

Tower Reading: Z'05, 204; (R 3589).

Klausimai: Ar šią savaitę liudijau apie Viešpatį? Kokiose aplinkybėse? Kaip priėmė mano liudijimą? Kokios turėjo įtakos šis liudijimas man ir kitiems?

LIEPOS 5

Mūsų kovos ginklai ne kūniški, bet galingi Dieve griauti tvirtoves. Jais mes nugalime samprotavimus ir bet kokią puikybę, kuri sukyta prieš Dievo pažinimą, ir paimame nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui – 2 Kor. 10:4,5.

Atsiminkime, kad pirmoji sąlyga, kurią išpildžius, Dievas gali mus priimti, yra lojalus paklusnumas Jo Žodžiui – tai reiškia meilės paliudijimą Jam ir tikėjimą Juo. Atsiminkime ir tai, jog antroji sąlyga, kurios Jis laukia, kad mes įvykdytume, tai meilė broliams, pasiruošimas veikti, kentėti ir aukoti gyvybę už tuos, kurie yra tikrai pasišventę Dievo vaikai ir stengiasi vaikščioti Jo keliais – Z’99, 11 (R 2413).

* * *

Mūsų kovos ginklai yra priešingi kūno ginklams; jie yra Dievo Dvasia ir Dievo Žodis. Šių ginklų pilnai pakanka mumyse esančių blogio tvirtovių sugriovimui, minčių, fantazijų, prasimanymų numarinimui ir visko, kas sukelia pasipūtimą ir išdidumą. Šie ginklai padeda mūsų charakterio būdą, mintis, motyvus, žodžius ir poelgius pavergti Kristui, mūsų Galvai. O tai parodo, kad šie ginklai yra veiksmingi – P’34, 95.

Paralelinės citatos: Ef. 6:12-18; 1 Tes. 5:8; 1 Tim. 1:18; 6:12; 2 Tim. 2:3; 4:7; 1 Kor. 2:4; 2 Kor. 6:7; 13:3,4; 1 Kor. 1:19.

Giesmės: 266, 20, 272, 198, 183, 130, 13 / 262, 314, 15.

Poems of Dawn, 127; Wiersze brzasku, 119: Gedeono armija.
Tower Reading: Z’16, 131; (R 5889).

Klausimai: Kokių šią savaitę pasiekiau rezultatų kovodamas krikščionišką kovą? Kaip kovoja ir kodėl? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 6

Kas yra tas vyras, kuris bijo VIEŠPATIES? Jis parodys jam kelią, kurį šis turi pasirinkti – Ps. 25:12.

Ne mums priklauso skirti ir tvarkyti išbandymus ir sunkumus, kurie ant mūsų ateina. Bet mūsų darbas yra besąlygiškai pasišvęsti Viešpačiui ir palikti, tegul Jis nusprendžia, kiek dideli ir kokie turi būti mūsų išbandymai ir vargai, bei kiek didelės mūsų aukos, sekant Jo vadovavimu. Viešpats gali nuspręsti, kad kai kuriems reikia ypatingų išbandymų ir daugiau vargų, nei kitiems. Jis žino, kad kai kuriems tie patys dalykai bus lyg dideli išbandymai ir atrodys kaip didelė auka, kai tuo metu kitiems, kurie labiau myli Viešpatį ir Jo darbą ir turi didesnę uolumą Jo tarnyboje, tie patys dalykai bus tik „lengvas akimirkos sielvartas – kuris ruošia mums visa pranokstančią amžinąją šlovę“, taip kalba Apaštalas apie savo asmeninius išbandymus – Z’99, 13 (R 2416).

* * *

Bijoti Viešpaties reiškia garbinti Jį, o žmogus, kuris garbina Dievą, yra Jam paklusnus iš pareigos ir nesavanaudiškos meilės. Tokį žmogų Dievas mokina gyvenimo kelio, vesdamas jo širdį ir protą taip, kad galėtų vengti ir atmesti blogio takus, o mylėtų ir pasirinktų teisingumo takus. Jei mūsų pagarba Dievui yra tikra, tai galime pilnai tikėti, kad Jis padarys mūsų kelią aiškų, o mūsų tikėjimas taps realybe – P’33, 80.

Paralelinės citatos: Įst. 4:10; 10:12,20,21; Joz. 24:14; 1 Sam. 2:30; 12:24; 2 Kor. 19:7; Ps. 2:11; 4:4; 25:13,14; 33:8,18; 34:7,9,11; 89:7; 103:13; 145:19; Pat. 1:7; Iz. 8:13; Mt. 10:28; Apd. 13:16,26; 2 Kor. 7:1; Hbr. 12:28; Apr. 11:18.

Giesmės: 145, 11, 45, 55, 83, 46, 136 / 1, 37, 380.

Poems of Dawn, 112; Wiersze brzasku, 103: Vesk mane.

Tower Reading: Z’97, 255; (R 2208).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos panaudojau? Kokie buvo rezultatai?

LIEPOS 7

Štai Dievo Avinėlis – Jn. 1:36.

Visi Viešpaties tarnai turėtų atkreipti dėmesį į Viešpatį, o ne į save pačius. Tegul kiekvienas iš mūsų nukreipia savo energiją rodyti žmonėms Dievo Avinėlių, o ne save. Kuklumas yra brangakmenis, nesvarbu, kur jį randame; tai viena iš Dvasios malonių, kurią visi Viešpaties pasišventusieji turi stengtis kuo didesniame lygyje išugdyti ir gerai nupoliruoti. Atsiminkime, kad geriausias Jėzaus sekimas, tai ėjimas Jo keliais ir, tiek kiek leidžia mūsų galimybės, pastangos, elgtis tiksliai taip, kaip Jis elgtųsi, jei būtų šiandien; mokydami iš to, ką Jis darė ir kalbėjo asmeniškai, ir iš instrukcijų, kurias Jis mums paliko per Apaštalus, apie dalyvavimą Jo kentėjimų kelyje, apie kelią į garbę ir apdovanojimą Jo Karalystėje – Z’99, 14,15 (R 2417).

* * *

Kristus yra Dievo Avinėlis, kadangi būdamas nekaltas, be dėmės, tapo atskirtas dešimtąją Nisano, ir kaip Paschos Avinėlis nuteistas mirčiai keturioliktąją Nisano už Dievo žmones. Kaip Avinėlis atsidavė mirčiai; o Dievo Namų durų staktos viršus ir durų staktos šulai, pašlakstyti Jo Krauju, sulaiko antrosios mirties ranką nuo kenkimo mums. Turime privilegiją valgyti Jo keptą kūną su nerauginta tyrumo ir tiesos duona bei karčiomis persekiojimų žolėmis ir t. t., visą tą laiką stovime apsijuosę ir apsiavę, su lazda rankoje, keliaujame į antitipinį Kanaaną – P’32, 95.

Paralelinės citatos: Iz. 45:22; 65:1,2; Hbr. 12:2; Pr. 22:7,8; Iš. 12:3; Iz. 53:7; Jn. 1:29; Apd. 8:32; 1 Pet. 1:19; Apr. 5:6-14; 14:1,4; 19:7-9; 21:14,22,23; 22:1,3.

Giesmės: 190, 5, 28, 168, 178, 157, 155 / 351, 257, 442.

Poems of Dawn, 31; Wiersze brzasku, 20: Vesk mane.

Tower Reading: Z’12, 107; (R 4998).

Klausimai: Ar šią savaitę žiūrėjau į Dievo Avinėlių? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

LIEPOS 8

Dievo namai ... kurie yra gyvojo Dievo bažnyčia –
1 Tim. 3:15.

Viešpaties Bažnyčia, ta vienintelė, kuriai tinka vardas *ecclesia*, tai yra Bažnyčia – ji yra tokia nežymi, kukli ir tokia neturtinga, palyginus su šio pasaulio turtais, kad pasaulietiniu požiūriu Ji nėra pripažinta ir negali būti pripažinta. Bažnyčia, tai nėra žmonių rankų darbas, nei žmonių valdoma. Jos nariai nėra įrašyti žemėje, bet danguje (Hbr. 12:23). Bažnyčios Galva ir Vyskupas yra Viešpats. Jos įstatymai, tai Viešpaties Žodis. Ji turi vieną Viešpatį, vieną tikėjimą, vieną krikštą. Ši Bažnyčia yra pastatyta ant šventųjų Apaštalų ir pranašų liudijimų pamato, o pats Jėzus Kristus yra pagrindinis kertinis akmuo – Z'99, 37 (R 2427).

* * *

Žodis „Bažnyčia“ graikų kalboje apibūdina Dievo žmonių išrinktus charakterius. Išrinktieji iš tikrųjų yra ir „pakviestieji“, kadangi yra Viešpaties atskirti nuo tamsybės karalystės ir šėtono valdžios, o atvesti į brangaus Dievo Sūnaus Karalystę ir yra pavaldūs Jam. Ramstis, kuris laiko šią Bažnyčią ir pamatas ant kurio Ji buvo pastatyta, yra Jėzus Kristus, jos Viešpats. Pastatyta ant šios Uolos, Bažnyčia išliks amžinai – P'26, 95.

Paralelinės citatos: Iz. 62:12; Mt. 15:13; 16:18; Hbr. 12:23; Ef. 1:22,23; 2:20-22; 5:23-32; Jn. 15:1-8; Rom. 12:4,5; 1 Kor. 3:9; 12:12-28; 2 Kor. 6:16; Hbr. 3:6; Apr. 21:2,9,10.

Giesmės: 281, 6, 23, 170, 322, 58, 72 / 417, 468, 456.

Poems of Dawn, 13; Wiersze brzasku, 7: Tikroji Bažnyčia.

Tower Reading: Z'03, 37; (R 3142).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su Kristaus Bažnyčia? Kaip šie išbandymai mane paveikė? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 9

Išsivargęs visas savąsias, Jis eina jų priešakyje, o avys seka paskui Jį, nes jos pažįsta Jo balsą – Jn. 10:4.

Gerojo Ganytojo balsas susideda iš įvairių garsų, kurie puikiai derinasi ir susilieja į vieną, ko neatsitinka su kitais garsais. Jo balsas – tai teisingumo akordas, sujungtas su meilės akordu, o prie to dar prisijungia išmintis ir jėga. Kitos žmonių ir velnių teorijos, planai ir koncepcijos neturi tokio darnaus skambesio, kokį turi geroji žinia, kurią atsiuntė Didysis Ganytojas per Savo Sūnų. O kada tikrosios avys girdi Gerojo Ganytojo balsą, tai Jis taip nuramina jų liūdesį ir patenkina troškimus, kaip niekas kitas. Tas balsas atsakys į visus klausimus, todėl jos toliau nebeliks pavojuje, jog kiti skambesiai, balsai, teorijos ar sistemos gali jas suvilioti, nes „Jėzus mane patenkino, Jėzus yra mano“ – Z’00, 230 (R 2672).

* * *

Viešpats išleido savo avis iš „Mozės sandoros“ avidės Savo mirtimi, ir tada, kai jos Viešpačiui pasišventė. Būdamas tikruoju Ganytoju, Jis nevijo ir nevarė jų, bet vedė, o avys ėjo paskui Jį į žaliąsias lankas ir prie tylių Dievo Žodžio vandenų ir palaimintų teisingumo takų. Avys atpažįsta Jo balsą, t. y. Tiesą, girdėdamos šio balso saldų, raminantį ir harmoningą skambesį, kuris joms yra gyvybė ir gyvenimas – P’36, 94.

Paralelinės citatos: Ezek. 34:2,12,14,23; Jn. 14:6; Rom. 5:1,2; Hbr. 10:19-22; Jn. 10:1-18; 15:13; Ps. 23:1-4; Hbr. 13:20; 1 Pet. 5:4; Zach. 11:17; Nah. 1:7; 1 Kor. 8:3; 2 Tim. 1:12; Iz. 53:6.

Giesmės: 284, 286, 288, 257, 12, 87, 145 / 379, 452, 321.

Poems of Dawn, 70; Wiersze brzasku, 59: Viešpats yra mano Ganytojas.

Tower Reading: Z’10, 398; (R 4732).

Klausimai: Kaip aš, toji avis, šią savaitę elgiausi Jėzaus, mano Ganytojo, atžvilgiu? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 10

Visi reiškė Jam pritarimą ir stebėjosi maloniais žodžiais, kurie ėjo iš Jo burnos – Lk. 4:22.

Šis pasakymas turėtų būti teisingas ir tikti visiems pasekėjams, einantiems Viešpaties pėdomis. Jų kalba, išeinanti iš širdies, kuri pilna simpatijos tiesai, ir kalba visų tų, kurie myli Tiesą ir jos ieško, turėtų būti maloni ir santūri, saikinga. Jų žodžiai turėtų visada tilpti teismo ir teisingumo ribose, o taip pat tiksliai derintis su Viešpaties Žodžiu. O jų laikysena ir elgesys turi būti kaip gyvi laiškai ir derintis su jų pasakymais žodžiais taip, kad net patys mūsų priešai stebėtųsi ir imtų pavyzdį, kaip iš tų, kurie buvo su Jėzumi ir iš Jo mokėsi – Z'99, 53 (R 2437).

* * *

Malonės žodžiai, kurie ėjo iš mūsų Viešpaties burnos buvo gražūs, gilūs, malonūs ir padedantys. Jie įrodė, kad Jėzus buvo didysis oratorius, įtikinantis kalbėtojas, pats nuostabiausias pamokslininkas. Jo ypatingi sugebėjimai šioje srityje kėlė nuostabą ir susižavėjimą klausančiųjų tarpe, o tai buvo priežastis, kodėl, nors tai buvo ir priešinga jų valiai, pripažino Jo pranašumą viešojo kalboje, palyginus Jį su visais kitais. Todėl jie sakė: „Joks žmogus taip niekada nekalbėjo, kaip šis” – P'30, 78.

Paralelinės citatos: Ps. 45:2; Pat. 15:23; Pam. 10:12; Iz. 50:14; Mt. 7:28,29; 13:54; Mk. 1:22; 6:2; Lk. 4:32,36; 21:38; Pat. 25:11; Rom. 15:4; Jn. 7:45,46; 13:31-17:26.

Giesmės: 22, 49, 311, 322, 264, 83, 97 / 238, 100, 116.

Poems of Dawn, 7; Wiersze brzasku, 4: Dievo Žodis.

Tower Reading: Z'06, 185; (R 3795).

Klausimai: Kuri Dievo Žodžio dalis buvo labiausiai paguodžianti šią savaitę? Kokiose aplinkybėse?

LIEPOS 11

Mes žinome, jog kiekvienas, gimęs iš Dievo [anglų k. – tapo pradėtas Dievo], nenusideda ... saugo save, ir piktasis jo nepaliečia – 1 Jn. 5:18.

Kol mūsų širdis (protas, valia) yra šventa ir santai-koje su Dievu ir teisingumu, tol, kol šventumo dvasia lieka mumyse, naujas protas negali pritarti nuodėmei, bet turi būti ir yra jos priešininku. Nors mes kovojame daug kovų su mūsų puolusio ir silpno kūno nariais, su jo reikalavimais ir norais, tai vis dėlto ... esame atskirti ir skirtingi nuo kūno. Kūno silpnybės ir netobulumai nėra priskiriami naujam protui Jėzuje Kristuje, bet pripažinti uždengtais ir paslėptais po mūsų Viešpaties išpirkimo aukos nuopelnu – Z'99, 58 (R 2438).

* * *

Naujas kūrinys yra pradėtas Dievo. Tai yra kiekvieno smegenų organo dvasinė savybė, leidžianti ir įgalinanti kiekvieną smegenų organą bendradarbiauti, pildant Dievo valią. Todėl naujas kūrinys, kaip valios jėga, kuri trokšta vykdyti ir vykdo Dievo valią, niekada nenusideda. Šis naujas kūrinys saugo visas mintis, motyvus, žodžius ir poelgius, pavergdamas juos Dievo valiai, o tai neleidžia priešininkui suteršti, sutepti asmens, pradėto iš Dievo – P'35, 102.

Paralelinės citatos: Jn. 1:13; 3:3-5; Jok. 1:18; 1 Pet. 1:5,23; Rom. 7:17; Judo 20,21,24,25; Lk. 22:31,32; Rom. 16:20; 2 Kor. 4:4; 11:3; Jn. 8:44; 1 Jn. 2:13,14.

Giesmės: 136, 183, 21, 82, 78, 130, 184 / 57, 275, 368.

Poems of Dawn, 50; Wiersze brzasku, 41: Dievas žino.

Tower Reading: Z'15, 237; (R 5742).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas iš to išėjo?

LIEPOS 12

Tad jei Sūnus jus išlaisvins, jūs tikrai būsite laisvi – Jn. 8:36.

Tikrieji mokiniai, kurie atkreipia dėmesį į Didžiojo Mokytojo mokinius ir visuose reikaluose stengiasi būti Jo mokiniais, yra išlaisvinti ne tik nuo prietarų ir tamsumo, bet ir nuo tarnavimo nuodėmei, o vietoj to gauna sugebėjimą teisingai įvertinti savo įgimus silpnumus ir įgytas ydas, bei sugebėjimą įvertinti Dievo mintis – Tiesą. Todėl jų laisvė yra ta, kuri juos laimina, o ne žaloja, kuri vietoj išdidumo ir pasididžiavimo suteikia nuolankumo. Tai laisvė, kuri išugdo kantrybę vietoje pykčio, skatina didžiadvasiškumą ir palankumą vietoj pasipiktinimo ir savanaudiškumo; tai laisvė, kuri teikia džiaugsmą ir ramybę vietoj nepasitenkinimo ir nemalonios, karčios dvasios. Iš tiesų, vien tik Sūnus gali mus padaryti visiškai laisvus – Z'99, 57 (R 2438).

* * *

Dievo Sūnus yra didysis Išlaisvintojas. Jis išlaisvina labiausiai vertus pasigailėjimo belaisvius iš labiausiai slegiančios nelaisvės (šėtono) ir iš pačių žiauriausių bei negailestingiausių viršininkų ir engėjų (nuodėmės, klaidos, savanaudiškumo, pasaulietiškumo, mirties ir simbolinio pragaro) rankos. Šiuos išlaisvintuosius Sūnus apdovanoja pačia aukščiausia, garbingiausia laisve, kuri trokšta vykdyti Dievo valią; kuri kyla iš pačių švariausių, geriausių motyvų – iš tikėjimo, vilties, meilės ir paklusnumo – ir veda į amžinąjį gyvenimą. Visa tai yra Jo meilės dovana, kuri buvo galima tik Jo ypatingos aukos ir patarnavimo dėka, kas yra užrašyta pasaulio istorijos metraščiuose – P'34, 95.

Paralelinės citatos: Iz. 49:24-26; 61:1-3; 63:4; Lk. 4:18; Jn. 8:31-35; Rom. 7:22,23; 8:2; 2 Kor. 3:17; Gal. 3:28; 5:1; Kol. 3:11; 1 Jn. 1:7-9; Apr. 1:5; 5:9.

Giesmės: 246, 54, 15, 132, 194, 255, 95 / 393, 87, 347a.

Poems of Dawn, 98; Wiersze brzasku, 87: Trumpas pokalbis su Jėzumi.

Tower Reading: Z'45, 227; (R 5506).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su mano krikščioniška laisve? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 13

Pats šėtonas apsimeta šviesos angelu. Taigi nieko ypatinga, jei ir jo tarnai apsimeta teisumo tarnais. Jų galas bus toks, kokie jų darbai – 2 Kor. 11:14,15.

Jeigu kas paklaustų, kaip tai gali būti, kad šėtonas suinteresuotas daryti gerus darbus? Mes atsakome, jog priešininkas, priimdamas geradarijo ir šviesos angelo rūbą, nedaro tai tam, kad atvestų pasaulį prie Šviesos, prie Kristaus kryžiaus ir Biblijos, bet priešingai – kad nuvestų į šalį nuo šių dalykų, o atvestų prie kitos išgelbėjimo vilties, prie kito mokytojo, kad suvedžioti ir apgauti, jeigu būtų įmanoma, net ir išrinktuosius. Ir atsiminkime, kad mūsų Viešpaties žodis nurodo, jog tuo metu, kai taip vyks, ir kai šėtonas išvarys šėtoną bei gydys ligas, bus tai akivaizdus įrodymas, kad jo sostas svyruoja ir artėja į pabaigą, griūna – kad, kitais žodžiais sakant, tai paskutinės šėtono pastangos suvedžioti ir apgauti žmones – Z'99, 62 (R 2667).

* * *

Šėtone mes turime priešą, kuris išbando mūsų širdis. Kai turime konfliktą su juo, tai patys be Dievo pagalbos, būtume kaip nykštukai milžino rankose, nes jis yra labai klastingas. Jis yra tiek klastingas, kad gali blogį parodyti kaip gėrį, o gėrį kaip blogį, ir realizuodamas savo savanaudiškus tikslus padaro taip, kad jo tarnai atrodytų kaip teisingumo tarnai, ir kad galėtų, jei būtų įmanoma, suvedžioti net išrinktuosius. Todėl turime būti labai budrūs ir atidūs jo ir jo tarnų intrigų atžvilgiu, kurios visada yra apgaulingos – P'33, 80.

Paralelinės citatos: Pr. 3:1-5,13-15; Jn. 8:44; 2 Kor. 11:3,4,13; 2 Tes. 2:9; Apr. 12:9; 20:1-3, 7-9; Apd. 20:29-31; Rom. 16:17; Gal. 1:8; Flp. 3:18,19; 2 Tim. 3:1-9; 2 Pet. 2; 1 Jn. 4:1-6; 2 Jn. 7-10; Judo 4-19; Apr. 2:2, 13-15,20-24.

Giesmės: 49, 22, 296, 311, 315, 332, 343 / 171, 450, 345.

Poems of Dawn, 109; Wiersze brzasku, 99: Mano malda.

Tower Reading: Z'15, 341; (R 5799).

Klausimai: Ar šėtonas ir jo tarnai šią savaitę siekė mane apgauti? Kaip? Ar aš pasidaviau, ar nugalėjau? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

LIEPOS 14

Visokia kartybė, įpykis, rūstybė, rėkavimas ir piktžodžiamas su visokia blogybe tebūnie pašalinti nuo jūsų – Ef. 4:31.

Patyręs krikščionis, aukštai vertinantis Dievo įstatymą mato, kad neapykanta Dievo akyse yra žmogžudystė, apkalba yra nužudymu, o gero vardo savo artimajam sunaikinimas yra apiplėšimas ir vagystė. Ir jei tokie dalykai atsitinka Dievo Bažnyčioje, tarp žmonių išpažįtančių Dievą, yra dvigubu blogiu – nužudymu ir brolio apiplėšimu. Vienintelė išimtis taisyklėje nekalbėti blogai nei apie vieną žmogų yra tada, kai būtinai ir neišvengiamai reikia apreikšti ir parodyti blogį – kai parodymas to blogio būtų priešingas mūsų širdies troškimams, bet parodomas dėl būtino reikalo – dėl meilės kitiems, kurie neturėdami tokios informacijos galėtų būti nuskriausti ir nukentėti – Z'99, 71 (R 2442).

* * *

Kartumas, užsidegimas, pyktis, apkalba ir piktumas, kandumas – tai kūno darbai. Todėl šventiesiems reikėtų viso to atsikratyti. Kovodami su tais kūno darbais, turime praktikuoti tikėjimą, viltį, meilę ir tvirtą pasiryžimą bei pasinaudoti Dievo Žodžio apvalančia jėga. Paminėtų gerų bruožų pagalba stenkimės atitraukti mūsų jausmus nuo tų netinkamų kūno darbų, nukreipti nuo jų savo dėmesį, tramdyti, šalinti ir nepasiduoti jų įtakai – P'32, 95.

Paralelinės citatos: Rom. 12:14,18-21; Kol. 3:8,13,19; Tit. 3:2; Jok. 3:5-18; 4:11; 1 Pet. 2:1,23; 3:9; 1 Kor. 13; Ef. 4:26,32; 5:1,2; 2 Kor. 3:12-18.

Giesmės: 194, 130, 198, 215, 95, 196, 165 / 8, 109, 188.

Poems of Dawn, 199; Wiersze brzasku, 191: Lyg per ugnį.

Tower Reading: Z'11, 45; (R 4759).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai buvo susiję su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 15

Jeį išdalinčiau visą savo turtą vargšams ... bet neturėčiau meilės, man iš to nebūtų jokios naudos – 1 Kor. 13:3.

Atlikdami mūsų pareigas kitų atžvilgiu neturime užmiršti, kad pinigai tai nėra vienintelis dalykas, ko labai reikia žmonėms – kai kuriems nereikia pinigų, bet reikia meilės ir simpatijos, pritarimo. Mūsų Viešpats buvo vienas iš tokių. Jo meilės pilnoji širdis rado palyginti mažai draugystės, bendravimo tarp mažiau ar daugiau nuodėmės suterštų protų, net tarp kilniausių iš puolusios žmonijos, reprezentuotų Jo Apaštalais. Atrodo, kad Marijoje surado meilės ir atsidavimo gilumą, o tai buvo Jam saldžiu smilkalų kvapu, pasitpinimu, atgaivinimu ir jėgų atgavimu. Atrodo, kad Marija labiau nei kiti įvertino Mokytojo charakterio didybę. Ji ne tik kad džiaugėsi sėdėdama prie Jo kojų, norėdama iš Jo mokytis, bet taip pat su malonumu manifestavo Jam savo atsidavimą ir savo meilę, užmokėdama didelę kainą – Z'99, 77 (R 2447).

* * *

Apaštalo žodžiai parodo, jog yra galimybė duoti visai dėl kitų priežasčių nei geraširdiškumas. Svarstydami apie tai pripažįstame Jo patvirtintą tiesą, pasiremdami faktais, jog vieni duoda dėl tuščios garbės, antri norėdami pasirodyti, kiti dėl naudos, o dar kiti iš pavydo ir konkurencijos. Labdara, šelpimas atliekamas dėl tokių priežasčių, neabejotinai gadina charakterį. Kad abu, tas kuris duoda ir tas kuris gauna, galėtų patirti palaiminimą, davimas turi būti iš Dievo meilės – P'26, 95.

Paralelinės citatos: Jn. 13:34; 1 Kor. 13:1,2,4-13; 16:14; 2 Kor. 9:7; Mt. 6:1-4; 7:22,23; Pat. 17:9; Gal. 5:6; 1 Tes. 4:9; 2 Tes. 1:3; 1 Tim. 1:5; 1 Pet. 4:8; 1 Jn. 3:14-18.

Giesmės: 170, 165, 166, 22, 201, 95, 105 / 475, 370, 123.

Poems of Dawn, 157; Wiersze brzasku, 147: Aš troškau tarnauti savo Mokytojui.

Tower Reading: Z'16, 215; (R 5926).

Klausimai: Kokių motyvų skatinamas dariau gera šią savaitę? Kas tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo aplinkybės ir rezultatai?

LIEPOS 16

Būkite pripildyti Dvasios – Ef. 5:18.

Tokiame laipsnyje, kokiame esame „pripildyti“ tikėjimo ir paklusnumo dvasia, tokiam laipsnyje ir ištuštiname save nuo savimeilės, egoizmo dvasios. Ir nors mūsų paklusnumas negali pasireikšti kitaip, kaip tik kasdieniniame gyvenime, tačiau paklusnumas, kurio Dievas tikisi iš savo pasišventusių žmonių, tai ketinimų, valios ir širdies paklusnumas. Todėl, tie asmenys, kurių širdys yra pilnai lojalios Dievo atžvilgiu, gali Dievui patikti, tačiau jie gali visai nepatikti tiems, su kuriais jie bendrauja; kai tuo tarpu kiti, kurie yra žmonių aukštai vertinami dėl jų rodamos išorinės moralės, gali būti „pasibjaurėjimu“ Dievo akyse dėlto, kad jų širdys yra šaltos, abejingos, nedoros ir nesąžiningos. Vis dėlto, tas, kuris turi naują viltį ir naują dvasią, stengsis apsivalyti ne vien mintyse, bet taip pat žodžiuose ir darbuose bei visuose savo gyvenimo reikaluose, kaip vidiniuose taip ir išoriniuose – Z’99, 92 (R 2455).

* * *

Pripildymas Dvasia Kristaus mokiniams reiškia, kad juose dominuoja pirmaeilės malonės, kurios tarpusavyje yra harmoningai suderintos. Tokį „pripildymą“ patiriame, kai ištikimai pasinaudojame Dievo Dvasia, Jo Žodžiu ir Dievo apvaizdomis. Pasilikti tokiam pripildyme, reiškia ne vien charakterio kristalizaciją į Kristaus panašumą, bet taip pat pasiruošimą ir prisitaikymą Karalystei su Kristumi. Su šiuo Dvasios pripildymu yra susijęs dabartinio ir būsimio gyvenimo pažadas – P’36, 94.

Paralelinės citatos: Mk. 13:11; Lk. 11:13; Jn. 3:34; 7:38,39; 14:16,17,26; Apd. 4:8,31; 5:32; 6:5; 9:31; 11:24; 13:52; Rom. 5:3-5; 8:1-16; 1 Kor. 2:4,10-14; 3:16; 2 Kor. 3:3,6,17,18; Gal. 5:16,17,22,25.

Giesmės: 198, 90, 91, 95, 128, 1, 201 / 188a, 381, 23.

Poems of Dawn, 150; Wiersze brzasku, 142: Lelijų laistymas.

Tower Reading: Z’16, 182; (R 5912).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau pripildytas Dvasios? Kaip tai įvyko? Kas padėjo arba trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 17

Tu suteiksi tobulą ramybę tiems, kurie pasitiki Tavimi –
Iz. 26:3.

Tai nėra ramybė, kurią duoda pasaulis, nei ramybė kylanti iš abejingumo ar tinginystės, arba ramybė atsirandanti dėl pataikavimo sau pačiam, ar ramybė kylanti iš fanatizmo. Tai yra Kristaus ramybė – „Savo ramybę duodu jums“. Žiūrėdami atgal į praeitį galime pastebėti, kad mūsų Mokytojas išlaikė Savo ramybę su Dievu visose aplinkybėse. Tai ramybė, kuri besąlygiškai pasitiki Dievo išmintimi, meile, teisingumu ir jėga – ramybė, kuri atsimena malonius pažadus, duotus Viešpaties ištikimiesiems, kad jokių būdu niekas negali pakenkti Jo ištikimiesiems, ir kad visi daiktai išvien veikia labui tų, kurie myli Dievą. Ši ramybė tikėjimu gali priimti viską, ką Dievo apvaizda leis, ir gali per ašaras, su džiaugsmingu laukimu matyti būsimas palaimas, kurias pažadėjo mūsų Mokytojas ir kurių skonį jau dabar pajautėme, turėdami dabartinę ramybę ir džiaugsmą – Z'99, 95 (R 2455).

* * *

Tam, kad protas pasitikėtų Viešpačiu yra būtinas ne vien išteisinimas ir pasišventimas, bet taip pat būtinas ir ištikimas prisiderinimas prie išteisinimo ir pasišventimo sąlygų. Tik tam, kuris pasitiki Viešpačiu, ir tik tokiam, Dievas pažadėjo tobulą ramybę. Ši ramybė nėra jų žmogiškos prigimties, proto ir širdies ramybė. Tai Dievo ramybė, kuria turi privilegiją džiaugtis pasišventę žmonės – tai ramybė, kuri didėja ilgume, gilume, aukštume ir platumė, proporcingai tiek, kiek jie turi pasišventimo dvasios – P'30, 79.

Paralelinės citatos: Ps. 29:11; 119:165; Iz. 54:10,13; Jn. 14:27; Rom. 8:6; 15:13,33; Ef. 2:14-17; Flp. 4:7,9; Kol. 1:20; 3:15; Hbr. 4.

Giesmės: 56, 109, 110, 244, 273, 233, 307 / 374, 336, 470.

Poems of Dawn, 178; Wiersze brzasku, 167: Tobula Dievo ramybė.

Tower Reading: Z'14, 102; (R 5431).

Klausimai: Ar šią savaitę išsaugojau tobulą ramybę? Kodėl ir kaip? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 18

Žinok, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, nes žmonės bus ... išdavikai, užsispyrę, pasipūtėliai, labiau mylintys malonumus negu Dievą – 2 Tim. 3:1,4.

Tikrasis krikščionis nėra „pasipūtęs“, priešingai, jo pasišventimas Viešpačiui atliko simbolinį nukirtimą. Jis prarado savo galvą, atsisakė savo asmeninės valios, savo aš, ir, kaip Jėzaus Kristaus mokinys, atidavė save pilnai Jėzaus, Galvos kontrolei. Todėl tikrasis krikščionis kiekviename savo gyvenimo reikale, ar tai susiję su jo malonumais, ar jo naštomis bei išbandymais, visada kreipiasi į savo Galvą, kad gautų nurodymus ir sužinotų, kaip ir ką turi daryti bei kalbėti – taip, kad visos jo proto mintys būtų pilnoje taikoje su Dievo valia Kristuje – Z'99, 102 (R 2459).

* * *

Gyvename paskutinėse dienose, o pagal Apaštalo aprašymą, tos dienos yra pavojingos ne tik pasauliui, bet ir krikščionims. Paminėti čia „tie [graikų kalboje apibūdinantis artikelis] žmonės“ priklauso antitipinėms Jano ir Jambro klasėms (8 eil.). Iš tikrųjų, jie yra išdavikiški savo Viešpačiui ir buvusiems broliams, kuriuos, kaip Judas buvusiuose laikuose, parduoda dėl pelno ir naudos. Savo užsispyrime iš tikrųjų yra „pasipūtę“. Gyvenimas išsižadant savęs, kylantis iš meilės Dievui, prarado jiems savo žavesį ir yra miręs, kadangi jie pamilo savanaudiškumą ir pasaulietiškumą – P'35, 102.

Paralelinės citatos: 1 Tim. 4:1,2; 2 Pet. 2:1-3,10-22; 3:3; 1 Jn. 2:18,19; 2 Jn. 7,10,11; 3 Jn. 9-11; Judo 3,4,8-19; Hbr. 6:4-6; 10:26-29; 1 Jn. 5:16.

Giesmės: 318, 1, 12, 78, 130, 136, 198 / 124, 376, 439.

Poems of Dawn, 265; Wiersze brzasku, 247: Artėjanti audra.

Tower Reading: Z'14, 70; (R 5413).

Klausimai: Kokie buvo šios savaitės pastebėjimai dėl šio teksto? Kokį jie manyje atliko darbą?

LIEPOS 19

Argi neturėčiau gerti tos taurės, kurią Tėvas yra man davęs? – Jn. 18:11.

Matome, kaip nuolankumo malonė šviečia visuose, net ir mažuose, mūsų brangaus Atpirkėjo tarnavimo reikaluose. Net ir toje akimirkoje, kai pasidavė Savo priešams, Viešpats nesigyrė, kad Jis tai daro savanoriškai, nenorėjo, kad Jį garbintų kaip kankinį! Jis skelbė paprastą tiesą, jog Tėvas to reikalauja, kad taip Jis parodytų Savo asmeninį lojalumą Tėvui. Jis išpažįsta apie Save, kad yra Dievo tarnas, Jo Sūnus, kuris, iš to ką kentėjo, išmoko paklusnumo. Gali būti, kad jokia kita pamoka nėra labiau reikalinga Viešpaties pasekėjams, kaip ši, kad turime savanoriškai gerti iš taurės, kurią Tėvas pripildo – pripažindami tai, kad Tėvas vadovauja ir tvarko visus mūsų reikalus, nes, kaip Pateptojo mokiniai, priklausome Jam – Z'99, 118; '01,91 (R 2467, 2778).

* * *

Taurė – tai simbolis malonių ir skaudžių išbandymų. Taip kaip šventųjų gyvenime nieko neįvyksta be Tėvo valios, taip ir viskas, kas jiems atsitinka, yra Jo valios parodymas. Šventieji pripažįsta šiuos išbandymus kaip taurę, kurią Tėvas jiems siūlo ir duoda išgerti. Ir taip, kaip buvo su jų Mokytoju, taip ir jiems, tai turėtų būti savaime suprantamas dalykas, kad jie taip pat turi gerti iš taurės, ir, kiek tai yra įmanoma, visada su patenkintu nusiteikimu, su dėkinga ir įvertinančia širdimi, Dievo garbei ir kitų bei savo asmeninei naudai – P'34, 95.

Paralelinės citatos: Jobo 13:15; Ps. 119:75; Jer. 10:19; Mt. 20:22; 26:39,42; Lk. 22:20; Rom. 5:3-5; 1 Kor. 10:16,21; 2 Kor. 7:4; Flp. 3:8; Ps. 23:5; 116:13; Iz. 51:22,23.

Giesmės: 168, 276, 5, 299, 325, 326, 134 / 53a, 392, 346.

Poems of Dawn, 237; Wiersze brzasku, 223; Getsemanės angelas.

Tower Reading: Z'14, 84; (R 5421).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos pakėliau? Kokie buvo rezultatai?

LIEPOS 20

Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas – vynininkas. Kiekvieną šakelę manyje, neduodančią vaisiaus, Jis išpjauja, o kiekvieną šakelę, nešančią vaisių, apvalo, kad ji duotų daugiau vaisiaus – Jn. 15:1,2.

Taip kaip net ir geriausios vynmedžio šakos, kurios neša vaisių, turi būti apgenėjamos, taip net ir kilniausiems ir uoliausiems iš Dievo žmonių reikalinga Viešpaties apvaizda, rūpestis ir disciplina. Nes priešingu atveju jie greitai pradėtų augti tik kaip šakos ir nebevestų gausingo vaisiaus. Tikrasis Dievo vaikas, kurio valia tapo pilnai panardinta Viešpaties valioje, niekada nepasipiktins ir nepraras noro, matydamas šiuos apgenėjimus. Jis išmoko kai ko iš savo neišmintingumo ir pasitiki didžiojo Vynininko išmintimi. Ir todėl, kai Dievo apvaizda riboja jo pastangas tam tikromis kryptimis, tai jis, matydamas savo asmeninių planų sugriuvimą, linksmi priima Dievo apvaizdą, nes įsitikina, kad Viešpaties valia ir Viešpaties kelias yra geriausi ir turintys tikslą suteikti palaimą – Z'99, 109 (R 2464).

* * *

Pati gamta suteikė Viešpačiui puikią iliustraciją, kad galėtų pamokinti Savo mokinius. Mūsų tekste atkreipiamas dėmesys į Vynmedį – Kristų, iš kurio kaip šakelės išauga Jo nariai. Tėvui prižiūrint kiekviena iš tų šakelių duoda vaisių, t. y., Kristaus panašumo vaisių. Šios šakelės pastoviai turi būti apgenėjamos ir Vynininko apvalomos, kol galiausiai tai duos gausius dvasinius vaisius – P'33, 80.

Paralelinės citatos: Jn. 15:3-8; Hbr. 12:2-17; 13:20; Ef. 5:23; Lk. 1:69; Jn. 14:6; Hbr. 6:7,8; Jn. 13:10; 17:17; Ef. 5:26; 1 Pet. 1:22; Hbr. 12:4-14; 2 Pet. 1:2-10; 1 Jn. 1:9.

Giesmės: 67, 95, 109, 130, 136, 198, 267 / 462, 407, 342.
Poems of Dawn, 173; *Wiersze brzasku,* 161; *Nusivylimas.*
Tower Reading: Z'05, 121; (R 3544).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su apgenėjimu ir apvalymu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 21

Aš tam esu gimęs ir tam atėjęs į pasaulį, kad duočiau liudijimą tiesai – Jn. 18:37.

Mūsų Viešpaties ištikimybė Tiesai buvo priežastimi persekiojimų, kurie atėjo ant Jo nuo tų, kuriuos buvo apakinęs priešininkas. Jam Tiesos liudijimas kainavo gyvybę, o atidavimas gyvybės Tiesos apgynimui ir sudarė tą išperkamąją kainą. Panašiai ir visi Viešpaties pasekėjai turi duoti liudijimą Tiesai – turi skelbti Tiesą apie Dievo charakterį ir Planą. Toks liudijimas apie Tiesą visiems tikriems Jėzaus pasekėjams kainuos jų gyvybę; jie turės pristatyti save kaip gyvas, šventas aukas Dievui, kurias Jis gali priimti per Jėzų Kristų. Tegul kiekvienas, turintis viltį dalyvauti kartu su Gyvybės Kunigaikščiu Karalystėje, duoda liudijimą Tiesai – gerą išpažinimą apie Karalystę, jos įsteigimą ir galutinę statybą garbėje – Z'99, 123 (R 2470).

* * *

Mūsų Viešpats šiame pasaulyje turėjo atlikti ypatingą misiją. Ta misija buvo – duoti liudijimą Tiesai, nors ne visose jos srityse, bet jos religiniame aspekte. Šią misiją, kurią Jam patikėjo Tėvas, mūsų Viešpats atliko ištikimai. Išnaudojo kiekvieną galimybę kiekvienu patogiu ir nepatogiu laiku, kad Savo misijos įvykdymą galėtų pastūmėti į priekį. Nei baimė dėl opozicijos, nei troškimas žmonių palankumo, nesugebėjo ir neįstengė pasukti Jo nuo pasirinkto ištikimybės kelio – P'32, 95.

Paralelinės citatos: Iz. 55:4; 1 Tim. 6:13; Apr. 1:5; 3:14; Rom. 15:8-12; Mt. 7:21-23; 10:32,33; Jn. 1:15-18; 9:22-38; 12:42,43; Rom. 10:8-10.

Giesmės: 44, 116, 210, 164, 260, 272, 275 / 75, 317, 342.

Poems of Dawn, 46; Wiersze brzasku, 38; Siauras kelias.

Tower Reading: Z'15, 201; (R 5720).

Klausimai: Ar šią savaitę liudijau apie Tiesą? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 22

Viešpats arti tų, kurių širdys sudužusios, išgelbsti tuos, kurių dvasia nusižeminusi. Daug bėdų patiria teisusis, bet iš visų jį išgelbsti Viešpats – Ps. 34:18,19.

Teisusis septynis kartus krinta ir vėl atsikelia – Pat. 24:16.

Jeigu kada nors pastebėsime, kad pasirinkome neteisingą, klaidingą, negrįžtamą kelią, kurio nebegalime pataisyti, galime tikėtis, kad tai sukels nusivylimą, kaip mūsų Viešpats išpranašavo. Tačiau Viešpats gali leisti, kad tokie atsitikimai atneštų ir tam tikrų palaiminimų, norėdamas suminkštinti mūsų širdis, norėdamas išugdyti mumyse nuolankumą Jam, didesnę uolumą, budrumą ir ištikimybę ateityje. Taigi matome, kad net kai kurios gyvenime padarytos klaidos, gali tapti laiptais į aukštesnę malonės ir tiesos lygį – Z'03, 217 (R 3222).

* * *

Niekada neturime leisti, kad nupuolimai ir suklupimai mums atimtų drąsą, kad prarastume norą. Nors šie nupuolimai parodo mūsų silpnybes, kurioms turime būti atidūs, tačiau duoda ir nepalyginamai daug naudingų instrukcijų ir pamokymų pasitaismui. Nepaisant viso to, Viešpats nuramina mūsų širdis patikindamas, kad suteiks Savo palankumą, atleidimą ir pagalbą kiekviename būtiname reikale. Po suklupimo turime atsikelti taip greitai, kaip tai įmanoma, ir be baimės, drąsiai eiti į priekį Viešpaties vardu – P'26, 95.

Paralelinės citatos: Įst. 4:29-31; Jobo 22:29; Ps. 51:17; 95:7,8; 147:3; Pat. 1:23; 28:13,14; Iz. 57:15; 61:1-3; Oz. 14:1,2; Jona 2:4-9; Mich. 7:19; Lk. 18:10-14; Jn. 6:37; 15:7,17-24; Jok. 4:8; 1 Jn. 1:9.

Giesmės: 104, 103, 101, 231, 233, 293, 305 / 313, 474, 373.

Poems of Dawn, 140; Wiersze brzasku, 133: Ar tai suklupimo akmuo, ar laiptelis į viršų.

Tower Reading: Z'13, 115; (R 5217).

Klausimai: Ar šią savaitę suklupau ir patyriau nepasisėkimą? Kokia buvo mano širdies laikysena šių išbandymų metu? Kokiu būdu Viešpats man parodė reikalingą pamoką, palankumą ir pagalbą?

LIEPOS 23

Bet jei kas nesirūpina savaisiais ... tas yra išsigynęs tikėjimo ir blogesnis už netikintį – 1 Tim. 5:8.

„Tikėjimas” turi savyje reikšmę: meilės, užuojautos, susidomėjimo kitais, rūpinimosi jais, o ypač tikėjimo šeimyna. Tikėjimu mes galime įsigilinti į mūsų Viešpaties užjaučiantį charakterio būdą, kaip kiekvienoje susidariusioje situacijoje galvojo apie kitus net ir tuomet, kai Pats buvo spaudžiamas išbandymų, kentėjimo naštos! Jo asmeninė agonija netrukdė galvoti apie Savo motiną ir pasirūpinti dėl jos ateities. ... Mes atkreipiame dėmesį į Ap. Jono pasirinkimą: be abejonės, pirmiausiai dėl jo meilės, atsidavusio ir švelnaus charakterio būdo; antra, dėl jo uolumo tarnauti Viešpačiui ir Tiesai; ir trečia, dėl jo drąsos, kuri pastūmėjo jį likti arti mirštančio Mokytojo paskutinėse Jo gyvenimo valandose, o taip darydamas, jis rizikavo savo gyvybe. Atkreipkime dėmesį į šiuos charakteringus bruožus, kurie Viešpačiui patinka, kad galėtume juos ugdyti savyje ir būti apdovanotais to paties Mokytojo ypatingomis tarnybos privilegijomis – Z’99, 127 (R 2473).

* * *

Ant kiekvieno šiame gyvenime yra uždėta tam tikra atsakomybė, kuri skiriasi savo pobūdžiu, rūšimi priklausomai nuo užimamų pareigų ir padėties. Tiems, kurie turi šeimas, tenka ypatinga atsakomybė ir pareigos, atsižvelgiant į jų pareigas jose. Šeimos galvai pareiga nurodo patenkinti poreikius tų, kurių išlaikymas priklauso nuo šeimos galvos. Atsisakymas pripažinti ir prisiimti šią atsakomybę yra tikėjimo išsižadėjimas. Tas, kuris taip elgiasi, yra blogesnis už netikintį – P’36, 95.

Paralelinės citatos: Pr. 18:19; 30:30 Pat. 13:22; Iz. 58:7; Rom. 12:17; 2 Kor. 8:21; 12:14; Gal. 6:10; Ef. 6:4; Mt. 18:17; Tit. 2:4,5.

Giesmės: 196, 343, 94, 99, 121, 129, 186 / 365, 373, 370a.

Poems of Dawn, 93; Wiersze brzasku, 82; Nešimas Dievo našų.

Tower Reading: Z’11, 218; (R 4854).

Klausimai: Ar šią savaitę patenkinau savo šeimos poreikius? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

LIEPOS 24

Daug pajėgia veiksminga, karšta teisiejo malda –
Jok. 5:16.

Dvasinis ryšys maldoje su Viešpačiu padidina pasitikėjimą tuo, kad Viešpats prižiūri mūsų reikalus; padidina tikėjimą visais dideliais ir brangiais Jo Žodžio pažadais; padidina supratimą Jo vadovavimu ir vedimu praeityje ir dabar; padidina meilę visiems broliams Kristuje; padidina norą rūpintis jų pasisekimu ir dvasine pažanga. Taigi, malda yra artimai ir glaudžiai susiejama su pažanga dvasiniuose dalykuose, su Dvasios vaisių augimu Dievo, brolių ir visų žmonių atžvilgiu – Z’00, 268 (R 2692).

* * *

Teisingu žmogumi yra kiekvienas išteisintas ir pašventęs. Būdamas tokiu, turi priėjimą prie Tėvo – per Kristų, vienos Dvasios pagalba – su pilnu užtikrinimu, jog jo maldos, siunčiamos Kristaus vardu ir per Jo nuopelną, bus išklausytos. Todėl, jo maldos yra veiksmingos, su užtikrinimu, kad Dievas atsakys. Jo maldos yra karštos, uolios, skatinamos karšto troškimo gauti tuos dalykus, kurie duoda garbę Dievui Kristuje – P’30, 79.

Paralelinės citatos: Įst. 9:18-20; Joz. 10:12; 1 Sam. 12:18; 2 Kar. 20:2-5; Ps. 10:17; 34:15; 145:18; Pat. 15:29; 28:9; Jn. 9:31; 1 Jn. 3:22.

Giesmės: 1, 35, 50, 218, 323, 239, 274 / 203, 175, 353.

Poems of Dawn, 61; Wiersze brzasku, 50: Pasitikėk Juo labiau.
Tower Reading: Z’15, 243; (R 5744).

Klausimai: Ko prašiau ir kokia buvo mano malda, ar sėkminga šią savaitę? Kaip nugalėjau atsiradusias kliūtis?

LIEPOS 25

Vienas yra įstatymo leidėjas ir teisėjas – tas, kuris gali išgelbėti ir pražudyti. O kas esi tu, kuris teisi artimą? – Jok. 4:12.

Sutinkamai su šia mintimi Apaštalas Paulius vienoje vietoje pasakė, kad nei pasaulis, nei broliai nesugebės jo teisti, kad tik Dievas gali tinkamai teisti, nes skaito širdis ir žino visas aplinkybes bei išbandymus ir silpnybes, su kuriomis kovojama. Net pasakė: „ir aš pats savęs neteisiu“ (1 Kor. 4:3). Puikus elgesys yra nesmerkti tų, kurie parodo, jog kaip Viešpaties vaikai elgiasi taikoje su savo sąžine ir kartu nesmerkti savęs panašiose aplinkybėse. Taigi, paprasčiausiai, kiekvieną dieną turime eiti į priekį, darydami ką tik sugebame geriausio, kad galėtume tobulinti dangiškąs malones ir tarnauti savo Vadovui, palikdami pasekmes Viešpačiui – Z’99, 139 (R 2479).

* * *

Dievas yra Įstatymų Leidėjas toje prasmėje, kad visi įstatymai, valdantys Jo morališkai laisvas būtybes, eina iš Jo širdies ir proto; ir Jis įrašė tai jų širdyse ir protuose. Todėl, Jis yra tas, kuris reikalauja laikytis šių įstatymų, suteikdamas gyvybę tiems, kurie lieka taikoje su Jo įstatymais ir bausdamas mirtimi tuos, kurie laužo Jo įstatymus. Todėl šių teisimo pareigų neturi niekas, išskyrus tuos, kurie paskirti Dievo, kad užimtų Jo teisimo sostą – P’35, 102.

Paralelinės citatos: Ef. 4:31; Lk. 6:37; Rom. 2:1; 9:20; 14:4,13; 1 Kor. 4:5; Iš. 20:16; Mt. 10:28; Iz. 8:12,13; Lk. 12:4,5; 1 Pet. 3:14,15; Hbr. 7:25.

Giesmės: 11, 45, 46, 83, 227, 23, 95 / 1, 15, 251.

Poems of Dawn, 144; Wiersze brzasku, 137: Neteisk pagal išorinę išvaizdą.

Tower Reading: Z’11, 120; (R 4802).

Klausimai: Ar šią savaitę elgiausi ir veikiau taikoje su Dievo duotomis teisėjų pareigomis? Kokie išbandymai padėjo, o kokie trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 26

Nugalėtojai ... duosiu baltą akmenėlį ir ant akmenėlio užrašytą naują vardą, kurio niekas nežino, tik gavėjas –
Apr. 2:17.

Visi nugalėtojai turi būti išbandomi, ar yra pasiruošę aukoti tai, ką turi, Viešpačiui. Ar jie norės, jei bus būtina, aukoti meilę, draugystę ir palankumą kiekvieno kito asmens, norėdami išsaugoti Viešpaties meilę ir malonę. Tikime, kad šis kiekvienos dienos išbandymas yra kaskart vis arčiau pasišventusių Dievo žmonių, todėl būtų gerai kiekvienam iš mūsų atsiminti, kad tai yra vienas iš mus mėginančių elementų, ir tai žinodami, nukreipkime savo mintis į dvasinius dalykus, marindami ir slopindami kiekvieną polinkį į žemiškus asmenis ar dalykus, kurie norėtų lenktyniauti su mūsų Viešpačiu mūsų jausmuose, tarnyboje ir t. t. – Z'99, 140 (R 2479).

* * *

Nugalėtoju yra tas, kuris nugalį nuodėmę, klaidą, savanaudiškumą ir pasaulietiškumą. Šie dalykai yra nuo šėtono, pasaulio ir kūno. Tokie nugalėtojai taps gyvais akmenėliais Dievo šventykloje ir gaus Dievišką prigimtį; tokią puikią prigimtį, jog niekas, išskyrus pačius gavėjus, negalės jos suprasti ir įvertinti – P'34, 95.

Paralelinės citatos: Ps. 73:24; Oz. 12:6; Mt. 24:13; Jn. 8:31; 10:28; Apd. 11:23; Rom. 2:6,7; 8:30-39; 1 Kor. 16:13; Gal. 6:9; Kol. 1:10,22,23; Hbr. 2:1; 3:6,14; 10:23,35,36; 12:1-15; Jok. 1:4,12; 1 Pet. 1:4-8; 2 Pet. 1:10,11; Apr. 2:7,10,11,25-28; 3:5,11.

Giesmės: 272, 21, 27, 32, 58, 72, 78 / 262, 13, 23.

Poems of Dawn, 298; Wiersze brzasku, 292: Kaip tu mirsi?

Tower Reading: Z'12, 315; (R 5113).

Klausimai: Ar šią savaitę nugalėjau? Kokioje reikšmėje? Su kokiomis pasekmėmis?

LIEPOS 27

Mes nerasime jokios priežasties apkaltinti Danielių, nebent kuo nors iš jo Dievo įstatymo – Dan. 6:5.

Ne visi yra tokie įžymūs asmenys, koku buvo Danielius ir ne visiems yra duoti regėjimai, apreiškimai ir supratimas, koks buvo duotas jam; tačiau visi gali turėti tokią pačią atsidavimo teisybės principams dvasią, kuri Dievo apvaizdos bus pastoviai tikrinama šiame siaurame kelyje, priklausomai nuo to, kaip stengsimės sekti Tą, kuris yra mūsų pavyzdys – mūsų Danielius, mūsų Vadas, mūsų Viešpats Jėzus. Taigi visi, kurie taria ir vartoja Kristaus vardą, tepalieka neteisybę, būna ištikimi ir tegul „turi drąsos būti Danieliumi“ – Z’99, 167 (R 2492).

* * *

Danielio charakterį mes galime imti kaip pavyzdį. Taip kaip ir Danielius, turėtume stengtis būti tokie atsargūs kūnišku, protiniu, moraliniu ir religiniu požiūriu, kad joks žmogus negalėtų teisingai kaltinti mūsų jokių pažeidimų. Tačiau žmonėms ir taip užklius mūsų religinė veikla, jeigu ji bus taikoje su Tiesa. Tiesos priešai su malonumu norėtų apkaltinti mus nusižengimais kitose gyvenimo srityse. Turime nesuteikti jiems tos progos ir priežasties, kaip tai darė Danielius – P’33, 80.

Paralelinės citatos: Pr. 49:23; Jobo 12:4; Ps. 11:2; 38:20; 44:15-18,22; Iz. 29:20,21; Mt. 5:10-12,44; 10:16-18, 21-23,28; 24:9,10; Lk. 6:22,23; 21:12-19; Jn. 15:18,19; 16:1,2; 17:14; Apd. 4:16-20; 5:40-42; Rom. 8:17,35-37; 2 Kor. 11:23-27; Hbr. 12:3,4.

Giesmės: 200, 13, 134, 259, 307, 299, 325 / 58, 402, 135.

Poems of Dawn, 186; Wiersze brzasku, 178: Tegul tas dalykas nebūna jums keistas.

Tower Reading: Z’11, 347; (R 4874).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau persekiojamas dėl teisingumo? Kaip aš tai ištvēriau? Su kokiais rezultatais?

LIEPOS 28

Jeigu jums ir tektų kentėti už tiesą, jūs palaiminti –
1 Pet. 3:14.

Tik tuomet, kai esame neapkenčiami dėl lojalumo Tiesai (tiesiogiai ar netiesiogiai), galime būti patenkintais, arba laikyti, kad kenčiame Tiesos naudai. Kaip Apaštalas parodo, kai kurie kenčia kaip tokie, kurie daro blogį ir kišasi į kitų žmonių reikalus arba dėl to, kad trūksta jiems švelnumo, yra šiurkštūs, trūksta susivaldymo, apie ką perspėja Dievo Žodis. Mūsų pareiga yra ne vien tyrinėti Viešpaties valią, bet ir atidžiai apsvarstyti visas mus supančias aplinkybes ir sąlygas, kad galėtume priimti tokį pasvertą elgesio būdą mūsų gyvenime, kuris, pirma, turėtų Dievo pritarimą, o antra, kiek tai yra įmanoma, sukeltų mažiau rūpesčių, nepatogumų ir nepasitenkinimo kitiems, o tada turime drąsiai pasitikėti Dievo prižiūrinčia išmintimi ir apvaizda – Z'99, 166,167 (R 2492).

* * *

Kentėti teisingumo labui, reiškia užtraukti ant savęs blogį dėl savo uolumo, liekant mirusiu sau ir pasauliui, o būnant gyvu Dievui budėjime, maldoje, studijavime ir Dievo Žodžio platinime, o taip pat tobulinant charakterį santaikoje su šia veikla. Iš tikrųjų, laimingi yra tie, kurie taip elgiasi, kadangi gali bendrauti su Tėvu, Sūnumi ir šventaisiais, turi Dievo Dvasią, Žodį ir apvaizdą bei garbingą viltį turėti dalį kartu su Kristumi Karalystėje. Taip, viskas priklauso jiems! – P'32, 95,96.

Paralelinės citatos: Mt. 5:10-12; Jok. 1:2,12; 5:10; 1 Pet. 2:19-21; 4:12-19; Apd. 9:16; Rom. 8:17,18,23; 1 Kor. 4:12,13; 2 Kor. 1:5-7; 4:16-18; Flp. 1:29; 3:10; Kol. 1:24; 2 Tes. 1:4,5; 2 Tim. 2:12.

Giesmės: 326, 325, 93, 272, 299, 322, 179 / 351, 109, 175.

Poems of Dawn, 196; Wiersze brzasku, 188: Kada nors suprasime.

Tower Reading: Z'14, 291; (R 5544).

Klausimai: Ar aš kentėjau teisingumo labui? Kaip? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 29

Dievas, kuriam tarnaujame, gali išgelbėti mus –
Dan. 3:17.

Viešpaties apvaizda keičiasi ir ne Jo žmonėms reikėtų spręsti, kada turi ateiti jų ypatingas išlaisvinimas, ir kada jie turi būti palikti jų priešų valioje, neparodant jiems net mažiausios Dievo malonės. Kartais Dievo žmonės yra apribojami, atimama laisvė skelbti Tiesą ir kartu jie gali patvirtinti, kaip tie trys jaunuoliai hebrajai, jog ugnis degina tik jų virves, o juos pačius išlaisvina ir duoda jiems tikrai didesnes galimybes skelbti Dievo garbę, nei galėtų turėti kitose sąlygose. Todėl, ne mums priklauso teisė nustatyti, kokia turi būti Dievo apvaizda, liečianti mus pačius. Turime pastebėti teisingumą ir pareigą taip elgtis, neatsižvelgiant į pasekmes, pilnai pasitikėdami Dievu, be išlygų – Z'99, 171 (R 2494).

* * *

Šie Hebrajai taip tikėjo Dievo išgelbėjančia galia, kad toks tikėjimas apginklavo juos tvirtu drąsumu ir paklusnumu, neatsižvelgiant į grąsinimus ir ugnies krosnies pavojus. Nieko nuostabaus, jog tapo pagerbti žmogaus Sūnaus buvimu, kuris sulaukė mirtį nešančią ugnies veikimą. Panašiai mums, Dievo vaikams, gresia įmetimas į ugnies krosnį už nesilenkimą militarizmui, katalikybei ir jungimuisi į federacijas. Tose sąlygose galime pasinaudoti tikėjimu, kuris bus apdovanotas Žmogaus Sūnaus buvimu, padarančiu taip, jog ugnies krosnis taps priemone, išlaisvinančia mus be nuostolių nuo šios žemės raiščių ir grandinių – P'26, 96.

Paralelinės citatos: Pr. 49:22-26; Ezr. 8:31; Ps. 23; 34:7,9,10; Mt. 5:10-12; Apd. 5:29,40-42; Rom. 8:17,35-37; Hbr. 11:33-38; Apr. 20:4.

Giesmės: 93, 25, 179, 200, 216, 222, 293 / 379, 57, 171.

Poems of Dawn, 183; Wiersze brzasku, 173: Jūsų Tėvas žino, ko jums reikia.

Tower Reading: Z'15, 55; (R 5866).

Klausimai: Iš kokių šios savaitės išbandymų gavau išlaisvinimą? Kaip? Kas padėjo ar trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LIEPOS 30

*Sugaukite mums lapas, mažąsias laputes, darančias žalą
vynuogynams* – Gg. 2:15.

Daugelis elgiasi nerūpestingai žiūrėdami į savo nedidelius nukrypimus nuo savo pasišventimo įžadų ir sako: „Kam toks atsargumas ir visai kitoks gyvenimas, nei pasaulio?“ O! tame yra didelė nauda, nes pergalė mažuose dalykuose paruošia didesniems dalykams ir padeda juos pasiekti. Ir atvirkščiai, pasidavimas kūno valiai mažuose dalykuose, reiškia tam tikrą pralaimėjimą visoje kovoje. Mes, kurie tapome Jėzaus Kristaus pasekėjais, žinome, kad būsime bandomi (jeigu mūsų išbandymas dar neprasidėjo) ir turime žinoti, jog tik tada, kai išsižadėsime savęs mažuose gyvenimo reikaluose, kai marinsime prigimtus kūno norus, susijusius su valgiu, apranga, elgesio būdu ir t. t., tapsime dvasiškai stiprūs ir tada sugebėsime „nugalėti“ – Z’99, 172. (R 2494).

* * *

Mūsų ydos, didelės ir mažos, kenkia mūsų dvasiniam brendimui. Ši mintis turėtų mus skatinti nepaliaujamai kovai su tomis ydomis, tačiau neturime vargti veltui, bet kovoti sumaniomis pastangomis. Galime nugalėti jas atitraukdami nuo jų savo jausmus, jausdami pasibjaurėjimą šiomis ydomis, vengdami jų ir pasipriešindami joms. Pasipriešindami joms, turime jas atakuoti ir atremti jų atakas. Atakuojame jas pakeisdami į priešingas joms malones, ribojame jas kitomis malonėmis, tačiau ne priešingomis. Atremiame šių ydų įtaką, nukreipdami nuo jų savo dėmesį ir padarydami savo širdis ir protus neprieinamus joms; žinoma, visa tai Viešpaties Dvasios dėka – P’36, 95.

Paralelinės citatos: 2 Kron. 12:14; Pat. 4:23; Pam. 5:6; Iz. 1:18; 44:20; Jer. 17:9; Ezek. 20:16; Mt. 12:31, 33-35; 15:2-20; 1 Kor. 5:6; Ef. 2:1-5; Hbr. 3:13; 12:15; Jok. 1:14,15; 2:10,11; 4:1-3,17; 2 Pet. 1:4; 1 Jn. 3:4-15; 5:17.

Giesmės: 78, 272, 130, 136, 1, 145, 183 / 203, 353, 417.

Poems of Dawn, 169; Wiersze brzasku, 158; Laikas trumpas.

Tower Reading: Z’16, 118; (R 5886).

Klausimai: Ką aš šią savaitę dariau su savo ydomis? Kaip? Kodėl? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokie buvo rezultatai?

LIEPOS 31

Kiekvieno darbas išaiškės. Todėl, kad diena jį atskleis, nes tai bus atskleista ugnimi ir ugnis ištirs – 1 Kor. 3:13.

Apaštalas čia kalba apie ugningų išbandymų dieną. Prilygindamas uolaus krikščionio darbus ir tikėjimą su namais, pastatytais iš aukso, sidabro ir brangių akmenų, pareiškia, kad tos dienos ugnis, dabartinio Amžiaus pabaigoje, išbandys kiekvieno žmogaus darbą, koks jis yra. Ši ugnis sunaikins viską, išskyrus tikrą tikėjimo ir charakterio struktūrą. Turime atsiminti, kad tokie lojalūs charakteriai neatsiranda staiga, kelių valandų ar dienų bėgyje, „kaip grybai po lietaus“, bet tai palaipsnio augimo rezultatas, panašiai kaip alyvmedis, kuris yra tvirtas ir kietas – Z'99, 171 (R 2494).

* * *

Šioje citatoje kalbama tik apie pasišventusius. Jo diena, bendroje reikšmėje, apima Evangelijos Amžių, bet ypatingoje reikšmėje tai liečia jo pabaigą – dabartinį laiką. Tuo laiku Viešpačiui patiko leisti visiems Jo žmonėms patirti ugningus išbandymus. Tarp jų yra praradimai, nusivylimai, vėlavimai, apribojimai, atidėjimai, mūsų ir kitų ydos, bausmės, nepatogumai, būtinų dalykų stoka, opozicija, prieštaraivimai, nuovargis, ligos, skausmas, liūdesys, persekiojimai, klaidos ir pagundos. Šie išbandymai neabejotinai parodys, ar jis priklauso Viešpačiui pilnai, dalinai, ar visai nepriklauso. Esame laimingi, jeigu mūsų darbas yra iš „aukso ir sidabro“ Dieviškos Tiesos ir „brangių akmenų“ Kristaus charakterio, kuris atlaiko išbandymus – P'30, 79.

Paralelinės citatos: Pam. 12:14; Mal. 3:2,3; Mt. 22-27; 12:36,37; Mk. 4:22; Lk. 2:35; 12:2,3; 1 Kor. 3:12,14, 15; 4:5; 1 Pet. 1:7; 4:12.

Giesmės: 119, 93, 230, 63, 228, 305, 67 / 87, 475, 342.

Poems of Dawn, 180; Wiersze brzasku, 169: Gundytyas ir išbandytas.
Tower Reading: Z'16, 195; (R 5916).

Klausimai: Kokį ypatingą išbandymą turėjau šią savaitę? Ar šis išbandymas parodė auksą, sidabrą ir brangius akmenis, ar medį, šiaudus ir šieną? Ko šis išbandymas mane išmokė?

RUGPJŪČIO 1

Mirtis ir gyvenimas yra liežuvio galioje – Pat. 18:21.

Liežuvis turi didesnę įtaką, nei visi kiti mūsų kūno nariai kartu paėmus. Todėl jo kontroliavimas Viešpaties tarnyboje Jo žmonėms yra pats svarbiausias darbas, atsižvelgiant į jų mirtingus kūnus ir tarnybą, kurią jie atlieka Viešpaties naudai. Kaip dažnai keletas meilės, mandagumo ir pagalbos žodžių pakeitė visą žmogaus gyvenimą! O kaip dažnai jie turėjo įtakos ir pakeitė tautų likimus! Kaip dažnai blogi, nemalonūs ir šmeižikiški žodžiai sukėlė didelę neteisybę, atėmė kitam gerą vardą ir t. t., arba, kaip Apaštalas sako: „padegė būties ratą” – pažadino geismą, sukėlė konfliktus, priešišumą, ko iš pradžių niekas nesitikėjo. Nieko nuostabaus, kaip jis tvirtina, kad tokie liežuviai „būna padegti gehennos”, antrosios mirties! – Z’99, 75 (R 2442).

* * *

Šventajame Rašte liežuvis simbolizuoja žinias – teisingas arba klaidingas – išsakytas kalboje. Todėl šios eilutės mintis yra tokia, kad gyvybė yra liežuvio galioje. Ir tai sutinka su Jokūbo priminiu, kad „su romumu priimkite įdiegtąjį žodį, kuris gali išgelbėti jūsų sielas”. Ši mintis taip pat yra santaikoje su švento Pauliaus pasakymu apie netikrus, apgaulingus mokytojus, kurių kalba plis kaip vėžio votis. Tikrai, turėtume saugoti savo mintis ir pasisakymus, nes jie atneša gyvenimą arba mirtį mums ir mūsų klausytojams. Dabartinės pasaulio nelaimės ir būsima laimė yra artimai susijusi su kalba – gera ir teisinga, arba bloga ir klatinga – P’35, 116.

Paralelinės citatos: Ps. 12:3; 34:11-13; 140:3; Mt. 12:36,37; 15:18,19; Jok. 3:1-13; 1:26; Pat. 10:20,21,31; 11:30; 16:27; 18:4-8; 2 Tim. 2:23-25; Rom. 10:14,15; 2 Kor. 2:16; Ef. 4:29; Kol. 4:6.

Giesmės: 116, 70, 164, 200, 210, 154, 315 / 415, 318, 422.
Poems of Dawn, 261; *Wiersze brzasku,* 243: Išvalyk kelią.
Tower Reading: Z’14, 245; (R 5517).

Klausimai: Kokius šią savaitę kalbėjo žodžius mano liežuvis, gyvybės ar mirties? Kokios buvo aplinkybės ir pasekmės?

RUGPJŪČIO 2

Ateikite, nusilenkime ir pulkime ant kelių, klaupkimės prieš VIESPATĮ, kuris sutvėrė mus! – Ps. 95:6.

Mūsų manymu, bet kuriam krikščioniui yra neįmanoma be maldos tinkamai ir apgalvotai elgtis gyvenime, ugdyti tikėjimo ir charakterio struktūrą, kaip sako Apaštalas, sudarytą iš „aukso, sidabro ir brangių akmenų“. Ir dar pridursim, to neįmanoma padaryti be reguliarios maldos. Ir net esame linkę pasakyti – be *atsiklaupimo* maldos metu. Tikime, kad pačių tikriausių ir geriausių, kada nors gyvenusių, Dievo žmonių liudijimai ir patirtis tai patvirtina – Z’99, 184 (R 2501).

* * *

Vienintelis išmintingas elgesys, kurį galime parodyti Dievui, būdami kūriniais, priklausomais nuo Jo dosnumo ir laimimi Jo gerumo, yra pagarba ir garbinimas. Garbinimas reiškia ne tik maldą ir jos sudėtinės dalis, tokias kaip: kreipimasis į Dievą, maldavimas, šlovinimas, dėkojimas, išpažinimas, prašymas, bendravimas ir garantavimas, bet taip pat reiškia ir visišką kūniškų norų numarinimą sau ir pasauliui, o atgijimą Dievui. Garbinančia širdimi atlikime pilną pasišventimą ir išsaugokime jį. Turime šį visišką atsidavimą parodyti su dėkingu ir įvertinančiu tikėjimu, viltimi, meile ir paklusnumu, kaip savo išmintingą pasiaukojančią tarnystę, o taip pat turime kviesti vieni kitus prisijungti su mumis šiuose dalykuose – P’34, 109,110.

Paralelinės citatos: Iš. 20:3; 34:8; Ps. 22:22; 26:6-8; 29:2; 66:4,13,14; 100; 116:12-14,17; 119:108; Iz. 38:20; 56:6,7; Jer. 31:12; Mt. 4:10; Jn. 4:23,24; Flp. 3:3; Hbr. 12:28; Apr. 14:7.

Giesmės: 160, 11, 45, 55, 219, 8, 277 / 24, 23, 346.

Poems of Dawn, 103; Wiersze brzasku, 92: Pasišventusiojo malda.
Tower Reading: Z’15, 154; (R 5692).

Klausimai: Ar šią savaitę tarnavau Dievui? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

RUGPJŪČIO 3

Atsiskirkite nuo šio krašto tautų – Ezr. 10:11.

Kažkas yra gerai pasakęs: „Krikščionis pasaulyje yra tarsi laivas vandenyne. Laivas yra saugus vandenyne tol, kol vandenynas nepatenka į laivo vidų“. Vienas iš didžiausių apsunkinimų dabartinei Krikščionybei yra tai, kad pas save įsileidžia pašalinius ir svetimus, „šio krašto tautas“ ir pripažįsta juos esant Krikščionimis. Tai daro žalą ir kenkia ne tik Krikščionims, nes mažina jų elgesio standartus (nes *vidutiniško* lygio elgesys tampa norma), bet kenkia taip pat ir „svetimiams“, nes daugelis jų tiki, jog jie yra visiškai saugūs ir nebereikia jiems jokio atsivertimo, kadangi, žiūrint išoriškai, jie užsitarnauja pagarbos ir, gal būt, dažnai dalyvauja viešose pamaldose – Z’99, 203 (R 2510).

* * *

Dievo žmonės yra šventa tauta, atskirta nuo visų kitų Dievo tarnystei. Jų tikėjimas, dvasia, viltys ir tikslai skiriasi nuo tų, kokius turi natūralus žmogus. Šios dvi klasės yra tokios skirtingos, kad visoks bandymas nustatyti tarp jų draugiškus ryšius taptų jiems skausmingas ir pražūtingas. Tokia draugystė ypač būtų nenaudinga Dievo žmonėms. Abiejų klasių gerovei užtikrinti, atskyrimas viena nuo kitos yra būtinas, todėl turime įspėjimą – „išeikite iš jo mano žmonės!“. O kai šis atskyrimas įvyksta, ištikimieji dar labiau suartėja su Viešpačiu ir vieni su kitais – P’33, 110,111.

Paralelinės citatos: Sk. 16:21,26; Ezr. 6:21; Pat. 9:6; Iz. 48:20; 52:11; Jer. 51:9; Apd. 2:40; 2 Kor. 6:17-7:1; Apr. 18:4; 1 Kor. 6:11; Ef. 5:25-27; 1 Tes. 4:3,4; 2 Tim. 2:21; 2 Pet. 1:4.

Giesmės: 130, 78, 48, 71, 13, 196, 312 / 442, 101, 108.

Poems of Dawn, 224; Wiersze brzasku, 213: Rožė.

Tower Reading: Z’12, 370; (R 5138).

Klausimai: Ar šią savaitę apsivaliau nuo blogų žmonių ir blogų daiktų įtakos? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 4

Viešpaties tarnui juk nedera vaidytis, bet jis turi būti draugiškas visiems, gabus pamokyti, pakenčias bloga, su romumu padraudžias prieštaraujančiuosius – 2 Tim. 2:24,25.

Kai kurie brangūs Dievo vaikai labai susilpnino savo įtaką Tiesoje todėl, kad demonstravo *perdėtą* pasitikėjimą savimi aiškinant Dievo Planą kitiems, ypač mokytiems žmonėms. Romumas yra brangakmenis, nesvarbu kur pasireiškia, o ypatingai pageidaujamas kaip pagalba ir „mėtyklė“ Tiesai. Tegul Tiesa būna iš jos „metama“ iš visos jėgos, bet visada su romumu ir nuolankumu, o Tiesos pristatymas klausimų ir atsakymų forma, dažnai taps labiausiai įtikinančiu skelbimu – Z’00, 14 (R 2558).

* * *

Šiame tekste išvardytos dorybės leidžia Tiesos tarnui pasiekti savo tarnybos tikslą – sėkmingai ir efektyviai atlikti darbą Viešpačiui, Jo reikalui ir Jo žmonių labui. Tų dorybių trūkumas neleidžia jam patarnauti Tiesos labui, ir vietoj to, kad padėti broliams ir kitiems žmonėms, kenkia jiems ir daro žalą, nepriklausomai nuo to, kokie dideli būtų jo įgimti talentai. Žmonės, išlaikantys pusiausvyrą, pasipiktina, jei pas religinį mokytoją pastebi dvasininkijos intrigu simptomus, bet jie noriai reaguoja į Viešpaties dvasią, kurio mokymo būdas ir dvasia gerai parodyti Apaštalo žodžiuose šioje citatoje – P’32, 112.

Paralelinės citatos: Pr. 13:8; Pat. 15:2; 16:13; Judo 3; Tit. 3:2; 1 Tim. 3:2,3; 6:11; Rom. 12:18; 14:19; 1 Kor. 4:21; 10:31,32; Flp. 2:3,14; Kol. 3:12; Jok. 1:19; 2 Tes. 3:15; 2 Tim. 2:25.

Giesmės: 44, 95, 125, 145, 198, 116, 210 / 380, 116, 132.

Poems of Dawn, 107; Wiersze brzasku, 97: Naudok mane, Viešpatie!

Tower Reading: Z’15, 166; (R 5698).

Klausimai: Ar šią savaitę pasitarnavau kitiems Žodžiu? Kokiose aplinkybėse? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 5

Be to, mes žinome, kad mylintiems Dievą visas išeina į gera, būtent Jo tikslu pašauktiesiems – Rom. 8:28.

Prisimindami tai, visi Viešpaties žmonės turėtų būti patenkinti tuo, ką Dievo apvaizda jiems siunčia ir skiria. Jie neturėtų būti apsileidę, nerūpestingi, bet patenkinti, nes atliko viską, ką turėjo atlikti, nieko nedarydami su neramumu, susinervinimu, nepasitenkinimu ir nesiskųdami Dievui bei Jo apvaizdai. Gali būti, kad Viešpats pritaiko ir paruošia mus kiekvieną asmeniškai kokiai nors ypatingai tarnystei, o duodami išbandymai paruošia mus šiam tarnavimui. Taip pat turime atsiminti, kad nesame įpareigoti vertinti savo asmeninių netobulumų, o tuo labiau spręsti, kurie išbandymai galėtų būti labiausiai mums reikalingi – Z'00, 22 (R 2562).

* * *

Dievo vaikas, kaip vienas iš tų pakviestųjų, kuris iš visos širdies myli Dievą, randa palaimą duodančią pagūdą ir džiaugsmą šios citatos užtikrinime, kad visi Dievo vaikų reikalai yra Dievo stebimi ir Jis rūpinasi jais, o visi jų patirti išbandymai vadovaujant Dievui, padeda jiems tobulėti kaip Krikščionims. Tačiau neturtingam ir vargstančiam pasauliui priešingai – jų reikalai susideda iš įvairių atsitikimų. Krikščionis yra užtikrintas, kad jo išbandymuose niekas nevyksta atsitiktinai, kad visas, kas atsitinka, tai Dievo meilės ir rūpesčio parodymas, kad tai padeda jam pasiekti savo gyvenimo troškimą – panašumą į Kristų – P'26, 108.

Paralelinės citatos: Pr. 50:20; Įst. 8:2; Jer. 24:5-7; 2 Kor. 4:15-18; Hbr. 12:9-11; Apr. 3:19; Rom. 1:6; 9:11,23,24; 1 Pet. 5:7,10; Ps. 76:10; Iz. 51:2; Pat. 16:7.

Giesmės: 63, 43, 56, 57, 93, 293, 305 / 439, 104, 275.

Poems of Dawn, 136; Wiersze brzasku, 128; Disciplina.

Tower Reading: Z'10, 72; (R 4566).

Klausimai: Ar myliu Dievą labiausiai? Kokį turiu įrodymą, kad priklausau pakviestiesiems? Kokių būdu „viskas“ išejo man į gera šią savaitę?

RUGPJŪČIO 6

Priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų – Jok. 4:7.

Jeigu griežtai atmetame nuo savęs visokius gundymus, tai didėja mūsų charakterio jėga, kuri reikalinga ne tik dabar, bet ir atėjus vėlesniems gundymams. Taip darydami mes ardome mūsų priešininko sumanymus, kuris matydamas mūsų griežtumą ir atkaklumą gerai žino, kad būtų netikslingos kokios nors diskusijos tuo reikalu su asmenimis, turinčiais stiprius įsitikinimus ir charakterius. Bet jeigu mes su juo vestume derybas, pasekmės, be abejo, būtų naudingos priešininkui, o mums pavojingos, nes būtume įtikinti jo argumentais, kadangi, kaip pareiškė Apaštalas, šėtonas yra klastingas priešininkas, tačiau mums „nėra nežinomi jo kėsiai“. Greitas ir griežtas paklusnumas Viešpaties Žodžiui ir Jo Dvasiai yra vienintelis saugus elgesio būdas visiems broliams – Z'00, 30 (R 2565).

* * *

Šėtono veikla prieš mus yra ne vien tik gynybinė, bet ir puolamoji. Jo puolimas yra klastingas, staigus, aštrus ir ištvermingas. Todėl reikia jį atstumti energingai. Turime atremti jį budėjimu, malda, tikėjimu mūsų ginklais, pergalės viltimi, noru jį nugalėti, atkakliu pasiryžimu nugalėti, veikdami prieš jį, atitraukdami mūsų jausmus nuo blogio, vengdami blogio, nukreipdami nuo jo savo dėmesį, pakeisdami blogį jam priešingu gėriu, apribodami blogį kitokiu gėriu, kuris nėra jam priešingas ir darydami mūsų širdis ir protus neprieinamais šėtono atakoms. Toks ištvermingas pasipriešinimas nugalės jį ir privers jį gėdingai pabėgti – P'36, 95.

Paralelinės citatos: 1 Pet. 5:8,9; Ef. 4:27; 6:10-13; Mt. 4:1-11; 1 Kron. 21:1; Jobo 1:6-12; 2:3-7; Zach. 3:1,2; Mt. 13:19,38,39; Lk. 22:31; Jn. 8:38,41,44; 12:31; 13:2,27; Rom. 16:20; 2 Kor. 2:11; 4:4; 11:3, 14,15; 1 Jn. 3:8,10,12; 5:18.

Giesmės: 145, 323, 13, 130, 184, 266, 272 / 124, 392, 368.

Poems of Dawn, 135; Wiersze brzasku, 127: Ištvėrmė.

Tower Reading: Z'16, 147; (R 5896).

Klausimai: Ar šią savaitę pasipriešinau velniui? Kaip? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 7

Taip pat, jei kas rungtyniauja, jis nevainikuojamas, jei nerungtyniauja laikydamasis taisyklių – 2 Tim. 2:5.

Jėzus stebėjo ir laikėsi Dievo laiko, laikotarpių ir metodų. Jis niekada nestatė į pavojų savo gyvybės tol, kol nepažino iš pranašysčių, jog atėjo valanda, kad būtų atiduotas į Savo priešų rankas. Jis nekalbėjo ilgų maldų gatvių kampuose, kad žmonės Jį girdėtų, nei nedavė įspėjimų minioms garsiomis kalbomis. Pranašas paliudijo, kad Jis nei rėkė, nei šūkaavo, nei Jo balsas buvo girdimas gatvėse (Iz. 42:2). Jėzus išsirinko Dievo metodus – racionalius ir išmintingus, bei veiksmingus išrenkant iš žmonių tą klasę, kuri pagal Jo troškimą turėjo susidaryti iš pažadėtosios Karalystės paveldėtojų. Tegul tie, kurie panorėtų taip bėgti, kad gautų apdovanojimą, atkreipia dėmesį į mūsų Mokytojo pėdų atspaudus ir būna kaskart vis daugiau pripildyti Jo Dvasios – Z'02, 265 (R 3069).

* * *

Visada, kai yra siūlomas apdovanojimas už atlikimą darbų, vertų pagyrimo, būna nustatomos taisyklės ir sąlygos; ir tik tada, kai jų laikomasi, nugalėtojas apdovanojamas prizų. Taip buvo Graikijos žaidynių metu, ir taip yra mūsų bėgime, norint gauti amžiną gyvenimą. Viešpats nutarė, kad amžino gyvenimo apdovanojimą Karalystėje galės gauti tik tie, kurie ugdys charakterį, panašų į Kristaus, guldydami savo gyvybę Dieviško Plano reikalui. Tos sąlygos nebus nei pakeistos, nei palengvintos kai kuriems asmenims, manantiems apie save, jog jie yra ypatingi numylėtiniai. Čia visi traktuojami vienodai, o tik vertieji yra vainikuojami amžinu gyvenimu Karalystėje – P'30, 109.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 9:24-26; Ef. 6:11-17; 1 Tim. 6:12; Flp. 3:14; Hbr. 12:1,2; 2 Tim. 2:3; 4:7,8.

Giesmės: 13, 20, 78, 183, 266, 272, 200 / 53a, 37, 462.

Poems of Dawn, 42; Wiersze brzasku, 33: Drąsos, skubėkite į priekį!

Tower Reading: Z'16, 147; (R 5896).

Klausimai: Ar šią savaitę rungtyniavau laikydamasis taisyklių, ar jų nesilaikiau? Kas mane tam paskatino? Kas man trukdė? Kaip įveikiau kliūtis? Kaip tai paveikė mane ir kitus?

RUGPJŪČIO 8

Į kuriuos tik namus įeisite, pirmiausia sakykite: „Ramybė šitiems namams!“ Ir jei ten bus ramybės sūnus, jūsų ramybė ilsės ant jo, o jei ne, ji sugrįš pas jus – Lk. 10:5,6.

Kiekvienas dabartinės Pjūties darbininkas turi atkreipti dėmesį į Viešpaties instrukciją, duotą šiose eilutėse. Visur, kur tik Viešpaties atstovai eina, kartu su jais turi eiti ramybė, o ne kova, netvarka, neramumai ir vaidai. Aišku, kad Tiesa taps kardų, sukeliančiu opoziciją, tačiau vien tik Tiesa turi sukelti opoziciją ir pasidalijimus, o ne Viešpaties atstovų žodžių ar veiksmų grubumas, šiurkštumas ar nemandagumas. Yra daug dalykų, kurie nervina žmones dabartiniuose neramiuose laikuose, bet visi, kurie priėmė Tiesą, turi taip pat priimti ir jos dvasią, skelbdami „linksmą žinią apie ramybę per Jėzų Kristų“ – Z’04, 108 (R 3346).

* * *

Viešpats visada Savo tarnams paruošia nuoširdų priėmimą tose šeimose, kuriose Viešpats nori, kad būtų priimti. Kur tik Jo tarnai nėra nuoširdžiai sveikinami, ten Viešpats jiems neparuošė priėmimo ir būtų gerai, jeigu eitų toliau. Kad ir kur jie eitų, jie turi parodyti Viešpaties Dvasią, pasirengusią suteikti dvasines palaimas, kurios yra daug pranašesnės ir aukštesnės už jiems suteiktas žemiškas palaimas. Jeigu jų palaimos nėra pageidaujamos ar įvertinamos, tegul išeina pasitenkindami mintimi, kad gal kažkur kitur kokio nors vėta šeima laukia jų atėjimo – P’35, 117.

Paralelinės citatos: 1 Sam. 25:6,17; Iz. 9:6; 57:19; Mt. 10:11-13; Ps. 35:13; 1 Kor. 9:4-7; 1 Tim. 5:18; Lk. 19:5-9; Apd. 10:36; 2 Kor. 5:18-20; Ef. 2:2,3; 5:6; 2 Tes. 3:16; 2 Kor. 2:15,16.

Giesmės: 275, 23, 170, 107, 139, 179, 303 / 314, 474, 123.

Poems of Dawn, 148; Wiersze brzasku, 141: Tarno kelias atmetimo dieną.

Tower Reading: Z’16, 325; (R 5979).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokie buvo rezultatai?

RUGPJŪČIO 9

Tad jei tavyje esanti šviesa bus [tampa] tamsa, kokia didžiulė turėtų būti ta tamsa! – Mt. 6:23.

„Pjūtis” yra laikas, kai „kviečiai” yra vėtyjami, sijojami ir atskiriami. Pjūties tikslas yra išbandyti kiekvieno iš mūsų charakterį, kad galėtume „viską atlikę, išsilaikyti!”. Šios „pjūties” išmėginimai turi būti tokie patys, kokie buvo Žydų amžiaus tipinėje „pjūtyje”. Vienas iš jų yra *kryžius*, kitas – *Kristaus buvimas čia*, dar kitas išmėginimas – *nuolankumas*, ir dar kitas – *meilė*. Žydai buvo baudžiami, nes „nepažino savo *aplankymo meto*”. Tas dalykas yra dvigubai neraminantis tiems, kurie kažkada jau pamatė Dabartinės Tiesos šviesą, o po to eina „laukan į tamsybes”. Tai reiškia neištikimybę – Z’04, 297 (R 3436).

* * *

Šviesa mumyse yra Šventoji Dvasia. Ta Dvasia gali tapti tamsybe. Tai įvyksta tada, kai protas išsižada Tiesos, o širdis – Tiesos Dvasios. Tai atsitinka vien tik tada, kai širdis – prarasdama išmintį, jėgą, teisingumą ir meilę – išmoksta mylėti nuodėmę, klaidą, savanaudiškumą ir pasaulietiškumą. Kas taip elgiasi, negali atsinaujinti atgailai. Tamsa jame yra didelė ir nesibaigianti. Su koku budrumu, malda ir aktyvumu turime saugotis tokių pasekmių! Geriau niekada nepradėti, nei taip užbaigti savo krikščionišką karjerą – P’34, 110.

Paralelinės citatos: Lk. 11:34-36; Ps. 119:105; Pat. 6:23; Iz. 8:20; 58:8; Mt. 4:16; 5:16; Lk. 16:8; Jn. 1:4-9; 3:19-21; 12:35,36; Apd. 26:18; Ef. 5:14; 1 Tes. 5:5; 1 Pet. 2:9; Mt. 8:12; Jn. 11:9,10; 1 Jn. 2:8-11.

Giesmės: 315, 1, 49, 90, 91, 130, 154 / 257, 432, 238.

Poems of Dawn, 285; Wiersze brzasku, 273: O, kaipgi krito galiūnai!
Tower Reading: Z’09, 231; (R 4444).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su Šviesa ir Tamsa? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 10

Taigi, jei yra koks padaršinimas Kristuje, jei koks meilės paguodimas, jei koks dalyvavimas Dvasioje, jei koks gailiaširdiškumas ir užuojauta, – tai padarykite mano džiaugsmą tobulą, būdami tos pačios minties, turėdami tokią pat meilę, sutardami, siekdami vieno tikslo – Flp. 2:1,2.

Koks čia gražus paraginimas siekti vienybės, ramybės ir broliškos meilės, nuoširdumo! Kaip mums patariama turėti kantrybės, atlaidumo, užuojautos, būti naudingiems ir *pastiprinti* vienas kitą Kristaus Bažnyčioje. Jei taip darysime, Dievo Dvasia gausės mumyse ir kiekvienas galės pasiekti galbūt didžiausią pažangą teisingame kelyje. Brangūs broliai ir seserys, būkime kaskart vis vertesniais Barnabo vardo – brolių ramintojo, paguodėjo. Leiskime kaskart vis daugiau mumyse gausėti Šventajai Dvasiai, nes tai Viešpačiui patinka. Jei gausiai turėsime Jo dvasios, mes galėsime būti paguodos sūnumis ir dukterimis Sione, savo Dangiškojo Tėvo atstovais ir Šventosios Dvasios bei Tiesos nešėjais – Ž'04, 296 (R 3434).

* * *

Kas labiausiai patinka Viešpaties tarnams, tai dvasinė gerovė ir sėkmė tų, kuriems jie tarnauja, kadangi jie yra jų dvasiniai vaikai, kurių gėriui dirba ir aukoja savo gyvybę, kad galiausiai jie galėtų nugalėti. Tai turėtų paskatinti Dievo žmones, kad stengtųsi nudžiuginti ir pralinksinti širdis Viešpaties tarnų, kurie jiems patarnauja. Tegul jie džiaugiasi matydami savo dvasinių vaikų gausiai augančius Dvasios vaisius, o ypatingai įvairiose meilės formose. Tokiu būdu ir dvasinė motina ir dvasiniai vaikai kartu džiaugsis Viešpatyje – P'33, 111.

Paralelinės citatos: 2 Kor. 13:11; Jn. 7:39; 1 Jn. 3:24; Flp. 1:8; Kol. 3:12; Jn. 3:29; Rom. 12:16; 1 Kor. 1:10; Flp. 3:16; 2 Kor. 13:11; Flp. 1:26.27.

Giesmės: 90, 166, 198, 92, 23, 170, 95 / 100, 370a, 381.

Poems of Dawn, 99; Wiersze brzasku, 88: Jo buvimo paslaptis.

Tower Reading: Ž'15, 362; (R 5810).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 11

Būk ištikimas, net jei turėtum mirti, ir Aš tau duosiu gyvenimo vainiką – Apr. 2:10.

Netrukus išbandymai pasibaigs, bet prieš tam įvykstant, turime išgyventi išbandymų laikotarpį, kuris parodys, ar esame verti, ar neverti puikių malonių, kurių siekiame. Jei tas malones vertiname, stenkimės jas pasiekti Viešpaties nurodytu būdu. Patikrinkime, kokiame laipsnyje mes galėtume atiduoti Viešpačiui mūsų gyvenimo darbus ir aukas, kurias Jis norėtų priimti, žinoma, ne dėl jų vertės, bet dėka Kristaus nuopelno. Stebėkime, ar bėgančios dienos ir valandos praleidžiamos pasišventime. Atkreipkime dėmesį, iki kokio laipsnio valandos ir dienos praleidžiamos savanaudiškai, arba iššvaistomos tarnaujant kitiems, išskyrus pagrįstus pareigos reikalavimus, nurodytus Dieviškame Žodyje. Ištirkime, kokiame laipsnyje laikomės savo įžadų, duotų Viešpačiui – Z’05, 380 (R 3685).

* * *

Būti ištikimu, reiškia iš visos širdies atsiduoti kokiam nors asmeniui, reikalui arba principams. Visa tai galime apibūdinti kaip krikščionišką ištikimybę Dievui, kuri skatina mus panaudoti Jo labui visa, ką turime, ar tai daiktais, ar dvasioje, ir panaudojant tokiu būdu, kuris Jam patinka. Toks atsidavimas nėra trumpam laikui, bet net iki mirties, t. y., turi sukelti mirtį ir tęstis iki mirties. Tokiems yra rezervuota amžino gyvenimo karūna, kaip dovana ir apdovanojimas. Iš tikrųjų, lengvi jiems atrodys vargai ir sunkumai, susiję su jų amžinuoju gyvenimu; ir tikrai, palaiminta bus ta dalis, kuri taps jų nuosavybe per visą amžinybę – P’32, 112.

Paralelinės citatos: Pat. 28:20; Mt. 10:22; 24:13; 25:14-23; Lk. 16:10-12; 1 Kor. 4:2; Hbr. 3:14; Rom. 8:17,18; Gal. 6:7-9; Jok. 1:12; 1 Pet. 1:4-8; 2 Pet. 1:4; 1 Jn. 3:2,3; Apr. 3:21.

Giesmės: 326, 21, 27, 32, 58, 92, 78/ 188, 281, 75.

Poems of Dawn, 204; Wiersze brzasku, 197: O, būk pasiruošęs, kai ateis mirtis.

Tower Reading: Z’15, 150; (R 5688).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau ištikimas ar ne? Kame? Kaip tai paveikė mano viltį gauti amžiną gyvenimą?

RUGPJŪČIO 12

Nuo nesąmoningų suklydimų [anglų k. – slaptų ydų] išteisink mane! Ir nuo išūliųjų [anglų k. – arogantiškų nuodėmių] sulaikyk savo tarną! Tegul jie man neviešpatauja! ... Tegul tau patinka mano burnos žodžiai ir mano širdies apmąstymas tegul tave pasiekia, VIEŠPATIE, mano Uola ir mano Atpirkėjau – Ps. 19:12-14.

Atrodytų, kad kiekvienas mąstantis ir protingas krikščionis turėtų nuolat melstis šia įkvėpta malda, norėdamas apsivalyti nuo slaptų ydų, kad taip darydamas galėtų apsaugoti nuo išūliųjų, arogantiškų nuodėmių, kylančių iš pasipūtimo. Ir taip nuoširdžiai besimeldžiant, jis turi taip pat budėti ir stebėti šių nuodėmių pradžią ir išsaugoti savo širdį apvalytoje ir tyroje būsenoje, pastoviai eidamas prie malonės šaltinio, prašydamas pagalbos kiekviename būtiname reikale. Tas, kuris stengiasi vesti šventą gyvenimą ir nori būti arti Viešpaties, saugodamas save tik nuo *išorinių* nuodėmių arba kylančių iš pasipūtimo, o nekreipia dėmesio į nuodėmės pradžią savo proto slėptuvėje, tas bando elgtis teisingai, bet daro labai neišmintingu ir neprotingu būdu – Z'98, 22 (R 2248).

* * *

Visi turime paslėptas ydas, kurias gavome daugiausia paveldėjimo būdu, nors draugystė, bendravimas, aplinka ir šių ydų praktikavimas tam tikrame laipsnyje jas išvystė. Jos mus sutepa, daro nešvariais, todėl tikslinga yra melstis, prašant apvalymo nuo jų. Tėvas atidengia jas prieš mus, ir taip bendradarbiauja, pritraukia ir mus bendram darbui, kad jas pašalintume. Ypač pavojingos nuodėmės, kylančios iš pernelyg didelio pasitikėjimo savimi, arogantiškumo. Turime melstis, kad Viešpats saugotų mus nuo jų ir neleistų joms kontroliuoti mūsų. Mes pajėgsime šias ydas nugalėti, jei mūsų širdžių apmąstymai ir mūsų burnos žodžiai bus priimtini Dievui, mūsų Jėgai ir Atpirkėjui – P'26, 109.

Paralelinės citatos: Jobo 13:23; Ps. 24:3-5; 26:1,2; 51:12; 139:23,24; Ez. 36:25,26; 1 Jn. 1:7,9; 3:3; Hbr. 6:4-9; 10:26-31; 1 Jn. 5:16; 2 Pet. 2:1-20; Judo 4-25.

Giesmės: 13, 130, 125, 136, 145, 183, 20 / 295, 450, 102.

Poems of Dawn, 69; Wiersze brzasku, 58: Koks stiprus ir saldus man Tėvo rūpestis.

Tower Reading: Z'98, 22; (R 2248).

Klausimai: Kaip Tėvas mane apvalė šią savaitę? Kokios buvo viso to aplinkybės, veiksniai ir pasekmės?

RUGPJŪČIO 13

Taigi, Kristaus reikalui mes einame pasiuntinių pareigas
– 2 Kor. 5:20.

Jeigu mes, kaip krikščionys, visuomet atsimintumėm šiuos Apaštalo žodžius, jie mums būtų labai vertingi ir tikrai padėtų pakeisti mūsų charakterį! Kokia tai būtų didelė pagalba naujai prigimčiai kovoje su žemais ir niekingais polinkiais senos prigimties, kurios atsisakėme ir pripažinome dabartiniu metu esant mirusia! „Bet mes esame dangaus valstybės piliečiai“, sako Apaštalas. Nors mes ir gyvename šiame pasaulyje, tačiau nesame iš jo, bet savo priklausomumą ir pilietybę perkėlėme į Dievo Karalystę. ... Ir šiuo metu, būdami paskirti Jo Karalystei, nors vis dar gyvename šiame pasaulyje tarp svetimšalių ir svetimų, tačiau būdami tos Karalystės atstovais ir ambasadoriais, turime įvertinti aukštas pareigas, vertę ir garbingumą šių pareigų bei atsakomybės svarbą ir visada atsiminti Apaštalo žodžius: „ir visa, ką bedarytumėte žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzaus vardu“ – Z’04, 72 (R 3329).

* * *

Dievas yra teisėtas žemės Karalius, nors Jo skeptras, dėl uzurpacijos, dabar yra šėtono rankose. Dievas renka savo ištikimuosius, kad būtų Jo ambasadoriais ir veiktų kaip Kristaus įgalioti skelbėjai. Būdami tokiais, mes reikalaujame šėtono išlaisvinti dabartinius ir būsimus Dievo žmones bei ruošiamės jų išlaisvinimui. Panašiai pranešame ir kitiems, kad Karalystė perkeliama iš šėtono valdžios, o atiduodama Kristui. Šios pareigos yra labai garbingos ir iš mūsų pusės reikalauja tokio takto, taurumo, gero, tinkamo elgesio, reikalingo šioms pareigoms, kad visi teisingai mąstantys žmonės turėtų tai gerai suprasti. Ir jeigu žemiški ambasadoriai elgiasi taip, kad atneštų garbę savo kraštui, tai tuo labiau mes taip turime elgtis – P’36, 95.

Paralelinės citatos: Jobo 33:23; Mal. 2:6,7; 2 Kor. 3:6,9; 6:1; Ef. 6:20; 1 Sam. 2:35; 12:8; Ezr. 7:10; Iz. 52:1-12; Jer. 20:9; Ezech. 34; Mt. 10:16-24; 20:25-28; 23:8-11; Jn. 10:1-15; Apd. 20:22-24; Rom. 2:21-23; 1 Kor. 2:2.

Giesmės: 116, 70, 164, 210, 260, 272, 275 / 66, 456, 374.

Poems of Dawn, 77; Wiersze brzasku, 67: Amen, Amen.

Tower Reading: Z’04, 71; (R 3329).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau Kristaus ambasadoriumi? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 14

Pakanka, jei mokinys prilygsta savo mokytojui, o vergas savo valdovui. Jei jie šeiminką vadino Belzebubu, kaip juo labiau jo namiškus! – Mt. 10:25.

Nors Tiesa būtų skelbiama ir švelniausiu būdu, vis tiek ji bus kardu, prasiskverbianti kiekviena kryptimi. Mūsų Viešpats išpranašavo, kad dažnai ši Tiesa sukels tėvus prieš vaikus, o vaikus prieš tėvus, kadangi tamsa neapkenčia šviesos ir priešinasi jai visais įmanomais būdais. Jei į tai žiūrėsime pasiremdami Viešpaties mokiniams šia tema, ir į tai, kaip išmintingiausias jos pateikimas galiausiai gali būti neteisingai interpretuojamas, reikia, kad kiekvienas, kuris trokšta ištikimai tarnauti Tiesai, būtų atsargus, ir kiek tai yra įmanoma, kad nebūtų neteisingai suprstas. Turėtų būti savaime aišku, jog mes nedalyvaujame anarchijoje ir nesame anarchijos rėmėjais ir atstovais, bet priešingai, esame teisingumo ir aukščiausiojo įstatymo, t. y., Dieviškojo įstatymo atstovais – Z'03, 13 (R 3130).

* * *

Ši mintis, kad mokiniui pakanka būti tokiam, koks yra jo Mokytojas, o tarnui tokiam, koks jo Vadovas, yra teisinga žiūrint kiekvienu požiūriu. Čia turime užtektinai ir garbės, ir kilnumo, ir apdovanojimo, ir pirmenybės teikimo, ir patvirtinimo, ir rekomendavimo kiekvienam mokiniui ir tarnui iš mūsų Vadovo ir Mokytojo pusės. Ir ko gi daugiau galėtume trokšti, jei ne to, kad kūniškai pakeltume tokius pačius sunkumus, kokius pakėlė ir mūsų Viešpats? Jei tai sukels patyčias, apkalbą, atskyrimą, išvayrą, ar bus prieš mus panaudota fizinė jėga (ir net iki mirties), turėtume tai džiaugsmingai priimti, jog turime garbę būti panašiai traktuojamais, taip, kaip buvo traktuojamas ir mūsų Viešpats. Būkime patenkintais ir džiaukimės puikiu bendravimu ir puikiu paveldėjimu, prie kurio tai mus veda – P'30, 109.

Paralelinės citatos: Mt. 12:24; Mk. 3:22; Lk. 6:40; 11:15; Jn. 8:48,52; 17:14; 13:16; 15:20; 2 Tim. 3:12; 2:11,12; Apd. 14:22; 1 Pet. 2:19-24.

Giesmės: 167, 168, 170, 322, 299, 325, 326 / 370, 407, 468.

Poems of Dawn, 40; Wiersze brzasku, 31: Viešpaties sekimo kaina.

Tower Reading: Z'09, 154; (R 4398).

Klausimai: Ar šią savaitę patyriau užgauliojimus dėl ištikimybės Viešpačiui? Kaip tai ištvėriau – kaip garbę ir privilegiją, ar kaip nemalonę ir sunkumą? Kas tam padėjo ir kas trukdė?

RUGPJŪČIO 15

Raginame jus broliai ... būkite kantrūs visiems –
1 Tes. 5:14.

Manome, kad šis priminimas reiškia, jog tie Viešpaties žmonės, kurie yra labiau susitvardantys, išlaikantys pusiausvyrą, turi su simpatija žiūrėti ir ugdyti kantrų pakantumą ne tik silpniesiems ir tiems, kuriems trūksta drąsos, bet ir *visiems* tiems, įskaitant ir tuos, kurie turi per daug drąsos ir per daug pasitiki savimi. Augimas žinojime ir žiniose padeda mums augti kantrybės malonėje, nes vis labiau vertindami Dangiškojo Tėvo kantrybę mūsų atžvilgiu, galime geriau pritaikyti tą pačią taisyklę kitų atžvilgiu. Ta mintis, jog mūsų Dangiškasis Tėvas davė privilegiją ir pašaukė kurį nors, turėtų padaryti mus ypatingai atidžiais dėl galimybės bendradarbiauti su Viešpačiu mūsų pašaukime, ir tiek, kiek leidžia galimybės, labiausiai turime padėti tiems visiems, kurie kartu su mumis stengiasi eiti siauru keliu ir sekti mūsų Viešpaties pėdomis – Z'03, 24 (R 3135).

* * *

Čia išversti žodžiai „būkite kantrūs“ originalo kalboje yra *makrothymeo*, kas reiškia „turėti didelę kantrybę“. Šis priminimas tikrai yra reikalingas, o ta dorybė – būtina. Fiziniai, protiniai, moraliniai ir religiniai trūkumai, ydos, bei mūsų, brolių, pasaulio ir mūsų priešų silpnybės reikalauja šios dorybės praktikavimo. Be abejo, nedaug iš antracilių malonių yra taip dažnai reikalingos kaip ši ir mažai kuri iš šių malonių yra taip retai parodoma ir taip sunki praktikuoti. Todėl šis priminimas yra tikrai būtinas: „Primename jums broliai, ... būkite labai kantrūs visiems“ – P'35, 117.

Paralelinės citatos: 1 Kor 13:4; 2 Kor. 6:4-6; Gal. 5:22; Ef. 4:1,2; Kol. 1:11; 3:12,13; 1 Tim. 1:16; 2 Tim. 3:10; 4:2; Hbr. 6:12,15; Jok. 5:7,8,10.

Giesmės: 95, 198, 23, 143, 170, 21, 322 / 470, 336, 393.

Poems of Dawn, 209; Wiersze brzasku, 201: Pavargot, palaukit dar truputį.

Tower Reading: Z'03, 23; (R 3135).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau labai kantrus visiems? Kodėl? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 16

Už viską dėkokite – 1 Tes. 5:18.

Turėdami širdis, esančias taikoje su Viešpačiu ir pilnai atsidavusias pildyti Jo valią, Viešpaties žmonės ne tik prašo Jo palaimų kiekvienos dienos pradžioje ir dėkoja už jas dienos pabaigoje, bet ir visuose savo gyvenimo reikaluose stengiasi atsiminti, kad viską, ką turėjo, pašventė Viešpačiui ir tikėjimu žvelgia į Jį visuose savo ketinimuose. Ir priklausomai nuo sumanymų ir ketinimų svarbumo, jie tikėjimu pripažįstą Dievo apvaizdą visuose savo gyvenimo reikaluose ir todėl dėkoja už ją. Tokia yra Dievo valia liečianti mus. Dievas nori, kad mes taip elgdamiesi gyventume ir pastoviai pripažintume Jo valią ir Jo palaimas. Jis nori, kad mes taip darytume, nes tai palankiausia būseną mūsų pažangai einant siauroju keliu ir tai geriausiai padėtų padaryti mūsų pašaukimą ir išrinkimą tikru – Z'03, 25 (R 3135).

* * *

Iš prigimties kilnus žmogus pripažįsta būtinumą dėkoti už patirtas geradarystes. Tačiau dažnai dėl mūsų trumparegystės, mes nepastebime to, kad mums nesėkmingi, nepalankūs išbandymai, už kuriuos pamirštame padėkoti, nors ir iššaukia žemiškus nepatogumus, tačiau jie padeda pasiekti didelių dvasinių palaimų. Malonius ir nemalonius išbandymus turėtume traktuoti kaip palaimas, už kurias turime dėkoti Viešpačiui. Visi dalykai išvien veikia gėriui tiems, kurie myli Dievą. Todėl dėkokime už viską – už triūsą ir patogumus, džiaugsmą ir liūdesį, sėkmę ir nepasisekimus. Visa tai yra meilės parodymas, mūsų dangiškojo Tėvo ženklai duoti tam, kad veiktų mūsų tikriausiam ir aukščiausiam gėriui – P'34, 110.

Paralelinės citatos: Ef. 5:20; Kol. 1:12; 2:7; 3:15-17; 4:2; Ps. 50:14,15; 105:1,5; 106:1; 107:1,2,15,22; Joel. 2:26; Flp. 4:6; 1 Tim. 2:1; 4:3,4; Hbr. 13:15.

Giesmės: 324, 9, 19, 37, 55, 199, 219 / 188a, 175, 321.

Poems of Dawn, 131; Wiersze brzasku, 124: Suskaičiuok gautas palaimas.

Tower Reading: Z'02, 12; (R 2935).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau už viską dėkingas? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 17

Negesinkite Dvasios – 1 Tes. 5:19.

Viešpaties Dvasia, kuri yra tarp Jo žmonių, yra prilyginta „šventos meilės liepsnai“, parodytai Viešpačiui ir visiems, kurie susiję su Viešpaties reikalais. Ši liepsna, Dievo Evangelijos dėka, būna uždegama kiekviename žmoguje asmeniškai, kai gauna Šventosios Dvasios, ir bendrai, tai susiję su Bažnyčia, vedant ir vadovaujant tai Dvasiai. Ir proporcingai nuo to, kiek Bažnyčia auga žiniose, meilėje ir bendravime su Viešpačiu, tai tokiam laipsnyje ir ši „šventos meilės liepsna“ padaro ją šio pasaulio šviesa, miestu ant kalno, kurio negalima paslėpti – Z’03, 25 (R 3135).

* * *

Iš šios eilutės aišku, kad Dvasia tai nėra Jehova; nes jeigu taip būtų, tai šis priminimas būtų nereikalingas ir absurdiškas. Koks nelogiškas ir nereikalingas būtų priminimas mums, kad negesintume, nenaikintume Visagalio, Egzistuojančio iš Savęs Dievo! Šis priminimas bus išmintingas ir reikalingas tada, kai suprasime, kad ši Dvasia tai Dievo charakterio bruožai mumyse. Kaip žvakės šviesą galime užgesinti, taip ir Dvasią, šventą šviesą, galime užgesinti nuodėme, klaida, egoizmu ir pasaulietiškumu, jei šie blogiai užvaldys mus. Nors žvakę, kartą užgesintą, galime vėl uždegti, tačiau Dvasią, kartą užgesintą, uždegti jau nebegalime. Todėl su visu stropumu stenkimės neužgesinti šios labai brangios šviesos, nes kitaip liksime amžinoje tamsoje. Kokia baisi būtų ta tamsa! – P’33, 111.

Paralelinės citatos: Rom. 8:1-16; 1 Kor. 2:10-16; Iz. 11:2,3; Jn. 7:39; 1:12,13; Gal. 5:22,23; Ef. 1:17,18; 1 Jn. 4:1,6; 2 Tim. 1:7; Ef. 4:30; Iz. 7:13; 63:10.

Giesmės: 90, 267, 95, 125, 196, 1, 249 / 5, 203, 347a.

Poems of Dawn, 89; Wiersze brzasku, 78: Pripildyti Kristaus Dvasios.
Tower Reading: Z’12, 343; (R 5129).

Klausimai: Ar šią savaitę stengiausi, kad ši Dievo dvasia didėtų, ar gesinau ją? Kaip? Kas tam padėjo ir kas trukdė?

RUGPJŪČIO 18

Viską ištirkite ir to, kas gera, laikykitės – 1 Tes. 5:21.

Nors Dievo žmonės labai vertina pranašavimus, tai yra viešus skelbimus, tačiau turi išmokti nepriimti to ką girdi, be tinkamo ištyrimo ir kritikos. Turi ištirti viską, ką girdi, turi atskirti, kas atitinka logiką ir Šventąjį Raštą, o kas yra vien tik prielaida ir gal būt sofistika. Jie turi patikrinti tai, ką girdi, su tikslu tvirtai laikytis visko, kas sutinka su Dievo Žodžiu ir kas yra santaikoje su Šventąja Dvasia. Jie turi greitai atmesti tai, kas neišlaiko tokio išmėginimo – Z’03, 26 (R 3135).

* * *

Šėtonas padarė taip, jog doktrina apie dvasininkų Dievišką teisę yra visuotina ir palaiko šią nuomonę, jog dvasininkija ir kunigija – tai įgalioti Dievo atstovai, kuriais žmonės turi akiai ir neabejotinai pasitikėti ir jiems paklusti. Šia doktrina pasisekė jam suvedžioti beveik visą pasaulį. Dievas nenori, kad Jo sūnūs būtų šios doktrinos įtakoje, kuri atvedė iki tokių pasekmių. Todėl pataria atsargiai ištirti visus dalykus, kuriuos jie nori priimti ir kuriems nori pritarti, bei reikalauja, kad šie dalykai būtų santaikoje patys su savimi, su Šventojo Rašto tekstais ir jo doktrinomis, su Dievo charakteriu, Išpirkimu, su Dievo tikslais ir faktais. Dievas reikalauja laikytis tik tų dalykų, kurie išlaiko šiuos visapusiškus ir pagrįstus testus – P’32, 112.

Paralelinės citatos: Iš. 23:7; Pat. 28:5; Iz. 29:8; Mt. 24:4; Jn. 5:39; 1 Kor. 2:15; 14:29; Flp. 4:8; Hbr. 10:23,24; 2 Pet. 1:15-21; 1 Jn. 4:1-3; Apr. 2:2.

Giesmės: 79, 22, 49, 296, 306, 311, 332 / 100, 317, 415.

Poems of Dawn, 4; Wiersze brzasku, 1: Didžiosios Tiesos.

Tower Reading: Z’10, 297; (R 4684).

Klausimai: Ar šią savaitę ištyriau tai, kas man buvo pateikta, kad tuo dalyku tikėčiau? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 19

Venkite visa, kas turi piktumo išvaizdą – 1 Tes. 5:22.

Apaštalas ragina, kad turime pasipriešinti ir priešintis visokiam blogiui, turinčiam blogą ar gerą išvaizdą. Susilaikymas nuo visokio *tariamo blogio*, tai jau visai kita mintis, skirtinga nuo tos, kurią Apaštalas iš pradžių pareiškė, tačiau kaip vienos taip ir kitos mintys parodo išmintingą taisyklę. Be abejo, turime susilaikyti ne vien tik nuo blogio, neatsižvelgdami į įvairias jo formas ir išvaizdą, bet taip pat turime, tiek kiek tai yra įmanoma, susilaikyti nuo darymo to, apie ką gerai žinome, kad tai geri darbai, tačiau draugai ir artimieji galėtų blogai juos suprasti ir manyti, kad tai blogi darbai. Sveiko mąstymo dvasia mokina, kad turime vengti ne vien tik blogio visose jo formose, bet turėtume vengti viso tariamo blogio, kad mūsų darbas Viešpačiui ir Tiesai galėtų būti didesnis – Z'03, 26 (R 3135).

* * *

Ar paimtume šią eilutę iš vieno vertimo KJV („bet kokio blogio panašumo“) ar iš kito vertimo ASV („visokios blogio formos“) skirtumas bus nedidelis, nes abudu vertimai duoda mintis vertas priėmimo ir praktikavimo. Žinoma, būdami teisingumo mylėtojai ir blogio priešininkais, vengsime visokios blogio formos, net ir nedidelės. Taip mes susilaikysime nuo visokio tariamo blogio, net ir nekalto. Vengsime bet kokios blogio formos, kadangi tai yra blogis ir tariamo blogio, kadangi iš jo gali kilti blogis mums ir kitiems, jeigu jo nevengsime. Šis antras blogis buvo priežastis, kodėl kai kurie Dievo vaikai susilpnino savo gerą įtaką ir buvo silpnųjų ir klystančiųjų suklupimo priežastimi. Esame palaiminti, jei praktikuojame ir vykdome šiuos abu priminimus – P'26, 109.

Paralelinės citatos: Iš. 23:7; 1 Kor. 6:18; 8:1-13; Ef. 4:25-32; 2 Kor. 8:20,21; 1 Tes. 4:3,12; Flp. 4:9; Rom. 14:1-23; 2 Tim. 2:21-23.

Giesmės: 266, 44, 20, 78, 125, 183, 145 / 66, 124, 374.

Poems of Dawn, 136; Wiersze brzasku, 129: Ką darytų Jėzus?

Tower Reading: Z'10, 392; (R 4728).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 20

Taigi, ką nepažindami garbinate, tą aš jums skelbiu –
Apd. 17:23.

Apaštalo elgesio būdas yra vertas dėmesio ir sektinas. Visi išmintingi žmonės nepasitiki naujovėm ir linkę sakyti, kad viskas, kas vertinga, yra jau nuo seniai. Mes, kaip ir Apaštalas, turime padaryti viską, kad galėtume parodyti, jog tikroji Evangelija nėra naujoji, bet senoji teologija. Kad ji nėra nauja, bet sena Evangelija, paskelbta Abraomui ir ta, kuri skelbta paties Viešpaties Jėzaus ir visų Jo Apaštalų. Įrodydami, kad šiandien vyraujančios klaidos kilo „tamsiaisiais viduramžiais“, turime kartu parodyti ir tai, kad mes nekuriame naujos teorijos, tokios pat klaidingos, bet, kad atsikratėme „tamsiųjų viduramžių“ klaidų ir grįžome prie pirmųjų Evangelijos principų ir nuostatų bei nurodymų, kaip paskelbė Viešpats ir Jo įgalioti atstovai, Apaštalai – Z’03, 29 (R 3138).

* * *

Nedaug yra dalykų, duodančių didesnių rezultatų Dievo tarnams, kaip taktiškumas. Kai kas gali būti labai talentingas, bet jeigu neturės takto, jo daroma gera įtaka bus silpna, tačiau žmogus taktiškas, nors turi nedaug gabumų, pasiekia geresnių rezultatų, nei žmonės be takto, nors jie ir turėtų didelių gabumų. Paulius yra pavyzdys, sujungiant didelį taktą su dideliais sugebėjimais, todėl pasiekė geriausių rezultatų. Su Atėniečiais jis elgėsi taktiškai ir panaudodamas visus sugebėjimus. Jeigu jis nebūtų taktiškas ir turėtų vien tik talentą, nebūtų pasiekęs jokių rezultatų, bet priešingai, iškart būtų nuteistas mirčiai pagal jų įstatymą, kuris reikalavo mirties, esant toms aplinkybėms. Pasielgsime gerai, jei panašiai kaip ir jis, panaudosime mūsų talentus, o dar geriau, kai panaudosime taktiškumą, tačiau geriausiai pasielgsime panaudodami talentus ir taktiškumą, nes tokiu būdu pasieksime geriausių rezultatų – P’36, 95.

Paralelinės citatos: Pat. 15:1; 25:15; 1 Kor. 9:19-22; 2 Kor. 12:6; Ts. 8:1-3; 1 Sam. 10:27; 11:7,12-15; 25:18-37; 2 Sam. 3:28-37; 20:16-22; 1 Kar. 3:24-28; Apd. 16:3; Flp. 1:10-22; Apd. 23:6-10; 21:20-25.

Giesmės: 280, 136, 95, 198, 315, 145, 44 / 379, 57, 132.

Poems of Dawn, 147; Wiersze brzasku, 140: Tik.

Tower Reading: Z’03, 27; (R 3138).

Klausimai: Ar šią savaitę skelbdamas Tiesą buvau taktiškas? Kodėl? Kokios buvo aplinkybės? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 21

Taigi, ieškokite visų pirma Dievo karalystės ir jos teisybės – Mt. 6:33.

Dievo žmonės, dvasinis Izraelis, gerai padarys, jeigu pastoviai atsimins tai, kad pirmą vietą visada reikia duoti dvasiniams dalykams, o laikinus reikalus reikia tvarkyti ir pakreipti taip, kad jie tarnautų amžinam gėriui – dvasiniam augimui, ugdymui, duotų naudą, tarnautų geriausiems interesams ir darytų gerą įtaką savo vaikams. Taip elgdamiesi turi ne tik nesiklausyti kokių nors sugestijų, kurios nuvestų juos arba jų šeimas į nepalankias, bedieviškas sąlygas, bet turi būti ryžtingi, kad bet kokiose sąlygose nepasiduotų tokioms sugestijoms, bet priešingai – Viešpaties tauta turėtų būti jų tauta, nors tai reikštų mažiau šio gyvenimo patogumų ir prabangos – Z'02, 350 (R 3110).

* * *

Šiame tekste Kristus duoda mums tikslą, kuriam vertėtų atiduoti geriausias mūsų pastangas. Nes kas yra vertingesnio už Kristų Jėzų ir amžiną gyvenimą su Jėzumi Karalystėje? Tegul svarba ir didumas to tikslo mūsų negąsdina, kadangi Pats Dievas mus pakvietė ten, įsipareigodamas prisieki, kad suteiks visą reikalingą pagalbą; kadangi Jėzus atlieka Savo Vyriausiojo Kunigo pareigas, veikdamas mūsų naudai, kad galėtų mums užtikrinti sėkmingą pasiekimą tos Karalystės; kadangi mūsų dalyvavimas Šventojo Dvasioje aprūpina mus visokia pagalba ir suteikia sugebėjimus tai pasiekti. Tie trys dalykai duoda mums visokią vidinę ir išorinę pagalbą, reikalingą mūsų pergalei. Daugiau nei tai, galėtų mums pakenkti; mažiau nei tai, galėtų prisidėti prie mūsų suklupimo – P'30, 109.

Paralelinės citatos: 1 Kar. 3:13; Mk. 10:30; Rom. 8:32; 14:17,18; 2 Tim. 4:8; Rom. 12:9-21; 1 Kor. 13; Gal. 5:22-25; Ef. 4:1-7, 12-16; 5:1,2; Kol. 3:10-25.

Giesmės: 58, 66, 72, 73, 95, 198, 267 / 257, 53a, 342.

Poems of Dawn, 144; Wiersze brzasku, 136: Gerai išnaudok šį laiką.
Tower Reading: Z'16, 69; (R 5862).

Klausimai: Kokie buvo mano pagrindiniai tikslai šioje savaitėje – aš pats, pasaulis, nuodėmė ir klaida; ar meilė, teisingumas, išmintis ir užsiėmimas Karalystės darbu? Koks buvo mano pagrindinis tikslas? Kokių pasiekiau rezultatų?

RUGPJŪČIO 22

Ar nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?
– Lk. 2:49.

Ar ne visi turėtume turėti Mokytojo dvasią, išreikštą Jo žodžiais? Tikrieji Viešpaties šventieji neturi savo *asmeninių* reikalų, kadangi pasišvęsdami jie viską, ką turėjo, atidavė Viešpačiui. Būdami Viešpaties turto globėjais, jie negali mirties valandoje savo turto reikalų pavesti tvarkyti savo vaikams ar draugams, gal būt, jų žalai ir pakenkimui. Kaip turto prievaizdai ir prižiūrėtojai, šias gėrybes turime panaudoti iki mirties taip išmincingai, kaip sugebame, nes mūsų prievaizdavimas baigiasi mirtimi ir mes turėsime duoti apyskaitą – Z'03, 53 (R 3148).

* * *

Tobulam berniukui Jėzui buvo natūraliu dalyku angažuotis ir įsitraukti į reikalus, susijusius su Dievu. Todėl Jam atrodė keista, kodėl Juozapas ir Marija nepastebėjo Jo poelgio teisingumo. Čia parodyta pamoka kaip jauniems, taip ir seniems – pamoka, kad yra teisinga įsitraukti į reikalus, susijusius su Dievu. Palaiminti yra tie, kurie to imasi spontaniškai. Ir tegul nesistebi, jei kiti, net artimiausi ir jam brangiausi, nesupranta jų elgesio, traktuodami juos, kaip besielgiančius jų atžvilgiu neteisingai arba neapgalvotai. Tegul jie būna patenkinti mintimi, kad tam tikrą dieną ir jie tai supras, o šiuo metu, jei kiti juos ir smerkia, tegul pasitenkina Viešpaties pagyrimu – P'35, 117.

Paralelinės citatos: Ps. 40:7-9; Hbr. 10:7,9; Jn. 2:16,17; 4:31-34; 7:14,15,46; 9:4; Mt. 7:28,29; 10:37; Iz. 50:4; Lk. 4:22,32; Joz. 1:8; Iz. 8:20; Jer. 8:9; Lk. 24:27; Apd. 17:11; Ps. 1:1-3; 1 Pet. 1:10,11.

Giesmės: 309, 49, 315, 154, 116, 260, 22/ 116, 171, 13.

Poems of Dawn, 47; Wiersze brzasku, 39: Piligrimas.

Tower Reading: Z'12, 30; (R 4957).

Klausimai: Ar šią savaitę studijavau ir skelbiau Dievo Žodį? Kodėl? Kaip? Kokių pasiekiau rezultatų?

RUGPJŪČIO 23

O dabar pasilieka tikėjimas, viltis, meilė – tie trys, bet iš jų didžiausia – meilė – 1 Kor. 13:13.

Meilė, būdama pačiu puikiausiu bruožu, tuo pačiu metu yra labiausiai ilgalaikė ir tvirta. Argi tikėjimas praktiškai nepaliaus, kai įgysime pilną pažinimą ir pamatysime tai, ko tikėjomės? Argi viltis praktiškai nepaliaus, kai realizuosis visos mūsų viltys ir tapsime paveldėtojais mūsų Dangiškojo Tėvo didelių pažadų? Tačiau meilė niekuomet nesibaigs, taip kaip ji neturėjo ir pradžios. Dievas yra meilė ir kaip Jis yra be pradžios, taip ir meilė yra be pradžios, nes tai yra Dievo charakteris, Jo būdas; o kadangi Dievas išliks amžinai, taip ir meilė išliks amžinai! – Z'03, 58 (R 3150).

* * *

Tikėjimas, viltis ir meilė yra pripažintos didžiausiomis, svarbiausiomis malonėmis. Tikėjimas leidžia mums su pasitikėjimu taikyti sau Dievo pažadus gyvenimo kovose. Viltis prideda mums drąsos veikloje ir narsumo mūsų kovose dėl Viešpaties. Tačiau meilė duoda mums jėgų džiaugtis ir mėgautis kovų sunkumais, palengvina juos, pakeisdama juos garbingomis pergalėmis. Tikėjimas ir viltis yra meilės tarnai, tos garbingos ir gražios nuostabių namų valdovės, t. y., charakterio, panašaus į Dievo ir Kristaus. Taip yra todėl, kad iš visų malonių meilė labiausiai Dieviška ir parodo Kristų, o tuo pačiu pati didžiausia iš tų trijų malonių – P'34, 110.

Paralelinės citatos: 2 Sam. 22:31; Ps. 9:9,10; 32:10; 34:8,22; Pat. 3:5; Jer. 17:7,8; Mt. 21:21,22; Mk. 9:23; Jn. 11:25-27; Rom. 3:19-5:2; 9:31-33; 10:4-10; Gal. 3; Ef. 6:16; Hbr. 4:1-10; 11; Jok. 2; Ps 16:9,10; 31:24; 33:18; 43:5; 71:5,14; 119:74,81,116,166; Apd. 23:6; 24:14,15; 26:6,7; Rom. 5:2-5; 8:24; 12:12; 15:4,13; Ef. 1:18; Kol. 1:5,23,27; 1 Tes. 1:3; 5:8; Tit. 2:13; Hbr. 6:11,18,19; 1 Pet. 1:3,13,21; 1 Jn. 3:3; Jn. 3:16; 17:23,26; Rom. 5:8; Jn. 10:11,15; 13:1,34; 21:17; 1 Kor. 13.

Giesmės: 198, 174, 197, 21, 92, 165, 166 / 188a, 275, 15.

Poems of Dawn, 110; Wiersze brzasku, 101; Piligrimo noras.

Tower Reading: Z'15, 115; (R 5668).

Klausimai: Ar šią savaitę parodžiau tikėjimą, viltį ir meilę? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 24

Šventasis Tėve, išlaikyk juos savo vardu, – tuos, kuriuos man davei, kad jie būtų viena kaip ir mes – Jn. 17:11.

Svarstydami šį puikų mūsų Viešpaties jausmų parodymą Bažnyčiai, pastebime garbės prošvaistę šioje palaimintoje Dievo šeimos vienybėje. O tai yra tikslo vienybė, pasitikėjimo vienybė, simpatijos ir palankumo vienybė, meilės vienybė, garbės vienybė ir vienybė bendros nuosavybės. Mūsų Viešpats pasakė, kad ši vienybė jau yra tarp Jo ir Tėvo, o tarp Jo mokinių bus ateityje. Ši vienybė tai puikus tikslas, kurio siekiame ir prie kurio einame – Z'03, 77 (R 3160).

* * *

Ši Atpirkėjo malda už Savo mokinius yra puiki savo paprastume ir plati savo siekiuose. Jis prašo Tėvo, pripažindamas su pagarba Jo šventumą, kad panaudotų Savo garbingus charakterio bruožus, planą ir darbus Jo mokinių naudai – jiems vadovaudamas, juos veddamas, ribodamas, atitaisydamas, ragindamas, tobulindamas tam, kad jie visi galėtų augti pilnoje Šventosios Dievo Dvasios vienybėje ir taip pasiektų tokią pačią vienybę, kokia yra tarp Tėvo ir Sūnaus. Čia nekalbama apie asmens vienybę, nes tai reikštų, kad visi Dievo žmonės būtų vienas asmuo, bet kalbama apie vienybę širdies, proto, tikslo ir valios. Nes tai yra garbinga šeimos vienybė, kurios nuoširdžiai turėtume ieškoti – P'33, 111.

Paralelinės citatos: 1 Pet. 1:5; Judo 1,24; Jn. 6:39; 17:2,9,10,12-18,21-23; Rom. 12:5; 1 Kor. 1:10; Gal. 3:28; Jn. 10:30,38; 14:9,11,20; 1 Jn. 1:3; 3:24.

Giesmės: 78, 27, 165, 23, 326, 281, 170 / 281, 353, 23.

Poems of Dawn, 68; Wiersze brzasku, 57: Kaimenės parvedimas namo.

Tower Reading: Z'03, 77; (R 3160).

Klausimai: Ar šią savaitę pasiekiau dar didesnę vienybę su Dievo šeima? Kaip? Kas man padėjo ją pasiekti ir kas trukdė ją pasiekti? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 25

Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį toki, koks Jis yra – 1 Jn. 3:2.

Tegul ši viltis, kad greit patirsime pasikeitimą prisikėlime ir tapsime tokie, koku yra mūsų brangus Gelbėtojas, pamatysime Jį tokiu, koks Jis yra ir dalysimės su Juo garbe Jo didžiojoje *epiphaneia*, tai yra, Dievo sūnų spindėjime Karalystės garbėje, suteikia energijos mūsų širdims ir uždega mumyse entuziazmą – atgaivina širdis, atriša mūsų lūpas ir stiprina mus atliekant kiekvieną pareigą, privilegiją ir galimybę – tarnauti mūsų Mokytojui ir tikėjimo šeimynai. Jeigu ši viltis buvo inkaru Dievo žmonėms tiek daug šimtmečių, tai tuo labiau dar didesnę svarbą turi mums, gyventantiems dabar, Jo buvimo čia metu, laukiantiems Jo pilno *apokalupsis* – Jo apsireiškimo Karalystės garbėje! – Z’03, 151 (R 3191).

* * *

Kristaus pasirodymą suprantame kaip Jo pasirodymą pasauliui, o tai įvyks per priespaudos laiko vargus. Todėl duotas mums užtikrinimas, kad prieš pilnai pasibaigiant priespaudos laikui, pagarbinta bus visa Bažnyčia kartu su savo Viešpačiu. Bažnyčios pasirodymas su Viešpačiu nebus kūne, taip kaip ir Kristaus pasirodymas nebus kūne. Bažnyčios nariai prisikelia panašiai kaip Jis – perkeičiami iš gendančių į negendančius, iš mirtingų į nemirtingus, iš žmogiškos prigimties į dangišką! Tame garbingame būvyje jie mato Viešpatį, yra tokie kaip Jis ir yra kartu su Juo! Būkime patenkinti dabartinėmis nepalankiomis sąlygomis, turėdami Karalystės perspektyvą mūsų išsiilgusioms akims! – P’32, 112.

Paralelinės citatos: Ps. 16:11; 17:15; Mt. 5:8; 8:11; 1 Kor. 13:12; Rom. 8: 29; 1 Kor. 15:49; Flp. 3:21; Kol. 3:4; 2 Pet. 1:4.

Giesmės: 92, 7, 25, 29, 53, 72, 105 / 37, 24, 238.

Poems of Dawn, 260; Wiersze brzasku, 242: Senas pasaulis.

Tower Reading: Z’12, 61; (R 4973).

Klausimai: Kaip ši viltis paveikė mane šią savaitę? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 26

Meilė yra ... maloninga – 1 Kor. 13:4.

Dievo žmonių pareiga nėra parodymas visų nuodėmiautojų, kuriuos galime sutikti gatvėje, lygiai taip kaip netiktų sakyti negražios išvaizdos žmonėms, jog trūksta jiems grožio. Mandagumas, malonumas visada yra krikščioniško charakterio dalis. Pasaulyje mandagumas gali būti vien tik politūra, bet tarp krikščionių tai nėra vien tik geros manieros, bet veikiau atspindi tikruosius širdies jausmus, išvystytus pagal gyvenimo dvasią – meilę. Meilė veda prie mandagumo, kantrumo, gerumo ir net nepaklusnumo atveju nesiryžta ištarti nemalonaus žodžio ir vengs to tiek, kiek leis tam pareiga – Z'03, 153 (R 3194).

* * *

Čia išverstasis žodis *meilė* reiškia neturinčią savų tikslų gerą valią, kuri skiriasi nuo įsipareigojančios geros valios. Tai yra gera valia, kuri skatinama ne pareigos, bet gerų principų, su malonumu parodo įvertinimą, nuoširdžią vienybę, užuojautą arba gailestį ir auką. Įvertindama gerį principuose ir charakterio bruožuose, ji su džiaugsmu remia gerį principuose ir charakterio bruožuose, užjausdama ir apgailestaudama dėl tų, su kuriais elgiamasi nesilaikant gerų principų arba kai patys nebūna taikoje su gerais principais; jai yra malonu padėti jiems išbristi iš tų sąlygų. Todėl ši gera valia yra pasirengusi planuoti ir liudyti gerį, norėdama laiminti kitus. Šiame darbe ji yra ištverminga, maloni ir mandagi pasišvėsdama iki mirties tarnauti kitų laiminimui – P'26, 84.

Paralelinės citatos: Pat. 10:12; 17:19; 19:22; 1 Pet. 4:8; Mt. 5:44,45,48; 25:34,36,40,45; Lk. 6:35; Rom. 12:10; Gal. 5:6,22,23; Ef. 4:32; Kol. 3:12-14; 1 Tes. 4:9; 2 Tes. 1:3; 1 Tim. 1:5; 1 Pet. 3:8; 4:8; 2 Pet. 1:7; 1 Jn. 3:16,17.

Giesmės: 23, 21, 90, 95, 165, 166, 198 / 123, 393, 417.

Poems of Dawn, 146; Wiersze brzasku, 139; Negailėk malonių žodžių. Tower Reading: Z'14, 77; (R 5417).

Klausimai: Ar ši savaitė buvo kupina gerumo? Kokios viso to buvo aplinkybės, formos, motyvai ir rezultatai?

RUGPJŪČIO 27

Todėl nuo šiol mes nė vieno nebepažįstame pagal kūną –
2 Kor. 5:16.

Apaštalas nenorėjo pasakyti, kad turime nekreipti dėmesio į savo ir kitų Kristaus mokinių silpnas kūno puses. Su visomis kūniškomis silpnybėmis privalome kovoti ir net dažnai, naujos širdies, proto ir valios naudai, elgtis su jomis griežtai ir negailestingai. Tačiau turime aiškiai atskirti juos nuo jų silpno, mirtingo kūno. Turime rodyti meilę ir palankumą broliui ar seseriai, net ir tuomet, kai jų naudai, taip pat ir Bažnyčios naudai, turime pabarti juos, priminti arba kitaip pataisyti jų blogą elgesį. Apaštalas duoda apibrėžimą, kaip atskirti tas dvi skirtingas klases. Štai jis: neatgimusi valia užsiima kūno reikalais, o atgimusi valia užsiima Dvasios reikalais – Z'03, 170 (R 3200).

* * *

Pažinti kitus kūno požiūriu reiškia galvoti ir vertinti juos atsižvelgiant į jų žmogišką prigimtį. Tas žino kitus pagal kūną, kuris traktuoja ir įvertina kitus pagal tai, kas susiję su jų žemiška prigimtimi, kaip pavyzdžiui, grožis, lytis, turtai, jėga, pareigos, reputacija, giminystė ir t. t. Jeigu sakome, kad tam tikrų brolių ar seserų atžvilgiu esame labiau palankūs dėl šios ar kitokios naudos, nei tuomet, kai tos naudos neturėtume, tai reiškia, kad žinome juos kūno požiūriu. Mūsų įvertinimas kitų turėtų būti paremtas jų požiūriu į mūsų Viešpatį ir Jo Tiesą. Kuo daugiau juose matome Kristaus panašumo, tuo labiau turime juos vertinti; kuo mažiau matome Kristaus panašumo, tuo mažiau turime juos vertinti, tokiu būdu pažindami juos pagal Dvasią – P'36, 95.

Paralelinės citatos: Įst. 33:9; 1 Sam. 2:29; 1 Tim. 5:21; 2 Kor. 11:22; Gal. 2:11-14; Mt. 10:37; 12:48-50; Jn. 2:4; 6:63; 15:14; Gal. 2:5,6; 5:6.

Giesmės: 170, 230, 6, 105, 78, 23, 21 / 108, 251, 351.

Poems of Dawn, 307; Wiersze brzasku, 305: Tikrai, dar nesijaučiu senas.

Tower Reading: Z'13, 300; (R 5325).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas tame man padėjo ar trukdė? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 28

Skelbk žodį, būk tam pasiruošęs patogiui ir nepatogiui laikui – 2 Tim. 4:2.

Šie žodžiai nereiškia, kad turime peržengti išminties ir tinkamo elgesio taisykles, siūlydami kitiems gerąją naująją jiems nepatogiui ir netinkamam laikui. Tačiau tai reiškia, kad turime turėti tokią meilę Tiesai, tokį nuoširdų troškimą tarnauti jai, kad su malonumu pasinaudotume kiekviena suteikta galimybe, nors galbūt, tai būtų nepatogus laikas mums. Tai svarbiausia mūsų gyvenimo užduotis, kuriai pajungtas visas mūsų gyvenimas, todėl jokios patarnavimo galimybės neturime praleisti – Z'03, 189 (R 3210).

* * *

Dievo Žodis susideda iš tų minčių, kurias Dievas apreiškė Biblijoje. O tai yra doktrinos, įsakymai, pažadai, pamokymai, pranašystės, istorijos ir tipai. Skelbti Dievo Žodį, reiškia supažindinti su juo kitus. Galime tai padaryti savo žodžiu arba kitų žodžiu, platindami literatūrą, o taip pat padėdami kitiems skelbti šiais dviem būdais. Turime tai daryti laiku ir ne laiku, bet visada kitiems patogiui laikui, neatsižvelgiant į tai, ar tai mums bus patogus ar nepatogus laikas. Nekreipkime dėmesio į savo asmeninius patogumus, jei šis laikas patogus kitiems. Tik tokiu būdu galime guldėti savo gyvybę mirčiai Viešpaties reikaluose. Nes jeigu žiūrėsime, kad tai būtų tinkamas laikas mums, galime neįvykdyti savo pasišventimo – P'30, 110.

Paralelinės citatos: Ps. 40:9; 96:2,3; Pam. 11:6; Iz. 6:8; 61:1-3; Jer. 20:9; Mt. 5:14-16; Lk. 24:47-49; Jn. 18:37; Apd. 1:8; 8:4-6,31,32,35; 10:42; Rom. 10:14-18; 12:6-8; Ef. 4:15; 1 Tes. 1:8; 1 Tim. 2:6,7; 4:13.

Giesmės: 70, 116, 210, 260, 275, 309, 18 / 1, 101, 365.

Poems of Dawn, 293; Wiersze brzasku, 286: Ištvėrkite lyg matydami Tą, kuris yra nematomas.

Tower Reading: Z'16, 140; (R 5893).

Klausimai: Ar šią savaitę skelbiau Dievo Žodį? Ar man tai buvo patogus, ar nepatogus laikas? Jeigu neskelbiau, tai kodėl apsileidau šiame darbe? Kas man padėjo sėkmingai atlikti šį darbą? Kokius tai davė rezultatus man ir kitiems? Ko aš galiu pasimokyti iš šios savaitės išbandymų, susijusių su šiuo tekstu?

RUGPJŪČIO 29

Jūs prašote ir negaunate, nes negerai prašote – Jok. 4:3.

Išmokime teisingai melstis, tinkamai dirbti ir turėti teisingą viltį. Kad galėtume pasiekti tokią būseną turime būti greitai klausyti, lėti kalbėti, greitai įsiklausyti į Viešpaties Žodį ir pamokas, kurias Jis jau mums davė, greitai paklusti Jo instruktavimo, vedimo ir laiminimo metodams. Neskubėkime Dievui sakyti tai, ko norėtume. Stenkimės išugdyti savyje tokį krikščionišką charakterį, kuris visada mums leistų ieškoti ne savo valios, bet mūsų dangiško Tėvo valios ir Jo nurodyto kelio – Z'03, 204 (R 3216).

* * *

Išsakyta malda, kuri atitinka Biblijoje nurodytas sąlygas, visada yra išklausoma, nors atsakymas į ją gali būti ilgai atidėliojamas. Čia paminėtos sąlygos yra tokios, kad mes pasiliktume Kristujė, o Jo Žodis pasiliktų mumyse. Daugelis maldų išsakomos nesilaikant šių sąlygų. Tokios maldos yra blogu prašymu, todėl jos yra neišklausomos. Atsakymas į tokius prašymus nesuderinamas su Dieviška valia, nes jei gautume į juos atsakymą, iš tikrųjų tai nebūtų prašančiojo naudai. Prieš ko nors prašydami Viešpaties, pirmiausiai turime apsvarstyti ar šis prašymas yra taikoje su mūsų pasišventimu ir ar mūsų troškimams bei elgesiui vadovauja Dievo Žodis – P'35, 117.

Paralelinės citatos: Ps. 27:8; 66:18; 84:11; Pat. 1:28-30; 8:17; Iz. 59:2; Hbr. 4:16; 11:6; Jn. 14:13,14; 15:7; 16:23,24; Jok. 1:5,6; 5:16,18; Pr. 32:26; 1 Jn. 5:14,15; Lk. 18:1; Jer. 11:11; 14:12; 15:1; 29:13; Ez. 8:18; Mich. 3:4; Rom. 8:26,27; Mt. 7:7-11.

Giesmės: 323, 35, 69, 56, 239, 274, 183 / 188, 407, 313.

Poems of Dawn, 95; Wiersze brzasku, 84; Mano himnas.

Tower Reading: Z'15, 182; (R 5707).

Klausimai: Ar šią savaitę meldžiausi gerai ar blogai? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 30

Taip tešviečia jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir garbintų jūsų Tėvą, esantį danguje – Mt. 5:16.

Tiesa yra ne vien tai, kad Viešpaties Pateptasis bus galva ir pečiais aukštesnis už visus kitus, „geriausias iš dešimties tūkstančių ... ir visų nuostabiausias“, bet iki tam tikro laipsnio tai yra tiesa, jei kalbėsime apie visus tuos, kurie liko artimoje draugystėje su Kristaus Kūno nariais dabartiniame gyvenime – dar prieš Kristų paskelbiant viso pasaulio Karaliumi – jie turėjo sugebėti atpažinti ir pamatyti charakterio kilnumą ir puošnumą tų, kuriuos Viešpats išrinko toms garbingoms pareigoms tvarkant žmonijos reikalus. Jie turėjo atpažinti Bažnyčios narius kaip tuos, kurie buvo su Jėzumi; turėjo pastebėti jų širdžių didumą, moralines aukštumas, turėjo pastebėti juose sveiko mąstymo dvasią – Z’03, 206 (R 3218).

* * *

Mūsų šviesa yra Tiesa ir iš jos kylanti Dvasia ir darbai. Ja šviesti žmonėms, reiškia atkreipti jų dėmesį į mokymą per instrukcijas, nurodymus ir pavyzdžius. Mūsų motyvu neturėtų būti atkreipimas dėmesio į save, spindėjimas kitų akyse ir jų įvertinime, bet veikiau turime stengtis, kad visus nuopelnus priskirtume Viešpačiui, kuris yra Autorius viso mums duoto gėrio. Su dideliu atidumu turime stengtis, kad liktume nepastebėtais ar net pamirštais, o su dar didesniu atidumu turime siekti, kad Viešpaties garbė vis aiškiau šviestų prieš kitus ir virš kitų per mūsų mokymą, dvasią ir darbus. Taip mes įvykdysime mūsų pašaukimo tikslą – P’34, 110.

Paralelinės citatos: Pat. 4:18,19; Iz. 58:8-10; 60:1-3; Rom. 13:11-14; Ef. 5:8; 1 Tes. 2:12; 5:5-8; 1 Jn. 1:5-7; 1 Pet. 2:12; Jn. 15:8; 1 Kor. 14:25.

Giesmės: 249, 154, 196, 230, 260, 297, 315 / 58, 345, 8.

Poems of Dawn, 138; Wiersze brzasku, 131: Pagalba reikiamu laiku.
Tower Reading: Z’12, 96; (R 4992).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šios eilutės mintimi? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGPJŪČIO 31

Mūsų Dievas, kuriam tarnaujame, gali išgelbėti mus iš liepsnojančios krosnies ir Jis išgelbės mus iš tavo rankos! O jei ne, tai tebūna tau žinoma, karaliau, kad mes tavo dievams netarnausime ir auksinės statulos, kurią pastatydinai, negarbinsime – Dan. 3:17,18.

Hebrajų atsakymas, duotas Nebukadnecarui „Mūsų Dievas, kuriam tarnaujame“ yra vertas dėmesio. Jie ne tik pripažino Dievą ir garbino Jį, bet kartu ir *tarnavo* Jam, priklausomai nuo pasitaikiusių galimybių. Brangūs broliai, nuspręskime ir mes, kaip tai padarė trys Hebrajai, kad atiduosime garbę ir tarnausime tik vienam Viešpačiui, mūsų Dievui; kad negarbinsime ir netarnausime sektantizmui ir nei vienai iš jo formų ir rūšių, nei mamonai su jos kerais ir apdovanojimais, nei garbei, nei draugams, nei sau. Dievas „tokių ieško, kurie Jį garbintų dvasioje ir tiesoje“, taip pasakė mūsų Viešpats ir Galva – Z’99, 172 (R 2494).

* * *

Kaskart, kai Dievo tarnų adresu yra siunčiami grasinimai, kad palenkus juos blogiui arba apribojus gėrio daryme, tegul jie atsimeina, kad turi pastoviai, visą laiką liudyti gėrį, o savo išlaisvinimą ar pasilikimą nelaisvėje palikti Viešpaties valiai ir Jo galiai. Tegul jie turi visišką tikėjimo užtikrinimą, kad Dievas gali juos išlaisvinti, jeigu panorės; o jei ir neišlaisvins jų žmogiškos prigimties, kurią ir taip yra visiškai pašventę mirčiai, tai tegul neužmiršta, kad jeigu liks ištikimi, tai jų nauja valia, širdis ir protas, nepatiriant nuostolių, bus išlaisvinti ugnies krosnies pagalba iš žemiškų ryšių ir saitų taip, kaip tai įvyko šiame tipe, kai Viešpats išlaisvino tris jaunuolius Hebrajus – P’33, 111.

Paralelinės citatos: Pr. 32:11; 50:20; Sk. 20:16; Įst. 23:4,5; 2 Kar. 19:16,19; 1 Kron. 5:20; 2 Kron. 14:11; Est. 7:10; Ps. 31:1-4,9,14-17; 50:15; 105:14,15; 146:8,9; Pat. 16:7,9; Rom. 8:28; Flp. 1:12.

Giesmės: 67, 56, 57, 216, 313, 330, 333 / 402, 439, 318.

Poems of Dawn, 206; Wiersze brzasku, 199: Lauk Viešpaties.

Tower Reading: Z’99, 168; (R 2494).

Klausimai: Ar šią savaitę pasitikėjau Viešpačiu įvairių rūpesčių metu ir bėdoje? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 1

Bet Viešpats jam tarė: Eik, nes jis yra mano išrinktas indas, kuris neš mano vardą pagonims, karaliams ir Izraelio vaikams – Apd. 9:15.

Suprasdami, kad Jėzus yra Tėvo išrinktasis, mes jungiamės prie Jo. Kadangi matome Jėzuje apreikštą Tėvo charakterį, todėl paliekame viską, kad eitume paskui Jį. Panašiai ir mes, jeigu kokiam nors žmogui suteikiame pagalbą, savo paramą, ryšium su Dievo planu ir tarnyba, turime tai daryti skatinami tų pačių paskatų – ne norėdami parodyti save ar atsižvelgdami į asmenis, kuriems suteikiame pagalbą, bet todėl, kad Viešpats palietė mūsų širdis, duodamas supratimo, jog šis vadas yra Dievo skirtasis – Z'03, 206 (R 3218)

* * *

Čia pateikta iliustracija yra labai išraiškinga. Taip kaip indas gali būti panaudotas perduodant kam nors palaimas, taip ir Dievo tarnai yra įrankiai perduoti Viešpaties palaimas kitiems. Taip kaip rinktinis indas būna panaudotas perduodant didžiausias palaimas, taip ir Paulius, visais požiūriais kaip tas rinktinis indas, buvo Viešpaties panaudotas perduodant kai kurias turtingiausias Visagalio kada nors duotas Tiesos palaimas. Tarnaudamas žydams, pagonims, net ir karaliams, paliko ilgalaikį palaiminimą, kurio malonus kvapas prasiskverbia net iki mūsų laikų. Jo tarnyba buvo vaisingiausia. Panašiai kaip Paulius, stenkimės būti rinktiniais indais – P'32, 136.

Paralelinės citatos: Apd. 13:2; 22:21; 25:22,23; 26:1,17; Rom. 1:1,5; 12:6-8; 1 Kor. 15:10; Gal. 1:15; 2:7,8; Ef. 3:7,8; 1 Tim. 2:7; 2 Tim. 1:11.

Giesmės: 44, 70, 116, 164, 210, 260, 309 / 380, 373, 462.

Poems of Dawn, 164; Wiersze brzasku, 153: Mano širdies troškimas. Tower Reading: Z'01, 182; (R 2823).

Klausimai: Ar šią savaitę paliudijau Tiesą? Kaip? Kodėl? Kokie viso to rezultatai?

RUGSĖJO 2

Nuskaidrinę savo sielas Dvasia klusnumu tiesai dėl neveidmainiškos brolių meilės, karštai iš tyros širdies mylėkite vieni kitus – 1 Pet. 1:22.

Žinios Bažnyčioje turi būti aukštai vertinamos ir pripažintos kaip pažangos ir augimo įrodymas; nes niekas negali augti Viešpatyje ir Jo galios jėgoje, negali augti malonėje, jeigu neauga pažinime ir žinojime. Tinkamai ir teisingai elgiamės labiau vertindami tuos, kurių meilę Viešpačiui ir Jo Tiesai liudija uolumas studijuojant Jo Žodį, kurie turi Dievo malonės įrodymą tame, jog yra vedami vis prie gilesnių Dievo dalykų. Taip kaip žemiškoje šeimoje mes mylime kūdikius ir rūpinamės nesubrendusiais, taip ir tarp tikėjimo namiškių, turime rūpintis ir mylėti mažuosius ir nesubrendusius bei padėti jiems augti Viešpatyje ir Jo galios jėgoje – Z'03, 207 (R 3219).

* * *

Tiesa, gauta Dvasios pagalba, skatina paklusnumui. O paklusnumas Tiesai visada apvalo mūsų protą ir širdį, pašalindamas iš ten nuodėmę, klaidą, savanaudiškumą ir pasaulietiškumą. Tiesa atlieka dar daugiau: ji ugdo kiekvienoje geroje mintyje, dorybėje, žodyje ir poelgyje. Ji skatina mus likti mirusiais sau ir pasauliui, o būti gyvais Dievui, augti pažinime, budėti, melstis, tarnauti, ugdyti charakterį, būti ištvermingais blogiui. Ypač ši Tiesa pripildo mūsų širdis meile Dievui ir žmogui, suteikia galimybę mums atsilyginti broliams Kristuje ne tik pareigos meile, bet ir nesavanaudiška meile – P'26, 125.

Paralelinės citatos: Apd. 15:9; 2 Kor. 7:1; Jn. 17:17; 15:3,12,17; Ef. 5:2; 1 Tes. 4:9; 1 Jn. 2:9,10; 3:11,23; 4:21; Rom. 12:9,10; 1 Tim. 1:5; Hbr. 13:1; 1 Pet. 2:17; 3:8; 4:8.

Giesmės: 105, 170, 201, 165, 166, 23, 208 / 452, 422, 262.

Poems of Dawn, 297; Wiersze brzasku, 290: Strėlė ir daina.

Tower Reading: Z'11, 57; (R 4766).

Klausimai: Kokie šios savaitės išgyvenimai, susiję su pareigos ir nesavanaudiška meile broliams, buvo tuo pavyzdžiu Žodžio apvalančios jėgos? Kokie šiame išbandyme buvo pasiekimai ar nepasiekimai? Kokią išmokau pamoką?

RUGSĖJO 3

Aš noriu gailestingumo, o ne aukos, ir Dievo pažinimo labiau, nei deginamųjų aukų – Ozėjo 6:6.

Tas, kuris atiduoda savo valią ir savo širdį Viešpačiui, atiduoda viską. O tas, kuris neatiduoda savo valios, kuris nėra paklusnus Viešpačiui širdimi, negali aukoti Viešpačiui aukos, kuri galėtų būti priimta. „Paklusnumas yra geriau nei auka” – tai pamoka, kurią visi pasišventusieji Jėzuje Kristuje turėtų giliai įrašyti į savo širdis. Būtina turėti taip pat ir paklusnumo dvasią, o kiekvienas turintis šią dvasią, ne vien bus paklusnus Dievo valiai, bet taip pat stengsis vis geriau pažinti tą valią, kad galėtų jai paklusti. Būtent apie šią klasę Šventasis Raštas skelbia: „Kai Tavo žodžiai buvo man duoti, jusius ryte prarijau”, o mūsų Viešpats taip sako: „Man patinka vykdyti Tavo valią, mano Dieve; Tavo įstatymas yra mano širdyje” – Z’03, 220 (R 3224).

* * *

Gailestingumas yra užuojauta, atnešanti palengvėjimą nelaimin-
giems. Aukojimas ir deginamoji auka šioje eilutėje nurodo į karš-
tlišką veiklą, priešingą Tiesai ir jos Dvasiai. Pažinimas gautas nuo
Dievo – tai Dievo Tiesa. Neturėtume galvoti, kad tai reiškia, jog
Viešpats nenori mūsų tarnavimo. Bet veikiau, jog Viešpats labiau
norėtų, kad išsaugotume Tiesą ir jos užuojautos dvasią mūsų
širdyse net ir tada, kai esame atstumti nuo tarnybos, nei uoliai
tarnautume prieš Tiesą ir jos Dvasią. Gailestingas ir protingas
šventasis Viešpačiui labiau patinka nei aktyvus ir neišmanantis
darbininkas, kuris savo charakteriu nėra dievobaimingas ir pamal-
dus. Sujungimas gailestingumo, tarnybos ir pažinimo bei žinių
sudaro idealą, kurio mes turime siekti – P’36, 109, 110.

Paralelinės citatos: 1 Sam. 15:22; Ps. 50:7-15; Pam. 4:17; Iz. 1:10-20;
58; Mt. 12:7; Mich. 6:6-8; Jer. 7:21-28; Dan. 4:27; Am. 5:21-26; Mt. 5:7;
9:13; Pat. 21:3; Mk. 12:33; Oz. 4:1; 6:6; 1 Kron. 29:9; Jer. 22:16; 1 Jn. 2:3;
3:6.

Giesmės: 154, 22, 49, 160, 134, 299, 326 / 314, 347a, 104
Poems of Dawn, 160; Wiersze brzasku, 149: Apsunkinti tarnyba.
Tower Reading: Z’13, 275; (R 5309).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia
eilute? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 4

Baimės nėra meilėje, bet tobuloji meilė išvaro baimę, nes baimė turi prieš save bausmę – 1 Jn. 4:18.

Labai stipri ir net siaubinga yra baimės įtaka. Išimtį, kurie nepasiduoda šiai įtakai, sudaro tie, kurie pažino Dievą per savo ankstesnius išbandymus ir išmoko pasitikėti Juo net tada, kai negali suprasti Jo kelio. Į tą baimės ir nevilties milžiną turime trenkti akmenėliu – „Parašyta”. Tikėjimo svaidyklė turi išmesti pažado žodžius su tokia jėga, kad užmuštų priešininką ir išlaisvintu mus iš jo valdžios. Taigi, tik apsiginklavę Dievo Žodžiu, pasitikėdami Viešpaties malone ir lazda, galime būti drąsūs ir imančiam viršų sektantizmui atsakyti lygiai kaip Dovydas Filistinui: „Tu ateini pas mane su kalaviju, ietimi ir riestu kardu, bet aš ateinu pas tave su vardu kariuomenių Viešpaties, Izraelio eilių Dievo, iš kurio tyčiojais” – Z’03, 329 (R 3230).

* * *

Meilė gėrisi ir užjaučia kartu su Dievu. Ji supranta savo vienybę su Dievu ir jaučia sūnystės dvasią Jo atžvilgiu, einančią per jo savininko širdį. Tokia meilė remiasi nuoširdžia draugyste su Dievu per Jo Dvasią, Žodį ir apvaizdą. Savo dvasiniame artume su Dievu žino, kad Juo pilnai galima pasitikėti, turėti viltį, mylėti ir klausyti Jo, todėl nors Jį garbina kaip pilnai tobulą asmenyje, charakteryje, planuose ir darbuose, nejaučia prieš Jį baimės. Baimė prieš Dievą taip apribotų mūsų širdis bendraujant su Dievu, kad išstumtų iš mūsų širdžių meilę Jam. Ir atvirkščiai, meilė Dievui pašalina tokią baimę prieš Jį – P’30, 151.

Paralelinės citatos: Įst. 20:8; Ts. 7:3; Pat. 28:1; 29:25; Iz. 51:12,13; Mt. 8:26; 26:69-74; Rom. 8:15; 1 Kor. 13:4-7; 2 Tim. 1:7; 1 Jn. 4:16,17.

Giesmės: 95, 87, 12, 284, 288, 261, 307 / 368, 442, 456.

Poems of Dawn, 134; Wiersze brzasku, 126: Būk stiprus!

Tower Reading: Z’11, 188; (R 4841).

Klausimai: Ar šią savaitę paklusau baimės dvasiai, ar nugalėjau ją? Kaip? Kodėl? Kokį darbą atliko meilė šiame išbandyme?

RUGSĖJO 5

Pavydas žiaurus kaip mirusiųjų buveinė. Jo karštis yra ugnies karštis, stipriausia liepsna – Giesmių giesmė 8:6.

Pavydas yra vienas iš didžiųjų priešų, su kuriuo susiduria kiekvienas krikščionis. Šį priešą, kaip Dievo, žmogaus ir kiekvieno gero principo priešininką, turime nužudyti iš karto, kai tik jį pastebime. Kokiam laipsnyje, net ir laikinai apsigyvenęs pavydas sutepė mūsų širdį – tokiam laipsnyje turime ir apsisvalyti, panaudodami šventumo ir meilės dvasią. Pavydas jau pats savyje yra negailestingas ir žiaurus siaubūnas, bet negana to, jo nuodėngos iltys padaro neišvengiamą skausmą ir kančią kitiems, atneša nelaimę ir galiausiai sunaikina tuos, kurie šį siaubūną prie savęs prisileidžia. Pavydas yra nuodėmė ir blogis mintyse, kuris gali greitai nuvesti iki nuodėmės ir blogio elgesyje. Jeigu protas jau kartą buvo apnuodytas pavydu, tuomet tik su dideliu vargu galėsime pilnai nuo jo apsisvalyti, kadangi pavydas labai greitai viskam aplink save duoda savąjį atspalvį ir bruožą – Z'03, 330 (R 3231).

* * *

Šeolis, ta mirties būseną, yra žiauri ta prasme, jog be gailesčio jausmų naikina savo aukas ir taip negailestingai nugramzdina liūdesyje tuos, kurie tas aukas myli. Šeolis yra žmonijos priešas, triumfuojantis žmonijos giminės akivaizdoje. Ir niekas, tik šeolio sunaikinimas, tegalės išlaisvinti jo aukas iš jo valdžios galios. Pavydas yra panašus į *šeolį*. Jis naikina laimę visų tų asmenų, kurių atžvilgiu pasireiškia ir dažnai pačius tuos asmenis. Jeigu turime šį bruožą savo širdyse, galime būti tikri, kad skriaudžiame kitus ir kenkiame sau. Su tuo blogiu turime nepermaldaujamai kovoti, kol jį nugalėsime, nes priešingu atveju, pavydas tikrai mus sunaikins, nepalikdamas išsilaisvinimo galimybės – P'35, 117.

Paralelinės citatos: Pat. 6:34; 27:4; Pam. 4:4; Iš. 20:5; 34:14; 2 Kor. 11:2; Dan. 6:3-5; Jok. 3:14,16; Pr. 4:5,6,8; 37:4-11, 18-28; 1 Sam. 18:8-30; 2 Sam. 3:24-27; Lk. 15:25-32.

Giesmės: 183, 333, 139, 167, 172, 195, 322 / 295, 346, 392.

Poems of Dawn, 200; Wiersze brzasku, 193: Pasitikėk Manimi.

Tower Reading: Z'11, 93; (R 4789).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 6

Tau nieko pikta neatsitiks – Ps. 91:10.

Niekas ir jokių būdų negali mums pakenkti. Viskas gali susipriešinti su mūsų kūniškais reikalais, patogumais ar gyvenimo eiga, bet jei atsimename tai, kad negyvename pagal kūną, bet pagal dvasią ir kad naujai širdžiai, protui ir valiai Viešpats pažadėjo Karalystę Savo numatyto laiku, tada galime suprasti, kad jokia išorinė įtaka negali sutrukdyti mūsų tikriems dvasiniams interesams, nei sulaikyti mūsų nuo siekimo Karalystės garbės, kurią Viešpats pažadėjo Savo ištikimiesiems. Tik pasitikėjimo Viešpačiu praradimas ir neištikimybė Jam gali mus atskirti nuo Jo meilės ir Jo pažadų – Z'03, 331 (R 3231).

* * *

Bendras Biblijos mokymas pasišventimo tema, bei Jėzaus, Pauliaus, Timotiejaus, Epafrodito ir kiekvieno kito Dievo vaiko išbandymai parodo, kad ši eilutė nekalba apie žemišką blogį. Taigi, akivaizdu, kad ši eilutė kalba apie blogį dvasinėje prasmėje, nuo kurio Dievas apsaugo tuos, kurie Jam priklauso. Visi dalykai išeina į gera ištikimiesiems jų dvasiniame gyvenime. Dievo pažadai ir mūsų išbandymai užtektinai tai patvirtina. O kuris iš šventųjų daugelį kartų nepatyrė džiaugsmo dėl šios priežasties? Ištikimųjų apsauga yra Šventojo Rašto paguodžianti doktrina, paremta patirtimi ir išbandymais, kuri gali mus padaryti drąsiais ir džiaugsmingais kiekviename palankiame ir nepalankiame išbandyme – P'34, 128.

Paralelinės citatos: Jobo 17:9; Ps. 37:24; 138:8; Mt. 24:13; Mk. 4:3-8; Lk. 10:42; 22:31,32; Jn. 6:39; 10:28,29; 15:4,7,9; Rom. 8:33-39; 1 Kor. 1:8,9; Ef. 6:13; Kol. 1:22,23; 2 Tim. 4:18; Hbr. 12:11-13.

Giesmės: 120, 99, 63, 110, 293, 294, 328 / 368, 433, 376.

Poems of Dawn, 218; Wiersze brzasku, 210: Jaunojo Mylimoji.
Tower Reading: Z'11, 58; (R 4767).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo pacituotu tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 7

Taigi, jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena – praėjo, štai visa tapo nauja – 2 Kor. 5:17.

Šie nauji kūriniai Jėzuje Kristuje pažįsta vienas kitą ne pagal kūną, bet pagal dvasią. Dvasioje, t. y., kiekviename naujame prote ir kiekvieno mintyse, randasi patys kilniausi jausmai, aukščiausi troškimai – tai, kas yra gera, teisinga, kilnu, skaistu, neatsižvelgiant į kūniškus silpnumus, kokius jie gali turėti. Jie myli vienas kitą, nauju požiūriu matydami vieni kitų ketinimus ir troškimus, gerą valią ir santaiką su Dievu. Jų abipusė draugystė kas kart vis labiau stiprėja, priklausomai nuo to, kaip pastebi vienas kito energiją kovojant gerą tikėjimo kovą su šio pasaulio bloga įtaka, kūnu ir priešininku. Joks liežuvis ar plunksna negali pilnai išreikšti tos meilės ir draugystės, kuri yra tarp naujų kūrinių Jėzuje Kristuje, kuriems seni daiktai praėjo ir viskas tapo nauja – Z'03, 333 (R 3232).

* * *

Būti Jėzuje Kristuje reiškia būti mirusiu sau, o atgaivintu Dievui, būti Kristaus Kūno nariu. Toks asmuo yra naujas kūrinys, kadangi kiekvienam jo smegenų organui buvo duoti dvasiniai gabumai, padedantys jam panaudoti įvairius proto ir širdies sugebėjimus atitinkamiems dvasiniams tikslams. Todėl jis atitraukia savo jausmus nuo žemiškam žmogui vertingų daiktų, o prisiriša prie daiktų, brangių dvasiniam žmogui. Jis atsisako savo ankstesnių ambicijų, troškimų ir siekių, o nuo dabar turi naujus troškimus, ambicijas ir siekius. Visus savo fizinius, protinius, moraliinius ir religinius sugebėjimus panaudoja norėdamas pasiekti tuos norimus naujus dalykus, suvokdamas, jog tai neabejotinai aukštesni dalykai, nei buvę ankstesni jo prisirišimo objektai – P'33, 147.

Paralelinės citatos: 2 Kor. 5:16; Gal. 5:6, 16-24; 6:1,2,7,8, 14-16; Kol. 3:1-17; Rom. 8:4-16; Hbr. 12:1,5,9-16; Rom. 12:2,9-21; 1 Jn. 2:15-17,20,27; 5:4,5.

Giesmės: 201, 20, 117, 192, 312, 170, 204 / 135, 321, 370.
Poems of Dawn, 248; *Wiersze brzasku,* 232: Viskas nauja.
Tower Reading: Z'13, 300; (R 5325).

Klausimai: Kokius turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 8

Ar nežinote, kad draugystė su pasauliu yra priešiškas Dievui? Taigi, jei kas nori būti pasaulio draugas, tas pasidaro Dievo priešas – Jok. 4:4.

Dievas apgalvotai taip sutvarkė dalykus, kad Jo žmonės turėtų pasirinkti: Dievo draugystę ir bendravimą arba pasaulio draugystę, ir vieną kurį iš jų prarasti. Nes tie dalykai, kuriuos Viešpats myli, yra nemalonūs žmonėms, prisirišusiems prie dabartinio pasaulio, tačiau tie dalykai, kuriuos pasaulis myli yra blogi darbai ir blogos mintys, piktos kalbos, tai yra pasibjaurėjimas Viešpaties akyse. Tie, kurie šiuos dalykus myli ir praktikuoja, praranda draugystę su Juo – jie neturi Jo Dvasios. „O jei kuris Kristaus Dvasios neturi, tas nėra Jo“ – Z’99, 70 (R 2442).

* * *

Šio pasaulio draugystė reiškia geros valios, pritrimo ir pasitikėjimo suteikimą kitiems nuo tų asmenų, kurie yra taikoje su dabartine daiktų tvarka. Kadangi dabartinė tvarka nesuderinama su Dievo charakterio ir valdymo principais, tai pasaulis Viešpaties žmonėms nerodo savo draugystės, o apdovanoja tuos, kurie myli dabartinę tvarką. Pasauliečiai savo širdyse nedraugiškai nusistatę Dievo atžvilgiu. O kadangi nėra draugystės tarp Dievo ir jų, tai norėdami laimėti pasaulio draugystę, neišvengiamai tapsime nesantaikoje su Dievu. Tokia kaina draugystės su pasauliu yra pernelyg didelė – P’32, 136.

Paralelinės citatos: 1 Sam. 8:19,20; Ps. 49:16-18; 73:2-22; Pam. 2:1-12; 11:9,10; Mt. 16:26; Lk. 8:14; Jn. 15:19; Rom. 12:2; 1 Kor. 7:29-31; 2 Tim. 3:2-8; 1 Jn. 2:15-17.

Giesmės: 312, 48, 97, 109, 115, 162, 192 / 102, 433, 317.

Poems of Dawn, 48; Wiersze brzasku, 40; Vienišas kelias.

Tower Reading: Z’11, 56; (R 4765).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau pasaulietis, ar dvasingas? Kodėl tokiu buvau? Kokių būdu tokiu tapau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 9

Kad būtumėte nepeiktini, nekalti ir nesutepti Dievo vaikai sugedusioje ir iškrypusioje žmonių kartoje, kur jūs spindite tarsi žiburiai pasaulyje. Tvirtai laikykitės gyvenimo žodžio – Flp. 2:15,16.

Kiekvieno Dievo vaiko pareiga yra tikras aktyvumas Tiesos platinime – leisti, kad šviestų jos šviesa, išlaikyti ją švarią ir šviečiančią. „Švarumas ir švietimas!“ Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad turime įdėmiai atkreipti dėmesį į gyvybės žodžius ir pasiekti tikslų Tiesos pažinimą, bei rūpestingai ir ištikimai apvalyti kiekvieną klaidos pėdsaką iš karto, kai tik tampa mums matoma – ar tai būtų klaida doktrinoje, ar mūsų kasdieniame elgesyje, ar kalboje – kad skaisti Dieviškos Tiesos šviesa galėtų šviesti ir turėtų, kiek tai yra įmanoma, mažiau kliūčių, panaudojant skaistų ir švarų charakterį – Z’03, 358 (R 3243).

* * *

Stenkimės, kiek tai nuo mūsų priklauso, kad mūsų elgesys nebūtų vertas pabarimo arba kenksmingas. Turime būti tokiais, koks buvo mūsų Viešpats, kuris pastoviai buvo užsiėmęs gero darymu. Ir jeigu kiti ieškodami mumyse ydų mus kaltintų, tai ta kaltė dėl padaryto blogio nebūtų pasekmė iš mūsų pusės, bet pasekmė blogos širdžių ir proto būsenos tų, kurie mus kaltina. Taip kaip mūsų Viešpats veikė apsuptas blogos aplinkos, taip ir mes turime šviesti kaip šviesos žiburiai šiame pasaulyje, stengdamiesi laiminti, bet ne kenkti. O jei ta šviesa, kurią gauname, yra neapkenčiama tamsos vaikų, atsiminkime mūsų Viešpaties panašius išbandymus ir taip kaip Jis, kai buvo atmetas vienų, ieškokime kitų, kuriuos galbūt mes turėsime privilegiją laiminti žemišku ar dangišku gėriu – P’26, 125.

Paralelinės citatos: Ef. 5:1,2; Mt. 5:45-48; Lk. 6:27-36; 1 Pet. 2:12; Įst. 32:5; Mt. 5:14,16; Ef. 5:8; Ps. 27:1; 36:9; Jn. 1:9; 8:12; 12:46; 2 Kor. 4:6; 1 Tes. 5:5; 1 Jn. 2:10.

Giesmės: 275, 315, 29, 32, 72, 155, 230 / 336, 75, 475.

Poems of Dawn, 165; Wiersze brzasku, 154: Mažytė šviesa.

Tower Reading: Z’14, 28; (R 5390).

Klausimai: Kokie buvo mano išbandymai šią savaitę susiję su šia eilute? Kokios buvo pasekmės ir pamokos?

RUGSĖJO 10

Jokia nešvanki kalba teneišaina iš jūsų burnos, tik tokia, kuri tinka reikiamam ugdymui, kad duotų naudos klausytojams – Ef. 4:29.

Žmogus, turintis blogą polinkį apkalboms, remiasi savo sąžine tvirtindamas, kad visada reikia sakyti tiesą ir teisinasi, kad Dievas visai negalvojo, jog tiesos sakymas yra apkalba, bet, kai smerkė apkalbą ir šmeižtą, kaip kūno ir šėtono darbus, tai Dievas turėjo mintyje apgaulingus, neteisingus pasakymus. Tokia nuomonė yra labai klaidinga. Apkalba yra apkalba, nesvarbu, ar būtų sakoma tiesa ar apgaulė, ir tai pripažįsta ne tik Dievo įstatymas, bet taip pat ir civilizuotų žmonių įstatymai. Apkalba yra visa tai, kas kalbama norint kitam pakenkti, visai nežiūrint į tai, ar tai yra tiesa ar apgaulė, o žmonių įstatymai sutinka su Dievo įstatymu, kad toks kenkimas kitam yra blogis – Z’99, 70 (R 2442).

* * *

Sugadintam žmonių bendravimui turi įtakos kiekviena kalba, kurios polinkis yra žeminti kitus fiziniu, protiniu, moraliniu ir religiniu atžvilgiu. Tiek daug yra tokių kalbų, kad pasipriešindami joms turime būti budrūs ir atremti jų įtakas. Būdami žemės druska, turėtume išsakyti tik tokias mintis, kurios turi stiprinančią, atgaivinančią, apsaugojančią įtaką mūsų žmogiškiems kūnams, protams ir širdims. Žodžiai turi didžiausią galią pasaulyje, bet patys galingiausi ir turintys didžiausią įtaką yra tie žodžiai, kurie išreiškia Dievo mintis. Kiek tai yra įmanoma, kalbėkime tik Dievo mintis, kurios taps palaima visoms gerai nusiteikusioms, paruoštoms širdims – P’36, 110.

Paralelinės citatos: Ps. 5:9; 52:2; 73:7-9; 1 Kor. 15:33; Ef. 5:3,4; Kol. 3:8; 4:6; 1 Tes. 5:11; Kol. 3:16; Įst. 6:6,7; Mal. 3:16,17; Pat. 15:7; Mt. 12:36,37; Tit. 3:2; Jok. 3:2-8; 4:11; 1 Pet. 2:1.

Giesmės: 116, 154, 275, 122, 49, 44, 296 / 470, 474, 381.

Poems of Dawn, 106; Wiersze brzasku, 96: Mūsų artimas draugas Jėzus.

Tower Reading: Z’11, 62; (R 4770).

Klausimai: Kaip aš šią savaitę kalbėjau? Kodėl taip kalbėjau? Kokios buvo viso to pasekmės?

RUGSĖJO 11

Kas neneša savo kryžiaus, mane sekdamas, negali būti mano mokytinis – Lk. 14:27.

Mūsų Viešpaties kryžiaus nešimas, tai *Tėvo valios pildymas esant nepalankioms sąlygoms*. Ją vykdydamas Jis susidūrė su pavydu, neapykanta, pykčiu, kova, persekiojimu ir t. t., nuo tų, kurie laikė save Dievo žmonėmis, bet kuriems mūsų Viešpats, kuris skaitė jų širdis, pasakė, kad jie kilę iš jų tėvo – velnio. Kadangi einame tuo pačiu keliu, kuriuo vaikščiojo mūsų Mokytojas, galime pagrįstai tikėtis, kad mūsų kryžiai bus panašūs į Jo kryžių. Mes turėsime opoziciją, kai vykdysime mūsų Tėvo valią, kuris yra danguje. Turėsime opoziciją, kai tarnausime Jo reikalui ir kuomet šviesime šviesa taip, kaip nurodė mūsų Viešpats ir Vadas – Z'03, 345 (R 3235).

* * *

Kryžius reiškia nepalankius išbandymus, kuriuos turime patirti, kuomet stengiamės savo elgesį taip pavergti, kad jis būtų klusnus Dievo Žodžio taisyklėms. Tik tie, kurie taip elgiasi, yra apibūdinti žodžiais „eina paskui mane“. Didžioji dauguma taip nesielgia net ir įprastose aplinkybėse. Tik nedidelė mažuma taip elgiasi esant tokioms aplinkybėms; tačiau tik labai mažas Jėzaus pasekėjų skaičius taip elgiasi esant bet kokiai situacijai. Kartais jie taip darydami išsekina jėgas iki pat savo ištvermės ribų. Ir jei ne Viešpaties ypatinga pagalba, be abejonės, jie nesugebėtų nešti savo kryžiaus. Viešpaties gausi ir su malonumu teikiama pagalba apsaugo juos ir neleidžia jiems nukristi, išlaiko juos mokinių būsenoje – P'30, 151.

Paralelinės citatos: Mt. 7:13,14; 8:19,20; 10:37-39; 13:45-47; 16:24; Lk. 14:26,28; 18:28-33; Apd. 20:22-24; Rom. 14:1-15:3; 1 Kor. 9:25-27; Gal. 5:16,17,24; 1 Pet. 2:11-16.

Giesmės: 8, 114, 134, 279, 160, 14, 67 / 5, 87, 345.

Poems of Dawn, 170; Wiersze brzasku, 160: Pakeitimas kryžiaus.

Tower Reading: Z'14, 90; (R 5425).

Klausimai: Ką šią savaitę dariau su savo kryžiumi ir kaip jį nešiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 12

Savo ištverme išlaikykite savo sielas – Lk. 21:19.

Apaštalas sako: „Kantrumas turi būti tobulas savo darbu, kad jūs būtumėte tobuli ir pabaigti, kuriems nieko netrūksta”. Todėl yra aišku, kad ši kantrybė apima savyje ir kitas charakterio malones – turi jas tam tikrame laipsnyje. Viešpaties žmonių tikėjimas turi eiti pirma kantrybės, o jų kantrybės dydis paprastai parodo jų tikėjimo dydį. Jei kuris krikščionis yra nekantrus ir neramus, tai aiškiai jam trūksta tikėjimo Viešpačiu, nes priešingu atveju jis sugebėtų ilsėtis, pasitikėti Viešpaties maloningais pažadais ir laukti, kada jie išsipildys. Panaudojęs išmintingą uolumą, darbštumą ir savo energiją, jis turėtų būti patenkintas, kad darbo rezultatus, išsipildymo laiką ir valandas paliks Viešpačiui – Z’03, 361 (R 3245).

* * *

Šis tekstas turėtų būti išverstas taip: „Savo kantrybėje išsaugokite savo sielas“. Šioje eilutėje žodis „*kantrybė*“ graikiškame tekste reiškia *pastovumą*, *tvirtumą*, o ne ilgą *iškentėjimą*, *pakantumą*. Kantrybė tai charakterio jėga, kurios pagalba su ištverme teisingai elgdamiesi, ramiai ir linksmai pakeldami sunkumus, skubame į priekį darydami gera, tuo pačiu metu stiprindami savo savikontrolę. Šio apibrėžimo dėka, ši eilutė tampa aiški. Jėzaus priminimas skatina mus skubėti į priekį, džiaugsmingai pakeliant sunkumus, sutinkamus mūsų teisingame elgesyje darant gera. Vien tik taip darydami galėsime išsaugoti savo dvasinį gyvenimą – P’35, 117.

Paralelinės citatos: Ps. 37:7-9; Pam. 7:8; Raudos 3:26,27; Lk. 8:15; Rom. 2:7; 5:3,4; 12:12; 15:4,5; Gal. 6:9; Kol. 1:10,11; 1 Tes. 1:3; Hbr. 6:12,15; 10:36; 12:1; Jok. 1:3,4; 5:7,8.

Giesmės: 267, 25, 57, 134, 307, 179, 200 / 313, 365, 468.

Poems of Dawn, 134; *Wiersze brzasku*, 126; Būk stiprus!

Tower Reading: Z’13, 312; (R 5332).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau kantrus? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 13

Kaip gera ir malonu, kai broliai vienybėje gyvena! –
Ps. 133:1.

Stenkimės, taip kaip mūsų Viešpats, būti taikdariais ir gyventi vienybės Dvasioje, ramybės ryšiuose su visais broliais. Tegul mūsų aktyvumas, mūsų kovingumas ir t. t., būna nukreiptas prieš didįjį priešininką ir visus nuodėmės pasireiškimus, įskaitant ir tuos mūsų kūno narius, esančius mūsų asmeniniuose puolusiuose kūnuose. Mes, bei visi broliai, surasime užtektinai daug užsiėmimų kiekvienam kovingam mūsų prigimties elementui taip, kad tai patiktų Viešpačiui, ir užsiėmimo kiekvienai mūsų mielai ir mums pagelbstinčiai savybei, kurią turime, kad vienas kitą statytume ir darytume gera visiems žmonėms, kai tik turime galimybę, o ypač tikėjimo šeimynai – Z’03, 363 (R 3245).

* * *

Broliai, minimi šiame tekste, tai nėra kūniški broliai, bet dvasiniai, o tai įrodo po to einanti eilutė, nurodanti, kad jie yra Aarono antitipas. Vienybė, paminėta šioje eilutėje, yra ta pati vienybė, dėl kurios meldėsi mūsų Viešpats, kad visi būtų viena, taip, kaip Tėvas ir Sūnus yra viena. Ta vienybė, be abejo, tai nėra asmens ar prigimties vienumas, bet tikėjimo, vilties, meilės ir tikslo vienybė, viską darant dėl vieno Tėvo, vadovaujant vienam Viešpačiui ir viename krikšte. Gera ir maloni yra ta vienybė. Nei vienas žemiškas ryšys negali būti su ja palygintas. Tegul ši vienybė bus mūsų dabar, mums tobulėjant joje ir visą amžinybę, kai ji palaimintai realizuosis – P’34, 128.

Paralelinės citatos: Ps. 55:14; 119:63; Am. 3:3; Mal. 3:16; Mt. 18:20; 20:25-28; 23:8; Lk. 22:32; 24:13-15; Jn. 13:34; 17:11,21-23; Apd. 1:14; 2:1,42,44-47; Rom. 15:1-7; 1 Kor. 1:10; 10:16,17; 12:12,13; Gal. 2:9; 6:2,10; Ef. 2:14-22; 5:2,19,30; Flp. 1:3,5,27; 2:1,2; Kol. 2:2; 1 Tes. 4:18; Hbr. 10:24,25; 13:1; Jok. 5:16; 1 Pet. 2:17; 3:8,9; 1 Jn. 3:14; 4:7; 11-13.

Giesmės: 23, 6, 94, 326, 95, 322, 170 / 102, 188, 203.

Poems of Dawn, 97; Wiersze brzasku, 86: Mano vardu.

Tower Reading: Z’13, 133; (R 5229).

Klausimai: Ar šią savaitę įsitikinau, jog ši eilutė yra teisinga? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 14

Jūsų elgesys tarp pagonių tebūna pavyzdingas, kad nors dabar šmeižia jus kaip piktadarius, pažinę jūsų gerus darbus, imtų šlovinti Dievą aplankymo dieną. Yra malonė, jei kas, pažindamas Dievą, pakelia vargus, kuriuos nekaltai kenčia – 1 Pet. 2:12,19.

Gali apie mus sklisti paskalos ir apkalbos, bet visi, kurie mus pažįsta ir su mumis bendrauja, iš patirties turėtų įsitikinti apie mūsų ištikimybę geriems principams, matyti mūsų pastangas, kad pasakyti mūsų žodžiai ir mūsų širdies svarstymai bei mūsų elgesys patiko Viešpačiui ir atnešė garbę Jo vardui, kad Dievas būtų šlovinamas per Kristų, kuriam priklauso garbė ir Karalystė per amžius – Z'03, 365 (R 3246).

* * *

Viešpaties žmonės dažnai yra nepelnytai šmeižiami ir apkalbami. Taigi, turi pastoviai rūpintis tuo, kad savo gyvenimu neduotų pagrindo apkaltinimui. Tačiau jei taip atsitiks, kad yra kaltinami, tegul ir toliau stengiasi elgtis sąžiningai, tegul ir toliau elgiasi kilniai, būdami tikrais, kad nors dabar ir nesiseka laiminti kitų savo gerais darbais, tai vėliau, Kristaus Dienoje, kai žmonės turės galimybę išsigelbėti, prisimins šiuos gerus darbus ir dėl to gaus palaimą, o tai atneš Dievui garbę. Ši sėkla, nors ir labai vėluojanti sudygti, tada duos gausų derlių. Todėl dėkokime Dievui už šią privilegiją kentėti blogį dėl mūsų darymo gera – P'33, 147.

Paralelinės citatos: 2 Kor. 8:21; Rom. 12:17; Flp. 4:8; Neh. 5:9; 1 Pet. 2:15; 3:13-18; Mt. 5:16; Jn. 13:34,35; 1 Pet. 2:20-24; Rom. 8:17-19; 2 Tim. 2:10-12; Hbr. 13:10-14.

Giesmės: 299, 134, 208, 224, 302, 315, 325 / 314, 171, 342.

Poems of Dawn, 287; Wiersze brzasku, 277: Lietinga diena.

Tower Reading: Z'12, 323; (R 5116).

Klausimai: Ar su manimi šią savaitę buvo elgiamasi netinkamai? Kaip aš tai ištvėriau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 15

Todėl: „išeikite iš jų ir atsiskirkite, – sako Viešpats, – ir nepalieskite to, kas netyra; tada jus priimsiu“ – 2 Kor. 6:17.

Tie, kurie sąžiningai gyvena dvasiniuose dalykuose atsiskyrę nuo pasaulio, o broliais laiko tik tuos, kurie pripažįsta širdies apipjaustymą ir yra priimti į Dievo šeimyną, susidurs su opozicija moralistų, liberalų ir aukštųjų kritikų, o taip pat su daugybe žmonių, kurie neapkenčia šviesos, kadangi ji pasmerkia jų tamsumą – doktrininių ir kitokių. Tačiau, tai yra vienintelis geras ir saugus elgesio būdas. Daug geriau būtų, jei vien tik tikrieji Izraelitai būtų pripažinti broliais, ir taip būtų atskiriami tikrieji kviečiai nuo raugių – Z'99, 203 (R 2510).

* * *

Dievo valia yra ta, kad Jo žmonės būtų atskirti nuo visų įsipareigojimų, bendradarbiavimo ir simpatizavimo institucijoms ir jų taikomai praktikai, kokias jos naudoja, nes yra šėtono kontrolėje ir turi jo dvasią, kad nebendradarbiautų su jomis. O tai reiškia, kad turime „atsiskirti“ nuo visų žmonių, kurie sąmoningai, ar jiems nežinant, yra šėtono tarnai, atsiskirti nuo jų dvasios ir, kiek tai yra įmanoma, nesusivienyti su jais. Tokiu būdu labiau išvengsime susitepimo viskuo, kas nešvaru. Na ir kas, kad kartais turime pasilikti vieniši? Galime nebent pasiguosti ta mintimi, kad ir Viešpats turėjo tokius pačius išbandymus, kad Dievas mus priima ir lydi mus. O tai atlyginimas už visus mūsų nuostolius – P'32, 136.

Paralelinės citatos: Sk. 16:21,26; Ezr. 10:11; Ps. 50:5; Pat. 9:6; Iz. 8:11; 52:11; Jer. 51:6,9; Apd. 2:40; 2 Kor. 6:14-16; Ef. 5:11; Apr. 18:4.

Giesmės: 196, 213, 226, 299, 303, 305, 145 / 373, 442, 415.

Poems of Dawn, 200; Wiersze brzasku, 192: Saldi poilsio diena.
Tower Reading: Z'15, 230; (R 5737).

Klausimai: Ar šią savaitę manyje buvo atliekamas apvalymo darbas? Kaip? Su kokiomis pasekmėmis?

RUGSĖJO 16

Viešpats suteiks stiprybę savo tautai. Viešpats palaimins savo tautą taika – Ps. 29:11.

Jei turi išbandymus ir gundymus, kuriuos galėsi nugalėti ir kurie tavo charakteryje ugdo kantrybę, patyrimą, brolišką gerumą, užuojautą ir meilę, džiaukis tuo ir dėkoki maldoje, įvertindamas Dievo gailestingumą ir pagalbą. Jeigu tavo išbandymai sunkesni, nei gali pakelti ir galėtų tave palaužti, perduok šį dalyką didžiajam naštų Nešiotojui ir prašyk Jo pagalbos, kad galėtum nešti tai, kas tau duotų naudos, išlaisvinimo nuo visko, kas nebūtų tau gerai ir galėtų tau pakenkti – Z'96, 163 (R 2004).

* * *

Stiprybė, kurią Viešpats duoda Savo žmonėms, tai dvasinė jėga, tai charakterio jėga, kurios pagalba Viešpaties žmonės visose aplinkybėse gali vykdyti Jo valią. Iš tikrųjų, garbinga yra ta jėga. Dievo Žodis, priklausomai nuo mūsų apvaizdinių situacijų, tai priemonė, kurios pagalba yra suteikiama ši jėga. Kuo stipresni tampa Dievo žmonės, tuo labiau yra palaiminti užtikrinimu ir garantavimu, kuris suteikia ir padidina ramybę. Kaip upė, kuri vis plečiasi ir gilėja, kai su ja jungiasi kitos srovės, taip ir Dievo žmonių ramybė tampa vis gilesnė, platesnė ir pilnesnė, kai padaugėja Dievo dovanų. Palaiminti žmonės, kurių Dievas yra Jehova! – P'26, 125.

Paralelinės citatos: Jobo 34:9; Ps. 18:2,35; Iz. 26:3,12; 27:5; 28:12; Ef. 1:19; 3:7,16; Kol. 1:29; 2:12; Flp. 4:7,9; Mt. 11:28-30; Jn. 14:1,27; Rom. 5:1; Kol. 3:15.

Giesmės: 1, 249, 244, 266, 252, 93, 164 / 8, 251, 75.

Poems of Dawn, 197; Wiersze brzasku, 189: Tobula ramybė.

Tower Reading: Z'11, 150; (R 4817).

Klausimai: Ar Dievas mane laimino šią savaitę jėga ir ramybė? Kaip? Per ką? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 17

Kristus jumyse – šlovės viltis – Kol. 1:27.

Kiekvienas tikrasis Dievo vaikas turi turėti tikrą, individualų krikščionišką charakterį, kuris nebūtų priklausomas savo egzistencija nuo kokio nors kito krikščionio dvasinio gyvenimo. Tas gyvenimo taisyklės jis turi paimti iš Tiesos Žodžio, skelbto ir parodyto kitų krikščionių elgesyje, tuomet šios taisyklės duos jam tvirtą charakterį, jo asmeninį dvasinį individualumą. Kiekvieno dvasinis individualumas turi būti toks pastovus ir apibrėžtas, kad jeigu net mūsų mylimas brolis ar sesuo, kurių dvasinis gyvenimas iš pradžių stiprino mūsų dvasinį gyvenimą, ir kurie padėjo mums tobulinti charakterį, atpultų (apie ką Apaštalas sako, kad taip gali atsitikti, Hbr. 6:4-6; Gal. 1:8), tai mes ir toliau turime likti gyvi ir sugebantys priimti Tiesos Dvasią – Z'03, 375 (R 3250).

* * *

„Kristus jumyse“, tai naujas kūrinys, kuris pagal pažadą turėjo būti Evangelijos Amžiuje pradėtų iš Dvasios asmenų širdyse ir protuose, suteikdamas širdžiai ir protui naujų sugebėjimų dvasinėje srityje. Tai turėjo būti šventas patepimas, paruošiantis žemiškoms ir dangiškoms pareigoms. Tai yra Dievo paslaptis, paslaptis didesnė už visas kitas paslaptis, kad Kristus turėjo susidaryti iš daugelio narių: Jėzaus – Galvos ir iš Bažnyčios – Kūno narių. Kilnus, garbingas, šventas ir dangiškas turėjo būti tas „Kristus jumyse“. Turėjimas Jo, turėjo būti šlovės vilties pagrindas, paveldėjimo rankpinigiais – Dieviška širdimi ir protu, dalimi to paveldėjimo, pažadėto šventiesiems – P'36, 110.

Paralelinės citatos: Mt. 3:16; Apd. 10:38; 2:1-4; 10:45-47; 2 Kor. 1:21; 1 Jn. 2:20,27; 1 Kor. 12:12,13; 15:23; Gal. 3:16,29; Ef. 4:13,23,24; Kol. 1:23; 1 Pet. 4:13; Hbr. 3:14; Rom. 8:10; Jn. 14:19; 17:23,24; Gal. 2:20; Flp. 1:21; 2 Kor. 4:16; Ef. 3:16; Jn. 15:2-7; Rom. 12:4,5; 1 Kor. 1:30; Rom. 6:3; 13:14; Gal. 3:26,27; 2 Kor. 5:17; Kol. 3:10; Rom. 8:4,5.

Giesmės: 58, 21, 23, 27, 170, 72, 310 / 450, 66, 37.

Poems of Dawn, 43; Wiersze brzasku, 35: Pasikeitimas.

Tower Reading: Z'13, 131; (R 5227).

Klausimai: Ką šis tekstas reiškė man šią savaitę? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 18

Mano artumas eis su tavimi, ir Aš įvesiu tave į poilsį –
Iš. 33:14.

Dievas visuomet yra kartu su Savo žmonėmis. Jis visada galvoja apie mus, prižiūri mūsų reikalus, saugo mus nuo pavojų, aprūpina mus dvasiniais ir laikiniais dalykais, skaito mūsų širdis, pastebi kiekvieną meilingą prisirišimo impulsą Jam, formuoja įtakas aplink mus mūsų disciplinavimui ir valymui, bei girdi silpniausią šauksmą pagalbos, užjautimo bei bendravimo su Juo. Jis niekada, nei minutei nepalieka mūsų be apsaugos, ar šaukiamės pagalbos įtemptos dienos vidurdienyje, ar ramios nakties valandoje. Kiek palaimos duoda supratimas tokios tvirtos ištikimybės! Iš tikrųjų, nei vienas tikras Dievo vaikas nebus be šio įsūnijimo ir priėmimo įrodymo – Z'03, 376 (R 3250).

* * *

Viešpaties veidas nurodo į Jo malonę. Jo nemalonė žmonijos giminei buvo parodyta tuo, kad Jis nususuko nuo žmonijos. O kada Viešpaties malonė sugrįš žmogui, Jo veidas spindės malonumu, gydymu ir palaiminimu. Dabartiniu metu Viešpats teikia malonę Savo žmonėms, kaip jiems skirtą ypatingą dalį. Neatsižvelgiant į turimus mūsų įvairius trūkumus, jos turėjimas padaro mus labai turtingais. Jo malonė užtikrina mus, kad nugalėsime mūsų dvasinius priešus, o po pergalės būsimė palaiminti Kanaano poilsiu su amžina ramybe nuo nuodėmės, klaidų, savanaudiškumo ir pasaulietiškumo. Būsimė palaiminti tuo Dievišku tikro poilsio idealu, pilnu išminties, teisingumo, meilės, jėgos ir svarstymo apie Karalystės reikalus – P'30, 151,152.

Paralelinės citatos: Ps. 5:12; 11:7; 41:11,12; 102:13; Pat. 16:7; Ez. 39:29; Lk. 2:52; Jn. 14:16-23; Apd. 10:35; Ef. 1:6; Hbr. 4:14-16; 1 Pet. 2:9.

Giesmės: 46, 283, 235, 68, 244, 94, 179 / 257, 393, 433.

Poems of Dawn, 66; Wiersze brzasku, 55: Tobulas pasitikėjimas.

Tower Reading: Z'14, 25; (R 5387).

Klausimai: Kokius turėjau išbandymus šią savaitę, susijusius su Dievo malone ir poilsiu Jame? Ką padariau, norėdamas jį gauti? Kaip jį išnaudojau?

RUGSĖJO 19

Pašventink juos savo tiesa! Tavo žodis yra tiesa –
Jn. 17:17.

Mūsų Viešpats visada jungia pažangą ir augimą mūsų dvasiniame gyvenime su gauta Tiesa ir paklusnumu jai. Kiekvienas Dievo vaikas turi saugotis tų mokslų, kurie tvirtina, kad yra svarbesni nei Dievo Žodis, ir kad Kristus, ar Šventoji Dvasia, šiems krikščionims kalba nepriklausomai nuo Dievo Žodžio. Tokia jų būseną ugdo dyasinį išdidumą bei pasididžiavimą ir nuveda iki to, kad Šventojo Rašto įspėjimai ir priminimai tampa neveiksmingi, kadangi šie apgauti žmonės galvoja, jog turi didesnę mokytoją, gyvenantį juose. O šėtonas, pasinaudodamas šiomis apgaulėmis, padaro taip, kad šie apgautieji pasiduotų jo valiai – Z'03, 377 (R 3250).

* * *

Savęs pašventimas atskiria mus nuo nuodėmės, klaidos, savanaudiškumo bei pasaulietiško ir pašvenčia tarnauti Viešpačiui. Priklausomai nuo tobulėjimo laipsnio, pasišventimas laiko mūsų valią mirusia, aukoja mūsų kūnus Viešpačiui ir daro mūsų charakterius panašius Jo charakteriui. Dievo Žodis mus pašvenčia, pirmiausiai išugdydamas mūsų širdyse pasišventusį tikėjimą ir meilę, kas padeda mums atiduoti save kaip aukas Viešpačiui. Toliau, tęsia šį darbą pradėdamas mumyse ugdyti naują širdį, protą ir valią bei parengdamas mus pasišventimui mirčiai, išlaikydamas mumyse esančią žmogišką valią mirties būsenoje, o Dievo valią gyvą mumyse. Dar vėliau, Dievo Žodis tęsia darbą skatindamas mūsų augimą, apvalymą, sustiprinimą ir charakterio bruožų pusiausvyrą. Tolimesnis procesas, tai mūsų išstobulinimas; ir visas šis darbas Jėzaus tarnavimo dėka – P'35, 117,118.

Paralelinės citatos: Jer. 1:5; Apd. 26:17,18; Rom. 15:16; 1 Kor. 1:2,30; 6:11; Gal. 2:20; 6:14; Ef. 1:3,4; 3:19; 4:7,12-16; 5:25-27; Kol. 2:11; 1 Tes. 4:3,4; 5:23; 2 Tes. 2:13,14; 2 Tim. 2:21; Hbr. 2:11.

Giesmės: 49, 4, 47, 78, 196, 198, 267 / 100, 123, 37.

Poems of Dawn, 120; Wiersze brzasku, 114: Mokytojau, kalbėk man!
Tower Reading: Z'13, 292; (R 5319).

Klausimai: Kokią turėjo reikšmę man ši eilutė šią savaitę? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 20

Nes taip pasakė Aukštasis ir Kilnusias, kuris amžinai gyvena ir kurio vardas „Šventasis“: „Aš gyvenu aukštoje ir šventoje vietoje ... kad atgaivintčiau nuolankiųjų dvasią ir atgaivintčiau sutrintųjų širdį – Iz. 57:15.

Visada atsiminkime, kad Viešpats niekada nepaniekins sugniuždytos ir atgailaujančios širdies, niekada jos neatstums. Todėl, yra nesvarbu, kad ir kokiems sunkumams atėjus, kai kurie Dievo žmonės gali suklypti, tačiau jeigu jie tvirtina sakydami, jog trokšta atleidimo ir draugystės su Viešpačiu, ir jeigu jų širdys yra atgailaujančios ir sugniuždytos, tegul nesielvartauja, bet atsimena, kad Dievas juos apdraudė per Kristaus nuopelną, kuris leidžia Jam priimti ir išteisinti dykai, nemokamai nuo visų nuodėmių visus tuos, kurie ateina pas Dievą per Jėzų, t. y., per tikėjimą į Jo kraują. Tie, kurie turi sugniuždytas ir atgailaujančias širdis dėl savo nuodėmių, tegul žino, kad jie nepadarė „mirtinos nuodėmės“, nes jų širdies būseną tai parodo, kaip apie tai pareiškia Apaštalas: „Nes negalima ... vėl atgaivinti *atgailai*“ tų, kurie padarė mirtiną nuodėmę – Z'03, 383 (R 3253).

* * *

Jehova yra kilnus Savo asmenyje, charakteryje, planuose ir darbuose. Jo išaukštinimo ribos yra bekraštės. Nors Jis yra aukščiausias už visas kitas esybes, tačiau yra visai nepanašus į įžymius žmones ar puolusius angelus. Nedaugelis iš didžiųjų žmonių ir nei vienas iš puolusių angelų nenusižemina iki žemesnės būtybių padėties, ypač tam, kad galėtų pakelti ir atgaivinti jų širdį ir protą. Visa Jehovos veikla, be abejo, susijusi su žemesnėmis būtybėmis; ir be to, Jis su malonumu naudoja Savo padėtį, dvasią, planą, kūrybą, darbus bei nuosavybę kukliųjų ir atgailaujančiųjų naudai. Jis netgi atiduoda mirčiai Savo žmogiškus sūnus tam, kad juos palaimintų. Kur galime surasti kitą tokį garbingą ir vertą kaip Jis? Vertas Jis, kad mes Juo tikėtume, Jį mylėtume, garbintume, būtume Jam paklusnūs, dėkingi, Jam tarnautume ir būtume ištikimi – P'34, 128.

Paralelinės citatos: Įst. 10:17; Ps. 8:9; 57:5; 97:2,6,9; 145:5,11,12; Iz. 2:10; 6:1,3; 35:2; Ezech. 1:26-28; Pr. 19:16; Iš. 15:13; 22:27; 34:6,7; Sk. 14:18-20; Ts. 2:18; 2 Sam. 12:13; Ezr. 9:9,13; Neh. 9:17,27-31; Jobo 33:14-30; Ps. 30:5; 32:1,2,5; 85:10; 103:3,8-14,17; Mt. 18:11-14, 23-27; Lk. 1:50,77,78; Ef. 2:4-7; Hbr. 4:16; 1 Pet. 3:8,15; 1 Jn. 1:9.

Giesmės: 176, 68, 67, 63, 121, 286, 293 / 57, 295, 58.

Poems of Dawn, 31; Wiersze brzasku, 20: Pastovi pagalba.

Tower Reading: Z'13, 115; (R 5217).

Klausimai: Koku būdu Dievas suteikė man malonę šią savaitę? Kaip ją priėmiau ir panaudojau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 21

Nors eičiau per mirties šešėlio slėnį, nebijosiu pikto – Ps. 23:4.

Tikrosios Viešpaties kaimenės avys nebijo pikto, kadangi jos turi Viešpaties malonę, nes Viešpats yra su jomis, yra jų pusėje ir parodė Savo malonę joms priskirtoje išpirkos kainoje. Jis taip pat yra su jomis Savo pažado Žodžiuose – Savo užtikrinime, kad mirtis nereiškia gyvybės sunaikinimo, bet vien tik netrikdomą, ramų miegą Jėzuje iki prisikėlimo valandos. Nieko juk nuostabaus, kad jos gali pereiti per šį mirties šešėlio slėnį giedodamos ir kurdamos savo širdyse giesmę Viešpačiui, kviesdamos iš savo sielos gilumų visa savo esybę garbinti, šlovinti ir aukštinti didį ir šventą vardą To, kuris mus pamilo ir išpirko Savo brangiu krauju, ir kuris pakvietė dalyvauti paveldėjime kartu su Juo Karalystėje – Z’03, 413 (R 3268).

* * *

Tas mirties šešėlio slėnis tai pasmerkimo būseną. Mirties šešėlis eina jos (mirties) priekyje nuodėmėje, klaidoje, degradacijoje, liūdesyje, sielvarte, skausme, ligoje, praradimuose, nusivylimuose ir mirtyje, kurie užtemdo šešėliu šį slėnį. Per šį tamsų slėnį einame nuo gimimo ir iki mirties. Didelė dauguma pereina per jį su baime, o pasiekia šio slėnio pabaigą puldami į neviltį. Dievo vaikai šiame slėnyje turi palaimas, kurios padeda drąsiai ir ramiai pakelti šio slėnio rūstumą. Visoks blogis, kuris juos pasiekia, liečia tik jų žmogišką prigimtį. Jų naujos širdys, protai ir valia yra apsaugoti, nes Dievas, jų Padėjėjas, padaro taip, kad visi dalykai padeda jų gėriui, duoda viltį amžino išlaisvinimo nuo visokio blogio prisikėlus. Todėl jie nebijo blogio, kai randasi šiame slėnyje – P’33, 147.

Paralelinės citatos: Jobo 3:13; 14:2,5,7-12,13,14,19-21; 17:13-16; 21:23-26,32,33; 38:17; Ps. 3:6; Rom. 5:12,14,17; Oz. 13:14; 1 Kor. 15:21-23,26,41-58; 1 Tes. 4:13-17; Apr. 1:18; Rom. 14:8; Flp. 1:21; Hbr. 13:14; Ps. 27:1; 56:4,11; 118:6; 44:19; Rom. 8:15.

Giesmės: 284, 63, 87, 93, 137, 252, 330 / 351, 262, 452.

Poems of Dawn, 202; Wiersze brzasku, 195: Kodėl turėčiau bijoti?

Tower Reading: Z’15, 90; (R 5653).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai atitiko šį tekstą? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 22

Tikrai, gerumas ir gailestingumas lydės mane per visas mano gyvenimo dienas. Aš gyvensiu Viešpaties namuose per amžius – Ps. 23:6.

Gerumas ir gailestingumas, kurio tikimės gauti Karalystėje, turi savo pradžią jau čia ir turime tai įvertinti. Kas nieko nežino apie džiaugsmą Viešpatyje šiame gyvenime, be abejo, nebus pasiruošęs Viešpaties džiaugsmui Karalystėje, nepriklausomai nuo to, kokius palaiminimus ir džiaugsmą sulauktų Tūkstantmetiniame Amžiuje Karalystės valdymo metu. Taigi, Viešpaties ištikimiems suteikiamas džiaugsmas ir džiūgavimas nėra vien tik laikinas džiaugsmas, susietas su pradiniu Viešpaties priėmimu ir pasišventimu Jam. Į Viešpaties gerumą ir gailestingumą neturime žvelgti kaip į tolimos praeities dalyką, bet turime pripažinti ir įvertinti kaip dabartinį dalyką. Dievo gerumas ir gailestingumas mus lydi kasdien – atgaivina mus, stiprina ir laimina – Z'03, 413 (R 3268).

* * *

Dievo gerumas ir gailestingumas laimina mūsų naujus protus ir žmogišką prigimtį, nors čia paminėtas gerumas liečia labiau, nors ne išimtinai, mūsų dvasines privilegijas, tuo tarpu gailestingumas liečia labiau, nors ne išimtinai, mūsų žmogiškas privilegijas. Patirti gerumą ir gailestingumą yra garbinga privilegija – ne tik dalį kelionės, bet per visą mūsų kelionę į Karalystę. Nė akimirkos neabejokime Viešpaties ištikimybe, kad suteiks mums visokios malonės, gailestingumo ir Tiesos, reikalingos visai mūsų kelionei. Jis niekada mūsų neapvils, nepaliks ir neužmirš. O kai parodysime savo ištikimybę net iki pabaigos, mūsų amžina dalis bus narystė Dievo šeimoje – P'32, 136.

Paralelinės citatos: Iš. 15:13; 20:6; 33:19; 34:6; 2 Kron. 5:13; Neh. 9:17,27-31; Ps. 23:1-5; 33:5; 73:1; 103:1-17; Jok. 1:17; Jn. 14:2,3; Ef. 2:19-22; 1 Pet. 2:5.

Giesmės: 288, 11, 45, 46, 176, 92, 58 / 53a, 353, 275.

Poems of Dawn, 239; Wiersze brzasku, 224: Drąsos! Aušta rytas!

Tower Reading: Z'14, 109; (R 5437).

Klausimai: Kokie buvo šios savaitės išbandymai, susiję su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Ką atliko manyje?

RUGSĖJO 23

Pajaučiau būtiną reikalą jums rašyti paraginimą, kad kovotumėte už kartą visam laikui šventiesiems perduotą tikėjimą – Judo 3

Mūsų geroji tikėjimo kova, žymia dalimi, yra mūsų gynimas Dievo Žodžio, o kartu apima ir Dievo charakterio gynimą. Tai reiškia mūsų norą stovėti Tiesos pusėje bet kokia kaina ir prieš bet koki užpuoliką – prieš žmogiškus tikėjimus ir žmonių teorijas, kurios klaidingai pateikia gerą žinią apie didelį džiaugsmą, kurį skelbė Viešpats ir Apaštalai, ir kuris, dėkui Dievui, dar pasieks visus žmones. Apaštalas taip pasakė: „Aš esu paskirtas Evangelijai ginti“. Mes taip pat negalime daryti nieko mažiau, kaip tik ginti Tiesą. Tiesa reprezentuoja Dievą ir Kristų, todėl ji yra ir mūsų vėliava, o būdami tikraisiais kareiviais, turime ginti savo vėliavą net iki mirties – Z'03, 423 (R 3272).

* * *

Tikėjimas, kartą duotas šventiesiems, susideda iš doktrinų, nurodymų, pažadų, paraginimų, pranašysčių, istorijų ir Biblijos tipų, duotų Dievo Jo tikriesiems Evangelijos Amžiaus žmonėms. Šie mokiniai yra atakuojami panaudojant visus sugebėjimus ir pyktį, kokį tik puolę angelai ir žmonės gali pasiekti savo įniršio pilnais užsipuolimais. Kaip neginčijamų Dievo Tiesų saugotojai, būtume neištikimi savo prievaizdavimo pareigoms, jeigu kaip išsigandę bailiai savo neveiklume leistume tolimesnėms atakoms. Turime apsiginkluoti pilna Dievo ginkluote ir atremti klaidos atakas, nukreiptas prieš Tiesą; o pradėdami puolamąją kovą, turime su visa išmintimi, jėga, teisingumu ir meile naikinti priešingas Tiesai klaidas ir išlaisvinti klaidos grandinėse įkalintus mūsų brolius, seseris ir draugus – P'26, 125, 126.

Paralelinės citatos: Apd. 17:2; 18:4,19; 20:27; 24:25; 1 Kor. 9:23-27; Gal. 2:2-5, 12-14; 5:7; 2 Pet. 2:1; Flp. 2:16; 2 Tim. 2:5; 4:7.

Giesmės: 44, 78, 118, 183, 145, 272, 266 / 381, 468, 13.

Poems of Dawn, 152; Wiersze brzasku, 143: Didvyriškumas.

Tower Reading: Z'12, 215; (R 5056).

Klausimai: Ar šią savaitę gyniau Tiesą? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

RUGSĖJO 24

Bet aš drausminu savo kūną ir jį pavergiu, kad ... pats nepasidaryčiau atmestinas – 1 Kor. 9:27.

Žmogaus kūnas turi tam tikrą polinkį prisikelti iš būsenos, palaikytos mirusia. Todėl nauja prigimtis turi pastoviai budėti, kad turėtų kontrolę, kovotų gerą tikėjimo kovą ir gautų apdovanojimą, kaip nugalėtoja. Tokia naujo proto kova su kūnu yra vadinama gera kova todėl, kad kovojama su savo asmeninės puolusios prigimties nuodėmėmis ir silpnybėmis. Tai tikėjimo kova todėl, kad visas krikščionio gyvenimas, tai gyvenimas tikėjimu, kaip tai apibūdina Apaštalas: „Mes gyvename tikėjimu, o ne regėjimu“. Tai tikėjimo kova todėl, kad niekas nepajėgtų kovoti su savo kūnu ir jo polinkiais, geismais, jeigu neugdytų tikėjimo Dievo pažadais ir nepasitikėtų Viešpačiu, savo Padėjėju – Z’03, 425 (R 3272).

* * *

Yra tam tikras skirtumas tarp kūno griežto drausminimo ir paėmimo jo į nelaisvę. Drausminame savo kūną tada, kai žlugdome jo pastangas mus valdyti, kai atitraukiame savo žemiškus jausmus, atskirdami juos nuo kūno tikslų ir nepasiduodame jo puolimams. Paimame savo kūną į nelaisvę tada, kai mūsų nauja širdis, protas ir valia priverčia jį ir pavergia tam tikslui, kad vykdytų Dievo valią, tarnautų Tiesai, teisingumui ir šventumui. Tie abu dalykai turi būti daromi, jeigu norime gauti mūsų pašaukimo apdovanojimą. Nors dar kiti dalykai turi būti įvykdyti, kad galėtume gauti amžiną gyvenimą, tačiau šie du yra būtini norint nugalėti. Jei kas šiame dalyke apsileidžia, tas nenugalės – praras apdovanojimą – P’36, 110.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 9:25,26; 2 Kor. 6:4,5; Rom. 8:13; Apd. 1:25; 2 Pet. 2:15; Ef. 4:22; Kol. 3:5; Jer. 6:30; Lk. 9:25; 2 Kor. 13:5,6.

Giesmės: 78, 47, 4, 8, 114, 150, 196 / 474, 135, 456.

Poems of Dawn, 48; Wiersze brzasku, 40: Vienišas kelias.

Tower Reading: Z’15, 296; (R 5777).

Klausimai: Kaip mano šios savaitės išgyvenimai atitiko šį tekstą? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 25

Kurį Dievas mums padarė išmintimi, teisumu [išteisinimu] ir pašventinimu, ir atpirkimu [išgelbėjimu] –
1 Kor. 1:30.

Tas, kuris mus išpirko, tai yra nupirko Savo paaukotos gyvybės auka, kaip mūsų Pranašas ir Mokytojas, duoda mums *išminties* per Savo Evangeliją, kad galėtume pamatyti savo puolusią būseną, o Jį kaip mūsų Padėjėją. Kaip mūsų Kuningas, Jis pirmiausia mus *išteisina*, o po to *pašvenčia* arba *išventina*. Ir galiausiai, kaip Karalius, pilnai *išlaisvins*, *išgelbės* ištikimuosius iš nuodėmės ir mirties galios ir duos garbingą dalį Jo Karalystėje, kadangi Dievas „ir mus prikels [iš mirusiųjų] *per Jėzų*“. Aleliuja! Koks tai Gelbėtojas! Iš tikrųjų, Jis gali mus išgelbėti ir nori išgelbėti galiausiai visus, kurie ateina pas Dievą per Jį – Z'03, 440 (R 3279).

* * *

Dievas paskyrė Jėzų, kad aprūpintų mūsų kasdieninius reikalus. Jėzus yra mūsų Išmintis, nes moko mus laikytis visų Dievo duodamų patarimų. Jis yra mūsų Teisingumas, nes priskiria mums Savo nuopelną ir taip leidžia mums praktikuoti teisingumą. Jis yra mūsų Pasišventimas, nes suteikia galimybę pašvęsti mūsų žmogišką prigimtį mirčiai ir pilnai įvykdyti pasišventimą, leidžiant mums augti kiekvienoje geroje mintyje, dorybėje, kiekviename gerame žodyje ir poelgyje. Jis yra mūsų Išgelbėjimas, nes duoda mums galimybę pasiekti pergalę, nugalint visus mūsų dvasinius priešus, padėdamas mums visa nugalinčio tikėjimo, vilties, meilės ir paklusnumo dėka. Ir galiausiai, jeigu būsime ištikimi, duos mums pergalę prieš mirtį ir kapą, pažadinant mus iš mirusiųjų. Aleliuja! Koks tai Gelbėtojas! – P'30, 152.

Paralelinės citatos: Jer. 9:23,24; Mt. 23:8,10; 1 Kor. 1:18-29; Kol. 3:2; Rom. 3:21-26; 4:20-25; 5:1; 10:3-14; Jn. 17:17-19; Apd. 26:17,18; 1 Kor. 1:2; Ef. 5:25-27; Hbr. 2:11; Rom. 11:26; Lk. 4:18; Mt. 6:13; Rom. 7:24,25; 2 Tim. 4:18; Hbr. 2:15.

Giesmės: 96, 139, 167, 170, 240, 15, 178 / 104, 346, 15.

Poems of Dawn, 265; Wiersze brzasku, 248: Išlaisvinimas.
Tower Reading: Z'14, 227; (R 5506).

Klausimai: Kaip šią savaitę priėmiau Jėzų kaip savo Mokytoją, savo Išteisintoją, Pašventėją ir Išgelbėtoją? Kas tam padėjo arba trukdė? Kas iš to išėjo?

RUGSĖJO 26

Turintys kertiniu akmeniu patį Jėzų Kristų, ant kurio darniai auga visas pastatas į šventą šventyklą Viešpatyje, ant kurio ir jūs esate drauge statomi kaip Dievo buveinė Dvasioje – Ef. 2:20-22.

Vis bėgant dienos po dienos, prisiminkime savo trejopą ryšį su šia Dievo Šventykla: (1) Kaip gyvi akmenys vis dar esame ruošimo procese. (2) Kaip Karališkos Kunigijos nariai, nešdami Sendoros Skrynią, pereiname iš Padangtės būsenos į tikros Dievo Šventyklos būseną. Kai kurie iš mūsų jau ten įėjo, kiti dar kelyje. (3) Kaip Dievo žmonės turime žinoti, kad atėjo laikas, kai turime išmokti giedoti dvasioje ir supratime naują giesmę apie Dievo gailestingumą, teisingumą, meilę ir tiesą. Būkime ištikimi visuose šiuose dalykuose atlikdami savo dalį, nes greitai mūsų kelionė baigsis ir Viešpaties šlovė pripildys Šventyklą – Z'03, 443 (R 3282).

* * *

Kristus yra gyvojo Dievo Šventykla. Jos pamatiniais akmenimis yra Evangelijos Amžiaus Apaštalai ir pranašai: Jėzus – pagrindinis kertinis akmuo, o visi kiti ištikimieji – kiti akmenys. Evangelijos Amžiaus metu Dievas ir Kristus šiuos akmenis paruošia. Juos kiekvieną atskirai ir darniai vienas su kitu yra būtina paruošti: kirsti, laužti, dailinti, įpjauti, šlifuoti, trinti, poliruoti. Šiam paruošimui būdinga vienybė, harmonija ir įvairovė. Kada jie bus darniai, glaustai ir puikiai patalpinti toje Šventykloje, tada jie bus pripildyti Viešpaties šlovės ir taps Dievo poilsio vieta, kur Dievas susitiks su žmonėmis, ir vieta, iš kurios Jis laimins pasaulį – P'35, 118.

Paralelinės citatos: Mt. 16:16-18; 1 Pet. 2:4,5; Iz. 28:16; Mt. 21:42; Ps. 118:22,23; Ef. 4:14-16; 1 Kor. 6:19; 2 Kor. 6:16; Jn. 14:16-18,23; Rom. 8:9.

Giesmės: 281, 67, 21, 23, 6, 7, 58 / 462, 407, 108.

Poems of Dawn, 193; Wiersze brzasku, 186: Balsas prieblandoje.

Tower Reading: Z'15, 188; (R 5713).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokią turėjau pagalbą ir kokias kliūtis? Kokiose aplinkybėse tai įvyko? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 27

Negundyk Viešpaties, savo Dievo – Mt. 4:7.

Pagundos be perstojo atakuoja Dievo žmones ir skatina nuveikti stebėtinų darbų Viešpaties vardu, kad taip įtikinti save ir kitus, kad jie yra dangaus numylėtiniai. Pamoka, kurią turime išmokti, yra ta, kad darbas, kurį mums Tėvas patiki atlikti, nėra tas, kad įtikinti pasaulį ir parodyti jam malonę, kurią suteikė mums Dievas, arba vėl, mūsų didybę Jame, bet veikiau turime nuolankiai ir ramiai, o tačiau efektyviai, kiek tai leidžia mūsų protas ir geras išsilavinimas, leisti, kad mūsų šviesa šviestų ir parodytų garbę To, kuris pašaukė mus iš tamsos į Savo nuostabią šviesą – išlaisvino nuo noro būti stebuklų darytojais ir atvedė prie protingos tarnybos, skirtos tarnams, Tiesos pasiuntiniams – Z'04, 9 (R 3298).

* * *

Gundyti Dievą reiškia tyčiotis iš Jo, piktnaudžiauti Jo gerumu, kištis į Jo sutvarkymus. Kiekvienas, kuris taip daro, asmeniškai rizikuoja. Dievas neleis, kad iš Jo būtų šaipomasi, nors, kaip tai buvo su faraonu, Dievas ilgai pakentė faraoną, kuris Jį gundė. Galiausiai gundytojas pajaučia Jo nemalonės naštą. Mūsų pagarba Viešpačiui turi būti tokia didelė, kad galėtų mus sulaikyti nuo Jo gundymo. Kaip šiuo atveju, taip ir visur mūsų brangus Atpirkėjas duoda mums pavyzdį, pilną pagarbaus atsargumo ir paklusnumo, kas apsaugo mus nuo mūsų Dievo Jehovos gundymo. Didelė pagarba Jehovai, šiuo atžvilgiu, yra išminties pradžia – P'34, 128.

Paralelinės citatos: Įst. 6:16; Iš. 5:2; Sk. 15:30; 1 Kar. 20:28; 22:24; Jobo 15:25; Ps. 19:13; 131:1; Iz. 10:15; 14:13,14; 45:9; 65:5; Mt. 4:5,6; Lk. 18:11,12; Rom. 9:20,21; 1 Kor. 10:9-12; 2 Tes. 2:3,4; 2 Pet. 2:10,11.

Giesmės: 196, 95, 125, 130, 136, 145, 198 / 175, 132, 318.

Poems of Dawn, 80; Wiersze brzasku, 71: Atsidavęs paklusnumas.
Tower Reading: Z'04, 5; (R 3296).

Klausimai: Ar šią savaitę gundžiau Dievą, ar Jį garbinau? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 28

Jūsų priešininkas velnias slankioja aplinkui kaip riaumojąs liūtas, ieškodamas, kurį jis galėtų praryti. Jam atsispirkite, tvirti tikėjimu – 1 Pet. 5:8,9.

Ši mintis apie šėtono opoziciją mūsų atžvilgiu ir apie mūsų kovą – ne tik su kūnu ir krauju, bet ir su kunigaikštystėmis, jėgomis ir piktosiomis dvasiomis, užimančiomis aukštas valdžios vietas – būtų mums siaubinga, jeigu iš kitos pusės nežinotume, jog už savo nutarimo pastovumą, ryžtingą apsisprendimą gauname pagalbą ir draugystę iš kitų nematomų jėgų. Nuo to momento, kai mes griežtai, ryžtingai pasipriešiname pagundoms, tvirtai paremdami Viešpatį ir Jo reikalus, kaskart tampame stipresni Viešpatyje, Jo galios tvirtume, kadangi Tas, kuris yra su mumis, yra stipresnis nei visi tie, kurie mums priešinasi. Neryžtingumas, supratus blogį, tik didina pagundos jėgą – Z'04, 11; '00, 32 (R 3300,2565).

* * *

Šėtonas yra priešas ne tik žmonijos giminės bendrai, bet ypatin-gai Viešpaties žmonėms dėl jų ištikimybės Dievo atžvilgiu. Šėtonas trokšta sunaikinti Viešpaties žmonių gyvybes; ir niekas nesuteikia jam didesnio malonumo, kaip sunaikinimas naujos širdies, proto ir valios. Jis yra tas tikras liūtas, kuris stengiasi mus praryti kaip savo aukas. Savo neveiklumu, pasyvumu nenugalėsime jo. Nepadės net stiprus, laikinas pasipriešinimas. Norėdami jį atstumti, turime pastoviai jam priešintis, naudoti ne kūnišką, bet dvasinį ginklą, tai yra, Dievo Žodį ir Dievo Dvasią. Dvasia, skaudžiai pjaunanti jo gyvybingumą Dievo Žodžio damaskiško plieno ašmenimis, galiausiai atstums jį nuo mūsų – P'33, 147.

Paralelinės citatos: 1 Pet. 1:13; Lk. 21:34; Rom. 13:13; 1 Kor. 16:13; 1 Tes. 5:6,8; 1 Pet. 4:7; Jobo 1:7,9-12; 2:2-7; Lk. 22:31; Jn. 8:44; 1 Kor. 21:1; Zach. 3:1,2; Mt. 4:1-11; 13:19,38,39; Jn. 13:2,27; 2 Kor. 2:11; 11:3,14,15; Ef. 6:11-17; Jok. 4:7.

Giesmės: 145, 1, 13, 20, 130, 136, 183 / 251, 392, 124.

Poems of Dawn, 130; *Wiersze brzasku,* 123; *Būkite budrūs.*

Tower Reading: Z'13, 54; (R 5183).

Klausimai: Ar šią savaitę atidžiai saugojausi šėtono? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

RUGSĖJO 29

Viešpats bjaurisi visais, kurie išdidūs širdyje – Pat. 16:5.

Vienas iš sunkiausių krikščionio išmėginimų yra nugalėti meilę pasaulietiškai dvasiai, kurios vadas yra išdidumas. Pasaulietiškas išdidumas, puikybė kviečia į kovą prieš tikėjimą į Dievą ir prieš paklusnumą Jam. O ši milžiną nugalės tik tie, kurie turi drąsos ir pilnai pasitikės Viešpačiu. Būtina, kad pergalė būtų tikra, todėl turime pilnai pažeminti ir užmušti išdidumą taip, kad jau niekada nebegalėtų atsikelti ir mūsų sunaikinti. Ši kova yra mūsų asmeninė, ir yra tik vienas tinkamas ginklas prieš tą milžiną, būtent, akmenėlis iš upelio – o tai yra Viešpaties žinia, parodanti mums, kas Jo akyse yra malonu ir kas Jam patinka, o taip pat užtikrinanti mus, kad tas, kuris nusižemina, bus išaukštintas, o tas, kuris išaukština save, bus pažemintas. Poetas vieną kartą taip pasakė:

„Kai baigiasi gyrimasis, pasimato tikrasis garbingumas“ – Z’03, 329 (R 3230).

* * *

Puikybė, išdidumas tai yra perdėtas savęs vertinimas. Tai gali pasireikšti pernelyg dideliu savo vertės pajutimu, pasitikėjimu savimi, pasitenkinimu savimi ir savęs išaukštinimu. Tas, kuris turi išdidumą savo širdyje, myli tuos bruožus savyje, nors visada niekina juos pas kitus. Tokia dvasia nuveda iki to, kad menkiname kitus. Krikščioniui tai yra viena iš pavojingiausių ypatybių. Ji padaro taip, kad šis asmuo nebesugeba pasakyti kokio nors gero žodžio, ar atlikti gero darbo. Tai atitolina mus nuo Dievo, Kristaus ir brolių. Tokio asmens Dievas negali panaudoti Savo tikslams. Žinodamas jų blogas širdis, Dievas jiems priešinas ir nustumia juos į šalį, o jei pasirodo visai nepataisomi, atmeta juos, pasibjaurėdamas jais – P’32, 136.

Paralelinės citatos: 1 Sam. 2:3; Ps. 10:2-7,11; Pat. 3:32; 6:16-19; 11:20; 12:22; 15:8,9,26; 21:27; 24:9; 28:9; 29:27; Jer. 9:23,24; 13:15; Mk. 7:21,22; 2 Tim. 3:2; Jok. 4:6; 1 Jn. 2:16.

Giesmės: 125, 95, 130, 136, 145, 183, 198 / 462, 443, 347a.

Poems of Dawn, 299; Wiersze brzasku, 293: Puikybė eina prieš sunaikinimą.

Tower Reading: Z’12, 110; (R 5000).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau išdidus ar nuolankus? Kokiu būdu tokiu tapau? Kokie buvo rezultatai?

RUGSĖJO 30

***Kristaus meilė valdo mus* – 2 Kor. 5:14.**

Apibūdinti meilę kaip tokią, atrodo, yra neįmanoma; geriausia, ką galime padaryti, tai apibūdinti jos veikimą. Tie, kurie turi tokią meilę su jai būdingais bruožais, gali ją įvertinti, bet negali jos išaiškinti kitiems – ji yra iš Dievo, ji yra Dieviškas panašumas širdyje, žodyje, elgesyje, mintyse – ji prižiūri visas tokio žmogaus savybes ir stengiasi pilnai jas kontroliuoti. Kaip Kristaus pasekėjai ir mokiniai, esame Jo mokykloje; o didžioji pamoka, kurią Jis kiekvieną dieną mokina, yra meilės pamoka. Turime ją pilnai išmokti, jei norime pasiekti finišo liniją ir gauti mūsų pašaukimo apdovanojimą, su visomis jo įvairiomis ypatybėmis ir atšakomis. Meilė valdo visus mūsų žodžius, mintis ir darbus mūsų kasdieniniame gyvenime. Apie tai pasako šie poeto žodžiai:

*Kaip kiekviena graži spalva atspindi šviesą,
Taip kiekviena graži malonė atspindi meilę*
– Z'03, 55, 58 (R 3150).

* * *

Kristaus meilę galime suprasti kaip tris dalykus: (1) kaip meilę, kurią mūsų Viešpats Jėzus turi Savo širdyje; (2) meilę, kurią mes turime Jam savo širdyse; (3) meilę, kurią turime savo širdyse panašią į tą, kurią turi Viešpats Savo širdyje. Šioje eilutėje kalbama apie dvi paskutines reikšmes. Mūsų meilė Kristui atgaivina mus veikti ir kentėti. Mylėdami Jį išsaugojame Jo mokinius. Dar pilnesnėje reikšmėje – meilė, panaši į Kristaus, meilė Dievui, Jėzui, broliams, pasauliui ir mūsų priešams, skatina mus geriems poelgiams. Iš tiesų, graži yra širdis, kurioje viešpatauja vien tik tokia meilė! Tikrai gausius ir išskirtinius palaiminimus tokia širdis gauna ir suteikia kitiems Dievo garbei! – P'26, 126.

Paralelinės citatos: Jn. 14:15,21,23,28; 15:9; Rom. 5:5; 8:28; 1 Kor. 8:3; Gal. 5:6,22; Ef. 3:17-19; Flp. 1:9; Kol. 3:14; 2 Tes. 3:5; Hbr. 6:10; 1 Jn. 2:5,15; 3:16-18; 4:12,16-21; 5:1-3; 2 Jn. 6.

Giesmės: 165, 166, 201, 95, 198, 196, 113 / 417, 101, 238.
Poems of Dawn, 223; Wiersze brzasku, 212: Mano graži paslaptis.
Tower Reading: Z'11, 182; (R 4836).

Klausimai: Kokį darbą, verčiamas Kristaus meilės, atlikau šią savaitę? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 1

Saugosiu savo kelius, kad nenusidėčiau liežuviu; pažabosiu savo burną, kol nedorėlis tebėra priešais mane – Ps. 39:1.

Gal būt kiekvienas žmogus, patiriantis išbandymus, pilnai sutiks su tvirtinimu, kad liežuvis turi didesnę įtaką, kaip geruose, taip ir bloguose dalykuose, nei kuris nors kitas kūno narys. Patyrimas moko, kad daug lengviau yra kontroliuoti kitus kūno narius, nei liežuvį. Liežuvis yra toks veiklus ir sugebantis tarnas, jog kiekviena ambicija, išdidumas, gėdylus ir puolusios prigimties polinkiai stengiasi juo pasinaudoti kaip tarnu, blogio nešiotuju. Todėl kiekvienam krikščioniui reikalingas padidintas budrumas, reikalinga išmintis ir rūpestingumas valdant šį savo kūno narį, palaipsniui jį pavergiant naujam protui Kristuje, kad jo liežuvis nebūtų kliūtis jam pačiam ir kitiems, bet priešingai, būtų pagalbininkas siaurajame kelyje – Z'97, 156 (R 2156).

* * *

Tiems, kuriems trūksta uždaro bruožo, turi polinkį nuodėmiauti savo liežuviu, skelbiant neteisingus dalykus Dievo atžvilgiu, savęs ir kitų žmonių atžvilgiu. Net ir tie, kurie turi dideliame laispsnyje išugdytą uždaro bruožą, nėra pilnai laisvi nuo šio blogio. Šioms abejoms žmonių klasėms, o ypačiai tai pirmajai, būtina atkreipti dėmesį į savo charakterio būdą, mintis, motyvus, žodžius, poelgius, aplinką ir veikiančias įtakas, kad galėtų kalbėti tinkamus dalykus ir vengtų kalbėti, susilaikytų nuo blogų dalykų. Dievo žmonės visada turi kontroliuoti savo liežuvį, o ypačiai tai turi daryti būdami tarp piktų žmonių, kurie jų žodžius perkreipia, turėdami savanaudiškus ketinimus ir blogus tikslus, kaip tai patvirtina istorija – P'36, 110.

Paralelinės citatos: Ps. 10:7; 12:3,4; 15:1-3; 37:30; 141:3; 34:13; Jobo 38:2; 16:5; 27:4; Pat. 10:11,13,19-21,31,32; 11:12-14; 12:14-23; 13:2,3; 14:3; 15:1,2,4,7,14,23; 26,28; 16:21-24; 17:7,27,28; 18:6,7,13; 29:11,20; Pam. 5:3,7; Am. 5:13; Zach. 8:16; Mt. 12:37; Lk. 6:45; Ef. 4:22,25,29; Kol. 4:6; Jok. 1:19,26; 3:2,13; Apr. 14:5.

Giesmės: 183, 130, 277, 150, 1, 116, 260 / 116, 379, 402.

Poems of Dawn, 273; Wiersze brzasku, 253: Trys auksiniai vartai.

Tower Reading: Z'11, 126; (R 4804).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia eilute? Kokios buvo aplinkybės? Kokie buvo rezultatai?

SPALIO 2

Pamiršdamas, kas už manęs, ir siekdamas to, kas priešakyje – Flp. 3:13.

Pamirštame tai, kas yra už nugaros, kadangi toks elgesys yra teisingas. Dievas užmiršta tai ir sako, kad Jis numetė tai už Savęs, kad visi mūsų netobulumai yra pridengti nuopelnu To, kuris mus pamilo ir kuris mirė už mus, kurį mes mylime, kuriuo pasitikime ir kurio pėdomis stengiamės eiti, nepaisydami kūno netobulumų, kuriuos paveldėjome mažesniame ar didesniame laipsnyje. Tai nereiškia, kad patariame, jog į mūsų klaidas ir ydas turime lengvai žiūrėti ir greitai jas pamiršti. Turime jas ištaisyti tiek, kiek leidžia mūsų galimybės, ir kasdien, dėl šių trūkumų, prašyti Dievo atleidimo – Z'04, 23 (R 3304).

* * *

Prie daiktų ir dalykų, esančių už mūsų, priklauso tie, kurių išsižadėjome išteisinimo metu; tai nuodėmės ir klaidos, o ypatinai tai dalykai, kurių išsižadėjome pasišvėsdami, tai yra savanau-diškumo ir pasaulietiško. Pamiršti tuos dalykus, reiškia atitraukti nuo jų savo jausmus, slopinti jų dedamas pastangas vadovauti mums, padaryti mūsų širdis ir protus nepasiekiamais jų pagundoms. Mes sugebėsime šiuos dalykus pamiršti ne vien matydami jų menką vertę, nepasitenkinimą, kilusį pavojų mūsų naujoms širdims ir protams, bet ypatingai todėl, kad pastebėjome didelę vertę, pasitenkinimą, užtikrintą saugumą naujoms mūsų širdims ir protams dvasiniuose reikaluose. Tegul tie paskutiniai dalykai taip paveikia mūsų jausmus, kad tie pirmieji, seni dalykai nebedarytų mums jokios įtakos – P'30, 165-166.

Paralelinės citatos: Pat. 4:25; 17:25,26; Mt. 10:37-39; Jn. 12:25; Ps. 45:10; Pr. 19:26; 24:58-61; Lk. 9:62; 17:32,33; Gal. 4:9; Flp. 3:7,8; Hbr. 10:39; 12:1; 1 Pet. 1:14; 4:1-4; 2 Pet. 1:9.

Giesmės: 312, 192, 193, 88, 150, 47, 127 / 87, 188a, 336.

Poems of Dawn, 179; Wiersze brzasku, 168: Toliau – už šešėlių.

Tower Reading: Z'12, 193; (R 5044).

Klausimai: Ar šią savaitę stengiausi pamiršti nuodėmę, klaidą, savanau-diškumą ir pasaulietišumą? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 3

Didelę ramybę turi tie, kurie myli Tavo įstatymą, ir niekas negali jų suklupdyti – Ps. 119:165.

Turime kaskart vis daugiau ir daugiau prašyti malonės, išminties, Dvasios vaisių, galimybių tarnauti Viešpačiui bei broliams, ir vis didesnio augimo į Dievo Sūnaus panašumą. Ir kas gali abejoti, kad išpildžius šias sąlygas „Dievo ramybė, kuri perviršija mūsų supratimą“ neapsaugos mūsų „širdžių ir minčių“? Ši ramybė jau pati savaime išsklaido didžiausią blogį, kuris paliečia daugelį žmonių. Šiose, ramybės pripildytose širdyse, savanaudiškumui ir ambicijai nebeliks vietos. Dievo ramybė gali gyventi mūsų širdyse, valdyti širdis taip, kad jos būtų apsaugotos nuo rūpesčių ir pasaulio sumišimo net ir tuomet, kai esame apsupti šių nenaudingų sąlygų – net ir tuomet, kai pats priešininkas puola mus, panaudodamas savo apgautus agentus – Z’04, 24 (R 3304).

* * *

Dievo įstatymas Jo pasišventusiems žmonėms susideda iš pareigos meilės ir nesavanaudiškos meilės. O tai yra Dievo Žodžio įsakymai. Tačiau daugelyje Šventojo Rašto eilučių žodis „įstatymas“ turi daug platesnę reikšmę, o tai yra ir doktrinos, pažadai, pamokymai, pranašystės, istorijos ir Žodžio tipai, t. y. apima visą Biblijos turinį. Plačiausioje prasmėje mylėti Viešpaties įstatymą – reiškia turėti malonumą galvojant apie jį, skelbiant ir praktikuojant jį. Dievo įstatymo mylėtojai turi širdies ir proto poilsį, nes žino, kad visi daiktai išvien veikia jų ir visos žmonijos gėriui bei Dievo garbei. Išbandymų metu jie būna apsaugoti ir lieka Dievo malonėje; tokiu būdu jie išsaugo ramybę, dėka Viešpaties Žodžio ir Jo apvaizdos – P’35, 131.

Paralelinės citatos: Ps. 4:8; 25:12,13; 29:11; Pat. 3:17,24; Iz. 26:3,12; 28:12; 32:2; 54:10,13; 57:1,2,19; Lk. 2:14; Jn. 14:27; Rom. 5:1; 8:6; Ef. 2:14-17; Flp. 4:7; Kol. 3:15.

Giesmės: 128, 3, 27, 56, 57, 93, 244 / 321, 439, 374.

Poems of Dawn, 213; Wiersze brzasku, 205: Neabejok Juo.

Tower Reading: Z’11, 397; (R 4898).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kokios buvo aplinkybės? Kas padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 4

Jis jiems tarė: „Sekite paskui mane, ir Aš padarysiu jus žmonių žvejais – Mt. 4:19.

Visi gyvenimo atsitikimai suteikia mums pamokų, kurios ateityje taps mums naudingos, žinoma, jei tik jas priimsime. Galimas daiktas, kad žvejyboje buvo kažkas ypatingo ir padedančio, kažkas panašaus į didįjį darbą, į kurį Apaštalai buvo įtraukti atlikti likusį savo gyvenimą. Mūsų Viešpats Savo pakvietime užsiminė jiems apie tai. Žvejyba reikalauja energijos, takto, sugebėjimo tinkamai parinkti jauką ir tai, kad pats žvejys liktų nepastebėtas. Šie keturi dalykai yra būtini taip pat ir dvasinėje žvejyboje, kurioje dalyvauti pakvietė Viešpats ir mus. Turime atsiminti, kad kaip žuvys yra labai greitai nubaidomos, kai pastebi, kad kažkas stengiasi jas pagauti, taip ir žmogiška prigimtis yra atsargi, kai jai gresia paėmimas į nelaisvę, o ypatingai, kai kyla nors mažiausias įtarimas, jog gali prarasti savo laisvę – būtent taip pasaulis supranta pasišventimą – Z'04, 26, 27 (R 3307).

* * *

Turime būti tokie, kaip ir žvejai: budrūs, aktyvūs, susivaldantys, ištvermingi, pamirštantys save, taktiški, o taip pat mylintys simbolines žuvis ir žvejybą. Turime būti apsirūpinę tinkama kalba, Tiesa, žmogiškos prigimties pažinimu, lankstumu ir atsparumu nemaloniai aplinkai. Turime stengtis „gaudyti“ žmones kiekvienu metu, bažnyčiose ir už bažnyčios ribų. Turime naudoti išteisinimo ir pasišventimo kabliukus ir masalą tokių Tiesų, kurios patiktų simbolinėms žuvims. Daug dėmesio turime skirti tam, kaip užmesti kabliuką ir valą, kaip elgtis prieš žuvies kibimą, ir kai ji kimba, kaip elgtis ištraukiant simbolines žuvis ir jas atkabinant, jeigu norime „gaudyti“ žmones Viešpačiui – P'34, 143.

Paralelinės citatos: Iš. 28:1; 1 Sam. 3:4-10; 1 Kron. 23:13; Iz. 6:8-10; Mt. 4:18,20-22; 9:9; Lk. 10:1,2; Jn. 1:43; Rom. 10:14,15; 2 Kor. 5:18-20; Hbr. 5:4; Mt. 10:7,11-13,16,25,27,28; 28:19,20; Lk. 24:48.

Giesmės: 309, 70, 116, 164, 210, 260, 275 / 24, 370, 380.

Poems of Dawn, 166; Wiersze brzasku, 155: Ateik, prisijunk.

Tower Reading: Z'14, 308; (R 5554).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šio teksto mintimi? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 5

***Pagalvokite gi apie Tą, kuris iškentėjo nuo nusidėjėlių
tokį pasipriešinimą Sau, kad nepailstumėte ir nenusimintu-
mėte*** – Hbr. 12:3.

O, kiek daug tarp tikrų Dievo vaikų yra pavargusių, dvasiškai nusilpusių, ir jiems gresia pavojus prarasti aukščiausią apdovanojimą, nes nustojo mąstyti, studijuoti, *nebežiūri ir nebekreipia dėmesio* į Viešpatį ir į tai, kaip Jis ištikimai iškentėjo pasipriešinimą ir opoziciją! Jeigu jie *atkreiptų dėmesį* į Jo tobulumą ir tai, kad parodyta Jo šviesa švietė tamsoje ir buvo neįvertinta, tai galime tikėtis, kad šviesa, kuri šviečia tarp tikrų Dievo vaikų, taip pat bus neįvertinta. Jeigu jie *atkreiptų dėmesį* į tai, jog Viešpats visais atžvilgiais kentėjo nepelnytai ir dėl teisybės, ir tada apsvarstytų savo netobulą elgesį, lydimą net ir pačių geriausių ketinimų, tai jie sustiprėtų, nešdami vargus kaip tikri kareiviai, nepavargtų, darydami gerą ir nesusilpnėtų patirdami opoziciją – Z'04, 38 (R 3312).

* * *

Mūsų Viešpats Savo misijos ir kentėjimų metu iš Savo priešų patyrė opoziciją ir pasipriešinimą, parodytą kaip žodžiais, taip ir darbais. Jis noriai, su didele kantrybe ir ištvermingai atlaikė šiuos prieštaravimus. Neleido, kad kentėjimai susilpnintų Jo nepajudinamą tikslą vykdyti Tėvo valią ir pasiekti bėgimo tikslą. Vienas iš geriausių būdų sėkmingai pakelti panašius išmėginimus, kuriuos turi pergyventi visi Dievui ištikimi, yra pastovus ir pamaldus apmąstymas apie mūsų brangaus Atpirkėjo elgesį gausybės prieštaravimų metu, kuriuos paruošė nusidėjėliai. Tai mus ne tik apsaugos nuo nusilpimo, kovojant gerąją tikėjimo kovą, bet kartu mus ir pastiprins, bei paragins kovoti šią kovą net iki galutinės ir šlovingos pergalės – P'33, 147.

Paralelinės citatos: Mt. 10:24,25; Jn. 15:20-24; Mt. 27:24-31,38-44; Lk. 4:28,29; Flp. 2:6-8; 1 Pet. 2:21-23; 4:1; Ps. 31:22; Iz. 35:3,4.

Giesmės: 299, 167, 168, 276, 93, 179, 305 / 109, 5, 345.

Poems of Dawn, 25; Wiersze brzasku, 13: Tegul abejonės tavęs neslegia.

Tower Reading: Z'11, 122; (R 4802).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 6

Nežinote, kokios dvasios esate. Juk Žmogaus Sūnus atėjo ne pražudyti žmonių gyvybių, bet išgelbėti – Lk. 9:55,56.

Tie žodžiai pritaikomi visiems Viešpaties mokiniams, kurie pastoviai turi stengtis neturėti perdėtai kritiško charakterio būdo, linkusio smerkti ir naikinti kitus žmones, kai tuo tarpu sau trokšta gailestingumo. Taisyklė, kurią Viešpats įvedė, yra ta, kad galime tikėtis iš Jo gailestingumo tik tiek, kiek patys parodome jo kitiems. Polinkis kritikuoti, pasiruošimas apkaltinti ir smerkti kiekvieną, parodo piktą širdies būseną, kurios visi Dievo žmonės turi saugotis. Gailestingumas, gerumas ir meilė yra tokie charakterio elementai, kuriuos Dievas trokšta matyti dvasiniuose Izraelituose. O neturėdami tokių ypatybių, negalime ilgai išlikti Jo vaikais – Z'04, 43 (R 3315).

* * *

Daugelis Viešpaties žmonių, panašiai kaip Jonas ir Jokūbas, kai buvo apšmeižiamas Viešpats ir Jo darbas, nori kviesti Dievą, kad Jis sunaikintų darančius blogį. Jie visai nežinojo, kad tarp tokio jų elgesio ir Evangelijos patarnavimo yra disharmonija, didelis skirtumas. Tiesos tarnai turi atsiminti, kad būdami krikščionys, turi pasišvęsti pasaulio labui, gelbėti pasaulį iš mirties būsenos ir mirimo proceso. Taigi, bet kuriuo atveju, negalime savo pasišventimo tikslo padaryti negaliojančiu, trokšdami atkeršyti savo priešams bet kuria to žodžio prasme – P'32, 150.

Paralelinės citatos: Įst. 32:35; Mt. 1:21; 5:44; 18:11; 20:28; Mk. 10:45; Rom. 12:17,19; 1 Tes. 5:15; 1 Pet. 2:23; 3:9; Lk. 19:10; Jn. 3:15-17; 10:10; 12:47; Rom. 3:21-27; 4:24,25; 5:6-11; 12:19-21; 2 Kor. 5:18-21; Hbr. 10:30.

Giesmės: 167, 5, 15, 28, 132, 168, 246 / 23, 374, 376.

Poems of Dawn, 226; Wiersze brzasku, 215: Pastoriaus dukra.

Tower Reading: Z'11, 205; (R 4849).

Klausimai: Ar šią savaitę patyriau Jėzaus pagalbą? Kaip? Kaip tai mane paveikė?

SPALIO 7

Ir kiekvienas, kuris girdi šituos mano žodžius ir jų nevykdo, prilygs paikam vyrui, kuris pastatė savo namus ant smėlio – Mt. 7:26.

Viltys pastatytos ant Viešpaties pažadų, kurių nelydi darbai, yra viltys pastatytos ant smėlio. Tai tik laiko klausimas, kada ateis didysis išbandymų metas, kuris parodys, kad tokios viltys neduoda naudos. Tada išaiškės, kad jos apgavo tuos, kurie turėjo jas, kadangi jie jautėsi tikri, jog turės dalį Karalystėje. Iš kitos pusės tie, kurie stato paklusnume, savo širdimi ir žodžiais pripažįsta ir garbina Viešpatį, o savo darbais patvirtina tikėjimą ir savo vaisių gausa duoda liudijimą apie artimą draugystę su Viešpačiu – jie pereis visas gyvenimo audras ir niekada nebus pajudinti, nei susvyruos, kadangi stovi ant tvirto pamato – Z’04, 36 (R 3317).

* * *

Jėzaus pasakymai ir Biblijos mokymai, tai yra tokie patys mokinimai, kadangi Dievas Šventąjį Raštą davė per Savo Sūnų, ir tuomet, kai Jis egzistavo dar prieš ateinant ant žemės ir tuo metu, kai buvo ant žemės. Girdėti Jo posakius reiškia juos suprasti. Reaguoja į juos tik nuolankūs. Be abejo, paikas yra tas, kuris juos supranta, bet nepasiduoda šių pamokymų įtakai. Visos jo pastangos daryti nepaprastus dalykus Viešpaties vardu baigsis nesėkme, kiek tai bus susiję su jo charakterio ugdymu į Kristaus panašumą, kuris patiktų Dievui. Tokio asmens tikėjimo struktūra, taip kaip namas pastatytas ant smėlio, bus nugriautas lietaus, vėjo, audrų ir Didžiojo Priespaudos laiko potvynių, kurie apims jį ir visą pasaulį – P’26, 156.

Paralelinės citatos: Pat. 10:8; Mt. 5:6; 7:24,25,27; 13:7,14,15,19-23; Ezek. 33:30-32; Rom. 2:13; 10:14-21; Jok. 1:19,22-25; Lk. 6:49; 11:28; 13:24-27.

Giesmės: 49, 22, 79, 296, 306, 311, 332 / 66, 317, 368.

Poems of Dawn, 217; Wiersze brzasku, 209: Vienas čia, vienas ten.

Tower Reading: Z’14, 59; (R 5407).

Klausimai: Koks aš esu Žodžio klausytojas? Kaip klausiau Dievo Žodžio šią savaitę? Kokios buvo priežastys, dvasia ir pasekmės?

SPALIO 8

Neapsigaukite ... jei kas sėja kūno labui, iš kūno pjaus sugedimą, o kas sėja dvasios labui – iš dvasios pjaus amžiną gyvenimą – Gal. 6:7,8.

Mes sėjame kūnui tada, kai leidžiame kūniškiems, savanau-diškiems, neteisingiems ir netinkamiems kūno norams valdyti mūsų širdis ir gyvenimus. Kiekvienas paskesnis sėjimas palengvina tolimesnę sėją, ir kaskart darosi vis aiškesnis šio kelio galas, o tai yra mirtis – antroji mirtis. Ir priešingai, kiekvienas pasipriešinimas kūno norams, savanau-diškumui ir t. t., kiekviena pastanga naujo proto, naujos valios ir dvasinių polinkių tam, kas skaistu, kilnu, gera ir teisinga, yra sėjimas Dvasiai. Šis sėjimas duos papildomus Dvasios vaisius, Dvasios malones, kurios, jei to ištvermingai sieksime, galiausiai atves mus iki harmonijos su maloningais Viešpaties pažadais ir sutvarkymais – iki amžino gyvenimo Karalystėje – Z'04, 57 (R 3321).

* * *

Kaip apsigauja tas, kuris sėja natūralų grūdą vienos rūšies, o tikisi rinkti derlių kitos rūšies, taip apsigauja ir tas, kuris sėja simbolinį grūdą vienos rūšies, o tikisi pjauti simbolinį derlių kitos rūšies. Ką sėja, tą ir pjaus. Todėl, jeigu kas gavo Šventąją Dvasią, o sėja savo kūnui, tai apsigauja, jeigu tikisi pjauti Dvasiai. Jis pjaus savo kūno sėjimą, turės kūnišką pjūtį, kuri baigiasi mirtimi. Mus paguodžia ir nuramina šis tvirtas įstatymas, nurodantis, kad dvasinis sėjimas atves iki dvasinės pjūties. Taigi, jeigu sėjame Dvasiai – ištikimai studijuojame, skelbiame ir praktikuojame dvasinius dalykus, nepatirsime nesėkmės, kadangi mūsų pjūtis bus amžinas gyvenimas – P'36, 110.

Paralelinės citatos: Jobo 4:8; Pat. 11:18; 22:8; Oz. 8:7; 10:12; Rom. 8:1,6,7,12-14; 6:6; 7:22,23; 13:14; Gal. 5:16,17; 2 Kor. 9:6; Hbr. 6:10; Jn. 4:14; Judo 18-21; 1 Pet. 2:11; Ef. 4:22-24.

Giesmės: 192, 4, 47, 74, 78, 196, 198 / 365, 474, 58.

Poems of Dawn, 75; Wiersze brzasku, 64: Skersai ir lygiagrečiai.

Tower Reading: Z'15, 108; (R 5665).

Klausimai: Kokia šią savaitę buvo sėja? Kokius pasiekiau rezultatus? Kaip šią sėją galima būtų pagerinti?

SPALIO 9

Kodėl jūs tokie bailūs, mažatikiai? – Mt. 8:26.

Kiekvienas išbandymas turėtų būti mums naudingas. Jei iš pradžių buvome bailūs ir garsiai šaukėmės pagalbos, tai gaudavome ją, galbūt, su pabarimu: „Jūs mažatikiai“. Tačiau suteikdamas vieną pamoką po kitos, Viešpats laukia iš mūsų – ir mes taip pat to turėtume tikėtis iš savęs – didesnio tikėjimo, didesnio pasitikėjimo, didesnės ramybės, daugiau džiaugsmo Viešpatyje, didesnio pasitikėjimo Jo buvimu su mumis ir Jo rūpesčiu mumis, kad Jis turi galios išlaisvinti mus iš priešininko rankos, iš kiekvieno blogo dalyko ir gali galutinai įvesti į trokštamą, saugų uostą – Karalystę – Z’04, 60 (R 3324).

* * *

Kartais audros, kurios užklumpa krikščionį jūreivį, kai plaukia dabartinių blogų sąlygų jūra, padaro taip, kad jo tikėjimo laivas vos neapvirsta. O kitą sykį padaro taip, kad laivas prisipildo sielvarto ir susikrimitimo vandenimis, sukeldamas pavojų, kad jis gali nuskęsti, o beveik visada audros jį mēto tai į vieną pusę, tai atgal. Tokių audrų metu neužmirškime, kad Viešpats, kuris įsako vėjams ir bangoms, yra šalia kaip mūsų Gynėjas. Tai išvaduos mūsų širdis nuo baimės, kad mūsų tikėjimo laivas gali nuskęsti. Kaip Galilėjos jūros audra, taip ir mūsų sunkumų bei nerimo audra pasiduos Jo galiai: „Nutilk, nurink!“ . Ir nurims, pasidarys tobula ramybė. Tai žinodami, nebijokime ir tegul mums nepritrūksta tikėjimo, kadangi Jis yra su mumis – P’30, 166.

Paralelinės citatos: Ps. 31:22; 42:5,6; 77:7-9; Iz. 49:14,15; Mt. 6:30; 14:29-31; 17:17; Mk. 4:38-40; 5:36; Lk. 8:23-25; 17:5; Jn. 14:1; Gal. 6:12; Flp. 4:6,7; 2 Tim. 4:16; 1 Jn. 5:4.

Giesmės: 56, 57, 124, 93, 330, 333, 60 / 102, 365, 468.

Poems of Dawn, 65; Wiersze brzasku, 53: O tu mažo tikėjimo.

Tower Reading: Z’13, 60; (R 5188).

Klausimai: Ar parodyčiau silpną tikėjimą? Kas jį sukėlė? Kaip jį nugalėjau?

SPALIO 10

Nes nusivilkote senąjį žmogų su jo darbais ir apsilvilkote naujuoju, kuris atnaujinamas pagal savo Kūrėjo atvaizdą, kol pasieks tobulą pažinimą – Kol. 3:9,10.

Tik mūsų protuose ir mūsų valiose seni daiktai praėjo ir visa tapo nauja. O iš tikrųjų tas pasikeitimas įvyks tada, kai tas, kas mirtinga apsilvilkęs nemirtingumu, o tas kas genda, bus prikeltas negendančiu – prikeltas garbėje, galioje, kaip dvasinės būtybės. Tačiau šiuo metu, kad galėtume būti pripažinti vertais dalyvauti teisingųjų prisikėlime, iš mūsų reikalaujama parodyti savo proto pasiryžimą, nuoširdų troškimą būti tuo, kuo Viešpats nori, kad būtume. Geriausias būdas, kaip tai galime parodyti Viešpačiui ir sau, tai kruopščiai kontroliuoti savo širdis ir mintis, kas tikrai bus mums naudinga – Z'04, 25 (R 3304).

* * *

Dievo žmonės „nusivilkę“ senąjį žmogų toje prasmėje, jog atsisakė žmogiškos valios, savo ir pasaulio atžvilgiu. O „apsilvilkę“ naujuoju žmogumi toje prasmėje, kad priėmė Dievo valią vietoj savo valios ne tik žemiškuose reikaluose, bet ir dvasiniuose. Tokiu būdu kasdien juose yra atnaujinamas Dievo paveikslas, kai būna permainingi nuo garbės, turinčios mažesnę panašumą, iki garbės turinčios didesnę panašumą, kol Dievo paveikslas, charakteris, bus ištobulintas juose. Priemonė, kurios pagalba atliekamas šis permainingumas, yra Dievo Žodis, kurį geros ir kilnios širdys priima su supratimu ištikimai praktikuodamos tarp įvairių gyvenimo išbandymų – P'35, 131.

Paralelinės citatos: Ef. 2:10; 4:22,24,25; Rom. 6:4,6,13,14; 12:2; Ezek. 36:26; 2 Kor. 3:18; 4:6; 5:17; Ps. 51:10; 1 Pet. 1:15,16; Gal. 6:15; Tit. 2:11,12; Pr. 1:27.

Giesmės: 105, 78, 198, 114, 196, 74, 4 / 104, 379, 470.

Poems of Dawn, 170; Wiersze brzasku, 160: Pasikeitęs kryžius.

Tower Reading: Z'15, 147; (R 5685).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su senu ir nauju žmogumi? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 11

Apsivalykite, jūs, kurie nešate Viešpaties indus! – Iz. 52:11.

Atrodo, kad Dievo veikimo metodas yra padaryti aiškų padalinimą tarp Dievo tarnų ir piktojo tarnų. Privilegija liudyti apie Dievą, t. y., privilegija būti Tiesos ambasadoriais, yra malonė, kurią Viešpats skyrė tik savo žmonėms. Jis nenori, kad piktasis ar puolę demonai, ar pikti vyrai ir moterys būtų Gerosios Naujienos skelbėjai. Viešpaties žmonės turėtų į tai atkreipti rimtą dėmesį ir atmesti paslaugas kiekvieno, kuris neparodo širdies vienybės su Viešpačiu. „Bet nedorėliui Dievas pasakė: kaip tu gali ... imti sandorą į savo burną – tu, kuris nekentei drausmės ir numetei už savęs mano žodžius?“ (Ps. 50:16,17) – Z’04, 28 (R 3309).

* * *

Indai padangtėje ir šventykloje, kuriuos panaudojo tipiškai kunigai savo tarnyboje, reiškia biblijines doktrinas, nurodymus, pažadus, priminimus, pranašystes, istorijas ir tipus, kurie, kartu sujungus su Biblijos ištraukomis, naudojami mokymo, klaidų paneigimo, apvalymo bei charakterio ugdymo tikslams. Nešti tuos indus, reiškia patarnauti jais. Dievo žmonėms reikėtų savo tarnavimo metu apsivalyti nuo visokio kūno ir dvasios nešvarumo. Todėl jie turėtų kasdien nusiplauti Biblijoje esančiu Tiesos vandeniu. Tai apvalys juos ir paruoš, kad galėtų tinkamai patarnauti Dievo Žodžiui – P’34, 143.

Paralelinė citatos: Sk. 4:1-20; 18:1-7; Ezr. 1:7-11; Ez. 3:4; Mt. 10:5-16,38,39; 2 Kor. 7:1; 1 Tim. 1:18-20; 3; 4; 5:21,22; 2 Tim. 2:21-26; 3:1-14; 4:1-5.

Giesmės: 246, 1, 20, 78, 95, 130, 198 / 415, 347a, 101.

Poems of Dawn, 45; Wiersze brzasku, 37: Apsivalymas.

Tower Reading: Z’13, 184; (R 5258).

Klausimai: Ar apsivalymo darbas ėjo į priekį šią savaitę? Kaip? Kas man tame padėjo arba trukdė? Kokie buvo rezultatai?

SPALIO 12

Pasižiūrėkite, kaip lauko lelijos auga – Mt. 6:28.

Mūsų Viešpats ragina atkreipti dėmesį į tai, kad tokius paprastus dalykus gamtoje turėtume tyrinėti, svarstyti apie juos. Pamokos, apie visus šiuos gyvenimo reikalus, iš kurių galime pasimokyti, bus naudingos tiems, kurie tyrinėja tai su tinkamu nusistatymu, t. y., tikėdami Kūrėju ir suvokdami, kad Jis yra įkūnijimas ir atstovavimas pačių aukščiausių ir kilniausių savybių, kokias gali suvokti žmogaus protas; kad Jis yra tobulas Teisingume, Išmintyje, Galioje ir Meilėje ... Širdis, kuri taip svarsto, auga malonėje, pažinime ir meilėje. O širdis, kuri neatkreipia dėmesio į tokius mažus dalykus, nesugebės įvertinti didesnių dalykų, o tuo pačiu ji neištengs tinkamai svarstyti apie Dievą, negalės tinkamai įvertinti Jo plano, o tuo pačiu nesugebės tinkamai įvertinti Jo charakterio – Z'04, 37, 38 (R 3312).

* * *

Šis Viešpaties pamokinimas nėra apie tai, kad turime būti neveiklūs, lėti ir nerangūs, bet, kad būtume laisvi nuo susirūpinimo tada, kai su Viešpačiu bendradarbiaujame, norėdami augti malonėje, pažinime, nes ir lauko lelijos iš tikro dirba, bet daro tai be susirūpinimo ir ramiai. Jos įsiurbia sultis, kurias vėliau asimiliuoja, įsisavina. Tai darydamos Jos visai nesirūpina, o jų augimas, vis didėjant savo gražume, moko mus, kad turime ištikimai įsisavinti Tiesą ir jos Dvasią visai be rūpesčių ir neramumų. Toks elgesys padės mums augti dvasiniame gražume, kuris pralengs lauko lelijų grožį. Tai yra tobulumas, kurio nuoširdžiai kiekvienam norėtume linkėti! – P'33, 147.

Paralelinės citatos: Pat. 16:3; Jer. 17:7,8; Mt. 6:25-27,29-34; Ps. 55:22; Lk. 12:23; Flp. 4:6; 1 Pet. 5:7; Jobo 38:41; Ps. 104:10,11.

Giesmės: 313, 56, 63, 87, 99, 330, 333 / 100, 370, 376.

Poems of Dawn, 185; Wiersze brzasku, 177: Galiu Juo pasitikėti.

Tower Reading: Z'16, 341; (R 5990).

Klausimai: Ar šią savaitę rūpinausi, ar pasitikėjau? Kodėl? Kas padėjo tai padaryti ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 13

Aš tau darba is parodysiu savo tikėjimą – Jok. 2:18.

Nors Dievo žmonės šiame Amžiuje neturi būti teisiami pagal jų darbus, bet pagal jų tikėjimą, tačiau reikalingi yra ir darbai. Savo darba is parodome savo tikėjimą ir dėkojame Dievui, kad netobulais darba is galime įrodyti Jam mūsų tikslų, mūsų valios lojalumą, ištikimybę. Jeigu mūsų darbai parodo Viešpačiui mūsų tikėjimo nuoširdumą, tai toks tikėjimas bus Jam priimtinas, o mes būsime palaikyti tobulais ir būsime apdovanoti dalyvavimu Karalystėje bei visais brangiais ir dideliais dalykais, kuriuos Viešpats priruošė tiems, kurie Jį myli ne tik žodžiais, bet ir darba is – tiems, kurie gyvenimo darba is stengiasi parodyti, pademonstruoti savo meilę – Z'04, 45 (R 3317).

* * *

Tikėjimas nesusideda vien tik iš tikėjimo į suprantamus tvirtinimus, nors jis reikalauja tokio tikėjimo kaip pagrindo. Jis turi būti pilnai įsitikinęs dalykais, kuriais tiki. Tikėjimą turime padaryti savo nuosavybe ir elgtis pagal tikėjimą. Toks tikėjimas yra gyva jėga, duodanti impulsą mintims, motyvams, žodžiams ir poelgiams. Todėl tikras tikėjimas parodo save darba is, o jei šių darbų nėra, tai galime abejoti tikro tikėjimo buvimu. Todėl parodykime, kad atitinkamais darba is turime pašvenčiantį, išteisinantį, pasišvenčiantį ir išlaisvinantį tikėjimą, nes Jėzuje Kristuje vien tik meilės pagrindu veikiantis tikėjimas turi reikšmės – P'32, 150.

Paralelinės citatos: Mt. 5:16; 7:16-18,20; Jn. 13:38; 15:5,8; Gal. 5:6; Jok. 1:27; 2:17, 19-26; 3:13; Pr. 22:9,12; 15:6; Rom. 4:3; Gal. 3:6; 6:9,10; Flp. 2:12,13; Tit. 3:14; Hbr. 11; 1 Jn. 2:6; Apr. 2:19.

Giesmės: 196, 198, 34, 4, 114, 125, 78 / 475, 373, 37.

Poems of Dawn, 21; Wiersze brzasku, 9: Tai nėra mūsų poelgis.

Tower Reading: Z'16, 139; (R 5892).

Klausimai: Ar šią savaitę darba is parodžiau savo tikėjimo tikrumą? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

SPALIO 14

Daryti tai, kas teisu ir teisinga, Viešpačiui labiau patinka, negu pjaunamoji auka – Pat. 21:3.

Turime augti meilėje, nes meilė yra svarbiausia. Tačiau prieš pasiekdami aukštesnį lygį meilės tobulėjime, turime išmokti būti teisingais, sąžiningais, kilniais. Ši mintis yra tinkamai išreikšta patarlėje, kad žmogus pirmiausia turi būti teisingas, prieš tapdamas dosniu. Todėl reikėtų, kad Dievo žmonės pastoviai tyrinėtų teisingumo temą ir kasdien praktiškai įgyvendintų Dieviškojo žodžio pamokas. Tie, kurie taip padeda tinkamą charakterio pamatą prieš pradėdami statyti meilę, įsitikins, kad jie daro tinkamą pažangą. Visa meilė, kuri remiasi neteisingumu ir blogu supratimu apie teisingumą, yra apgaulinga – tai nėra meilė, kurios Dievas reikalauja ir per kurią išbando, ar esame Jo mokiniai – Z’04, 56,57 (R 3321).

* * *

Šioje eilutėje žodį „teisu“ suprantame kaip teisumą, o žodį „teisinga“ kaip teisingą mokymą. Auka paprastai reiškia gerus meilės darbus, tačiau šiuo atveju auka reiškia gerų darbų darymą, nepaisant teisingumo ir tiesos. Ši eilutė nesako, kad Dievas nenori aukų. Nesako, kad geri meilės darbai, kai jie daromi santaikoje su tiesa ir teisingumu, nepatinka Dievui labiau, nei teisingumas ir tiesa be gerų meilės darbų. Bet veikiau išreiškia mintį, kad Viešpats labiau norėtų, jog rodytume teisingumo ir tiesos darbus be pasiaukojančio patarnavimo, nei atliktume pasiaukojantį patarnavimą, nesilaikydami teisingumo ir tiesos – P’26, 156.

Paralelinės citatos: 1 Sam. 15:22; Ps. 1:3; 15; 24:3-5; 106:3; 112:4-8; Pat. 2:5-20; Iz. 32:16-18; Oz. 6:6; Mich. 6:6-8; Mt. 5:20; Jn. 14:21-24; 15:4,5,8; Rom. 6:19-22; 14:17-19; 1 Kor. 13:1-7.

Giesmės: 125, 296, 79, 99, 54, 187, 190 / 100, 380, 238.

Poems of Dawn, 133; Wiersze brzasku, 125: Tvirtas, nepajudinamas. Tower Reading: Z’14, 100; (R 5430).

Klausimai: Ar šią savaitę praktikavau tiesą ir teisingumą, o gal aukojau auką, nesilaikydamas tiesos ir teisingumo? Kokios buvo aplinkybės ir rezultatai?

SPALIO 15

Turėkite tikėjimą Dievu – Mk. 11:22.

Nuo tada, kai tapome Viešpaties pasekėjais, mūsų kasdieniniai išbandymai yra valdomi ir sergimi nematoma jėga tam, kad mes, kaip mokiniai Kristaus mokykloje, būtume vis daugiau ir daugiau Jo mokomi ir ugdytume Dvasios malones, o ypatingai tikėjimą. Tikriausiai dabartiniu metu nesugebame pilnai įvertinti tai, koks svarbus yra tikėjimas. Atrodo, kad tikėjimas tai yra vienintelis dalykas, ko Viešpats dabartiniu metu ypač ieško pas tuos, kurie pakviesti tapti Jo pasekėjais. Todėl, priklausomai nuo mūsų tikėjimo, galėsime džiaugtis net ir varguose. Negalime džiaugtis iš vargų, bet galime džiaugtis ta mintimi, kurią duoda tikėjimas, o būtent, kad tas „mūsų trumpalaikis, lengvas sielvartas ruošia mums visa pranokstančią amžiną šlovę“ – Z’04, 59 (R 3324).

* * *

Tikėjimas, tai kokio nors asmens ar daikto įvertinimas protu ir pasitikėjimas juo visa širdimi. Krikščioniškas tikėjimas – tai Dievo ir Kristaus įvertinimas protu ir pasitikėjimas Jais. Jie tiki Dievu ir Kristumi ir pasitiki Jais pasiremdami tuo, kas pateikta Šventajame Rašte: apie Dievo ir Kristaus asmenis, Jų charakterius, žodžius ir apie Jų darbus. Dievas ir Kristus įrodė, kad visais šiais atžvilgiais Jais galime pilnai pasikliauti, todėl Jie verti mūsų pasitikėjimo. Mūsų patirtis daugybėje atvejų parodė, kad tai yra tiesa. Todėl Jėzus pilnai gali, nepadarydamas jokios, net ir mažiausios žalos mums, kviesti bei raginti mus pasitikėti Tėvu ir Juo – P’36, 110-111.

Paralelinės citatos: Joz. 1:9; 2 Kron. 15:7; 20:20; 32:7,8; Neh. 4:14; Jobo 35:14; Ps. 4:5; 27:14; 31:19,24; 37:3,5,7,39,40; 55:23; 115:9,11; Pat. 3:5, 6; Mt. 17:20.

Giesmės: 56, 93, 87, 176, 12, 104, 106 / 450, 345, 342.

Poems of Dawn, 103; Wiersze brzasku, 92: Pasišventusių malda.
Tower Reading: Z’14, 282; (R 5539).

Klausimai: Ar šią savaitę parodžiau tikėjimą? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

SPALIO 16

Jis pavertė audrą tylą – Ps. 107:29.

Šiandien tarp šėlstančių žmogiškų aistrų, lyg stichijų, opozicijos ir t. t., mes atstovaujame Dievo reikalus. O mūsų širdys kartais galėtų ir išsigąsti, jeigu neturėtume tikėjimo, sugebančio matyti Viešpatį kartu su mumis valtyje ir pastebėti Jo didelę galią, kuri Jo nustatytu laiku ir Jo nustatytais būdais paskelbs pasauliui ramybę. Tačiau nenustebkime, jeigu ateis kokia nors tamsi valanda, kai audros sūkuriai bus tokie smarkūs, jog daugelis šauksis pagalbos, bijodami ir drebėdami iš baimės. Todėl gerai išmokime dabartinių išbandymų vertingas pamokas, kad tuomet mūsų tikėjimas neapleistų – kad net ir tamsiausią valandą galėtume giedoti ir džiaugtis Juo, kuris mus pamilo ir atpirko Savo asmeniui brangiu krauju, o taip pat giedoti Mozės ir Avinėlio giesmę – Z'04, 60 (R 3324).

* * *

Galime pasakyti, kad žmonijos gyvenimo išbandymuose buvo daug simbolinių audrų. Tarp jų buvo žmonių giminės išbandymai su blogiu, Senųjų ir Jaunųjų Vertųjų, Izraelio, Mažojo Būrelio ir Didžiosios Minios kentėjimai. Po šių visų audrų Viešpats yra padaręs arba padarys tylą. Audra, paminėta šioje eilutėje, ypač nurodo į nepaprastai sunkius išbandymus, kentėjimus, kuriuos teks patirti Priespaudos metu. Šios audros metu žmogiškų organizacijų laivai bus visiškai ir pilnai sudaužyti, o daugelis jūrininkų, karininkų ir keleivių bus nugramzdinti anarchijos bangose. Vėliau, po audros, visi džiaugsis ta tylą ir ramybę, kuri ateis Tūkstantmetinės Karalystės uoste – P'30, 166.

Paralelinės citatos: Kun. 26:6; 1 Kar. 19:11,12; Jobo 5:19; Ps. 34:15; 107:21-28; Dan. 12:1,2; Oz. 2:18; Nah. 1:12; Sof. 3:8,9; Lk. 2:14; Iz. 26:3; Jn. 14:27; 16:33; 1 Kor. 10:13; Hbr. 12:11; 1 Pet. 5:10.

Giesmės: 270, 271, 244, 233, 43, 305, 179 / 75, 124, 402.

Poems of Dawn, 257; Wiersze brzasku, 240: Vėliau.

Tower Reading: Z'15, 163; (R 5695).

Klausimai: Kokiu būdu Dievas man suteikė ramybę? Kaip elgiausi turėdamas šią ramybę? Kokių pasiekiau rezultatų?

SPALIO 17

Jis pridengs tave savo plunksnomis, po Jo sparnais rasi sau prieglaudą – Ps. 91:4.

Jehova Savo lojaliaus ir ištikimuosius vaikus taip arti traukia prie Savo širdies, kad jie pajaučia Jo meilės šilumą, reaguoja į ją atsakydami savo širdyse: „Norėčiau gyventi Tavo palapinėje (po Tavo apsauga) amžinai, pasitikėti Tavo sparnų priedanga. Tu esi man prieglauda, stiprus bokštas gintis nuo priešo ... nes Tu, Dieve, girdėjai mano įžadus (mano pasišventimo), davei paveldėjimą su tais, kurie bijo Tavo vardo” (Ps. 61:4,3,5). „Aš giedosiu apie Tavo stiprybę, garsiai giedosiu rytmetį apie Tavo gailestingumą. Tu buvai man tvirtovė ir priebėga vargų metu” (Ps. 59:16) – Z’04, 75 (R 3331).

* * *

Tie žodžiai pasakyti Laodikėjos periodo šventiesiems. Parodytas čia dvejopas poveikslas jų apsaugos: višta, uždegianti savo plunksnomis viščiukus nuo pavojų, ir erelis, apsaugantis sparnais savo jauniklius. Vištos plunksnos nurodo į Viešpaties apvaizdą, kuri saugo mus nuo tam tikrų išbandymų ir įvairių išbandymų metu. Du erelio sparnai simbolizuoja Senąjį ir Naująjį Testamentą, kurių pagrindinės temos yra atitinkamai: restitucija – Mozės giesmė ir renkamų asmenų išgelbėjimas – Avinėlio giesmė. Šios Tiesos yra mūsų apsauga. Taigi, šventųjų apsauga užtikrinta per Žodį ir Viešpaties apvaizdą – P’35, 131.

Paralelinės citatos: Pr. 15:1; Ps. 112:7; 121:6; 124:2,3,7; 141:9; 146:5,6; Sk. 23:19; Įst. 32:10- 12; Iz. 43:2; Mt. 23:37; 2 Tim. 4:18; Pat. 3: 21,23,24.

Giesmės: 120, 12, 56, 63, 93, 126, 137 / 313, 102, 433.

Poems of Dawn, 181; Wiersze brzasku, 171: Užteks man Tavo malonės.

Tower Reading: Z’14, 109; (R 5437).

Klausimai: Ar Dievo apvaizda ir Jo Žodis buvo mano apsauga šią savaitę? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 18

Kas išlepus ir vangus savo darbe, tas brolis eikvojančio, ką yra uždirbęs – Pat. 18:9.

Negalime ramiai žiūrėti į bet kurio iš Viešpačiui pasišventusių žmonių eikvojimą ir švaistymą nejausdami užuojautos, kad nors jis ir padarė didelę pažangą Viešpaties minčių supratime kitais požiūriais, tačiau šioje srityje ir toliau parodo didelį trūkumą, apsileidimą. Įvertinimas dovanos ir pagarba Davėjui reiškia rūpestingumą ir atsakingumą už visas šias dovanas, kurias gauname iš mūsų Dangiškojo Tėvo – kaip laikinuose, taip ir dvasiniuose dalykuose. Remiantis mūsų Viešpaties palyginimais, sužinome, kad Jis mūsų meilę ir uolumą matuoja atsižvelgdamas į tai, kaip mes panaudojame mums duotus talentus arba piktnaudžiaujame jais, kaip panaudojame galimybes ir dabar suteiktas laikinas ir dvasines palaimas – Z'04, 77 (R 3332).

* * *

Tingaus žmogaus dvasia, tai švaistymo, eikvojimo dvasia. Jis švaisto savo laiką, kuris yra brangus ir negrįžtamai prarandamas. Švaisto savo talentus, kuriuos galima buvo tobulinti. Praranda tarnystės galimybes, kurias gauna kiti. Švaisto savo energiją, kuri rūdija nuo neveiklumo. Praranda savo gerą vardą, kurio gali niekada nebeatgauti. Praranda draugus, kurie jį apleidžia. Praranda savo turtą, kuris yra iš jo paimamas. Gadina savo charakterį, kuris jį pažemina. Praranda savo gyvybę, kuri iš jo yra paimama. Praranda amžinybę, kurios jis netenka. Todėl tinginystė tegul būna toli nuo visų Viešpaties šventųjų – P'34, 143.

Paralelinės citatos: Pat. 6:6-11; 10:4,5,26; 12:11,24,27; 13:4; 15:19; 19:15,24; 20:4,13; 21:5,25; 22:29; 23:21; 24:30-34; 26:13-16; 27:23-27; 30:25-28; 31:13-27; Pam. 10:18; Iz. 56:10; Mt. 25:26,27; Rom. 12:11; Ef. 4:28; 1 Tes. 4:11,12; 2 Tes. 3:10-12; Hbr. 6:12; 1 Tim. 5:8.

Giesmės: 20, 25, 32, 78, 201, 224, 225 / 417, 13, 318.

Poems of Dawn, 161; Wiersze brzasku, 150: Puodelis šalto vandens.

Tower Reading: Z'05, 43; (R 3502).

Klausimai: Kiek šis tekstas padėjo man šią savaitę? Kaip aš reagavau į išsakytas šio teksto mintis? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 19

Dovanai gavote, dovanai ir duokite – Mt. 10:8.

Būkime pasiruošę suteikti tas palaimas, kurios mus taip stipriai atgaivino ir sustiprino visiems, kurie yra alkani ir ištroškę. Jeigu jie negaus šio dvasinio maisto, jie nusilps eidami gyvenimo keliu ir beieškodami kito dvasinio maisto. Mes turime būtent tą dvasinį maistą, kuris reikalingas visiems tikėjimo namiškiams. Be jo negalėtume išsaugoti savo vietos, negalėtume eiti į priekį ir, be abejo, prarastume drąsą ir norą. Neturėtume savanaudiškai kaupti Tiesos žinių ir finansų, kurių pagalba galėtume siųsti gyvenimo duoną kitiems, nei savanaudiškai naudoti vien tik savo tikslams. Šios vertybės turi būti pašvęstos Viešpačiui, o Viešpats tai panaudos kitų palaiminimui ir suteiks dvigubą palaimą mūsų protui ir širdžiai – Z'04, 78 (R 3332).

* * *

Peržiūrėdami mums suteiktas Dievo dovanas pastebime, kaip dosniai, t. y., kaip gausiai ir kaip maloningai Jis mums duoda palaimas sukūrimo, apvaizdos, išpirkimo, mokinimo, išteisinimo, pašventimo, išlaisvinimo. Šios palaimos turi viską, kas reikalinga mūsų gyvybei ir dievobaimingumui. Ir iš tikrųjų, dosniai ir nemokamai tai gavome. Todėl ir mes, toje pačioje dosnumo dvasioje, duokime savo žinias, jausmus, laiką, galias, lėšas, sveikatą, gyvybę, patarnavimus, poilsį, įtakas, reputaciją, saugumą, visą mūsų žmogišką nuosavybę atiduokime brangiam Dangiškajam Tėvui – Davėjui kiekvienos geros dovanos, kiekvienos tobulos dovanos! Nei viena mūsų paaukota dovana nebus per didelė ir per daug gera, kad būtų verta to Vienintelio, kuris atidavė mums *viską* – P'33, 148.

Paralelinės citatos: Apd. 8:18-20; Ps. 34:10; 68:18, 35; 84:11; Pam. 2:26; Iz. 42:5; Ezek. 11:19; Dan. 2:21-23; Mt. 11:28; 25:14-30 Jn. 6:27; 16:23,24; 17:22; Rom. 5:16-19; 8:32; 12:6-8; 1 Kor. 13:1-3; 1 Pet. 4:10.

Giesmės: 70, 326, 11, 1, 68, 286, 28 / 8, 314, 452.

Poems of Dawn, 292; Wiersze brzasku, 284: Ar esi Galilėjos ar Negyvoji jūra?

Tower Reading: Z'16, 217; (R 5926).

Klausimai: Kaip atsidėjau už Dievo dovanas? Kodėl? Kas man tame darbe padėjo ir kas trukdė? Su kokiomis pasekmėmis?

SPALIO 20

Būkite tad gudrūs, kaip žalčiai, ir neklastingi, kaip karveliai – Mt. 10:16.

O, kad visi brangūs Viešpaties vaikai galėtų suprasti išminties vertę, jiems stengiantis tarnauti Tiesai! Mūsų Viešpats ne tik mokino mus, kad būtume išmintingais kaip žalčiai ir be klastos kaip karveliai, bet šį pamokinimą parėmė Savo asmeniniu poelgiu ir kitoje vietoje pasakė Apaštalams: „Dar daug ką aš turiu jums sakyti, tačiau dabar jūs to negalite pakelti“. Turėtume taip pat žinoti, kad yra tinkamas ir netinkamas laikas skelbiant tam tikras tiesas ir kad yra protingi ir neprotingi skelbimo būdai. Neužtenka to, kad nesakome netiesos, neužtenka to, kad sakome tiesą. Turėtume būti atidūs, kad kalbėtume tiesą su meile, o ugdoma meilė pasinaudoja išmintimi, kad galėtų pasiekti dar daugiau gėrio – Z’04, 91 (R 3339).

* * *

Turėti žalčio išmintį ir būti be klastos kaip karveliai, reiškia sujungti taktą su atviraširdiškumu. O tai Karalystės šaukliui yra reikalinga, ateinant su gerąja Žinia bei bendraujant su žmonėmis, kurie dažniausiai neteisingai supranta skelbiančius, kartais iškraipo jų mokinius, o kartais ir juos pačius persekioja. Taktas ir atviraširdiškumas turi išlaikyti pusiausvyrą ir turi būti vienas su kitu suderintas. Mūsų taktas neturėtų būti veidmainiškas, o mūsų atviraširdiškumas – be takto. Aukščiausios pirmąsios malonės daugiausia pasitarnauja tam, kad išlaikytumėm gerą pusiausvyrą. Viso to gera pasekmė yra Bažnyčios surinkimas ir ugdymas, liudijimas pasauliui ir bendradarbiavimas, griauant šėtono imperiją su minimalia opozicija – P’32, 150.

Paralelinės citatos: Lk. 10:3; Rom. 16:19; Ef. 5:15; 1 Kor. 14:20; Flp. 2:15; 1 Kor. 9:19-23; 2 Kor. 12:6; Ts. 8:1-3; 1 Kar. 3:24-28; Apd. 23:6-10.

Giesmės: 44, 95, 125, 136, 145, 164, 198 / 175, 53a, 132.

Poems of Dawn, 201; Wiersze brzasku, 194: Dar tik trumpai.

Tower Reading: Z’12, 393; (R 5151).

Klausimai: Ar šią savaitę sujungiau taktą su atviraširdiškumu? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 21

Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas Tavo vardas
– Lk. 11:2.

Šie žodžiai išreiškia šlovinimą, įvertinimą Dievo gerumo ir kilnumo, parodo tinkamą pagarbą Dievui. Kai siunčiame Dievui savo prašymus, tegul mūsų pirmoji mintis nebūna savanaudiška, susijusi su mumis pačiais, nei apie mums brangius draugus, bet pirmoje vietoje visose mūsų mintyse, sumanymuose ir skaičiavimuose turi būti Dievas. Neturime melstis ir prašyti nieko tokio, kas neduotų garbės mūsų Dangiškojo Tėvo vardui. Neturėtume prašyti sau ar savo artimiesiems to, ko Jis pilnai negalėtų pagirti ir ko Jis neskatino prašyti. Gali būti, kad tarp vardinių krikščionių nei viena širdies dorybė nėra didesniame sunaikinimo pavojuje, kaip pagarba Dievui – Z'04, 118 (R 3351).

* * *

Dievas savo vaikams daro viską, ir net daugiau, nei geras žemiškas tėvas savo vaikams: pradeda jų gyvybę, myli, draugauja ir bendradarbiauja su jais, rūpinasi jais, lavina, ruošia, moko ir duoda jiems paveldėjimą. Kaip mūsų Dangiškasis Tėvas, daro tai aukščiausiam laipsnyje. Taigi, teisingiausia būtų – šlovinti Jo vardą. Darome tai, kai atiduodame Jam aukščiausią pagarbą ir atsidavimą mūsų širdies, proto, sielos ir jėgų. Ir galutinėje reikšmėje, tai reiškia tokį mūsų elgesį, kuris kristalizuoja mumyse panašumą į Kristų ir paruošia mus Karalystei. Mes netrokštame atiduoti Jam mažesnės pagarbos – P'26, 156.

Paralelinės citatos: Iz. 63:17; Mt. 5:44,45; 6:4; 8:13; Rom. 8:15; 1 Kor. 8:6; 2 Kor. 1:3; 6:18; Gal. 4:4-7; Ef. 1:3,17; 3:14; 5:20; Kol. 1:3,12; Jok. 1:17; 1 Jn. 3:1; Apr. 3:5; 14:1.

Giesmės: 11, 45, 46, 83, 89, 193, 176 / 188a, 336, 275.

Poems of Dawn, 255; Wiersze brzasku, 238: Dieviškasis audimas.
Tower Reading: Z'14, 8; (R 5378).

Klausimai: Ar šią savaitę garbinau Dievo vardą? Kaip? Kokiose aplinkybėse? Su kokiomis pasekmėmis?

SPALIO 22

Ar galite gerti taurę, kurią aš gersiu? – Mt. 20:22.

Mes stebimės Viešpaties drąsa, kokią Jis parodė vaikščiodamas siauroju keliu. Koks stiprus buvo Jo charakteris! Jis negalvojo grįžti atgal, bet pilnai pasiryžo pildyti Savo Tėvo valią ir paaukoti Patį Save kitų labui. Apaštalai prieš save turėjo kilnų pavyzdį – didingumo nuolankume ir nugalėjimo tarnaujant. Būtų gerai, jei tiksliai įsimintume, kad jei nedalyvaujame Jo taurėje, taip pat nedalyvausime ir Jo šlovės Karalystėje. Todėl visus kitus dalykus laikome nuostoliu ir atliekom, kad tik galėtume gauti tą reikalingą patyrimą. O kai mūsų gyvenime ateis išbandymas, nebijokime ir „nesistebėkite ugninguoju išbandymu, kuris įvyksta pas jus jums išmėginti, lyg kad kas keista jums atsitiktų”. Priešingai, tam tikslui tapome pašaukti, kad dabar kentėtume su Viešpačiu, o ateityje būtume su Juo Karalystėje – Z’04, 138, 139 (R 3362).

* * *

Taurė simbolizuoja džiaugsmo ir liūdesio išgyvenimus. Nors, bendrai paėmus, mūsų Viešpaties taurė susidarė iš Jo išbandymų nuo Jordano iki Kalvarijos, o galutinėje reikšmėje, taurė reiškia gėdą ir negarbę, kuri krito ant Jo, kaip prakeikto ir tokio, kuriam buvo atimtos teisės, kai buvo neteisingai nuteistas mirtimi už piktžodžiavimą ir maištą. Jeigu priklausome Jam, tai turime privilegiją iškęsti panašius išgyvenimus. Savo asmeninėmis jėgomis nepajėgtume jų pakelti, bet kai ištikimai pasinaudojame Dvasia, Žodžiu ir apvaizdomis, Dievas suteiks mums reikalingą tikėjimą, viltį, meilę ir paklusnumą, kas tinkamai paruoš mus, kad sugebėtume gerti Viešpaties taurę kartu su Viešpačiu – P’36, 111.

Paralelinės citatos: Jn. 4:6; 11:33,34; 12:27; Apd. 3:18; 17:3; 2 Kor. 1:5; Flp. 2:7,8; Hbr. 4:15; 5:7; 12:2,3; Rom. 6:1-11; 8:10,17; 1 Kor. 15:29-34; 2 Kor. 4:8-10; Flp. 3:10; Kol. 1:24; 2 Tim. 2:10-12; Hbr. 13:10-13; 1 Pet. 2:21-23; 4:12-14.

Giesmės: 322, 5, 350, 134, 279, 299, 326 / 15, 295, 257.

Poems of Dawn, 282; Wiersze brzasku, 269: Ir pasidarė didelė tyla.
Tower Reading: Z’14, 382; (R 5599).

Klausimai: Ar šią savaitę gėriau iš Viešpaties taurės? Kaip? Kodėl? Kas man padėjo, ar trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 23

Ir kas jūsų tarpe nori būti pirmas, tebūnie jūsų vergas –
Mt. 20:27.

Tarp pagonių valdovai yra viešpačiai, kurie netarnauja, bet kuriems tarnaujama. Bet tarp Jėzaus pasekėjų taisyklė turi būti priešinga: tas, kuris daugiausiai tarnauja, tas turi būti labiausiai vertinamas. Kokia puiki yra Dievo nustatytoji tvarka! Visi teisingi žmonės gali pilnai pritarti čia paminėtiems principams! Kokie jie yra tinkami ir kokie priešingi šio pasaulio dvasiai! Iš tikrųjų, Viešpaties pasekėjai, uoliai liudijantys gerus darbus, yra ypatingi žmonės, nes tarnauja vienas kitam ir daro gera visiems žmonėms, kai tik turi galimybę – Z'04, 140 (R 3362).

* * *

Pasaulietiškos didybės idealas yra nepaprastas talentas, turtai, galia, valdžia, žinios, reputacija arba koks nors pasiekimas. Viešpaties didybės idealas yra tarnavimas iš nesavanaudiškos meilės. Todėl, Jo akyse esame dideli, priklausomai nuo patarnavimų, atliekamų iš nesavanaudiškos meilės, sutinkančių su išmintimi, jėga ir teisingumu, guldant savo gyvybę Jo plano interesams, ypač renkant ir mokant išrinktuosius. Tokio didingumo galime siekti, bet ne su mintimi būti pranašesniais už kitus, kuriems turime teikti pirmenybę pagarboje. Turime būti naudingi kitiems, panaudodami kiekvieną tinkamą galimybę. Tokiu buvo Jėzus, todėl Jis yra pats didžiausias ir didingiausias iš *visų* – P'30, 166.

Paralelinės citatos: Pat. 15:33; Mt. 18:1-6; 20:20-26,28; Mk. 10:42-45; Mt. 23:11; Apd. 20:35; Rom. 12:10,16; 15:1-3; 1 Pet. 5:3,5; Iz. 14:12-15; Gal. 6:2,10; Flp. 2:5-9; Lk. 22:27; Jn. 13:14.

Giesmės: 95, 299, 114, 198, 47, 229, 146 / 422, 203, 8.

Poems of Dawn, 169; Wiersze brzasku, 158: Laikas yra trumpas.

Tower Reading: Z'15, 312; (R 5785).

Klausimai: Ar šią savaitę stengiausi tarnauti kitiems? Ar stengiausi daryti ką nors, norėdamas, kad kiti matytų, ar labiau, kad būčiau naudingas? Kas tame darbe padėjo ar trukdė? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 24

*Vesdami Jį, jie sulaikė Kirėnės gyventoją Simoną ...
Ir uždėjo jam ant pečių kryžių, kad neštų jį paskui Jėzų –*
Lk. 23:26.

Mes dažnai pagalvojame, kur buvo Petras, Jonas ir Jokūbas, kodėl jie nematė savo Viešpaties naštos ir nebėgo Jam padėti? Jeigu mes linkę pavydėti privilegijos, kurią turėjo Simonas, padėdamas Viešpačiui nešti kryžių, tai pagalvokime, kiek daug Viešpaties brolių kasdien neša simbolinius kryžius, todėl suteikimas jiems pagalbos yra mūsų privilegija. Prisiminkime, kad Viešpats sutiko pripažinti kiekvieną patarnavimą, atliktą Jo ištikimiesiems pasekėjams, lyg tai būtų padaryta Jam. Taip kaip medinis kryžius nebuvo sunkiausia našta mūsų Viešpačiui, taip ir Jo pasekėjai turi kryžius, kurių pasaulis nemato, bet broliai turėtų tai suprasti. „Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip išpildysite Kristaus įstatymą” – Z’04, 155 (R 3369).

* * *

Dėl nusilpimo kryžius išsekino Jėzaus jėgas iki ištvermingumo ribų, ir tuo metu Dievas numatė reikiamą pagalbą, nors Simonas padėjo nenoriai. Šis tekstas leidžia suprasti, kad Jėzus nešė tą dalį kryžiaus, kur susijungia skersinis, todėl nešė jo sunkesnę dalį. Be abejonės, Jėzus nešė sunkesnę kryžių nei mūsų. O kai nešame savo kryžių, galime paliudyti, kad Jėzus neša jo sunkesniąją dalį. Jis žino, kokia mūsų prigimtis, žino mūsų silpnumą, todėl eina mūsų priekyje, nešdamas mūsų naštos sunkesniąją dalį. Ir taip, Savo malonės dėka, padeda mums ištverti iki galo, nors yra įvairių kliūčių – P’35, 131-132.

Paralelinės citatos: Pr. 49:24,25; 50:20; 1 Sam. 2:6-9; Ezr. 6:22; Neh. 6:16; Est. 7:10; Ps. 17:13; 76:10; Pat. 16:7; 21:1.

Giesmės: 121, 63, 99, 124, 129, 149, 252 / 123, 135, 351.

Poems of Dawn, 215; Wiersze brzasku, 208: Paslėptasis kryžius.

Tower Reading: Z’13, 120; (R 5221).

Klausimai: Ar šią savaitę gavau pagalbos apvaizdos dėka? Kokia buvo apvaizda? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 25

Drąsiai veikite, o VIEŠPATS tebūnie su geruoju – 2 Kron. 19:11.

Visi, kurie turi pareigą atlikti kokį nors darbą, tegul nesibijo, o stengiasi maloniai, teisingai ir su meile atlikti nemalonią užduotį, tegul nesibijo žmogaus, bet Viešpaties ir stengiasi Jam patikti. Tegul pasaulis kovoja savo kovą, nes Dievas viską stebi, o galutinis rezultatas bus garbingas ir nuostabus. Todėl mes, priklausantys naujai tautai, naujai Karalystei, kuri nėra iš šio pasaulio, kurie nenaudojame kūniškų ginklų, bet Dvasios kardą, kovokime gerą tikėjimo kovą, laikykimės šlovingų, garbingų prieš mus pastatytų dalykų, ne tik atkakliai stovėkime patys, bet ir padėkime stovėti visiems, kurie turi tą pačią Dvasią ir yra tos pačios dvasinės armijos nariais, surinkti Tame, kuris yra Galva ir mūsų išgelbėjimo Vadas – Z'04, 207,205 (R 3393).

* * *

Drąsus elgesys nereiškia, kad neįvertiname savo sunkumų, užduočių ar priešų ir, kad pervertiname savo sugebėjimus ir pasiekimus. Tai reiškia, kad mes blaiviai vertiname viską, kas yra susiję su mūsų krikščioniška kova ir todėl suprantame, kad didesni yra tie, kurie su mumis, nei tie, kurie prieš mus. Tai leidžia mums drąsiai pasipriešinti visiems pavojams su širdimi pilna vilties, jog nugalėsime. Jei prie mūsų drąsos pridėsime širdies gerumą, tai Tas, kuris padaro, kad visi dalykai pasitarnauja gėriui tiems, kurie myli Dievą, suteiks gailestingumą, atsižvelgdamas į mūsų turimus žmogiškus trūkumus, klaidas ir silpnybes, o taip pat ir dėl nesubrendusios mūsų naujos širdies, valios ir naujo proto, ir suteiks pagalbos malonę kiekvienu sunkiu ir reikiamu laiku – P'34, 143.

Paralelinės citatos: Joz. 1:1-9; 2 Kron. 15:7,8; Pat. 28:1; Ezek. 2:6; 3:9; 1 Kor. 16:13; Flp. 1:27,28; 2 Tim. 1:7; Pr. 22:1-14; Ts. 6:25-31; Ezr. 8:22,23; 5:11; Dan. 3:16-18; 6:10; Apd. 4:19; 5:29; Apr. 2:10.

Giesmės: 13, 20, 136, 183, 261, 266, 272 / 171, 281, 24.
Poems of Dawn, 44; Wiersze brzasku, 36: Gedeono kariai.
Tower Reading: Z'14, 71; (R 5413).

Klausimai: Kaip šis tekstas padėjo man šią savaitę? Kokie buvo rezultatai?

SPALIO 26

Visą savo rūpestį meskite ant Jo, nes Jis rūpinasi jumis
– 1 Pet. 5:7.

Tai labai paguodžiantis ir paraginantis Dievo Žodžio patarimas. Tačiau Viešpaties žmonės turi pastoviai mokytis, ir priklausomai nuo to, kaip bėga metai jų priklausymo Dievo šeimynai ir mokymosi Kristaus mokykloje, neturėtų prašyti Viešpaties, kad jiems leistų atlikti kokį nors darbą pagal savo išmintį, nei prašyti, kad būtų išpildoma jų valia kaip žemėje, taip ir danguje. Sakydami Viešpačiui apie savo naštas, dideles ir mažas, labiau turėtume suprasti ir pritaikyti sau Jo užuojautą ir meilę, priimdami į savo širdis Jo Žodžio užtikrinimą kaip tą paguodžiantį ir nuraminantį balzamą, kad Jis gali ir pasiruošęs visus jų išgyvenimus taip pakreipti, jog bus jiems naudingi, žinoma, jeigu liks ištikimi Jame su pasitikėjimu ir tikėjimu – Z'04, 237 (R 3407).

* * *

Mūsų rūpesčiai, tai tie dalykai, kurie mus išbando, tokie kaip: praradimai, nusivylimai, vėlavimai, suvaržymai, atidėjimai, atsakomybė, ydos, mūsų bei kitų trūkumai ir silpnybės, nepasisekimai, skirtumai, sunkumai, susiskaldymai, atsijojimai, būtini reikalai, opozicija, ligos, nuovargis, skausmai, liūdesys, išdavystės, priespaudos, persekiojimai ir t. t. Tų dalykų natūralus polinkis, tai mūsų širdies ir proto susirūpinimas ir nerimavimas. Nors turime būti pagirtinai stropūs savo reikaluose, elgtis taip, lyg viskas priklausytų nuo mūsų, tačiau nuoširdžiai tikėkime, kad viskas priklauso nuo Dievo! Mums priklauso rūpintis ir tobulinti savo stropumą, atidumą, o Jam – rūpintis mūsų labui. Jis yra ištikimas, atlikdamas Savo įsipareigojimus, o būdamas mūsų Padėjėju ir Globėju sutvarko visus mūsų reikalus mūsų pačių naudai. Todėl galime Jam patikėti visus mūsų reikalus – P'33, 148.

Paralelinės citatos: Ps. 37:5; 127:2; Mt. 6:25-34; 11:28-30; 13:22; Lk. 21:34; Rom. 8:28; Flp. 4:6,7,19; Pat. 16:3; Jer. 17:7,8; Hbr. 13:5.

Giesmės: 328, 67, 228, 293, 305, 330, 294 / 381, 116, 407.

Poems of Dawn, 74; Wiersze brzasku, 63: Kas nuris akmenį?

Tower Reading: Z'14, 230; (R 5508).

Klausimai: Kam aš šią savaitę patikėjau savo rūpesčius? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

SPALIO 27

Tavo rankose yra mano laikai – Ps. 31:15.

Visi pasišventę Viešpaties tarnai, tapę Avinėlio pasekėjais, atidavė savo gyvybes aukai. Ir jeigu jie galėtų pastoviai įgyvendinti savo pasišventimą, būtų pasiruošę kiekvienu momentu užbaigti tą auką santaikoje su Viešpaties valia ir priemonėmis bei būdais, kokius parūpins ir leis Jo apvaizda. Tegul pasišventę Viešpačiui žino tai, jog nei vienas plaukas nenukris nuo jų galvos be Tėvo žinios ir leidimo, o jų širdies nusistatymas turi būti toks, kokį turėjo mūsų brangus Atpirkėjas sakydamas: „Nejaugi Aš negersiu tos taurės, kurią Tėvas man davė?“ Jų širdžių kalba turi būti tokia, kokią išsakė poetas:

„Esu patenkintas savo likimu

Ir Viešpaties rankos vedimu” – Z’04, 237 (R 3407).

* * *

Šie žodžiai yra teisingi, jei kalbėsime apie visą Bažnyčią ir jos atskirus narius. Dievas turi tinkamą laiką visiems dalykams, kurie susiję su Jo Planu. Todėl pastebime nuostabius laikotarpių bruožus, kurie pažymi Bažnyčios išbandymus. Tai ypač patvirtina lygiagrečios dispensacijos daugeliu savo bruožų, kurios išsipildė tiksliai, net dienos tikslumu. Taigi, Dievas neleidžia įvykti nei mažiausiai klaidai laiko ypatybėse, kurios susijusios su Bažnyčia. Tą patį rūpestį Dievas rodo kiekvienam atskiram Bažnyčios nariui. Jis paruošia kiekvieną išbandymą, pasiekimą, užduotį ir privilegiją tame laike, kuriame Jam būtų atiduota didžiausia pagarba, o jiems nauda – P’32, 150.

Paralelinės citatos: Gal. 4:4; Rom. 5:6; Dan. 9:24-27; 12:11-13; Lk. 23:46; Jn. 13:1; 17:1; Apd. 1:6; 1 Tim. 2:6; 6:15; 1 Pet. 2:23; Apr. 6:11; 11:2,3; 14:15.

Giesmės: 186, 99, 333, 110, 293, 328, 63 / 374, 23, 353.

Poems of Dawn, 105; Wiersze brzasku, 95: Mano laikai Tavo rankose. Tower Reading: Z’14, 230; (R 5508).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išgyvenimus, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 28

Viešpaties Dievo Dvasia yra ant manęs, nes VIEŠPATS patepė mane ... guosti visus liūdinčius, įteikti liūdintiems Sione grožybę vietoj pelenų, džiaugsmo aliejaus vietoj gedulo – Iz. 61:1-3.

Mūsų užduotis yra ieškoti nuolankių ir gedinčių, liūdinčių, kurie įvertino ir mato savo trūkumus ir silpnybes, kurie ieško prieglobsčio ir išsigelbėjimo. Kita dalis mūsų misijos yra parodyti jiems į Dievo Avinėlį, kuris naikina pasaulio nuodėmes, parodyti jiems prisikėlimo grožį vietoj mirties pelenų ir tą garbę, kurią Viešpats pažadėjo duoti ateityje vietoj apsunkusios dvasios nusivylimo, liūdesio ir dabartinio laiko vargų. Mūsų pasiuntinytė yra sakyti tokiems, kad „rytą ateina džiūgavimas“ ir padėti jiems atsikelti bei užsidėti garbės drabužį, kad pradėtų gyventi naują gyvenimą su „įdėta į lūpas nauja giesme – gyriumi apie mūsų Dievo malonę“ – Z’04, 295 (R 3434).

* * *

Dieviška šventa širdis ir protas yra ant Jo pasišventusiųjų. Tai sąlyga, norint atlikti tarnybą. Šios dvasios pagalba Dievo žmonių protams yra duodami sugebėjimai pastebėti, atsiminti ir svarstyti apie dvasinius dalykus bei juos išreikšti. Šios dvasios dėka jų širdims duodami sugebėjimai būtini ugdymui tikėjimo, vilties, meilės ir paklusnumo, kad galėtų aukoti priimtinu būdu aukas, susijusias su jų tarnyste. Iš tikrųjų, ši dvasia paruošia juos, kad galėtų paguosti brangius verkiančius Sione ir galėtų išvesti juos iš liūdesio pelenų prie šventumo grožio ir džiaugsmo Viešpatyje – P’26, 156.

Paralelinės citatos: Mt. 3:16,17; Apd. 10:38; 4:1-4; 2 Kor. 1:21,22; 1 Jn. 2:20,27; Ps. 119:50,52,54,92,143; 147:3; Iz. 40:1,2; 51:3,12; Jn. 16:33; 2 Kor. 1:2-7; Ezek. 9:3,4; 1 Tes. 4:18.

Giesmės: 25, 38, 57, 93, 108, 228, 278 / 262, 24, 393.

Poems of Dawn, 198; Wiersze brzasku, 190: Paguoda.

Tower Reading: Z’14, 277; (R 5536).

Klausimai: Ar šią savaitę paguodžiau ir pradžiuginau kitus? Kaip? Kodėl? Kokių aplinkybių metu?

SPALIO 29

Visaip mes esame spaudžiami, tačiau nesugniuždomi; nežiną išeities, tačiau ne be vilties; persekiojami, tačiau neapleidžiami; parbloškiami, tačiau nesunaikinami; visuomet aplinkui besinėšioją kūne Jėzaus marinimą, kad ir Jėzaus gyvybė pasirodytų mūsų kūne – 2 Kor. 4:8-10.

Tie, kurie Viešpaties ir Tiesos labai su džiaugsmu iškenčia didžiausią gėdą, didžiausią negarbę, didžiausius išbandymus, sunkiausius persekiojimus šiame dabartiniame gyvenime ir dėl to patiria išgyvenimus labai panašius į tuos, kokius turėjo mūsų Mokytojas ir Viešpats, mums palikdamas pavyzdį, gali būti tikri, kad priklausomai nuo jų ištikimybės parodymo tokiam aukojime, turės užtikrintą didelį apdovanojimą ateityje, kaip patvirtina Apaštalas sakydamas: „žvaigždė skiriasi nuo žvaigždės skaistumu” – Z’01, 55 (R 2760).

* * *

Viešpats nemano, jog būtų gerai leisti, kad mūsų gyvenimas išoriniuose reikaluose būtų visiškai ramus. Toks gyvenimas mus padarytų netinkamais patarnaujant šventiesiems dabar ir ateityje. Priešingai, Viešpats mielai leidžia mums patirti visokius nepalankius ir nemalonus išgyvenimus; o tarp kai kurių iš jų mūsų jėgos beveik visiškai išsenka. Pritaikydamas naštas prie mūsų pečių, o mūsų pečius prie naštų, Dievas duoda mums užtektinai malonės kiekvienu sunkiu laiku ir palaipsniui, kaip ir mūsų Viešpaties atveju, mūsų charakterį atveda iki tobulumo kaip Savo mokinių, kurie kasdien guldo savo žmogiškas gyvybes kartu su savo brangiu Viešpačiu meilės kupinoje aukoje – P’36, 111.

Paralelinės citatos: Apd. 9:16; Rom. 8:17,18,23; 1 Kor. 4:12,13; 2 Kor. 1:5-7; 4:11-18; 6:4,5; 11:23-28; Flp. 1:29; 2:27-29; 2 Tes. 1:4,5; Jok. 5:10; 1 Pet. 5:10.

Giesmės: 3, 47, 150, 160, 244, 277, 307 / 462, 109, 456.

Poems of Dawn, 98; Wiersze brzasku, 87: Šiek tiek pasikalbėkite su Jėzumi.

Tower Reading: Z’15, 120; (R 5670).

Klausimai: Ar kentėjau šią savaitę? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

SPALIO 30

Niekas negali tarnauti dviem šeimininkams – Mt. 6:24.

„Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai“. Patyrimas ir stebėjimas tai patvirtina. Matome, kad kaip taisyklė, žmonės dvasiniuose reikaluose būna arba šalti, arba karšti. Pirmiausia „turime ieškoti [ypač] Dievo karalystės“. Tai yra svarbiausias mūsų rūpestis domėtis ta Karalyste, pašvęsti visą savo laiką, įtaką, savo dėmesį, energiją, savo mintis ir lėšas, kurias turime – be abejo, kad išskyrus tuos dalykus, kurie mums yra *būtinai* dabartiniame gyvenime; o mūsų meilė ir uolumas pasireišk tu, kiek iš savo turimų dalykų mes pasiruošę pašvęsti dvasiniams reikalams – Z’01, 61 (R 2764).

* * *

Mūsų Viešpats kalbėdamas apie du šeimininkus, neturėjo galvoje dviejų šeimininkų, kurių interesai ir tikslai tokie patys, bet kurių interesai ir tikslai yra skirtingi. Kitaip negalėtume tarnauti Dievui ir Kristui kaip mūsų Viešpačiams. Mes galime Jiems tarnauti, kadangi Jų interesai ir siekiai yra tokie patys. Tačiau interesai ir siekiai Dievo ir šėtono yra priešingi, todėl negalime tarnauti abiem. Dėl tos pačios priežasties negalime tarnauti Kristui ir antikristui, kūnui ir Dvasiai, dabartiniam pasauliui ir būsimam, klaidai ir Tiesai. Kuo ankščiau tai suprasime ir elgsimės, laikydamiesi šio principo, tuo geriau mums, kaip krikščionims – P’30, 183.

Paralelinės citatos: Pr. 39:9; Oz. 10:2; Dan. 1:8-16; 3:12-25; Lk. 16:13; 1 Kar. 18:21; Joz. 24:14-25; Mt. 4:8-10; 12:25; Mk. 10:21-23; Jn. 12:42,43; 1 Kor. 10:21; Hbr. 11:24-26; Jok. 1:8.

Giesmės: 8, 160, 191, 208, 224, 16, 109 / 15, 442, 321.

Poems of Dawn, 42; Wiersze brzasku, 34: Pilnas pasišventimas.

Tower Reading: Z’15, 109; (R 5666).

Klausimai: Ar šią savaitę tarnavau tik vienam šeimininkui? Kam tarnavau? Kas man padėjo arba trukdė pasišvęsti tik vienam šeimininkui? Kokius pasiekiau rezultatus?

SPALIO 31

Juk tavo malonė geresnė už gyvenimą. Mano lūpos tegul giria Tave – Ps. 63:3.

Tie, kurie patyrė Dievo malonės, kurie suprato, kad Jo malonė yra *geresnė už gyvenimą* ir kurie su džiaugsmu padėjo ant aukuro kiekvieną žemišką gerą dalyką, o kartu ir savo viltis, troškimus ir ambicijas, džiaugiasi galimybe skelbti kitiems gerąją naujieną, džiaugiasi galimybe apsaakyti garbę To, kuris juos išvedė iš tamsos prie savo stebinančios šviesos. Ši žinia yra per daug gera, kad jie ją galėtų laikyti paslapyje. Jų ne tik kad nereikia samdyti, kad skelbtų tą žinią, bet jie patys noriai skelbia, net jei už tokią Dievo malonę, susijusią su skelbimu, reikėtų sumokėti šokią tokią kainą – gali turėti rūpesčių, piniginių išlaidų, prarasti žemišką draugystę, gali turėti įtemptus santykius, o gal net nutraukti kai kuriuos šeimyninius ryšius, gali būti pasmerkti pasaulio ir dvasininkijos – Z'01, 246 (R 2850).

* * *

Dievo gailestingumas mums susideda iš Jo malonės parodytos mums Sukūrimo, Apvaizdoje, Atpirkime, Mokyme, Išteisinime, Pašventime ir Išlaisvinime. Tačiau šiame tekste gailestingumas ypatingai pasireiškė pašaukime dvasinei, dangiškai prigimčiai kartu su Kristumi, jos ugdyme ir realizavime. Ji yra daug geresnė nei žemiškas gyvenimas, o jos privilegijos tiek aukštesnės, kiek aukštesni dangūs už žemę. Toks pašaukimas suteikia lūpoms teisingus mokymus, kurie parodo Jehovos šlovę, Jo garbingą išmintį, jėgą, teisingumą ir meilę. Todėl skelbkime Jo nuostabų Planą, parodantį ir atskleidžiantį Jo garbę – P'35, 132.

Paralelinės citatos: Iš. 15:1,2; Jobo 36:24; Ps. 7:17; 9:11; 22:22-25; 28:6,7; 30:4; 33:1-3; 35:18; 43:3,4; Iz. 38:17; Lk. 1:46,47; Jn. 14:23.

Giesmės: 238, 235, 236, 237, 273, 19, 37 / 370a, 251, 188.

Poems of Dawn, 283; Wiersze brzasku, 270: Ar jo darbas išliks?

Tower Reading: Z'14, 118; (R 5440).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 1

Pastatyk, o VIEŠPATIE, sargybą mano burnai, apsaugok mano lūpų duris – Ps. 141:3.

Jei padidinsime budėtojų skaičių, saugančių mūsų protus ir mūsų mintis, tai reikės mažiau sargų, mažiau budinčių ir saugančių mūsų elgesį ir mūsų žodžius. Būtent čia mes turime ypatingai budėti. „*Ko širdis pilna, tą ir burna kalba*”. Ši žinoma tiesa pirmiausiai matoma dvasiškai atgimusiuose, kurie palyginti su kitais, savo elgesiu ir kalba yra labiau atviresni, nei kiti. Turėdami savo širdyse teisingus jausmus, atrodo, jie mažiau saugojasi savo pasisakymuose ir kalboje, nei anksčiau. Bet tuo labiau jiems reikėtų atsiminti Apaštalo žodžius: „*Jei kas nesuklysta kalboje, tas yra tobulas vyras*” (Jok. 3:2) – Z’04, 23 (R 3304).

* * *

Atsižvelgdami į žmogišką polinkį klysti žodžiuose ir daugumos žmonių polinkį į blogą supratimą pasakytiems žodžiams, bei į mažos žmonių dalies polinkį piktai iškreipti pasakytus žodžius, krikščionis turi labai saugotis savo kalboje. Apsileidimas šioje srityje sukėlė daug blogio, o apsisaugojimas nuo tokio elgesio ne tik kad užkirto kelią blogiui, bet ir atnešė daug gero. Pats geriausias būdas apsaugoti mūsų burną, tai mūsų protų pripildymas Tiesa, o mūsų širdžių – jos dvasia. Kadangi negalime to padaryti savo jėgomis, turime melstis Viešpačiui, kad pastatytų sargybą prie mūsų burnos ir saugotų mūsų lūpų duris. Tada neužgausime kito ir nenusikalsime pasakytu žodžiu – P’34, 159.

Paralelinės citatos: Iš. 22:28; Ps. 10:7,8; 12:3,4; 34:13; 41:5-9; 52:2-4; 59:12; 64:2-5; 106:33; 119:23; 120; Pat. 4:24; 6:16-19; 8:13; 10:11,19,31,32; 11:11; 12:5,6,13,17-19; 13:3; 14:25; 15:1,4,28; 18:21; Mt. 12:34-37; Rom. 3:13,14; Ef. 4:25,29,31; Kol. 4:6; Tit. 1:10,11; 3:2; Jok. 1:19,26; 3:5-10; 4:11; 1 Pet. 3:9,10.

Giesmės: 145, 1, 44, 78, 154, 183, 208 / 346, 392, 439.

Poems of Dawn, 143; Wiersze brzasku, 134: Karaliaus akivaizdoje.

Tower Reading: Z’06, 76; (R 3737).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kas man padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 2

Tai VIEŠPATS! Tedaro, kas gera Jo akyse – 1 Sam. 3:18.

Mes nežinome, kas geriau tinka mūsų aukščiausiai gerovei. Kartais tie daiktai ir dalykai, kurių prašome ir kurių trokštame, galvodami, kad jie yra geri, tikrumoje gali būti mums nenaudingi. Palaiminti, kurie tikėjimu gali prasiskverbti pro kiekvieno išbandymo tamsą, sunkumus, supratimo trūkumą ir tvirtinti, kad „*Viešpats pažįsta tuos, kurie yra Jo*“ ir, kad Jis pakreipia ir tvarko taip, jog visi daiktai išvien kartu veikia jų pačių gerovei. Turime kantariai laukti Viešpaties ir ištvermingai priimti kiekvieną Jo apvaizdos siųstą išbandymą, visai neabejodami išmintimi, meile ir galia To, kuriam tarnaujame – Z’01, 147, 317 (R 2806, 2887).

* * *

Visuose savo reikaluose krikščionis turi pripažinti Viešpaties apvaizdą, ar tai būtų pageidaujami ar nepageidaujami atsitikimai, apdovanojimai ar bausmės. Kiekvienu atveju nuoširdžiai turime priimti Viešpaties valią. Nors tai bus sunku, esant nepageidaujamiems išbandymams, ypač kai tai būna bausmės, tačiau tada tuo labiau reikalingas paklusnumas, kadangi paklusnumo trūkumas atveda iki visiškos savivalės, kuri nuveda mus iki visiško pralaimėjimo ir didelės nelaimės. Todėl mums yra geriau, taip kaip ir Samueliui, kuris simbolizuoja Mažąjį Būrėlį, kuriam užteko vien pažvelgimo į jį, negu kaip Heliui, kuris simbolizuoja Didžiąją Minią, kuriam buvo reikalinga bausmė už didelę savivalės dalį – P’33, 162.

Paralelinės citatos: Mt. 26:39,42; Jn. 5:30; 6:38; Flp. 2:8; Apd. 21:10-14; 1 Pet. 2:23; 4:19; Ps. 31:5; 39:9; Lk. 23:46; Jobo 1:21; Iz. 39:8.

Giesmės: 67, 38, 43, 57, 228, 222, 305 / 402, 439, 374.

Poems of Dawn, 184; Wiersze brzasku, 174: Tebūnie Jo valia, ne mano.
Tower Reading: Z’13, 251; (R 5296).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas man padėjo juos priimti ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 3

***Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.
Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas – Mt. 26:41.***

Vieni daro klaidą melsdamiesi be budėjimo, kiti daro klaidą budėdami be maldos; bet sujungimas maldos kartu su budėjimu yra tinkamiausias ir saugiausias būdas, nurodytas mūsų Viešpaties. Turime atkreipti dėmesį visoki Viešpaties Žodžio padaršinimą, jo išsipildymo įrodymus ir ženklus, patvirtinančius, jog Viešpats jau yra čia ir, kad jau greitai įvyks dideli dispensaciniai amžių pasikeitimai. Turime stebėti viską, kas sustiprins mus tikėjime, viltyje, ištikimybėje ir meilėje; o kol taip budime, turime be persoto melstis. Turime melstis kartu kaip Dievo žmonės; būdami šeimos nariai turime melstis namuose; taip pat turime melstis slaptoje, vienuoje – Z'01, 80 (R 2773).

* * *

Budėjimas tiria mūsų charakterio būdą, mintis, motyvus, žodžius, poelgius, aplinką ir įtakas veikiančias į mus. Malda – tai išsakyta ar neišsakyta nuoširdus širdies troškimas, kreipiantis į Dievą dėl gerų dalykų. Budėjimas suteikia mums visoki žinojimą ir energiją, kad paskatintų mus aktyvumui, o malda – su pilna šviesa ir energija einančia iš Dievo Žodžio ir visų aplinkybių, bei kitokia apvaizdos pagalba, padeda mūsų aktyvumui įgyvendinti palaimas dovanotas mūsų Viešpaties. Toks budėjimas ir malda išgelbės mus nuo pagundų ir padės noriai, ryžtingai dvasiai nugalėti silpną kūną Dievo garbei – P'32, 166.

Paralelinės citatos: Mt. 26:38-40, 42-46; Mk. 13:33; 1 Kor. 16:13; Ef. 6:18; 1 Pet. 5:8,9; Hbr. 3:12,13; Iz. 26:8,9; Rom. 7:18-25; 8:3; 1 Kor. 9:27; Gal. 5:16,17,24; Flp. 2:12,13; 3:12-14.

Giesmės: 183, 184, 20, 145, 78, 13, 130 / 295, 468, 313.

Poems of Dawn, 111; Wiersze brzasku, 102: Budėk ir melskis.

Tower Reading: Z'13, 279; (R 5312).

Klausimai: Ar šią savaitę budėjau ir meldžiausi? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

LAPKRIČIO 4

Bet išsižadėjo visko, priimdamas vergo prigimtį – Flp. 2:7.

Taip, kaip nė vienas žmogus negali tarnauti dviem ponams ir juos abu patenkinti, nei abiejų atžvilgiu elgtis teisingai, kai jų interesai yra priešingi, taip ir mes, negalime patikti Dievui, tarnauti Jam ir teisingumui, ir tuo pačiu metu patikti priešininkui, „šio pasaulio kunigaikščiui“, kuris karaliauja dabartinės dispensacijos metu bei patikti tiems, kurie sutinka su juo. Visi Dievui pasišventę žmonės, kurie nori krauti savo turtus danguje ir būti turtingi Dievuje, turi noriai sutikti su tuo, kad bus nepopuliarūs tarp tų, kurie nėra pasišventę ir kurie, nesvarbu kokį jie turi išpažinimą, iš tikrųjų tarnauja mamonai, savanaudiškumui, dabartiniam gyvenimui, nepašvenčia tų reikalų, kad galėtų pasiekti Karalystę – Z'00, 318 (R 2715).

* * *

Ši eilutė, bei einančios prieš tai ir einančios po jos, kai yra teisingai išverstos, priklauso pačioms stipriausioms eilutėms Biblijoje, parodančioms, kad Jėzus ne tik kad nebuvo Visagalinčiu Dievu Tėvu, bet ir atsisakė Savo prigimties ir pareigų, t. y. tai, ką turėjo prieš ateidamas ant žemės, kad taptų žmogumi; ir todėl, kai gyveno ant žemės, nebuvo Dievu-žmogumi, bet prieš Jo pradėjimą iš Dvasios buvo tik tobulu, nenuodėmingu žmogumi. Pasakymas „bet išsižadėjo visko, priimdamas vergo prigimtį“, teisingai išverstas reiškia, kad atsisakė Savo prigimties, kurią turėjo prieš ateidamas ant žemės ir Savo pareigų su visa jų garbe; o pasakymas „pasidarydamas toks pat, kaip žmonės“ reiškia, jog Jis priėmė žmogišką prigimtį. Tokiu būdu, tapo prigimtimi ir charakteriu tiksliai Tėvo Adomo ekvivalentu, atitikmeniu, o tai leido Jam tapti Išpirka už Adamą ir jo giminę – P'26, 156, 157.

Paralelinės citatos: Jn. 1:14; 2 Kor. 8:9; Hbr. 2:9-18; Rom. 5:18,19; Iz. 42:1; 52:13-15; 53:11; Mt. 20:27,28; Lk. 22:27; Jn. 13:14.

Giesmės: 168, 167, 308, 96, 139,166, 141 / 450, 135, 415.

Poems of Dawn, 27; *Wiersze brzasku,* 15: Kristus jumyse.

Tower Reading: Z'16, 35; (R 5842).

Klausimai: Kaip mane paveikė Kristaus nusižeminimas šią savaitę? Kokiu būdu? Kodėl?

LAPKRIČIO 5

Turėdami vyriausią kunigą Dievo namams, ateiškime su tyra širdimi ir giliu tikėjimu – Hbr. 10:21,22.

Atsiminkime, kad Dievas, kuris pradėjo gerą darbą nesikeičia. Ir jeigu mūsų širdis tebėra iki šiol harmonijoje su Juo, o mūsų tikėjimas didžiuoju išpirkimu, sutaikiniu ir toliau yra aiškus ir pastovus, jei mūsų pasišventimas ir toliau yra pilnas ir visiškas, o visuose mūsų reikaluose nesistengiame vykdyti savo valios, bet pildome Jo valią – tada iš tikrųjų galime turėti pilną tikėjimą. Žinodami, kad Dievas nesikeičia ir, kad mes vis dar esame taikoje su Jo pažadais ir patvarkymais, suprantame, kad visa Jo maloninga apvaizda veikia iki šiol mūsų naudai. Tai yra visiškas tikėjimo pilnumas – pilnas pasitikėjimas Viešpačiu – Z'00, 170 (R 2642).

* * *

Būdami Dievo vaikais, turime Kristų kaip mūsų Vyriausiąjį Kunigą. Tai mums garantuoja, kad visos mūsų nežinomos ir daromos nenoromis silpnybės ir ydos yra pridengtos, o viso to dėka galime likti Viešpaties malonėje. Tuo pasiremiant kunigai galėjo priartėti prie auksinės žvakidės ir matyti jos puikią šviesą; prie stalo su padėtinėmis duonomis ir valgyti stiprinantį maistą; prie aukuro, kad galėtų aukoti kvepiančius smilkalus; priartėti prie antros uždangos, kurią jie praėjo mirdami, taip tiesiogiai atsistodami Dievo akivaizdoje su ištikima ir švaria širdimi, pilnai pasitikėdami Viešpačiu ir Jo aprūpinimu. Taigi priartėkime arčiau! – P'36, 165.

Paralelinės citatos: Hbr. 3:1,6; 4:14,16; 7:27; 1 Tim. 3:15; Ps. 51:6; 1 Jn. 3:21; Jn. 1:47; Apd. 8:37; Hbr. 11:1-39; Ps. 118:8,9; 125:1; Pat. 3:5; Iz. 26:3; 30:15; Mk. 9:23,24; Lk. 17:5; Rom. 4:18-21; 15:13; Kol. 1:23; Hbr. 13:5,6; Jok. 1:6; 1 Pet. 1:5,7,9,21; 1 Jn. 5:4.

Giesmės: 137, 99, 110, 120, 174, 197, 293 / 175, 336, 132.

Poems of Dawn, 34; Wiersze brzasku, 22: Jėzus.

Tower Reading: Z'14, 88; (R 5424).

Klausimai: Kokia turėjo reikšmę man ši citata? Kaip ją pritaikiau praktiškai? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 6

Dievo gailestingumu aš prašau jus, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui patinkančią auką – tai jūsų sąmoningas tarnavimas – Rom. 12:1.

Atiduoti Viešpaties tarnybai visa tai, ką turime, yra ne tik išmintingas darbas ir per maža auka, daug mažesnė už tą, kurią norėtume atiduoti Dievui, parodžiusiam mums tiek daug užuojautos ir malonės. Turėtume taip jaustis, lyg kad visai nebūtų apdovanojimo už mūsų tokį pasišventimą. O kadangi Dievas su pasišventimu susiejo didelius apdovanojimus ir palaiminimus, turėtume suprasti, kad atsisakymas priimti visa tai būtų ne vien parodymas, jog neįvertiname Dievo gailestingumo, bet parodymas ir proto silpnumo, nuovokumo, blaivaus mąstymo trūkumo, nesugebančio palyginti laikinų, neturinčių vertės ir praeinančių malonumų, einančių iš savivalės, kurie trunka tik keletą trumpų metų, su amžinybės džiaugsmu, palaimomis ir garbe, būnant harmonijoje su Viešpačiu – Z'00, 170 (R 2642).

* * *

Šis priminimas nėra duotas skatinant mus pasišvesti su viltimi gauti didelį apdovanojimą, bet veikiau, kad pasišvestume turėdami didelį pasitikėjimą Dievu, skatinami dėkingos meilės už gerį gautą iki šiol, skatinami įvertinančios meilės už gerį, kuriuo yra Dievas, ir gerį, kurį Jis daro. Šios dorybės, veikiančios mumyse per suprastą ir išbandytą Tiesą mūsų išteisinime, padeda mums atiduoti Viešpačiui mūsų mažą žmogišką nuosavybę ne tik pasišventimo akto metu, bet ir pilnai jį įvykdydami mirtyje, mūsų aukoje. Jeigu mes laviname jėgą, meilę, teisingumą ir išmintį, kurią kasdien Viešpats mumyse ugdo, tai sugebėsime įvykdyti mūsų pasišventimą Dievo garbei, kitų naudai ir savo amžinam gyvenimui – P'30, 183.

Paralelinės citatos: 2 Kor. 10:1; Ps. 50:5,14; 45:10,11; Pat. 23:26; Mt. 13:44-46; 16:24; Rom. 6:13,16; 1 Kor. 6:13,20; 2 Kor. 8:5; Hbr. 10:7; 1 Pet. 2:5,9.

Giesmės: 160, 114, 134, 191, 244, 8, 14 / 417, 123, 318.

Poems of Dawn, 37; Wiersze brzasku, 26: Mano auka.

Tower Reading: Z'14, 86; (R 5422).

Klausimai: Ar šią savaitę išpildžiau savo pasišventimą? Kokiose aplinkybėse jis tapo išbandytas? Kaip atsiliepiu į pakvietimą pasišvesti? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 7

Aš regėjau sielas tų, kuriems buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus liudijimo ir dėl Dievo žodžio – Apr. 20:4.

Nors šitas nukirtimas ne tiesioginis, bet perkeltinės prasmės, tačiau jis turi gilią reikšmę. Jis reiškia ne tik mūsų *valios* mirtį, bet ir nukirtimą nuo visų kitų galvų, valdžių ir įstatymo davėjų, ir pripažinimą galva tik Jėzų, kurį Dievas paskyrė Bažnyčios Galva, kuri yra Jo Kūnas, nes Jis yra Galva kiekvieno Bažnyčios nario. Tai reiškia ne vien *nukirtimą* nuo visų suorganizuotų įstaigų ir valdžių galvų, bet ir nepripažinimą savo galvos ir valios, kad priimame mūsų Viešpaties Jėzaus vadovavimą ir Jo valią. Tai yra ta pati mintis, į kurią Apaštalas atkreipia mūsų dėmesį laiške Romiečiams 6:3, kur jis pareiškia, kad Mažojo Būrelio nariai buvo pakrikštyti į Kristaus *Kūną*, kaip to Kūno nariai, vadovaujant vienai Galvai – Kristui, per krikštą į Jo mirtį – per pilną valios pašventimą ir visišką savo gyvybės guldymą ištikimais, net iki mirties – Z'00, 285 (R 2699).

* * *

Nukirtimas, apie kurį čia kalbama, negali būti tiesioginis, nes tada Jėzus, Petras, Steponas, Jonas ir Tomas nepatektų į Mažąjį Būrėlį, o turime įkvėptą įrodymą, kad jie nugalėjo. Be abejonės, taip galvojant ir daugelis kitų Jo narių nepatektų į Bažnyčią. Taigi, čia turi būti kalbama apie simbolinį nukirtimą, tai yra, atidavimą mūsų žemiškos širdies, proto bei valios ir priėmimą Jėzaus, Jo širdies, proto ir valios, priėmimą Jo kaip mūsų Galvos. Paklūstame tam simboliniam nukirtimui ir būname jame, būdami paklusnūs Tiesai, kuri nurodo į Dievą ir Kristų kaip į tuos, per kuriuos ateina mūsų ir pasaulio išgelbėjimas – P'35, 171.

Paralelinės citatos: Mt. 13:44-46; Rom. 6:3-11, 16, 19; 12:1-5; 2 Kor. 8:12; Mt. 7:21-23; Mk. 10:35-39; 12:42, 43; Apd. 18:5; Rom. 10:9-11; 1 Jn. 1:6; Apr. 6:11.

Giesmės: 322, 134, 8, 259, 208, 191, 299 / 462, 317, 281.

Poems of Dawn, 256; Wiersze brzasku, 239: Atėjus laikui.

Tower Reading: Z'01, 227; (R 2844).

Klausimai: Kokią reikšmę turėjo šis tekstas šią savaitę? Kokios buvo aplinkybės ir pasekmės?

LAPKRIČIO 8

Nepiktnaudžiauk VIEŠPATIES, savo Dievo, vardu –
Iš. 20:7.

Nors šis įsakymas nebuvo duotas dvasiniam Izraeliui, tačiau galime pastebėti, kad jo dvasią liečia taip pat ir mus. Priėmėme Kristaus vardą kaip savo. Šventas Galvos vardas priklauso visiems pasišventusiems. Ši mintis turėtų mus paskatinti būti atsargiais, kad galėtume sau pasakyti: turiu saugotis, kad nenaudočiau Viešpaties vardo *be reikalo*, kad vertinčiau garbę, kilnumą ir atsakomybę savo pareigų, kaip Dievo atstovo ir ambasadoriaus šiame pasaulyje. Aš elgsiuosi atsargiai ir stengsiuosi, kiek tai yra įmanoma, neatnešti gėdos, negarbės šiam vardui, bet priešingai, atiduoti garbę kiekviena mintimi, kiekvienu žodžiu ir poelgiu – Z'04, 73 (R 3329).

* * *

Dievo vardas – reiškia Jo pavadinimą, prigimtį, charakterį, reputaciją, garbę, pareigas ir žodį. Pasišventę žmonės, kaip Dievo atstovai, naudoja ir ima Jo vardą visose šiose reikšmėse – dabar laikinai, o po prisikėlimo – pastoviai ir amžinai. Naudoji Jo vardą be reikalo reikštų nesirūpinimą arba piktnaudžiavimą privilegijomis, kurias kaip Dievo atstovai gauname, kai pasišvenčiame Jam. Taigi, kuris yra neištikimas pasišventime, tas naudoja Dievo vardą be reikalo. Tačiau tas, kuris yra ištikimas pasišventimo įžadams, naudoja ir ima Dievo vardą teisingai ir taikoje su pasišventimo tikslu. Toks elgesys turėtų būti mūsų kasdienis tikslas – P'34, 159.

Paralelinės citatos: Kun. 19:12; 22:32; 24:10-16; Įst. 4:10; 5:29; 10:12,20,21; Joz. 24:14; 1 Sam. 2:30; Jobo 21:14; 40:2; Pat. 30:8,9; Rom. 12:1; Mt. 10:22; 25:14-29.

Giesmės: 278, 14, 196, 224, 277, 198, 8 / 1, 373, 275.

Poems of Dawn, 92; Wiersze brzasku, 81: Tikėk, Dievas gali padėti.

Tower Reading: Z'14, 55; (R 5404).

Klausimai: Kaip šią savaitę panaudojau Dievo vardą? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 9

Mat kūnas geidžia, kas priešinga Dvasiai, o Dvasia – kas priešinga kūnui, nes tie yra vienas kitam priešingi, kad nedarytumėte, ko norite – Gal. 5:17.

Tai yra didžioji ir pastovi kova. Nors naujoji valia akcentuoja savo teises ir priverčia kūną paklusti naujam protui, tačiau šis mirtinas kūnas, kuris tikrovėje nėra numiręs, pastoviai bendrauja su pasauliu ir priešininku, per kuriuos nuolatos yra pastiprinamas žemiškais rūpesčiais, ambicijomis, metodais, kovomis, konfliktais ir nepaklusnumu naujai valiai. Nerasime nei vieno šventojo, kuris neturėtų šios rūšies išbandymų – vidinių ir išorinių kovų. Šios kovos turi tęstis iki galo, nes priešingu atveju nepasieksime apdovanojimo, dėl kurio kovojame. Nes, nors naujoji širdis, protas ir valia daugelį kartų nugali mirtingą kūną Viešpaties malonės ir jėgos dėka, tačiau šioje kovoje negali būti pertraukos net iki mirties – Z'03, 424 (R 3272).

* * *

Žodį *kūnas* suprantame kaip žmogišką charakterio būdą, įgimtą ar įsigytą, o žodis *dvasia* reiškia naują širdį, protą ir valią, neišlavintą arba išlavintą. Net ir tuomet, kai kūnas nebūtų moraliai puolęs, tai vis tiek jis būtų priešiškas dvasiai, kadangi jis yra iš žemės, žemiškas ir todėl trokšta žemiškų dalykų; tačiau dvasia yra iš dangaus, dangiška ir trokšta dangiškų dalykų, kurių galima pasiekti tik paaukojus žemiškus dalykus. Todėl tarp kūno ir dvasios vyksta pastovi kova. Tai trukdo mums tobulai daryti tai, ką norėtume daryti. Ši kova tęsis tol, kol mirs arba kūnas, arba dvasia – P'33, 162.

Paralelinės citatos: Mt. 26:41; Mk. 7:21-23; Rom. 6:12-22; 7:14-25; 8:1-13; 13:11-14; 1 Pet. 2:11; 1 Kor. 2:9; Ef. 5:3-5; Kol. 3:5; Jok. 3:14-16; Gal. 5:16.

Giesmės: 343, 150, 78, 4, 47, 196, 198 / 365, 351, 124.

Poems of Dawn, 199; Wiersze brzasku, 191: Kaip per ugnį.

Tower Reading: Z'13, 103; (R 5211).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus atitinkančius šį tekstą? Kaip juos priėmiau? Kas man tame padėjo ar trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 10

Meilė ... nesidžiaugia neteisybe, bet džiaugiasi tiesa –
1 Kor. 13:4,6.

Ar gėrio ir blogio principai yra taip tvirtai nustatyti mano mintyse, ir ar aš taip pritariu gėriui ir neapkenčiui blogio, jog neparemsiu blogio, bet jį pasmerksiu net ir tada, kai galėčiau turėti tam tikrą naudą iš to? Ar aš taip pritariu gėriui ir tiesai, kad galėčiau džiaugtis Tiesa ir jos pasisekimu, net jei tai sugriautų mano ankščiau turėtas pažiūras, ar pakenktų kai kuriems mano žemiškiems reikalams? Meilė Dievui, apie kurią Apaštalas čia sako kaip apie Viešpaties žmonių dvasią, tai meilė daug aukštesnė už savanaudiškumą ir besiremianti nustatytais principais, kuriuos su kiekviena diena turime vis aiškiau pažinti ir tiksliau jų laikytis, nesvarbu, kiek tai mums kainuotų – Z'03, 57 (R 3150).

* * *

Neteisybė tai yra netiesa teorijoje ir praktikoje. Meilė paremta gėrio principų mylėjimu, negali džiaugtis netiesa. Nors ji užjaučia brolius ir užjaučia, gailisi pasaulio dėl jame esančio neteisimumo, kuris ją skaudina ir kelia liūdesį, tačiau, tuo pačiu metu, meilė tokiam laipsnyje bjaurisi netiesa, kokiam džiaugiasi Tiesa teorijoje ir praktikoje. Meilė gali tik džiaugtis Dievo Planu ir Dvasia, nes tai yra įkūnijimas kiekvieno gero principo tikėjime ir elgesyje. Meilė džiaugiasi Tiesos principais, siekiais, konfliktais, kūryba, pasisekimais, triumfu ir Tiesos dvasia, ir tai dėl to, jog jai malonu matyti gerus principus ir dalykus – P'32, 167.

Paralelinės citatos: Ps. 10:3; Rom. 1:32; 2 Jn. 4; Neh. 8:10-12; Ps. 9:2; 13:5; 19:8; 40:16; 46:4; 89:15; 97:11,12; 119:1,16,55,111,165; Iz. 12; Jer. 15:16; Hbr. 10:34; 1 Pet. 1:8; Apd. 11:18,22,23.

Giesmės: 95, 130, 136, 165, 149, 179, 204 / 53a, 203, 380.

Poems of Dawn, 120; Wiersze brzasku, 114: Mokytojai, kalbėk!

Tower Reading: Z'02, 197; (R 3033).

Klausimai: Ar šią savaitę džiaugiasi netiesa ar Tiesa? Kodėl? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 11

Todėl, pridėję visą stropumą, pateikite savo tikėjime dorybę [dvasios tvirtumą, drąsumą] – 2 Pet. 1:5.

Vienas iš didžiausių sunkumų kylančių Dievo žmonėms yra tai, kad net ir tuomet, kai nusprendžia elgtis teisingai ir tuo pačiu priešintis pagundoms, vis dėlto nėra pakankamai griežti ir ryžtingi veiksmuose. Daugelis sako gundytojui: Šį kartą nutariau nesiduoti apgaunamas. Tokiu būdu savo prote ir mintyse palieka atvirą galimybę, kuria gundytojas pasinaudos kitą kartą. Mūsų Viešpaties elgesys buvo pats tinkamiausias – turime atstumti gundytoją iškart ir visiems laikams. Turime priimti tokią tvirtą poziciją, kad net pats priešininkas pripažintų jog neverta grįžti ir siūlyti tą patį gundymą. Turime pasakyti: „Eik šalin, šetone! Juk parašyta: Viešpati, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!“ – Z’04, 10 (R 3296).

* * *

Kai mes protu įvertiname Dievą ir Kristų ir išugdome pasitikėjimą Jais širdimi – kaip krikščioniško charakterio pamatą, toliau ant šio pamato turime statyti likusias aukščiausias pirmąsias malones, pradedant nuo dvasios tvirtumo, drąsos, kurios esmė yra pergalės viltis. Viešpats išmokė mus, kokius dalykus turi liesti ši viltis, davė pagrindą šiai vilčiai Savo Sandoroje, patvirtintoje su Priesaika, Kristaus kunigiškose pareigose ir dalyvavime Dvasioje. Tokia viltis padarys mus drąsiais, kovojant su visokiais sunkumais ir su kiekvienu priešu. Jeigu norime išlavinti tokią tvirtą laikyseną, reikalingas pastovus stropumas ir uolumas. Priešingu atveju, mūsų pastangos, jei jos nebus paremtos ištikimybe, galiausiai pasirodys nepakankamos norint pasiekti pergalę – P’26, 157.

Paralelinės citatos: Hbr. 11:1,2,39; Ps. 27:13; Rom. 8:24,25; 2 Kor. 4:18; 5:7; Joz. 1:1-9; 2 Kron. 19:11; Pat. 28:1; 1 Kor. 16:13; Flp. 1:27,28; 2 Tim.1:7.

Giesmės: 197, 174, 228, 92, 29, 58, 201 / 66, 188, 101.

Poems of Dawn, 76; Wiersze brzasku, 65; O, mano siela!

Tower Reading: Z’15, 179; (R 5705).

Klausimai: Ar šią savaitę pridėjau prie tikėjimo dvasios tvirtumą, drąsumą? Kaip? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 12

Nebūk netikintis, bet tikintis – Jn. 20:27.

Jokiu kitu būdu negalime priartėti prie Viešpaties, bet tik tada, kai ugdome tikėjimą ir pasitikėjimą Juo, Jo gerumu, Jo galia, Jo išmintimi ir Jo meile. Tikėjimas yra dorybė, kurią reikia tobulinti, ugdyti. Tie patys Apaštalai, kurie šaukė iš baimės, kai kilo audra Galilėjos jūroje, palaipsniui kaskart vis labiau augo tikėjime, kol, kaip liudija raštai, sugebėjo pasitikėti Viešpačiu ir tikėjo Juo net ir tuomet, kai Jo nebuvo, net tuomet, kai negalėjo Jo suprasti. Tai turėtų būti pamoka ir mums kasdieniniame gyvenime, ugdant pasitikėjimą Viešpačiu ir galvojant apie mūsų buvsius išgyvenimus, bei visus mokinius, esančius Jo Žodyje, kad tokiu būdu mūsų tikėjimas Juo įsišaknytų ir turėtų pamatą – Z'04, 89 (R3337).

* * *

Būti netikinčiu reiškia, kad savo protu neįvertiname Dievo ir Kristaus, nepasitikime Jais savo širdimi, Jais kaip asmenimis, Jų charakteriais, žodžiais ir darbais; o būti tikinčiu reiškia, kad įvertiname Dievą ir Kristų savo protu ir pasitikime Jais savo širdimi, Jais kaip asmenimis, Jų charakteriais, žodžiais ir darbais. Dievas ir Jėzus nenusipelno, kad Jais netikėtume, ir nei vienas Dievo vaikas neturėtų savo netikėjimu įžeisti Jų, kadangi netikėjimas, rodomas darbais, tarytum sako Dievui ir Kristui, kad jais pasitikėti negalime. Priešingai, turime būti labai uolūs Jų atžvilgiu, kad darbais įrodytume, jog be išlygų pasitikime Jais kaip asmenimis, Jų charakteriais, žodžiais ir darbais. Taip darydami, Jiems patiksime – P'36, 165, 166.

Paralelinės citatos: Iš. 4:1; Sk. 20:12; Ps. 78:19, 21, 22, 32; 95:8-11; 106:7,24; Iz. 7:9; 53:1-3; Mt. 17:17,19,20; Mk. 6:2-6;9:24; 16:14,16; Lk. 8:12,18; 24:11,21,25,26; Jn. 16:8,9; Rom. 3:3; 10:6,7,14.

Giesmės: 174, 12, 56, 63, 93, 124, 251 / 102, 257, 15.

Poems of Dawn, 83; Wiersze brzasku, 74: Užtikrinimas.

Tower Reading: Z'15, 40; (R 5624).

Klausimai: Kokie buvo išbandymai šią savaitę, susiję su šia citata? Kaip juos priėmiau? Kokie buvo rezultatai?

LAPKRIČIO 13

Jūsų Tėvas žino, ko jums reikia – Mt. 6:8.

Mūsų prašymai, maldavimai ir šauksmai, kuriuos siunčiame Viešpačiui, turi būti tokie: širdies šventumo, jos pripildymo Viešpaties Dvasia, dvasinio maisto, pastiprinimo, atgaivinimo ir jėgų. Jeigu kalbėsime apie laikinus, natūralius dalykus, tai Jis žino, kokią kelią pasirinkome, ir kas būtų mums, kaip krikščionims, naudingiausia mūsų gėriui. Ši reikalą turime palikti Jam. Jis nebūtų patenkinimas, jeigu mes Jo įkyriai prašytume dalykų, kurių mums nedavė, kadangi toks mūsų elgesys nebūtų tikėjimo Juo pavyzdys, bet priešingai – rodytume pavyzdį nepasitikėjimo, nuogastavimo, išgąščio, nerimo, kad Jis mus pamiršo, arba, kad neatsižvelgė į Savo pažadą duoti mums reikalingų dalykų – Z'04, 90 (R 3337).

* * *

Mums reikalingi žemiški ir dangiški dalykai, tačiau nežinome smulkmenų, kiek ir kokių. Taip pat nežinome kokia tvarka, koku laiku, kokioje vietoje arba koku geriausiu būdu šie būtini dalykai bus mums patenkinti. Todėl turėtume susilaikyti ir neduoti Viešpačiui konkrečių pamokinių, koku būdu ir kaip tie poreikiai bus patenkinti. Tegul mums užtenka sąmoningo supratimo, kad Dievas žino visas smulkmenas dėl tų reikalingų dalykų ir žino kaip, kada ir kur juos patenkinti. Neabejokime Jo pasiruošimu aprūpinti šiais dalykais, kadangi kaip mūsų Tėvas, Jis labiau pasigaili mūsų, nei žemiškas tėvas savo vaikų. Todėl mes laukime Jo, dėkingi ir pasitenkinę Jo aprūpinimu – P'30, 183.

Paralelinės citatos: Ps. 38:9; 69:17-19; 139:2; Mt. 6:32-34; Lk. 11:13; Jn. 16:23,24; Flp. 4:6,19; 1 Jn. 5:14,15.

Giesmės: 121, 301, 67, 99, 293, 63, 333 / 87, 368, 23.

Poems of Dawn, 109; Wiersze brzasku, 100: Aš nežinau.

Tower Reading: Z'15, 38; (R 5623).

Klausimai: Kokie šios savaitės atsitikimai parodė, kad esu po Viešpaties apvaizdos akimi? Ar pasitikėjau šią savaitę, o gal buvau neramus? Kas man padėjo, kas trukdė? Ko išmokau iš šių išbandymų?

LAPKRIČIO 14

Žiūrėkite savęs ... man, išvykus, įsibraus pas jus žiaurių vilkų, nesigailinčių kaimenės. Net iš jūsų pačių kelsis vyrų, iškraipančių tiesą, kad patrauktų mokinius paskui save – Apd. 20:28-30.

Norint palaikyti discipliną, išmėginti ir galutinai išbandyti Dievo Bažnyčios narius, būtina atiduoti juos toms nepalankioms įtakoms, aplinkybėms, kadangi tiems, kurie *nugalės*, pažadėtas didelis apdovanojimas. Jeigu norime kartu su Kristumi turėti dalį Karalystėje, turime parodyti, kad esame to verti, per tuos pačius išbandymus – parodyti lojalumą Dievui, savo tikėjimą Jo Žodžiu, uolumą Tiesai, kantrų priekaištų ir persekiojimų ištverimą net iki mirties, o taip pat tvirtą pasitikėjimą Dievo galia ir Jo ketinimu išlaisvinti ir išaukštinti Savo Bažnyčią nustatytu laiku. Tokiems ištikimiesiems asmenims yra skirti palaiminti paguodos žodžiai iš 91 Psalmės – Z'04, 74 (R 3331).

* * *

„Vilkai“ tai nėra Dievo tarnai, bet šėtono, kurie įeina tarp Dievo žmonių, turėdami piktus ir griauinančius ketinimus. Todėl jie nesirūpina Dievo avidės gerove, bet jos gyvybės atėmimu. „Vilkai“ persekioja ir gąsdina, sudrasko ir suėda Viešpaties avis. Nesigaili nei vieno, nei senų, nei jaunų esančių avidėje. Tie, kurie kilo iš brolių tarpo, priimdami mokytojų pareigas ir panaudojo jas norėdami falsifikuoti Žodžio mokinius, buvo dviejų klasių: Didžiosios Minios sijotojų klasė ir antros mirties klasė. Abi klasės mokė doktrinių, kurios buvo Tiesos iškreipimu, nors antroji klasė buvo dar blogesnė už pirmąją. Jie tai daro, norėdami patraukti paskui save mokinius. Dievo išrinktieji saugosi tų trijų klasių studijuodami, praktikuodami ir skelbdami Tiesą – P'35, 171.

Paralelinės citatos: Jer. 23:1; Ez. 34:1-10; Jn. 10:12; Mt. 7:15; Hbr. 6:4-6; 10:26-29; 2 Pet. 2:1,22; Judo 3-19; 2 Tim. 1:15; 3:1-9; 1 Tim. 1:19,20.

Giesmės: 130, 1, 13, 44, 71, 120, 315 / 379, 314, 313.

Poems of Dawn, 304; Wiersze brzasku, 301: Tai buvo avis.

Tower Reading: Z'14, 29; (R 5388).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su šia citata? Kokioms aplinkybėms esant tai atsitiko? Kaip tuos išbandymus priėmiau? Kokius tai davė rezultatus?

LAPKRIČIO 15

Kas sakosi pasiliekęs jame, tas privalo ir pats taip elgtis, kaip anas elgėsi – 1 Jn. 2:6.

Krikščionis turi elgtis taip, kaip elgėsi jo Viešpats įvairiuose atsitikimuose ir kaip reagavo į tai, kas gera, ir kaip vengė viso, kas susiję su blogiu. Krikščionis turi kuo tiksliau sekti Jėzaus pėdomis. Tai nereiškia, kad jis turi arba gali savo netobulu kūnu pasiekti tobulumą, kokį turėjo Jo Viešpats, kuris net ir kūniškai buvo tobulas. Šio teksto mintis yra ta, kad turime taip elgtis, kaip ir Jis – tokiu pačiu būdu, ta pačia kryptimi, į tą patį tikslą ir pavyzdį, kurį Jis pripažino ir nurodė – Z'03, 345 (R 3235).

* * *

Gyventi Kristuje, reiškia ne tik pasišventimą ir prisipildymą Jo Dvasios, bet ir stovėjimą pasišventime – mirimą sau ir pasauliui, o atgijimą Dievui. Jėzus išpildė Savo pasišventimo įžadus: tapo mirusiu Sau ir pasauliui, o gyvu Dievui. Todėl Jis studijavo Žodį, budėjo ir meldėsi pagal šį Žodį, skelbė ir praktikavo Žodį, o taip pat kentėjo su visu pamaldumu už ištikimybę šiam Žodžiui. Kiekvienas, kuris gyvena Kristuje, turėtų taip ir elgtis. Be abejo, dvasioje tai galės atlikti tobulai, tačiau kūne tik tiek, kiek leidžia jam puolęs žemiškas indas. Iš tiesų, kokią didelę palaimą duoda elgesys panašus į Kristaus elgesį. Kas taip gyvena, tas turi viską – P'34, 159.

Paralelinės citatos: Jn. 15:1-9; 13:15,34; Flp. 2:5-8; 1 Pet. 2:21-24; Mt. 11:29; 20:28; Mk. 10:43-45; Lk. 22:26,27; Rom. 8:29; 15:2,3,5,7; Ef. 5:2; 1 Kor. 3:13; Hbr. 12:2-4; 1 Jn. 3:16; 4:17; 2 Jn. 9; Apr. 3:21; 14:4.

Giesmės: 196, 28, 325, 326, 323, 167, 198 / 417, 347a, 37.

Poems of Dawn, 28; Wiersze brzasku, 17: Kristus - mūsų Mokytojas!

Tower Reading: Z'14, 126; (R 5446).

Klausimai: Ar šią savaitę sekiau Jėzų? Kokiose aplinkybėse? Kas man padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 16

Ji padarė, ką galėjo – Mk. 14:8.

Mes neturime privilegijos asmeniškai bendrauti su mūsų brangiu Atpirkėju, bet turime privilegiją išlieti ant Viešpaties brolių malonius meilės, užuojautos, džiaugsmo ir ramybės kvepalus. Ir kuo daugiau tai mums kainuos savęs išsižadėjime, tuo brangesni jie bus Vyresniojo Brolio akyse, kuris pasakė, kad ką darome, arba ko nepadarome Jo broliams, tai tas pats ką darome, arba ko nepadarome Jam. Mūsų alebastriniais indais yra mūsų širdys, kurios turėtų būti pripildytos brangiausių ir labiausiai kvepiančių kvepalų, gerų palinkėjimų, mandagumo, malonumo ir meilės visiems, o ypatingai mūsų Viešpačiui Jėzui ir Jo visiems mokiniams, ant kurių dabar mes turime progos išlieti malonius meilės ir atsidavimo kvepalus Viešpaties vardu, kadangi priklausome Jam – Z'99, 78; 00, 378 (R 2447, 2743).

* * *

Jėzus teigiamai įvertino Marijos gerą poelgį atlikimą Jam, ne todėl, jog nežinojo jos žmogiškų silpnųjų. Tačiau, neatsižvelgdamas į tą žinojimą, Jis turėjo tokį kilnų ir taurų charakterį, kad galėjo pastebėti jos intenciją ir sumanymą. Tai buvo priežastis, kodėl Mariją Jėzus palankiai įvertino, kadangi žinojo, kad ji norėjo Jam paaugoti tai ką turėjo geriausio ir tai padarė geriausiai kaip galėjo. Todėl jos atminimui su malonumu ją pagyrė. Be abejonės, Jis norėjo, kad šis pagyrimas taptų pamoka ir paraginimas mums, kad išmoktume teigiamai įvertinti gerus ir malonius kitų poelgius ir būtume paraginti daryti gera. Jeigu turėdami pačius geriausius ketinimus, ir geriausiai kaip sugebame, sudaušime mūsų alebastrinius indus ir išliesime ką turime geriausio ant Viešpačiui pasišventusių asmenų, Jis įvertins mūsų poelgį ir prisimins jį kaip atlikimą to, ką galėjome. Daugiau Dievas iš mūsų nereikalauja, bet neturėtume duoti ir mažiau – P'33, 162.

Paralelinės citatos: Ezek. 9:11; Mt. 25:14-17; Lk. 21:1-4; Rom. 12:3-8; Ef. 4:7; 6:8; 1 Tim. 6:20; 1 Kor. 3:8,12-15; 16:2; 2 Kor. 8:11-24; Apr. 2:23.

Giesmės: 200, 8, 14, 177, 224, 259, 114 / 452, 262, 101.

Poems of Dawn, 220; Wiersze brzasku, 211: Ji padarė tai, ką galėjo.

Tower Reading: Z'05, 103; (R 3534).

Klausimai: Ką šią savaitę padariau dėl Viešpaties? Kokiu būdu? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 17

Nes savo angelams [pasiuntiniams] Jis įsakys apie tave, kad jie sergėtų tave visuose tavo keliuose – Ps. 91:11.

Tai reiškia, kad Dievas pažadins tam tikrus ištikimus ganytojus ir mokytojus, kurie „budės jūsų sielų labui kaip tokius, kurie turės duoti apyskaitą”. Tiesa, kad turės kilti taip pat ir klaidingi mokytojai, kurie iškreips Viešpaties Žodį ir stengsis gudriais, suktais sofizmais pargriauti jūsų sielas; bet jei Dievo vaikai savo širdies paprastume reikalaus patvirtinimo kiekvienam savo tikėjimo elementui žodžiais: „Taip sako Viešpats”, o visus dalykus rūpestingai ištirs Dievo Žodžiu, tai jie lengvai sugebės atskirti tai, kas teisinga, nuo to, kas suklastota. O kai tai padarysime, Apaštalas Paulius mums pataria (Hbr. 13:17) turėti pasitikėjimą. Viešpats, mūsų Ganytojas, rūpinsis Savo tikrosiomis avimis – Z’04, 75 (R 3331).

* * *

Dievas turi įvairius angelus, pasiuntinius: vieni yra atgaivinti, kiti neatgaivinti. Jo atgaivintais pasiuntiniais kartais yra žmogiškos būtybės, o kartais dvasinės. Apie abi grupes pasiuntinių, atgaivintas ir neatgaivintas galima pasakyti, kad jiems patikėta tarnyba saugoti Dievo šventuosius, kas ypatingai liečia Jo atgaivintus angelus. Dievo dvasiniams angelams patikėta Dievo žmonių globa, apvaizdinė priežiūra, norint apsaugoti juos kitokiu būdu, nei Dvasia ir Žodžiu. Jo žmogiškiems angelams patikėta atlikti ypatingą tarnybą – saugoti Dievo žmones Dvasia ir Žodžiu, einančius Tiesos ir jos Dvasios keliu. Tai yra ypatingos pareigos, skirtos mokytojams Bažnyčioje, nors kartu ir visiems Dievo žmonėms patariama vienas kitam tarnauti tiek, kiek leidžia tam galimybės – P’32, 167.

Paralelinės citatos: Pr. 19:16; 32:1,2; 1 Kar. 19:5; 2 Kar. 6:17; Ps. 34:7; 68:17; 63:9; 103:20,21; Dan. 3:28; 6:22; Mt. 4:11; 18:10; Lk. 1:19; 2:9-14; 22:43; Apd. 12:7; 27:23; Hbr. 1:14.

Giesmės: 120, 121, 286, 288, 216, 293, 301 / 381, 116, 342.
Poems of Dawn, 84; *Wiersze brzasku,* 75: *Nematomi angelai.*
Tower Reading: Z’13, 182; (R 5257).

Klausimai: Kokie išbandymai šią savaitę parodė, jog Viešpats rūpinasi mumis? Kaip šie išbandymai paveikė mane?

LAPKRIČIO 18

VIEŠPATIES angelas stovyklauja aplink tuos, kurie Jo bijo, ir juos išgelbsti – Ps. 34:7.

Kaip sustiprina krikščionio pasitikėjimą suvokimas, jog nors ir gali jam priešintis žemiškos jėgos, ir pats gali būti nepajėgus atremti savo priešų, ir prie viso to dar gali patvirtinti, kad ne vien kovoja su savo kūnu ir krauju, bet kovoja taip pat ir su piktomis dvasiomis, kurios yra aukščiau – prieš šėtoną ir jo tamsybės tarnus – tačiau žino, kad didesnis yra Tas, kuris yra mūsų pusėje, nei visi tie, kurie yra prieš mus, ir kad visi dangiški pulkai pildo Dievo valios nurodymus ir gali būti panaudoti, norint pastūmėti į priekį Dievo reikalus pagal Dievišką išmintį! – Z’97, 120 (R 2139).

* * *

Mūsų Viešpats Jėzus yra ypatingas Dievo Pasiuntinys ir šioje eilutėje yra pavadintas „Viešpaties Angelu“. Tie, kurie bijo Viešpaties, yra Jo šventieji, o jų baimė Jehovai, reiškia pagarbą Jam. Jie yra ypatingi šėtono taikiniai, kuris panaudodamas jų kūnus ir pasaulį stengiasi sugundyti juos nuodėmei, klaidai, savanaudiškumui ir pasaulietiškumui. Jie būtų bejėgiai atsispirti jo apgaulėms, jeigu pats Viešpats Jėzus nestovyklautų aplink juos su Savo stipria gynyba, atremdamas priešininko atakas Savo Galia, Žodžiu ir apvaizda, kurių dėka išlaisvina šventuosius. Kad galėtume patirti tokį išlaisvinimą, reikia pasinaudoti Jo apsauga ir bendradarbiauti su Juo, atremiant šėtono puolimus. Tokiu būdu šventieji turi dalį kartu su Jėzumi dalyvauti pergalėje po pergalės, šiame šventajame kare, kovojant Dievo pusėje – P’26, 157.

Paralelinės citatos: Pr. 19:16; 32:1,2; 1 Kar. 19:5; 2 Kar. 6:17; Ps. 34:7; 68:17; 63:9; 103:20,21; Dan. 3:28; 6:22; Mt. 4:11; 18:10; Lk. 1:19; 2:9-14; 22:43; Apd. 12:7; 27:23; Hbr. 1:14.

Giesmės: 330, 63, 121, 293, 294, 301, 328 / 456, 171, 407.

Poems of Dawn, 183; Wiersze brzasku, 173: Jūsų Tėvas žino, ko jums reikia.

Tower Reading: Z’15, 55; (R 5633).

Klausimai: Kokius išlaisvinimus patyriau šią savaitę? Kokias sąlygas įvykdžiau, kad juos patirčiau? Kaip jaučiausi išsilaisvinęs?

LAPKRIČIO 19

Budēkime ir būkime blaivūs – 1 Tes. 5:6.

Budēkime, t. y., rūpestingai atkreipkime dėmesį į visus nurodymus, kuriuos mums davė Viešpats Dievas, parodydamas tai, koks tarnavimas Jam yra priimtinas. Stebėkime save, stengdamiesi kuo tiksliau sekti mūsų didžiojo Vyriausiojo Kunigo pėdomis. Būkime blaivūs – tai reiškia nebūkime lengvabūdiškais; būdami laimingi ir džiaugsmingi Viešpatyje, laisvi nuo rūpesčių, kurie slepia daugelį kitų, kadangi jie blogai supranta dangiškojo Tėvo Planą ir Jo charakterį, būkime blaivūs, rimtai įvertindami dabartines galimybes ir privilegijas, susijusias su Viešpaties tarnyba – neleiskime, kad galimybės ir privilegijos išsprūstų mums iš rankų dėl mūsų apsilėidusio nerūpestingumo, dėl ko vėliau turėtume gailėtis – Z'02, 239 (R 3054).

* * *

Žodis *budėti*, reiškia stovėti sargyboje. Šis žodis duoda tokią mintį, kad turime būti apsiginklavę, likti budrūs, stebėti savo charakterio būdą, motyvus, mintis, žodžius, poelgius, aplinką ir įtaką, veikiančią mus ir per mus, patikrindami visus dalykus, kurie norėtų įeiti ar palikti mūsų širdies ir proto sferą. Turime nepasitikėti jų tvirtinimais apie draugiškumą mūsų atžvilgiu, reikalauti įrodymo tokioms jų pareikštoms pretenzijoms, ir paimti į nelaisvę tas mintis ir tuos dalykus, kurie negali pateikti tokio įrodymo, leidžiant įeiti ir išeiti tik tokioms mintims ir dalykams, kurie pateikia tokį įrodymą. Turime atkreipti dėmesį į ištisą spektrą mūsų pareigų ir privilegijų, pasilikdami sargyboje iki pat sargybos pasikeitimo. Būti *blaiviu*, reiškia išlaikyti charakterio būdo ir teisingo sprendimo pusiausvyrą, ir nebūti tokiu, kuris neįvertina ar pervertinta savo kovos dalyvius, bet tokiu, kuris pripažįsta ne vien tik savo asmeninius silpnumus, poreikius, tikslus ir pasiekimus, bet ir savo priešų, o taip pat mūsų Vadovo galią, Jo tikslus ir pagalbą, ir tokiu, kuris pripažįsta sunkumus, žino savo kovos tikslą, tai, kiek laiko turi tęstis kova, neabejodamas, kad nugalės neištikimus, ir kad ištikimieji nugalės. Visa tai apsvarstydami, turime ugdyti pastovų ir didelį atsargumą – P'36, 166.

Paralelinės citatos: Iš. 23:13; 34:12; Įst. 4:9,23; Joz. 22:5; 1 Kar. 8:25; Ps. 39:1; 141:3; Pat. 4:23; Mal. 2:15; Mt. 16:6; 24:4; 26:40,41; Lk. 11:35; Apd. 20:28-31; 1 Kor. 10:12; 16:13; Ef. 5:15; 6:18; 1 Tim. 4:16; Hbr. 2:1; 3:12; 1 Pet. 1:13; 4:7; 5:8.

Giesmės: 13, 145, 1, 20, 44, 130, 183 / 346, 57, 392.

Poems of Dawn, 239; Wiersze brzasku, 224: Drąsos! Švinta aušra!
Tower Reading: Z'13, 181; (R 5256).

Klausimai: Ar šią savaitę atkreipiau dėmesį į šį tekstą? Kokiu būdu? Kodėl? Kokios buvo viso to pasekmės?

LAPKRIČIO 20

Tai darydami, jūs niekada nesuklupsite – 2 Pet. 1:10.

Čia nekeliamą sąlygą, kad tai darytume *tobulai*, be atsižvelgimo į Kristaus teisingumą, uždengiančio mūsų nuodėmes ir išlyginančio kasdienius mūsų trūkumus. Bet jeigu kartu su mūsų tikėjimu į Kristaus priskirtą teisingumą *pridėsime* visas tas malones, tobulindami jas *iki mūsų galimybės ribų*, tai nenupulsime. Net ir tada, kai padarysime viską, ką galėjome padaryti ir toliau esame tarnai nenaudingi, neišdrįsiantys pasitikėti savo asmeniniu teisingumu, bet gautu rūbu, kuris tampa mūsų per tikėjimą į Kristų, kai „stengiamės“ su baime ir drebėjimu daryti savo išgelbėjimą tikru, žinodami, kad Kristaus teisingumas yra priskiriamas tik tiems, kurie trokšta palikti nuodėmę ir siekia „šventumo“, be kurio nei vienas nematys Dievo – Z’97, 148 (R 2154).

* * *

Pasakymas „tai darydami“, reiškia tris skirtingas veiklas: pirmą, *pridėkite* – reiškia ugdymą ankščiau išvardytų malonių; antra, jei šios savybės *jumyse gyvuoja* – reiškia tų malonių praktikavimą, jas jau išugdžius, ir trečia, jei šios savybės *tarpsta* – reiškia tų malonių panaudojimą taip, kad tinkamai jos bendradarbiautų tarpusavyje, kontroliuodamos visas kitas malones, mūsų jausmus, mintis, žodžius ir darbus. Šios trys veiklos, jei jos ištikimai atliekamos, ugdo charakterio tobulumą į Kristaus panašumą. Šių trijų veiklos būdų ir charakterio ugdymo pagalba kiekvienas yra saugomas, kad neprarastų ypatingos Dievo malonės ir galiausiai, padedant mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui, kad pasirodytų daugiau nei nugalėtojais, sugebėtų pasiekti galutinę pergalę. Kuo ištikimiau pasinaudokime šia svarbiausia instrukcija, kuri susijusi su charakterio ugdymu – P’30, 183.

Paralelinės citatos: Iš. 19:5; 2 Pet. 3:18; Judo 24; Mal. 3:2; Mt. 10:22; Mk. 13:13; 1 Kor. 15:2,58; Gal. 6:9; 2 Tim. 2:11; Apr. 2:10; 16:15; Jok. 1:22-25; Ps. 24:3,4.

Giesmės: 136, 197, 95, 267, 346, 145, 1 / 188, 442, 422.

Poems of Dawn, 130; Wiersze brzasku, 122: Nenustok, kovok!

Tower Reading: Z’15, 133; (R 5677).

Klausimai: Ar šią savaitę „tai“ dariau? Koku būdu? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 21

Laikykite tai vien tik džiaugsmu, mano broliai, kai pakliūvate į įvairius išmėginimus – Jok. 1:2.

Be abejonės, visi dažnai norėtume, kad įvairūs išbandymai baigtųsi ir kad būtume priimti į nugalėtojų būrį, tačiau kantrybė, tikėjimas ir pasitikėjimas turi atlikti apvalymo darbą mūsų širdyse ir taip padaryti mus subrendusiais, noriais ir paklusniais Viešpačiui. Tegul šis geras darbas ir toliau vyksta mumyse. Džiaukimės, jei mūsų išbandymai atnešė mums daug naudingų ir reikalingų pamokų – sustiprino mūsų charakterį, sutvirtino mus Tiesoje ir teisingume, supažindino mus su mūsų silpnybėmis ir įspėjo mus, kad pasistengtume apsisaugoti nuo šių silpnybių. Net ir tie konfliktai, kuriuose tik dalinai nugalėjome, galėjo būti mūsų gėriui. Net ir tokiuose atsitikimuose, kur patyrėme visišką nesėkmę, rezultatas galėjo būti charakterio sustiprinimas, nutarimo, ryžto išsikristalizavimas didesniai uolumui atėjus pakartotiniam išbandymui, ir padidėjęs širdies nuolankumas parodomas Viešpačiui maldoje – Z'02, 133 (R 3000).

* * *

Čia paminėti išmėginimai, tai Krikščionio išbandymai, susiję su praradimais, nusivylimais, vėlavimais, apribojimais, atidėjimais, ydomis, trūkumais, silpnumais, klaidomis, nesėkmėmis, bausmėmis, sunkumais, poreikiais, didžiulėmis nelaimėmis, nesusipratimais, nesantaika, pasidalijimais, iškraipymais, opozicija, ligomis, skausmais, liūdesiu, pavojais ir persekiojimais. Natūrali tokių išbandymų tendencija yra mus nuliūdinti, prislėgti, tačiau turėtume jais džiaugtis kaip Dievo palankumu, malonės įrodymu ir galimybe tobulėti. Tokių išbandymų metu neįmanoma, sunku yra džiaugtis, o ypačingai jų pradžioje. Geriausiu atveju, galime pripažinti šiuos išbandymus kaip džiaugsmingus, tai reiškia, laikyti juos džiaugsmingais, nors iš tikrųjų jie nėra tokiais. Laikui bėgant, toks pripažinimas taps mūsų įpročiu, o šis įprotis palaipsniui padės mums džiaugtis ir girtis, jei ne dėl išmėginimų, tai vis dėlto jų metu. Aleliuja! – P'35, 171.

Paralelinės citatos: Iš. 34:12; Įst. 13:3; Ps. 119:165; Pat. 2:10-12; 14:27; 19:27; Iz. 33:15,16; Mt. 4:1-11; 13:22; Rom. 5:3-5; 8:35-39; 12:21; 1 Kor. 10:13,14; 2 Kor. 7:4; Ef. 6:11-17; Hbr. 2:18; 4:15.

Giesmės: 78, 56, 57, 91, 119, 137, 266 / 188a, 474, 75.

Poems of Dawn, 294; Wiersze brzasku, 287: Dvi varlės.
Tower Reading: Z'14, 149; (R 5459).

Klausimai: Kokius turėjau išmėginimus šią savaitę? Kaip juos priėmiau? Kas trukdė, kas padėjo? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 22

Nes uolumas Tavo namams sugraužė mane – Ps. 69:9.

Šalti, turintys išskaičiavimų, taupūs žmonės gali turėti kai kurių teigiamų bruožų, tačiau tie, kurie kartą jau patyrė Viešpaties malonę, negali būti nei šalti, nei drungni. Kartą uždegta meilė turi atvesti juos iki deginančio uolumo. Taip buvo su mūsų Viešpačiu Jėzumi, ir tai buvo viena iš priežasčių, kodėl Tėvas mylėjo Jį. Tegul visi, kurie trokšta patikti Viešpačiui, būna pripildyti ta pačia uolumo dvasia teisingumui ir tiesai, o tas uolumas sudegins juos kaip tas aukas ant Viešpaties aukuro. Taip darydami jie labiausiai patiks Dievui ir bus Jam priimtini per Jėzų, mūsų Viešpatį – Z'98, 112 (R 2288).

* * *

Uolumas tai energingas atsidavimas tam tikram reikalui ir džiaugsmingas aktyvumas jo labui. Tinkamai išvystytą uolumą Dievo vaikuose gauname sujungę tam tikrą skaičių charakterio bruožų, tarp kurių ypatingai išsiskiria: tikėjimas, viltis, meilė, aktyvumas, entuziazmas ir paklusnumas. Dievo vaikų uolumas yra nukreiptas į Dievo plano įgyvendinimą ir veikia įvairiai asmenų ir principų atžvilgiu, priklausomai nuo jų laikysenos ir požiūrio į Dievo Planą. Taigi, uolumas žiūri palankiai į vienas elgesio normas ir vienus asmenis ir žiūri nepalankiai į kitas elgesio normas ir kitus asmenis. Uolumas Dievo namams – yra uolumas Viešpaties namų *naudai*, ir uolumas, kuris *būdingas* Viešpaties namams, reiškia energingą atsidavimą Bažnyčiai ir veiklą jos naudai, sutinkamai su Dievo Žodžiu. Kaip buvo su Jėzumi, taip yra ir su mumis, nes toks uolumas, tai savęs aukojimas, kuris sudegina mus ir viską: ką turime, kuo norime būti ir viską, ką tikimės turėti kaip žemiški žmonės – P'34, 160.

Paralelinės citatos: Joz. 24:15,16; 1 Kron. 29:17; 2 Kron. 15:15; Ezr. 7:23; Ps. 119:139; Pam. 9:10; Iz. 62:6,7; Mt. 5:13-16; Jn. 9:4; Rom. 12:11; 1 Kor. 13:3; 15:58; 2 Kor. 4:8-10,13,16-18; Gal. 4:18; 6:9; Tit. 2:14; 2 Pet. 3:14; Judo 3; Apr. 3:19.

Giesmės: 8, 95, 134, 192, 259, 44, 78 / 58, 345, 109

Poems of Dawn, 164; Wiersze brzasku, 153: Mano širdies troškimas.

Tower Reading: Z'13, 168; (R 5250).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau uolus dėl Viešpaties? Kur? Kokiu būdu? Kodėl? Kas man padėjo ar trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 23

Mat jums reikia ištvermės [džiaugsmingos ištvermės, pastovumo], kad, įvykdę Dievo valią, gautumėte, kas pažadėta – Hbr. 10:36.

Čia matome, kad Dievo valios vykdymas nėra vieninteliu išbandymu. Kai pasiekiame šią būseną, šį charakterio bruožą mūsų širdyje, mūsų valioje (nors kūne, tik iš dalies), turime su *kantria ištverme* įtvirtinti teisingą Dievo valią kaip įstatymą mūsų širdims, kaip gyvenimo taisyklę bet kokiomis aplinkybėmis ir sąlygomis. Ir tik tada, ne anksčiau, mūsų širdys bus tinkamos Dievo Karalystei. Apaštalas Jokūbas sako: „*Jūsų tikėjimo ištyrimas pagamina ištvermę* [kantrią ištvermę]“, o tai reiškia, kad jeigu mūsų tikėjimas atlaikys šį bandymą, tai išugdys mūsų charakteryje kantrios ištvermės bruožą. Bet jeigu neišugdysime kantrios ištvermės, tai parodys, kad mūsų tikėjimas neatlaikė išbandymo taip, kaip reikėtų, ir todėl nesame tinkami Karalystei – Z'01, 117 (R 2790).

* * *

Žodį „kantrumas“ Biblija apibūdina ne tik kaip ilgą iškentėjimą, bet kartu kaip ištvermingumą, pastovumą, nepalaužiamumą, džiaugsmingai nugalint kliūtis, trukdančias daryti gera. Pasakymu, *įvykdydami Dievo valią*, Apaštalas turbūt turėjo mintyje meilės ugdymą, kol pasieksime galutinį tikslą, kadangi Dievo valios visuma mūsų atžvilgiu, įsakymo pabaiga, yra meilė, einanti iš švarios širdies, geros sąžinės ir neveidmainiško tikėjimo. Kai pasiekiame šią meilės pakopą, vienas iš svarbiausių dalykų ištvermingai joje laikytis, džiaugsmingai įveikiant kiekvieną kelyje stovinčią kliūtį, kuri trukdo įvykdyti visus meilės reikalavimus. Tai galiausiai padarys mus nugalėtojais ir tai užtikrins mums paveldėjimą visų palaimų, duotų Abraomo sėklai (t. y., jo palikuonims) pagal duotą pažadą su priesaika – P'33, 162.

Paralelinės citatos: Lk. 8:15; 21:19; Gal. 6:9; Hbr. 12:1; Jok. 1:3,4; 5:7,8; Rom. 2:7; 5:3,4; 8:25,35-39; 15:4,5; Ef. 6:8; Kol. 3:24; Hbr. 6:12,15; 1 Pet. 2:19-23; Apr. 1:9; 13:10.

Giesmės: 93, 47, 34, 1, 13, 91, 208 / 66, 108, 100.

Poems of Dawn, 240; Wiersze brzasku, 225; Saldžialapė rožė.

Tower Reading: Z'13, 312 (R 5332).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau kantrus vykdydamas Dievo valią? Kokiu būdu? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

LAPKRIČIO 24

Todėl ir aš pats visuomet stengiuos turėti nepeiktiną sąžinę prieš Dievą ir žmones – Apd. 24:16.

Kaip ir visus kitus mūsų puolusios prigimties charakterio bruožus, taip ir sąžinę reikia reguliuoti. Jeigu mūsų sąžinė turi būti pertvarkoma, tai turime turėti tam tikrą pavyzdį, pagal kurį ją galime pertvarkyti ir reguliuoti. Sąžinė yra kaip laikrodis, kurio ciferblatas yra atitinkamai pažymėtas valandomis, tačiau laikrodžio rodymo tikslumas priklauso nuo tinkamo pagrindinės spyruoklės sureguliuavimo, kad teisingai galėtų parodyti valandas. Panašiai yra ir su mūsų sąžine: ji pasiruošusi parodyti kas teisinga ir kas neteisinga, tačiau pasikliauti teisingu jos parodymu kas yra teisinga, o kas ne, galime tik tada, kai sąžinė taps sureguliuota pagal naują pagrindinę spyruoklę, t. y., pagal naują širdį ir švarią valią, kuri pilnai suderinta su meilės įstatymu, parodytu Dievo Žodyje – Ž'00, 360 (R 2733).

* * *

Kaip Teisingumas yra Dieviško sosto pamatas, taip ir mums, Dievo vaikams ir Jo tarnams, teisingumas turi būti visų mūsų poelgių pagrindas. Jis susideda iš pareigos meilės Dievui visa širdimi, visu protu, visa siela ir visomis jėgomis bei meilės artimui kaip sau pačiam. Galime būti tikri, kad bet kokia tarnystė Dievui ar žmogui, jei ji neatitinka teisingumo reikalavimų, yra nepriimtina Dievui ir yra žalinga kitiems ir mums patiems. Nes paklusti (t. y., vykdyti teisingumą) yra geriau, nei aukoti, kai ši auka atliekama pažeidžiant teisingumą. Kaip ir šventas Paulius, turėtume pastoviai budėti, kad pasielgtume teisingai Dievo ir žmonių atžvilgiu, nes tik tokiu būdu galime turėti sąžinę, kuri mūsų neapkalts nusidėjimu prieš Dievą ir mūsų artimus. Tuomet, pasiremiant tokia gera sąžine, mūsų auka bus priimtina, jei ji derinsis su Viešpaties Dvasia, Žodžiu ir apvaizda – P'32, 167.

Paralelinės citatos: Apd. 23:1; Rom. 2:14,15; 9:1; 14; 1 Kor. 8:7-13; 10:27-31; 2 Kor. 1:12; 4:2; 1 Tim. 1:5,19; 3:9; Hbr. 9:14; 10:22; 13:18; 1 Pet. 2:19; 3:16,21; Pat. 28:1; Apd. 2:37; 1 Tim. 4:2.

Giesmės: 198, 13, 130, 136, 145, 190, 244 / 353, 257, 433.

Poems of Dawn, 117; Wiersze brzasku, 109; Vakaro malda.

Tower Reading: Ž'11, 424 (R 4919).

Klausimai: Ar šią savaitę turėjau gerą, ar blogą sąžinę? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

LAPKRIČIO 25

Nė vienas gundomas tegul nesako: „Esu Dievo gundomas“, nes Dievas negali būti pikto gundomas ir pats nė vieno negundo – Jok. 1:13.

Yra skirtumas tarp gundymų, kuriuos Tėvas laiko tinkamais, ir gundymų, kurie eina nuo priešininko. Tie pirmi gundymai yra lojalumo, ištikimybės išbandymai, susiję su Dievu ir teisingumo principais, ir skirti palaimai ir pagelbėjimui visiems tiems, kurie priešinasi pagundoms ir taip parodo savo ištikimybę teisingumui. Pagundos nuo šėtono, priešingai, savo prigimtimi yra spąstai ir pinklės daryti blogį ir nuodėmę, tai pagundos, kurių metu norima parodyti gėrį kaip blogį, o blogį kaip gėrį, šviesą kaip tamsą, o tamsą kaip šviesą. Tokiu apgaulingu, įviliojančiu į blogio pinkles būdu Dievas nei vieno negundo – Z'04, 7 (R 3296).

* * *

Pagundos tai patrauklios sugestijos, pasiūlymai. Jos gali būti nukreiptos arba į gėrį, arba į blogį. Blogos sugestijos eina nuo šėtono, pasaulio ir mūsų kūno, o geros sugestijos – eina nuo Viešpaties, panaudojant Jo Dvasią, Žodį ir apvaizdą. Nors Viešpats leidžia, kad ateitų pagundos daryti blogį, norėdamas mus išmėginti, tačiau jos niekada neateina iš Dievo, kadangi tokios sugestijos yra priešingos Jam kaip tobulos išminties, galios, teisingumo ir meilės Šaltiniui, bei Įkvėpėjui, priešingos Jo charakteriui ir siekiams. Kadangi pagundos daryti blogį visai neina iš Dievo charakterio savybių, todėl jos negali eiti iš Jo charakterio bruožų, norint suvilioti Savo kūrinius. Pagundų daryti blogį priskyrimas Dievui yra piktžodžiavimas, o priskyrimas Jam pagundų daryti gėrį yra garbė. Su dėkingumu priskirdami Jam mūsų gundymus gėriui, saugokimės priskirti Jam mūsų gundymus blogiui. Geriau priskirkime pagundas tiems, kuriems priklauso – velniui, pasauliui ir kūnui – P'26, 157.

Paralelinės citatos: Pr. 3:1-13; Įst. 13:3; Ps. 119:165; Pat. 1:10-17; 6:27; 14:27; Iz. 33:15,16; Mt. 4:1-11; 26:41; Lk. 11:4; 2 Kor. 11:3,14,15; Jok. 1:14; 2 Pet. 2:9; 1 Kor. 10:13.

Giesmės: 56, 120, 145, 197, 130, 136, 313 / 5, 104, 238.

Poems of Dawn, 177; Wiersze brzasku, 166: Tu žinai.

Tower Reading: Z'15, 341 (R 5799).

Klausimai: Kokias ypatingas pagundas turėjau šią savaitę? Kaip jas priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 26

Tuomet Viešpats paklausė jį: „Ką laikai rankoje?“ – Iš. 4:2.

Jeigu kuris nors nori, kad būtų kuo naudingiau panaudotas Viešpaties Jo palaimintoje tarnyboje, tai pirmiausiai tegul stengiasi kuo geriau jai pasiruošti. Tegul seka numylėtąjį ir pagarbos vertą tarną Mozę, jo nuolankume, energijoje, nepailstančiame uolume ir pasiaukojančioje tarnyboje Viešpačiui. Išmintingas prievaizdas visada stengsis tobulinti įgimtus sugebėjimus ir nelauks stebuklo iš Viešpaties savęs tobulinimo srityje – neeikvos brangaus laiko, bandydamas ugdyti tai, ko iš prigimties neturi. Taigi, stenkimės būti nuolankūs, uolūs, pilni meilės Viešpačiui ir Jo reikalui, tikintys Jo galia ir būkime tokioje širdies ir proto būsenoje, kuri padėtų mums pasiruošti ir būti naudingais, panaudotais kiekviename Dievo tarnybos darbe, kur tik Viešpačiui patiktų mus pakviesti – Z'94, 143; 01, 348 (R 1651, 2902).

* * *

Šventojo Rašto simbolikoje ranka reiškia galią. Todėl laikymas ko nors rankoje bendrai reiškia turėjimą savo galioje dalykų, priklausančių mūsų naujai širdžiai, protui ir valiai bei mūsų žmogiškai prigimčiai. Smulkiau tai reikštų, kad turime savo galioje: žinias, malonę, charakterį, pareigas, laiką, talentus, įtaką, lėšas, draugus, gimines, pilietybę, sveikatą, gyvybę ir t. t. Viešpats trokšta, kad tarnautume atsižvelgiant į tai, kuo esame, ką turime, o ne tuo, kuo nesame ir ko neturime. Todėl, šioje citatoje, Viešpats klausdamas nori, kad mes atkreiptume dėmesį į tai, kuo esame ir ką turime. Šis klausimas užduotas ne tam, kad gauti informacijos, bet norint priversti mus galvoti ir priminti mums, kad atkreiptume dėmesį į savo prievaizdavimą, kad galėtume tinkamiau atlikti savo, kaip prievaizdo, pareigas Viešpaties garbei ir kitų bei savo charakterio naudai – P'36, 166.

Paralelinės citatos: Ps. 34:10; 68:35; 84:11; Pam. 2:26; Iz. 42:5; Dan. 2:21-23; Mt. 25:14,15; Rom. 12:6-8; 1 Kor. 1:5-7; 7:7; Ef. 4:7; 1 Tim. 6:17; Jok. 1:17; 1 Pet. 4:10; Lk. 12:47,48; 19:12,13.

Giesmės: 134, 14, 160, 8, 191, 208, 277 / 24, 370a, 475.

Poems of Dawn, 168; Wiersze brzasku, 157: Mano vienintelis talentas. Tower Reading: Z'14, 78 (R 5418).

Klausimai: Kaip šią savaitę panaudojau savo talentus ir galimybes? Kodėl? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

LAPKRIČIO 27

Visada meldamiesi Dvasioje visokeriopomis maldomis ir prašymu. Išvermingai budėkite – Ef. 6:18.

Turime turėti maldos dvasią visame, ką sakome ir darome, tai reiškia, kad mūsų širdys pastoviai turi kreiptis į Viešpatį, prašydamos vedimo visuose mūsų gyvenimo reikaluose, kad mes galėtume visomis jėgomis daryti tai, ką mūsų rankos gali padaryti ir tai daryti tokiu būdu, kuris mielai patiktų Dievui; kad būtume Jo apsaugoti nuo pagundų, kurių priešingu atveju negalėtume iškęsti, ir kad galiausiai būtume išlaisvinti nuo šėtono įtakos ir turėtume dalį Viešpaties Karalystėje. Broliai, atsiminkime ir kaskart vis geriau įgyvendinkime šiuos mūsų Viešpaties žodžius: „Budėkite ir meldkitės, kad nepatektumėte į pagundą” – Z’01,80 (R 2773).

* * *

Malda yra išsakyti ar neišsakyti nuoširdūs širdies troškimai, prašant Dievo gerų dalykų. Ji yra taip būtina mūsų augimui, tobulėjimui, kaip ir žemiško žmogaus troškimai yra būtini jo augimui laikinų palaimų srityje. Kaip be tų troškimų žemiškas žmogus greitai mirtų, taip ir be tikros maldos mirtų nauja širdis, protas ir valia. Mūsų maldos neturi būti formalios, jos turi eiti iš širdies gelmių, kadangi tų dalykų, kurių prašome, turime nuoširdžiai trokšti. Tokios maldos, išsakytos laikantis Viešpaties Žodžio, tikrai bus išklaustos. Be budraus laukimo dažnai nepastebime Viešpaties atsakymo į mūsų maldas. O kartais, nors ir laukiame Jo atsakymo, nepastebime jo, kadangi Jis delsia atsakyti į mūsų prašymus. Todėl, tokiaime budėjime būtina yra ištvermė, už kurią tinkamu metu bus atlyginta, gaunant ilgai lauktą atsakymą – P’30, 183.

Paralelinės citatos: Lk. 11:5-13; 21:36; Ps. 5:1-3; 116:1,2; Dan. 6:10; Apd. 6:4; 10:2,9; Rom. 12:12; Flp. 4:6,7; Kol. 4:2; 1 Tes. 5:17; Mt. 26:39-44; Ef. 1:16; 1 Tim. 5:5.

Giesmės: 35, 239, 183, 130, 19, 199, 324 / 321, 393, 370.

Poems of Dawn, 118; Wiersze brzasku, 112: Malda.

Tower Reading: Z’15, 182 (R 5707).

Klausimai: Ar šią savaitę pastoviai meldžiausi? Kaip meldžiausi? Ko prašiau? Ar ištvermingai laukiau Viešpaties atsakymo? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 28

***Kai Jis duoda ramybę, kas gali varginti?* – Jobo 34:29.**

Kas, jei ne Jis, „visokios paguodos Dievas“, gali duoti ramybę tarp neramumų, kurie slegia sielą kaip staigios audros jūroje? Kaip jūreiviai atsidūrę pavojuje, mes šaukiame pagalbą į Jį, o Jis įveda mus į geidžiamą ir trokštamą uostą – į tą palaimintą uostą, kuriame viešpatauja Dievo ramybė ir taika. O koks prašymas atneša šią ramybę? Tai nėra malda, prašant pašalinti visas nerimo ir neramumų priežastis, kadangi ne visada yra Dievo valia tokiu būdu siųsti ramybę žmogaus dvasiai; tai ne visada yra pats geriausias būdas. Tačiau yra toks prašymas, kuris niekada mūsų neapvilia, o visada atneša ramybę, kurios niekas negali „sudrumsti“. Šis pagalbos šauksmas, tai malda su pasitikėjimu, kad su džiaugsmu ir meile paklusime Dievo valiai – Z'96, 259 (R 2058).

* * *

Elihui, kaip ir kitiems trims Jobo draugams trūko Dievo įkvėpimo, kurį turėjo Jobas. Tačiau Elihu kalboje yra daug išminties, parodančios, kad jis (gyvenęs Abraomo laikuose), buvo toli nuo beždžionės ir turėjo išminties, kurios evoliucijos pasekėjai dar ir dabar nėra pasiekę. Nors šioje eilutėje pasakyti Elihu žodžiai nėra Dievo įkvėpti, tačiau yra teisingi, kadangi Dievas suteikia nesugriaunamą ramybę Savo žmonėms, kurios kiti negali sunaikinti. Ši ramybė eina iš pilno tikėjimo Juo ir širdies harmonijos su Juo, Jo charakteriu, Planu ir darbais. Tai ramybė, kurios pasaulis nežino, negali duoti ir negali atimti. Dievo žmonės patiria šią ramybę palaimą nešančiuose išbandymuose. Būdami apsaugoti Dievo Sandora, patvirtinta Jo priesaika, Vyriausiojo Kunigo Jėzaus darbu ir turėdami Šventosios Dvasios, jie pakyla aukščiau virš dabartinių rūpesčių ir taip džiaugiasi Dievo ramybe, kuri viršija bet kokią supratimą ir saugo jų širdis bei protus Jėzuje Kristuje amžinam gyvenimui Jame – P'35, 171, 172.

Paralelinės citatos: Iz. 26:3; Rom. 8:31; Flp. 4:7; Ps. 1:1,2; 4:8; 25:12,13; 29:11; 85:8; 119:165; Lk. 1:79; 2:14; Jn. 14:27; 16:33; Rom. 2:10; 5:1; 8:6.

Giesmės: 128, 80, 87, 94, 179, 244, 321 / 470, 376, 374.

Poems of Dawn, 100; Wiersze brzasku, 89; Mirtinai sužeistas.

Tower Reading: Z'16, 101 (R 5878).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išgyvenimus, susijusius su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kas padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 29

Išlaikykite nepajudinamą vilties išpažinimą, nes ištikimas Tas, kuris yra davęs pažadus – Hbr. 10:23.

Dievo pažadas tai pamatas ant kurio statome viską, ką tikimės turėti mūsų charakteryje ir būsimoje garbėje. Branginkime šią Tiesą taip, kad jokių būdu ir jokia prasme nesileistume į jokių kompromisą. Laikykimės Tiesos ne tik pagal raidę, bet ir pagal dvasią – mylėdami ją, nes ji yra teisinga, taip pat graži ir didinga. Ir visada prisiminkime *kantrios ištvermės svarbą*, kad galėtume ne tik ugdyti ir praktikuoti krikščioniškas malones, bet ir džiaugsmingai priimtume išbandymus, persekiojimus ir sunkumus, kokius Dievas numatė mums kaip reikalingus, kad galėtų patikrinti, kiek išugdytas mūsų charakteris, kuris, kaip Jis mums išaiškina, yra nepaprastai svarbus ir be kurio neįmanoma nei pasiekti, nei išlaikyti tobulos meilės – Z'01, 119 (R 2790).

* * *

Žodis „vilties“ čia turi reikšmę „Tiesos“ (Judo 3). Turbūt Apaštalo mintis buvo ta, kad turėtume *ištvermingai* pateikti Tiesą, darydami tai drąsiai, be baimės ir tvirtai, nors ir didelės kliūtys atsirastų ir stovėtų kelyje. Jo mintis geriausiai suprantama gali būti tada, kai prisiminsime, jog šiame skyriuje pirmiausiai jis aprašo Jėzų esantį Šventojoje ir Švenčiausioje, o po to kunigus, esančius Šventojoje. Mūsų tekste Apaštalas pateikia mintį, nurodančią į antitipinę Žvakidę, kuri, kaip jis nurodo, simbolizuoja Bažnyčią, su jos sugebėjimais apšviesti ne tuos, kurie yra Kieme ar Stovykloje, bet tik tuos, kurie yra Šventojoje. Taip matydami galime tvirtinti, kad kunigija kūne, turėjo tikslą apšviesti vieni kitus giliomis Tiesomis. Dievas žada Savo malonę tiems, kurie ištikimai ir nepajudinamai vykdo Jo gerą darbą. Dievas tikrai įrodys Savo ištikimybę visose aplinkybėse ir įvykdys Savo pažadus – P'34, 160.

Paralelinės citatos: Hbr. 4:14; 1 Kor. 1:17,18,21,31,27-29; 2:1-8,12,13; 14:1-25; 2 Kor. 2:14-16; 3:12,13; Kol. 1:23-29; 1 Tes. 2:3-12; 2 Tim. 2:15; Tit. 3:8,9; Ps. 57:7; Mt. 10:22; 1 Kor. 15:58; Hbr. 13:9; Įst. 7:8,9; Joz. 23:14; 2 Sam. 7:28; 1 Kar. 8:23,24,56; Ps. 89:1,2,5,8,14,24,28,33,34; Iz. 54:9,10.

Giesmės: 293, 11, 44, 70, 164, 260, 309 / 314, 370, 15.

Poems of Dawn, 302; Wiersze brzasku, 289: Granito siena.

Tower Reading: Z'14, 211 (R 5497).

Klausimai: Ar šią savaitę ištvermingai skelbiau Tiesą? Kaip Dievas per tai parodė Savo ištikimybę? Kokios buvo pasekmės?

LAPKRIČIO 30

Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas iki amžiaus pabaigos – Mt. 28:20.

Be abejo, Viešpats, kuris rūpestingai prižiūrėjo sėjimo darbą, yra ne mažiau suinteresuotas ir rūpinasi pjovimo darbu. Todėl pjaukime Tiesos pjautuvu su energija ir drąsa, atsimindami, kad tarnaujame Viešpačiui Kristui, kad mes neatsakome už pjūtį, bet atsakome už panaudojimą savo energijos, renkant tuos subrendusius kviečius, kuriuos sugebame surasti. Jeigu turėsime daug dirbti, kol surasime keletą subrendusių grūdelių, tai tuo labiau džiaukimės tais, kuriuos randame ir mokykimės mylėti ir vertinti tai, kas retai kada sutinkama ir brangu. Taip pat atsiminkime, panaudodami visą savo išmintį šioje tarnyboje, kad Viešpaties tikslas, patikint mums tam tikrą dalį Jo darbe, nėra vien tas, kad parodyti, ką mes galime atlikti, bet, kad šis darbas suteiktų palaimą mums patiems – Z'01, 155 (R 2808).

* * *

Tai vienas iš paskutiniųjų mūsų Viešpaties pažadų, duotų Bažnyčiai prieš Jo žengimą į dangų. Šiuo Viešpaties pažadu užtikrinamas ne Jo kūniškas buvimas su išrinktaisiais, bet garantuojama Jo ypatinga malonė, draugystė, užuojauta, meilė, rūpestis, vadovavimas, ribojimas, apsauga, koregavimas, padrašinimas, patarimas ir bendradarbiavimas. Atrodo, kad pasakymas „per visas dienas“ reiškia, jog Viešpats bus su mumis ne tik tam tikrais laiko tarpais, bet nuolatos, neleidamas net ir vienai dienai praeiti be Savo pažado pilno ištesėjimo, duodant visa, kas reikalinga Bažnyčiai. Viešpats ištikimai laikosi šio pažado, o tai parodo ir Bažnyčios istorija. Iš patirties ir pastebėjimų galime pasakyti, jog esame gyvi šio fakto liudytojai, kaip Tiesa vis labiau atidengiama mūsų susirinkimuose bei Pjūties sėjimuose, ir mūsų asmeniniame gyvenime, Bažnyčios dabartiniame Laodikėjos laikotarpyje – P'33, 162.

Paralelinės citatos: Iš. 33:14,15; Joz. 1:5,9; Ps. 34:7; 46:1,5,7,11; 105:14,15; Iz. 41:10; Jer. 15:20; Ezek. 48:35; Ag. 1:13; Zach. 2:5; Jn. 14:16-23; 1 Jn. 1:3.

Giesmės: 333, 110, 120, 242, 293, 328, 330 / 109, 321, 318.

Poems of Dawn, 234; Wiersze brzasku, 220: Mūsų naštų Nešėjas.

Tower Reading: Z'14, 363 (R 5587).

Klausimai: Ar šią savaitę patyriau Viešpaties buvimą su manimi? Kokiu būdu? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 1

Mylėk savo artimą kaip save patį – Mt. 22:39.

Jeigu nenori, kad tavo artimas įtarinėtų tave ir apkalbėtų, tai ir pats neturi to daryti. Viešpaties įsakymas reikalauja, kad visi, esantys Jo Sandoroje, saugotųsi ir nekalbėtų jokių įtarinėjimų prieš savo artimą. Jeigu, vis dėlto, sutapus įvairioms aplinkybėms, įtarimas, peržengiantis žinojimo ribas, atsiranda mūsų mintyse, tai naujas protas su savo prigimtinu geranoriškumu nedelsdamas turi suabejoti šių įtarimų teisingumu, darydamas prielaidą, kad tai galėjo būti pasekmė klaidingos informacijos ar klaidingo aiškinimo, ir taip suabejoti dėl šios spėjamos kaltės kaltinamojo naudai – Z'99, 72 (R 2442).

* * *

Kiekviena morališkai laisva asmenybė yra mūsų artimu, nepriklausomai nuo rasės, tautybės, lyties, pareigų, amžiaus, šalies, giminystės ar buitinių sąlygų. Turime dvi klases artimųjų: viena tai Adome, o antra – Kristuje. Vieni artimieji yra artimesni už kitus, o skirtingi artumo laipsniai sudaro skirtingus mūsų išpareigojimus jų atžvilgiu. Taigi, turime didesnius išpareigojimus mūsų šeimoms negu svetimiems, didesnius pasišventusiems nei laikinai išteisintiems, ir didesnius išpareigojimus laikinai išteisintiems, nei neišteisintiems. Praktiška šio teksto pritaikymo esmė yra ta, kad parodytume mūsų artimui tokią pačią gerą valią ir patarnavimą, kokį, pažinę Viešpaties valią esant toms pačioms aplinkybėms, norėtume, kad ir mums parodytų, jeigu būtume jo vietoje, o jis mūsų vietoje. Tai yra pareigos meilės taisyklė, t. y. teisingumas mūsų artimųjų atžvilgiu. Auka, kuri duodama pažeidžiant šią taisyklę, negali būti Dievo priimta – P'32, 197.

Paralelinės citatos: Kun. 19:18; Mich. 6:8; Mt. 7:12; 9:13; Mk. 12:31; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Jok. 2:8; 1 Tim. 1:7; 1 Pet. 1:22; 2 Pet. 1:7; 1 Jn. 3:18.

Giesmės: 166, 165, 95, 196, 198, 267, 125 / 295, 393, 37.

Poems of Dawn, 124; Wiersze brzasku, 117: Telaimina tave Dievas!

Tower Reading: Z'15, 168; (R 5699).

Klausimai: Ar šią savaitę mylėjau savo artimą kaip save patį? Kokios buvo aplinkybės ir rezultatai?

GRUODŽIO 2

Tad ko lauki? Kelkis, pasikrikštyk – Apd. 22:16.

Šiame aprašyme duotas geras pavyzdys, kurį turėtų sekti visi, kurie turi įtakos kitiems ir stengiasi kitus atvesti į teisingą kelią. Raginkite juos skubiai, visiškai ir iki galo paklusti, visiškai išpažinti Viešpatį ir Tiesą. Ir jeigu jie nepajus noro neatidėliotinai paklusti, kai savo tikėjimo akimis pamatė Viešpatį, o ausimis išgirdo Jo balsą, tai bus dar mažiau paklusnūs vėliau, kai pasaulis, kūnas ir velnias pasakys jiems: „Nebūkite kraštutinių pažiūrų, geriau būkite nuosaikūs; nepasišvęskite Viešpačiui pilnai. Jūsų artimieji ir draugai pagalvos, kad netekote proto, tai pakenks jūsų viltims ir perspektyvoms, o jūsų draugai taps jūsų priešais. Tai jums per daug kainuos, neskubėkite“ – Z’01, 186 (R 2823).

* * *

Atrodo, remiantis šiuo aprašymu, kad Saulius iš Tarso, prieš pradėdamas savo tarnystę delse, laukdamas kol aplinkybės, išbandymai ir sąlygos leis jam žengti tą žingsnį, kuriam paragino jį Viešpaties pasiuntinys. Tame jis yra mums pavyzdys. Turime stovėti ramiai ir laukti Viešpaties, kol Viešpaties Žodis savo principų, savo Dvasios pagalba bei apvaizda pritars tam, kam esame kviečiami, net jei aplinkybės, išbandymai ir sąlygos lyg kad skubintų eiti į priekį. Tačiau kaip ir Saulius, nedvejokime eiti į priekį, kai Viešpaties Žodis tam kviečia. Sėkmingas pasipriešinimas netinkamam spaudimui eiti į priekį, pergalingas laukimas Viešpaties, kol Jis pakvies mus eiti į priekį, o tuomet greitas paklusnumas – tai pasiekimas garbingo laipsnio charakterio tobulėjimo srityje. Atrodo, kad jokioje kitoje mūsų krikščioniško charakterio srityje nesame taip dažnai bandomi, kaip šioje, ypatinai, kai esame Viešpaties žmonių vadais – P’26, 172.

Paralelinės citatos: Iš. 22:29; Mt. 8:21,22; 19:16-22; Lk. 9:61,62; Apd. 24:25; Joz. 24:15; 1 Kar. 18:21; Iz. 50:7; 1 Kor. 15:58; 2 Pet. 1:10.

Giesmės: 1, 14, 203, 80, 94, 13, 25 / 262, 132, 422.

Poems of Dawn, 53; Wiersze brzasku, 44: Krikšto giesmė.

Tower Reading: Z’14, 248; (R 5520).

Klausimai: Ar šią savaitę neatidėliodamas ir greitai paklusau? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 3

Kadangi tu išlaikei mano kantrybės žodį, tai ir Aš tave apsaugosiu nuo išbandymo valandos, kuri ištiks visą pasaulį, kad būtų išmėginti žemės gyventojai – Apr. 3:10.

Tai ypatingas apdovanojimas tiems, kurie dabartiniame Laodikėjos periode su *kantrių ištvermingumu* bėga lenktynėse. Nors mes neturėjome privilegijos išvengti gundymo valandos, tačiau turime ypatingą, kompensuojantį palaiminimą gyventi Viešpaties *paruzijos* (buvimo čia) laike. Galime džiaugtis draugyste su Juo, džiaugtis Jo mokymu ir Viešpaties dalijamu dvasiniu maistu, kuris dabar yra „maistas tinkamu laiku“, dalijamu tokiu būdu ir tokiu mastu, koku nei vienas ištikimasis buvusiuose amžiuose negalėjo džiaugtis. Tačiau, kaip galime ir tikėtis, ši pati didžiausia malonė proporcingai susijusi su pagundų valandos išbandymų subtilumu ir aštrumu, ateinančiu visam pasauliui. *Kantri ištvermė* dabar reikalinga labiau, nei kada nors anksčiau – Z’01, 118 (R 2790).

* * *

Ši valanda pavadinta gundymo valanda todėl, kad tos valandos laike dominuoja dideli ir sunkūs išbandymai, paliečiantys visą žmoniją, ypač tikrąją ir vardinę Bažnyčias. Vardiniais ir tikriesiems Dievo žmonėms šie išbandymai yra sunkūs, ypač veikiantys šešiomis pagrindinėmis kryptimis: išpirkimo kainos atmetimo, netikėjimo, kombinacionizmo (tiesos jungimo su babiloniškais metodais, vert. past.), reformizmo, prieštaravimo (kontradikcionizmo) ir revoliucingumo. Nors Filadelfijos Bažnyčia buvo apsaugota nuo šių ypatingų išbandymų, Laodikėjos Bažnyčiai tenka juos patirti. Tačiau Viešpats Laodikėjos periode Savo ištikimiesiems suteikia ypatingą pagalbą, duodamas šviesą šiam laikui, Viešpaties Paruzijos ir Epifanijos metu. Revoliucingumo požymiai gundymo valandoje veikia kartu su Epifanija, „aiškia šviesa“, kuri parodo revoliucingumą ir daug kitų dalykų – P’36, 166.

Paralelinės citatos: Apr. 1:9; 13:10; 14:12; Mt. 6:13; 26:41; 1 Kor. 10:13; Ef. 6:13; 2 Pet. 2:9; Mt. 24:24; Iz. 24:17; Dan. 12:10; Jok. 1:12; 1 Pet. 4:12.

Giesmės: 13, 145, 56, 57, 99, 119, 137 / 346, 433, 251.

Poems of Dawn, 125; Wiersze brzasku, 118: Išbandymų valanda.

Tower Reading: Z’16, 327; (R 5981).

Klausimai: Kokius turėjau išbandymus šią savaitę, susijusius su šią eilute? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 4

Jei tad jūs, būdami blogi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus duos Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo – Lk. 11:13.

Jeigu visi pasišventę Viešpaties žmonės galėtų pasiekti tokią būseną, kai pagrindiniu jų gyvenimo tikslu ir visos jų pagrindinės maldų mintys būtų prašymas daugiau Šventosios Dvasios, šventumo dvasios, Tiesos dvasios, Kristaus Dvasios, sveiko mąstymo dvasios, kokią tada palaimą gautų visi! Jei tada jie grumtųsi su Viešpačiu iki pat aušros, jų įsikibimas į Jį tikrai atneštų trokštamą palaiminimą. Nors Viešpats apreiškė Savo žmonėms, norėdamas duoti tą palaiminimą, tačiau Jis jo nesuteikia, kol jie neišmoks jo vertinti ir nuoširdžiai jo trokšti – Z’01, 271 (R 2864).

* * *

Kada mūsų Viešpats pasakė savo mokiniams, kad jie yra blogi, nemanė, kad jų ketinimai yra blogi, greičiau, kad jie yra puolę prote ir širdyje. Vis dėlto tai turėjo reikšti, kad jie dar turėjo Dievo paveikslą likučių, kurių dėka žino kaip duoti natūralių gerų dovanų savo vaikams ir sugeba jas duoti. Mūsų Viešpats įrodo, kad jei netobulas žmogus gali padaryti kažką gero, tai tuo labiau absoliučiai Tobula Asmenybė gali padaryti daug daugiau gėrio, tai reiškia, gali suteikti ir suteiks Savo Šventosios Dvasios Savo vaikams, kurie Jo to prašo. Šventosios Dvasios dovana yra pati didžiausia dvasinė dovana; iš tikrųjų, tai yra suma visų mūsų dabartinių dvasinių palaimų ir yra „rankpinigiais” mūsų amžino paveldėjimo. Todėl prašymai Šventosios Dvasios turėtų būti pagrindine tema visų mūsų maldų, išsakytų mūsų Dangiškajam Tėvui. Dievas visa tai duoda tiems, kurie yra Jo – P’30, 183, 184.

Paralelinės citatos: Ps. 103:13; Pat. 1:23; 3:12; Joel. 2:29; Mt. 7:7-11; 21:22; Mk. 11:24; Jn. 14:16; 15:7; 4:10; Ef 1:3; Tit. 3:4,5.

Giesmės: 35, 239, 1, 90, 91, 95, 198 / 417, 100, 238.

Poems of Dawn, 102; Wiersze brzasku, 91: Viešpatie, duok man tai!
Tower Reading: Z’15, 38; (R 5623).

Klausimai: Ar šią savaitę meldžiausi ir prašiau Šventosios Dvasios? Kaip? Kodėl? Kokie buvo rezultatai?

GRUODŽIO 5

Šiandien pasirinkite, kam norite tarnauti ... bet aš ir mano šeima tarnausime Viešpačiui – Joz. 24:15.

Tegul kiti garbina kurį nori ir ką nori; bet mes, kurie patyrėme, kad Viešpats yra maloningas, kurie pažinome Jį per Jo Žodį, per Jo apvaizdą ir Jo Dvasios galią, kuri paskatina mus naujam gyvenimui, negalime garbinti nieko kito, kaip tik mūsų Dievą. Garbindami Jį turime Juo tikėti be išlygų. O pilnai pasitikėdami Juo, mielai galėsime eiti tuo keliu, kurį Jis mums nurodo. Taip pasitikėdami ir taip vaikščiodami, esame patenkinti viskuo, kas mums atsitinka, nes ranka, kuri mus veda, yra Jo ranka. Ir būkime tikri, kad taip sekdami paskui tikrąjį Ganytoją, galiausiai pasieksime Karalystės avidę. Šiame užtikrinime turime džiaugsmą, ramybę ir širdies palaimą, net ir šiuose mūsų piligrimiškos kelionės namuose – Z'01, 284 (R 2872).

* * *

Greitas apsisprendimas pildyti Viešpaties valią po jos pažinimo, yra ištikimųjų elgesys. Charakteringas bruožas dalinai neištikimų yra susilaikymas nuo Dievo valios pildymo irėjimas į kompromisą su blogiu net ir tuomet, kai atpažįsta Viešpaties valią gėrio ir blogio atžvilgiu. Nors Viešpats yra kantrus, galiausiai privers juos apsispręsti. Taip pakreips jų išbandymus, kad bus priversti nuspręsti, arba vykdyti Viešpaties valią, arba jai priešintis. Taigi, tegul ištikimieji kaip senovinis Jozuė, žodžiu ir elgesiu paragina, padrašina dalinai neištikimuosius priimti teisingą sprendimą; tačiau neatsižvelgiant į tai, ar jie priims duotą paraginimą, ar ne, ištikimieji vadovaujant Kristui, savo Galvai, tegul ir toliau lieka mirę sau ir pasauliui, o gyvi Dievui, kad tokiu būdu galėtų tarnauti Viešpačiui kartu su visais, kuriems turi įtakos – P'35, 172.

Paralelinės citatos: 1 Kar. 18:21; Ezech. 20:39; Lk. 16:13; Rom. 6:16; Pr. 18:19; Jn. 6:67-69; Mt. 19:16-22; 26:33, 35; Joz. 24:16-18; 23:15; 1 Kron. 28:9.

Giesmės: 160, 1, 8, 14, 78, 130, 136 / 365, 417, 75.

Poems of Dawn, 38; Wiersze brzasku, 29: Kam jūs tarnausite?
Tower Reading: Z'11, 78; (R 4780).

Klausimai: Ar šią savaitę ugđčiau ryžtingumą? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 6

Žmogus, kuris nesusivaldo, yra kaip atviras miestas, kurio sienos sugriautos – Pat. 25:28.

Kova su pačiu savimi tai pati didžiausia kova, o Viešpaties Žodis sako mums „kas suvaldo savo dvasią [savo protą, savo valią] geresnis už tą, kuris užima miestą“, kadangi jis išmoko, kontroliuodamas save, panaudoti tikro charakterio karingumą teisinga linkme. Po rimtų išbandymų kovojant su nuodėme ir savanaudiškumu savyje, po išėmimo rąsto iš savo asmeninės akies, po to, kai nugalėsime pyktį, rūstybę, neapykantą ir vaidus savo širdyje ir kūne – tik tada, pasitelkę šią sunkią kovą bei patirtį, būsimė paruošti padėti broliams, padėti artimiems jų sunkumuose, padėti jiems įveikti jų apgultis ir silpnybes – Z’01, 295 (R 2877).

* * *

Žodis *dvasia* čia reiškia charakterio būdą. Negalėti suvaldyti savo dvasios reiškia neturėti savikontrolės. Asmuo, kuris jos neturi, yra kaip griuvėsiai, jei kalbėsime apie jo charakterį. Saliamonas iliustruoja tokią būseną kaip miestą, sugriautą ir be sienų. Pagal šią iliustraciją, mūsų charakteris yra lyg miestas, o mūsų įvairios geros dorybės – namai, mūsų geros mintys – kareiviai, ginantys miestą, o savikontrolė – sienos, apsupančios miestą. Išorėje yra nuodėmė, klaida, savanaudiškumas ir pasaulietiškumas, kaip tie kareiviai, vadovaujant šetonui, jų generolui, bei kūnui ir pasauliui, jo leitenantams. Jie pirmiausia atakuoja mūsų savikontrolę, o kada ji krenta, naikina kiekvieną gerą mintį ir dorybę mumyse. Pagrindinis mūsų rūpestis – neleisti pralaužti savikontrolės sienos. Taip elgdamiesi mes įrodysime, kad esame nugalėtojai šioje gynybinėje kovoje ir išsaugosime savo simbolinį miestą nuo sugriovimo – P’34, 174, 175.

Paralelinės citatos: Ps. 116:11; Pat. 14:29; 16:32; 19:2; 21:5; 23:2; 25:8; 29:20; Pam. 5:2; 7:9; Lk. 14:26, 27; Rom. 8:12, 13; 13:14; 14:1-15:5; 1 Kor. 6:12; 8:13; 9:12, 15, 18, 19, 23, 25-27; Kol. 3:5; Tit. 2:12; 1 Pet. 4:1, 2; 2 Pet. 1:6;

Giesmės: 145, 136, 125, 267, 1, 183, 130 / 450, 135, 415.

Poems of Dawn, 206; Wiersze brzasku, 199: Lauk Viešpaties
Tower Reading: Z’15, 87; (R 5652).

Klausimai: Ar šią savaitę ugđčiau savikontrolę, ar apsileidau šiame darbe? Kodėl? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 7

Jis keikiamas, neatsakė keiksmu – 1 Pet. 2:23.

Jėzaus priešai plūdo ir keikė Jį ne todėl, kad rado Jame tikrą ir teisingą priežastį, dėl kurios galėtų plūsti, nei todėl, kad jie buvo tokie tobuli, jog Jėzus negalėtų rasti juose nieko kas verta plūdimo. Jis buvo pilnai atsidavęs Dievo valiai ir todėl galėjo pakelti žmonių pajuoką ir plūdimą ir atlaikyti tai nuolankiai ir kantriai, atsimindamas, *kad tam ir buvo pašauktas*. Jėzus kantriai tai atlaikė, išmoko pamokas, įrodė Savo ištikimumą, išstobulino ir parodė tikrą charakterį, atjautė ir parodė gailestį dėl jų aklumo, tamsumo ir nežinojimo, o taip pat Savo meilę žmonėms – Z'01, 298 (R 2877).

* * *

Plūsti reiškia neteisingai ir nederamai kalbėti ir kenkti, daryti nemalonius dalykus kitiems. Kada Jėzų pasmerkė mirčiai, ypatingai Jį plūdo kareiviai iš Kajafo ir Piloto rūmų, bei žmonės ir kareiviai pakeliui į Kalvariją ir prie jos. Ir nors Jis nenusipelnė, o jie nusipelnė smerkimo, užgauliojimų, Jėzus jiems neatsakė tuo pačiu. Be abejo, šėtonas stengėsi, kad jų bjaurūs žodžiai ir poelgiai liktų Jėzaus mintyse, stengėsi sužadinti Jame plūstančią dvasią, blogus žodžius ir poelgius. Tame šėtonas apsigavo, kadangi mūsų brangus Atpirkėjas „nieku versdamas gėdą“, nepriklausomai nuo jų plūdimo, pripažino tai, kaip mažareikšmį dalyką ir sukoncentravo Savo valią tam, kad patiktų Tėvui. Šiuo atveju, ir kitais, mūsų palaimintasis Viešpats yra mums sektinu pavyzdžiu. Į visokius plūdumus ir šmeižimus, kurie krenta ant mūsų, į visokias ateinančias pagundas, kad palenkti mus atsakyti plūdimu už plūdimą, kaip ir Jis „nieku versdami gėdą“, sukoncentruokime mūsų valią tam, kad patiktume Viešpačiui, neatsižvelgiant į piktžodžiavimus, plūdumus ir šmeižtus, kurie ant mūsų ateina – P'33,177.

Paralelinės citatos: Mt. 26:65; 27:13,27-30,39-44,49; Ps. 22:6,7,16,17; 31:11-13; 35:20,21; 71:10,11,109:25; Iz. 50:6; 53:7; Hbr. 12:3.

Giesmės: 168, 5, 28, 132, 190, 325, 326 / 15, 380, 123.

Poems of Dawn, 22; Wiersze brzasku, 10: Papasakok man apie Mokytoją.

Tower Reading: Z'13, 35; (R 5172).

Klausimai: Ar šis tekstas man šią savaitę buvo svarbus? Kokiose situacijose ir kokiuose išbandymuose?

GRUODŽIO 8

Jeį pasaulis jūsu nekenčia, žinokite, kad manęs jis nekeitė pirmiau negu jūsu – Jn. 15:18.

Kaip mūsų Viešpats buvo neapkenčiamas visai be priežasties ir nepelnytai, taip, kiek tai įmanoma, tebūnie ir su mumis; tegul neapykanta, piktumas, žmogžudystė, pavydas, išliejamas ant mūsų būna be priežasties, nepelnytas – tegul mūsų gyvenimas būna kiek galima skaistesnis. Tegul mūsų mintys, žodžiai ir poelgiai, tiek, kiek tai mums yra įmanoma, parodo mūsų Viešpaties šlovę ir kalba apie mūsų meilę visiems žmonėms, o ypatingai tikėjimo šeimynai. O ateityje, kada naujoji tvarka bus pilnai įvesta, tie, kurie mūsų dabar neapkenčia, daugiausia dėl to, kad priešininkas juos apakino ir suvedžiojo, nusilenks Viešpaties Pateptajam, o mes turėsime didelį malonumą juos pakelti ir padrašinti, palaiminti, atleisti ir padėti jiems grįžti prie visiško panašumo į Dievo paveikslą – Z'01, 300 (R 2880).

* * *

Žodis „*pasaulis*“ Šventajame Rašte turi daug reikšmių, t. y. reiškia: visą pasaulį, žemę, dispensacinę daiktų tvarką, žmones, pritariančius šiam pasauliui, bei visą žmonių giminę. Be abejo, Viešpaties neapkeitė ne visa žmonių giminė, kadangi keletas pagonių, su kuriais Jis bendravo, pagerbė Jį. Veikia, Jo neapkeitė žydų religiniai vadai ir tie, kuriems jie turėjo įtakos. Jėzaus jie neapkeitė, nes Jo mokinimai griovė jų klaidas, Jo pavyzdys parodė jų veidmainystę, o jų demaskavimas kenkė jų prestižui, Jėzaus reformos kėlė pavojų jų ambicijoms, Jo skelbiama religija griovė jų sektas, o Jo įtaka mažino jų valdžią. Kadangi „tamsa neapkenčia šviesos“, ištikimi Dievo žmonės Evangelijos Amžiaus laike taip pat yra neapkenčiami vardinių Dievo žmonių – lygiai dėl tų pačių priežasčių, dėl kurių neapkeitė ir Jėzaus. Ir taip bus iki pat pabaigos – P'32, 197.

Paralelinės citatos: Ps. 41:9; Jn. 15:19-25; Iz. 53:1-3; Mt. 10:16-39; 24:9; Mk. 13:13; Lk. 21:17; 19:14; Jn. 16:2, 3; 17:14; 1 Jn. 3:1,13.

Giesmės: 312, 47, 48, 134, 150, 8, 114 / 439, 281, 58.

Poems of Dawn, 56; Wiersze brzasku, 48: Kodėl tu lauki?

Tower Reading: Z'11, 141; (R 4813).

Klausimai: Ar šią savaitę dėl Tiesos patyriau kitų neapykantą? Kokiu būdu? Kokie buvo rezultatai?

GRUODŽIO 9

Palaimintas vyras, kuris ištveria išmėginimą, nes, išlaikęs, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Dievas pažadėjo Jį mylintiems – Jok. 1:12.

Jei galėtume visada atsiminti tai, kad kiekvienas išbandymas, kiekvienas persekiojimas, kiekvienas gyvenimo sunkumas, išbandantis tuos, kurie sudarė aukos sandorą su Viešpačiu, yra skirtas *jų patikrinimui*, jų meilės išbandymui, kad galima būtų įsitikinti ar jų charakteriai yra tvirti, išsiskynę ir sutvirtinti teisingume ir pastatyti ant meilės – tai visus tuos išbandymus, sunkumus bei pagundas pamatytume visai naujoje šviesoje, o tai labai mums padėtų kovojant gerą tikėjimo kovą ir pasiekiant pergalę. Mes pasakytume sau: jei per šiuos mažus išbandymus Viešpats tikrina mano meilę ir atsidavimą Jam, tai rūpestingai juos išnaudosiu kaip palankią galimybę parodyti savo Viešpačiui visą savo meilę ir atsidavimą Jam, Jo reikalui, neatsižvelgdamas į tai, ar tai bus smulkmenos ar svarbūs dalykai – Z’98, 41 (R 2257).

* * *

Mėginimas šioje eilutėje reiškia išbandymą, patikrinimą. Ištverti išmėginimą, reiškia džiaugsmingai pakelti išbandymus, stovėti juose pergalingai darant gera. Krikščioniškas gyvenimas yra pilnas išbandymų. Turime būti išbandomi, patikrinti ir užtvirtinti kiekvienoje charakterio srityje, ir tik po to būsime pripažinti vertais. Esame palaiminti, jei laukiame išbandymų, nes taip laukdami pasiruošiame jiems. Dukart esame palaiminti, kai esame išbandomi, nes tai mums duoda galimybę nugalėti. Triskart esame palaiminti, kai ištikimai ištveriamo mūsų išbandymuose iki visiškos pergalės, nes sėkmingai atlaikę išbandymus, džiaugsimės mūsų vilčių išsipildymu. Amžinas gyvenimas Karalystėje, su visu tuo, ką jis reiškia – karakteryje, prigimtyje, perspektyvose ir reginiuose, garbėje, bendravime, paveldėjime ir darbuose, iš tikrųjų taps mūsų. Dievas tam įsipareigojo su priesaika duota „sėklai“, o ta „sėkla“ susideda iš tų pasišventusių asmenų, kurie labiausiai myli Dievą – P’26, 173.

Paralelinės citatos: Jobo 5:17; Ps. 94:12; 119:67,71; Pat. 3:11,12; Mt. 24:13; 1 Kor. 9:25; 2 Tim. 4:8; 1 Pet. 5:4; Mt. 19:28,29; Jok. 2:5; Apr. 2:10.

Giesmės: 93, 56, 57, 67, 197, 200, 313 / 346, 313, 342.

Poems of Dawn, 45; Wiersze brzasku, 37: Apvalymas.

Tower Reading: Z’15, 83; (R 5650).

Klausimai: Kokiuose išbandymuose šią savaitę pasiekiau pergalę? Kokie buvo rezultatai?

GRUODŽIO 10

Tuos, kurie mane gerbia, aš pagerbsiu – 1 Sam. 2:30.

Jeigu Viešpačiui patiko duoti mums galimybę dirbti kokioje nors tarnybos srityje, turime imtis darbo greitai ir su visa energija – iš uolumo Jam ir Jo reikalui, kuriam mus pakvietė. Tai yra būtina sąlyga, kad taptume Jam priimtinais. Jeigu esame tingūs, nesame atidūs galimybėms, tai, be abejo, jos bus iš mūsų paimitos ir atiduotos kitiems, kadangi Viešpats gali paskatinti ir pakviesti tą arba kitą tarnauti Jo reikalui, visiškai nepriversdamas ir nevaržydamas mūsų nepriklausomos laisvos valios, jos laisvės. Vis labiau įvertinkime ir branginkime tą privilegiją, džiau kimės ja, nes ji leidžia mums būti Dievo bendradarbiais, ypatingai šiame dideliame darbe, kokį dabar atlieka mūsų Viešpats ir Vadovas Jėzus. Šiam bendram darbui, šiai tarnybai ir esame pakviesti – Z'01, 318 (R 2888).

* * *

Garbinti Dievą reiškia, kad Dievas mūsų gyvenime yra pirmoje vietoje. Iš vienos pusės tai reiškia, kad pastoviai ir sėkmingai priešinamės tam, kam ir pats Dievas priešinasi, t. y., šėtonui, pasauliui ir kūnui, tam kas pasireiškia nuodėmėje, klaidoje, savanaudiškume ir pasaulietiškume mumyse pačiuose ir aplink mus. O iš kitos pusės, tai reiškia pastovų ir veiksmingą rėmimą to, ką Dievas remia ir laimina, o tai yra meditacija, mąstymas apie Dievo Žodį, jo platinimas, skelbimas, charakterio ugdymas laikantis Dievo Žodžio, blogio iškentėjimas dėl ištikimybės Dievo Žodžiui, budėjimas ir malda vadovaujantis Dievo Žodžiu. Taip darančius Dievas iš tikrųjų pagerbs. Dabartiniame gyvenime pagerbs Šventąją Dvasią, Jo Žodžio supratimu, maldos privilegiją, tarnybos privilegiją, atskyrimu nuo nuodėmės, klaidos, savanaudiškumo ir pasaulietiškumo, pagerbs charakterio išugdymu į Kristaus panašumą ir pergalę kovose. Būsimajame gyvenime pagerbs juos dideliais Karalystės palaiminimais: charakteriu, prigimtimi, perspektyvomis, išaukštinimu, bendravimu, paveldėjimu, pareigomis ir darbais – P'36, 166.

Paralelinės citatos: Jer. 18:9,10; Ps. 18:20; 91:14; 50:23; Pat. 3:9,10; Iz. 29:13,14; Dan. 4:34; Mal. 1:6; Jn. 5:23,44; 8:49; 12:26; 13:31,32; 17:4,5; 1 Kor. 4:5; 1 Pet. 1:7.

Giesmės: 235, 11, 45, 46, 89, 83, 219 / 24, 102, 470.

Poems of Dawn, 278; Wiersze brzasku, 261: Amen!

Tower Reading: Z'15, 173; (R 5703).

Klausimai: Ar ši eilutė šią savaitę išsipildė mano gyvenime? Kaip? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 11

Mano sūnau, duok man savo širdį, ir tavo akys tegul pamėgsta mano kelius – Pat. 23:26.

Dievui atsidavusi širdis ir valia stengsis pažinti Dievo valią, suprasti Dievo mintis ir paklusti joms žodžiais ir darbais. Ir priklausomai, kokiame laipsnyje pasieksime šią naujo proto būseną, tokiam laipsnyje ir prasidės naujas gyvenimas visais požiūriais – mūsų siekių, vilčių, jausmų ir pastangų srityse. Dėl šios priežasties Dievas savo Planus ir valią apreiškia tikintiesiems, kad įsigyjamų žinių dėka, kurias gauname mąstydami apie tuos dalykus, pripildydami protus mintimis apie Dieviškąjį Planą ir Jo valią, ši perkeičianti įtaka galėtų pasiekti visas mūsų gyvenimo sritis – Z'01, 324 (R 2890).

* * *

Dievas trokšta mūsų proto, mūsų jausmų ir mūsų valios. Jis nori mūsų proto, kad jį galėtų ištuštinti ir atlaisvinti nuo nuodėmingų, klaidingų, savanaudiškų ir pasaulietiskų minčių, o pripildyti teisingomis, tikromis, pilnomis meilės ir dvasinėmis mintimis. Taip ištuštinti ir naujai pripildyti mūsų protai gali tapti pašvęstais indais ir tinkamais tam, kad Mokytojas galėtų juos panaudoti mūsų pačių ir kitų palaiminimui. Jis nori, kad mes savo jausmus ir savo valią apvalytume nuo nuodėmingų, savanaudiškų, pasaulietiskų ir klaidingų jausmų bei ketinimų, o pripildytume teisingais, tikrais, pilnais meilės ir dvasiniais jausmais bei ketinimais. Tokiu būdu apvalytos ir naujai pripildytos mūsų širdys gali tapti pašvęstais indais, tinkamais Viešpaties panaudojimui laiminant mus ir kitus. Todėl šiuo tekstu mes su meile raginami atiduoti savo širdis ir protus Dievui. Palaimintas yra tas, kuris tokiu būdu atiduoda save Dievui, nes praturtina savo širdį ir protą – P'30, 184.

Paralelinės citatos: Ps. 119:9; Pam. 12:1; Mt. 13:15; 16:24; Jn. 17:17; Rom. 6:13, 16,19; 12:1; 15:16; 2 Kor. 8:5; Gal. 2:20; Kol. 2:11; Hbr. 10:5-7,10.

Giesmės: 8, 14, 114, 244, 208, 134, 325 / 462, 373, 23.

Poems of Dawn, 36; Wiersze brzasku, 24; Aukoju Tau, Viešpatie!

Tower Reading: Z'16, 163; (R 5905).

Klausimai: Kaip aš pasielgiau šią savaitę su savo pasišventimu? Kodėl aš taip pasielgiau? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 12

Kaip jis galvoja savo širdyje, toks jis ir yra – Pat. 23:7.

Reikėtų, kad Viešpačiui pasišventę žmonės visomis jėgomis stengtųsi rūpestingai nusikratyti nešvarumų, atkreipdami savo dėmesį į tai, kad visa tai neprasiskverbtų į mūsų širdis ir protus, nes jei prasiskverbs, tai padarys didesnę ar mažesnę mūsų suteršimą. Tas, kuris išsaugo švarias mintis, tam reikės mažiau pastangų išsaugant tyrumą, švarumą žodžiuose ir darbuose. Nesvarbu, iš kurios pusės ateina nešvarumai – iš pasaulio, kūno, ar velnio – pirmiausia jie atakuoja mūsų protą. Jeigu duodame atkirtį, pasiekiamo pergalę. Jeigu šių minčių neatstumiame, tai sunku numatyti pasekmes, nes Apaštalas Jokūbas (1:15) sako: „*Paskui užsimezgęs [prote] geismas [įvairūs savanaudiški troškimai] pagimdo nuodėmę [išugdo nuodėmingus žodžius arba darbus], o užbaigta nuodėmė gimdo mirtį*“ – Z’01, 325 (R 2890).

* * *

Mąstymas galvoje, ir mąstymas širdyje, tai du skirtingi dalykai. Įvairios mintys prasiskverbia į protą. Kai kurias mintis į mūsų protus įveda šėtonas, pasaulis ir kūnas, o dar kitas duoda Dievas, Jo tarnai ir Jo žmonės. Nesame atsakingi už pirmą minčių patekimą į mūsų protus iš tų išorinių šaltinių. Tik tada tampame atsakingi už mūsų mintis, kai jas saugome, nes tai jau tampa mąstymu širdyje, o tai reiškia, kad mūsų jausmai krypta prie tų minčių, o mūsų valia pagavusi tas mintis daro taip, kad jos taptų mūsų. Tik tokios mintys formuoja mūsų charakterį. Jeigu mintys yra nešvarios, piktos, įtarinėjančios, kerštingos, išdidžios, pagyrūniškos, bailios, tingios, vaidingos, brutalių, pavydžios ir veidmainiškos, tai ir charakteris susidės iš tokių pačių bruožų. O jei mintys yra švarios, kilnios, pasitikinčios, neskubotos, nuolankios, kuklios, drąsios, aktyvios, ramios, malonios, tolerantiškos ir nuoširdžios, tai ir charakteris turės tokius pačius bruožus. Taigi, charakteriu tampame tokiais, kokias mintis saugome, globojame ir branginame – P’35, 172.

Paralelinės citatos: Pr. 6:5; Įst. 5:29; 6:5; 1 Sam. 16:7; 1 Kron. 28:9; 2 Kron. 12:14; Ps. 22:26; 34:18; 51:10,17; 57:7; Pat. 4:23; 15:13-15; Jer. 17:1,9,10; Mt. 15:19-21.

Giesmės: 196, 130, 198, 1, 136, 145, 8 / 392, 442, 402.

Poems of Dawn, 118; Wiersze brzasku, 111: Tebūnie Tavo valia.

Tower Reading: Z’13, 163; (R 5246).

Klausimai: Ar šią savaitę saugojau savo širdį? Kaip? Kodėl? Kur?

GRUODŽIO 13

Nepriskaičiuok jiems tos nuodėmės! – Apd. 7:60.

Kokią didelę palaimą gautų visi dvasiniai Izraelitai, jei gerai išmuktų šią pamoką, būtent: jeigu pripažįstame, kad tam tikro įvykusio dalyko pasekmės yra geros ir kad prie šių pasekmių buvome atvesti Dievo apvaizdos, tuomet turėtume būti ypatingai didžiadvasiški ir malonūs savo mintyse ir jausmuose tų atžvilgiu, kurie apvaizdos dėka tapo panaudoti kaip įrankiai, nors jie galėjo būti ir nenoriais mokytojais, arba kaip Juozapo broliai, kurie iš tikrųjų norėjo visai priešingų rezultatų. Tie, kurie sugeba taip žiūrėti į visus šiuos atsitikimus ir į jėgas, veikiančias jų kasdieniniame gyvenime, sugebės, Dievo dėka, „visada nugalėti Kristuje“, kaip apie tai sako Apaštalas. Tokie neras priežasties pykti ant šėtono, arba kurių nors jo tarnų, ar turėti kartumą širdyje dėl jų – Z’01, 331 (R 2895).

* * *

Šventas Steponas yra puikus pavyzdys kaip reikia atleisti savo priešams. Lengva yra galvoti ir kalbėti: „Atleidžiu savo priešams“, kai jų neturi. Bet visai kitas dalykas yra sulaukyti nuoskaudą širdyje ir neišsižeisti atžvilgiu tų, kurie mums kenkia. O dar sunkiau yra nelaikyti nuoskaudos, neišsižeisti ant tų žmonių, *kai jie patys ir mes gerai žinome, kad mums daro skriaudą*. Bet pats sunkiausias dalykas yra linkėti ir liudyti žmonėms gėrį tada, kai jie mums daro skriaudą ir kenkia. Būtent tokį charakterio kilnumą pasiekė šventasis Steponas. Kai uolos nuolaužos ir akmenys skausmingiausiai daužė jį, jis meldėsi Dievui ir prašė atleidimo savo budeliams. Jeigu norime pasiekti panašų charakterį, turime būti labai nekerštingi, mokantys negalvoti apie save, švelnūs, uolūs, mylintys ir ištikimi. Šios dorybės taikomos praktiškai mažuose gyvenimo dalykuose, palaipsniui suteiks mūsų charakteriui jėgos, kuri padės įveikti ir pakelti sunkiausius išbandymus. Jeigu apsileisime priimdami mažus, kasdieninius išbandymus, tai pralaimėsime atėjus didelei krizei – P’34, 175.

Paralelinės citatos: Mt. 5:40-48; 6:12,14,15; 18:21-35; Lk. 6:28; 23:34; Rom. 12:14, 17, 19, 20; Iš. 23:4, 5; Pat. 19:11; 24:17; Pam. 7:21; Mk. 11:25; Lk. 6:35-37; 17:3, 4; 1 Kor. 4:12; Ef. 4:32; Kol. 3:13; Flm. 10; 1 Pet. 3:9.

Giesmės: 190, 132, 290, 101, 113, 165, 166 / 116, 188a, 124.

Poems of Dawn, 94; Wiersze brzasku, 83: Pasitikėjimas.

Tower Reading: Z’13, 185; (R 5259).

Klausimai: Ar atleidau šią savaitę? Kaip? Kodėl? Kas tam padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 14

Palaiminti gailestingieji; jie susilauks gailestingumo – Mt. 5:7.

Ne visi apie tai žino, bet yra faktas, kad puikiausia charakterio ypatybė, kokią žmogus gali išsiugdyti ir kuri atneša daugiausia palaimos, yra parodymas Dieviško *gailestingumo*, užuojautos ir geranoriškumo. Viešpats atkreipia ypatingą dėmesį į gailestingumo dorybę, pranešdamas, kad neatsižvelgiant į tai, kokie dideli būtų mūsų pasiekimai žinių ar malonės srityse, bet jei neturime tos vienos, niekada Jis mūsų nepriims. Jeigu neturėsime gailestingumo kitiems, tai mūsų dangiškasis Tėvas nebus gailestingas ir mums. Negalvokime, kad ta malonė yra vien tik išorinė atleidimo ir geranoriškumo forma; mūsų Viešpats išaiškino tą dalyką sakydamas: „Jeigu kiekvienas iš širdies neatleisite savo broliui jo nusizengimų, taip ir jūsų dangiškasis Tėvas neatleis jūsų nusizengimų”. Gailestingumą patirs tik tie, kurie yra gailestingi; o jei Dievas neparodys mums gailestingumo, tai viskas prarasta, nes iš prigimties buvome rūstybės vaikai, todėl, kaip ir visi kiti, esame po teisingu pasmerkimu – Z’01, 332; 00, 70 (R 2895, 2585).

* * *

Gailestingumą galime parodyti ir ugdyti vien tik blogose sąlygose, kadangi tai yra gailestis, užuojauta, atnešanti pagalbą silpniems ir nelaimingiesiems. Silpnymai ir nelaimės paliečia fiziškai, protiškai, morališkai ir religiniais aspektais, o visos šios silpnybės ir nelaimės reikalauja iš mūsų gailestingumo taikymo. Šios dorybės tobulinimas yra susijęs su jos augimu. Iš pradžių, fizinis silpnumas ir nelaimės skatina praktikuoti gailestingumą; šiek tiek vėliau, ši dorybė išmoksta įsiklausyti į protinio silpnumo ir nelaimių šauksmus; dar vėliau, išmoksta atkreipti dėmesį į moralinius silpnumus ir nepasisekimus; ir galiausiai, ši dorybė rūpinasi religiniu silpnumu ir nepasisekimu. Kiekvienu atveju yra tai trigubu palaiminimu: laimina tą, kuris parodo gailestingumą, tą kuris gauna, ir tą, kuris mato. Paprastai gailestingas žmogus patiria gailestingumą iš savo draugų, tačiau nuo Dievo visada patiria gailestingumą kiekvieno būtinumo metu. Paprastai, Viešpats suteikia Savo gailestingumo gailestingam žmogui tiek, kiek jis parodė jo kitiems – P’33, 177.

Paralelinės citatos: Ps. 18:25; 41:1; Pat. 3:3; 11:17; 14:21,22,31; 21:21; Mk. 11:25,26; Ef. 4:32; Kol. 3:12,13; 2 Tim. 1:16; Hbr. 6:10,11; Jok. 2:13; Mt. 18:35; Mich. 6:8; Lk. 6:36; Rom. 12:8;

Giesmės: 198, 15, 277, 28, 210, 260, 119 / 351, 368, 474.

Poems of Dawn, 146; Wiersze brzasku, 139: Negailėk malonių žodžių.

Tower Reading: Z’05,230; (R 3603).

Klausimai: Kokius gailestingumo darbus atlikau šią savaitę? Kodėl? Kaip? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 15

VIEŠPATS yra mano ganytojas – Ps. 23:1.

Viešpats, vadindamas Savo ištikimuosius avimis, išsirinko labai tinkamą, vaizdingą charakterio panašumą, kokį norėtų juose matyti. Labiausiai verti dėmesio avių bruožai yra romumas, nuolankumas ir paklusnumas ganytojui, kurio globai jos visiškai save patiki. Tikroji avis labai atidžiai įsiklausys net į vos girdimus Ganytojo balso garsus, tai reiškia, kad ji saugos Ganytojo Žodžius kaip lobį savo širdyje, tyrinės Jo teikiamą apvaizdą, rūpinsis dvasiniu artumu ir asmeniniu bendravimu su Viešpačiu, ir tai yra jos privilegija. Tie, kurie taip pasilieka Jame, niekados nenuklys ir neklaidžios. Šios avys niekada, niekada nenukryps nuo kelio – Z'02, 365 (R 3116).

* * *

Jehova yra mūsų Ganytojas ir, iš tikrųjų, yra gerasis mūsų Ganytojas, kadangi yra švelnus, mylintis, aktyvus, išsižadantis Savęs, inteligentiškas, galingas ir nesikeičiantis, ištikimas mūsų atžvilgiu. Mums, Jo avims, atlieka toki patarnavimą, koks mums reikalingas. Rūpinasi mumis dar mums negimus, lydi mus, surenka mus, neša mus, kai esame silpni, šaukia mus vardu, suteikia maisto ir gėrimo, paruošia mūsų kelią, veda teisingais takais, grąžina mums sveikatą, suteikia palengvinimą sunkumuose ir poilsį pavargus, paguodžia liūdesyje, įspėja mus ir saugo nuo pavojų, prižiūri mus, saugo mūsų aplinką, lavina mus, apiplauna mus nuo žemiško suteršimo, ieško mūsų, kai klaidžiojame, sulaiko mus, kad nekenktume kitoms avims, atskiria mus nuo avių, kurios priklauso kitiems, išlaisvina iš samdinių rankų, patiki mus gerų ganytojų globai ir padaro, kad būtume naudingi. Taip, Jehova, mūsų Ganytojas, yra geras – P'32, 197.

Paralelinės citatos: Pr. 49:24; Ps. 23:2-6; 27:1; 37:25; 56:4,11; 118:6; Iz. 40:11; Lk. 15:3-7; Jn. 10:1-16; Hbr. 13:6,20; 1 Pet. 2:25; 5:4.

Giesmės: 257, 284, 286, 288, 121, 293, 294 / 108, 456, 468.

Poems of Dawn, 277; Wiersze brzasku, 260; Tegul dangus tave palaiko. Tower Reading: Z'14,198; (R 5490).

Klausimai: Ar šią savaitę patyriau ypatingą Ganytojo rūpestį manimi? Kokiu būdu? Kaip į tai reagavau?

GRUODŽIO 16

Iki kol jūs šlubčiosite ant dviejų ramentų? Jei Viešpats yra Dievas, sekite paskui Jį, o jei Baalas, sekite paskui jį – 1 Kar. 18:21.

Mums reikalingas tam tikras kriterijus, matas, tam tikri dalykai, kurie padėtų mums apsispręsti, kas padėtų mūsų protui skubiai priimti sprendimą. Tas taikomas kriterijus turi būti *Dievo valia*, kad suvokus Viešpaties valią bet kuriuo klausimu, jis būtų išspręstas taip greitai, kai tik bus suprastas. Sugebėjimas greitai apsispręsti, teisingai nuspręsti, kokia yra Dievo valia, reikalauja tam tikro patyrimo ir disciplinos. Kuo ankščiau imsimės to darbo, tuo greičiau tapsime įgudę tame. Kuo ryžtingiau, energingiau stengsimės pažinti Dievo valią ir ją vykdyti, bei savo greitumu parodysime Jam, jog džiaugiamės galėdami vykdyti Jo valią, tuo geriau ir greičiau mūsų charakteriai bus sutvirtinti teisingais principais – Z’02, 42 (R 2950).

* * *

Tarnauti Jehovai reiškia mirti sau ir pasauliui, o būti gyviems Dievui. Tas tarnauja Dievui, kuris atsisakydamas paklusti kūnui ir pasauliui, yra paklusnus Dievui. Baalas pirmiausia simbolizuoja šėtoną, šio pasaulio dievą. Tarnauti Baalui reiškia gyventi sau, pasauliui ir priešininkui. Dar ypatingesniu būdu Baalui tarnauja tie, kurie sąmoningai ar nesąmoningai seka šėtoną, siekdami valdžios, arba tie, kurie remia kitus, siekiančius valdžios. Dievo žmonių vadovai yra ypatingi šėtono gundymo taikiniai šioje srityje, o kai kurie iš jų mažiau ar daugiau pasidavė šiai pagundai. Šie ypatingi išbandymai, susiję su pagunda siekti valdžios, vyksta Epifanijos periode, Antrojo mūsų Viešpaties Atėjimo metu. Todėl, turime greitai apsispręsti ir nutarti – P’26, 173.

Paralelinės citatos: Iš. 22:29; Mt. 6:24; 8:21,22; 19:16-22; Lk. 9:61,62; Apd. 24:25; Joz. 24:15; Iz. 50:7; 1 Kor. 15:58; 2 Pet. 1:10.

Giesmės: 14, 8, 48, 114, 134, 302, 312 / 171, 53a, 336.

Poems of Dawn, 26; Wiersze brzasku, 14: Vien tik Jėzus.

Tower Reading: Z’13,296; (R 5322).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai pareikalavo greito mano apsisprendimo? Kaip tuos išbandymus priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 17

Mano mylimieji ... su baime ir drebėjimu vykdykite savo išganymą, nes Dievas yra tas, kuris veikia jumoje ir norėjimą, ir įvykdymą savo geros valios tikslui – Flp. 2:12,13.

Tai Dievas paruošė mums išpirkimą Jėzuje Kristuje, tai Jis patraukė mus prie Savęs, tai Jis pažadėjo visą reikalingą malonę einant teisingumo keliu, ir dar daugiau – pažadėjo pagalbą sekant Jėzų pasiaukojimo kelyje. Taigi, kai su baime ir drebėjimu – su dideliu *atsargumu, rūpestingumu* – stengiamės padaryti savo išganymą tikrą, tai žinome, kad visada turime privilegiją pasinaudoti pažadėta mums malone kiekvienu reikalingu metu. Ir būkime tikri, kad mūsų geriausios *pastangos* teisingai elgtis bus Dievo priimtos, jei yra pristatomos per Kristaus teisingumo nuopelną, priskirtą mums per tikėjimą – Z'97,147 (R 2154).

* * *

Padaryti savo išgelbėjimą tikru, reiškia įvykdyti pasišventimo sąlygas, tai yra, likti ir toliau mirusiu savo asmeninės valios ir pasaulio valios atžvilgiu, pasiaukojančiai sunaudoti, net iki mirties tai, kas sudaro mūsų žmogišką nuosavybę Dievo reikalui, ir reiškia likti gyvu Dievo valiai meditacijoje, budėjime, maldoje, paliudijime, charakterio ugdyme ir ištvermėje pagal Dievo Žodį. Problemos, asmenys ir pasekmės – visi šie dalyvaujantys veiksniai reikalauja, kad mes tai darytume su baime ir drebėjimu, charakteringa didele pagarba Dievui. Todėl mūsų išgelbėjimo darbe – išlaisvinime iš šėtono valdžios, pasaulio ir kūno – kurį mumyse atlieka Dievas Savo Dvasios ir Žodžio pagalba, per ką Dievas, jei mes bendradarbiaujame su Juo, padaro, jog norime nugalėti ir nugalime blogį, ugdydami gėrį. Todėl turėtume bendradarbiauti su Juo su tokia baime ir drebėjimu, kurie visuose dalykuose parodytą didelę pagarbą Dievui – P'36, 166.

Paralelinės citatos: Jn. 3:27; 6:27-29; Hbr. 4:1,11; 2 Kor. 7:1; 1 Pet. 1:5-8; 2 Pet. 1:10; Hbr. 6:11,12; 2 Kor. 3:5; Ef. 2:8,9; Pat. 10:16; 16:1; Jer. 32:39; Hbr. 13:20,21; Iz. 26:12.

Giesmės: 130, 191, 13, 95, 8, 192, 208 / 1, 37, 135.

Poems of Dawn, 71; Wiersze brzasku, 60: Tikėk Dievu.

Tower Reading: Z'16,54; (R 5854).

Klausimai: Kaip šią savaitę bendradarbiau su Viešpačiu ir „dariau savo išgelbėjimą tikru“? Kas tame darbe man trukdė, kas padėjo? Kaip mane paveikė šis bendradarbiavimas?

GRUODŽIO 18

Viešpats yra mano padėjėjas, aš nesibijosiu! Ką padarys man žmogus? – Hbr. 13:6.

Jei norime gyvenime tinkamai elgtis, sugebėti priimti gyvenimo išbandymus ir sunkumus, kai jie ateina ir priimti juos tinkamoje dvasioje, nurodytoje Dievo – dvasioje, kuri džiaugiasi varguose ir pripažįsta tuos išmėginimus kaip džiaugsmingus – reikėtų mums atsikratyti bet kokios baimės prieš žmogų, baimės, kuri mus paralyžiuoja ir tampa mums spąstais. Mūsų Viešpaties nurodymas yra bijoti Jehovos, o ne mirtingų žmonių. Teisingieji yra drąsūs kaip liūtai, švelnūs kaip balandžiai ir nuolankūs kaip avinėliai. Šios išskirtinės ypatybės, sujungtos kartu, turėtų būti pas kiekvieną krikščionį, ir abejojame, ar jas galime rasti kur nors kitur – Z'02, 45 (R 2951).

* * *

Ši eilutė turi vieną iš brangiausių užtikrinimų mums, kad ištikiams Viešpats suteikia pagalbą tuo metu, kai jie patiria opoziciją ir priešišumą iš žmonių pusės. Žmonės, daugiausia ką gali padaryti, tai užmušti kūną, bet negali sunaikinti naujos širdies, proto ir valios, kas bus atkurta, pažadinant iš numirusiųjų. Ir dar daugiau – Viešpats nustatė ribą jų opozicijos mūsų atžvilgiu, kadangi jiems skiriami žodžiai „toliau neisi“. Viešpats neleis, kad mums ką nors padarytų, nebent panorės mus gerai išlavinti, o tai išeis į naudą mūsų naujoms širdims, protui ir valiai. Dangiškasis Tėvas daug kartų tai parodė, suteikdamas mums pagalbos žmonių opozicijos metu, nesvarbu, ar priešiškas ir opozicija atėjo iš bažnyčios, valstybės, kapitalo, darbo pasaulio, šeimos ar visuomenės pusės. Kartais atrodė, kad Jo pagalba ilgai neatėjo, bet visada atėjo tinkamu laiku, kaip tai užtikrina šis tekstas. Tas užtikrinimas, paremtas Dievo apvaizda mūsų gyvenime, duoda mums drąsos, iškenčiant nuo nusidėjėlių priešišumą, nukreiptą prieš mus – P'30, 184.

Paralelinės citatos: Ps. 3; 27; 28:1; 29:2-5; 56:1-11; 118:5-16; 8:2; Iz. 51:12,13; Dan. 3:17,18; Mt. 8:26; 10:28; Rom. 8:15, 33-39; 2 Tim. 1:7; 1 Pet. 3:13,14; 1 Jn. 4:4,16-18.

Giesmės: 56, 63, 124, 197, 313, 331, 333 / 353, 345, 433

Poems of Dawn, 72; Wiersze brzasku, 61: Drąsos, mano siela!

Tower Reading: Z'14,89; (R 5424).

Klausimai: Kaip Dievas padėjo man šią savaitę? Ar žmogus stengėsi mane įbauginti? Kaip Dievo pagalba padėjo man nugalėti žmogišką baimę?

GRUODŽIO 19

Tenesigiria žmogus, kuris dar tik juosiasi kalaviją, kaip tas, kuris nusijuosia – 1 Kar. 20:11.

Ištvermingumo išbandymas, be abejo, yra vienas iš sunkiausių ištikimybės išmėginimų, ką išrinktoji Bažnyčia patyrė. Tai toks išmėginimas, kuris išmatuoja ir parodo stiprumą kiekvienos kitos dorybės ir malonės. Ir joks kryžiaus kareivis nebus apdovanojamas pergalės laurais, jei neišlaikys to išbandymo. ... Šių dienų kovose, kaip ir visose kitose, priešininkas stengiasi netikėtai užklupti, staiga užpulti ir sunaikinti Dievo žmones. Todėl vienintelis pasiruošimas, kurį galime atlikti esant tokiai situacijai, tai pastovus budrumas, malda ir užsidėjimas ant savęs visų Dievo šarvų – Tiesos ir Tiesos Dvasios – Z'94, 155 (R 1656).

* * *

Nors Dievo žmonės gali ir giriasi Viešpatyje, tačiau netinkama būtų didžiuotis, nes mažų mažiausiai tai būtų perdėtas savęs gyrimas. Kartais galime pateisinti tam tikrus kuklius pasakymus apie savo buvusių pasiekimus, bet niekada pagyruoiškai. Dar mažiau reiktų girtis būsimais darbais, kurių atlikimas yra neaiškus. Toks pasigyrimas aukština save, paprastai menkina kitus ir užgaulioja Dievą. Pagyruoniui ne tik dažniausiai nepasiseka, bet ir sulaukia nelaimės. Nėra vietos pasigirti savimi. Ką turime ir ko nesame gavę? Ar elgeta turėtų girtis gauta išmalda? Ar gėris, kurį gavome, neateina iš Viešpaties malonės? Todėl būkime uolūs, atiduodami Jam garbę už mūsų vietą bei pasiekimus, o apie save galvokime kaip apie Jo neužsitarnauto gerumo ir meilės objektus – P'35, 172.

Paralelinės citatos: Pat. 27:1; Iz. 10:15; Ps. 49:6-9; 52:1; 94:4; Rom. 3:27; 11:17-21; 1 Kor. 1:17-31; 4:6,7; 2 Kor. 10:12-17; Ef. 2:8-10.

Giesmės: 184, 13, 15, 63, 123, 135, 291 / 417, 379, 380.

Poems of Dawn, 236; Wiersze brzasku, 222; Darbai, o ne žodžiai.
Tower Reading: Z'94,115; (R 1656).

Klausimai: Ar aš gyriausi šią savaitę? Koku būdu? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 20

Uoliai stenkis pasirodyti Dievui tinkamas, neturįs gėdytis darbininkas, teisingai pateikiąs tiesos žodį – 2 Tim. 2:15.

Žodis „stenkis“ turi daug reikšmių; ir tik rūpestingi, studijuojantys randa tą siaurąjį kelią, vedantį prie Dievo pagyrimo ir priėmimo. *Stenkis* įrodyti, kad užsitarnavai pagyrimui – tyrinėk doktriną, tyrinėk savo elgesio būdą, kad išlaikytum jį santaikoje su doktrina. Stenkis sužinoti, kaip sustiprinti ramybę ir pasisekimą Sione, bei kaip apsaugoti save ir kitus nuo klaidos strėlių ir blogio nuodų, pasaulio dvasios. Stenkis atlikti ištikimo kryžiaus kareivio pareigas, nežiūrėdamas į tai, ar tai atrodytų nereikšmingi, maži, ar patys drąsiausi ir kilniausi darbai – Z’02, 318 (R 3096).

* * *

Dievo vaikai, o ypač tie, kurie užima mokytojų pareigas, neturėtų lengvabūdiškai ir akiai priimti pateikiamas jiems bet kurias nuomones. Turėtų jas studijuoti ir analizuoti, ar derinasi, ar nesiderina tarpusavyje, su Biblijos ištraukomis ir doktrinomis, su Dievo charakteriu ir Kristaus Išpirka, faktais ir Biblijos tikslais, susijusiais su Dievu, Kristumi, Bažnyčia ir pasauliu. Dievo žmonės turi priimti tik tuos dalykus, kurie buvo patikrinti, pasiremiant šiais septyniais tvirtinimais. Toks stengimasis studijuoti ir patikrinti yra būtinas, jeigu norime būti Dievo išbandytais darbininkais, kuriems niekada nereikės atsitraukti iš gėdos su nuleista galva dėl to, kad buvo nugaltėti diskusijoje su oponentu. Toks studijavimas kas kart vis geriau mus paruoš tinkamai atskirti vieną Žodžio ypatybę nuo kitos, duos mums aiškų ir tinkamą požiūrį į atskiras doktrinas, nurodymus, pažadus, pamokymus, pranašystes, istorijas ir Biblijos tipus, o taip pat sugebėjimą pasinaudoti visu tuo – P’34, 175.

Paralelinės citatos: Joz. 1:8; 2 Kron. 29:11; Iz. 40:9; 52:11; 57:14; Jer. 1:7,8,17-19; Ez. 2:6-8; 3:8-10, 17-21,27; Mt. 7:6; 10:7,11-13,16,25,27,28; 20:25-28; 28:19,20; Jn. 21:15-19; Apd. 20:28; Rom. 12:6-8; 1 Kor. 4:1,2; 9:16,17; 2 Kor. 1:24; 4:1,2,5; 1 Tim. 1:3,4,11,18,19; 4:6,7, 12-16; 2 Tim. 4:2,5.

Giesmės: 22, 49, 70, 116, 164, 210, 309 / 175, 171, 318.

Poems of Dawn, 5; Wiersze brzasku, 1: Didžiosios Tiesos.

Tower Reading: Z’14,232; (R 5511).

Klausimai: Ar šią savaitę tarnavau Tiesai? Kaip? Kodėl? Kokiose aplinkybėse? Kas man tame darbe padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 21

Kas yra vertas? – Apr. 5:2.

Mylimieji, suprasdami tai, kad Dievas iki šiol laiko mus vertais pažvelgti į Jo Plano ritinį, kurio antspaudą atplėšė mūsų palaimintasis Viešpats Jėzus, Liūtas iš Judo giminės, įrodykime, kad mes verti įsigilinti į jį ir skaityti apie nuostabius Jo įstatymo dalykus, būdami visada ištikimai paklusnūs ir lojalūs tiems įstatymams visuose dalykuose. Stenkimės įvertinti šią didžiąją privilegiją, kad esame paskaityti vertais dalyvauti šioje palaimintoje tarnyboje, atspindėdami Dieviškos Tiesos Šviesą. Parodykime, kad esame ypatingos vertės brangakmeniai, tikri deimantai, kurie nuoširdžiai priima ir puikiai perduoda kitiems Tiesos šviesą ir ištikimai atlaiko sunkiausias atakas, kurias Dievas gali leisti, kad ant mūsų ateitų; nes jei šiuose mažuose dalykuose išliksime ištikimi, tai atitinkamu laiku būsime paskaityti vertais būti kartu su Kristumi galioje ir didelėje garbėje – Z'02, 333 (R 3103).

* * *

Mūsų teksto klausimas yra apie tai, kas buvo vertas tapti Aiškintoju ir Dievo Plano Vykdytoju. Stiprus angelas, užduodantis šį klausimą, simbolizuoja Įstatymo Šandorą, kuri per visą Žydų Amžiaus laiką nerado nei vieno verto, kad taptų aiškintoju ir Dievo Plano vykdytoju; o bijantys Dievo liūdėjo praeitame ir dabartiniame Amžiuje, nes Įstatymas parodė, kad visa žmonija yra nuodėminga. Tegul būna palaiminta mūsų Dievo malonė, kadangi Jis Savo Išminties, Teisingumo, Meilės ir Galios dėka, surado mums gyvybės šaltinį, veikiantį per Jėzų Kristų, Avinėlį, užmuštą dar prieš pasaulio sukūrimą! Šis Galin-gasis tarp Dievo žmonių vadų ne tik įvykdė kiekvieną Teisingumo reikalavimą, tobulai išsaugodamas visus jo įsakymus ir prisiimdamas ant Savęs bausmę už Adomą ir jo visą giminę, bet taip pat išpildė kiekvieną Meilės pasiūlymą, pilnai išnaudodamas kiekvieną aukos galimybę. Jis yra vertas! Taip, Jis yra nuostabus! – P'33, 177.

Paralelinės citatos: Apr. 5:6,9-14; Ps. 45:2; Iz. 11:5; 53:9; Mich. 5:4; Mt. 12:41,42; 27:3,4; Lk. 3:16; 23:41; Jn. 1:14; 5:30,34,41; 7:18; Apd. 13:28; 1 Kor. 1:24; 2 Kor. 4:4; 5:21; Kol. 1:19; 2 Tim. 2:13.

Giesmės: 167, 10, 59, 155, 157, 190, 268 / 347a, 188, 275.

Poems of Dawn, 34; Wiersze brzasku, 22: Jėzus.

Tower Reading: Z'16,252; (R 5943).

Klausimai: Kuo buvo man Kristus šią savaitę? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

GRUODŽIO 22

Taigi, jei kas apsivalys ... bus indas garbingam vartojimui, pašventintas, naudingas Viešpačiui, paruoštas visokiam geram darbui – 2 Tim. 2:21.

Jeigu žmogus trokšta, kad Dievas jį pagerbtų, tegul tai stengiasi daryti Dievo nustatytu būdu – nusižeminimo ir nuolankumo keliu, kadangi Viešpats teikia Savo malonę nusižeminusiems ir nuolankiems. Jei nori, kad Mokytojas tave panaudotų kaip naudingą ir garbingą indą, nusižemink po galinga Dievo ranka, o Jis, atėjus laikui, tave išaukštins. Neskubėk, bet „ką tik tavo ranka randa darytina, tai daryk kiek gali“, pradėdamas nuo savo žemiško indo valymo, ir taip nuolat daryk, kad Mokytojas tave galėtų panaudoti – Z'02, 319 (R 3096).

* * *

Dalykai, nuo kurių turime apsivalyti, tai kūno ir dvasios dėmės. Tai reiškia, kad turime išsilaisvinti nuo blogio, kuris įsišaknijo ne tik mūsų kūnuose, kaip pavyzdžiui: asmeninis begėdiškumas, nešvarumas, įprotis tabakui, alkoholiniam gėrimams ir narkotikams, apsirišimas, geidulingumas ir t. t., bet taip pat įsišaknijo ir mūsų protuose bei širdyse, kaip pavyzdžiui: klaida, netikėjimas, neviltis, nepastovumas, nekantrumas, nediebobaimingumas, broliškų jausmų trūkumas, savanaudiškumas, išdidumas, tuštybė, bailumas, tingumas, ginčai, neapykanta, nenuoširdumas, godumas ir t. t. Mūsų krikščioniškos kovos svarbiausia dalis yra kova su nuodėme, klaida, savanaudiškumu ir pasaulietiškumu. Šios kovos dėka mes įveikiame blogį ir apsivalome. Toks apvalymas atliekamas Šventosios Dvasios veikimu ir stiprina šią Dvasią. Ji paruošia mus garbingiems dalykams pas Dievą, atskiria mus Jam, pritaiko mus Jo tarnybai ir paruošia mus kiekvienam geram žodžiui ir darbui. Mums visiems, o ypač piligrimams ir vyresniesiems duotas įpareigojimas „apsivalykite, jūs, kurie nešate Viešpaties indus“ – P'32, 197.

Paralelinės citatos: Kun. 21:6; Iz. 6:5-8; 52:11; Jer. 15:19; Mt. 20:25-28; Rom. 2:21-23; 1 Kor. 5:1-8; 6:9-20; 11:28-32; 2 Kor. 6:3-7, 16-7:1; 13:5; Gal. 5:19-21; Ef. 5:3,4; 1 Tim. 3:1-15; 6:11; Jok. 3:10.

Giesmės: 105, 44, 20, 125, 130, 229, 267 / 262, 104, 415.

Poems of Dawn, 181; Wiersze brzasku, 170: Mokytojo prisilietimas.

Tower Reading: Z'02,318; (R 3096).

Klausimai: Kokie šios savaitės išbandymai buvo susiję su šiuo tekstu? Kaip juos priėmiau? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 23

Koks geras žodis, pasakytas savo laiku! Laiku pasakytas tinkamas žodis yra kaip aukso obuolys sidabro įdėkle – Pat. 15:23; 25:11.

Kai kalbame su žmonėmis, kurie turi „ausis klausymui“ ir jie klausinėja, norėdami pažinti kelią, vedantį pas Viešpatį, atsiminkime, kad žmogaus gyvenime būna didelės krizės, įsimintinos progos, kur vienas žodis gali būti brangesnis, labiau įtikinantis, nei šimtas ar tūkstantis žodžių kitu laiku ir kitose aplinkybėse. Būkime visada pasiruošę Viešpaties tarnybai, nesvarbu, ar mums šis laikas bus patogus ar ne, su malonumu guldysime savo gyvybę už brolius. Tačiau mes turime atskirti tarp to, kas yra patogų mums, ir to, kas patogų kitiems; ir noriai tarnauti kitiems kiekviename laike, net jei jis būtų nepatogus mums, bet tinkamas laikas kitiems. Nesiūlykime, neprimeskime niekam Evangelijos ne laiku, nors tai būtų patogi proga mums – Z’02, 381, 382 (R 3122).

* * *

Yra laikas tylėti ir laikas kalbėti. Yra dalykų, kuriuos reikia pasakyti ir dalykų, apie kuriuos geriau nutylėti. Tas, kuris kalba, kada turi tylėti, kuris sako tai, ko nereikėtų sakyti, kas susilaiko ir nesako to, ką reikėtų pasakyti – yra neprotingas ir daro žalą. Bet tas, kuris tyli, kada reikia tylėti, kas susilaiko ir nesako netinkamų ir žalingų pastabų, komentarų, kas tinkamu būdu ir tinkamoje dvasioje pasako apie dalykus, kuriems atėjo laikas, tinkamoje vietoje, tinkama proga ir tinkamam asmeniui – yra protingas ir gali padėti kitiems. Sugebėjimas pasakyti tinkamus dalykus, tinkamoje dvasioje ir tinkamu būdu, atėjus tinkamai progai, tinkamu laiku ir tinkamoje vietoje, tinkamam asmeniui, yra malonė, retai kada pasiekiamą, brangi ir vaisinga. Atidžiai mokykimės, būkime rūpestingi, kad sugebėtume atrinkti tuos dalykus, apie kuriuos kalbame, kalbėjimo dvasią ir kalbėjimo būdą, tinkamą laiką, progą ir vietą, kur kalbėsime, ir asmenis, kuriems kalbėsime. O tada mūsų žodžiai bus kaskart vis geresni, nes bus sakomi tinkamu laiku – P’26, 173.

Paralelinės citatos: Ps. 37:30; 39:1; 119:13,46,172; 141:3; Pat. 12:18-20; 15:1,2,4,7; 16:21,23,24; 31:26; Pam. 12:9-11; Ef. 4:25,29; Kol. 4:6; 1 Pet. 3:15,16; Apr. 14:5

Giesmės: 260, 116, 272, 275, 22, 49, 16 / 422, 24, 381.

Poems of Dawn, 106; Wiersze brzasku, 96: Kokį draugą mes turime Jėzuje.

Tower Reading: Z’14,245; (R 5517).

Klausimai: Kaip šią savaitę naudojau savo liežuvį? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 24

Tu Jį praminsi Jėzumi, nes Jis išgelbės savo žmones iš jų nuodėmių – Mt. 1:21.

Viešpaties žmonės pastebėdami net ir mažiausius įvykius, kuriuos paruošė Dievo apvaizda, susijusius su mūsų Gelbėtojo gimimu ir Evangelijos paskelbimu, sustiprina savo tikėjimą. Supratinimas, kad Dievas rūpestingai prižiūrėjo net ir mažiausius dalykus praeityje, suteikia pagrindą pasitikėti Dievo išmintimi ir užtikrinimu tų Jo Plano sričių, kurios priklauso dar tik ateičiai – išsipildyme visų nepaprastų, didelių ir brangių pažadų, sukoncentruotų Tame, kuris gimė Betliejuje. Taigi, suprasdami Dievo apvaizdą didesniuose Dievo Plano dalykuose, sustipriname tikėjimą Viešpaties apvaizda net ir asmeniniuose bei privačiuose Jo žmonių reikaluose – Z'00, 8 (R 2555).

* * *

Vardai, duoti biblijiniams veikėjams, turi reikšmę ir susiję su jų charakteriais, darbais, pareigomis, išbandymais ir turi tipinę reikšmę su asmenimis arba su jais susijusiais dalykais. Taip galime išaiškinti vardą, kurį Dievas išrinko Mesijui. *Jėzus* yra lotyniškas atitikmuo hebrajiško žodžio *Joshua* arba *Jeshua* (*Jehova yra išgelbėjimas*) ir reiškia mūsų Viešpaties tarnybos pareigas. Jo žmonės, tai visi tie, kurie šiame ir ateinančiame Amžiuje artės prie Dievo per Jį. Žmonijos giminė yra slegiama pasmerkimo, nuodėmės valdžios ir nuodėmės pasekmių. Mūsų Viešpaties nuopelnai, dabartiniu metu priskirti pasišventusiems, išlaisvina juos nuo nuodėmės pasmerkimo. Viešpaties Dvasios, Žodžio ir Jo Apvaizdos pagalba, Jis palaipsniui išlaisvina juos iš nuodėmės galios ir valdžios, o prisikėlime galutinai išlaisvins iš visų nuodėmės pasekmių. Po to, panaudodamas Savo nuopelną, mūsų Viešpats išlaisvins pasaulį iš nuodėmės pasmerkimo, o panaudodamas Savo pareigas – Kunigo, Tarpininko, Karaliaus, Įstatymų leidėjo, Teisėjo, Pranašo ir Tėvo – išlaisvins iš nuodėmės galios ir jos pasekmių visus tuos, kurie pakludami taps Jo žmonėmis. Aleliuja, kokią turime Gelbėtoją! Jis turi galią išgelbėti! – P'36, 167.

Paralelinės citatos: Pr. 49:18; Jobo 33:23,24; Ps. 72:4,12-14,17; 80:17; 89:19; Iz. 28:16; 40:10,11; 42:6,7; 53:10-12; 62:11; Zach. 9:9; Mt. 15:24; 18:11-13; Lk. 1:68-77; 2:11,30-34; Apd. 16:31; Rom. 3:24-26.

Giesmės: 132, 260, 144, 345, 342, 116, 347 / 407, 370, 15.

Poems of Dawn, 23; Wiersze brzasku, 11: Mūsų Mokytojas.

Tower Reading: Z'09,375; (R 4534).

Klausimai: Ką man reiškia Jėzaus vardas? Kodėl? Kaip? Kokią jis daro man įtaką?

GRUODŽIO 25

Nebijokite! Štai skelbiu jums didelį džiaugsmą, kuris bus visai tautai. Šiandien Dovydo mieste jums gimė Gelbėtojas. Jis yra Viešpats - Kristus – Lk. 2:10,11.

Nors negalime sutikti su tuo, kad ši diena yra tikroji mūsų brangaus Atpirkėjo gimimo diena, mes tvirtiname, jog Jis gimė apie Spalio 1 dieną (žiūr. *Šventojo Rašto studijų* II Tomą, 54 psl.), tačiau nerasdami Viešpaties nurodymo, kad turėtume minėti Jo gimimo dieną, galvojame, kad nėra taip svarbu, kokią dieną šis visiems svarbus įvykis yra pagerbtas. Todėl šią, visuotinai ir iškilmingai minimą dieną, galime prisijungti prie tų visų, kurių širdys dega meile ir dėkingumu Dievui ir Gelbėtojui. O paprotys duoti vieni kitiems mažas dovanėles šioje dienoje, atrodo yra tikrai geras. Dievas yra Davėjas visų gerų ir tobulų dovanų. Dievas nuolatos duoda, o mes pastoviai gauname iš Jo; bet pati didžiausia ir svarbiausia iš visų Jo dovanų yra dovanojimas Savo Sūnaus, kad taptų mūsų Atpirkėju – Z'03, 457 (R 3289).

* * *

Geroji naujiena apie didelį džiaugsmą visiems žmonėms pranašiskai nurodo į tokius palaiminimus kaip: nuodėmių atleidimą, pažadinant visus iš mirties; išsamų Tiesos pažinimą; žmonijos giminės atvedimą į tokias sąlygas, kurios bus nepalankios nuodėmei ir klaidai, o palankios tiesai ir teisingumui; naudingą, palankią įtaką, kuri veiks į visus traukdama prie Kristaus; Jo valdžios pripažinimą, suklumpant kiekvienam keliui ir pripažįstant kiekvienai burnai, kad Jis yra Viešpats; suteikimą visiems Šventosios Dvasios ir privilegijos eiti Šventumo keliu. Tai palaiminimai, kuriuos, Sandora, patvirtinta su Priesaika, užtikrina „sėklai“, ir tai palaiminimai, kuriuos ji suteiks žmonijai. Išpirkos kaina – tobulas žmogus, turėjo jau būti, kad jį būtų galima paaugti, nes tai yra visų šių palaimų pagrindas. Todėl turėjo gimi žmogiškoje prigimtyje Tas, kuris turėjo tapti Viešpačiu ir Kristumi. O kai Jis gimė, Angelas galėjo paskelbti tai kaip pranašaujamą didelį džiaugsmą, kaip embrioninį įvykį, kuris turėjo palaimingą pradžią gimus Kūdikiui Betliejuje, ir turės savo vaisius žmogaus restitucijos metu – P'30, 184.

Paralelinės citatos: Pr. 12:3; Ps. 22:27-29; Iz. 9:6; 29:18,24; 35:5,6,10; Lk. 2:30-32,34; Jn. 1:9; 12:32; Rom. 14:9; Flp. 2:9-11.

Giesmės: 342, 345, 347, 246, 144, 16, 15 / 101, 452, 108.

Poems of Dawn, 259; Wiersze brzasku, 241: Ateis Geresnė Diena.

Tower Reading: Z'15,376; (R 3700).

Klausimai: Ar šią savaitę Evangelija man buvo geroji naujiena? Kodėl? Kokiu būdu? Kaip tai paveikė mano elgesį?

GRUODŽIO 26

Taigi, būk stiprus ir labai drąsus – Joz. 1:7.

„Tik būk stiprus ir labai drąsus“. Yra įvairių drąsos rūšių. Viena drąsos rūšis kyla iš egotizmo (perdėto savęs vertinimo, siekimo atkreipti į save dėmesį, vert. past.) ir pasitikėjimo savimi, kita iš lengvabūdiškumo, neįvertinančio sunkumų. Tačiau drąsa, apie kurią Viešpats kalba ir kurią turi stengtis turėti visi dvasiniai Izraelitai, yra drąsa, kuri ramiai įvertina sutiktus išbandymus, sunkumus ir nusizėminusioje dvasioje pripažįsta savo trūkumus. Ši drąsa pasiremia tikėjimu į Viešpatį, pasitikėjimu Dieviškais pažadais, kurių dėka dvasiniai Izraelitai gali būti stiprūs Viešpatyje ir tvirti Jo galybės jėgoje – Z'02, 285 (R 3079).

* * *

Ryžtinga drąsa nereiškia vien tik fizinę jėgą ir narsą, neatsižvelgiant į pavojus, bet taip pat ir protinę, moralinę ir religinę jėgą bei drąsą, kuri kyla iš tikėjimo Dievu, iš pergalės vilties, iš džiaugsmo Dievo taisyklėmis ir principais bei paklusnumo jiems. Todėl ji susideda iš savikontrolės, kantrybės ir drąsos. Ji yra reikalinga, nes gyvename nepalankiuose laikuose, kai kyla ginčai ir problemos, susijusios su Dievu, Kristumi, Tiesa, Bažnyčia ir Pasauliu. Ryžtinga drąsa yra reikalinga, nes turime priešų, kurie mums priešinasi, tokių kaip: šėtoną, mus pačius ir pasaulį. Drąsa reikalinga, nes turime principus, kurie turi savyje klaidą, nuodėmę, savanaudiškumą ir pasaulietiškumą; nes turime darbą, kurį reikia atlikti, pirmiausia kiekvienas savo labui, po to Bažnyčiai ir pasauliui. Drąsa yra reikalinga, nes turime laimėti daug kovų ir turime pasiekti daug galutinių apdovanojimų. Tokios ryžtingos drąsos ir narsumo negalime išsiugdyti, jei dykinėsime ir būsime neveiklūs, nes neužtenka norėti būti drąsiu. Drąsą galime išsiugdyti vien tik ištikimais pasinaudojant Viešpaties Dvasia, Žodžiu ir apvaizda visuose mūsų kasdieniniuose išbandymuose, konfliktuose, kaip mažuose, taip ir dideliuose – P'35, 172.

Paralelinės citatos: Joz. 1:5-9; Įst. 5:32,33; 31:7,8; Iz. 35:4; 41:10-14; Rom. 8:31,37; 1 Kor. 16:13; Ef. 6:10-16; Ps. 27:1; 46:1,7; 119:42; Pat. 2:7; Teis. 6:14.

Giesmės: 272, 13, 44, 71, 183, 184, 266 / 171, 318, 124.

Poems of Dawn, 196; Wiersze brzasku, 188: Kada nors mes suprasime.
Tower Reading: Z'15,179; (R 5705).

Klausimai: Ar šią savaitę buvau stiprus ir drąsus? Kodėl? Kur? Kas man padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 27

Vaikeliai, pasisergėkite stabų – 1 Jn. 5:21.

Neturime mes dėti vilčių ir pasitikėti vadais, bet Viešpačiu. Tai nereiškia, kad neturime pasikliauti vadais ir pripažinti juos, kadangi visa istorija Viešpaties elgesio su Savo žmonėmis, tipiniais ir antitipiniais, parodo, jog Jam patiko panaudoti žmogiškus tarpininkus kaip Savo atstovus mokinimui ir vedimui Savo žmonių iš vienos malonės į kitą, nuo pažinimo prie pažinimo. Pamoka, kurią reikia išmokti, yra ta, kad Viešpats yra pilnai kompetentingas valdyti Savo darbą; ir nors į Jo vadovavimą žiūrime per žmogiškus tarpininkus, tačiau mūsų pasitikėjimas nėra paremtas jais, jų išmintimi ir jų jėga, bet Viešpaties išmintimi bei jėga, kuris veda juos, o taip pat ir mus per juos – Z'02, 284 (R 3077).

* * *

Ne visada stabai yra fizinės statulos ir paveikslai. Jais yra visi fiziniai, protiniai, moraliniai ir religiniai objektai, kiti nei Jehova, kuriems žmonės lenkiasi ir atiduoda didžiausią pagarbą ir atsidavimą. Tai, kam žmogus labiausiai atsiduoda ir pilnai pasišvenčia ir yra jo dievas. Jeigu atsidavimo ir garbinimo objektas yra kažkas kitas, nei Jehova, tai yra jo stabas. Taip žiūrėdami matome, kad kai kurie pasidaro stabus iš savo išpažinimų, denominacijų, sektų, iš savęs pačių, savo ambicijų, išvaizdos, drabužių, patogumų, išsilavinimo, užimamų pareigų, populiarumo, saugumo, opinijos, teisių, apetito, namų, nuosavybės, šeimos, titulų, draugų, krašto, vadų, priešingos lyties ir t. t. Būtent šie stabai vilioja ir žavi mus, kurie sulaiko nuo tarnavimo paprastiems pagoniškiems stabams. Apaštalas ypač mums primena laikytis toliau nuo šių stabų. Mėgautis ir pataikauti jiems, atsiduoti tokiai stabmeldystei, reiškia grįžti atgal mūsų pasišventime – kuriame davėme įžadą būti mirusiais sau ir pasauliui, o gyvais Dievui – reiškia, kad tampame tarnais nuodėmės, klaidos, savanau-diškumo ir pasaulietiško šėtonui paliepus – P'34,175.

Paralelinės citatos: 1 Kor. 10:7-14; Iš. 32:23-26; 2 Kor. 6:17; Iš. 20:3-6; 1 Sam. 15:23; Ps. 16:4; 44:20; Joz. 24:23; Jonos 2:9,10; 1 Kor. 6:9; Apr. 9:20; 21:8.

Giesmės: 4, 197, 172, 192, 312, 224, 47 / 456, 462, 238.

Poems of Dawn, 95; Wiersze brzasku, 84: Mano himnas.

Tower Reading: Z'13,253; (R 5297).

Klausimai: Ar šią savaitę saugojausi stabų? Kaip? Kokiose sąlygose? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 28

Iš upelio prie Viešpaties kelio jis gėrė, todėl jis pakelia savo galvą – Ps. 110:7.

Turime prašyti mūsų Viešpaties, Vadovo ir Galvos, kad Jis mus vis labiau laimintų, kai su nauju užsidegimu stengsimės ištikimai ir džiaugsmingai gerti iš gyvenimo išbandymų upelio, kad iš šių išbandymų galėtume semtis išminties, kuri mus vis geriau pritaikytų ir paruoštų Jo tarnybai ateityje, o tuo pačiu geriau mus pritaikys ir paruoš Jo tarnybai dabartiniu laiku. Ši išmintis, Jo malonės dėka, išmokins mus atstovauti Jo garbę visose sunkiose aplinkybėse ir gyvenimo nepastovumuose, kad galėtume Jį šlovinti savo kūnais ir dvasia, kurie yra Jo. Kaip gerti iš šio šaltinio mokinkimės iš mažų paukštelių, kurie gerdami visada pakelia galvutes, lyg kad dėkotų Dievui. Visada dėkokime mūsų Viešpačiui už kiekvieną patirtą gyvenimo išbandymą, už kiekvieną pamoką, už kiekvieną išmėginimą, visa tai pritaikydami mūsų dvasiniam augimui – Z'02, 14 (R 2935).

* * *

Upelis šioje eilutėje simbolizuoja Dievo Žodį ir gyvenimo išbandymus. Šiame paveiksle kalbama apie keliavimą keliu, šalia kurio teka švaraus vandens upelis. Iš šio upelio ištroškę keliautojai gali atsigerti ir numalšinti savo troškulį. Mūsų brangus Atpirkėjas surado tekančią Žodžio upelį, kuris teikė jėgų per visą Jo kelionę – iš jo gėrė ir buvo pastiprintas. Keliaudami taip kaip Jis Dangiško Siono kryptimi, gerkime iš šio šalto, teikiančio jėgų upelio bet kada, kai tik reikės mums pastiprinimo ir atgaivinimo. Taip pat ir Jėzus gėrė iš gyvenimo išbandymų upelio, išmokdamas vis naujų pamokų, kurios Jį paruošė naujiems išbandymams. Gyvenimo išbandymai mus taip pat išmokys naujų pamokų, naudingų būsimiems išbandymams. Tik labiausiai nesupratingi ir nemąstantys mokiniai nesimoko iš išbandymo, šio geriausio iš visų mokytojų. Nepriklausydami šiai žmonių klasei, pasimokykime ir iš Dievo Žodžio, ir iš gyvenimo patirties pamokų, kurių mus moko Viešpats – P'33, 177, 178.

Paralelinės citatos: Lk. 22:27; Apd. 8:32,33; 2 Kor. 8:9; 10:1; Flp. 2:5-8; Iz. 50:5,6; Mt. 26:51-54; Hbr. 12:2-14; Ezr. 7:10; Ps. 78:2-8; 143:8,10; Pat. 23:12.

Giesmės: 63, 9, 10, 22, 67, 154, 315 / 381, 100, 58.

Poems of Dawn, 213; Wiersze brzasku, 206: Iš šlovės į šlovę.

Tower Reading: Z'02,12; (R 2935).

Klausimai: Ko šią savaitę išmokau iš Dievo Žodžio ir ko iš išbandymo? Kaip? Kokie buvo rezultatai?

Rytą sėk savo sėklą ir vakare neleisk ilsėtis savo rankai, nes nežinai, ar šita, ar ana [sėja] užderės, ar abi bus lygiai sėkmingos – Pam. 11:6.

Visi Dievo žmonės, priklausomai nuo to, kiek jie trokšta būti Tiesos tarnais, turi pastoviai būti pasiruošę, kad galėtų pastebėti, iš kur ateina tarnybos galimybės ir tikėtis, jog Viešpats juos ves ir panaudos. Visur, kur tik pastebime atsidavimo Viešpačiui ir Jo Žodžiui įrodymų, turime paduoti pagalbos ranką. [...] Turime būti budrūs, kad perduotume kitiems tas palaimas, kurias patys gavome, laikydami tai svarbiausiu dalyku gyvenime tų, kurie patys save pašventė visų karalių Karaliaus tarnybai – Z'02, 71 (R 2964).

* * *

Mes negalime perskaityti kitų žmonių širdžių. Tik Dievas gali tai padaryti. Todėl turime sėti visose derlingose vietose. Esame įgalioti sulaikyti ir neduoti mūsų šventų dalykų, Tiesos ir charakterio perlų tik dviem klasėms: „šunų“ klasei – tai tiems, kurie barningai urzgia, niurzgia ir kandžiojasi ir „kiaulių“ klasei – tai tiems, kurie voliojasi nuodėmės purve. Visiems kitiems turime duoti atitinkamas Žodžio tiesas. Neturėtume tai daryti kartą ar du kartus. Turime jas kartoti tiek kartų, kiek reikalauja poreikiai asmenų su kuriais bendraujame, visai neatsižvelgdami į savo asmeninius patogumus. Mes negalime numatyti, kuris Dievo Žodžio pakartojimas sustiprins klausytoją, ir negalime numatyti, kuris asmuo reaguos į tai. Taip kaip ir Samuelis, dažnai galvojame, kad tie yra Viešpaties pateptieji, o Dievas juos atmeta; arba, kad kažkas kitas nėra Jo pateptuoju, o Dievas jį priima. Todėl būkime atsargūs, teisdami kitus. Tik pats Dievas neklystamai teisia širdis ir apreiškia vidinį nusistatymą, panaudodamas Dvasios, Žodžio ir apvaizdos kriterijus, kurie parodo ar charakteriai yra švarūs, ar turi priemaišų. Taigi, laukime Jo bandomojo išbandymo, kuris tinkamai įvertins ir parodys kiekvieną atsitikimą – P'32, 197.

Paralelinės citatos: Pr. 49:24,26; Ps. 1:3; 127:1,2; 128:1,2; Pat. 11:18,19,30; Iz. 58:6-14; 62:1; Jn. 18:37; 1 Kor. 15:58; Gal. 6:9; 2 Tim. 4:2,5.

Giesmės: 210, 70, 164, 260, 200, 275, 309 / 365, 66, 24.

Poems of Dawn, 147; Wiersze brzasku, 140: Vien tik.

Tower Reading: Z'13,296; (R 5322).

Klausimai: Ar šią savaitę platinau ir skelbiau Tiesą? Kaip? Kodėl? Kokios buvo pasekmės?

GRUODŽIO 30

Tu apvainikavai metus savo gėrybėmis – Ps. 65:11.

Tegul pakartotinis peržiūrėjimas Dievo apvaizdos vedimo per praėjusius metus, parodantis Dievo gerumą ir gailestingumą, sustiprina mūsų tikėjimą ir pasitikėjimą Dievu artėjant naujiems metams. Teisingai žvelgdamas atgal tikrasis Dievo vaikas galės ne vien tik padėkoti už tai, kas praėjo, bet galės pažvelgti į viršų bei pakelti galvą, žinodamas, kad mūsų išlaisvinimas yra arčiau nei tada, kai pirmą kartą įtikėjome; ir kad Tas, kuris pradėjo gerą darbą mumyse, gali ir nori jį užbaigti, jei ir toliau mes norime atiduoti savo valią ir savo gyvenimą, savo viską Jo išminčiai ir meilingai priežiūrai – Z'00, 365 (R 2737).

* * *

Žodis *metai* Biblijoje kartais yra panaudotas laiko periodo apibūdinimui, trunkančiam paprastai 365 ir ¼ dienos, o kartais reiškia visą Amžių. Šiuos metus, kurie turi tas dvi reikšmes, Viešpats vainikuoja Savo gerumu. Jis vainikuoja Savo gėriu kalendorinius metus, palaikydamas Visatą ir valdydamas jos visą didelę struktūrą Savo garbei ir Savo kūrinių gėriui, suteikdamas jiems palaiminimus kiekviename metų laike. Taigi, nors ir yra pasmerkimo apribojimai, Viešpats gausiai laimina. Evangelijos Amžius, kitur pavadintas „maloningi Viešpaties metai“, yra vainikuotas Viešpaties gerumu, kurį Viešpats parodė išpirkime, mokyme, išteisinime, pašventime, sukomplektavime, išlaisvinime ir pagarbinime Bažnyčios, o Didžiąją Minią atvesdamas iki amžino gyvenimo; ugdydamas pasišventusius, bet nepradėtus iš Dvasios, kad būtų verti kunigaikščių pareigų ant žemės; ir dabartiniu metu ruošdamas žydus ir pagonis Tūkstantmetiniam karaliavimui. Taip pat ir Tūkstantmetinis Amžius bus vainikuotas Dievo gerumu – atleidimu, pažadinimu iš kapų, pamokymu, atjauta, visos žmonių giminės patraukimu ir jos laiminimu, žemės ir paklusniųjų kėlimu iki tobulumo, ir taip pat ištikimiesiems suteikimu amžino gyvenimo Rojuje – P'26, 173.

Paralelinės citatos: Iš. 33:19; 34:6; Ps. 33:5; 34:8; 73:1; 107:8,9,43; 145:7,9; Iz. 61:1,2; 63:7; Mt. 7:11; Lk. 4:18,19; Rom. 2:4; Tit. 3:4.

Giesmės: 11, 45, 46, 55, 83, 89, 293 / 373, 87, 368.

Poems of Dawn, 272; Wiersze brzasku, 252: Visi tie metai, kiek daug pamokų.

Tower Reading: Z'07,364; (R 4100).

Klausimai: Kokius ypatingus palaiminimus atnešė man šie metai? Kaip šie palaiminimai paveikė mane?

GRUODŽIO 31

Kuo atlyginsiu VIEŠPAČIUI už visa gera, ką Jis yra man padaręs? Aš paimsiu išgelbėjimo taurę ir šauksiuos VIEŠPATIES vardo. Ištesėsiu savo įžadus VIEŠPAČIUI visos Jo tautos akivaizdoje – Ps. 116:12-14.

Metų pabaiga yra tinkamiausias laikas priimti naujus pasiryžimus ateinantiems metams. Brangūs broliai, seserys, padarykime kuo daugiau gerų nutarimų ir pasiryžimų, kuo norėtume būti, ką padaryti, kiek kentėti būnant draugystėje su Viešpačiu, kad padedant Viešpačiui galėtume padaryti ateinančius metus geriausius mūsų gyvenime – metais didžiausių vilčių, didžiausių pastangų, o padedant Viešpaties malonei – metais didžiausių pasiekimų aukojant save, nugalint pasaulį ir jo dvasią, nugalint save ir kūno norus, atstumiant priešininką, garbinant mūsų Viešpatį ir laiminant Jo žmones – Z'99, 286 (R 2551).

* * *

Dabartinės Viešpaties geradarystės mums, tai Jo kūrybos palaiminimai, apvaizda, išgelbėjimas, lavinimas, išteisinimas, pašventimas ir išlaisvinimas. Jo būsimos geradarystės mūsų labui yra šios – pasiekimas ir gavimas Karalystės, charakterio, prigimties, reginių, garbės, bendravimo, paveldėjimo ir pareigų. Pirma, kuo galime atsidėkoti už gautas geradarystes, tai paimti išgelbėjimo taurę. Taurė, paprastai, simbolizuoja malonius ir skausmingus išbandymus. Išgelbėjimo taurė simbolizuoja malonius ir skausmingus išbandymus, susijusius su duotu mums išgelbėjimu. Todėl norime su dėkinga ir viską įvertinančia širdimi priimti šiuos išbandymus. Toliau, šauksimės Viešpaties vardo, su pasitikėjimu priimdami Jo malonę, gailestingumą ir Tiesą, kiekvienos mums sunkios valandos metu. Ir galiausiai, ištesėsime mūsų bendrą pasišventimo įžadą – būdami mirę sau ir pasauliui, o gyvi Dievui – taip pat ir mūsų ypatingus įžadus, kurie priklauso nuo mūsų bendro įžado. Atlikime tai dabar visų Dievo žmonių labui, dabar ir ateityje – P'36, 167.

Paralelinės citatos: Ps. 51:12,13; 103:2,3; Iz. 6:5-8; Rom. 12:1,2; 1 Kor. 6:20; 2 Kor. 5:14,15; Ps. 23:5; 63:6; Lk. 22:17,18,20; Mt. 20:22,23; 26:39,42; Jn. 18:11; Sk. 15:2-5; Įst. 23:21. Jonos 2:9; Ps. 66:13-15.

Giesmės: 325, 224, 324, 8, 47, 10, 277 / 442, 321, 462.

Poems of Dawn, 275; Wiersze brzasku, 256: Naujųjų metų linkėjimai.
Tower Reading: Z'14,279; (R 5538).

Klausimai: Kokius išbandymus patyriau šią savaitę, susijusius su šia eilute? Kaip juos priėmiau? Kas trukdė, kas padėjo? Kokios buvo pasekmės?

MALDA

Ir ne tik ji, bet ir mes patys, turintys pirmuosius Dvasios vaisius, – ir mes dejuojame, kantriai laukdami įsūnijimo, mūsų kūno atpirkimo – Rom. 8:23.

Dievo žmonės neturi afišuotis savo sunkumais, girtis jais ir skųstis savo likimu. Priešingai, jie turi maldos privilegiją ir Dievo Žodžio nurodymus, kurie moko, paaiškina jiems, kodėl dabartinės blogos sąlygos ir blogis apskritai yra leidžiamas, bei kaip, kada ir kodėl ateis laikas, kai visos ašaros bus nušluostytos nuo kiekvieno veido ir nebebus daugiau jokio dūsavimo, verksmo ir mirties. Todėl, vietoj to, kad verkti pasaulio akivaizdoje, Dievo žmonės turėtų džiaugtis ir skelbti dorybes To, kuris pakvietė mus iš tamsos į Savo nuostabią šviesą. Užuojauta nelaimingam pasauliui, kuris neturi tos naudos, turi paskatinti mus skelbti jam Evangeliją, kas nuslopins mūsų mintis apie savo asmeninę bėdą, leis dalinai ją užmiršti – Z'02, 40 (R 2947).

* * *

Žmonijos giminė dejuoja nešdama prakeikimo naštą, kuri susideda iš išsikerojusių piktžolių augimo, sausros, augalų ligų, bado, epidemijų, žemės drebėjimų, vulkanų išsiveržimų, potvynių, audrų, klimatinio kraštutinumo, šėtono, puolusių angelų, nuodėmės, klaidų, liūdesio, moralės irimo, neapykantos, ginčų, persekiojimų, blogų žmonių išaukstinimo, išnaudojimo, tironijos, kunigų intrigų, klerikalizmo, sektantizmo, išsekinančio darbo, panikos, praradimų, atstūmimo nuo Dievo, ligų, mirimo ir mirties. Evangelijos Amžiaus Dievo žmonės dūsauja viduje dėl esančio prakeikimo ir dėl papildomų kančių, kylančių iš jų pasišventimo. Žmonijos giminė dūsauja išoriškai. Tačiau mes, nors negalime suvaldyti vidinio dūsavimo, turime susilaikyti nuo išoriško dūsavimo. Pasaulis dūsauja laukdamas išlaisvinimo, kurį Dievas jam suteiks, kai įvyks išrinktųjų apreiškimas garbėje. Mes dūsaujame laukdami pilno įsūnijimo prisikėlimo metu, kuris išlaisvins mus iš šio kūno blogio ir apdovanos garbe, kurią gausime su Jėzumi – P'33, 163.

Paralelinės citatos: Ps. 5:1-3; 32:6; 37:4; 42:8; 50:14,15; 116:2; Ezer. 9:6,15; Dan. 6:10; Pr. 18:23-32; Mt. 15:22-28; Lk. 12:37; 18:1-7; Efez. 6:18; Ps. 69:6,13; 74:10,11,18, 20-23; Mk. 8:6; Apd. 27:35; 6:4; Rom. 1:4; 1 Tim. 5:5.

Giesmės: 35, 50, 56, 235, 239, 274, 323 / 66, 102, 346.

Poems of Dawn, 116; Wiersze brzasku, 108; Bendravimas su mūsų Tėvu.
Tower Reading: Z'12, 149; (R 5021).

Klausimai: Ar ši savaitė buvo viena iš savaitių praleistų maldoje? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

KANTRYBĖ

Visa darykite be murmėjimų – Flp. 2:14.

Turėdami įgimus polinkius, mes visi galime turėti tam tikrą polinkį piktintis, skųstis ir priekaištauti dėl mus ištinkančių bėdų, vargų net ir tuomet, kai tarnaujame Tiesai. Tačiau, kai mes vis labiau tobulėjame į Kristaus panašumą, Viešpats, be abejo, laukia iš mūsų, kad palaipsniui vis artėtume į tą prieš mus pastatytą paveikslą. Tame siekyje už dabartinius išbandymus ir sunkumus bus daugiau nei apdovanota, juos visus persvers Jo Dvasia ir Jo Dvasios liudijimas, kuris patvirtins, kad visi dalykai padeda mums gėriui, tarnauja tam, kad galėtume pasiekti didesnę garbę ir būtume jai paruošti – Z'02, 40 (R2947).

* * *

Dievo žmonės neturi simpatizuoti blogiui, nei jam pritarti mokiniuose ar praktikoje. Neturi taip pat ramiai sėdėti ir leisti, kad nuodėmės ir klaidos gausėtų ir laisvai plistų. Todėl Jėzus, Apaštalai, ištikimi pranašai, evangelistai, pastoriai, mokytojai ir kiti ištikimi Dievo žmonės buvo nepatenkinti nuodėme ir klaida, protestavo prieš jas. Toks nepasitenkinimas ir protestai nelaikytini „murmėjimu“ šios eilutės prasme. Nepasitenkinimas ir protestai, kuriuos šis tekstas vadina murmėjimu, yra priekaištai dėl likimo, išbandymų, priešiškumų, sunkumų, išmėginimų, kentėjimų, pažeminimų ir dėl Viešpaties apvaizdų, kurios liečia mus ar kitus. Visa tai parodo, kad to asmens valia, reaguojanti tokiu būdu, nėra mirusi, bet gyva, o asmuo, kuris taip elgiasi, prieštarauja Dievui ir gyvena sau – P'33, 163.

Paralelinės citatos: Ps. 37:7-9; Raudų 3:26,27; Lk. 8:15; 21:19; Rom. 2:7; 5:3, 4; 8:25; 12:12; 15:4, 5; 2 Kor. 6:4,5; 12:12; Gal. 6:9; Ef. 4:1,2; Kol. 1:11; 1 Tes. 1:3; 2 Tes. 3:5; Hebr. 6:12; 10:36; 12:1; Jok. 1:3,4; 5:7,8.

Giesmės: 4, 20, 34, 78, 91, 114, 196 / 8, 124, 132.

Poems of Dawn, 100; Wiersze brzasku, 89: Mirtinai sužeistas.

Tower Reading: Z'13, 312; (R 5332).

Klausimai: Kokius šią savaitę turėjau išbandymus, susijusius su kantrybe? Kaip juos priėmiau? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios viso to pasekmės?

LINKSMUMAS

Dievas myli linksmą davėją – 2 Kor. 9:7.

Tai yra tiesa ne tik kalbant apie piniginius reikalus, bet ir apie visas mūsų mažas atnašas ir aukas Jam ir Jo labui. Jeigu mes norėtume patikti Viešpačiui ir augti Jo malonėje bei priartėti prie Jo, tai turėtume vis labiau ir labiau savo širdis priartinti prie būsenos, kuriai Jis pritaria, kurią Jis myli, būtent prie širdingumo, linksmumo ir greitumo kiekvienoje tarnystėje, kurią galime atlikti. Daugelio krikščionių problema yra ta, kad jie pilnai nesupranta, kokią didelę privilegiją turime dabartiniame Evangelijos Amžiuje, turėdami galimybę atnašauti savo mažas aukas Viešpačiui ir savęs išsižadėjimus, būdami tikri, kad mūsų netobuli darbai bus priimtini Dievui per Jėzų Kristų – Z'02, 42 (R 2950).

* * *

Dievas pastoviai suteikia visiems Savo kūriniams būtinus dalykus jų egzistavimui. Tačiau Jis tai daro ypač Savo pasišventusiems, pastoviai suteikdamas malonės, gailestingumo ir Tiesos. Jis nesuteikia Savo dovanų šykščiai ar nenoriai. „Jis duoda dosniai ir neprikaišioja“. Dievas yra linksmas ir dosnus Davėjas; ir nori, kad Jo žmonės būtų panašūs į Jį šiuo ir kitais atžvilgiais. „Dovanai gavote, dovanai ir duokite“, tai teiginys, išreiškiantis Viešpaties idealą mums. Turime duoti ne vien tik pinigus, bet taip pat ir laiką, talentus, žinias, meilę, įtaką, reputaciją – vienu žodžiu, mūsų viską. Turėtume būti tokie dėkingi, įvertinantys ir džiaugsmingi gaudami Dievo dovanas, tokie užjaučiantys kitų poreikius, tokie laimingi duodami ir matydami kitus palaimintus, ir taip besidžiaugdami, kad linksmas davimas sulaukia ypatingos Dievo meilės, jog turėtume su džiaugsmu duoti – P'33, 163.

Paralelinės citatos: Ps. 16:6; 36:8; 37:7,16; 40:8; Pat. 3:13-18; 14:14; 15:13,15,30; 16:8; 17:1,22; 30:8; Pam. 9:7-9; Iz. 12:3; Jn. 15:11; 16:20-24; Rom. 5:2; 12:12; 2 Kor. 7:4; 8:2; 12:10; 1 Pet. 1:8; 4:12, 13; Flp. 4:4; 1 Tes. 5:16; Hbr. 10:34; Jok. 1:2; 5:13; 1 Jn. 1:4.

Giesmės: 27, 38, 57, 94, 100, 179, 237 / 203, 100, 238.

Poems of Dawn, 163; Wiersze brzasku, 152: Tas, kuris dalina, tam daugėja.
Tower Reading: Z'10,142; (R 4603).

Klausimai: Ar šią savaitę aš buvau linksmu davėju? Kokių aplinkybių metu? Kodėl? Kas man tame padėjo ir kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

TYRUMAS

Ir nedalyvaukite nevaisinguose tamsos darbuose, verčiau parodykite juos, kokie jie yra – Ef. 5:11.

Mes visada galime smerkti nuodėmę, būdami gyvais laiškais mūsų kasdieniniame gyvenime, kuriame būdami kaip šviečianti ir aiški šviesa, turime visada savo elgesio būdu, žvilgsniu, poelgiu ir balso tonu pabarti visa, kas turi polinkį į tamsą ir nuodėmę. „Taip tesviečia jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir garbintų jūsų Tėvą, kuris yra danguje“. Kartais būtų tinkama, o kai kuriais atvejais ir pareiga kalbėti ir veikti prieš tamsą. Tačiau pamaldaus gyvenimo šviesa, Tiesos liudijimas ir parodymas Šventosios Dvasios, neabejotinai yra vienas iš įtikinamiausių būdų peikiant nuodėmę – Z’04, 74 (R 2966).

* * *

Šiame tekste panaudotas žodis „nedalyvaukite“ reiškia, kad neturime bendrininkauti tamsos darbuose, nuodėmės ir klaidos darbuose. Šie darbai yra bevaisiai, kadangi neveda prie gerų pasekmių. Mes dalyvaujame tokiuose darbuose tada, kai juos atliekame arba palaikome ir raginame kitus juos daryti. Be abejo tie, kurie stovi Dievo, tiesos ir teisingumo pusėje, ir kurie net iki mirties paaukojo savo visa ką turi, negali dalyvauti tokiuose tamsos darbuose. Veikiausiai, jie turėtų peikti tokius darbus. Gali tai daryti, pirmiausia ir visada, savo pavyzdžiu, ne vien tik nedarydami tokių darbų, bet elgdamiesi priešingai, o taip pat savo elgesiu, žvilgsniu ir balso tonu parodydami nepritarimą. Ir antra, kartais gali parodyti savo nepritarimą ir pasipriešinimą nenaudingiems tamsos darbams ir opoziciją tų darbų atžvilgiu. Paprastai, pirmas būdas yra pats veiksmingiausias peikimas. Tačiau, kartais, panaudojus pirmą metodą, tas antras gali tapti pačiu veiksmingiausiu pabarimu – P’ 33, 163.

Paralelinės citatos: Ps. 19:8; 24:3-5; 51:7; 119:140; Pat. 15:26; 20:9; 21:8; 30:12; Iz. 1:18,25; 6:7; Dan. 12:10; Mich. 6:11; Mal. 3:2,3; Mt. 5:8; Jn. 15:2; Flp. 4:8; 1 Tim. 1:5; 3:9; 5:22; 2 Tim. 2:21,22; Tit. 1:15; Hbr. 9:14; Jok. 4:8; 1 Pet. 1:22; 1 Jn. 3:3.

Giesmės: 47, 74, 78, 125, 128, 150, 198 / 135, 203, 318.

Poems of Dawn, 40; Wiersze brzasku, 31: Jėzaus sekimo kaina.

Tower Reading: Z’98,212; (R 2335).

Klausimai: Ar šią savaitę kovojau, kad būčiau tyras ir skaidrus? Kaip? Kodėl? Kokių aplinkybių metu? Kokios buvo pasekmės?

GARBINIMAS

Jis įdėjo man į burną naują giesmę – gyriaus giesmę mūsų Dievui – Ps. 40:3.

Prisipildymas Viešpaties Dvasia skatina mus džiaugtis ir giedoti ne vien tik lūpomis, bet ir širdimi giesmes, kurios sustiprina ir paguodžia ne vien tik „giedantį“, bet ir klausantį. Būtent, ši „nauja giesmė“ *širdyje* atskiria krikščionį ir padaro jį kitokį nuo visų kitų. Kadangi ji yra širdyje, turi eiti ir iš mūsų lūpų ir turi įtakoti visas gyvenimo sritis, kadangi negalime nekalbėti apie tuos dalykus, kurie nuostabiai pakėlė dvasioje ir atgaivino mūsų sielas – Z' 02,75 (R2966).

* * *

Ši nauja giesmė, tai Mozės ir Avinėlio Giesmė, tai Šventojo Rašto harmonija, parodyta Dieviškajame Amžių Plane. Šis Planas kyla iš Dievo charakterio, lieka daroje su Jo charakteriu, yra Jo charakterio manifestacija, yra vykdomas Jo charakterio dėka, kelia pagarbą ir pasitikėjimą Jo charakteriu, ugdo pas ištikimuosius ir paklusnčiuosius Jo charakterį ir galiausiai, įrodo Jo charakterio tobulumą. Kalbėtojas šiame tekste yra Kristus, kurio burna yra tie, kurie išsako Jo mintis. Jiems apreikšta Viešpaties paslaptis. O jie ją perteikia toliau, kuri yra harmonijoje ir daroje pati su savimi, su tekstais ir Šventojo Rašto mokiniams, su Dievo charakteriu ir Kristaus Išpirka, su faktais ir Viešpaties Žodžio tikslais bei planais. Kaip parodo šis giesmės paveikslas, jie tai daro džiaugsmingai. „Giedodami“ ją visiems, kurie nori ją girdėti, ypatingai ją „gieda“ tiems, kurie turi klausą jos melodiniams tonams – P' 33, 163.

Paralelinės citatos: Iš. 15:1-21; Teisėjų 5; 1 Sam. 2:1-10; 2 Sam 22; Lk. 1:46-55, 67-79; Ps. 8:9; 18; 19; 24; 29; 30; 33; 40; 47; 50; 65; 66; 75; 76; 77; 92; 93; 95; 96; 97; 98; 99; 104; 111; 113; 115; 116; 117; 118; 134; 139; 147; 148; 150.

Giesmės: 11, 45, 46, 235, 237, 238, 283 / 1, 275, 132.

Poems of Dawn, 223; Wiersze brzasku, 212: Mano graži paslaptis.
Tower Reading: Z' 13,296; (R 5322).

Klausimai: Ar ši savaitė man buvo garbinimo savaitė? Kodėl? Kaip? Kokiose sąlygose? Kokios buvo pasekmės?

PASLAUGUMAS

Todėl, jei kenčia vienas narys, su juo kenčia ir visi nariai. Ir jei kuris narys pagerbiamas, su juo džiaugiasi visi nariai – 1 Kor. 12:26.

Kiekvienas krikščionis, priklausomai nuo to, kokiame laipsnyje yra harmonijoje su Galva ir Jo meilės dvasia, bus pasiruošęs veikti greitai. Kartais, palygindami su mūsų žemiškais kūnais, ranka gali skubėti į pagalbą sužeistam kūno nariui taip greitai, kad atrodo, jog neįmanomas dalykas, kad ši informacija pirmiausia atėjo į galvą, o tik vėliau mūsų ranka ją gavo iš galvos, kaip nurodymą padėti. Panašiai yra ir su Kristaus mokiniais. Tie, kurie artimai bendrauja ir simpatizuoja Galvai, Viešpačiui, su Juo didžiąja dalimi yra „vienos dvasios“ ir taip nori vykdyti Jo valią, ir yra taip tobulai informuoti, kokia yra Jo valia, kad kartais atrodo, jog veikia beveik automatiškai, teikdami pagalbą žodžiu, darbu ar kitu būdu tiems, su kuriais bendrauja – Z' 02, 103 (R 2984).

* * *

Šiame tekste kalbama apie užuojautą pilnoje to žodžio reikšmėje. Ši užuojauta reiškia jausti, išgyventi kartu su kitais. Išgyvename su jais tas pačias sąlygas, tuos pačius išbandymus, jausmus ir tikslus. Taigi mes užjaučiame su Dievu ir Kristumi išgyvendami vienybę su Jais charakteryje, planuose, darbuose ir pergalėse, užjaučiame dėl netinkamo elgesio jų atžvilgiu, kurį jie patiria nuo šėtono ir jo tarnų. Užjausdami brolius ne vien jaučiame vienybę kartu su jais, taip kaip su Dievu ir Kristumi, bet papildomai išgyvename su jais jų klaidas, trūkumus, ydas, nesėkmes ir silpnumus, gerai žinodami, kad ir mes patys esame apsunkinti panašiomis silpnybėmis. Kadangi Dievas ir Kristus yra laisvi nuo tokių silpnybių, todėl Jiems nereikia mūsų užuojautos tame dalyke. Mes ne užjaučiame, bet apgailestaujame dėl pasaulio, kad jis nėra harmonijoje su gerais principais ir kad su juo blogai elgiasi šėtonas ir jo užsispyrę ir suklaidinti tarnai – P' 33, 164.

Paralelinės citatos: Ps. 20:2; 46:4,5; 84:1-10; ; 102:13-15; 111:1; 132:16; 133; 134; Pat. 3:27, 28; 11:25; 22:29; 25:21; Iz. 40:11; 52:7; 58:6-11; 61:1-3; Apd. 20:28; 11:29,30; Rom. 15:15-27; 1 Kor. 12:28; 13:3; 2 Kor. 8:1-15,24; Flp. 4:10-18; Kol. 1:24; 1 Tim. 6:18; Hbr. 6:10; 13:16; 1 Pet. 2:5; Mk. 9:41.

Giesmės: 23, 95, 170, 172, 179, 277, 322 / 87, 353, 23.

Poems of Dawn, 161; Wiersze brzasku, 150: Puodelis šalto vandens.

Tower Reading: Z'13,168; (R 5250).

Klausimai: Ar šią savaitę norėjau padėti? Kam? Kodėl? Kaip? Kas padėjo ir kas trukdė? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

EVANGELIJOS SKELBIMAS

Dirbk evangelisto darbą, atlik visiškai savo tarnystę –
2 Tim. 4:5.

Iki kokio laipsnio, kiekvienas asmeniškai, uoliai išnaudojame Viešpaties duotas mums galimybes garbinti Jo vardą ir laiminti paliestus nuodėme mūsų artimuosius ne tik pasakodami jiems apie Jėzų ir Jo nuostabius gyvenimo žodžius, bet ir ar mes papildomai padedame jiems ateiti pas Jį? Yra įvairių būdų, kaip galime jiems pagelbėti – žodžiu, literatūra, pakvietimu į susirinkimą ir pan. Tačiau mūsų asmeninis elgesys, sudarantis pagrindinę dalį pagalbos, turi derintis su tuo, ką patariame kitiems. Jeigu mes patys buvome su Jėzumi, mokėmės iš Jo ir pasiėmėme dalį Jo pasiaukojimo bei meilės, būsim geriau paruošti padėti tiems visiems, kurie trokšta ateiti pas Jį – Z' 04, 41 (R 3315)

* * *

Uolumą galime apibūdinti kaip karštą pasišventimą tam tikriems asmenims, principams, reikalams ir dalykams, parodytą entuziastingu veikimu jų gėriui. Taigi, ta dorybė pilna karštumo, degimo ir jausmingumo. Pastoviai kunkuliuoja entuziastingais jausmais. Tie jausmai yra atvedami iki virimo taško, o ta malonė apima visą kūno, sielos ir dvasios energiją, rodant entuziazmą. Tai yra karštas atsidavimas ir todėl jis pasireiškia kiekvienoje pasišventimo srityje, kur tik įmanoma, kito asmens ar reikalo naudai, dalykui, kuriam pasišvenčia. Uolumas pasireiškia susidomėjimu tam tikrais asmenimis, prie kurių prisirišame atsidavimo jausmais; arba taisyklėms, kurių laikomės su karštu atsidavimu; arba reikalams, kuriems esame atsidavę ir kuriuos karštai giname, arba dalykams, kuriems liekame ištikimi su degančiu atsidavimu, arba kartais sujungimu dviejų ar daugiau čia paminėtų elementų su entuziastingu atsidavimu – P' 48, 51.

Paralelinės citatos: Ps. 40:3; 69:9; Pam. 9:10; 11:6; Iz. 61:1-3; 62:1; Jer. 20:9; Mt. 4:17; 5:14; 10:7; 28:19,20; Mk. 16:15; Lk. 2:49; Jn. 9:4; 18:37; Apd. 1:8; Rom. 1:16; 1 Kor. 9:16; 15:58; Gal. 6:9,10; Flp. 2:15,16; 2 Tim. 4:2.

Giesmės: 70, 116, 210, 245, 260, 261, 275, 309, 314, 348.

Poems of Dawn, 308; Wiersze brzasku, 306: Vis dar galime tarnauti.

Tower Reading: Z'01,151; (R 2808).

Klausimai: Ar pastaruoju metu liudijau Tiesą? Kokią turėjau pagalbą tame darbe ir kokias kliūtis? Kokie buvo rezultatai?

PAGUODA LIŪDESYJE

Nebūkite liūdni, nes džiugesys Viešpatyje yra jūsų stiprybė – Neh. 8:10.

Tikrai, liūdesys gali užplūsti kaip koks tvanas, ir dažnai užplūsta, tačiau visose šiose situacijose Viešpats yra mūsų Padėjėjas. Siela, kuri niekada nebuvo plakta liūdesiu ir kančia, niekada neįvertino Viešpaties meilės ir pagalbos. Yra prislegiančio liūdesio laikotarpiai, kai labiau priartėjame prie Viešpaties, o Jis tuo metu ypatingai yra arti mūsų. Psalmistas (Ps. 130) priėjo tokios išvados, kai giliame liūdesyje šaukėsi Viešpaties ir svarstė apie Jo teisingumą, sakydamas: „Iš gilybių šaukiaus tavęs, Viešpatie! O Viešpatie, iš girsk mano balsą! Tavo ausys tebūnie įdėmios mano maldavimų balsui!” Žinodamas savo trūkumus ir jausdamas ilgesį pilno išlaisvinimo iš kiekvieno netobulumo, taip pat pranašaudamas apie dosnų Dievo Plano nutarimą išgelbėti per Kristų, priduria: „Jei tu, Viešpatie, laikysi nuodėmių sąskaitą [kaltinsi mus], kas, Viešpatie, begalės išsilaikyti? Bet pas tave yra atleidimas, kad tavęs bijotų [garbintų]” – Z’95, 20 (R 1759).

* * *

Bendrai pasakius, didžioji dalis žmonijos labiau pasiduoda liūdesiui nei džiaugsmui. Adominio pasmerkimo viešpatavimo metu negali būti kitaip, kadangi skausmas, kančia, ligos, praradimai, nusivylimai, priešišcumai, mirimo procesas, mirtis ir gedulas iš visų pusių supa žmonijos giminę ir paskandina ją liūdesyje, nes gyvename nuodėmės naktį, kurios metu girdimas verksmas (Ps. 30:5). Taigi, džiaugsmas nėra įprastinis ir ilgalaikis žmonijos, esančios po pasmerkimo, išgyvenimas. Džiaugsmas yra Dievo žmonių privilegija – P’42, 100.

Paralelinės citatos: Pr. 3:16,17; 1 Sam. 1:15; Est. 9:22; Jobo 41:13; Ps. 13:2; 16:4; 18:4,5; 32:10; 69:29; 116:3,4; Iz. 35:10; 51:11; Jer. 31:12,13,25; Jn. 16:20-22; 2 Kor. 2:7; 6:10; 7:8-11; 1 Tes. 4:13,14; Apr. 21:4.

Giesmės: 60, 222, 38, 3, 43, 203, 204, 105, 231, 228, 173.

Poems of Dawn, 225; Wiersze brzasku, 214; Liūdesys.

Tower Reading: Z’15,344; (R 5802).

Klausimai: Ar stengiausi gauti Dievo paguodą ir per daug neliūdėti? Kas man tame padėjo, kas trukdė? Kokios buvo pasekmės?

BLOGŲ ĮPROČIŲ NUGALĖJIMAS

Kaip gali jaunuolis savo kelią išlaikyti tyrą? – Laikdamasis Tavo žodžių – Ps. 119:9.

Kokios atsakingos yra pareigos tų, kurie ugdo savo ir kitų charakterį! Atsiminkime, kad mūsų charakterius parodome kasdieniniuose mūsų gyvenimo įpročiuose, o kiekvienas poelgis, net ir mažiausias, formuoja mumyse naują įprotį arba sustiprina kurį nors jau išugdytą. Todėl, kaip svarbu, kad mūsų mintys ir darbai nebūtų betiksliai, bet visada turėtų tam tikrą tikslą (1 Kor. 10:31), o visų svarbiausia reikia, kad mūsų gyvenimas „atsinaujintų [būtų reformuotas] mūsų proto dvasioje”. Taip atstumdami nuo savęs blogį ir visas įtakas norinčias palenkti mus blogiui, gausime iš Viešpaties, per Jo Žodį, „sveiko proto dvasią”, „Kristaus protą”. Jei į tuos dalykus taip žiūrėsime, tai mūsų gyvenimas iš tikrųjų taps svarbiu dalyku, panašiai kaip ir mūsų mąstymas ir veikimas yra svarbus. Turime stebėti savo žodžius, savo mintis ir poelgius, bei visada atsiminti savo pareigas, atsakomybę prieš Dievą tiek už save, tiek už kitus, kaip Kristaus ambasadorius – Z’05, 360 (R3674).

* * *

Kaip suprantame žodį įprotis? Galime jį apibūdinti kaip proto įprotį arba polinkį mąstyti arba veikti ir valdyti, atsižvelgiant į aukštesnius arba visuotinai priimtus principus. Įpročiai turi didžiulę galią gėriui arba blogiui. Patarlė sako: „Pasėk mintį, pjausi motyvą; pasėk motyvą, pjausi poelgį; pasėk poelgį, pjausi polinkį; pasėk polinkį, pjausi įprotį; pasėk įprotį, pjausi charakterį; pasėk charakterį, pjausi likimą”. Įprotis duoda pradžią tam, kad pradeda mums patikti atliktas poelgis. Ir jei leisime šiam įpročiui laisvai veikti ir toliau, tai jis pradės kontroliuoti mūsų kasdieninį elgesį – mintis, kalbą, gestus, mūsų kalbos ir balso toną, laikyseną, apsirengimą, manieras ir kt. – BS’73, 75.

Paralelinės citatos: Sk. 8:7; Neh. 13:22; Jobo 17:9; Ps. 19:12-14; 24:3-5; 32:5; 51; 119:9; Iz. 1:16; 52:11; Jer. 22:21; Mch. 2:1; Rom. 6:11-23; 1 Kor. 6:9-11, 18; 10:14; 2 Kor. 7:1; Gal. 5:1; 6:1,7,8; 2 Tim. 2:22; Jok. 1:8,12-14; 4:8; 1 Jn. 1:9; 5:21; Apr. 3:5; 21:7,8.

Giesmės: 130, 136, 312, 194, 96, 198, 350 / 351, 415, 101.

Poems of Dawn, 306; Wiersze brzasku, 304: Ankstyvas formavimas.

Tower Reading: Z’90,5; (R 1186).

Klausimai: Ar pastaruoju metu nuoširdžiai stengiausi atsikratyti žalingų įpročių? Kas man padėjo? Kas trukdė? Kokie buvo rezultatai?

VIENIŠUMO IR NUSIMINIMO NUGALĖJIMAS

Iš gilybių šaukiuos tavęs, Viešpatie! – Ps. 130:1.

Kartais būname „parbloškiami tačiau nesunaikinami” (2 Kor. 4:9). Ši eilutė parodo, kad nors Apaštalas ir jo kelionės draugai nepatyrė nevilties, nesijautė apleisti, tačiau kartais jautė dvasios liūdesį. Šis dvasios liūdesys, vienišumo, vienatvės jausmas ir depresija tam tikrais laikotarpiais yra natūralus, įprastas visai žmonijos giminei, kuri gyvena nepalankių sąlygų metu, kurios ima viršų šiame pasaulyje. Šio parbloškimo sunkumas iki tam tikro laipsnio gali priklausyti nuo mūsų fizinės sveikatos būsenos. Tie, kurie yra nusilpę, arba jaučia fizinį skausmą, turi polinkį išgyventi įvairius proto neramumus, rūpesčius ir negalavimus. Krikščionis su visu tuo turi kovoti, nes žinome, kad mūsų skausmai ir negalios neina nuo Viešpaties, bet iš išorės. Jis leidžia jiems įvykti mūsų pažangai, mūsų būsimam darbui Karalystėje. Todėl turime būti labai drąsūs, nepasiduoti. Jeigu Viešpats leidžia, kad mes susidurtume su sunkumais, tai tam, kad galėtume ugdyti savyje drąsą, kantrią ištvermę, kuri neleistų rūpesčiams sunaikinti mūsų tikėjimo arba laimės, arba ištikimybės dvasios Tam, kuriam prisiekėme būti paklusniais.

Ramioje dvasioje turime iškęsti ir priimti viską, ką mūsų Dangiškas Tėvas duos, sakydami sau: „galbūt man tai bus gera pamoka. Galbūt parbloškimo, apleidimo jausmas padės man labiau užjausti kitus”. Tiesą pasakė poetas:

Kiekvieno gyvenime turi iškristi truputį lietaus,

O kai kurios dienos turi būti tamsios ir niūrios.

Stebėkime save ir neleiskime, kad mus užvaldytų tokie jausmai kaip dvasinis palūžimas, depresija ir sunaikintų mumyse tikėjimą ir jėgą. Verčiau, laukdami Viešpaties padedančios malonės ir priimdami Jo brangius pažadus, pakilkime aukščiau sunkumų ir drąsiai eikime į priekį – Z’15, 120 (R 5671).

* * *

Vienišumą galime apibūdinti, kaip *liūdesio, sugniuždymo būseną, atsirandančią, kai trūksta bendravimo ir esame atsiskyrę nuo kitų žmonių*. O nuliūdimas, nusiminimas tai *būsena, kai žmogus būna labai nusivylęs, netenka drąsos ir tampa prislėgtas*

nesėkmės. Šiuos nepageidautinus bruožus galime nugalėti kovodami gerą tikėjimo kovą (1 Tim. 6:12), panaudodami Biblijos pamokinius ir kitų krikščionių pavyzdžius, artėdami prie Dievo ir Kristaus bei bendraudami su Jais ir (jei įmanoma) bendraudami su kitais tikinčiais, nuoširdžiai įsitraukdami į priimtą Dievui tarnybą, prisimindami brangius Dievo pažadus, kurie prideda drąsos, drąsindami save krikščioniškais eilėraščiais ir giesmėmis, bei būdami atkakliai pasiryžę neleisti, kad nugalėtų šėtonas, bet Dievas – BS'80, 60.

Paralelinės citatos: Pr. 21:9-21; Iš. 6:9-12; 1 Kar. 19:1-4,18; 2 Kar. 6:15-17; Jobo 3; 4:5; 7:3-6; 17:7, 13-16; 42:10-16; Ps. 6:6; 55:4-6,16; 66:8,9; 67:1; 69:1-3,16; Apd. 13:22; Ps. 102:3-7,11,12; Jer. 3:14-19; 5:15-22; Jona 4:2,3,8; Iz. 53:3, 6; 63:3; Mt. 26:31, 38, 40; 27:46; Mk. 14:27; 15:34; Jn. 16:32; Lk. 24:17-21; 2 Kor. 4:9; Mt. 11:28-30; Lk. 15:20-24; Jn. 6:37; Rom. 3:25,26; 4:25,26; 5:1, 8-11; 6:23; Kol. 3:3; Hbr. 2:17,18; 4:14-16; 13:5; Jok. 4:8-10; 1 Jn. 1:3,7; Pr. 12:2,3; 22:16-18; Rom. 4:11,12; Gal. 3:16,29; Ps. 23:6; 24:3-6; 34:17-19; 37; 46; 91; 145:18,19; Ez. 18:21,22; Mt. 28:20; Lk. 18:29,30; Jn. 14:1-3,21,23,26,27; 15:25,26; 17:20-23; 2 Kor. 6:17, 18; 7:1; 2 Tim. 2:19-21; Apr. 3:5,20.

Giesmės: 3, 38, 43, 57, 60, 104, 305 / 346, 376, 433.

Poems of Dawn, 42; Wiersze brzasku, 33: Drąsos, skubėkite į priekį!

Tower Reading: Z'95,20; (R 1759); Z'15,120; (R 5670).

Klausimai: Kokius paskutiniu metu turėjau išbandymus, susijusius su vienišumu ir nusiminimu? Kaip kovojau su šiomis nepageidautinomis savybėmis? Kas man padėjo, kas trukdė? Kokiose aplinkybėse? Kokios buvo pasekmės?

DANGIŠKOS MANOS TEMINĖ RODYKLĖ

A

Abejojimas	Vasario 8
Aktyvumas Viešpaties tarnyboje būtinas	Sausio 18; Kovo 13; Geg. 7; Rugs. 9; Spal. 13; 381 psl.
Alebastriniai indai	Lapkr. 16
Aleliuja! Koks tai Gelbėtojas!	Rugs. 25
Angelai	Lapkr. 17, 18
Apdovanojimas, dovana	Sausio 28; Vas. 6, 11; Kovo 9, 17; Bal. 10, 18; Geg. 8; Birž. 13, 24; Rugpj. 11; Rugs. 22
Apkalba	Rugs. 10, 14
Apsnūdimas, dvasinis letargas	Kovo 10
„Apsivalykite, jūs, kurie nešate Viešpaties indus”	Geg. 12; Spalio 11
Apvalymas	Kovo 22; Geg. 12; Liepos 20
Apvaizda	Sausio 21; Kovo 24; Liepos 29; Rugpj. 5; Rugs. 6; Spalio 12, 17; Lapkr. 13, 17, 18; Gruod. 24
Atleidimas nuodėmių	Sausio 13; Gruod. 13
„Atpirkdami laiką”	Sausio 6
„Atsiskirkite”	Sausio 4; Rugpj. 3; Rugs. 15
Atsivertimas	Birž. 8
Augimas	Vas. 12, 15; Kovo 13, 18; Geg. 3, 9; Birž. 11, 23

B

Baimė:

Tinkama baimė	Sausio 29
„Baimės dvasia” . Geg. 22; Rugs. 4, 21; Spalio 9; Gruod. 18	
Bailumas	Geg. 22
Bandomasis akmenėlis	Gruod. 16

Bažnyčia:	Liepos 8, 20; Rugs. 26
„Karališka Kunigija” Bal. 24, 30; Geg. 16; Rugpj. 30; Rugs. 26	
„Ypatinga tauta”	Gegužės 16, 20
„Gyvojo Dievo Šventykla“	Rugsėjo 26
Bažnyčios misija	Spalio 28

Bedieviai, pikti, nuodėmingi	Kovo 25; Spalio 1; Lapkr. 14
Bendravimas su Dievu	Birž. 18
Bėgimas lenktynėse	Kovo 11, 18; Bal. 9
Biblijos studijavimas	Sausio 19; Vas. 25; Kovo 20; Gruod. 20

Blogis:

Apkalba	Sausio 7; Kovo 30; Bal. 19; Geg. 25; Liepos 14; Rugpj. 1; Rugs. 10; Spalio 1; Lapkr. 1; Gruod. 1
--------------	---

„Venkite visa, kas turi piktumo išvaizdą” Rugpj. 19
 Įtarinėjimais Vas. 3, 13; Gruod. 1
 Blogio nugalėjimas Bal. 28; Geg. 25
 Broliška meilė Gruod. 1
 Budėjimas, budrumas .. Bal. 1; Birž. 25; Spalio 10; Lapkr. 1, 3, 19
 Budėjimas ir malda Lapkr. 3, 27
 „Būk tam pasiruošęs laiku ir nelaiku” Rugpj. 28; Gruod. 23

C

Charakteris:

Krikščioniško charakterio nepriklausomumas ir individualumas
 Rugs. 17

Krikščioniško charakterio malonės Sausio 8, 15, 24;
 Vas. 10; Kovo 7, 12, 26, 30; Bal. 2, 4, 29; Geg. 23, 24, 26;
 Birž. 7, 15; Liepos 10; Rugpj. 4, 16, 26; Rugs. 14; Spalio 6;
 Lapkr. 10; Gruod. 27, 376, 377, 378, 381 psl.

E

Elgesys Vas. 22; Rugpj. 14; Spalio 13; Lapkr. 15
 Ėmimas Viešpaties vardo be reikalo Lapkr. 8

D

Davimas Spalio 19, 377 psl.
 Dėkingumas Sausio 1, 9; Birž. 25; Rugpj. 16; Spalio 31;
 Gruod. 28

Didelė kantrybė, susivaldymas Rugpj. 15
 Didysis Rafinuotojas Birž. 4, 17; Rugpj. 12

Dievas:

Dievo apvaizda ... Sausio 21; Kovo 24; Liepos 29; Rugpj. 5;
 Rugs. 6; Spalio 12, 17; Lapkr. 13, 17, 18; Gruod. 24

Dievo garantija suteikiant pagūdą ir pamokymus Sausio 4,
 22; Kovo 24, 27; Geg. 4, 6; Birž. 9, 15; Liepos 1, 4, 16, 22;
 Rugpj. 25; Rugs. 6, 16, 18, 20; Spalio 17, 26, 27;
 Lapkr. 17, 18, 21, 30; Gruod. 30; 380 psl.

Dievo garbinimas Sausio 1; Bal. 5, 6; Birž. 3;
 Liepos 3; Rugpj. 30; Gruod. 10

Dievo gerumas ir gailestingumas Rugs. 16, 22;
 Spalio 17; Gruod. 30

Dieviškas panašumas Kovo 30

Dievo paskirti vadai Vas. 6; Rugs. 1; Gruod. 27

Dievo šeimos vienybė Kovo 27; Rugpj. 24; Rugs. 13

Dievo valia, Dievo valios pažinimas Sausio 5; Gruod. 16

Dievo vedimas Sausio 31; Vas. 1, 21

Disciplina Sausio 20; Birž. 16

Dosnumas 377 psl.

Drąsa Rugs. 21; Spalio 5, 25; Gruod. 26
„Dūsauti savyje” 375, 382, 384 psl.

Dvasia:

Baimės dvasia Rugs. 4; Spalio 9; Gruod. 18
Blaivaus mąstymo dvasia Sausio 6; Geg. 22
„Būkite pripildyti dvasios” Liepos 16
Dvasinis apsnūdimas Kovo 10, 26; Bal. 9; Spalio 8
Maldos dvasia Sausio 16; Lapkr. 27
„Negesinkite Dvasios” Rugpj. 17
Prašymas Šventosios Dvasios Gruod. 4
Svaiginanti pasaulio dvasia Bal. 11; Liepos 20; Rugs. 8
„Vaikščiojimas Dvasioje” Vas. 24; Geg. 5, 6; Birž. 20
Džiaugsmas Vas. 26; Geg. 10, 15, 30; Birž. 18; Lapkr. 21;
Gruod. 18; 379 psl.

E

Evangelijos skelbimas Geg. 7; 381 psl.

F

Fanatiko apibūdinimas Geg. 9

G

Garbė Sausio 1; Rugpj. 2; Spalio 31; 379 psl.
Gailestingumas: Sausio 15; Rugs. 22; Spalio 6; Gruod. 13, 14

Ganytojas:

„Gerojo Ganytojo” balsas Liepos 9; Lapkr. 17
Viešpaties avys Liepos 9; Rugs. 21; Gruod. 15
Gelbėtojas Sausio 2; Vas. 24; Rugs. 25; Gruod. 21, 24, 25
Geri nutarimai Gruod. 31
Getsemanė Bal. 14; Liepos 19
Godumas Vas. 22
„Gudrūs, kaip žalčiai, ir neklastingi, kaip karveliai” Spalio 20

I

Ieškojimas Dievo vedimo Vas. 23, 25; Bal. 16
„Ieškokite visų pirma Dievo karalystės” Rugpj. 21; Spalio 30
„Išeikite iš jų ir atsiskirkite” Vas 4; Rugpj. 3; Rugs. 15

Išbandymai:

Ir sijojimai Vas. 18; Birž. 4; Spalio 26; Lapkr. 14; Gruod. 3
Ugningi išbandymai Vas. 16; Bal. 18, 29; Birž. 17;
Liepos 31; Spalio 29

Išdidumas Birž. 14, 28; Rugs. 29
Išmintis Sausio 6, 29
Išpirka Sausio 2; Vas. 24; Bal. 14
Ištikimybė mažuose dalykuose Bal. 20; Liepos 30; Spalio 18
Ištvermė: Sausio 3; Lapkr. 23

Kantri ištvermė Birž. 7; Spalio 29; Lapkr. 23, 29;
 Gruod. 3, 7, 19
 Įgaliojimas Bažnyčiai Spalio 28
 Įpročiai Geg. 12; Gruod. 22; 383 psl.

Y

Ydos Sausio 12; Liepos 22, 30; Rugpj. 12; Rugs. 5
 „Ypatingi žmonės” Geg. 16, 20

J

Jehova Sausio 5, 17; Vas. 29; Kovo 1; Liepos 20; Rugs. 20, 22;
 Spalio 21; Lapkr. 13, 25; Gruod. 15, 18, 30, 31
 Jėzus Sausio 5; Bal. 14, 15, 21, 27; Birž. 1, 21, 26;
 Liepos 7, 9, 10, 12; Rugpj. 22; Rugs. 25, 30; Spalio 5, 7;
 Lapkr. 5; Gruod. 7, 8, 21, 24, 25, 28
 Mūsų Ganytojas Liepos 9; Gruod. 15
 Mūsų našų Nešiotojas Rugs. 16
 Neapkęstas be priežasties Gruod. 8
 „Kas yra vertas ?” Bal. 27; Liepos 10; Gruod. 21
 „Apsvarstykite, kaip Jis iškentė nuo nusidėjėlių”
 Spalio 5; Gruod. 7
 Gelbėtojas Sausio 2; Vas. 24; Rugs. 25; Gruod. 21, 24, 25
 „Jis gers iš upelio” Gruod. 28
 „Jo Kūno” nariai Kovo 8; Bal. 16; Liepos 18; Rugs. 2; 379 psl.
 Jungas Vas. 17

K

Kalbėjimas Sausio 11; Geg. 14; Birž. 8; Liepos 4; Rugpj. 28
 Kaltinimai Sausio 5
 Kantri ištvermė Birž. 7; Spalio 29; Lapkr. 23, 29; Gruod. 3, 7, 19
 Kantrybė Vas. 12; Bal. 23, 28; Geg. 2; Rugpj. 15; Rugs. 12;
 376 psl.
 „Karališka Kunigija” Bal. 24, 30; Geg. 16; Rugpj. 30; Rugs. 26
 Karalystė Birž. 15; Spalio 16
 „Kas yra vertas ?” Bal. 27; Liepos 10; Gruod. 21
 „Kas tik teisinga ... apie tai mąstykite” Kovo 2, 3, 4, 5
 Kentėjimai Kovo 23; Birž. 4
 Kentėjimai dėl teisybės Bal. 6; Kovo 23; Geg. 17;
 Birž. 24; Liepos 28; Spalio 29
 Klaida Kovo 25, 26
 Kliūtys Sausio 29; Geg. 12
 Kova laikantis taisyklių Sausio 14; Rugpj. 7; Rugs. 24
 „Kristaus ambasadoriai” Rugpj. 13; Lapkr. 8; 377 psl.
 Kristaus kareiviai Kovo 28, 31
 Krikščioniška kova Kovo 28, 31; Bal. 9; Geg. 5, 25, 30;

Birž. 6; Rugs. 23; Lapkr. 9; Gruod. 6
 Krikščionio poilsis Bal. 26; Geg. 18; Rugs. 18
 „Kryžiaus nešimas” Sausio 21; Kovo 28; Rugs. 11;
 Spalio 24; Lapkr. 22
 Kuklumas Liepos 7; Rugpj. 4
 Kūnas Vas. 2; Geg. 5, 12; Liepos 11; Rugpj. 27; Rugs.
 24; Spalio 8; Lapkr. 9

L

Laukimas Dievo Sausio 4
Liežuvis:

Liežuvio pažabojimas Sausio 7; Vas. 20; Geg. 25;
 Rugpj. 1, 8; Rugs. 10
 Liežuvio galia Vas. 14; Spalio 1
 Linksmumas 377 psl.
 Liūdesys 382 psl.

M

Malda Sausio 3, 16, 30; Vas. 22, 28; Kovo 21; Bal. 1, 5, 7, 21;
 Birž. 1, 10, 25; Liepos 24; Rugpj. 2, 29; Spalio 3, 21; Lapkr.
 3, 13, 27; Gruod. 4; 375 psl.
 Mandagumas Sausio 8; Vas. 7; Rugpj. 10
Meilė: Sausio 17; Vas. 7, 29; Kovo 7, 12; Bal. 9; Geg. 24;
 Liepos 2, 15; Rugpj. 9, 23, 26; Rugs. 2, 30; Spalio 14;
 Lapkr. 10;
 Broliška meilė Gruod. 1
 „Tobulasis laisvės įstatymas” Bal. 24; Geg. 19, 31;
 Liepos 2, 12
 „Mylėkite vieni kitus” .. Kovo 16, 23; Bal. 2; Liepos 5; Rugs. 2
 „Mylėkite savo priešus” Kovo 21; Liepos 2; Gruod. 13
 Meilės dvasios trejopas pasireiškimas Birž. 27
 Meilus paklusnumas Vas. 18, 21, 25; Bal. 9;
 Birž. 16, 21; Liepos 3, 16, 19; Spalio 26; Lapkr. 2

Mintys:

Mąstymo paprotys Vas. 9
 Minčių saugojimas Spalio 10; Lapkr. 1; Gruod. 1, 11, 12
 Kilnios mintys Kovo 5; Birž. 3, 13
 Blogų įpročių nugalėjimas 383 psl.
 „Mokinys, kurį Jėzus mylėjo” Liepos 23
 Mokslas Vas. 23; Geg. 21
 Murmėjimas 376 psl.
 Mūsų auka Bal. 23, 24; Geg. 1, 11, 19; Lapkr. 22; 377 psl.
 Mūsų Ganytojas Liepos 9; Gruod. 15
 Mūsų našų Nešiotojas Rugs. 16

Naudingi patarimai tikėjimo šeimynai Vas. 1; Bal. 16, 21; Birž. 8; Rugpj. 4, 8, 21; Rugs. 9; Spalio 2, 5, 12, 19, 25; Lapkr. 1, 11, 14, 19; Gruod. 1, 2, 23

N

„Nauja Giesmė” 379 psl.

Naujas Kūrinys: Kovo 29; Bal. 17; Liepos 11; Rugpj. 27; Rugs. 7, 20, 29

Naujas protas Liepos 11; Gruod. 11

„Seni daiktai praėjo” Spalio 10

Neapkentimas be priežasties Gruod 8

„Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai” Spalio 30; Lapkr. 4

Nugalėjimas Sausio 28; Bal. 9; Liepos 26; Rugpj. 11; Lapkr. 14; Gruod. 6; 383, 384 psl.

„Nukirtimas galvos” Liepos 18; Lapkr. 7

Nuodėmė:

Apvalymas nuo nuodėmės Geg. 12; Rugpj. 12

Užkietėjęs nuodėmiautojas Kovo 10

Nuodėmiautojas, jo atsivertimas Birž. 8

Atleidimas nuodėmių Sausio 13; Gruod. 13

Nuodėmės pasmerkimas 375 psl.

Nuolankumas Sausio 10; Bal. 10, 16; Geg. 23, 27;

Birž. 11, 14, 21, 28; Liep. 19; Rugp. 9; Rugs. 29; Spalio 23;

Lapkr. 4; Gruod. 22

Nuoširdumas Sausio 7; Birž. 29; Liepos 14

Nusistatymas, koks buvo Jėzuje Kristuje Bal. 27; Liepos 11, 23

Nusivylimas Liepos 3, 22

P

„Padarysiu jus žmonių žvejais” Spalio 4

„Pagalvokite apie Jį” Spalio 5; Gruod. 7

Pagalba Kovo 8, 16; Geg. 1, 23; Spalio 24; 380 psl.

Pagalba priimant tinkamą sprendimą Gruodžio 16

Pagarba Sausio 29; Geg. 12; Birž. 3; Rugs. 27; Spalio 21;

Gruodžio 5

Pagundos: Bal. 1; Rugs. 27; Lapkr. 3, 21, 25; Gruod. 9

Greitas ir ryžtingas pagundos atmetimas Rugpj. 6;

Rugs. 28; Lapkr. 11

Paguoda:

Paguoda liūdesyje 382 psl.

Pagodos sūnūs ir dukterys Sione Rugpj. 10

Paklusnumas: ... Vas. 15; Geg. 8, 13; Liepos 5; Rugs. 3; Spalio 7

Apsisprendimo greitumas Gruod. 2, 10, 16

Pamiršimas „to, kas už mūsų” Spalio 2

Papiktinimas	Geg. 31
Pareigos	Sausio 23
Pasaulis:	
Žodžio „pasaulis“ įvairios reikšmės	Gruod. 8
Mylėjimas šio pasaulio	Birž. 20
Pasaulietiškumas	Birž. 20; Rugs. 8
Pasiaukojimas, savęs paaukojimas	Sausio 21, 26; Vas. 2; Geg. 31; Rugs. 11; Lapkr. 6, 7
Pasigyrimas	Sausio 9; Birž. 11; Gruod. 19
Pasilikimas Dievo Žodyje	Kovo 15, 20; Rugs. 19; Lapkr. 23
Pasiryžimas tapti Danieliumi	Liepos 27
Pasišventimas .	Sausio 14; Birž. 2, 12, 30; Lapkr. 6; Gruod. 11, 31
Pasitikėk Dievu	Sausio 25; Vas. 8; Bal. 15; Geg. 15; Birž. 5; Lapkr. 12
Pašventimas savęs	Vas. 5; Liepos 1; Rugs. 25; Spalio 11; Gruod. 17, 22
Pasitenkinimas	Sausio 23; Vas. 6, 22; Kovo 6; Geg. 28; Rugpj. 5, 16
Pasitikėjimas	Spalio 26, 27; Lapkr. 2, 18
Pasninkas	Sausio 26
Pastovumas, ištvermingumas	Vas. 27; Kovo 18; Bal. 11; Lapkr. 19
Patepimas	Bal. 17; Birž. 27; Rugs. 17
Pavydas	Rugs. 5
Perdėjimas savo kalboje	Kovo 2
Persekiojimui	Sausio 5, 10; Vas. 11; Geg. 2, 17; Birž. 9; Liepos 2; Rugpj. 14; Rugs. 14; Gruod. 8
Perspėjimai	Vas 2, 4; Kovo 26; Bal. 8; Birž. 6, 28; Rugpj. 9, 11; Lapkr. 8, 14
Pyktis	Kovo 14; Liepos 14
Pjūtis:	
Šios pjūties išbandymai	Rugpj. 9
Patarimai pjūties darbininkams	Rugpj. 4, 7, 8, 14, 20, 28; Spalio 4, 20; Lapkr. 30; Gruod. 2, 23; 381 psl.
„Išeikite iš jų ir atsiskirkite“	Vas 4; Rugpj. 3; Rugs. 15
Praeities apmąstymas, žvelgimas atgal	Gruod. 30
Priespauda:	
Džiaugsmas priespaudoje	Geg. 10; Spalio 15; Lapkr. 21; Gruod. 18
Priespaudos nauda	Bal. 28, 29
Priešininkas:	
Priešininkas – „šviesos angelas“	Rugpj. 6; Rugs. 28
Priešininkas – „šviesos angelas“	Liepos 13

Priešiškumai Geg. 15

R

Ramybė:

Dievo ir Kristaus ramybė Kovo 1; Geg. 29; Liepos 17;
Spalio 3; Lapkr. 28

Ramybės nešėjai, taikdariai Bal. 26; Rugpj. 8; Rugs. 13
Reputacija, geras vardas Lapkr. 4
Rezignacija, atsisakymas Sausio 5; Bal. 15; Lapkr. 2
Ryžtingumas, apsisprendimas Rugpj. 31; Gruod. 5, 16
Romumas, nuolankumas Sausio 12, 31; Bal. 23; Geg. 26;
Birž. 21; Rugpj. 4

S

Sandora Birž. 15; Gruod. 21
Sąlygos, kurias išpildžius Viešpats mus priima Geg. 13; Birž.
1, 14, 19, 23, 24; Liepos 5; Rugpj. 11; Rugs. 8; Spalio 14
Sąžiningumas Bal. 4
Sąžinė Lapkr. 24
Savikontrolė Gruod. 6
Savęs tyrinėjimas Kovo 22; Geg. 12
Sekimas pavyzdžiu Vas. 10, 11; Bal. 27; Birž. 21; Liepos 7,
10, 21; Rugpj. 7, 22, 30; Spalio 22, 28; Lapkr. 15
„Seni daiktai praėjo” Spalio 10
Simpatizavimas, užuojauta kartu su dūsaujančia žmonija . Birž. 26
Skaistumas, švarumas Vas. 19; Geg. 12; Birž. 29; Spalio 11;
378 psl.
Skelbimas Sausio 11; Bal. 5; Geg. 14; Birž. 8;
Liepos 4; Rugpj. 13, 28, 20, 30, 31; Rugs. 9; Spalio 19, 20;
Gruod. 29; 381 psl.
Slaptos ydos, nuodėmės, kylančios iš puikybės Rugpj. 12
Stropumas, darbštumas Bal. 20; Birž. 22; Rugpj. 22;
Spalio 18; Lapkr. 11, 20, 26; Gruod. 20
„Su baime ir drebjimu vykdykite savo išganymą” Kovo 19;
Gruod. 17

Susilaikymas, susivaldymas Spalio 1; Gruod. 7, 19
Susirūpinimas, abejojimas Sausio 25; Vas. 8

Š

Širdis: Vas. 14; Geg. 4; Liepos 11, 16; Gruod. 11
Širdies švarumas Sausio 27; Vas. 3, 19; Kovo 2, 4, 12; Bal.
19; Geg. 12; Birž. 29; Spalio 10, 11; Lapkr. 1; Gruod. 12;
378 psl.
Širdis, kuri svarsto Spalio 12
Švaistymas, eikvojimas Spalio 18

Šventumas Sausio 2; Kovo 19
Švelnumas Vas. 27

T

„Tai darydami” Birž. 1; Spalio 25; Lapkr. 20

Talentai:

Minos ir talentai Birž. 22, 23

Užkasimas savo talentų Sausio 18; Kovo 17

Tamsos darbai Bal. 3; 378 psl.

Tarnyba: Kovo 8, 9, 16; Geg. 1; Spalio 23; Lapkr. 26;
Gruod. 10, 29; 381 psl.

„Ji padarė, ką galėjo” Liepos 15; Lapkr. 16

Tarnybos galimybės Kovo 17; Bal. 2

„Todėl būkite gudrūs, kaip žalčiai, ir neklastingi, kaip karveliai” Spalio 20

Taurė Bal. 12, 13; Geg. 10; Liepos 19; Spalio 22

Teisimas Liepos 25

Teisingumas: Sausio 24; Kovo 3; Spalio 14

Teisingumo taisyklės, principai Geg. 19; Birž. 17;

Liepos 27; Lapkr. 10

Tiesa: Sausio 24; Kovo 20; Geg. 14; Rugpj. 18

„Liudijimas Tiesai” Liepos 21; 381 psl.

Tiesos grožis ir įtaka Birž. 19; Spalio 31

Tiesos skelbimas: Sausio 11; Bal. 5; Geg. 14; Birž. 8;

Liepos 4; Rugpj. 13, 28, 20, 30, 31; Rugs. 9; Spalio 19, 20;

Gruod. 29; 381 psl.

„Dovanai gavote, dovanai ir duokite” Spalio 19

Jėzaus metodai Rugpj. 7

Pauliaus metodai Rugpj. 20

„Padarysiu jus žmonių žvejais” Spalio 4

„skelbk žodį, veik laiku ir nelaiku” Rugpjūčio 28,

Gruodžio 23

Tinginytė Spalio 18

Tikėjimas: Vas. 28; Kovo 29; Bal. 25; Birž. 5 Rugs. 4;

Spalio 9, 15, 16; Lapkr. 12, 13

„Gera tikėjimo kova” Rugs. 23, 24; Spalio 25

Gyvenimas tikėjimu Kovo 15; Spalio 26; Lapkr. 29

Pilnas tikėjimas Bal. 15, 25; Lapkr. 5

„Sutvirtinti tikėjime” Geg. 9

„Teįvyksta pagal tavo tikėjimą” Bal. 25; Spalio 15

Tikėjimo išbandymai Vas. 16; Birž. 4, 17, 25; Liepos 6, 31;

Lapkr. 2, 21; Gruod. 9

Tikėjimas ir geri darbai Geg. 8; Spalio 7, 13

Tikėjimo šeimyna Bal. 2
Tikrieji mokiniai Kovo 20; Liepos 12

Tyrinėjimas:

BiblijosSausio 19; Vas. 25; Kovo 20; Gruod. 20
Savęs Kovo 22; Geg. 12
„Viską ištirkite” Rugpj. 18
Trijų Hebrajų atsakymas Liepos 29; Rugpj. 31

U

Ugningi išbandymai Vas. 16; Bal. 18, 29; Birž. 17;
Liepos 31; Spalio 29

Uolumas: Kovo 9; Geg. 1; Rugpj. 22, 28; Lapkr. 22

Uolumas pilnas meilės Sausio 11, 18; Kovo 9, 31;
Bal. 7, 30; Geg. 2, 7; Birž. 23; Lapkr. 22; Gruod. 10, 29;
381 psl.

Užkietėję nuodėmiautojai Vas. 19; Kovo 18, 25

V

Valia, Dievo valios pažinimas Geg. 4; Liepos 1, 11, 16;
Rugs. 3; Gruod. 11

Vienintelis tikslas Birž. 2, 12; Rugpj. 22; Spalio 30; Gruod. 5

Vieništumo ir nusiminimo nugalėjimas 384 psl.

Vienybė:

Dievo šeimos Kovo 27; Rugpj. 24; Rugs. 13
Tikslo Sausio 17; Kovo 11; Rugs. 30
„Viešpaties angelas”Lapkr. 18
Viešpaties avys Liepos 9; Rugs.21; Gruod. 15
Viešpaties Paskutinė Vakarienė Bal. 12, 13
Viltis Geg. 30; Rugs. 17

Ž

Žinojimas:

Augimas malonėje ir žinojime Kovo 25; Geg. 14, 26
Uoliai stenkis pasirodyti Dievui tinkamas, neturįs gėdytis dar-
bininkas Gruod. 20
Žinojimo svarbumas Vas. 25; Geg. 3, 26; Rugs. 2

Žodžiai:

Mūsų žodžiai Vas. 14; Kovo 2, 30; Bal. 19, 22; Geg. 25
„Žodis, pasakytas savo laiku” Gruod. 23
Viešpaties Žodis Sausio 19; Vasario 25; Gegužės 21;
Rugsėjo 19
„Jei jūs pasiliksite Mano Žodyje“ Kovo 15, 20; Rugs. 19

DANGIŠKOS MANOS BIBLIJOS CITATŲ RODYKLĖ

IŠĖJIMO KNYGA	
4:2	Lapkričio 26
20:7	Lapkričio 8
33:14	Rugsėjo 18
PAKARTOTO ĮSTATYMO	
13:3	Vasario 18
JOZUĖS KNYGA	
1:7	Gruodžio 26
24:15	Gruodžio 5
1 SAMUELIO KNYGA	
2:30	Gruodžio 10
3:18	Lapkričio 2
15:22	Gegužės 13
16:7	Gegužės 4
1 KARALIŲ KNYGA	
18:21	Gruodžio 16
20:11	Gruodžio 19
2 KRONIKŲ KNYGA	
19:11	Spalio 25
EZROS KNYGA	
10:11	Rugpjūčio 3
NEHEMIJO KNYGA	
8:10	382 psl.
JOBŲ KNYGA	
34:29	Lapkričio 28
PSALMIŲ KNYGA	
16:8	Liepos 3
16:11	Birželio 18
17:15	Birželio 13
19:1-4	Birželio 3
19:12-14	Rugpjūčio 12
23:1	Gruodžio 15
23:4	Rugsėjo 21
23:5	Gegužės 10
23:6	Rugsėjo 22
25:9	Sausio 31
25:12	Liepos 6
27:14	Sausio 4
29:11	Rugsėjo 16
31:1	Birželio 5
31:3	Vasario 21
31:15	Spalio 27
31:24	Sausio 22
32:8	Vasario 23
34:7	Lapkričio 18
34:18,19	Liepos 22
39:1	Spalio 1
40:3	379 psl.
44:22	Gegužės 11
63:3	Spalio 31
63:5,6	Balandžio 5
65:11	Gruodžio 30
66:8,9	Sausio 1
69:9	Lapkričio 22
75:6,7	Vasario 6
90:12	Sausio 6
91:4	Spalio 17
91:10	Rugsėjo 6
91:11	Lapkričio 17
91:15	Balandžio 29
95:6	Rugpjūčio 2
97:11	Birželio 19
107:29	Spalio 16
110:7	Gruodžio 28
111:10	Sausio 29
116:7	Vasario 9
116:12-14	Gruodžio 31
119:9	383 psl.
119:97	Sausio 19
119:165	Spalio 3
130:1	384 psl.
133:1	Rugsėjo 13
141:3	Lapkričio 1
PATARLIŲ KNYGA	
3:3	Sausio 24
3:7	Birželio 28
4:20,22	Vasario 3
4:23	Sausio 27
15:23	Gruodžio 23
16:5	Rugsėjo 29
16:32	Kovo 14
18:9	Spalio 18
18:21	Rugpjūčio 1
21:3	Spalio 14

23:7	Gruodžio 12
23:26	Gruodžio 11
24:16	Liepos 22
25:11	Gruodžio 23
25:28	Gruodžio 6
PAMOKSLININKO KNYGA	
11:6	Gruodžio 29
GIESMIŲ GIESMĖS KNYGA	
2:15	Liepos 30
8:6	Rugsėjo 5

IZAIJO KNYGA

26:3	Liepos 17
30:21	Vasario 1
52:11	Spalio 11
53:1	Liepos 4
53:12	Balandžio 14
55:3	Birželio 15
57:15	Rugsėjo 20
61:1-3	Spalio 28
62:2,3	Gegužės 16

JEREMIJO KNYGA

20:9	Sausio 11
------------	-----------

DANIELIO KNYGA

3:17	Liepos 29
3:17,18	Rugpjūčio 31
6:5	Liepos 27

OZĖJO KNYGA

6:6	Rugsėjo 3
-----------	-----------

MICHĖJO KNYGA

6:8	Sausio 15
-----------	-----------

HABAKUKO KNYGA

3:17,18	Gegužės 15
---------------	------------

MALACHIJO KNYGA

3:2,3	Birželio 17
3:17	Balandžio 16

MATO EVANGELIJA

1:21	Gruodžio 24
------------	-------------

4:4	Vasario 25
4:7	Rugsėjo 27
4:19	Spalio 4
5:7	Gruodžio 14
5:8	Birželio 29
5:11,12	Vasario 11
5:16	Rugpjūčio 30
5:44	Kovo 21
6:8	Lapkričio 13
6:16	Sausio 26
6:23	Rugpjūčio 9
6:24	Spalio 30
6:28	Spalio 12
6:33	Rugpjūčio 21
6:34	Sausio 25
7:26	Spalio 7
8:26	Spalio 9
10:8	Spalio 19
10:16	Spalio 20
10:25	Rugpjūčio 14
11:29	Birželio 21
11:29,30	Vasario 17
12:34,35	Balandžio 19
12:36	Balandžio 22
12:37	Vasario 14
13:23	Birželio 23
13:30	Birželio 30
14:31	Vasario 8
16:24	Sausio 21
20:22	Spalio 22
20:27	Spalio 23
20:28	Gegužės 1
22:39	Gruodžio 1
25:15	Birželio 22
25:28,29	Kovo 17
26:41	Lapkričio 3
28:20	Lapkričio 30

MORKAUS EVANGELIJA

11:22	Spalio 15
14:8	Lapkričio 16
14:38	Balandžio 1

LUKO EVANGELIJA

2:10,11	Gruodžio 25
---------------	-------------

2:49	Rugpjūčio 22
4:22	Liepos 10
8:15	Balandžio 23
9:55,56	Spalio 6
10:5,6	Rugpjūčio 8
11:1	Birželio 10
11:2	Spalio 21
11:13	Gruodžio 4
14:27	Rugsėjo 11
16:10	Balandžio 20
18:1	Sausio 30
21:19	Rugsėjo 12
21:34	Birželio 6
23:26	Spalio 24
23:46	Balandžio 15

JONO EVANGELIJA

1:36	Liepos 7
6:53	Balandžio 13
8:31,32	Kovo 20
10:4	Liepos 9
13:14	Gegužės 23
14:21	Birželis 1
14:27	Gegužės 29
15:1,2	Liepos 20
15:18	Gruodžio 8
16:2	Gegužės 17
16:33	Birželio 9
17:11	Rugpjūčio 24
17:17	Rugsėjo 19
17:20-23	Kovo 27
18:11	Liepos 19
18:37	Liepos 21
20:27	Lapkričio 12

APAŠTALŲ DARBAI

7:60	Gruodžio 13
9:15	Rugsėjo 1
17:23	Rugpjūčio 20
20:28-30	Lapkričio 14
22:16	Gruodžio 2
24:16	Lapkričio 24

LAIŠKAS ROMIEČIAMS

5:3-5	Balandžio 28
-------------	--------------

8:3,4	Vasario 24
8:13	Vasario 2, Gegužės 5
8:14	Gegužės 6
8:17	Birželio 24
8:23	375 psl.
8:28	Rugpjūčio 5
12:1	Lapkričio 6
12:11	Sausio 18
12:12	Sausio 16, Gegužės 30
12:21	Gegužės 25
13:10	Vasario 7
13:12	Balandžio 3
13:13	Balandžio 4,11
14:21	Gegužės 31
15:1	Gegužės 19
15:2	Balandžio 24
15:3	Sausio 5

1 LAIŠKAS KORINTIEČIAMS

1:30	Rugsėjo 25
2:2	Birželio 2
3:13	Liepos 31
4:2	Birželio 22
4:7	Sausio 9
4:12	Liepos 2
6:19,20	Sausio 2
7:24	Sausio 23
8:1	Gegužės 26
9:16	Gegužės 7
9:24	Balandžio 9
9:26	Sausio 14
9:27	Rugsėjo 24
10:16,17	Balandžio 12
11:31,32	Kovo 22
12:18	Kovo 8
12:26	380 psl.
13:3	Liepos 15
13:4	Rugpjūčio 26
13:5	Vasario 13
13:4,5	Gegužės 24
13:4,6	Lapkričio 10
13:13	Rugpjūčio 23

2 LAIŠKAS KORINTIEČIAMS

1:21,22	Birželio 27
---------------	-------------

4:8-10	Spalio 29
5:6	Gegužės 28
5:14	Rugsėjo 30
5:16	Rugpjūčio 27
5:17	Rugsėjo 7
5:20	Rugpjūčio 13
6:8,3	Vasario 16
6:17	Rugsėjo 15
7:1	Gegužės 12
9:7	377 psl.
10:4,5	Liepos 5
11:14,15	Liepos 13

LAIŠKAS GALATAMS

5:17	Lapkričio 9
6:1	Sausio 12
6:7,8	Spalio 8
6:10	Balandžio 2

LAIŠKAS EFEZIEČIAMS

2:8	Kovo 29
2:20-22	Rugsėjo
26 4:15	Gegužės 14
4:29	Rugsėjo 10
4:31	Liepos 14
5:8,10	Liepos 1
5:11	378 psl.
5:18	Liepos 16
6:18	Lapkričio 27

LAIŠKAS FILIPIEČIAMS

2:1,2	Rugpjūčio 10
2:3	Gegužės 27
2:5	Balandžio 27
2:7	Lapkričio 4
2:12,13	Gruodžio 17
2:14	376 psl.
2:15,16	Rugsėjo 9
3:13	Birželio 11
3:13	Birželio 2
3:14	Spalio 2
3:15,16	Kovo 13
4:4	Vasario 26
4:5	Vasario 27
4:6	Vasario 28

4:7	Kovo 1
4:8	Kovo 2-5
4:11,12	Kovo 6
4:19	Balandžio 7

LAIŠKAS KOLOSIEČIAMS

1:27	Rugsėjo 17
2:6,7	Gegužės 9
3:9,10	Spalio 10
4:2	Birželio 25

1 LAIŠKAS TESALONIKIEČIAMS

4:3	Vasario 5
5:5,6	Kovo 26
5:6	Lapkričio 19
5:14	Rugpjūčio 15
5:15	Sausio 8
5:17	Sausio 3
5:18	Rugpjūčio 16
5:19	Rugpjūčio 17
5:21	Rugpjūčio 18
5:22	Rugpjūčio 19

1 LAIŠKAS TIMOTIEJUI

1:5	Kovo 12
3:15	Liepos 8
4:12	Vasario 10
5:8	Liepos 23
6:12	Kovo 31

2 LAIŠKAS TIMOTIEJUI

1:7	Gegužės 22
2:3	Kovo 28
2:5	Rugpjūčio 7
2:15	Gruodžio 20
2:21	Gruodžio 22
2:24,25	Rugpjūčio 4
3:1,4	Liepos 18
3:12	Gegužės 2
3:16,17	Gegužės 21
4:2	Rugpjūčio 28
4:5	381 psl.

LAIŠKAS TITUI

1:15,16	Vasario 19
---------------	------------

2:14 Gegužės 20
3:2 Sausio 7

LAIŠKAS HEBRAJAMS

3:1 Birželio 26
3:13 Kovo 10
4:3 Gegužės 18
4:10 Balandžio 26
4:15,16 Balandžio 21
5:14 Gegužės 3
6:10 Kovo 9
10:21,22 Lapkričio 5
10:23 Lapkričio 29
10:32,33 Kovo 23
10:36 Lapkričio 23
10:38 Kovo 15, Balandžio 8
11:6 Balandžio 25
12:1 Kovo 11
12:3 Spalio 5
12:7 Sausio 20
12:11 Birželio 16
13:5 Vasario 22, Kovo 24
13:6 Gruodžio 18

JOKŪBO LAIŠKAS

1:2 Lapkričio 21
1:4 Vasario 12
1:12 Gruodžio 9
1:13 Lapkričio 25
1:26 Vasario 20
2:18 Spalio 13
4:3 Rugsėjo 29
4:4 Rugsėjo 8
4:7 Rugsėjo 6
4:12 Liepos 25
5:10 Sausio 10
5:16 Liepos 24
5:20 Birželio 8

PIRMASIS PETRO LAIŠKAS

1:7 Birželio 4
1:13 Kovo 18
1:14,15 Kovo 19
1:22 Rugsėjo 2
2:9 Balandžio 30

2:12,19 Rugsėjo 14
2:23 Gruodžio 7
3:14 Liepos 28
4:12,13 Balandžio 18
4:16 Balandžio 6
5:5 Birželio 14
5:6 Balandžio 10
5:7 Spalio 26
5:8,9 Rugsėjo 28
5:10 Birželio 7

ANTRASIS PETRO LAIŠKAS

1:5 Lapkričio 11
1:10 Lapkričio 20
3:11 Kovo 30
3:17,18 Kovo 25

PIRMASIS JONO LAIŠKAS

2:1 Sausio 13
2:5 Vasario 15
2:6 Lapkričio 15
2:15 Birželio 20
2:25 Gegužės 8
2:27 Balandžio 17
3:2 Rugsėjo 25
3:14,16 Kovo 16
4:12 Kovo 7
4:16 Vasario 29
4:18 Rugsėjo 4
5:18 Liepos 11
5:21 Gruodžio 27

JUDO LAIŠKAS

3 Rugsėjo 23
21 Sausio 17

APREIŠKIMAS JONUI

2:10 Rugsėjo 11
2:17 Liepos 26
3:5 Sausio 28
3:10 Gruodžio 3
5:2 Gruodžio 21
18:4 Vasario 4
20:4 Lapkričio 7

Mano Rytmetinis Pasiryžimas

Noriu, kad pirmoji mano mintis būtų: „Kuo aš atsilyginsiu Viešpačiui už visą, ką Jis padarė man gera? Gelbėjimo taurę aš paimsiu, ir šauksiuos Viešpaties vardo (prašydamas malonės ir pagalbos). Ištesėsiu savo įžadus Viešpačiui visos Jo tautos akivaizdoje” (Ps. 116:12-14).

Atsimindamas/atximindama Dievo pašaukimą: „Surinkite Mano šventuosius, padariusius Sendorą su Manimi per auką” (Ps. 50:5), padedant Viešpaties malonei, nutariu, kaip Dievo tarnas ištesėti šiandien savo įžadus ir toliau tęsti savo kūno bei jo interesų aukojimo darbą taip, kad galėčiau pasiekti Karalystės paveldėjimą kartu su mano Atpirkėju.

Dėsiu pastangas ir sieksiu, kad būčiau paprastas/paprasta ir nuoširdus/nuoširdi su visais.

Stengsiuosi, kad patikčiau ne sau, bet Viešpačiui ir aukštinčiau ne save, bet Viešpatį.

Būsiu atidus/atidi ir savo lūpomis garbinsiu Viešpatį taip, kad mano ištarti žodžiai skatintų į pasišventimą ir visiems atneštų palaimą.

Stengsiuosi likti ištikimas/ištikima Viešpačiui, Tiesai, broliams ir visiems su kuriais bendrausiu, ne tik tai dide-liuose, bet ir mažuose gyvenimo dalykuose.

Su pasitikėjimu pavesdamas/pavesdama save Dievo globai ir apvaizdai, tvarkančiai visus mano reikalus mano aukščiausiam gėriui, stengsiuosi būti ne vien tik tyros širdies, bet ir atmesti visokį nerimą, visokį nepasitenkinimą, visokį nenorą ir drąsos netekimą. Nemurmėsiu ir nepriekaištausiu dėl to, ką Viešpaties apvaizda gali leisti, kadangi,

**„Kad ir kas beatsitiktų,
Tikėjimas gali tvirtai pasitikėti Juo”**

Mano Ypatingas Įžadas

Mūsų Tėve, kuris esi Danguje, tebūnie šventu laikomas Tavo vardas. Tegul Tavo įstatymas vis giliau ir giliau prasiskverbia į mano širdį, o Tavo valia teįvyksta mano mirtingame kūne. Pasitikėdamas/pasitikėdama Tavo pagalba ir pažadu, kad Tavo malonė padės man kiekviename reikale, per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, pasižadu:

1. Kasdien meldžiantis prisiminti pjūties darbo bendrus interesus, o ypač tą darbo dalį, kurioje aš pats/pati turiu privilegiją dalyvauti, taip pat prisiminti bendradarbius Epifanijos Biblijos Namuose ir visur kitur.

2. Pasižadu, kiek tik galima, dar rūpestingiau analizuoti savo mintis, žodžius ir poelgius, kad galėčiau geriau tarnauti Tau ir Tavo brangiam būreliui.

3. Pasižadu Tau, kad būsiu budrus/budri ir atsispirsiu viskam, kas susiję su Spiritizmu bei Okultizmu, atsimindamas/atsimindama, kad yra tiktai du šeimininkai, ir protingu būdu vengsiu šių pinklių, kaip ateinančių iš priešininko.

4. Toliau pasižadu, kad, išskyrus žemiau duotus atvejus, visada ir kiekvienoje vietoje savo asmeniniame gyvenime su priešingos lyties asmenimis elgsiuosi taip, kaip tai daryčiau viešoje vietoje, t. y., dalyvaudamas/dalyvaudama Viešpaties žmonių susirinkime. Ir taip pat, kiek tai bus išmintingai įmanoma, vengsiu buvimo tame pačiame kambaryje su priešingos lyties asmeniu, nebent šio kambario durys būtų plačiai atidarytos. Išimtis būtų Broliams – žmona, vaikai, motina ir tikros seserys; o Seserims būtų – vyras, vaikai, tėvas ir tikri broliai.

Užrašai gimtadieniams ir kiti

Sausis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vasaris:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kovas:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Balandis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Gegužė:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Birželis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Liepa:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Rugpjūtis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Rugsējis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Spalis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Lapkritis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Gruodis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Knygos

Biblijos studijavimas

I tomas

Dieviškasis Amžių Planas

Ar žinai, kad Dievas turi Planą žmonijos išgelbėjimui? Kodėl Dievas leido viešpatauti blogiui, ar amžinai jis tęsis? Kada ir kaip Dievas įsteigs Savo Karalystę? Ar ji bus danguje, ar žemėje? Mūsų Viešpaties sugrįžimas. Teismo Diena. Trys keliai. Dievo Karalystė.

Biblijos studijavimas

II tomas

Laikas Prisiartinio

Tyrinėja Biblijos chronologiją ir laiko pranašystes. Pateikia pranašystes apie Kristaus Pirmąjį ir Antrąjį atėjimus, Pagonių Amžiaus pabaigą. Plačiai aptaria temą apie Viešpaties Antrojo atėjimo būdą. Taip pat parodomas Nuodėmės Žmogus.

Biblijos studijavimas

III tomas

Teatinie Tavo Karalystė

Aptaria pranašystes apie laikus bei Bažnyčios veiklą Evangelijos amžiaus pabaigoje, o taip pat Izraelio atsteigimą ir Kristaus Karalystės įsteigimą. Vienas iš pagrindinių skyrių yra aprašymas apie Didžiąją Egipto piramidę kaip Dievo liudytoją ir pranašą akmenyje. Biblinių ir mokslinių duomenų paskelbimas apie Didžiąją Piramidę.

Padangtės Šešėliai

Susitikimo Padangtė, kurią Dievas įsakė pastatyti Izraeliui, kai jis keliavo dykumoje, o taip pat visos susijusios su tuo ceremonijos ir religiniai patarnavimai, kaip sako Ap. Paulius laiške Hebrajams 10:1, yra „būsimųjų gėrybių šešėlis“. Ši knyga analizuoja šiuos „šešėlius“ – parodo, kaip tai susiję su žmonijos išgelbėjimo planu.

Žurnalai

Dabartinė Tiesa ir Kristaus Epifanijos Šauklys

Šis žurnalas anglų kalba leidžiamas nuo 1918 metų, o lietuvių kalba nuo 1996 metų. Jame paliečiamos gilesnės teologinės temos nei žurnale „Biblijos Vėliava“. Šis periodinis leidinys yra nepriklausomas nuo įvairių išpažinimų, partijų, organizacijų ir žmogiškų tikėjimų, bet susijęs su Dievu tiek, kiek supranta Jo Žodį.

Biblijos Vėliava

Žurnalas anglų kalba spausdinamas nuo 1920 metų, lenkų kalba nuo 1983 metų, rusų kalba nuo 1993 metų. Šio žurnalo dėka buvo atliktas didelis darbas skelbiant Evangeliją, o jo misija yra „iškelti vėliavą tautoms“ (Iz. 62:10). Jame pateiktos Biblijinės temos parodančios visos žmonijos Gelbėtoją - Jėzų Kristų. Priimdami Jį savo asmeniniu Gelbėtoju ir gyvendami paklusnume Jam, turime amžino gyvenimo pažadą Dievo Karalystėje ant Žemės (Mt. 6:10).

Brošiūros

Mirusiųjų Prisikėlimas (Jono 5:28,29)

Ar mirtis yra tikra, ar apgaulė? Prisikėlimas - priešingybė Evoliucijai. Amžinos kančios nėra bausmė už nuodėmę. Dievas taip pamilo pasaulį. Mirtis yra aiškinama kaip miegas. Ar visi bus pažadinti kartu? Palaipsnis pasaulio prisikėlimas.

Nauja Žemė

Ar žemė bus sunaikinta Armagedone? Ką Dievas pažadėjo? Ką reiškia pasakymas „naujas dangus ir nauja žemė“?

Leisk sau liūdėti

Kai šis pasaulis atrodo reikšmingas, svarbesnis už Dievą. Kai Dievas atrodo esąs nepalyginamai toli. Kada tau reikia drąsos. Kai žmonės apvilia.

Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia
Kas yra mirtis? Kur yra Rojus?
Didžioji piramidė ir Biblija
Evangelija labai glaudai
Tiesa apie pragarą
Dievo Karalystė
Viltis po mirties

Jeigu norite gauti literatūros biblinėmis
temomis, parašykite šiuo adresu,
mielai jums atsisiųsime.

Biblijos Vėliavos Tarnyba
Lenktoji g. 1, Šlienava
LT-53123, Kauno r. sav.

Apsilankykite:
www.biblijos-veliava.lt

Bible Standard Ministries
1156 St. Matthews Road, Chester Springs,
PA 19425-2700, U.S.A.
or visit: www.biblestandard.com

ISBN 978-609-96392-0-8

Bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos integralios bibliotekų
informacinės sistemos (LIBIS)
portale ibiblioteka.lt

